

รายงานการวิจัย
เรื่อง

หลักการอิสลามที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติตน
ทางด้านสุขภาพ และการสาธารณสุข

(The Islamic Injunctions Relating to Personal Hygiene and Public Health)

พิมพ์ครั้งที่ 2

รองศาสตราจารย์มานี ชูไทย

งานวิจัยนี้ (ครั้งแรก) ได้รับทุนสนับสนุนจาก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

ISBN 974-597-213-4

613
814555
2544

รายงานการวิจัย
เรื่อง

หลักการอิสลามที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข
(The Islamic Injunctions Relating to Personal Hygiene and Public Health)

พิมพ์ครั้งที่ 2 - ปรับปรุงใหม่

กันยายน พ.ศ. 2544

โดย

รองศาสตราจารย์มานี ชูไทย

ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ISBN 974 - 597 - 213 - 4

คำนำในการจัดพิมพ์ครั้งที่ 2

ในการจัดพิมพ์รายงานการวิจัยครั้งแรก (ความหนา 400 หน้า) พ.ศ. 2533 ผู้วิจัยได้จัดพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ดีด และถ่ายสำเนาไว้ประมาณ 20 เล่ม ตามกำลังงบประมาณที่ได้รับ (เจ็ดพันกว่าบาท) และเงินส่วนตัว เพื่อส่งผลงานตามที่หน่วยงานกำหนด มอบให้สำนักหอสมุดของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โรงเรียน 2 โรงเรียน (ที่เป็นศิษย์เก่าและที่เคยเป็นกรรมการชุดก่อตั้ง) สมาคม 2 สมาคม (ที่เป็นกรรมการอยู่ และที่น้อง ๆ มุสลิมหลายคนเป็นกรรมการ) เพื่อนสนิทบางคน เก็บไว้ส่วนตัว 1 เล่ม และเก็บไว้ให้ลูกสาว 2 คน คนละเล่มเท่านั้น (ทั้ง ๆ ที่ใช้เวลาศึกษาเกือบ 2 ปีจึงแล้วเสร็จ) เนื่องจากไม่มีทุนในการจัดพิมพ์ และเครียดจากการเรียบเรียงรายงานการวิจัยมาก จึงคิดเพียงต้องการให้งานเสร็จๆไป โดยไม่สนใจแม้แต่จะทำรูปแบบของรายงานให้น่าอ่าน

แต่เมื่อผู้วิจัยได้รับหนังสือที่ วว 0710 / 2098 ลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2539 เรื่องขอเชิญขึ้นทะเบียนเป็นนักวิจัยแห่งชาติ จากศูนย์ข้อเสนอเทศการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ถนนพหลโยธิน จตุจักร กทม 10900 มีข้อความโดยสรุปว่า งานวิจัยนี้มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัยและนักวิชาการทั้งหลาย ทำให้ผู้วิจัยนึกเสียตายและคิดเข้าข้างตนเองว่า ถ้าตอนนั้นได้มีโอกาสส่งให้หอสมุดแห่งชาติ สำนักหอสมุดของมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยต่างๆแล้ว จำนวนหนังสือที่เขียนผิดๆเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม อาจมีไม่มากจนถึงเกือบ 100 เล่ม ตามที่มีผู้นำเสนอในการสัมมนา " เรื่อง แนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนในการผลิตสื่อที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลาม " ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2542 ณ ห้องประชุมคณะกรรมการฯ อาคารรัฐสภา 2 โดยคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาการเสนอข่าวของสื่อเกี่ยวกับคำว่าอิสลาม (ด่วนด่วน) ในคณะกรรมการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมสภาผู้แทนราษฎร ก็เป็นได้ นอกจากนี้เมื่อผู้วิจัยได้มีเวลาอ่านทบทวน ก็พบว่ามิชอบพอพร้อมที่น่าจะแก้ไขหลายจุด เช่น รูปแบบของการรายงาน รูปแบบของตัวอักษรที่ไม่น่าอ่าน มีการพิมพ์คำแปลหะดีษสลับที่กัน และน่าจะปรับปรุงเนื้อหาบางจุดให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป็นต้น

ผู้วิจัยได้เริ่มทยอยพิมพ์ต้นฉบับที่ปรับปรุงแล้วเล็กน้อย แต่เนื้อหาทั้งหมดคงเดิม ลงในแผ่นบันทึกข้อมูล โดยหวังว่า ถ้าได้รับความร่วมมือจากพี่น้องมุสลิม คงจะได้มีโอกาสเผยแพร่งานวิจัยนี้ อินชาอัลลอฮุ ! และแล้วความตั้งใจนี้ก็เป็นความจริง เมื่อได้รับความร่วมมือจากอาจารย์รอปือะฮุ โต๊ะหิง ครูโรงเรียนผดุงอิสลามช่วยพิมพ์ภาษาอุรบีให้ (แต่น่าเสียดายเมื่อจะ

ถ่ายลงในต้นฉบับ กลับพบว่าข้อมูลบางส่วนหายไป เหลือเพียงครึ่งเดียว จึงทำให้มีอักษรอุรรับ
หลากหลายเช่นเดิม) คุณวิริยะ หอมสุวรรณช่วยพิมพ์ภาษาไทยต่ออีกประมาณครึ่งเล่มจน
แล้วเสร็จ คุณมานิช หอมสุวรรณช่วยแก้ไขข้อขัดข้องเมื่อคอมพิวเตอร์มีปัญหา ข้อมูลอยู่ใน
คอมพิวเตอร์ประมาณปีเศษ จึงได้รับทุนสนับสนุนเล็กน้อยจากเพื่อน พี่น้องมุสลิม และทุนส่วน
ตัวจัดพิมพ์ เพื่อแจกจ่ายให้องค์กรมุสลิม และ หน่วยงานต่างๆตามที่ผู้วิจัยตั้งใจไว้ ขอพระองค์
อัลลอฮ์ สุขุบทา ทรงตอบแทนความดีแก่ทุกท่าน

ส่วนการนำผลการวิจัยไปอ้างอิงนั้น ผู้วิจัยขอแนะนำให้ผู้อ้างอิงได้ศึกษาอิสลามให้เข้าใจ
ในภาพรวมก่อน เพราะข้อปฏิบัติบางอย่างที่อนุญาตให้ทำได้นั้น อาจมีข้อจำกัดบอกไว้ในเรื่องอื่น
เช่น อิสลามสนับสนุนการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย นั้นไม่ได้หมายความว่า จะนำสตรีมุสลิม
หรือมุสลิมะฮ์มาแสดง " ยินนาสดีคลีลา " ในที่สาธารณะให้ประชาชนชม เพื่อแสดงว่าอิสลาม
สนับสนุนการกีฬาได้ เพราะในบัญญัติเรื่องการแต่งกาย เรื่องการวางตัวกับคนต่างเพศ และอีก
บางเรื่อง ไม่อนุญาตให้กระทำเช่นนั้น เป็นต้น

(รองศาสตราจารย์มานี ชูไทย)

กันยายน 2544

47 / 204 หมู่บ้านชมเดือน สุขุมวิท 77

ประเทศ กทม 10250

คำนำ

ผู้วิจัยเกิดความคิดที่จะศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับ " หลักการอิสลามที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข " ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 - 2528 เมื่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒร่วมมือกับมหาวิทยาลัยมหิดล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในโครงการพัฒนาชุมชนเขตเมืองซึ่งในครั้งนั้นอาจารย์ธาดา วัฒนวิตรเวที (ปัจจุบันมีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ ดร.) ได้ร่วมในโครงการนี้ด้วย และลงทำงานในชุมชนมุสลิม (ผู้นับถือศาสนาอิสลาม) ใกล้วัดดอน ยานนาวา กรุงเทพฯ เกือบทุกครั้งที่ให้ความรู้ทางด้านสุขภาพและรณรงค์ในเรื่องใด อาจารย์ธาดาจะถามผู้วิจัยว่า ในเรื่องนั้นๆอิสลามสอนไว้อย่างไร จะนำไปคุยกับผู้นำชุมชนในการเข้าถึง (approach) ประชาชน ผลปรากฏว่า จากการมีมนุษย์สัมพันธ์ การมีสัมมาคารวะอันเป็นนิสัยส่วนตัวของอาจารย์ธาดา ประกอบกับวิธีการเข้าถึงประชาชนดังกล่าว ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความร่วมมือกับประชาชนอย่างสูง เหตุการณ์นั้นประทับใจผู้วิจัยจนอยากจะทำการศึกษาแผ่ความรู้ทางศาสนาอิสลาม เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงประชาชน การศึกษาชุมชนก่อนดำเนินการ การเตรียมประชาชน และการเสาะหาแกนนำในงานสาธารณสุขมูลฐาน (Primary Health Care) ซึ่งเป็นกลวิธีทางสาธารณสุขวิธีหนึ่งที่เป็นกุญแจสำคัญในอันที่จะนำเข้าสู่การมีสุขภาพดีถ้วนหน้าในปี พ.ศ. 2543 ตามนโยบายขององค์การอนามัยโลก ด้วยเหตุผลที่ว่า แม้มุสลิมจะเป็นประชาชนกลุ่มน้อยของประเทศไทย รองจากประชาชนส่วนใหญ่ที่นับถือศาสนาพุทธ แต่การดำเนินชีวิตประจำวันของมุสลิม ตั้งแต่การกิน การอยู่ การครองเรือน การประกอบอาชีพ ฯลฯ ผูกพันอยู่กับศาสนาอย่างแน่นแฟ้น ขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรมต่างๆก็มีบ่อเกิดมาจากศาสนา เพราะมุสลิมยึดพระคัมภีร์ อัล - กุรอาน เป็นธรรมนูญแห่งชีวิต และดำเนินชีวิตประจำวันตามแบบที่ศาสดามุฮัมมัดได้ให้แบบอย่างไว้ ซึ่งความศรัทธาในเรื่องศาสนาเป็นเรื่องละเอียดอ่อน หากเจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เข้าไปทำงานกับประชาชนไม่ทราบ ไม่ได้ศึกษา ไม่ได้วิเคราะห์ผู้ที่ตนจะเข้าไปปกครองหรือทำงานด้วย อาจสร้างความกระทบกระเทือนใจจนลุกลามเป็นเรื่องราวใหญ่โตได้

แต่การศึกษาเพื่อการเผยแผ่นั้น ไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะคำสอนในศาสนาอิสลามเป็นภาษาอาหรับ เป็นภาษาที่ผู้วิจัยรู้น้อยที่สุด แค่ว่าเทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษา (ชานาวี) ตามหลักสูตรของโรงเรียนศาสนูปถัมภ์ ปากพยุบ สมัยซึ่งเป็นโรงเรียนสอนศาสนาและภาษาอาหรับเท่านั้น แถมได้ทั้งมานานเกือบ 20 ปี ไม่สามารถศึกษาจากคำสอนที่เป็นภาษาอาหรับและอธิบายอาหรับได้ ต้องเสาะหาฉบับที่เป็นอาหรับ - อังกฤษ และอาหรับ - ไทย แม้ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาที่เดินได้ คือ คำหนึ่งมีหลายความหมาย ก็พอจะใช้ความรู้ภาษาอาหรับที่ยังเหลืออยู่บ้างช่วยตีกรอบไว้ได้ ส่วนที่แปลเป็นภาษาไทยนั้น นอกจากพระคัมภีร์ อัล - กุรอานแล้ว ก็มีบางส่วนของอัล - หะดีษ (คำสอน

ของศาสนา) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนกิจ เรื่องอื่น ๆ มีน้อย ฉะนั้นการศึกษาจะต้องใช้เวลาและคงไม่สมบูรณ์ จึงรื้อมา จนกระทั่งได้มีเหตุการณ์ต่างๆ หลายเหตุการณ์เกิดขึ้นในภาคใต้ เช่น โครงการเปลี่ยนชื่อมุสลิมจากภาษาอาหรับ (ซึ่งมีรากศัพท์จากภาษาอาหรับ) เป็นภาษาไทยของ ศอ.บต. โดยอ้างความสะดวกในการติดต่อราชการ ซึ่งความจริงชื่อของมุสลิมนั้นเกี่ยวข้องกับความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนา ปัญหาการรณรงค์เรื่องการคุมกำเนิดในภาคใต้ด้วยความร่วมมือกับมุสลิมบางคนจัดพิมพ์หนังสือ "อิสลามกับการวางแผนครอบครัว" โดยตัดต่อ เพิ่มข้อความในพระคัมภีร์ อัล - กุรอานสนับสนุนความเชื่อของตน สร้างความรู้สึกในทางลบแก่มุสลิมที่ภาคภูมิใจในความบริสุทธิ์ของ อัล - กุรอาน ปัญหาการตั้งรูปแบบศพในโรงเรียนเขตชุมชนมุสลิม ซึ่งมีนักเรียนเกือบ 100 % นับถือศาสนาอิสลาม ปัญหาข้าราชการระดับสูงพิมพ์หนังสือคู่มือหลักการอิสลาม ฯ จนกระทั่งเรื่อง การแต่งกายให้ถูกต้องตามบัญญัติอิสลามของสตรีมุสลิมก็ได้รับการต่อต้าน เกิดการระแวงว่ามีมือที่สามมาเกี่ยวข้อง จนลุกลามเป็นเรื่องราวใหญ่โตในรอบ 2 - 3 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากผู้ที่เข้าไปทำงานกับประชาชนไม่วิเคราะห์ ไม่ศึกษาผู้ที่ตนจะเข้าไปทำงานด้วย และมุสลิมเองก็ได้เผยแพร่หลักการของศาสนาตนสู่ศาสนิกชนอื่น จำกัดตัวเองแต่ในกลุ่มของตนเท่านั้น ผู้วิจัยได้มองเหตุการณ์ต่างๆ อยู่ด้วยความไม่สบายใจ ที่ไม่ได้บริการสังคมในส่วนที่ตนน่าจะทำได้ จนกระทั่งได้รับการกระตุ้นจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ปัจจุบันเป็นรองศาสตราจารย์) วิรัตน์ ศรีนพคุณว่าอาจารย์จากคณะสาธารณสุขศาสตร์ได้ศึกษาเกี่ยวกับศาสนาพุทธไว้เมื่อ พ.ศ. 2528 แล้ว น่าจะศึกษาเรื่องที่ตั้งใจไว้ ประกอบกับ ผู้วิจัยได้รับการพิจารณาจากมหาวิทยาลัยฯ ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย มีผู้ทรงคุณวุฒิแปลคำสอนของศาสนาเป็นภาษาไทยมากขึ้น และได้รับคำปรึกษา แนะนำจากที่ปรึกษาทั้ง 3 ท่าน คือ อาจารย์ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ ผู้เชี่ยวชาญทางศาสนาอิสลาม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรางณี พาพานิช แห่งภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอาจารย์ประเสริฐ (มุสญะฟา) อยู่เป็นสุข ผู้จัดการและครูใหญ่โรงเรียนศาสนูปถัมภ์ (โรงเรียนสอนศาสนาอิสลามด้วยภาษาอาหรับ) ทำให้การศึกษาสำเร็จลงได้ แม้จะไม่สมบูรณ์นัก จึงใคร่ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือ สนับสนุนไว้ ณ โอกาสนี้ ฯ

(นางมานี ชูไทย)

กรกฎาคม 2533

ภาควิชาสุศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

ประกาศคุณูปการ

ขอขอบคุณพระองค์อัลลอฮ์ สُبْحَانَكَ ที่ทรงประสงค้งานวิจัยเรื่อง หลักการอิสลามที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข ของผู้วิจัยได้เผยแพร่สู่ประชาชนได้กว้างขวางขึ้น ขอขอบคุณอาจารย์ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรานี นภาพานิช และ อาจารย์ประเสริฐ (มุสฎาอะฟา) อยู่เป็นสุข อดีตที่ปรึกษาโครงการที่ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ขอขอบคุณอาจารย์รอป๊ะฮะฮ์ โต๊ะทิง คุณวิวิษะฮ์ หอมสุวรรณ คุณมาโนช หอมสุวรรณ และคุณสมาน ชูไทย ที่ช่วยเหลือในการจัดทำต้นฉบับครั้งนี้

ขอขอบคุณพี่น้องมุสลิมที่ให้ทุนสนับสนุนการจัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่งานวิจัยนี้อีกครั้ง และที่จะลืมมิได้คือขอขอบคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตพลศึกษา) ที่เป็นจุดเริ่มต้นให้ม้งานวิจัยนี้

บทคัดย่อ รายงานการวิจัย

เรื่อง

หลักการอิสลามที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข
(The Islamic Injunctions Relating to Personal Hygiene and Public Health)

โดยรองศาสตราจารย์มานี ชูไทย

การสาธารณสุขมูลฐาน (Primary Health Care) เป็นกลวิธีทางสาธารณสุขวิธีหนึ่ง ที่เป็นกุญแจสำคัญอันจะนำไปสู่การมีสุขภาพดีถ้วนหน้า เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาสุขภาพชุมชน เพราะความสำคัญของการสาธารณสุขมูลฐาน อยู่ที่ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพของตนเอง ครอบครัว และชุมชนให้ดีขึ้น แต่การที่จะทำงานกับประชาชนให้ได้ผลนั้น ผู้ปฏิบัติจำเป็นต้องศึกษาสภาพชีวิต การเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมและความเชื่อของประชาชน เพื่อจะได้เลือกวิธีการเข้าถึง (approach) การจูงใจ (motivation) วิธีการให้การศึกษากับประชาชนอย่างเหมาะสม รวมทั้งวิธีการเตรียมประชาชน และการเสาะหาแกนนำในงานสาธารณสุขมูลฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำงานกับมุสลิม (ผู้นับถือศาสนาอิสลาม) ซึ่งแม้จะเป็นประชาชนกลุ่มน้อย ประมาณ 8 ล้านคน (ตามถ้อยแถลงของสำนักจุฬาราชมนตรี) แต่การดำเนินชีวิตของมุสลิมผูกพันอยู่กับศาสนาอย่างแน่นแฟ้น ชีวิตประจำวันผูกพันอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า และขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆก็มีบ่อเกิดมาจากศาสนา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการค้นคว้าเพื่อหาข้อเท็จจริงในศาสนาอิสลาม และจำกัดวงเฉพาะหลักการที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข โดยศึกษาจากพระคัมภีร์อัล - กุรอาน และ หะดีษ (คำสอนของศาสดามุฮัมมัด) ที่เป็นสุนนะฮ์ (แบบอย่างการดำเนินชีวิตของศาสดามุฮัมมัดซึ่งมุสลิมต้องเจริญรอยตาม) และอาศัยตำราหรือหนังสืออ้างอิงประกอบการบรรยายเชิงอรรถ หากข้อมูลที่ศึกษานั้นต้องการคำอธิบายเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น และได้แบ่งการศึกษาออกเป็นหมวดๆตามสาขาวิชาการสาธารณสุข ด้วยวัตถุประสงค์หลักคือ

1. เพื่อศึกษาข้อมูล และจัดทำรายละเอียดเรื่อง หลักการอิสลามที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข เพื่อเป็นเอกสารให้ค้นคว้าต่อไป
2. เพื่อให้ศาสนิกชนอื่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการอิสลามในเรื่องสุขภาพและการสาธารณสุข

และวัตถุประสงค์รองคือ เพื่อเป็นแนวทางให้มุสลิมได้ประพฤติ ปฏิบัติ และเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข

ส่วนกลุ่มเป้าหมายคือ

1. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข / หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน
2. ประชากรมุสลิม

ผลการวิจัยพบว่า

อิสลามได้สอนเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพและการสาธารณสุขไว้ละเอียดลออทุกแง่ทุกมุม เช่น เรื่องความสะอาด การส่งเสริมและรักษาสุขภาพ โภชนาการ การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยา การควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ การสุขภาพจิต ตลอดจนเรื่องเพศศึกษาโดยเริ่มตั้งแต่เรื่องการวางตน การคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การดำเนินชีวิตครอบครัว โทษของการสำส่อนทางเพศ และได้ห้ามเรื่องการคุมกำเนิด ฯ รวมทั้งได้กล่าวถึงวิธีป้องกันโรคเอดส์ ซึ่งเป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงในปัจจุบัน และยังไม่พบตัวยาที่จะรักษาอย่างได้ผลไว้เมื่อ 1,400 ปี ล่วงมาแล้ว

Abstract

The Islamic Injunctions Relating to Personal Hygiene and Public Health

by

Associate Professor Manee choothai

Primary Health Care was a way of Public Health that was the main key for " Health for all " . It was the beginning of developing the communities' health . The necessary of Primary Health Care depends on the public . They had to participate in developing their own health , family and communities . The officers had to study the life-style , the way of living , tradition ,culture and the people's belief in order to select the approach , the motivation , the appropriate educational way , including the preparation of the public to search for the leaders of Primary Health Care , especially to participate with the Muslims . Although they were the minor group , about 8 millions , the way of Muslims' life closely related to religion . the routine of living relating to the god , the tradition and culture came from the religion .

The objectives of this research were to find out the fact of Islam and the restriction of the Injunctions Relating to Personal Hygiene and Public Health by studying from the Holy Quar'An , Hadith (sunnah): the way of Phophet's life that Muslims had to follow , and from the texts or the references . The studies were divided by the branches of Public Health Line , for the easier explanation of data , and the major purposes were :

1. To study the data and details of the Islamic Injunctions Relating to Personal Hygiene and Public Health for the practical documents of further research .
2. To make the other religious people understand the Islamic Injunctions Relating to Personal Hygiene and Public Health for the benefit of their own work .

The minor purposes outline the way of Muslims for behaving , practicing and realizing about Personal Hygiene and Public Health .

The target group were as follows :

1. The authorities of Public Health
2. The population of Muslims

The results show that Islam comprehensively taught about Personal Hygiene and Public Health, such as the hygiene, promotion and prevention of health, nutrition , environmental sanitation , restriction and protection of infectious diseases , mental health , including the sex education , behavior , human relationship , match-making of life mates , promiscuous punishment and prohibition of contraception . Islam has also mentioned about the AIDS for the past 1,400 Years.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
วิธีการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า.....	5
สุขภาพ	5
การสาธารณสุข	6
การสาธารณสุขมูลฐาน	6
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม	7
คำศัพท์ที่ควรทราบ	12
การวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	27
วิธีการรวบรวมและจัดกระทำกับข้อมูล	27
วิธีการรวบรวมข้อมูล	27
การจัดกระทำข้อมูล	28
4. ผลของการศึกษาค้นคว้า	29
ตอนที่ 1. เรื่องความสะอาด	30
1. ความสะอาดเป็นหลักการสำคัญของอิสลาม.....	31
2. สิ่งที่ใช้ทำความสะอาด.....	33
3. น้ำสะอาดที่ใช้.....	35
4. การทำความสะอาด.....	37
4.1 เมื่อจะนมาซ.....	37
4.2 เมื่อมีหะดัษใหญ่ ฯ.....	38

	หน้า
4.3 การทำความสะอาดร่างกายและเสื้อผ้า.....	39
4.4 การทำความสะอาดรองเท้าและสิ่งอื่น ๆ.....	46
5. ความสกปรก	46
5.1 ห้ามชำระด้วยมูลสัตว์	46
5.2 แมวไม่ใช่สัตว์สกปรก	47
6. การเริ่มทำความสะอาด	48
7. หลังชำระแล้วให้ทำความสะอาดมือ	49
ตอนที่ 2. สุขภาพส่วนบุคคล	51
1. อิสลามสอนให้รักษาสุขภาพ	51
2. อวัยวะต่างๆของร่างกาย.....	52
3. การรักษาอวัยวะต่างๆของร่างกาย	54
3.1 ฟัน	54
3.2 ผมและเครา	57
3.3 หน้า	60
3.4 มือ เท้า และอวัยวะเพศ	61
3.5 การแต่งกาย	61
4. การรักษาพยาบาลและการปฐมพยาบาล	64
5. การกีฬาและการออกกำลังกาย	65
6. การพักผ่อน	66
7. โภชนาบำบัดและสมุนไพร	67
ตอนที่ 3. โภชนาการ	69
1. อาหารที่อิสลามอนุมัติให้บริโภค	70
2. อาหารต้องห้าม	86
3. การกินและมรรยาทในการกิน	97
4. ภาชนะเครื่องใช้	107
5. มุสลิมควรทำอาหารกินเอง	107

	หน้า
ตอนที่ 4. สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยา	107
1. การสุขาภิบาล	107
1.1 น้ำสะอาด	109
1.2 ให้ความสะอาดของบ่อน้ำ.....	111
1.3 การกำจัดขยะมูลฝอย	112
1.4 การกำจัดอุจจาระและสิ่งปฏิกูล	112
1.5 สุขาภิบาลอาหาร	117
1.6 การควบคุมแมลง สัตว์ร้าย และสัตว์นำโรค	119
1.7 สุขาภิบาลที่พักอาศัยและอาคารสถานที่	121
1.8 การป้องกันอุบัติเหตุ	122
2. นิเวศวิทยา	124
2.1 ให้ปลูกต้นไม้	124
2.2 ให้บำรุงดินและสงวนที่ดิน	125
2.3 ห้ามทำลายต้นไม้และสัตว์ป่าในเขตสงวน	125
2.4 ให้อนุรักษ์สัตว์บางชนิด	127
2.5 ห้ามฆ่าสัตว์เล็ก ๆ เพื่อความสนุกหรือเกมกีฬา	128
2.6 ให้อภัยแผ่นดินที่อาศัยและธรรมชาติ	128
ตอนที่ 5. การควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ	131
1. โรค	132
2. แมลง สัตว์ และสิ่งนำโรค	133
3. คำสอนในเรื่องการป้องกันและรักษาโรค	133
3.1 ทุกๆโรคนั้นมียารักษา	133
3.2 เมื่อเป็นโรคให้ไปรักษา	134
3.3 การตายด้วยโรคติดต่อเปรียบเสมือนการตายในสงคราม ฯ	134
3.4 ห้ามคลุกคลีกับคนที่เป็นโรคติดต่อ	136
3.5 การป้องกันโรคระบาด	137
3.6 การรักษาโรค	140
3.7 การควบคุมสัตว์นำโรค	147

	หน้า
ตอนที่ 6. สุขภาพจิต	150
1. เมื่อมีปัญหาหนัก มีความทุกข์	151
2. วิธีลบล้างความผิด	175
3. การส่งเสริมสุขภาพจิตตนเองและผู้อื่น	178
3.1 การสร้างมนุษยสัมพันธ์	178
(1) ให้ทำความดี	178
(2) ความมีสัจจะ	180
(3) จรรยาบรรณ	181
3.2 ความอดทนและการให้อภัย	199
3.3 การควบคุมตนเองและการดำเนินชีวิตสายกลาง.....	205
3.4 มีความรัก ความเป็นพี่น้องกัน	206
3.5 ความเมตตากรุณา และการบริจาคทาน	208
3.6 ความละเอียดรอบาป	211
4. ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม	211
4.1 ช่วยสังคม	211
4.2 เป็นที่ปรึกษา	212
5. ปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ครบ	214
5.1 การศึกษา	214
5.2 การประกอบอาชีพ	215
5.3 ความรับผิดชอบ	216
5.4 หน้าที่ต่อพ่อแม่	217
5.5 หน้าที่ต่อญาติพี่น้องและผู้อื่น	218
5.6 การต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ (ญิฮาด)	222
5.7 การเผยแพร่ศาสนา	222
5.8 การยืมและหนี้สิน	223
5.9 เรื่องการดอกเบี้ย	224
5.10 เรื่องการฆ่า	225
5.11 การขโมยและปล้น	226
5.12 การขอพรจากอัลลอฮ์	226

	หน้า
6. คำวิงวอนของผู้ที่ตกอยู่ในความทุกข์	227
7. การส่งเสริมสุขภาพจิตเด็กโดยการเลี้ยงดู	231
ตอนที่ 7 เพศศึกษา	238
1. การกำเนิดมนุษย์	239
2. การประพฤติปฏิบัติของชายหญิง	241
2.1 ลักษณะของคนดีที่ควรยึดเป็นแบบอย่าง.....	241
3. การป้องกันสื่อที่จะก่อให้เกิดการทำชั่ว	243
3.1 ระเบียบการแต่งกาย	243
3.2 การวางตัวกับต่างเพศและเพศเดียวกัน	248
4. ข้อปฏิบัติบางประการ	256
5. เรื่องความรัก	257
6. การคบเพื่อน	257
7. การแต่งงานและโทษของการละเมิดประเวณี	260
7.1 อิสลามสนับสนุนให้แต่งงาน	260
7.2 ผู้ได้รับอนุญาตให้แต่งงานด้วยได้	264
8. โทษของการละเมิดประเวณี (ซินา)	266
9. การเลือกคู่ครองและการแต่งงาน	273
10. การขอและการแต่งงาน.....	279
10.1 การสู่ขอ	279
10.2 การแต่งงาน	280
10.3 วิธินิกาหุ(แต่งงาน).....	282
11. การครองเรือน	284
11.1 หน้าที่สามี / ภรรยา	284
11.2 เพศสัมพันธ์	296
11.3 วิธีอาบน้ำญุนุห์หรืออาบน้ำญะนาบะฮ์.....	306
12. การคุมกำเนิด	308
13. ลุก	309
13.1 ให้ปรึกษากันเรื่องการเลี้ยงลูก.....	311
13.2 เมื่อลูกเกิด ฯ	311

	หน้า
13.3 อะกีเกะฮุ และการตั้งชื่อ	313
13.4 เรื่องอื่นๆ	319
(1) การทำความสะอาด	319
(2) ถ้ามีลูกชาย ๑	320
(3) การเลี้ยงลูกและสอนลูก	321
14. การหย่าและการรอกอย (อิตตะฮุ)	323
ตอนที่ 8. โรคเอดส์ (โรคติดต่อร้ายแรงในปัจจุบัน).....	329
1. อิสลามห้ามรักร่วมเพศและสิ่งที่จะทำให้เกิดรักร่วมเพศ...	331
2. ห้ามร่วมเพศขณะหญิงมีประจำเดือน ๑.....	333
3. ห้ามการเป็นโสเภณีและการสำส่อน	334
4. ให้ทำการขลิบหนังปลายอวัยวะเพศชาย ๑	335
5. ห้ามการคุมกำเนิด	335
6. ห้ามเสพสิ่งมึนเมาหรือสิ่งเสพติด	336
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	337
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	337
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	338
อภิปรายผล	352
ข้อเสนอแนะ	352
บรรณานุกรม	354
ภาคผนวก	356
ประวัติย่อผู้วิจัย	357

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ความเจริญและความมั่นคงของชาติขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่าที่สุดปัจจัยหนึ่ง คือ ทรัพยากรมนุษย์หรือประชาชนในชาติ แต่การที่ประชาชนในชาติจะเป็นพลังสำคัญในการสร้างความเจริญ และความมั่นคงแก่ชาติได้นั้น จำเป็นต้องมี " สุขภาพ " ดี คือ " มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข ไม่ใช่เพียงปราศจากโรคหรือความพิการเท่านั้น " (มานี ชูไทย. 2523 : 4)

" สุขภาพ " เป็นสมบัติประจำตัวของมนุษย์ ผู้ใดจะยกให้ แลกกัน หรือทำแทนกันไม่ได้ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ที่แต่ละบุคคลต้องรับผิดชอบ ชวนชวน ทำนุบำรุง และรักษาสุขภาพของตนเองให้สมดุลปราศจากโรค รู้จักเสาะหาแนวทางที่เหมาะสมมาปฏิบัติ เพื่อให้ชีวิตมีความสุข เป็นประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคมได้ แต่บางครั้งคนเรายังคิดไม่ถึงหรือมองไม่เห็น ว่า สุขภาพเป็นสมบัติส่วนบุคคล จึงไม่ได้ดูแลเอาใจใส่ตนเองอย่างเพียงพอ หรือขาดการดูแลตนเอง ทำให้ชีวิตประจำวันไม่มีความสุข และส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม เมื่อชีวิตมนุษย์ซึ่งเป็นทรัพยากรมีค่าของประเทศได้รับความกระทบกระเทือน ประเทศที่พัฒนาแล้วจึงได้สนใจต่อสวัสดิภาพของประชาชนของเขาอย่างยิ่ง เคร่งครัดในสิทธิมนุษยชนที่สังคมประชาธิปไตยกำหนดว่า ประชาชนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ในการที่จะได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้มีสุขภาพสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ ตลอดจนได้รับความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาสุขภาพเมื่อจำเป็น

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ได้มีแนวคิดที่คล้ายคลึงกับประเทศที่พัฒนาแล้ว คือมองเห็นความสำคัญของชีวิตมนุษย์มากขึ้น สนใจ เอาใจใส่และส่งเสริมสุขภาพของประชาชนด้วยวิธีการ " สาธารณสุข " คือ " ใช้ศิลปะ และ วิทยาการต่างๆที่จะทำให้ประชาชนมีสุขภาพดี ด้วยความร่วมมือของประชาชน " เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้เจริญรุ่งเรืองตามนโยบายขององค์การอนามัยโลก ซึ่งในปัจจุบันมีนโยบายที่จะส่งเสริมสุขภาพดีถ้วนหน้าแก่ประชากรโลกให้ได้ในปี พ.ศ. 2543 (Health For All by the year 2000) ซึ่งมีได้หมายความว่าทุกคนจะต้องปราศจากโรค หรือแพทย์ต้องรักษาให้หายได้ทุกโรค แต่หมายความว่า ทุกคนต้องเอาใจใส่สุขภาพตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม ไม่ควรเป็นโรคซึ่งป้องกันได้ เช่น คอติบ ไอกรน โปลิโอ เป็นต้น และการสาธารณสุขมูลฐาน (Primary Health Care) เป็นกลวิธีทางสาธารณสุขวิธีหนึ่งที่เป็นกุญแจสำคัญซึ่งจะนำไปสู่การมี

สุขภาพดีถ้วนหน้า เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาสุขภาพชุมชน เป็นวิธีการให้บริการแบบผสมผสาน ทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพ ที่ดำเนินการโดยประชาชนเอง แต่ความสำคัญของการสาธารณสุขมูลฐานอยู่ที่ประชาชนต้องมีส่วนร่วม และเป็นเจ้าของในงานสาธารณสุขเบื้องต้นที่จำเป็น คือ การดูแลรักษาโรคหรือการเจ็บป่วยเล็กน้อยๆ รู้จักระวังและป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญและพบเห็นบ่อยในบ้าน หรือหมู่บ้าน หรือชุมชนของตนและเชื่อมโยงกับบริการสาธารณสุขของรัฐที่มีอยู่ตามปกติ เพื่อให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นถ้วนหน้า

มุสลิมเป็นประชาชนกลุ่มน้อย จำนวนประมาณ 8 ล้านคน (ตามถ้อยแถลงของสำนักจุฬาราชมนตรี) ที่สมควรได้รับการปรับปรุง และส่งเสริมสุขภาพ เนื่องจากมีปัญหาพื้นฐานเช่นเดียวกับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งนับถือศาสนาพุทธ คือ ขาดทุนและขาดความรู้ แต่การดำเนินชีวิตประจำวันของมุสลิมตั้งแต่ การกิน การอยู่ การครองเรือน การประกอบอาชีพ ฯลฯ ผูกพันอยู่กับศาสนาอย่างแน่นแฟ้น ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมต่างๆ ก็มีบ่อเกิดมาจากศาสนา เพราะมุสลิมยึดพระคัมภีร์อัล - กุรอาน และแนวทางการดำเนินชีวิตของท่านนบีมุฮัมมัด คือล้า เป็นแม่บทในการดำเนินชีวิตประจำวันของตน ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับหลักการอิสลามที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำมาสู่การเข้าถึงประชาชนอย่างเหมาะสม การเตรียมประชาชน การเตรียมวิธีการให้ความรู้แก่ประชาชน และการเสาะหาแกนนำในงานสาธารณสุขมูลฐาน ซึ่งเป็นหน้าที่หลักของนักวิชาการสุขศึกษาผู้มีหน้าที่ช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนให้ถูกต้อง ด้วยความร่วมมือของประชาชนเอง อันเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การมีสุขภาพดีถ้วนหน้า ดังกล่าวข้างต้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูล และ จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับหลักการอิสลามที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข เพื่อเป็นเอกสารให้ค้นคว้าต่อไป
2. เพื่อให้ศาสนิกชนอื่น หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการอิสลามในเรื่องสุขภาพและการสาธารณสุข
3. เพื่อเป็นแนวทางให้มุสลิมได้ประพฤติ ปฏิบัติ และเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และ / หรือผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้นำไปประยุกต์ใช้ หรือ ปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานของตนอย่างเหมาะสม
2. เป็นแนวทางให้ประชากรมุสลิมได้ทราบบทบาทของตนเองทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข จากคำสอนของศาสนาอิสลาม
3. เป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้สนใจได้ศึกษา ค้นคว้า หรือ วิจัย ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ จำกัดเฉพาะหลักการ หรือคำสอนของศาสนาอิสลามที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุขที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ อัล - กุรอาน (พระคัมภีร์ของอัลลอฮ์) และ อัล - หะดีษ (คำสอนของศาสดามุฮัมมัด) เท่านั้น

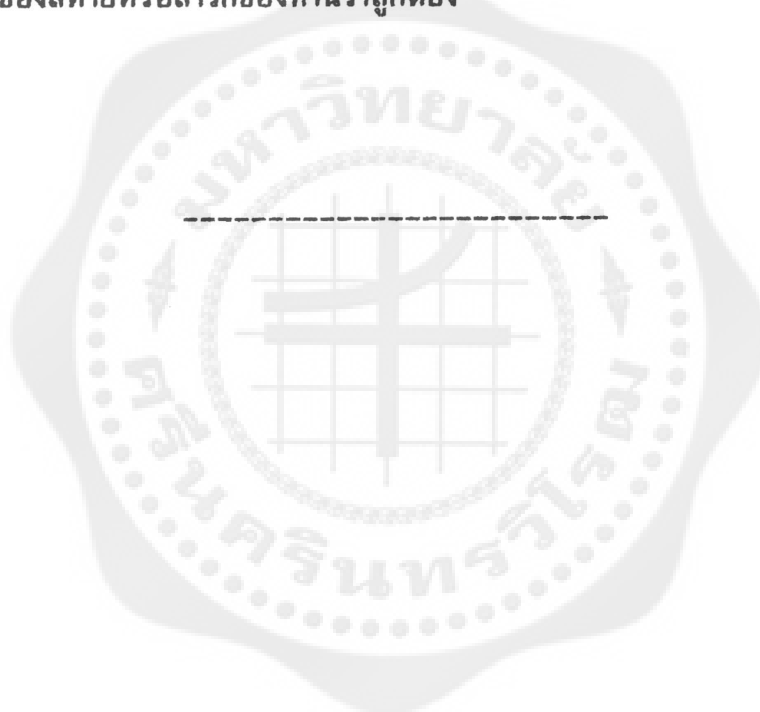
วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยจากเอกสาร (Document Research) เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงของศาสนาอิสลามว่า อิสลามได้กล่าวถึงความรู้ทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุขไว้อย่างไร โดยการศึกษาจากพระคัมภีร์ อัล - กุรอาน อัล - หะดีษ และตำราที่นักวิชาการมุสลิมนำอัล - กุรอานและหะดีษมาแปลหรืออธิบายให้เข้าใจดียิ่งขึ้น โดยใช้หลักการสาธารณสุขเป็นกรอบในการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. อิสลาม เป็นชื่อของศาสนาหรือระบอบการดำเนินชีวิตที่มีการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว พระนามอัลลอฮ์ มีท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลา เป็นศาสดา และมีอัล - กุรอานเป็นพระคัมภีร์
2. สุขภาพ หมายถึง สภาพความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขด้วยจิตวิญญาณ ไม่ใช่เพียงแต่ปราศจากโรคหรือความพิการเท่านั้น

3. สาธารณสุข หมายถึง การใช้ศิลปะและวิทยาการต่างๆในการส่งเสริมสุขภาพของประชาชน การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยหรือผู้พิการ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพดี ด้วยความร่วมมือของประชาชนเอง
4. อัล - กุรอ่าน หรือ กุรอ่าน คือชื่อพระคัมภีร์ของศาสนาอิสลาม ข้อความในอัล - กุรอ่านเป็นคำตรัสของอัลลอฮ์ (พระผู้เป็นเจ้า) ที่ประทานแก่ท่านนบีมุฮัมมัด คืออัล ʿ (ศาสดาท่านสุดท้ายของศาสนาอิสลาม)
5. อัล - หะดีษ หรือ หะดีษ คือคำบอกเล่าที่กล่าวถึง โวาทของท่านนบีมุฮัมมัด คืออัล ʿ การปฏิบัติตนของท่านนบีมุฮัมมัด หรือการที่ท่านนบีมุฮัมมัดรับรองการกระทำของสหายหรือสาวกของท่านว่าถูกต้อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ การสาธารณสุข การสาธารณสุขมูลฐาน ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม คำศัพท์เกี่ยวกับอิสลามที่ควรทราบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า

สุขภาพ (Health)

สุขภาพ ตามความหมายขององค์การอนามัยโลกคือ “ สภาวะที่สมบูรณ์ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ไม่ใช่เพียงแค่ปราศจากโรค หรือ ความพิการเท่านั้น (มานี ชูไทย. 2523 : 4)

“ ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงสุขภาพ จึงต้องพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งสำคัญอย่างน้อย 3 ประการคือ

1. สภาวะโดยทั่วไปของร่างกายและสมอง คือ มีร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรงเป็นปกติ นอกจากนั้นแล้วต้องมีสมองที่เจริญอย่างเหมาะสมกับวัยอีกด้วย
2. ต้องไม่มีโรคหรือความพิการต่าง ๆ เกิดขึ้นกับอวัยวะของร่างกายและสมอง ไม่ว่าโรคหรือความพิการที่เกิดขึ้นนั้น จะเป็นโดยกำเนิดหรือเกิดขึ้นภายหลังก็ตาม
3. บุคคลผู้นั้นต้องสามารถดำรงตน และสามารถปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยไม่เป็นที่รังเกียจของสังคมแต่ประการใดอีก ” (พิชิต สกุลพรหมณ์. 2521 : 1 - 2)

แต่อย่างไรก็ตาม “ สุขภาพเป็นสมบัติประจำตัวของมนุษย์ และเป็นเรื่องส่วนตัวของแต่ละคน ผู้อื่นจะหยิบยื่นให้กันหรือทำแทนกันไม่ได้ ประชาชนแต่ละบุคคล จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ชวนชวน ทำนุบำรุง และรักษาสุขภาพของตนให้มีความสมดุล ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ และหาทางที่เหมาะสมมาปฏิบัติ เพื่อใช้ชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ” (วรรณวิไล จันทราภา : 2529) และ การส่งเสริมสุขภาพหมายถึง “ การบำรุงรักษาร่างกายให้มีการกินดี อยู่ดี ซึ่งรวมถึงการมีที่อยู่อาศัยสะอาด มีอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่มีมลพิษในสภาพแวดล้อม รู้จักรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง รักษาความสะอาดของร่างกาย รับประทานอาหารที่ดี มีประโยชน์ จำนวนเพียงพอ และการออกกำลังกายที่เหมาะสม ” (วรรณวิไล จันทราภา : 2529) ส่วน การดูแลสุขภาพส่วนบุคคลนั้น ทางสาธารณสุขได้เน้น เกี่ยวกับเรื่องของผิวหนัง ผม หู ตา คอ จมูก อวัยวะในช่องปาก มือ เท้า เล็บ ทรวดทรง และน้ำหนัก การสร้างสมรรถภาพ

ของร่างกายและการออกกำลังกาย การพักผ่อน นันทนาการ การรักษาวัยเวช การแสวงหาการรักษาพยาบาลที่เหมาะสม และการใช้ยาสมุนไพร เป็นต้น

การสาธารณสุข (Public Health)

วินสโลว์ (Winslow - นักการสาธารณสุขที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน) ได้กล่าวถึงการสาธารณสุขไว้ว่า " เป็นงานที่ต้องใช้วิชาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเพื่อการป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ และการทำให้ประชาชนมีชีวิตที่ยืนยาว การปฏิบัติงานสาธารณสุขต้องกระทำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บริการต่าง ๆ ถึงประชาชนในชุมชน งานสำคัญที่ต้องปฏิบัติควรประกอบด้วยงานต่าง ๆ ดังนี้คือ

- ก. การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม
- ข. การควบคุมโรคติดต่อต่าง ๆ
- ค. การให้สุศึกษาและสุขวิทยาส่วนบุคคล

ง. การจัดการบริการด้านการแพทย์และการพยาบาลพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ การป้องกันโรค และการรักษาโรค (การสาธารณสุขไทยได้เพิ่มบริการการฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยหรือผู้พิการ ผสมผสานเข้าไปด้วย- ผู้วิจัย)

จ. การพัฒนาจิตใจของสังคม เพื่อให้ประชาชนทุกคน ได้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ได้มาตรฐานอันเหมาะสม เพื่อดำรงไว้ซึ่งสุขภาพของตนเอง " (พิชิต สกุลพราหมณ์. 2521 :1)

แต่การที่การสาธารณสุขจะประสบผลสำเร็จได้นั้น สำคัญอยู่ที่ประชาชนต้องมีส่วนร่วม และดำเนินการด้วยตัวของเขาเอง

สรุปแล้วได้ความโดยย่อว่า การสาธารณสุขคือ " การใช้ศิลปะและวิธีการต่าง ๆ ในการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยหรือผู้พิการ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพดี ด้วยความร่วมมือของประชาชนเอง "

การสาธารณสุขมูลฐาน (Primary Health Care)

" การสาธารณสุขมูลฐานเป็นกลวิธีทางสาธารณสุขที่เพิ่มขึ้นจากระบบบริการสาธารณสุขที่มีอยู่เดิม โดยให้ความสำคัญในการดำเนินงานสาธารณสุขระดับตำบลและหมู่บ้าน ด้วยการผสมผสานการให้บริการทั้งทางด้านรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการฟื้นฟูสภาพที่ดำเนินการโดยประชาชนเอง ซึ่งประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานและการประเมินผล โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐทางด้านวิชาการ ข้อมูลข่าวสาร

การให้การศึกษา ฝึกอบรม และระบบส่งต่อผู้ป่วย โดยอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นเป็นหลัก และอาศัยการพัฒนาสาธารณสุขผสมผสานไปกับการพัฒนาของกระทรวงหลักอื่นๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองและพึ่งตนเองได้ " (สำนักงานคณะกรรมการสาธารณสุขมูลฐาน ฯ : 2540 : 3)

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพและการสาธารณสุขที่บัญญัติไว้ในศาสนาอิสลาม ดังนั้นจำเป็นต้องกล่าวถึงเรื่องของอิสลามโดยสรุป เพื่อเป็นพื้นฐานให้เข้าใจผลการวิจัยดียิ่งขึ้น

“ อิสลาม ” เป็นชื่อของศาสนาหรือระบอบการดำเนินชีวิต ที่มีการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว พระนาม “ อัลลอฮ์ ” อิสลามเป็นศาสนาของอัลลอฮ์ (พระผู้เป็นเจ้า) ที่ประทานแก่มนุษยชาติ ตั้งแต่มีมนุษย์คนแรกโดยผ่านศาสดา (นบี หรือ รุสูลซึ่งเป็นมนุษย์) ให้เผยแพร่คำสอนของพระองค์แก่มนุษย์แต่ละยุคแต่ละสมัย ตามสภาพและวิวัฒนาการของสังคมในยุคหรือสมัยนั้นๆ และอัลลอฮ์ได้ทรงให้คำสอนของพระองค์ครบครัน เป็นระบอบการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ที่สุดในสมัยของท่านนบีมุฮัมมัด (เมื่อมุสลิมเอ่ยชื่อท่านนบีมุฮัมมัด จะต้องตามด้วยคำขอพรเป็นภาษาอารบว่า “ ค็อลลัลลอฮุ อะลยฺฮิ วะสลัลม ” แปลว่า ขอความจำเริญและความสันติสุขจงประสบแด่ท่าน ในหนังสือทั่วไปที่เขียนโดยนักวิชาการมุสลิมมักจะใช้คำย่อ หรืออยู่ในวงเล็บว่า ค็อลฯ หรือ ซ.ล.) ศาสดาท่านสุดท้าย (ซึ่งต่อไปจะไม่มีศาสดาอีก) เมื่อ ค.ศ. 610 หรือ พ.ศ.1153 คือประมาณ 1,400 กว่าปีล่วงมาแล้ว ณ ดินแดนซึ่งเป็นประเทศสะอุดีอาระเบียในปัจจุบัน

อิสลาม แปลว่า “ สันติ ” ผู้นับถือศาสนาอิสลามเรียกว่า มุสลิม แปลว่า “ ผู้ไฝ่สันติ ” หมายถึง “ ผู้นอบน้อม ถ่อมตนยังพระประสงค์ของอัลลอฮ์ (พระผู้เป็นเจ้า) ”

หลักการสำคัญของศาสนาอิสลามซึ่งมุสลิมต้องยึดมั่นมี 2 ประการ คือ หลักการศรัทธา และ หลักปฏิบัติพื้นฐาน

1. หลักการศรัทธา (อัล - อีมาน - หนังสือบางเล่มเรียก รุกันอีหม่าน หรือรุกันอีมาน)

หลักการศรัทธามี 6 ประการ (จะละเว้นข้อใดมิได้อย่างเด็ดขาด) คือ

1.1 ศรัทธาในอัลลอฮ์ คือ ศรัทธาว่า อัลลอฮ์เป็นพระเจ้าองค์เดียว ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบันดาล ผู้ทรงบริหาร ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดเสมอหรือเท่าเทียมพระองค์ และไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดลดลดเร้นจากอำนาจของพระองค์ได้ พระองค์ทรงอยู่ในสภาวะนิรันดร์ มนุษย์

(ผู้ถูกสร้าง) ไม่สามารถจินตนาการ หรือนึกถึงรูปร่างลักษณะของพระองค์ได้ เรารู้จักพระองค์ได้ด้วยอำนาจการบริหารของพระองค์ และโดยผ่านศาสดา (นบิหรือรَسُول)

1.2 ศรัทธาในบรรดา ملاอิกะฮ์ของอัลลอฮ์ คือศรัทธาว่า มลาอิกะฮ์เป็นบ่าวที่เชื่อสัตย์ของอัลลอฮ์ มีหน้าที่รับใช้พระองค์โดยไม่ขัดขึ้นหรือต้อตึง มลาอิกะฮ์ไม่มีรูปกาย ไม่มีเพศ ไม่มีการดำเนินชีวิตเหมือนมนุษย์ (หนังสือบางเล่มพยายามสื่อให้เข้าใจ โดยเรียกว่า เทวทูต) มลาอิกะฮ์ มีหน้าที่นำวะหีย์ หรือเป็นสื่อกลางระหว่างอัลลอฮ์กับศาสดาทั้งหลายของพระองค์ ให้ศาสดาทั้งหลายเข้าถึงพระองค์ ทำนองเดียวกับที่เรามีตา แต่เราจะไม่สามารถเห็นสิ่งใดได้หากไม่มีแสงเป็นสื่อ นอกจากนี้มลาอิกะฮ์ยังมีหน้าที่บันทึกความดีความชั่วของมนุษย์ มีหน้าที่ลงโทษผู้กระทำความชั่ว มีหน้าที่เผ่านรก และเผ่าสวรรค์ เป็นต้น

1.3 ศรัทธาในคัมภีร์ทั้งหลายของอัลลอฮ์ คือมุสลิมมีความเชื่อในต้นฉบับเดิมของคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่ศาสดาคนก่อนๆ เช่น คัมภีร์ชะบูร์ที่อัลลอฮ์ทรงประทานแก่ท่านนบิอาดัม (เดวิด) คัมภีร์เตวารอฮ์แก่ท่านนบิมูซา (โมเสส) คัมภีร์อินญิลแก่ท่านนบิอีซา (เยซู) และเชื่อในส่วนบริสุทธิของฉบับปัจจุบันจากคัมภีร์เหล่านั้น คือส่วนที่ไม่ขัดกับอัล - กุรอาน เพราะถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ ย่อมต้องมีเนื้อหาสาระเดียวกัน แต่มุสลิมเชื่อและปฏิบัติตามเฉพาะคัมภีร์อัล - กุรอาน คัมภีร์ที่ถูกประทานแก่ ท่านนบิมุฮัมมัด คือล้า ศาสดาท่านสุดท้ายเท่านั้น

1.4 ศรัทธาในบรรดา รَسُول (ศาสดา) ทั้งหมดของอัลลอฮ์ คือมุสลิมทุกคนต้องยอมรับนับถือ ให้เกียรติ และ ยกย่องศาสดาทั้งหลายที่มาก่อนท่านนบิมุฮัมมัด คือล้า แต่จะเชื่อและปฏิบัติตามคำสอนของท่านนบิมุฮัมมัด คือล้า ศาสดาท่านสุดท้ายของโลกผู้รับภารกิจต่อจากศาสดาก่อนๆ ที่มาชักชวนให้มนุษย์รู้จักพระเจ้า และดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์เท่านั้น

1.5 ศรัทธาในวันปรโลกหรือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ (วันกิยามะฮ์) คือศรัทธาว่า โลกที่เราอาศัยนี้ เป็นวัตถุธาตุ ย่อมมีการแตกสลาย เช่นเดียวกับวัตถุอื่น ตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ เมื่อโลกดับสิ้น ทุกสิ่งในโลก ก็ต้องดับสิ้นด้วย ยกเว้นผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แล้วอัลลอฮ์จะทรงทำให้มนุษย์ทุกคนฟื้นคืนชีพ มารับผลของการกระทำขณะที่อยู่ในโลกนี้ ในวันกิยามะฮ์ คือมุสลิมเชื่อว่า มนุษย์ไม่มีการเวียนว่ายตายเกิด มนุษย์เกิดมาครั้งเดียว แต่ชีวิตมี 3 ขั้นตอน คือ 1.) ชีวิตในโลกนี้ (ชีวิตในดุนยา) 2.) ชีวิตในบารัก (ชีวิตในโลกแห่งวิญญาน หลังความตาย) เพื่อรอการตัดสิน และ 3.) ชีวิตที่ถูกทำให้ฟื้นขึ้นอีกครั้งในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ (ชีวิตในอาคิเราะฮ์) เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตัดสินการกระทำในโลกนี้ตามบันทึกของมลาอิกะฮ์ ที่บันทึกทุกสิ่งทุกอย่างไว้ โดยไม่เว้นแม้แต่เรื่องเล็กน้อยหรือเรื่องใหญ่ ผู้ใด

ประกอบกาดี เขาจะได้สวรรค์เป็นการตอบแทน และ ผู้ใดประกอบความชั่ว เขาจะได้นรกเป็นการตอบแทน

วันแห่งการฟื้นคืนชีพมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น วันแห่งการชำระ วัน แห่งการตัดสิน วัน แห่งความจริง วันสุดท้าย (วันอาคิเราะฮ์) ฯลฯ

1.6 ศรัทธาในกฎแห่งการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ คือ ศรัทธาว่า สิ่งต่างๆในสากลจักรวาล ล้วนเกิดขึ้นมาและดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น เช่น การโคจรของโลก ดวงเดือน ดวงตะวัน ฯลฯ มนุษย์มีอิสระในด้านความคิด เกิดมาแล้วต้องตาย เปิด ไข่ ออกลูกเป็นไขก่อนฟักออกเป็นตัว วัว ควายออกลูกเป็นตัว เมื่อจุดไฟแล้วต้องเกิดการเผาไหม้ ฯลฯ นี่คือนกฎแห่งการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ กฎบางอย่างเราเลือกไม่ได้ เช่นอัลลอฮ์ทรงตั้งกฎไว้ว่า เกิดมาแล้วทุก คนต้องตาย เราเลือกว่าจะไม่ตายไม่ได้ เราต้องตาย กฎบางอย่างเป็นการทดลองของอัลลอฮ์ เช่น จู่ๆก็เกิดน้ำท่วม พายุ ฯลฯ นั่นคืออัลลอฮ์ทรงทดลองเราว่าเราจะอดทนและมั่นใจในอำนาจของพระองค์เพียงใด การที่มนุษย์ทำความดีหรือความชั่วไม่ใช่ลิขิตจากอัลลอฮ์ แต่เป็นเพราะอัลลอฮ์ทรงให้มนุษย์มีอิสระในด้านความคิด (มีสิทธิที่จะเลือกใช้กฎบางกฎของพระองค์) และทรงสร้างมนุษย์มาโดยมีจุดมุ่งหมาย(ไม่ได้สร้างมาเล่นๆ) ส่วนเหตุการณ์ที่เกิดความวุ่นวายมากมายในโลกนั้นเป็นเพราะน้ำมือของมนุษย์ที่ใช้ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ไปในทางที่ไม่ถูกต้อง

2. หลักปฏิบัติพื้นฐาน (อัล - อิสลาม หรือหนังสือบางเล่มเรียก รุกันอิสลาม)

เมื่อมีหลักศรัทธา 6 ประการแล้ว จะต้องมหลักปฏิบัติพื้นฐานอีก 5 ประการ จึงจะถือได้ว่าเป็นมุสลิมที่สมบูรณ์ คือ

2.1 ยืนยันทัววาจา หรือ ปฏิญาณตน 2 ประโยค ว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ (แปลว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮ์) และมุฮัมมะดฺ รุสูลุลลอฮ์ (แปลว่า มุฮัมมัด เป็นรูลหรือผู้สื่อสารของอัลลอฮ์) การกล่าวคำปฏิญาณเป็นการยอมรับว่าจะไม่ตั้งภาคีหรือนำสิ่งใดมาเทียบเทียมอัลลอฮ์ และจะเชื่อและปฏิบัติตาม (คำสั่งของ) อัลลอฮ์ และ รูล คือท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลา ทุกประการ

การปฏิญาณตน 2 ประโยคนี้ เป็นการประกาศตนเป็นมุสลิม

2.2 ดำรงการนมาซ การนมาซหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “ ละหมาด ” นั้น เป็นการปฏิบัติศาสนกิจหรือเข้าเฝ้าแสดงความเคารพภักดีอัลลอฮ์ วันละ 5 เวลา คือ ก่อนตะวันขึ้น บ่าย เย็น ค่ำ (หลังตะวันตกดิน) และ กลางคืน การนมาซมีอิริยาบถต่างๆ เช่น ยืน ยกมือ

โค้ง กราบ นั่ง หันทางขวาและซ้าย พร้อมทั้งกล่าวสวดดี และขอพรต่ออัลลอฮ์ (เป็นภาษา อูรดู) ตามที่ท่านนบีมุฮัมมัด คือลา ได้ให้แบบอย่างไว้

การปฏิญาณตน 2 ประโยค เป็นการแสดงถึงความเป็นมุสลิม แต่การนมาซเป็นการ แสดงว่ามุสลิมต่างจากศาสนิกชนอื่น และเป็นกิจกรรมแรกที่ อัลลอฮ์จะทรงสอบสวน ในวันกิยามะฮ์ หรือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ อิสลามสั่งให้มุสลิมทุกคนสอนลูกให้นมาซเมื่อ อายุ 7 ขวบ อายุ 10 ขวบ ให้นมาซให้ครบ ถ้าไม่นมาซให้ตีได้

2.3 **จ่ายชะกาต** คือการจ่ายทรัพย์สิน เพื่อผดุงสังคม ลดปัญหาช่องว่างระหว่างคน รวยและคนจน ชะกาตเป็นทานบังคับ เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคน ที่มีทรัพย์สินเกินที่กำหนด ให้มีได้ในรอบปี (ให้มีได้เท่ากับ ราคาทองคำ 75 กรัม) เช่น เงินรายได้ เงินในบัญชี ผลผลิต ทางการเกษตร ปศุสัตว์ ทองคำ สินค้าค้างปี ฯลฯ ให้จ่าย (สมัยท่านศาสดาต้องจ่ายเข้ากอง คลัง หรือบัยตุลมาล) ตามที่อิสลามกำหนด เช่น เงินตราจ่าย 2.5 % เกษตรกร ที่ทำนาด้วยน้ำ ฝนจ่าย 10 % ใช้เครื่องทุ่นแรงจ่าย 5 % ที่เลี้ยงปศุสัตว์ เช่น ในรอบปีมีวัว 30 ตัว ต้องจ่าย ลูกวัวอายุ 1 ปี จำนวน 1 ตัว และทุกๆ 40 ตัว ต้องจ่ายวัวอายุ 2 ปี จำนวน 1 ตัว เป็นต้น

ชะกาตนี้ ต้องจ่ายให้แก่ผู้ที่มีสิทธิรับ 8 ประเภท คือ (1) ผู้ขัดสน (คน ยากจน แม่มีาย เด็กกำพร้า) (2) คนเจ็บใจ (พิการ์) (3) ผู้ซึ่งเข้ารับอิสลาม และถูกญาติมิตร ตัดขาด (4) เจ้าหน้าที่ ที่เก็บและจัดการชะกาต (5) ผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว (มิใช่มีหนี้ เพราะประพฤติมิชอบ) (6) ผู้พลัดถิ่น (ไม่สามารถกลับภูมิลำเนาเดิมได้) (7) การไถ่ ทาส (หรือเชลย) และ (8) เพื่อประโยชน์ต่อสังคมในวิถีทางของอัลลอฮ์

2.4 **ถือศีลอด** คือการละเว้นจากการกิน การดื่ม การเสพย์ การร่วมเพศในเวลากลางวัน การพูดจาเหลวไหล และการประพฤติชั่วทุกรูปแบบ ตั้งแต่ก่อนแสงอรุณขึ้นจนตะวันตกดิน ชาวบ้านเรียกว่า “ ถือบวช ” การถือศีลอดเป็นการขัดเกลากิเลสในตนเอง ฝึกให้มีความอดทน ต่อสิ่งเย้ายวน ฝึกให้มีความซื่อสัตย์สุจริต ฝึกให้รู้จักเห็นใจและเมตตาผู้อื่น เช่น ได้เปรียบ เทียบความรู้สึกว่า ขณะที่ตนเองหิวโหยในเวลากลางวัน และมีโอกาสจะได้กินอิ่ม หลังตะวันตก- ดินนั้นมีความรู้สึกอย่างไร กับผู้ที่หิวโหยและไม่รู้ว่าจะเมื่อไรเขาจะมีอาหารกิน หรือคนอดอยาก ขนาดที่จำไม่ได้ว่าเขาได้กินอิ่ม ครั้งสุดท้ายเมื่อไรนั้น เขารู้สึกอย่างไร ฯลฯ นอกจากนี้การถือศีล- อดเป็นการฝึกอบรมคุณธรรมขั้นสูง คือ ฝึกอบรมและขัดเกลาตนเองขณะกำลังหิว

มุสลิมทุกคนต้องถือศีลอด ไม่ว่าราชาหรือชายาก ยกเว้น เด็ก คนชรา หญิงมีครรภ์ หรือแม่ลูกอ่อนที่กำลังให้นมลูก ผู้ป่วย คนเดินทาง และผู้ซึ่งทำงานหนักมากเช่นทำ เหมืองแร่ ฯ ซึ่งมีข้อยกเว้นพิเศษ มุสลิมต้องถือศีลอด (ภาคบังคับ) ปีละ 1 ครั้ง ใน

เดือนรอมฎอน เดือนที่ 9 ของปฏิทินอิสลาม (ซึ่งนับทางจันทรคติ) เป็นเวลา 29 หรือ 30 วัน

2.5 ทำหัจญ์ หรือ บำเพ็ญหัจญ์ หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “ ทำฮัจยี ” เป็นข้อกำหนดเฉพาะมุสลิม ทั้งชายและหญิงที่บรรลุนิติภาวะทางศาสนา (ชายเริ่มมีความกำหนด และหญิงเริ่มมีประจำเดือน) และมีความสามารถไปทำหัจญ์ได้ คือ มีความพร้อมด้านการเงิน สุขภาพ (กายและจิต) และการคมนาคมสะดวก ปลอดภัย ให้ไปทำหัจญ์ 1 ครั้ง ในชีวิต

พิธีหัจญ์ ประกอบที่นครมักกะฮ์ ประเทศสะอุดิอาระเบีย เมื่อกลับจากทำหัจญ์ ผู้ทำหัจญ์มิได้มียศ ศักดิ์เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด เดิมเป็น นาย ก. ก็ยังคงเป็น นาย ก. อยู่เช่นเดิม เพียงแต่มีโอกาสได้ปฏิบัติตามหลักปฏิบัติพื้นฐาน หรือ หลักการอิสลามข้อที่ 5 เท่านั้น

นอกจากมีหลักการศรัทธาและหลักปฏิบัติพื้นฐานควบคู่กันแล้ว อิสลามเป็นระบอบการดำเนินชีวิตที่มีข้อแนะนำให้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันทุกอย่าง ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอนอีกครั้ง เช่น การกิน การอยู่ การคบเพื่อน การครองเรือน หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อพ่อแม่ พี่น้อง สามี ภรรยา ลูก เพื่อนบ้าน ฯ การประกอบอาชีพ การคลัง การมรดก การเย็บเยียนผู้ป่วย การจัดการศพด้วยการฝัง (ห้ามเผา เพราะไฟคือสัญลักษณ์ของนรก) ฯลฯ มีข้อห้ามและบทลงโทษ เช่น ผู้ที่ดื่มสุรา จะต้องถูกเย็บ 80 ที ผู้ละเมิดประเวณีต้องถูกเย็บ 100 ที และเนรเทศ 1 ปี หรือขวางจันตายน (แล้วแต่กรณี) ขโมยโดยสันดานจะต้องถูกตัดมือ พวกเขาจะต้องถูกตัดมือสลบข้างกับเท้า เพราะถือว่าเป็นภัยต่อสังคมอย่างร้ายแรง ฆาตกรโดยเจตนาจะพ้นความผิดได้ก็ต่อเมื่อได้รับการตัดสินความผิด หรือ มีการตกลงระหว่างคู่กรณี หรือ มีการชดใช้ค่าเสียหาย (ไม่ใช่หนีไป 20 ปีแล้วหมดอายุความ) ฯลฯ

ความผิดที่ร้ายแรงที่สุดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงอภัย คือ ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เช่น กราบไหว้รูปปั้น ดวงตะวัน เจ้าแม่ เจ้าพ่อ ฯ การเชื่อถือโซคลาง ดุหม่อม ไสยศาสตร์ การร่วมประพฤติดุปฏิบัติในพิธีของศาสนาอื่น เช่น ใส่บาตร ทำบุญทอดกฐิน ทอดผ้าป่า พิธีไหว้ครู ลอยกระทง หล่อเทียนเข้าพรรษา ไปร่วมพิธีในวันเซ็งเม้ง ฯลฯ ความผิดร้ายแรงเหล่านี้แม้มิได้มีบทลงโทษในโลกนี้ เพราะอิสลามให้สิทธิแก่มนุษย์ที่จะศรัทธาหรือไม่ศรัทธาก็ได้ แต่จะถูกพิจารณาโทษในวันแห่งการตัดสิน

อิสลามกำหนดให้มุสลิมทุกคน ไม่ว่าชาติใด ภาษาใดเป็นพี่น้องกัน ชาย - หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน อยู่ภายใต้กฎระเบียบ ข้อบังคับของศาสนาเหมือนกันหมด (ยกเว้นเด็ก คนเสียจริต และผู้อ่อนแอ) แต่หญิงมีหน้าที่ต่างจากชาย (ให้ชายทำหน้าที่หลักทั้งในบ้านและนอกบ้าน

ส่วนหญิง มีหน้าที่หลักในบ้าน) ทุกคนจะได้รับผลตอบแทนความดี ตามที่ได้ชวนชวายไว้ อิสลามไม่มีระบบสงฆ์ ไม่มีระบบศักดินา ไม่มีการมอบหน้าที่ให้ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้สืบศาสนา แต่มุสลิมทุกคนมีหน้าที่เรียนรู้ ปฏิบัติตามหลักการของศาสนา และพร้อมที่จะเผยแผ่สู่ผู้อื่น ด้วยหน้าที่หลัก 2 ประการคือ หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่ออัลลอฮ์ (พระผู้เป็นเจ้า) ด้วยการเคารพภักดี และ หน้าที่กระทำความดีต่อเพื่อนมนุษย์โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ดังนั้น การดำเนินชีวิตของมุสลิมจึงผูกพันอยู่กับอัลลอฮ์ตลอดเวลา และทำความดีคล้ายดังที่เห็นพระองค์ เพราะแม้เราไม่เห็นพระองค์ พระองค์ก็ทรงเห็นเรา

คำศัพท์ที่ควรทราบ (เรียงตามอักษรอรับ)

1. อิสลาม เป็นชื่อของศาสนา หรือระบอบการดำเนินชีวิต ที่มีการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว(พระนามอัลลอฮ์) เป็นศาสนาที่มีการศรัทธาในสิ่งเร้นลับ ซึ่งจะรู้ได้โดยผ่านศาสนา (นบี หรือรَسُول) เช่น เรื่องมลาอิกะฮ์ เรื่องชีวิตในบั้นรَحْمَت (ชีวิตหลังความตาย) เรื่องนรก เรื่องสวรรค์ เป็นต้น อิสลาม แปลว่า สันติ หมายถึง การมอบน้อมถ่อมตนยังพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า อิสลามเป็นศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า เป็นระบอบการดำเนินชีวิตที่วิวัฒนาการต่อจากการสอนของศาสดาในอดีต และเป็นคำสอนสุดท้ายที่มีเนื้อหา สาระสมบูรณ์ทุกรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เมื่อ ค.ศ. 610 หรือ พ.ศ. 1153 คือเมื่อประมาณ 1,400 ปีเศษล่วงมาแล้ว ณ ที่ซึ่งเป็นประเทศสะอุดีอาระเบีย ในปัจจุบัน

2. อัลลอฮ์ คือ พระนามวิสามัญของพระผู้เป็นเจ้าในศาสนาอิสลาม ซึ่งต่างจากพระ-เจ้าในศาสนาอื่น คือ ไม่มีการอวตาร ไม่มีการแบ่งภาคมาเกิด ไม่มีบุตร ธิดา และไม่มีบิดา มารดา อัลลอฮ์ทรงเอกะ ทรงมีมาแต่ดั้งเดิม ทรงอำนาจ ทรงบันดาล ทรงบริหาร ทรงรอบรู้ ทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่ง ทรงอยู่สูงเกินสภาวะทางรูปร่างหรือวัตถุ ซึ่งประสาทสัมผัสหรือญาณ-วิสัยของมนุษย์ผู้ถูกสร้างจะจินตนาการถึงพระองค์ได้ เรารู้จักพระองค์ด้วยอำนาจการบริหารของพระองค์ และโดยผ่านนบีหรือ رَسُول (ผู้สื่อสารและเผยแผ่ข่าวสารของอัลลอฮ์) อัลลอฮ์ทรงพระนามอื่นอีก 99 พระนาม ตามคุณลักษณะที่งดงามของพระองค์ เช่น อَرْ - เราะห์มาน (ผู้ทรงกรุณาปรานี) อَرْ - เราะห์มัม (ผู้ทรงเมตตาเสมอ) อัล - วะกิล (ผู้ทรงพิทักษ์) อัล - กอดิร (ผู้ทรงอำนาจ) อัล - ะหิม (ผู้ทรงปรีชาญาณ) ร็อบ (ผู้ทรงอภิบาลเลี้ยงดู) เป็นต้น

3. อัล - กุรอาน หรือ กุรอาน เป็นชื่อพระคัมภีร์ของศาสนาอิสลาม เป็นคำตรัสของอัลลอฮ์ (พระผู้เป็นเจ้า) ที่ประทานแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลา โดยผ่านมลาอิกะฮ์ชื่อญิบริล ด้วยวิธีการวะหีย์หรือ วะหฺยู (การกระซิบอย่างรวบรัดยังดวงจิต และให้จำได้ทันที) เป็นครั้ง

คราว ตามเหตุการณ์ รวมเวลา 23 ปี เมื่อท่านนบีมุฮัมมัด คือลา ได้รับวะหีย์ ท่านสั่งให้ สหายหรือสาวกของท่านจดไว้ และท่องจำไว้ อัล - กุรอานเป็นคัมภีร์ที่มีการบันทึกไว้และแบ่ง เป็นบท เป็นตอนขณะที่ศาสดายังมีชีวิตอยู่ ภาษาในอัล - กุรอานเป็นภาษาอารบ ภาษาที่ยัง ไม่ตายและมีคนใช้กันอย่างแพร่หลาย อัล - กุรอานเป็นคัมภีร์ที่ไม่มีการสังคายนา ไม่มีการ ตัดต่อ แต่งเติม หรือ แก้ไข อัล - กุรอานแบ่งเป็น 30 ภาค (ญุซ) 114 บท แต่ละบทเรียกว่า สุเราะฮ์ (มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน) แต่ละสุเราะฮ์มีความยาวไม่เท่ากัน มีตั้งแต่ 3 อายะฮ์หรือ โองการ จนถึง 200 กว่าโองการ

4. อัล - หะดีษ หรือ หะดีษ คือ คำบอกเล่าที่กล่าวถึงโอวาทของท่านนบีมุฮัมมัด คือลา การปฏิบัติตนของท่าน หรือการที่ท่านรับรองการกระทำของสหายหรือสาวกว่าถูกต้อง แล้วได้ถูกรวบรวมเป็นเล่มโดยนักรวบรวมหะดีษ เช่น ท่าน อัล - บุคอรี หรือท่านบุคอรี ท่าน มุสลิม ท่านอบูดาวูด ท่านอิบนุ มาญะฮ์ ท่านติรมิซีย ท่านอัน - นะสาอียี หรือนะสาอียี และ ท่าน อะหมัด เป็นต้น แต่หะดีษมิได้ถูกสั่งให้บันทึกไว้ขณะที่ท่านนบีมุฮัมมัด คือลา ยังมีชีวิต อยู่ ด้วยเกรงว่าจะปะปนกับอัล - กุรอาน บรรดาสาวกหรือสหายของท่านนบี มุฮัมมัด คือลา ได้จดจำหรือบางท่านได้จดไว้แล้วบอกกันต่อ ๆ มา เพราะท่านนบีมุฮัมมัด คือลา นั้น เมื่อท่าน จะให้โอวาทในเรื่องใด ท่านจะพูดประโยคสั้น ๆ และพูดซ้ำ ๆ ดังปรากฏในหะดีษที่รายงานโดย ท่านหญิงอาอิชะฮ์ (ภรรยาคนหนึ่งของท่าน) และสาวกของท่านดังนี้

عَنْ مَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَكُنْ يَسْرُدُ الْحَدِيثَ كَسَرْدِكُمْ : رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ وَزَادَ : وَلَكِنَّهُ كَانَ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ يَنْتَهُ فَيُفَصِّلُ يَحْفَظُهُ مَنْ جَلَسَ إِلَيْهِ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริง ท่านรสูลุลลอฮ คือลา ไม่เคยพูดลั่นรัว เหมือนอย่างที่เราท่านพูดลั่นรัว " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรมิซีย)

และในบันทึกของท่านติรมิซียมีเพิ่มเติมว่า " แต่ท่านจะพูดด้วยคำพูดที่มีจังหวะ หยุดคั่น ระหว่างคำพูดนั้น ซึ่งบุคคลที่นั่งสนทนาด้วยจะสามารถจดจำได้หมด "

وَعَنْهَا قَالَتْ : كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُحَدِّثُ حَدِيثًا لَوْ عَدَّهُ الْمَادُ لَأَخْصَاهُ .

رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ .

และเธอ (ท่านหญิงอาอิชะฮ์) ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา นั้น เมื่อพูดเรื่องหนึ่ง หากจะ มีคนนับคำพูดของท่าน ก็สามารถนับได้หมด " (บุคอรี และ อบูดาวูด)

وَعَنْهَا قَالَتْ : كَانَ كَلَامُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَلَامًا فَصْلًا بَيْنَهُمْ كُلُّ مَنْ سَمِعَهُ

และเธอ (ท่านหญิงอาอิชะฮฺ) ได้เล่าว่า " คำพูดของท่านรสูลุลลอฮฺ คือลางั้น เป็น คำพูดที่มีจังหวะและพูดเนิบ ๆ " (ออบูดาวูด)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كَانَ فِي كَلَامِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

تَرْتِيلٌ وَتَرْسِيلٌ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ

ท่านญาบิร รฎิยา ได้เล่าว่า " คำพูดของท่านรสูลุลลอฮฺ คือลางั้น เรียบเรียงคำ (พูดช้า ๆ ชัดถ้อยชัดคำ) " (ออบูดาวูด)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُبِيدُ الْكَلِمَةَ ثَلَاثًا لِمَقَلِّ عَنْهُ

رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَالبُخَارِيُّ وَأَحْمَدُ .

ท่านอะนัส รฎิยา ได้เล่าว่า " ท่านรสูลุลลอฮฺ คือลางั้น เคยย้ำคำๆหนึ่งถึง 3 ครั้ง เพื่อให้ได้รับความเข้าใจจากคำนั้น " (ตีรมิซีย บุคอรี และ อะหมัด)
เป็นต้น

ต่อมาเมื่ออิสลามแผ่ขยายไปกว้าง ประชาชาติมุสลิม (อุมมะฮฺ) จากประเทศต่างๆ ต้องการรู้รายละเอียดเกี่ยวกับจริยวัตรของท่านนบีมุฮัมมัด คือลางั้น เพื่อปฏิบัติตาม เพราะในอัล - กุรอาน กล่าวไว้ว่า

4 : 80 ความว่า " ผู้ใดปฏิบัติตามรสูล (มุฮัมมัด) แน่ใจว่าเขาได้เชื่อและปฏิบัติตามอัลลอฮฺ "

จึงได้มีการรวบรวมหะดีษ หรือสืบความถูกต้องของคำบอกเล่าว่า ออกจากปากสาวกหรือ สหายของท่านนบีมุฮัมมัด คือลางั้น จริงหรือไม่ ผู้ที่เล่าต่อมามีคุณธรรมพร้อม ไม่โกหก ไม่บกพร่องเรื่องความจำ สายการเล่าไม่ขาดตอน ฯลฯ และรวบรวมเป็นเล่มหลังจากที่ท่านนบีมุฮัมมัด คือลางั้น เสียชีวิตได้ 100 ปีเศษ ในบรรดาผู้รวบรวมหะดีษนั้น ท่านบุคอรีหรือท่าน อัล - บุคอรี ได้รับการยกย่องว่ารวบรวมหะดีษได้ถูกต้องที่สุด

อย่างไรก็ตามหะดีษมีความสำคัญรองจากอัล - กุรอาน (ซึ่งถือว่าเป็นหลักฐานเด็ดขาด) ถ้าหะดีษใดขัดกับอัล - กุรอานถือว่าเก (ใช้ไม่ได้) แต่ถ้าไม่รู้หะดีษก็จะไม่รู้สุนนะฮฺหรือจริยวัตรของท่านนบีมุฮัมมัด คือลางั้น

5. อีมาน หรือ อิหม่าน แปลว่า การศรัทธา คือการเชื่อมั่นด้วยจิตใจ ยอมรับด้วย วาจา และมีการปฏิบัติตามสิ่งที่เชื่อมั่นนั้น (เชื่อมั่นด้วยกาย วาจา ใจ)

6. อิมาม หรือ อิหม่าม แปลว่า หัวหน้า หรือ ผู้นำ ใช้เรียกผู้นำนมาซ ผู้นำชุมชน ผู้นำประเทศ หรือผู้มีความรู้ทางศาสนา เช่น อิมามชาฟีอี อิมามมาลิกี อิมาม หะนะฟี อิมาม ฮัมบาลี หรือผู้รวบรวมหะดีษ เช่น อิมามบุคอรี อิมามมุสลิม เป็นต้น

7. อะฮฺลุลลิตาบ คือ ผู้ได้รับคัมภีร์หรือผู้มีคัมภีร์ หมายถึง พวกยิวหรือคริสตศาสนิกชน

8. อันศอรฺ แปลว่า ผู้ช่วยเหลือ หมายถึงชาวเมืองมะดีนะฮฺ ผู้นำถือศาสนาอิสลาม ในสมัยท่านนบีมุฮัมมัด คือลา

9. อิบน์ หรือ อิบนิ แปลว่า ลูกชาย

10. อิบลิส เป็นชื่อมนุษย์ หัวใจของมาร (ชัยฏอน - ซาตาน) ผู้คอยล่อลวงมนุษย์ให้ทำความชั่ว

11. อิสรออีล เป็น ชื่ออีกชื่อหนึ่งของท่านนบียะอฺกูบ (บนีอิสรออีล คือ วงศ์วานของท่านนบียะอฺกูบ) นบีนหนึ่งของอิสลาม ซึ่งมาก่อนท่านนบีมุฮัมมัด คือลา

12. อะหฺมัด เป็นชื่ออีกชื่อหนึ่งของท่านนบีมุฮัมมัด คือลา แปลว่า ผู้ได้รับการสรรเสริญ

13. อะชาน คือ เสี่ยงปาวร้องให้มานมาซหรือละหมาด (ปฏิบัติศาสนกิจ) แต่ละประโยคของการอะชานมีความหมายดี มีคำสรรเสริญอัลลอฮฺ และเชิญชวนให้มุสลิมทำความดี

14. อินญีล เป็นชื่อคัมภีร์ ที่อัลลอฮฺได้ประทานแก่ท่านนบิอีซา (เยซุ)

15. อิบาตะฮฺ คือ การเคารพภักดี หมายถึง การเชื่อฟัง ปฏิบัติตามด้วยความนอบน้อม ถ่อมตนยังต่ออัลลอฮฺ

16. อิดตะฮฺ คือการนับเวลาของหญิงที่ถูกหย่า หรือขอหย่า หรือหญิงม่าย เมื่อครบกำหนดแล้ว จึงแต่งงานใหม่ได้ คือ

(1) จะต้องคอยจนระดูมาครบ 3 ครั้ง

(2) ถ้ามีครรภ์ ต้องคอยจนคลอด

(3) ถ้าเป็นม่าย (สามิตาย) ต้องคอยถึง 4 เดือนกับ 10 วัน

17. อุมมะฮฺ คือ ประชาชาตีมุสลิม หมายถึง ผู้นับถือศาสนา อิสลามรุ่นหลัง หลังจากรุ่นของสาวก (เศาะหาบะฮฺ)

18. บิดอะฮฺ คือ การคิดหรือประดิษฐ์สิ่งใดเข้ามามีส่วนในการปฏิบัติศาสนกิจ การบิดอะฮฺในอิสลามถือว่าเป็นความผิดร้ายแรง

19. บัซตุลลอฮฺ แปลว่า อาคารของอัลลอฮฺ หมายถึง “ อัล - กะอูบะฮฺ ” ที่นครมักกะฮฺ หรือมัสญิดทั่วไป

20. บิน และ บินตุ หรือ บินติ คำว่า บิน แปลว่า ลูกชาย ส่วนบินตุ หรือ บินติ แปลว่าลูกสาว

21. ตะขัมมูม เป็นวิธีทำความสะอาดแทนการอาบน้ำ (การอาบน้ำน้ามะฮฺ) หรือแทนการอาบน้ำญะนาบะฮฺ หรืออาบน้ำญะนุบ ในกรณีที่ทำน้ำไม่ได้

วิธีทำคือ ใช้มือทั้งสองข้างตบบนฝ่ามือหรือทรวงอกที่สะอาด คว่ำฝ่ามือลง เอาสันมือเคาะกันเพื่อให้ฝ่ามือหายบวมลงบ้าง จากนั้นก็ใช้มือซ้ายลูบหลังมือขวา และมือขวาลูบหลังมือซ้าย (แคะข้อมือ) แล้วเอามือทั้งสองลูบหน้า (จะลูบหน้า ก่อนหลังมือทั้งสองก็ได้)

22. เตาหัต คือหลักการศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮฺ (มุสลิมต้องศึกษา)

23. เตาโรฮฺ คือชื่อคัมภีร์ที่อัลลอฮฺได้ประทานแก่ท่านนบีมูซา (โมเสส)

24. ญิฮาด คือการต่อสู้ดิ้นรนด้วยชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อให้ความจริงเป็นฝ่ายชนะ เรียกว่าต่อสู้ในทางของอัลลอฮฺ เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคน

25. ญิน เป็นอมนุษย์ ถูกสร้างมาจากไฟ ญินไม่มีรูปร่าง (ไม่ใช่พวกเดียวกับมลาอิกะฮฺ เพราะมลาอิกะฮฺถูกสร้างมาจากรัศมี) มีอิสระในเรื่องความคิด บางตนเป็นมุสลิม บางตนปฏิเสธอิสลามเรียกว่าชัยฏอน (มีอิบลีสเป็นหัวใจของชัยฏอน)

26. ญะนาบะฮฺ หรือ ญะนุบ คือสภาพหลังจากการร่วมเพศ หรือมีน้ำอสุจิเคลื่อน หรือหมายถึงบุคคลที่มีประจำเดือน คลอดบุตร ร่วมเพศ อสุจิหรือมะซีเยเคลื่อนเนื่องจากความกำหนัดหรือฝัน หรือสาเหตุอื่น ซึ่งถือว่าร่างกายมีมลทินหรือไม่สะอาดเมื่อพ้นภาวะนั้นแล้วต้องอาบน้ำตามบัญญัติศาสนา เรียกว่าอาบน้ำญะนาบะฮฺ หรืออาบน้ำญะนุบ หรืออาบน้ำมุสลุ ตามขั้นตอนดังนี้

(1) กล่าว " บิสมิลลาฮฺ " (แปลว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ)

(2) ล้างมือทั้งสองแคะข้อมือ

- (3) วกน้ำด้วยมือขวา ล้างอุวียะเพศและทวารด้วยมือซ้าย
- (4) ทำเหมือนทำวุฏตามปกติ แต่ยังไม่ล้างเท้า
- (5) เอามือวักน้ำและเสยผมด้านขวาและซ้าย (เพื่อให้ น้ำถูกหนังศีรษะนิดหน่อย ก่อนรดศีรษะตามหลักสุขภาพ - ผู้วิจัย)
- (6) เอนำรดศีรษะ 3 ครั้ง
- (7) อาบน้ำให้ทั่วร่างกาย
- (8) ย้ายจากที่ยืนอาบน้ำ ไปล้างเท้าขวาและเท้าซ้ายถึงตาตุ่ม หรือจะเลยขึ้นมาล้างก็ได้

27. **หะดัษ** หมายถึงเหตุที่เกิดจากการขับถ่ายทางทวารหนักและเบา หรือจากอวัยวะเพศ เช่น ผายลม ปัสสาวะ อุจจาระ มีประจำเดือน คลอดบุตรหรือแท้ง ร่วมเพศ อสุจิหรือมะซีย เคลื่อนเนื่องจากความกำหนัด ความฝัน หรือสาเหตุอื่น สภาพดังกล่าวนี้ ศาสนาถือว่ามิมลทิน คือไม่สะอาด จะเข้าเฝ้าอัลลอฮ์หรือปฏิบัติศาสนกิจ เช่นนมาซ และ ญะวาฟ(เวียนรอบ บัยตุลลอฮ์) ไม่ได้ (ถ้าวาดอ่านอัล-กุรอานได้ก็ดี และไม่ควรเข้ามัสญิด ถ้าไม่จำเป็น) ต้องชำระด้วยการทำวุฏหรืออาบน้ำญะนาบะฮ์ก่อน

28. **หัจญ์** เป็นหลักปฏิบัติพื้นฐานประการที่ 5 เป็นการปฏิบัติศาสนกิจข้อหนึ่งของมุสลิม ที่นครมักกะฮ์ ประเทศสะอุดีอาระเบีย ในเทศกาลหัจญ์นั้น มุสลิมทั้งชายและหญิงที่บรรลุนิติภาวะทางศาสนา มีร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ มีกำลังทรัพย์เพียงพอในการเดินทาง สามารถจากบ้านไปได้โดยครอบครัวไม่เดือดร้อน และเส้นทางนั้นปลอดภัย ต้องไปปฏิบัติหรือไปทำหัจญ์อย่างน้อยหนึ่งครั้งในชีวิต ส่วนการปฏิบัติเกินกว่าครั้งแรก ไม่ถือว่าเป็นหัจญ์ที่ต้องบังคับตามบัญญัติอิสลาม

29. **เคาะลีฟะฮ์** คือผู้แทนที่ทำหน้าที่ปกครองอาณาจักรอิสลามหลังจากที่ท่านนบี คือลาลันชีวิต เคาะลีฟะฮ์คนแรกคือ ท่านอับูบักร์ อัศ - ศิดดีก เคาะลีฟะฮ์คนที่ 2 คือ ท่านอุมร์ อิบнул คือฏฏอบ เคาะลีฟะฮ์คนที่ 3 คือ ท่านอุษมาน บิน อัฟฟาน เคาะลีฟะฮ์คนที่ 4 คือ ท่านอะลี อิบนุ อับดุลิบ เคาะลีฟะฮ์ทั้ง 4 ท่านนี้ ดำเนินชีวิตเรียบง่ายตามแบบของท่านนบี คือลาล (หลังจากทั้ง 4 ท่านนี้แล้ว การเป็นเคาะลีฟะฮ์ได้เข้าสู่ระบบกษัตริย์มากขึ้น)

30. **รสุลุลลอฮ์** แปลว่า รสุล (ผู้สื่อข่าว และผู้เผยแผ่สาร) ของอัลลอฮ์ เป็นคำที่บรรดา สหายหรือสาวกของท่านนบีมุฮัมมัด คือลาล หรือบรรดามุสลิมเรียกท่านนบีมุฮัมมัด คือลาล

31. **รฎิยา** หรือในหนังสือบางเล่มใช้คำย่อว่า ร.ด. หรือ ร.ฎ. ย่อมาจากคำว่า เราะฎิยัลลอฮ์ อันฮ์ หรือ เราะฎิยัลลอฮ์ อันฮา แปลว่า ขออัลลอฮ์ทรงโปรดปรานชื่นชมเขา (ชาย)

หรือ ขออัลลอฮฺทรงโปรดปรานขึ้นชมเชา (ญุญ) เป็นคำขอพรที่ใช้เรียกต่อท้ายชื่อบรรดาสาวกหรือสหายของท่านนบีมุฮัมมัด คือลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บอกเล่า หรือรายงานหะดีษ เป็นการยกย่องให้เกียรติท่านเหล่านั้น

32. สุนนะฮฺ คือแบบอย่างการดำเนินชีวิต หรือ จริยวัตรของท่านนบีมุฮัมมัด คือลา ซึ่งมุสลิมต้องปฏิบัติตาม และมุสลิมรู้จักสุนนะฮฺได้จากหะดีษ

33. สُبْحَا หรือในหนังสือบางเล่มใช้คำว่า ซุบฮฺ ๑ เป็นคำเรียกต่อท้ายพระนามอัลลอฮฺ ย่อมาจากคำว่า " ซุบْحَانَฮฺ วะ ตะอาลา " แปลว่า มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์และผู้ทรงสูงส่งยิ่ง

34. ชิْرْك หรือ ชิริก หมายถึง การตั้งภาคีขึ้นเทียบเคียงอัลลอฮฺ เช่น การกราบไหว้เจี๊วด การเชื่อโชคลาง การดูหมอ ฯลฯ การชิริก เป็นความผิดที่ร้ายแรง

35. ชะฮีด คือการเสียชีวิตในการปกป้องศาสนาหรือศาสนา หรือ เสียชีวิตในสงครามเพื่อป้องกันศาสนา ซึ่งเป็นกุศลสูงสุด

36. ชัยฏอน คือมารหรือพลังแห่งความชั่ว มารเป็นอมนุษย์ ถูกสร้างมาจากไฟ ไม่ภักดีอัลลอฮฺ ชักนำมนุษย์ให้ทำความชั่ว อายุยืนถึงวันสุดท้ายหรือวันแห่งการตัดสิน

37. ค็ือลา เป็นคำเรียกต่อชื่อท่านนบีมุฮัมมัดท่านเดียว ย่อมาจากคำว่า " ค็ือลัลลอฮฺ อะลัฮฺ วะ สัลลัม " แปลว่า ขอความเมตตาจากอัลลอฮฺและความสันติจงมีแด่ท่าน ส่วนนบีท่านอื่น ๆ มีคำเรียกต่อท้ายชื่อว่า " อะลัฮฺ-สลาม " แปลว่า ขอความสันติจงมีแด่ท่าน

38. กาฟิรุ คือ ผู้ปฏิเสธหลักธรรมที่อัลลอฮฺ สُبْحَا ทรงให้ท่านนบีมุฮัมมัด ค็ือลา เทศนา

39. กะอูบะฮฺ หรือ อัล - กะอูบะฮฺ หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า บัยตุลลอฮฺ เป็นอาคารทรงสี่เหลี่ยม ตั้งอยู่ภายในมัสญิด อัล - หะรอหม (เรียกโดยทั่วไปว่ามัสญิดหะรอหม) ณ นครมักกะฮฺ ถูกสร้างมาแต่โบราณกาล ได้รับการบูรณะหลายครั้ง เป็นศูนย์กลางของการประกอบพิธีหัจญ์ อัล - กะอูบะฮฺเป็นกิบละฮฺ (ทิศที่มุสลิมผินหน้าสู่) เวลานมาซ แต่ไม่ใช่สถานที่สักการะ (เพราะมุสลิมไม่สักการะ หรือ กราบไหว้รูปเคารพ หรือรูปปั้นใดก็ตาม)

40. กิบละฮฺ หรือกิบลัต เป็นทิศที่มุสลิมทั่วโลกผินหน้าสู่เวลานมาซ คือเมื่อถึงเวลานมาซมุสลิมทั่วโลกจะหันหน้าไปทางทิศที่อัล - กะอูบะฮฺตั้งอยู่ เช่น มุสลิมในประเทศไทยซึ่งอยู่ทางซีกโลกภาคตะวันออกของอัล - กะอูบะฮฺ ก็จะหันหน้าไปทางทิศตะวันตก มุสลิมที่อยู่ทางซีก

โลกภาคตะวันตกของอัล - กะอูบะฮฺ ก็จะหันหน้ามาทางทิศตะวันออก มุสลิมที่อยู่ทางซีกโลกเหนือก็จะหันหน้าไปทางทิศใต้ และมุสลิมที่อยู่ทางซีกโลกใต้ก็จะหันหน้าไปทางทิศเหนือ คือหันมารวมที่จุดศูนย์กลางของมัสญิดหะรอม (ที่มีอัลกะอูบะฮฺตั้งอยู่)

41. กิยามะฮฺ แปลว่า การฟื้นคืนจากความตายสู่สภาพใหม่ในโลก ซึ่งเป็นโลกใหม่หรือจักรวาลใหม่ ต่างไปจากโลกนี้ เพราะเมื่อถึงวันกิยามะฮฺนั้น ชั้นฟ้าและแผ่นดินได้พิทาศลับ วันกิยามะฮฺ หรือวันแห่งการฟื้นคืน หรือวันแห่งการฟื้นคืนชีพนั้น มีชื่อเรียกหลายชื่อตามลักษณะของวันนั้น เช่น วันแห่งความจริง วันที่ถูกกำหนดไว้แล้ว วันที่ปั่นป่วน วันที่มนุษย์จะได้รับผลตอบแทนแห่งการงานของตน วันแห่งการชำระพิพากษาความดีความชั่ว วันสุดท้าย เป็นต้น

42. มะซีฮฺ คือน้ำกามที่ซึมออกมาเองเวลาที่มีความกำหนัด หรือเมื่อได้แตะต้อง กอดจูบ ผู้หญิง หรือมักหยดออกมาก่อนหรือหลังปัสสาวะ อันมิใช่น้ำอสุจิ สังเกตได้ที่มันใส บางทีโดยมิได้มีความกำหนัด มันจะซึมออกมาเองตามกำลังวังชาของผู้นั้น วิธีทำความสะอาดคือ ล้างอวัยวะเพศ และทำวุฎู แล้วไปนมาซได้

43. มะดินะฮฺ เป็นชื่อนครในประเทศสะอุดีอาระเบียในปัจจุบัน เป็นนครซึ่งท่านนบีมุฮัมมัด คือล ำ อพยพไปเผยแผ่ศาสนาที่นั่น เมื่อมุสลิมถูกขามักกะฮฺข่มเหงและท่านถูกปองชีวิต ท่านนบีมุฮัมมัด คือล ำ เผยแผ่ศาสนาที่นครมะดินะฮฺเป็นเวลา 10 ปี และสิ้นชีวิตที่เมืองนี้

44. มักกะฮฺ เป็นชื่อนครในประเทศสะอุดีอาระเบียในปัจจุบัน เป็นที่ตั้งของมัสญิดหะรอมและอัล - กะอูบะฮฺ เป็นสถานที่เกิดของท่านนบีมุฮัมมัด คือล ำ เป็นสถานที่ที่ท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นนบีหรือรَسُول และท่านเผยแผ่ศาสนาที่เมืองนี้เป็นเวลา 13 ปี

45. มัสญิด (มัสยิด) หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “ สุเหร่า ” คืออาคาร สถานที่ที่ใช้กักราบอัลลอฮฺ เป็นสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจของมุสลิม และปฏิบัติกิจกรรมอื่นตามที่อิสลามกำหนดได้แก่ เรื่องศาสนา การศึกษา เรื่องเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการปกครอง เป็นต้น มัสญิดที่มุสลิมพึงหาโอกาสไปเยือนคือ มัสญิดอัล - หะรอม (ที่นครมักกะฮฺ) มัสญิดนบีหรือมัสญิดนะบะวี (ที่นครมะดินะฮฺ) และมัสญิดอัล - อัคศอ (ที่กรุงเยรูซาเล็ม)

46. มัสญิด อัล - หะรอม หรือ มัสญิดหะรอม หมายถึงมัสญิดที่มีอัล - กะอูบะฮฺ ในนครมักกะฮฺ

47. มัสญิดนบี หรือ มัสญิดนะบะวี คือมัสญิดที่ท่านนบีมุฮัมมัด คือล ำ สร้างขึ้นเมื่อท่านอพยพไปนครมะดินะฮฺ และเป็นที่พักพิงของท่านด้วย

48. มัสญิดอัล - อักศอ หรือ บัยตุลมักดิส หรือ บัยตุลมุกอศดิส (ตั้งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม) คือมัสญิดที่สำคัญทางประวัติศาสตร์อิสลาม เคยเป็นทิศที่มุสลิมหันหน้าสู่เวลามาซ ก่อนได้รับบัญชาจากอัลลอฮ์ให้หันหน้าสู่อัล - กะอฺบะฮ์

49. มุอฺมิน คือผู้นับถือศาสนาอิสลาม และได้แสดงการศรัทธาอย่างแน่วแน่ให้เป็นที่ประจักษ์ (บางกรณีหมายถึงมุสลิมทั่วไป)

50. มุสลิม คือชื่อที่เรียกผู้นับถือศาสนาอิสลาม เป็นชื่อที่อัลลอฮ์ทรงตั้ง แปลว่า ผู้ไม่สั่นติ ผู้มอบน้อมต่อมตบะฮ์พระประสงค์ของอัลลอฮ์

51. มุชริก คือผู้ที่นับถือสิ่งอื่นเทียบเทียมอัลลอฮ์

52. มุรตัด คือผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามแล้วออกนอกศาสนา

53. มุฮัมมัด คีอลา คือนบี หรือรَسُولท่านสุดท้ายที่ประกาศศาสนาอิสลาม ท่านเป็นชาวอุรับตระกูลสูง คือจากตระกูลกูร็อยช์อันมีเกียรติที่สุดตระกูลหนึ่งในคาบสมุทรอาระเบีย นครมักกะฮ์ ตามประวัติ ท่านเป็นลูกกำพร้า อ่านและเขียนไม่เป็น คนทั้งหลายในนครมักกะฮ์รู้ว่าท่านมีจริยธรรมงดงาม ชื่อสัตย์สุจริต และเที่ยงธรรมจนท่านได้รับฉายาจากชาวเมืองว่า “ อัล - อะมิน ” (ผู้ไว้วางใจได้) ท่านประกาศว่าท่านเป็นนบี ได้รับวะฮีย์จากอัลลอฮ์ ท่านได้พบทางนำโดยที่ท่านไม่รู้มาก่อนว่าคัมภีร์และการศรัทธาคืออะไร จนกระทั่งอัลลอฮ์ได้ประทานรัศมี คืออัล - กุรอาน แก่ท่าน ซึ่งอัลลอฮ์ตรัสไว้ในอัล - กุรอานหลายแห่ง เช่น ใน

62 : 2 ความว่า “ พระองค์คือผู้ทรงตั้งรَسُولคนหนึ่ง ในหมู่ผู้ไม่รู้หนังสือจากพวกของเขาเอง สาธยายโอองการทั้งหลายของพระองค์แก่พวกเขา และทรงทำให้พวกเขาผ่องแผ้ว และทรงสอนพวกเขาซึ่งคัมภีร์และวิทยปัญญา แม้ว่าจะก่อนหน้านั้นพวกเขาจะอยู่ในการหลงผิดขัด ๆ ก็ตาม ”

ท่านนบีมุฮัมมัด คีอลา ได้รับแต่งตั้งให้เป็นนบีเมื่ออายุ 40 ปี ท่านดำเนินชีวิตเรียบง่าย เยี่ยงสามัญชน สั่งสอนประชาชนให้ปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์ ตามที่ปรากฏในอัล - กุรอาน และให้ปฏิบัติตามแบบอย่างการดำเนินชีวิตที่ท่านปฏิบัติไว้ ท่านสิ้นชีวิตเมื่อ อายุ 63 ปี ณ นครมะดีนะฮ์ ศพของท่านฝังที่มัสญิดนบี หรือมัสญิดนะบะวี

54. มลาอิกะฮ์ คือบ่าวที่ชื่อสัตย์ของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ทรงสร้างมลาอิกะฮ์จากรัศมีหรือแสงก่อนสร้างโลกและสิ่งต่าง ๆ มลาอิกะฮ์ไม่มีรูปร่าง ไม่มีเพศหญิงเพศชาย ไม่กินอาหาร ไม่นอนหลับพักผ่อน ไม่มีความคิดอิสระเหมือนมนุษย์และญิน มีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์

ทุกประการ และมีหน้าที่ต่างกัน เช่น นาวะหีญ (หน้าที่ของท่านญิบรีล) สนับสนุนบรรดาผู้ศรัทธาด้วยการปลอบใจบรรดาปี และกัลยาณชนในยามที่ถูกทดลองด้วยความทุกข์ยากจากอัลลอฮ์ บันทึกความคิดความชั่วของมนุษย์ เอาชีวิตมนุษย์ ดูแลนรก เผาสวรรค์ ลงโทษผู้กระทำความชั่ว คอยต้อนรับผู้เข้าสวรรค์ เป็นต้น มลาอิกะฮ์อยู่ในที่ที่ปลอดภัย ณ บัลลังก์ของอัลลอฮ์ ไม่มีผู้ใดรู้กิจการของพวกเขาได้

55. นิฟาส หมายถึงเลือดที่ออกชั่วระยะหนึ่งหลังจากคลอดบุตร หรือแท้ง ทางศาสนากำหนดไว้อย่างมาก 40 วัน หลังจากนั้นให้อาบน้ำมุสสุ หรืออาบน้ำญะนาบะฮ์ แล้วไปนมาซได้

56. นมาซ หรือ ละหมาด ในภาษาอรับเรียกว่า สะละลาฮ์ เป็นการปฏิบัติเพื่อแสดงความเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นวิธีสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระผู้เป็นเจ้าและขอพรให้อยู่ในแนวทางของพระองค์ มุสลิมจะต้องนมาซฟารฎ (นมาซภาคบังคับ) วันละ 5 เวลา เพื่อชำระจิตใจให้สะอาดผ่องแผ้ว อิริยาบถของแต่ละเวลาที่มีทำฮีน ไค้ง กราบ (ซึ่งเป็นท่าที่แสดงความนอบน้อมและเคารพสูงสุด ดังนั้นมุสลิมจึงไม่กราบมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่หรือใครก็ตาม และไม่กราบสิ่งใด รวมทั้งไม่ไค้งผู้ใดแบบที่ไค้งในเวลานมาซด้วย) นั้น พร้อมทั้งกล่าวสัจดีและขอพรตามที่ท่านนบีมุฮัมมัด คือลา ได้ให้แบบอย่างไว้ คำกล่าวในเวลานมาซเป็นภาษาของอัล - กุรอานคือภาษาอรับ และการนมาซเป็นงานแรกที่มีมนุษย์จะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์

57. นบี หรือ รสุล คือ ผู้สื่อข่าวและเผยแผ่คำสอนของอัลลอฮ์สู่ประชาชน ในอัล - กุรอาน กล่าวไว้

10 : 47 ความว่า " และ สำหรับทุกชาติมีรสุล "

แต่ที่ปรากฏชื่อในอัล - กุรอานมี 25 ท่านคือ 1) อาดัม 2) อีดรีส 3) นูหฺ 4) ฮูด 5) ซอลิหฺ 6) อิบรอฮีม 7) ลูฏ 8) อีสมาอิล 9) อีสฮาก 10) ยะอฺกูบ 11) ยูสุฟ 12) อัยยูบ 13) ซุอัยบ 14) มูซา 15) ฮารูน 16) ซุลกิฟลี 17) ดาวิด 18) สุลัยมาน 19) อิลยาส 20) อัล - ยะสะอฺ 21) ยูนุส 22) ซะกะรียา 23) ยะหฺยา 24) อีซา และ 25) มุฮัมมัด คือลา

58. ะหฺญ์ หรือ ะหฺญุ ในภาษาอรับเรียกว่า ะหฺญุน หมายถึง การกระชับยังดวงจิตของผู้ได้รับแล้วทำให้จำได้ทันที ในอัล - กุรอานได้แยกไว้หลายประเภท คือ

- (1) การะหฺญ์แก่ธรรมชาติ คือให้เป็นไปตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะ ของอัลลอฮ์
- (2) การะหฺญ์แก่สัตว์ จะเห็นได้จากสัญญาณอันลึกลับของมัน เช่น เต่าทะเล เมื่อออกจากไข่ก็สามารถลงทะเลได้โดยที่ไม่เคยเห็นทะเลมาก่อน หรือลูกจิงโจ้แดง เมื่อคลอดใหม่ตัวเท่าเมล็ดถั่ว ก็สามารถคลานเข้าสู่กระเปาะหน้าท้องของ

แม่ได้ และเจริญเติบโตในนั้น โดยที่มันไม่รู้มาก่อนว่าห้วงนมแม่ของมันอยู่ที่นั่น
 ฯลฯ

(3) การระหึระห่ำแก้มลาอิกะฮุ

(4) การระหึระห่ำแก้มกลายาณชน (ผู้กระทำดี) มีดังนี้

■ กระตุ้นแก้จิตสำนึก

■ การฝึกดี หรือญาณทัศนะ หรือเห็นเหตุการณ์

■ การดลใจให้รู้ตัวชั่ว

(5) การระหึระห่ำแก้มบรรดานปี

59. ฐฎุ หรือ การอาบนํ้านมาซ หรือ การอาบนํ้าละหมาด คือการชำระร่างกายบางส่วนก่อนการนมาซ มีวิธีทำตามแบบของท่านนบีมุฮัมมัด คือลา โดยทำเรียงตามลำดับดังนี้

(1) กล่าว " บิสมิลลาฮุ " (แปลว่าด้วยพระนามของอัลลอฮุ)

(2) ล้างมือขวาและมือซ้ายแค่ข้อมือให้สะอาด

(3) ใช้มือขวาวักน้ำล้างปากและรูจมูก

(4) วักน้ำล้างหน้าให้ทั่ว ด้วยมือขวาและซ้าย

(5) ล้างแขนขวาและซ้ายให้ทั่วถึงข้อศอก

(6) เอามือจุ่มน้ำ แล้วทาบน้ำมือทั้งสองที่หน้าผาก ลูบตั้งแต่ตีนผมถึงท้ายทอย แล้วลูบกลับมา ลดมือทั้งสองลงเช็ดหูทั้งด้านในและด้านนอก (ครั้งเดียว)

(7) ล้างเท้าขวาและซ้ายให้สะอาดถึงตาตุ่ม

หมายเหตุ

ทำข้อละ 1 - 3 ครั้ง จนสะอาด แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง (ยกเว้น ข้อ 6 ทำครั้งเดียว)

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ สุรีย์ จันทรโมลี และ ชนิษฐ์ วโรทัย ได้ศึกษาเรื่อง หลักพระพุทธศาสนาที่สัมพันธ์กับหลักการปฏิบัติตัวทางสุขภาพอนามัย เมื่อ พ.ศ. 2528 โดยคณะผู้ศึกษาได้ศึกษาส่วนใหญ่ จากหนังสือพระไตรปิฎกฉบับประชาชนซึ่งสุชีพ ปุญญานุภาพ ได้เรียบเรียงจากพระไตรปิฎกฉบับบาลีจำนวน 45 เล่ม ซึ่งแบ่งเป็น 3 หมวด คือ

วินัยปิฎก ว่าด้วยวินัยหรือศีลของภิกษุหรือภิกษุณี เล่มที่ 1 - 8

สุตตันตปิฎก ว่าด้วยพระธรรมเทศนาทั่วไป เล่มที่ 9 - 33

อภิธัมมปิฎก ว่าด้วยธรรมล้วนๆ เล่มที่ 34 - 45

และศึกษาจากตำราซึ่งอธิบายหลักของพุทธศาสนา และได้แบ่งหลักปฏิบัติทางสุขภาพ อนามัยไว้เป็นหมวด ๆ คือ

1. ความสำคัญของสุขภาพ
2. ความสะอาด
3. อาหาร การบริโภค และยารักษาโรค
4. การเจ็บป่วย
5. สุขภาพจิตและสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

สรุปเฉพาะที่ศึกษาจากพระไตรปิฎก มีรายละเอียดดังนี้

1. ความสำคัญของสุขภาพ

พระพุทธเจ้าทรงกล่าวถึงพระเจ้ามหาสุทิสสนะ จักรพรรดิผู้ครองกรุงกุสาวดีว่า มีความสำเร็จ (ฤทธิ์) 4 ประการ คือ รูปงาม อายุยืน มีโรคน้อย เป็นที่รักของพราหมณ์และคฤหบดี (ประชาชน) และที่ประสบผลสำเร็จนี้เพราะผลแห่งความดีคือทาน (การให้) ทมะ (การฝึกจิต) สัจฉริยะ (การสำรวจจิต) บำเพ็ญบุญ สงบความตรึกทางกาย ความตรึกทางพยาบาท และความตรึกทางเบียดเบียน ทรงแผ่เมตตา (คิดเป็นสุข) กรุณา (คิดให้พ้นทุกข์) มุทิตา (พลอยยินดีเมื่อคนอื่นได้ดี) และอุเบกขา (วางใจเป็นกลาง) ไปทั้งสี่ทิศ ทรงสั่งลดการเข้าเฝ้าให้น้อยลงเพื่อให้ทรงมีเวลาอบรมจิตใจมากขึ้น คณะผู้วิจัยได้อธิบายว่าเหล่านี้แสดงถึงความสำคัญทางด้านสุขภาพจิตที่มีต่อความสำเร็จในการดำรงชีวิต นอกจากนี้พระพุทธเจ้ายังได้แสดงธรรมแก่ภิกษุหมวด 5 อันได้แก่ (1) มีศรัทธา คือเชื่อปณฺญาตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า (2) มีโรคน้อย (3) ไม่ไอ้อวด ไม่มีมายา (4) ลงมือทำความเพียร (5) มีปัญญาเห็นความเกิดดับ

2. ความสะอาด

พุทธศาสนาได้กล่าวเกี่ยวกับความสะอาดไว้มากมาย ได้แก่ ให้ทำผ้าเช็ดเท้า ห้ามเหยียบบนเสนาสนะทั้งที่เท้าเปื้อนหรือเปียก ห้ามใส่รองเท้าเหยียบเสนาสนะ ห้ามบ้วนน้ำลายลงบนพื้นที่ทาสี อนุญาตให้ใช้ เครื่องป้อนอน มีเสนาสนะวัตร (ข้อห้ามเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย) มีรายละเอียดข้อปฏิบัติในการทำ ความสะอาดวิหาร เช่น การจัดวางสิ่งของ การทำความสะอาดหยากไย่ การเช็ดพื้น การเก็บขยะ ให้ตากแดดเครื่องปูพื้น มรรยาทของผู้เอนพรรษาที่อยู่วิหารเดียวกับผู้แก่พรรษา นอกจากนี้ยังมี

■ ปกิณณกะ (หมวดเบ็ดเตล็ด) ให้ภิกษุทำความศึกษาว่า ถ้าไม่เป็นไข้ จักไม่ยืนถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ ไม่บ้วนน้ำลายลงในช่องเขี้ยว (ฟันซี่ใน) ไม่บ้วนน้ำลายลงในน้ำ

■ การรักษาความสะอาดปากและฟัน โทษและประโยชน์ของการไม่เคี้ยวและการเคี้ยว ไม่สัฟัน

■ มีข้อห้ามสำหรับภิกษุเกี่ยวกับความสะอาดและสุขภาพ ได้แก่ ห้ามใช้รองเท้าในวัด อนุญาตให้ภิกษุที่เจ็บเท้า เท้าแตก หรือมีโรคที่เท้าใช้รองเท้าได้ ห้ามสวมรองเท้าเข้าบ้าน เว้นแต่ผู้ป่วย อนุญาตให้อาบน้ำได้ประจำ ห้ามเก็บบาตรที่ยังเปียก (ให้ตากให้แห้งก่อน) อนุญาตการจกรรม (เดินไปมาอบรมจิตใจและออกกำลังกาย) เรือนไฟ (เตาผิงไฟ) และอื่นๆ อนุญาตดูไส่ของ สายคล้องบา แฝกรองน้ำ และมุ้ง ห้ามภิกษุเปลือยการไหว้กันหรืออุทหลังให้กัน อนุญาตให้มีน้ำดื่มและเครื่องประกอบ เช่น ชันน้ำ ห้ามฉันอาหาร ดื่มน้ำในภาชนะเดียวกัน อนุญาตใช้มีดตัดเล็บ ห้ามฉันกระเทียม อนุญาตให้มีที่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ รวมทั้งวัตรเกี่ยวกับส้วม กล่าวถึงการขนถ่ายของ และการรักษาที่อยู่อาศัย น้ำดื่มน้ำใช้ วิธีล้างเท้า วิธีเช็ดรองเท้า และวัตรในเรือนไฟ

3. อาหาร การบริโภค และ ขารักษาโรค

พุทธศาสนาได้กล่าวถึง

■ เครื่องอาศัย 4 ประการ คือ (1) เทียบินทบาต ให้ประมาณในการรับประทาน อาหาร การบริโภคไม่มากไม่น้อยเกินไป (2) นุ่งห่มผ้าบังสุกุล (3) อยู่โคนต้นไม้ (4) ฉันทอดองน้ำมูลคนเฒ่า

■ กล่าวถึงอนิสงส์ของข้าวยาคู

ข้อทรงอนุญาตเกี่ยวกับขา ได้แก่

■ ภิกษุที่อาพาธ อนุญาตเนยใส เนยข้น น้ำมัน น้ำผึ้ง น้ำอ้อย โดยให้ฉันได้ก่อนและหลังเที่ยง

■ อนุญาตเปลวสัตว์ มูลเภสัช (ยาที่เกิดเป็นหัว) เช่น ชিং ชมัน ยาที่เป็นน้ำผาดจากต้นไม้ ใบไม้ที่เป็นยา ยางไม้ที่เป็นยา เกลือที่เป็นยา ยางเมื่อเป็นผลพุพอง

■ อนุญาตเนื้อสัตว์ดิบ โลหิตดิบ เมื่ออาพาธเพราะอมนุษย์

■ อนุญาตยาตา ให้ทาน้ำมันที่ศีรษะ ให้เคี้ยวน้ำมันทำยา กอกเลือด ทาขามือเท้าแตก ผ่าฝี ให้ใช้ยาเมื่องูกัด คือมูล (ปัสสาวะ) อุท (อุจจาระ) ชีเก้และดิน ถ้าไม่มีคนทำ ให้ให้ถือเอาเอง และฉันได้โดยไม่เป็นอาบัติ

■ อนุญาตยาและอาหารอ่อนบางอย่างตามโรค

■ พุดถึงโทษของการดื่มน้ำเมาว่า เปรียบเสมือนผู้ตกนรก สุราทำให้ละเมิดศีลข้ออื่น และมีโทษ 6 ประการ คือ (1) เสียทรัพย์ (2) ทะเลาะวิวาท (3) เกิดโรค (4) ต้องติเตียน (5) ไม่รู้จักอาย (6) ทอนปัญญา

■ (สงเสริม) ให้ดื่ม น้ำ 8 อย่าง คือ (1) น้ำมะม่วง (2) น้ำชมพูหรือน้ำหว่า (3) น้ำกล้วยมีเมล็ด (4) น้ำกล้วยไม่มีเมล็ด (5) น้ำมะพร้าว (6) น้ำลูกจันทน์หรือองุ่น (7) น้ำเงาะอุบล (8) น้ำมะพร้าวหรือลิ้นจี่

■ อนุญาตผัก และของเคี้ยวที่ทำด้วยแป้ง

4. การเจ็บป่วย

พุทธศาสนาได้กล่าวถึง

■ การปฏิบัติตนที่ดีขณะมีการเจ็บป่วย คือ (1) ทำสิ่งง่าย (2) รู้จักประมาณในสิ่งที่เป็นที่สบาย (3) กินยา (4) บอกอาการตามความจริง (5) อดทนต่อความทุกข์เวทนา

■ บอกหน้าที่ของผู้พยาบาล

■ ให้นึกถึงการเกิด แก่ เจ็บ ตาย

■ ให้ป้องกันสื่อของการเกิดโรค ได้แก่ การ

- ไม่ให้ภิกษุเที่ยวไปในที่อยู่ของหญิงแพศยา
- ไม่ให้เที่ยวไปในที่อยู่ของหญิงหม้าย
- ไม่ให้เที่ยวไปในที่อยู่ของสาวใหญ่
- ไม่ให้เที่ยวไปในที่อยู่ของกระเทย และ
- ไม่ให้เที่ยวไปในที่อยู่ของนางภิกษุณีเสมอๆ

5. สุขภาพจิตและสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น

พุทธศาสนากล่าวถึง

■ คนที่เกิดมาเพื่อประโยชน์สุขแก่คนมาก เช่น แก่บิดามารดา บุตรภรรยา ทาสกรรมกร และชาวเมือง มิตรและอำมาตย์ สมณะและพราหมณ์

■ การฝึกจิตตนเอง

■ เพศศึกษา ได้แก่

■ หลักปฏิบัติตนของพระภิกษุเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและเพศตรงข้าม ได้แก่

ห้ามทำน้อสุจีเคลื่อน ห้ามจับต้องกายหญิง ห้ามพูดเกี่ยวหญิง ห้ามพูดล้อหญิงให้บำเรอตนด้วยกาม ห้ามชักสือ และวิธีปรับอาบัติเพราะนั่งในที่ลับตาหรือลับหู (ไม่ลับตา) กับหญิงสองต่อสอง ห้ามใช้ภิกษุณีซักผ้า ห้ามนอนร่วมกับหญิง ห้ามแสดงธรรมสองต่อสองกับหญิง ห้ามสอนนางภิกษุณีตั้งแต่อาทิตย์ตกแล้ว ห้ามไปสอนภิกษุณีถึงที่อยู่ ห้ามนั่งในที่ลับตาสองต่อสองกับนางภิกษุณี มีเรื่องเกี่ยวกับการอาบน้ำ ห้ามตัดองคชาต และความทุกข์โดยเฉพาะของสตรี คือ เป็นสาวไปสู่สกุลสามี มีระดู มีครรภ์ คลอดบุตร และทำหน้าที่บำเรอบุรุษ

■ ข้อห้ามสำหรับภิกษุณี ได้แก่

ห้ามกำหนด ยินดีการจับต้องของบุรุษ ห้ามเกี่ยวข้องกับนิตหมายกับบุรุษ
ห้ามเข้าบ้าน ชำน้ำ ค้างคืนแต่ผู้เดียว ห้ามรับของเคี้ยว ของฉันจากมือบุรุษ
ห้ามพูดยุยงภิกษุณีให้ประพาศติผิด ห้ามใช้ฝ่ามือตบตามลำตัวกันและกันเพื่อ
ลดความกำหนัด ห้ามสิ่งของที่ทำด้วยยางไม้ ห้ามชำระอวัยวะเพศลึกเกิน 2 ข้อ
นิ้ว ห้ามนอนหมอนเดียวกัน 2 รูป ห้ามเดินทางเปลี่ยวตามลำพัง ห้ามใช้ผ้า
สำหรับมีประจำเดือนเกิน 3 วัน ห้ามให้บุรุษบีบฝี ฝีฝี ห้ามให้บวชแก่หญิงมี
ครรภ์ และห้ามให้บวชแก่หญิงที่มีเด็กตม้นำนม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยจากเอกสาร (Document Research) เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงในศาสนาอิสลาม เกี่ยวกับคำสอนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข โดยการศึกษาจากพระคัมภีร์อัล - กุรอาน อัล - หะดีษ และตำราที่นักวิชาการมุสลิม นำอัล - กุรอานและหะดีษมาแปลหรืออธิบายให้เข้าใจดียิ่งขึ้น และมีหลักการสาธารณสุขในแต่ละเรื่อง เป็นกรอบในการศึกษา

วิธีการรวบรวมและจัดกระทำกับข้อมูล

วิธีการรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาพระคัมภีร์อัล - กุรอานทั้ง 6,600 กว่าโองการ จากฉบับที่มีความหมายภาษาไทย คัดเลือกส่วนที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการสาธารณสุข แล้วแยกเป็นหมวดๆตามสาขาวิชาการสาธารณสุข คือ

- (1) ความสะอาด
- (2) สุขภาพส่วนบุคคล
- (3) โภชนาการ
- (4) สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยา
- (5) การควบคุม และป้องกันโรคติดต่อ
- (6) สุขภาพจิต
- (7) เพศศึกษา
- (8) โรคเอดส์ (โรคติดต่ออันตรายร้ายแรงในปัจจุบัน)

โดยใช้แนวคิดหรือหลักการสาธารณสุขโดยสรุปเป็นขอบเขต (Scope) ในการศึกษาแต่ละเรื่อง

2. ศึกษาอัล - หะดีษ หรือคำสอนของศาสดาหรือท่านนบีมุฮัมมัด คือลา ที่ขยายความในเชิงปฏิบัติ จากที่บอกไว้ในอัล - กุรอาน เพราะอัล - กุรอานจะบอกเฉพาะหัวข้อหรือใจความสำคัญๆ เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญ หรือแผนแม่บท และท่านนบีมุฮัมมัด คือลา จะเป็นผู้อธิบายหรือขยายความ หรือปฏิบัติเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือรับรองการกระทำของสหายหรือสาวกของท่านว่าถูกต้อง ซึ่งผู้รวบรวมหรือบันทึกหะดีษไว้มีมากมายหลายท่าน ที่สำคัญได้แก่ ท่านอัล - บุคอรี ท่านมุสลิม ท่านอัน - นะสาอีญ ท่านอบูดาอูด ท่านอิบนุ

มาญะฮฺ ท่าน ตีรมิซียฺ และท่านอะหมัด เป็นต้น และที่แปลเป็นภาษาอังกฤษแล้ว เท่าที่ผู้วิจัยสามารถหาศึกษาได้คือ หะดีษที่รวบรวมโดยท่านอัล - บุคอรี และท่านมุสลิมเท่านั้น ฉะนั้นในการรายงานการศึกษาจึงเขียนไว้ว่า ส่วนหนึ่งมีดังนี้

3. ใช้ตำราหรือหนังสืออ้างอิงที่เขียนโดยนักวิชาการมุสลิม ซึ่งอ้างหลักฐานจากอัล - กุรอาน และหะดีษ ประกอบการบรรยายเชิงอรรถ หากข้อมูลที่ศึกษาต้องการคำอธิบายเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น และส่วนใหญ่ผู้วิจัยใช้อ้างหะดีษจากตำราที่อ้างถึงในหน้าบรรณานุกรม เพราะมีคำแปลเป็นภาษาไทย ทำให้สะดวก และง่ายกว่าการศึกษาจากภาษาต่างประเทศ ดังนั้นในการคัดลอกหะดีษลงในรายงานการวิจัย บางหะดีษ (ซึ่งมีจำนวนน้อย) อาจไม่มีรายละเอียดว่ามีจากบทไหน บทใด (ตอนหรือส่วน) ไหน หรืออาจไม่มีชื่อผู้เล่าหะดีษ แต่จะมีชื่อผู้บันทึก และรวบรวม หะดีษ เท่านั้น ส่วนการใช้ภาษานั้น ใช้รูปแบบของผู้วิจัยเอง

การจัดกระทำข้อมูล

เมื่อศึกษาอัล - กุรอานและหะดีษแล้วได้แยกหลักฐานดังกล่าวออกเป็นหมวด ๆ ตามสาขาวิชาสาธารณสุข ได้แก่เรื่อง

- (1) ความสะอาด
- (2) สุขภาพส่วนบุคคล
- (3) โภชนาการ
- (4) สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยา
- (5) การควบคุม และป้องกันโรคติดต่อ
- (6) สุขภาพจิต
- (7) เพศศึกษา
- (8) โรคเอดส์ (โรคติดต่ออันตรายร้ายแรงในปัจจุบัน)

บทที่ 4

ผลของการศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงที่เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ และสิ่งที่ใช้ในการนำเสนอผลของการศึกษาค้นคว้า

1 , 2 , 3คือ ตัวเลขที่บอกบทที่หรือสุเราะฮฺที่..... และโองการที่หรืออายะฮฺที่.....
 ของอัล - กุรอาน โดยใช้เครื่องหมาย : คั่นกลาง (ไม่ได้คั่นอัล -
 กุรอานลงเพราะสามารถหาต้นฉบับดูได้จากแทบทุกครัวเรือนมุสลิม)
 เช่น 3 : 3

3 : 3 คือ เลข 3 ตัวหน้า หมายถึงตัวเลขที่บอกถึงบทที่...หรือสุเราะฮฺที่...ใน
 อัล - กุรอาน ส่วนเลข 3 ตัวหลัง หมายถึงตัวเลขที่บอกถึงโองการที่
 ...หรืออายะฮฺ ที่...ในอัล - กุรอาน ดังนั้น 3 : 3 จึง อ่านว่าบทที่ 3
 โองการที่ 3 (หรืออ่านตามที่มุสลิมทั่วไปอ่านว่า สุเราะฮฺที่ 3 อายะฮฺ
 ที่ 3)

ภาษาอารบ คือตัวบทหะดีษหรือคำบอกเล่าของสหายหรือสาวกของท่านนบีมุฮัมมัด
 คือลา ที่กล่าวถึงคำพูดของท่านนบี มุฮัมมัด คือลา การกระทำของ
 ท่านนบีมุฮัมมัด คือลา หรือการที่ท่านนบีมุฮัมมัด คือลา ยอมรับการ
 กระทำของสหายหรือสาวกของท่านว่าถูกต้อง

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ความสะอาด

(Cleanness)

ความหมายและ/หรือหลักการสาธารณสุขโดยสรุป

คำว่า “ สะอาด ” ตามความหมายของพจนานุกรมคือ “ หอมสด ผ่องใส ไม่สกปรก ไม่มีตำหนิ ปราศจากมลทิน บริสุทธิ์ ” (มานิต มานิตเจริญ : 2528)

ความสะอาดตามความหมายของการสาธารณสุขคือ ปราศจากเชื้อโรค ถ้าจะมีเชื้อโรคหรือสิ่งอื่นปะปนอยู่ ก็จะต้องไม่เกินมาตรฐานความปลอดภัยที่กำหนดให้ เช่น “ การปฏิบัติการรักษาพยาบาลทุกอย่าง ยึดหลักสะอาดปราศจากเชื้อโรค (aseptic technique) ” (กัลยานาคเพชร : 2531) และวิธีทำให้สะอาดมีหลายวิธี เช่น “ บุคคลใดก็ตามที่เข้าไปในห้องเด็กต้องล้างมือก่อน และล้างมือซ้ำทุกครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนและหลังการให้การพยาบาลทารกแต่ละคน ด้วยการฟอกมือด้วยน้ำยา Hexa cream ให้สะอาดถึงข้อศอก ด้วยน้ำที่กำลังไหลตลอดเวลา ไม่ควรสวมแหวน นาฬิกาข้อมือ ตัดเล็บให้สั้น แปรงให้สะอาด.....เปลี่ยนรองเท้าว สวมเสื้อคลุม ใช้ผ้าปิดปาก จมูก (ใช้ครั้งเดียวแล้วเปลี่ยน มิฉะนั้นจะเป็นแหล่งของเชื้อโรคได้) ” (ศรีสมวงศ์ วรณศิลป์ : 2531) นอกจากการทำความสะอาดด้วยน้ำยาและสบู่แล้ว ยังมีการทำความสะอาดด้วยการต้ม การนึ่ง หรือการทำความสะอาดที่ใช้เทคนิคสูงขึ้น เช่น สเตอไรส์ (sterilization) พาสเจอไรส์ (pasteurization) ระบบ U.H.T. (Ultra High Temperature) เป็นต้น ส่วนในเรื่องความสะอาดของน้ำดื่ม น้ำใช้มีดังนี้ “ น้ำสะอาดหมายถึง น้ำที่ใส ไม่มีกลิ่น ไม่มีรส ไม่มีธาตุ สารพิษ หรือกัมมันตรังสี ตลอดจนเชื้อโรคปะปน หรือถ้าจะปะปนอยู่ ต้องไม่เกิน มาตรฐานความปลอดภัยที่กำหนดไว้ สำหรับอุปโภคบริโภค ในบรรดาน้ำธรรมชาติและวัฏจักรของน้ำแล้ว ถือว่าน้ำฝน เป็นน้ำที่สะอาดปราศจากเชื้อ ” (โกมล ศิวะบรร : 2527)

หลักการอิสลามส่วนหนึ่งมีดังนี้

ความสะอาด ในภาษาอารบเรียกว่า อัฎ - ญะฮะเราะฮ์ ในทางภาษาหมายถึง ความสะอาดและไร้มลทินจากสิ่งสกปรกทั้งหลาย (ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ : 2515) ในทางศาสนาหมายถึง การชำระให้สะอาดตามศาสนบัญญัติ อันทำให้การนมาซเป็นที่ถูกต้อง เช่น สะอาดจาก

¹ การล้างด้วยน้ำที่กำลังไหลตลอดเวลา นี้ มุสลิมเรียกว่า ล้างด้วยน้ำเดิน เป็นวิธีทำความสะอาดวิธีหนึ่งที่เป็นที่รู้โดยทั่วกัน

สิ่งสกปรก เลือดประจำเดือน เลือดจากการคลอดบุตร และหลังจากการร่วมประเวณี เป็นต้น (ติเรก กุลสิริ สวัสดิ์ : 2515) อิสลามกล่าวถึงเรื่องความสะอาดดังนี้

1. ความสะอาดเป็นหลักการสำคัญของศาสนาอิสลาม เพราะนำไปสู่ความผ่องแผ้ว²

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
الظُّهُورُ سَطْرُ الْإِيمَانِ . رواه مسلم

ท่านอบูมาลิก อัล - อัชอะรียฺเล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ ซีอลา กล่าวว่า ความสะอาดเป็นครึ่งหนึ่งของการศรัทธา " (มุสลิม บทที่ 1 กิตาบบุญญาะฮฺเราะฮฺ บทที่ 1)

عَنْ أَبِي عُمَرَ قَالَ : إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : لَا تُقْبَلُ
صَلَاةٌ بِغَيْرِ ظُهُورٍ وَلَا صَدَقَةٌ مِنْ غُلُودٍ . رواه مسلم

ท่านอิบนิ อุมร์เล่าว่า " ฉันได้ยินท่านรَسُولุลลอฮฺ ซีอลา กล่าวว่า การนมาซที่ไม่มี ความสะอาดนั้นไม่ถูกรับ รวมทั้งการบริจาคทรัพย์ที่ได้มาโดยมิชอบด้วย " (มุสลิม บทที่ 1 บทที่ 2)

ในอัล - กุรอาน ได้กล่าวถึงความสะอาดทั้งกาย ใจ และสิ่งแวดล้อมดังนี้

74 : 1 - 5 ความว่า " เจ้าผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย ! ³

จงลุกขึ้นและตักเตือน

และจงแซ่ซ้องความเกรียงไกรของพระผู้อภิบาลของเจ้า

ส่วนอาภรณ์ของเจ้านั้น จงรักษาให้สะอาด

และสิ่งโสรม(คือการบูชาเจว็ด) นั้น จงหลีกเลี่ยง "

2 : 129 ความว่า " พระผู้อภิบาลของเรา และได้โปรดได้อุบัติขึ้นในหมู่พวกเขาซึ่งรَسُولคนหนึ่ง จากในหมู่พวกเขา สาธยายโอองการทั้งหลายของพระองค์แก่พวกเขา และสอนพวกเขา ซึ่งคัมภีร์ (หลักธรรม) และวิทย์ปัญญา และทำให้ (จิตใจ) พวกเขาสะอาด " ⁴

² การทำให้จิต ใจผ่องแผ้ว ทำได้โดยการบริจาคทรัพย์ ดังปรากฏในอัล-กุรอาน 92:18, 9:103, 2:272 เป็นต้น

³ ผู้คลุมกาย หมายถึงท่านนบี ซีอลา เพราะเมื่อได้รับวะหีย์ครั้งแรกๆ ท่านตกใจกลัวจนตัวสั่น และใช้ผ้าคลุมตัวท่าน

⁴ โอองการที่เกี่ยวกับการทำความสะอาด มีปรากฏในอัล - กุรอานอีกหลายแห่ง เช่น 2:151, 3:163, 9:128, 62:2 เป็นต้น

- 7 : 31 ความว่า " ลูกๆของอาดัมเอ๋ย! ⁵ จงแต่งซึ่งการแต่งกายของสุเจ้าให้เรียบร้อย (สะอาด และมีมรรยาทดี) ทุกๆเวลาณมาช "
- 2 : 222 ความว่า " และเขาทั้งหลายถามเจ้า (มุฮัมมัด) เกี่ยวกับ (การสังวาสหญิงมี) ระดู จงกล่าวเถิดว่า (การสังวาสในระบุนั้น) มันเป็นเรื่องให้โทษ ดังนั้นจงอยู่ห่าง (อย่าสังวาส) หญิงระหว่างมีระดู และจงอย่าเข้าใกล้ (การร่วมสังวาส) จนกว่านางสะอาด (คือพ้นกำหนดมีระดูและชำระกายแล้ว) ดังนั้นจงเข้าหานางตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาสุเจ้า (คือโดยสุภาพ) แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้ซื่อลู่แก่โทษเสมอ และทรงรักผู้ทำตนให้สะอาด (ทั้งกายและใจ) "
- 2 : 125 ความว่า " และเรา (อัลลอฮ์) ได้ทำสัญญาสั่งไว้แก่อิบรอฮีม และอิสมาอีลว่า จงทำบ้านของฉันให้สะอาดสำหรับผู้มาเยือน และผู้จำสมาธิ และผู้กราบ "
- 5 : 6 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! เมื่อสุเจ้ายืนขึ้น (จะไปนมาช) ดังนั้นจงล้างหน้าของสุเจ้า และมือของสุเจ้าถึงข้อศอก และถูบศีรษะของสุเจ้า และ (จงล้าง) เท้าของสุเจ้าถึงตาคู่ และถ้าสุเจ้ามีญะนาบะฮ์ (เช่น มีเหตุให้อสุจิเคลื่อน) จงชำระ (กายของ) สุเจ้าให้สะอาด (ด้วยการอาบน้ำ) และถ้าสุเจ้าป่วย (ซึ่งจะทำให้ป่วยมากขึ้นเมื่อถูกน้ำ) หรืออยู่ระหว่างการเดินทาง หรือ ผู้ใดในหมู่สุเจ้ามาจากส้วม (ซึ่งต้องทำวุฎู) แล้วสุเจ้าหาน้ำไม่พบ ดังนั้นจงทำตะยัมมูมด้วยดิน (แห้ง) ที่สะอาด และ (ใช้ฝ่ามือทั้งสองตบผผดิน) ถูบหน้าของสุเจ้าและมือของสุเจ้าด้วยมัน (คือผผดินนั้น) อัลลอฮ์ไม่ทรงปรารถนาที่จะก่อความลำบากใดๆแก่สุเจ้า แต่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะชำระสุเจ้าให้สะอาด "
- 9 : 108 ความว่า " และอัลลอฮ์ทรงรักผู้ชำระตนให้สะอาด "
- 4 : 43 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงอย่าเข้าใกล้ การนมาช ขณะที่สุเจ้ายังมีนมาชอยู่ จนกว่าสุเจ้าจะรู้ (ความหมาย) ที่สุเจ้ากล่าว และขณะมีญะนาบะฮ์ เว้นแต่ผู้เดินผ่าน (ขณะ

ความสะอาดในแง่ของการปฏิบัติศาสนกิจ ได้แบ่งความสะอาดออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) สะอาดจากสิ่งสกปรกทั้งทวารหนักและเบา (หะดัษ) และ 2) สะอาดจากความชั่วช้าลามก วิธี ทำความสะอาดประเภทที่ 1) คือ ก. ทำวุฎู(ชำระร่างกายบางส่วน) ข. อัค - มุสตุ (อาบน้ำชำระร่างกาย) และ ค. อัค - ตะยัมมูม (ใช้ผผดินหรือทรายที่สะอาดชำระบางส่วนของร่างกาย เมื่อหาน้ำไม่ได้ หรือป่วยจนถูกน้ำไม่ได้)

⁵ ลูกๆของอาดัม หมายถึงมนุษย์ทั้งหลาย

มีญะนาบะฮฺ จะอยู่ในมัสญิดไม่ได้ แต่ผ่านได้เมื่อจำเป็น) จนกว่าสุเจ้าจะได้อาบน้ำ และถ้าสุเจ้าป่วย (ถูกน้ำไม่ได้) หรืออยู่ในระหว่างเดินทาง (หาน้ำบริเวณนั้นไม่ได้) หรือผู้ใดในหมู่สุเจ้ามาจากส้วม (ซึ่งต้องทำวุฎู) หรือสุเจ้าสัมผัส (สมสู่) หญิง (ซึ่งต้องอาบน้ำ) แล้วสุเจ้าหาน้ำไม่พบ ดังนั้น จงทำตะยัมมุ (ด้วย) ดิน (แห้ง) ที่สะอาด ลูบหน้าสุเจ้าและมือทั้งสองของสุเจ้า แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงนิรโทษ ผู้ทรงอภัยเสมอ "

2. สิ่งที่ใช้ทำความสะอาด

ปรากฏหลักฐานจากอัล - กุรอาน และ อัล - หะดีษ ดังนี้

9 : 108 ความว่า " จงอย่ายืนในนั้น (ในมัสญิดฎิรอร - มัสญิดที่สร้างขึ้นเพื่อก่อให้เกิดการแตกแยก - เพื่อนมาฆ) เป็นอันขาด แน่นอน มัสญิดที่ถูกวางราก (ถูกสร้าง) บนการล้าวมตนจากความชั่ว จำแต่วันแรก (ซึ่งอยู่ที่กุบา) นั้นชอบธรรมยิ่งกว่า ที่เจ้าจะยืน (เพื่อนมาฆ) ในนั้น ใน (มัสญิดแห่งกุบา) นั้น มีชายผู้รักจะชำระตนเองให้สะอาด และอัลลอฮฺทรงรักผู้ชำระตนให้สะอาด "

عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ مَرُّنَ أَرَوَّاجُكُنَّ أَنْ يَسْتَطِيبُوا بِالْمَاءِ فَإِنَّ أُسْتَجِيبَ مِنْهُ إِنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى كَانَ يَفْعَلُهُ (النسائي)

ท่านหญิงอาอิชะฮฺเล่าว่า " เธอได้พูดกับพวกผู้หญิงว่า พวกเธอ จงบอกสามีของพวกเธอให้ใช้น้ำล้าง โดยที่ฉันอายที่จะบอกพวกเขาเช่นนี้ เพราะท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ทำเช่นนี้ " (อัน - นะสาอียฺ บทที่ 1 บทที่ 41)

عَنْ أَنَسٍ يَقُولُ : كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ أَجَى : أَنَا وَغُلَامٌ مِمَّنْ إِدَاوَةٌ مِنْ مَاءِ بَيْتِي يَسْتَنْجِي بِهِ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ وَلَفْظُ مُسْلِمٍ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْخُلُ الْخَلَاءَ فَأَجِلُّ أَنَا وَغُلَامٌ نَحْوِي إِدَاوَةٌ مِنْ مَاءٍ وَعَمْرَةٌ فَيَسْتَنْجِي بِالْمَاءِ .

ท่านอนัสเล่าว่า " ท่านนบี คือลา ออกไปถ่ายอุจจาระ ตัวฉันและเด็กรับใช้อีกคนหนึ่ง จึงออกไปพร้อมกับถุง (หนังสือ) ใบเล็กๆ บรรจุน้ำจนเต็ม หมายความว่า ท่านจะชำระด้วยน้ำ " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ตีรมิซียฺ และ นะสาอียฺ)

ส่วนตัวบทหะดีษที่เป็นบันทึกของท่านมุสลิมมีว่า " ปรากฏว่าท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้เคยเข้าไปยังที่ถ่ายอุจจาระ ตัวฉันเอง (อะนัส) และเด็กรับใช้รุ่นเดียวกับฉันคนหนึ่ง จะถือ ถุง (หนังสือ) ใส่เท้า และหอกสั้น (ตามไป) แล้วท่านจะชำระด้วยน้ำ "

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ ، وَخَرَجَ لِحَاجَتِهِ ، فَكَانَ لَا يَلْتَنِي ، فَدَنَوْتُ مِنْهُ ، فَقَالَ : (أَبْغِي أَخْبَارًا أَسْتَفِضُّ بِهَا - أَوْ نَحْوَهُ - وَلَا تَأْتِنِي بِعَظْمٍ ، وَلَا رَوْثٍ) . فَأَتَيْتُهُ بِأَخْبَارٍ بِطَرَفِ ثِيَابِي ، فَوَضَعَهَا إِلَى جَنْبِهِ ، وَأَعْرَضْتُ عَنْهُ ، فَلَمَّا قَضَى أَتْبَعَهُ مِنْ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าว่า " ฉันได้ติดตาม ท่านนบี คือลาไป เมื่อท่านออกไปถ่ายอุจจาระ ท่านไม่ได้หันหน้ามามอง เมื่อฉันได้เข้าไปใกล้ท่าน ท่านกล่าวว่า ' ฉันต้องการก้อนหินที่จะใช้ทำความสะอาด (อุจจาระ) หรือสิ่งอื่นที่คล้ายกับหิน แต่ท่านจงอย่าเอากระดูกหรือมูลสัตว์แห่งมา ' ฉันได้นำหินห่อชายผ้าของฉันมาให้ แล้วฉันได้วางมันไว้ข้างๆท่านแล้วก็ออกไป เมื่อท่านถ่ายอุจจาระเสร็จ ท่านก็ได้เอาหินนั้นชำระ ทำความสะอาด " (อัล - บุคอรี บทที่ 4 กิตาบุสสุญูด บทที่ 20)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : إِذَا ذَهَبَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْغَائِطِ فَلْيُذْهِبْ مَعَهُ ثَلَاثَةُ أَحْجَارٍ فَلْيَسْتَطِبْ بِهَا فَإِنَّهَا تُجْزِي عَنْهُ . (ابوداود)

ท่านหญิงอาอิชะฮฺเล่าว่า " ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา กล่าวว่า เมื่อคนใดในหมู่พวกท่าน ไปถ่ายอุจจาระ ก็ให้ เอาก้อนหินไปด้วย 3 ก้อนเพื่อใช้ชำระ เพราะแค่นี้ก็พอสำหรับเขาแล้ว " (อบูดาวูด บทที่ 1 บทที่ 21)

และท่านนบีมุฮัมมัด คือลา ได้กล่าวไว้อีกว่า

جَعَلْتُ لِيَ الْأَرْضَ مَسْجِدًا وَطَهُورًا . (ابودาود)

" แผ่นดินได้ถูกให้เป็นทั้งที่ชำระหรือที่ทำความสะอาด และเป็นทั้งที่มาสสำหรับฉัน "

(อบูดาวูด บทที่ 2 บทที่ 28)

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า

زَكَاةُ الْأَرْضِ بِسُيَّئِهَا

" ความสะอาดของพื้นดินคือการแห้งของมัน " (บันทึกโดย อิบน์ อับดุลบะซ)

عَنْ أَبِي ذَرٍّ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ الصَّيْدَ الطَّيِّبَ وَضُوهُ الْمُسْلِمِ وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيُبْسِئْهُ يَشْرَتُهُ فَإِنَّ ذَلِكَ خَيْرٌ . رَوَاهُ أَصْحَابُ الثَّنَنِ .

ท่านอบูซุรได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " แท้จริงผืนดินที่สะอาดนั้นคือน้ำ ที่ใช้ทำวุฎอของมุสลิม ถึงแม้เขาจะหาน้ำไม่ได้ถึง 10 ปีก็ตาม และเมื่อมีน้ำ จงให้น้ำกระแทกผิวหนังของพวกเขา (ให้ทำความสะอาดด้วยน้ำ) เพราะนั่นเป็นการดีกว่า " ⁶
(อบูดาวูด ตีรุมซีฮียู และ นะสาอีฮียู)

3. น้ำสะอาดที่ใช้ ⁷

ปรากฏหลักฐานจากอัล - กุรอาน และ อัล - หะดีษ ดังนี้

25 : 48 ความว่า " และพระองค์คือผู้ทรงส่งลม (ฝนร่ำเหย) เป็นข่าวดี (ล่วงหน้า) ก่อนพระเมตตาของพระองค์ (ก่อนทรงให้มีฝนตก) และเราได้หลั่งน้ำบริสุทธิ์ลงมาจากฟากฟ้า (ได้แก่ น้ำฝน น้ำค้าง หิมะ ฯ) "

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : سَأَلَ رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَرْكَبُ الْبَحْرَ وَنَحْمِلُ مِمَّا الْقَلِيلَ مِنَ الْمَاءِ فَإِنْ تَوَضَّأْنَا بِهِ عَطِشْنَا أَفَتَوَضَّأُ بِمَاءِ الْبَحْرِ ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : هُوَ الطَّهْرُ مَاوُهُ، الْحِلُّ مَيْتَتُهُ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺเล่าว่า " มีชายคนหนึ่งถามท่านรสูลุลลอฮฺว่า โอ้ท่านรสูลุลลอฮฺ ! เราเดินทางทางทะเล และเราเอาน้ำ (จืด) มาด้วยเพียงเล็กน้อย ดังนั้นถ้าเราใช้มันทำวุฎอ เรา ก็จะกระหายน้ำ (เพราะน้ำหมด) เราจะใช้น้ำทะเลทำวุฎอได้ไหม ? ท่านรสูลุลลอฮฺกล่าวว่า น้ำของมัน (ทะเล) ทำให้สะอาด และสัตว์ทะเลที่ตายนั้นเป็นที่อนุมัติ " (อัล - มุวัฏฏอ บทที่ 2 กิตาบุญญาฮะฮฺเราะฮฺ บทที่ 3)

⁶ ในเรื่องการทำความสะอาด สรุปได้ว่า อิสลามให้ทำความสะอาดด้วยน้ำ เว้นแต่จะหาน้ำไม่ได้ จึงทำความสะอาดด้วยการเช็ดด้วยหิน ดิน หรือกระดาดชำระซึ่งผลิตไว้เพื่อการนี้ - ผู้วิจัย

⁷ เรื่องของน้ำสะอาดสำหรับใช้ทำความสะอาด สรุปได้ว่า ได้แก่ น้ำฝน น้ำค้าง หิมะ ลูกเห็บ น้ำแข็ง น้ำทะเล น้ำบ่อและที่กว้างกว่านั้น คือ หนอง บึง ทะเลสาบ อิสลามถือว่า ธรรมชาติ ของน้ำนั้นสะอาดเมื่อ มีจำนวนมากพอและทราบได้ที่ยังไม่มีการเปลี่ยนสี กลิ่น รส - ผู้วิจัย

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا فُتِحَ الصَّلَاةُ سَكَتَ هَيَّجَةً
فَقُلْتُ يَا أَبَتِ وَأَمَى يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا تَقُولُ فِي سَكُوتِكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ
قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ بِأَعْدِيَّيْنِ وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدَتْ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَنَقَيْتَنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنْقَى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي
مِنْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْبَرِّ . النَّسَائِي

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺเล่าว่า " เมื่อท่านรَسُولุลลอฮฺ ﷺ คือลา เริ่มนมาซ ท่านได้หยุดนิ่งอยู่
ครู่หนึ่ง ฉัน จึงพูดว่า ชีวิตของบิดามารดาฉันเป็นที่อุทิศแด่ท่าน โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! ตอนที่ท่าน
หยุดนิ่งระหว่างตักบิรและการอ่านฟาติหะฮฺนั้น ท่านกล่าวอะไร ? ท่านตอบว่า ฉันกล่าวว่า
ข้าแต่อัลลอฮฺ ! ได้ทรงโปรดให้ความผิดพลาดทั้งหลายของฉัน ห่างไกลจากฉันเช่นที่ทิศตะวันออก-
ออกห่างไกลจากทิศตะวันตกก่เกิด และขอพระองค์ได้ทรงโปรดชำระฉันจากความผิดพลาดของฉัน
เหมือนดังที่ ผ้าขาวถูกชำระจากความสกปรกเกิด ข้าแต่อัลลอฮฺ ! ขอพระองค์ได้ทรงชำระล้าง
ความผิดพลาดทั้งหลายของฉัน ด้วยน้ำแข็ง และ น้ำ และถูกเห็บด้วยเกิด " (อัน-นะสาอีฮฺ
บทที่ 1 กิตาบบุญญะฮฺฮะเราะฮฺ บทที่ 44)

عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ : سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْمَاءِ يَكُونُ فِي الْفَلَاحِ وَمَا يَتْرُكُهُ
مِنَ الذَّرَابِ وَالسَّبَاعِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِذَا كَانَ الْمَاءُ ثَلَاثِينَ لَمْ يَحْمِلِ
الْجَلْبَتَ

ท่านอับดุลลอฮฺ อิบนิ อุมร์ ได้ เล่าจากบิดาของท่านว่า " ท่านนบี ﷺ คือลา ได้ถูกถาม
เกี่ยวกับน้ำ ซึ่งมีสัตว์ธรรมดา และสัตว์ป่าลุยผ่านไปมา ท่านได้กล่าวว่า เมื่อมีน้ำ 2 กุลละฮฺ
มันไม่แบกความ สกปรก ° " (ในบางหะดีษบอกว่า 2 กุลละฮฺ หรือ 3 กุลละฮฺ หรือ 4 กุลละฮฺ)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يُقَالُ لَهُ : إِنَّهُ يُسْتَقَى لَكَ
مِنْ بَرٍّ بَضَاعَةٌ وَهِيَ بَرٌّ يَلْقَى فِيهَا لُحُومُ الْكِلَابِ وَالْحَائِضُ وَعَذْرُ النَّاسِ
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِنْ الْمَاءُ طَهُرَ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ

° น้ำ 2 กุลละฮฺ = น้ำประมาณ 200 กก.

4.2 เมื่อมีหะดัษใหญ่หรือมีญะนาบะฮฺ ต้องอาบน้ำ (อัล - มุสฺล)

ดังปรากฏใน อัล - กุรฺอาน 4 : 4 ดังกล่าวข้างต้น และ อัล - หะดีษ ดังนี้
ท่านอะลีได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺได้กล่าวแก่ท่านว่า

فَإِذَا أَفْضَخْتَ الْمَاءَ فَاغْتَسِلْ (أَبُو دَاوُد)

" เมื่อท่านได้ทำให้น้ำอสุจิพุ่งออก ก็จงอาบน้ำ " (ออบูดาวูด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا أَفْضَخَ بَيْنَ الرَّجُلِ وَالرَّجُلِ
الْحَتَانِ بِالْحَتَانِ فَقَدْ وَحَبَ الْفُسْلُ (أَبُو دَاوُد)

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า เมื่อชายได้คร่อมทั้งสี่กึ่งก้าน
(แขนและขา) ของหญิง และอวัยวะเพศได้สัมผัสกัน เขาต้องอาบน้ำ " (ออบูดาวูด บทที่ 1
بابที่ 86)

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّهَا قَالَتْ : جَاءَتْ أُمَّ سَلِيمٍ . أَمْرَأَةً أَبِي
طَلْحَةَ ، إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ : هَلْ عَلَى
الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلِ إِذَا هِيَ أَحْتَلَمَتْ ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : (نَعَمْ ، إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ) .

ท่านหญิงอุมมุ สลามะฮฺ มารดาของปวงมุอฺมิน กล่าวว่ " นางอุมมุ สุลัยมุ ภรรยา
ของท่านอบูฏอลฮะฮฺ มาหาท่านนบี คือลา และพูดว่า โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! อัลลอฮฺ มีทรง
กระดากต่อเรื่องจริง เมื่อผู้หญิงนอนฝันมีน้ำกามออก จะต้องอาบน้ำด้วยหรือ ? ท่านรَسُولุลลอฮฺ
คือลา กล่าวว่า ใช่แล้ว เมื่อเธอ (ตื่นขึ้นมา) เห็นน้ำกามนั้น " (อัล - บุคอรี บทที่ 5 บทที่
22)

عَنْ أَنَسٍ قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقْتُ اللَّغْصَاءِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا
إِلَّا أَنْ تَرَى الظُّهْرَ قَبْلَ ذَلِكَ

ท่านอะนัสเล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กำหนดสำหรับหญิงที่นิฟาส¹¹ไว้ 40 วัน
เว้นแต่เธอได้สะอาดก่อนหน้านั้น " (อิบน์ มาญะฮฺ บทที่ 2 บทที่ 120)

¹¹ นิฟาส คือเลือดที่ออกหลังคลอดบุตร หรือแท้ง อิสลามกำหนดไว้ 40 วัน หลังจากนั้นต้องอาบน้ำญุสฺ หรืออาบน้ำ
ญะนาบะฮฺ แล้วไปปฏิบัติมาซหรือร่วมเพศได้

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَالثُّومَ وَالْكَرَّاثَ فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَأَذَى بِمَا يَتَأَذَى مِنْهُ بَنُو آدَمَ. وَفِي رِوَايَةٍ: مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَمْتَرِ لَنَا أَوْ فَلْيَمْتَرِ لِمَسْجِدِنَا وَلْيَتَمَذَّ فِي يَتِهِ. وَفِي أُخْرَى: مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الْبَقْلَةِ فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا حَتَّى يَذْهَبَ رِيحُهَا. رَوَاهُ الْخَمْسَةُ.

ท่านญาบิร รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ผู้ใดกินหัวหอม กระเทียม และต้นกุรริอช อย่าให้เขาเข้ามาใกล้มัสญิดของเรา เพราะมวลมลาอิกะฮฺจะได้รับความรำคาญ (ถูกขับกวนจากกลิ่นเหม็น) จากสิ่งที่มนุษย์ก็รำคาญ "

และในบางรายงานว่า " ผู้ใดกินกระเทียมหรือหัวหอม ให้เขาปลีกตัวไปจากเรา หรือปลีกตัวไปจากมัสญิดของเรา ให้เขานั่งอยู่ในบ้านของเขา "

และอีกรายงานหนึ่งว่า " ผู้ใดกินพืช (ทั้ง 3 ชนิด) นี้ อย่าเข้ามาใกล้มัสญิดของเรา จนกว่ากลิ่นของมันจะหายไป " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวัด ติรมิซีย และนะสาอีย)

عَنْ أَبِي مُرَيْزَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا اسْتَبَقَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَدْخُلْ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَسْلِمَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَإِنْ أَحَدُكُمْ لَا يَذَرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ أَوْ أَيْنَ كَانَتْ نَظَرَتْ يَدُهُ. رَوَاهُ الْخَمْسَةُ.

ท่านอบูสุร็อยเราะฮฺได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " เมื่อคนใดในหมู่พวกท่านตื่นนอน จงอย่าเอามือจุ่มลงไปในภาชนะ จนกว่าจะล้างมัน เสียก่อน 3 ครั้ง ความจริงไม่มีใครรู้หรอกว่า (ขณะที่นอนนั้น) มือของเขานอน (ชุก) อยู่ที่ใดหรือป้วนเปียนอยู่แถวไหน " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวัด ติรมิซีย และ อัน - นะสาอีย)

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ الْجُمُعَةُ فَلْيَتَنَسَّلْ .
رَوَاهُ الْخَمْسَةُ

ท่านอิบนุ อุมัร รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " เมื่อคนใดในหมู่พวกท่านจะมาวันศุกร์ ให้เขาจงอาบน้ำ " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวัด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ مَيْمُونَةَ قَالَتْ : وَضَعْتُ لِلنَّبِيِّ ﷺ مَاءً وَسَرْتُهُ فَأَغْتَسَلَ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านหญิงมัยมูนะฮฺได้เล่าว่า " ฉันได้ตักน้ำและนำมาตั้งไว้ให้ท่านนบี คือลา และฉันได้ (เอาผ้ามา) กั้น ต่อจากนั้นท่าน (นบี) ได้อาบน้ำ " (มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ وَعُدِلَتِ الصُّفُوفُ قِيَامًا ، فَخَرَجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ، فَلَمَّا قَامَ فِي مُصَلَّاهُ ، ذَكَرَ أَنَّهُ جُنُبٌ ، فَقَالَ لَنَا : (مَكَانَكُمْ) . ثُمَّ رَجَعَ فَأَغْتَسَلَ ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَيْنَا وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ ، فَكَبَّرَ فَصَلَّائِنَا مَعَهُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺเล่าว่า " เริ่มอิโกมะฮฺสำหรับนมาซแล้ว และมีคนเรียงแถวกันแล้ว ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ก็ออกมาหาเรา เมื่อท่านยืนในที่นมาซของท่าน ก็นึกได้ว่าตัวท่านมีญุนบูอยู่ จึงพูดแก่พวกเราว่า ' ยืนอยู่ที่นี้นะ ' แล้วท่านก็ออกไปอาบน้ำ แล้วออกมาหาพวกเรา น้ำยังหยดจากศีรษะของท่านอยู่ แล้วท่านก็ตักบิรฺ และเราก็นมาซร่วมกับท่าน " (อัล - บุคอรี บทที่ 2 บทที่ 17)

عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : لَا يَنْتَسِلُ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ ، وَيَتَطَهَّرُ مَا اسْتَطَاعَ مِنَ الطَّهْرِ ، وَيَذْهَبُ مِنْ دُھْنِهِ ، وَيَمْسُ مِنْ طِيبٍ يَنْتَبِهُ ، ثُمَّ يَخْرُجُ فَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ اثْنَيْنِ ، ثُمَّ يُصَلِّي مَا كَتَبَ لَهُ ، ثُمَّ يُنْصِتُ إِذَا تَكَلَّمَ الْإِمَامُ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا يَنْتَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى . قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ : وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ، فَإِنَّ الْحَسَنَةَ يَمْشُرُ أُمَّتُهَا . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَأَبُو دَاوُدَ بِلَفْظٍ : مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ ، وَلَبَسَ مِنْ أَحْسَنِ ثِيَابِهِ وَمَسَّ مِنْ طِيبٍ إِنْ كَانَ عِنْدَهُ ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ فَلَمْ يَخْطُ أَغْتَاكَ النَّاسِ ، ثُمَّ صَلَّى مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ ، ثُمَّ أُنْصِتَ إِذَا خَرَجَ إِمَامُهُ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْ صَلَاتِهِ كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا يَنْتَهُمَا وَبَيْنَ مُجْمَعَتِهِ الَّتِي قَبْلَهَا .

ท่านสลมาน อัล - ฟาริสิย ฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ชายใดที่ได้อาบน้ำในวันศุกร์ และได้ทำความสะอาดตามความสามารถจากความสะอาด และได้ใส่น้ำมันจากน้ำมันของเขา และใส่เครื่องหอมจากบ้านของเขา เสร็จแล้วได้ออกไปโดยเขาไม่ได้นั่งแทรกระหว่างคน 2 คน (มีมรรยาทในการหาที่นั่ง) หลังจากนั้นเขาได้มาตามที่เป็นข้อกำหนดเหนือเขา จากนั้นเขาตั้งใจฟังเมื่ออิมามพูด เขาจะได้รับการอภัยในสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเขากับอีกวันศุกร์หนึ่ง " ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ กล่าวว่า " และเพิ่มอีก 3 วัน เพราะแท้จริงความดีหนึ่งจะได้รับผลตอบแทนถึง 10 เท่า "

ในสำนวนบันทึกของท่านอบูดาวูด (ท่านนบี ศ็อลา กล่าว) ว่า " ผู้ใดอาบน้ำเพื่อไปวันศุกร์ และสวมเสื้อผ้าดี ๆ และใส่เครื่องหอมถ้าเขามี จากนั้นได้มาวันศุกร์ โดยเขาไม่ได้ข้ามไหล่ผู้คน (เดินมาอย่างมีมรรยาท) และได้มาตามที่ยัลลอฮฺกำหนดแก่เขา และตั้งใจฟังเมื่ออิมามของเขาออกมา จนกระทั่งมาเสร็จ จะเป็นเครื่องไถ่บาปที่เกิดขึ้นกับเขาระหว่างวันศุกร์นี้กับวันศุกร์ก่อน "

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْأُولَى فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَةً ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دُجَاجَةً ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً ، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَعِمُونَ الذِّكْرَ . رَوَاهُ الْخَمِيسَةُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ผู้ใดได้อาบน้ำในวันศุกร์เช่นเดียวกับการอาบน้ำชำระมลทิน (ญะนาบะฮฺ) และเขาได้ไป (มัสญิดเพื่อนมาชวันศุกร์) ในชั่วโมงแรกนั้น เหมือนหนึ่งว่าเขาได้ทำทานด้วยอูฐตัวหนึ่ง และผู้ใดได้ไปในชั่วโมงที่สอง เหมือนหนึ่งว่าเขาได้ทำทานด้วยวัวหนึ่งตัว ผู้ใดได้ไปในชั่วโมงที่สาม เหมือนกับเขาได้ทำทานด้วยแกะที่มีเขาหนึ่งตัว ผู้ใดไปในชั่วโมงที่สี่ เหมือนกับเขาได้ทำทานด้วยไก่หนึ่งตัว และผู้ใดไปในชั่วโมงที่ห้า เหมือนกับเขาได้ทำทานด้วยไข่หนึ่งฟอง ดังนั้นเมื่ออิมามได้ออกมา (เพื่ออ่านคุฏบะฮฺ) มลาอิกะฮฺจะมาร่วมฟังคุฏบะฮฺด้วย (ไม่มีผู้จดผลประโยชน์พิเศษให้อีก) " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ติรมิซีย และ นะสาอี)

عَنْ أَبِي سَمِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : غَسَلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูสะอีด รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " การอาบน้ำในวันศุกร์เป็นสิ่งจำเป็นเหนือทุกคนที่ผืนเปียก " (บุคอรี มุสลิม อับูดาวูด และ นะสาอียุ)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : لَيْسَ تَمَالَى عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ حَقٌّ أَنْ يَنْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا يَنْتَسِلُ فِيهِ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالنَّسَائِيُّ وَلَفْظُهُ : عَلَى كُلِّ رَجُلٍ مُسْلِمٍ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ غُسْلُ يَوْمٍ وَهُوَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " เป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่จะเรียกร้องเอาจากมุสลิมทุกคน คือ การอาบน้ำวันหนึ่งในรอบสัปดาห์ จะต้องอาบน้ำในวันนั้นให้ทั่วศีรษะ และทั่วร่างกายของเขา " (บุคอรี มุสลิม และ อัน-นะสาอียุ)

ในตัวบทของอัน - นะสาอียุ กล่าวว่า " เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนในรอบสัปดาห์ ต้องอาบน้ำในวันหนึ่ง คือวันศุกร์ "

عَنْ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَنْ تَوَضَّأَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ قَبْلِهَا وَنِعِمَّتْ وَمَنِ اغْتَسَلَ فَالْفُسْلُ أَفْضَلُ . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านสะมุเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งกล่าวว่า " ผู้ใดทำวุฎูในวันศุกร์ ถือว่าเขาได้ดำเนินตามสุนนะฮฺและเป็นการดีแล้ว และผู้ใดอาบน้ำ (ทั่วร่างกาย) ดังนั้นการอาบน้ำย่อมดีเยี่ยมกว่า " (อับูดาวูด ตีรุมิซียุ และ นะสาอียุ)

عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مِخْصَنٍ : أَنَّهَا أَتَتْ بِابْنِ لَهَا صَغِيرٍ ، لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ ، إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَاجْلَسَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي حِجْرِهِ ، فَقَالَ عَلَى ثَوْبِهِ ، فَدَعَا بِمَاءٍ ، فَضَحَّهُ وَلَمْ يَنْسِلُهُ .

ท่านอุมมุ กิอยสุ บินติ มิหุค็อนเล่าว่า " นางได้นำลูกน้อยของนาง ซึ่งขณะนั้นยังไม่
ได้กินอาหาร(อื่นจากนม) มาหาท่านรสูลุลลอฮฺ คือลา ท่านได้อุ้มไว้บนตักของท่าน ทารกได้
ปัสสาวะรดผ้าท่าน ท่านได้บอกให้เอาน้ำมา ท่านได้พรมน้ำบนที่นั้นโดยไม่ได้ชัก " (อัล - บุคอรี
บทที่ 4 บทที่ 59)

ในบันทึกของท่านอิบนุ มาญะฮฺ มีว่า

بَوْلُ الْغُلَامِ يَنْضَحُ عَلَيْهِ، وَبَوْلُ الْجَارِيَةِ يُغْسَلُ .

" ถ้าเป็น(ปัสสาวะ)ของทารกชายให้พรมน้ำ ถ้าของทารกหญิงให้ล้าง "

عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا مَذَّاءً وَكُنْتُ يَسْتَحْيِي أَنْ أَسْأَلَ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا كَانَ ابْنَتِي فَأَمَرْتُ الْمُقَدَّادَ بْنَ الْأَسْوَدِ فَسَأَلَهُ
فَقَالَ يَغْسِلُ ذَكَرَهُ وَيَتَوَضَّأُ . (مسلم)

ท่านอิหม่ามอะลีเย เล่าว่า " ฉันเป็นคนมีมะซียูออกมา และฉันอายที่จะถามท่านนบี
คือลา เนื่องด้วยฉันได้แต่งงานกับบุตรของท่าน และฉันอายที่จะถามท่านโดยตรง ฉันจึงสั่งท่าน
มิกดาด บิน อัล - อัซวัด ไปถามท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านตอบว่า เมื่อผู้ใดในหมู่พวกท่านเป็น
เช่นนั้น ให้เขาล้างอวัยวะเพศของเขา แล้วทำวุฎูอสำหรับการนมาซ " (มุสลิม บทที่ 2 บทที่
30)

عَنْ أَسْمَاءَ قَالَتْ: جَاءَتِ امْرَأَةً إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَتْ: إِحْدَانَا يُصِيبُ نَزَبًا مِنْ دَمِ
الْحَيْضَةِ كَيْفَ تَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: تَحْتَهُ ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ ثُمَّ تَنْضَحُهُ ثُمَّ تَغْسِلُ فِيهِ .

ท่านอัสมา (บุตรีของท่านอับูบักร) ได้เล่าว่า " มีผู้หญิงคนหนึ่งมาหาท่านนบี คือลา
และกล่าวว่า มีพวกเรคนหนึ่งที่มีผ้าของหล่อนเปื้อนด้วยเลือดประจำเดือน หล่อนจะอย่างไร
ให้ผ้านั้นสะอาด ท่าน (นบี คือลา) ได้กล่าวว่า ให้หล่อนซูด (เลือด) ออกด้วยนิ้วแล้วขยี้
(รอยที่เปื้อนเลือด) ด้วยน้ำ แล้วล้างออกด้วยน้ำ หลังจากนั้นให้นมาซโดยใช้ผ้านั้นได้ "

عَنْ أَسْمَاءَ قَالَتْ: جَاءَتِ امْرَأَةً إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَتْ: أَرَأَيْتَ إِحْدَانَا تَجِيضُ فِي الثَّوْبِ، كَيْفَ
تَصْنَعُ؟ قَالَ: (تَحْتَهُ ، ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ ، وَتَنْضَحُهُ ، وَتَغْسِلُ فِيهِ) .

ท่านอัสมาได้เล่าว่า " มีผู้หญิงคนหนึ่งมาหาท่านนบี คือลา และกล่าวว่า ท่านมีความเห็นอย่างไร กับการที่ผู้หญิงในหมู่พวกเราเป็นประจำเดือนและมีผ้าผืนเดียว ท่านจะให้ทำอย่างไร ท่านตอบว่า ญัมซิ (คือขยี้ให้เลือดที่แห้งกรังหลุดออก) แล้วขยี้มันด้วยน้ำ แล้วก็ล้างด้วยน้ำ¹³ แล้วใช้ใส่หมาชได้ " (อัล - บุคอรี บทที่ 4 บทที่ 63)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : كُنْتُ أُغْسِلُ الْجَنَابَةَ مِنْ تَوْبِ النَّبِيِّ ﷺ فَيَخْرُجُ إِلَى الصَّلَاةِ وَإِنْ بَقِيَ الْمَاءُ فِي تَوْبِهِ

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ได้เล่าว่า " ฉันเคยล้างรอยเปื้อนน้ำอสุจิ จากผ้าของท่านนบี คือลา แล้วท่านก็ (สวมใส่) ออกไปนมาชทั้ง ๆ ที่มีรอยน้ำอยู่ที่ผ้าของท่าน " (อัล - บุคอรี บทที่ 4 บทที่ 66)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : لَقَدْ رَأَيْتَنِي أَفْرُكُ النَّبِيَّ مِنْ تَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَزَكَ فَيُصَلِّي فِيهِ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ รุฎียา ได้เล่าว่า " ฉันพบว่าตัวเองได้ขูดคราบอสุจิออกจากผ้าของท่าน รุซูลุลลอฮ์ คือลา (ด้วยมือของฉันจนหลุดออกหมด) แล้วท่านก็นมาช โดยสวมผ้าผืนนั้น " (มุสลิม อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

และตามบันทึกของท่านอะหมัดและอบูดาวูด มีว่า

إِنِّي أَطِيلُ ذَيْلِي وَأَمْسِي فِي الْمَكَانِ الْقَدِيرِ ؟ فَقَالَتْ لَهَا : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَطْلَهُ مَا بَعْدَهُ .

" ได้มีผู้หญิงคนหนึ่งถามท่านหญิงอุมมุ สลามะฮ์ ว่า " ปลายผ้านุ่งของฉันยาว และฉันจะเดินในที่สกปรกอย่างไร? เธอตอบว่า ท่านรุซูลุลลอฮ์ คือลา ได้กล่าวไว้ว่า สถานที่หลังจากนั้นจะทำให้มันสะอาดได้ (หมายความว่า ดินแห้งในสถานที่ถัดมา ทำให้ปลายผ้านุ่งลากพื้นที่เป็นอนะญิส สะอาดได้) "

¹³ เทศน์นี้และเทศน์ก่อนเทศน์นี้ ได้บอกวิธีการซักผ้าว่า ให้ซักด้วยน้ำอย่างน้อย 2 ครั้ง - ผู้วิจัย

4.4 การทำความสะอาดรองเท้าและสิ่งอื่น ๆ

จากหะดีษ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ได้เล่าว่า ท่านรสุลุลลอฮ์ คือลว่า ได้กล่าวว่า

إِذَا وَطِئَ أَحَدُكُمْ بِنَعْلِهِ الْأَذَى فَإِنَّ الشَّرَابَ لَهُ طَهُورٌ

“ เมื่อรองเท้าของคนใดในหมู่พวกท่านเหยียบสิ่งเปรอะ เปื้อน แท้จริงดินคือสิ่งทำความสะอาดแก่ รองเท้านั้น (คือเมื่อรองเท้าเปื้อนนะญิส ให้ถูรองเท้านั้นกับดินจนนะญิสหลุดหมด ถือว่าสะอาด) ” (ออบูดาวูด)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : إِذَا دُبِغَ الْإِهَابُ فَقَدْ طَهَّرَ . وَفِي رِوَايَةٍ : أَيْ بِإِهَابٍ دُبِغَ فَقَدْ طَهَّرَ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ .

ท่านอิบนิ อับบาส ได้เล่าว่า “ ฉันได้ยินท่านรสุลุลลอฮ์ คือลว่า กล่าวว่า เมื่อหนัง (ดิบ) ผืนใดถูกฟอก มันก็สะอาด ” (มุสลิม ออบูดาวูด ตีริมิซีย และ นะสาอีย)

5. ความสกปรก

นอกจากความสะอาดแล้ว อิสลามได้กล่าวถึงความสกปรกไว้ด้วย ” ในภาษาอารบเรียกว่า นะญิส หรืออีกคำหนึ่งว่า ริจญุส ” (ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ : 2515) และกล่าวถึงสิ่งสกปรกทั้งกายและใจเช่นกัน ในการศึกษาครั้งนี้จะกล่าวถึงความสกปรกทั่วไปทางกายภาพ ซึ่งเกี่ยวกับสุขภาพ ดังนี้

5.1 ห้ามชำระด้วยมูลสัตว์

จากหะดีษ

عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْأَسْوَدِ ، عَنْ أَبِيهِ : أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ يَقُولُ : أَمَّا النَّبِيُّ ﷺ فَالْغَائِطُ ، فَأَمَرَنِي أَنْ آتِيَهُ بِثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ ، فَوَجَدْتُ حَجَرَيْنِ ، وَالتَّمَسْتُ الثَّلَاثَ فَلَمْ أَجِدْهُ ، فَأَخَذْتُ رَوْثَةً فَأَتَيْتُهُ بِهَا ، فَأَخَذَ الْحَجَرَيْنِ وَالْقَى الرِّثْوَةَ ، وَقَالَ : (هَذَا رِكْسٌ) .

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَتْ السُّلَابُ يُقْبَلُ وَتُدْبَرُ فِي الْمَسْجِدِ فِي زَمَانِ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَكُنْ يُكُونُ نَوْبُ شُؤْنٍ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ (البخاري)

ท่านอับดุลลอฮฺ อิบนิ อุมร์ ได้เล่าว่า " สุนัขเคยเดินเข้าออกในมัสญิดของท่าน
รสุลุลลอฮฺ คือลา และไม่มีใครพรมน้ำล้างเนื่องด้วยการนั้น " (อัล - บุคอรี)

عَنْ

عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ : سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ : (إِذَا أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ الْمَلْعَمَ فَقَتَلَ فِكُلْ ، وَإِذَا
أَكَلَ فَلَا تَأْكُلْ ، فَإِنَّمَا أَمْسَكَهُ عَلَى نَفْسِهِ) . قُلْتُ : أُرْسِلُ كُلِّي فَأَجِدُ مَعَهُ كَلْبًا آخَرَ ؟ قَالَ :
(فَلَا تَأْكُلْ ، فَإِنَّمَا سَمَّيْتَ عَلَى كَلْبِكَ وَلَمْ تَسْمَعْ عَلَى كَلْبٍ آخَرَ) .

ท่านอะดีเย บิน หาทิม ได้กล่าวว่า " ฉันได้ถามท่านนบี คือลา ท่านได้ตอบว่า เมื่อ
ท่านส่งสุนัขซึ่งท่านได้ฝึกมันออกไป เมื่อมันล่าสัตว์มาได้ ก็จงกิน แต่ถ้ามันกินสัตว์ที่มันล่ามา
ด้วย ก็จงอย่ากิน (สัตว์นั้น) เพราะมันล่าเพื่อตัวมันเอง ฉันกล่าวว่า ถ้าฉันได้ส่งสุนัขออกไป
และถ้าฉันเห็นว่ามีตัวอื่นร่วมอยู่ด้วยเล่า ? ท่านกล่าวว่า จงอย่ากิน เพราะท่านกล่าวพระนาม
(ของอัลลอฮฺ) แก่สุนัขของท่าน ท่านมิได้กล่าวพระนาม (ของอัลลอฮฺ) แก่สุนัขตัวอื่น ¹⁴ "
(อัล - บุคอรี บทที่ 4 บทที่ 32)

6. การเริ่มทำความสะอาด

ให้เริ่มด้านขวาก่อน ดังอัล - หะดีษ

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : إِنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُحِبُّ التَّيْمَنَ فِي طُحُورِهِ
إِذَا تَطَهَّرَ وَفِي تَرَجُّلِهِ إِذَا تَرَجَّلَ وَفِي انْتِمَالِهِ إِذَا انْتَمَلَ . رَوَاهُ الْإِسْنَدُ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า " ความจริงท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา นั้น รักการเริ่มต้นทำ
ความสะอาดข้างขวาก่อนขณะเมื่อท่านได้ทำความสะอาด และในการหวิ้ม เมื่อท่านได้หวิ้ม

¹⁴ อิสลามอนุมัติให้ฝึกสุนัขเพื่อการล่าสัตว์ได้ และก่อนส่งมันออกไปล่าสัตว์ ต้องกล่าวพระนามอัลลอฮฺเหมือนดังที่ กล่าวเมื่อ
เวลาเชือดสัตว์ คือกล่าวว่า บิสมิลลาฮฺ อัลลอฮุอักบัร - ผู้วิชัย

และในการสวมรองเท้า เมื่อท่านได้สวมรองเท้า " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غُسْلِ ابْنَتِهِ
أَبْدَأَنَّ بِمِائِمِهَا وَمَوَاطِئِ الْوُضُوءِ مِنْهَا . رواه خمسة

ท่านอุมมุ อะฏียะฮฺ รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา ได้กล่าวในขณะที่อาบน้ำ
ศพบุตรของท่าน (คือท่านหญิงซัยนั) ว่า พวกเธอจงอาบน้ำทางด้านขวาของหล่อน และอวัยวะ
ที่อาบน้ำนั้นมาจากศพของหล่อน " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

7. หลังจากชำระแล้วให้ทำความสะอาดมือ

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَى الْخَلَاءَ أَتَيْتَهُ بِمَاءٍ فِي تَوْرٍ أَوْ رَكْوَةٍ
فَاسْتَجَى ثُمَّ مَسَحَ يَدَهُ عَلَى الْأَرْضِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าว่า " ท่านนบี ศ็อลลา นั้น เมื่อท่านเข้าส้วม จันก็เอาน้ำไปให้
ใส่ภาชนะทองเหลืองหรือภาชนะหนัง แล้วท่านก็ได้ชำระ จากนั้นท่านได้ถูมือกับดิน ¹⁵ " (อบู
ดาวูด นะสาอีย บัยฮะกีญ และ อิบน์ มาญะฮฺ)

ข้อยกเว้น เมื่อบาดเจ็บหรือป่วยถูกน้ำไม่ได้ แม้จะมีน้ำอยู่ก็ให้ทำตะยัมมูมได้

ดังหะดีษ

عَنْ جَابِرٍ قَالَ : خَرَجْنَا فِي سَفَرٍ فَأَصَابَ رَجُلًا مَنَاحِرُ قَشْبَةٍ فِي رَأْسِهِ ثُمَّ احْتَلَمَ
فَسَأَلَ أَهْلَ بَيْتِهِ فَقَالَ هَلْ تَجِدُونَ فِي رُخْصَةٍ فِي التَّيَمُّمِ فَقَالُوا مَا نَجِدُكَ رُخْصَةً
وَأَنْتَ تَقْدِرُ عَلَى الْمَاءِ فَاغْتَسَلَ فَمَاتَ ، فَلَمَّا قَدِمْنَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرْنَا بِذَلِكَ
فَقَالَ : قَتَلُوهُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَا سَأَلُوا إِذْ كُنْتُمْ يَعْلَمُونَ فَإِنَّمَا سَفَاءُ الْبُعْثِ السَّوَالُ
إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيهِ أَنْ يَتَيَمَّمَ . (ابوداود)

¹⁵ หะดีษนี้บอกให้รู้ว่า เมื่อใช้มือชำระสิ่งสกปรก ต้องทำความสะอาดมือ หรืออาจพูดให้เข้าใจง่าย ๆ คือ อิสลามสอนให้ล้างมือ
หลังจากเข้าส้วมหรือหลังจากชำระสิ่งสกปรก ซึ่งในปัจจุบันมีสบู่ หรือน้ำยาเพื่อทำความสะอาดแทนดิน - ผู้วิจัย

ท่านอุบาสิกาเล่าว่า " พวกเราออกเดินทาง (ครั้งหนึ่ง) มีคนหนึ่งในกลุ่มพวกเราถูก
ก้อนหินบาดเจ็บที่ศีรษะ (คือหัวแตก) แล้วชายคนนั้นได้มีอิหฺติลาม (คือนอนผืนมีน้ำสุจิ
เคลื่อน) เขาก็ถามเพื่อนๆว่า จะผ่อนผันให้ฉันทำตะยัมมุมนได้ไหม ? พวกเขาคงตอบว่า จะ
ผ่อนผันให้ทำตะยัมมุมนไม่ได้ เมื่อท่านถูกกำหนดให้อาบน้ำ (และมีน้ำ) ชายคนนั้นก็อาบน้ำขุสลุ
แล้วเขาก็ตาย เมื่อพวกเรามาหาท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา เราได้เล่าเรื่องนี้ ท่านนบี คือลา
กล่าวว่า พวกนั้นได้ฆ่าเขาโดยไม่เป็นธรรม อัลลอฮฺจะฆ่าพวกเขา (หมายถึงลงโทษพวกเขา)
เพราะว่าเมื่อไม่รู้ก็ต้องถาม เนื่องจากว่าการบอ้ความไม่รู้นั้นคือการถาม สำหรับชายคนนั้น
เพียงแต่ทำตะยัมมุมนก็เพียงพอแล้ว " (อิบฺนุคาวู๊ด บทที่ 1 บทที่ 128)

ส่วนการทำความสะอาदनั้น อิสลามให้ทำด้วยการนมาซ ดังปรากฏในอัล -
กุรอ่านว่า

29 : 45 ความว่า " เจ้า (มุฮัมมัด) จงสาธยาย (เทศนา) ที่ (เป็นข้อความ) จากคัมภีร์อันได้
ถูกวะหฺยแก่เจ้า และจงดำรงการนมาซ แท้จริงการนมาซยับยั้ง (ผู้ที่ปฏิบัติโดยบริสุทธิ์ -
ใจและนอบน้อม) จากการลามก และความชั่วช้า และแน่นอนการรำลึกถึงอัลลอฮฺ
(หมายถึงการนมาซและการสำรวมตนจากความชั่ว) นั้นยิ่งใหญ่ และอัลลอฮฺทรงรอบรู้
ที่พวกท่านกระทำ "

และจากหะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا يَبِ
أَحَدِكُمْ يَنْسِلُ مِنْهُ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ هَلْ يَنْتَقِي مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ ؟ قَالُوا : لَا يَنْتَقِي
مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ . قَالَ : فَذَلِكَ مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَ الْخَطَايَا . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ
إِلَّا أَبَا دَاوُدَ .

ท่านอุบะฮฺรียะเราะฮฺ รฎียะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ท่านทั้งหลาย
จงบอกฉันซิว่า ถ้าหากมีแม่น้ำไหลผ่านประตูบ้านของใครคนหนึ่งจากพวกท่าน แล้วเขาได้อาบน้ำ
ชำระร่างกายทุกวัน วันละ 5 ครั้ง จากแม่น้ำสายนั้น จะยังมีคราบเหม็นโคลนติดอยู่ที่ตัวเขาบ้าง
หรือไม่ ? พวกเขาส่งคำตอบว่า จะไม่มีคราบเหม็นโคลนติดอยู่ที่ตัวเขา ท่านรสุล คือลา
จึงกล่าวว่า นั่นแหละมันเหมือนกับนมาซ 5 เวลา ที่อัลลอฮฺจะลบล้างบาป (ออกจากตัวเขา)
ด้วยนมาซ " (บุคอรี มุสลิม ตีรุมิซียฺ และ นะสาอียฺ)

ตอนที่ 2 สุขภาพส่วนบุคคล

(Personal Health)

ความหมายและ / หรือหลักการสาธารณสุขโดยสรุป

“ สุขภาพ ” ตามความหมายในพจนานุกรมคือ “ ความเป็นสุข ปราศจากโรค ” (มานิต มานิตเจริญ : 2528) และในแนวความคิด (Concept) เกี่ยวกับสุขภาพส่วนหนึ่งคือ “ สุขภาพเป็นสมบัติประจำตัวของมนุษย์ และเป็นเรื่องส่วนตัวของแต่ละคน ผู้อื่นจะหยิบยื่นให้กันหรือทำแทนกันไม่ได้ ประชาชนแต่ละบุคคลจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ขวนขวาย ทำนุบำรุง และรักษาสุขภาพของตนให้มีความสุข ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ และหาทางที่เหมาะสมมาปฏิบัติ เพื่อใช้ชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ” (วรรณวิไล จันทราภา : 2529) และการส่งเสริมสุขภาพหมายถึง “ การบำรุงรักษาร่างกายให้มีการกินดี อยู่ดี ซึ่งรวมถึงการมีที่อยู่อาศัยสะอาด มีอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่มีมลพิษในสภาพแวดล้อม รู้จักรักษาสุขอนามัยของตนเอง รักษาความสะอาดของร่างกาย รับประทานอาหารที่ดี มีประโยชน์ จำนวนเพียงพอ มีการออกกำลังกายที่เหมาะสม ” (วรรณวิไล จันทราภา : 2529) ส่วนการดูแลสุขภาพส่วนบุคคลนั้น ทางสาธารณสุขได้เน้นเกี่ยวกับเรื่องของผิวหนัง ผม หู ตา คอ จมูก อวัยวะในช่องปาก มือ เท้า เล็บ ทรวดทรง และน้ำหนัก การสร้างสมรรถภาพของร่างกายและการออกกำลังกาย การพักผ่อน นันทนาการ การรักษาอวัยวะเพศ การแสวงหาการรักษาพยาบาลที่เหมาะสม และการใช้ยาสมุนไพร

หลักการอิสลามส่วนหนึ่งมีดังนี้

1. อิสลามสอนให้รักษาสุขภาพ

ดังหะดีษ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ النَّعْمَانِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَا عَبْدَ اللَّهِ أَلَمْ أَخْبِرْكَ أَنَّكَ تَصُومُ النَّهَارَ وَتَقُومُ اللَّيْلَ ؟ قُلْتُ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ فَلَا تَفْعَلْ هُمَ وَأَفْطِرْ ، قُمْ وَكَمْ فَإِنَّ لِحَسَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا ، وَإِنَّ لِعَيْنِكَ عَلَيْكَ حَقًّا ، بَخَارِي

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ บิน อัล-อาศได้เล่าว่า “ ท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา ได้กล่าวว่า โอ้อับดุลลอฮฺ ! ฉันได้ข่าวว่า ท่านถือศีลอดทั้งวันและนมาซทั้งคืนหรือ ? ฉันตอบว่า ครับ ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! ท่านกล่าวว่า อย่าทำเช่นนั้น จงถือศีลอดบ้าง และไม่ถือบ้าง นมาซ (กลาง

คืน) บ้าง และนอนบ้างในเวลากลางคืน เพราะร่างกายของท่านมีสิทธิเหนือท่าน และดวงตาของท่านก็มีสิทธิเหนือท่าน ” (บุคอรีย์)

2. อวัยวะต่างๆของร่างกาย

อัล - กุรอานได้กล่าวถึงอวัยวะต่างๆ ดังนี้

- 16 : 78 ความว่า “ และอัลลอฮ์ได้ทรงให้สุเจ้าออกจากครรภ์แม่ของสุเจ้า (39 : 6 ขณะที่) สุเจ้าไม่รู้อะไร และพระองค์ทรงทำให้สุเจ้ามีหู ตา และหัวใจ (23 : 78 , 67 : 23 มีสติปัญญา) เพื่อสุเจ้าจะได้กตัญญู (ด้วยการทำดี) ”
- 17 : 36 ความว่า “ และจงอย่าตามรอย (หรือกล่าวและปฏิบัติตามด้วยการนึกเอา) เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริงหู และตา และหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านี้จะถูกสอบสวนเสมอ (ในวันปรโลก) ”
- 6 : 39 ความว่า “ และบรรดาผู้มูสาต่อโองการทั้งหลายของเรานั้น พวกเขาคูหาและเป็นผู้ไต่ถามอยู่ในความมืดมิด (2 : 18 , 31 : 7) ”
- 5 : 6 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! เมื่อสุเจ้ายืนขึ้น (จะไป) ยังนมาซ จงล้างหน้าของสุเจ้าและมือ (ตลอดแขน) ของสุเจ้า จนถึงข้อศอก และ จงลูบศีรษะของสุเจ้า และ (จงล้าง) เท้าของสุเจ้าถึงตาตุ่ม และถ้าสุเจ้ามีญะนาบะฮ์ จงชำระ (กายของสุเจ้า) ให้สะอาด (ด้วยการอาบน้ำ) ”
- 55 : 4 ความว่า “ พวกเขามีผิดจะเป็นที่รู้ได้ตรงเครื่องหมาย (บนใบหน้า) ของพวกเขา และพวกเขาจะถูกจับตรงขม่อม (อย่างอัปยศ) และตรงเท้า (ด้วย) ”
- 22 : 9 ความว่า “ เอี้ยวคอ (หรือเอี้ยวตัว) ไปอย่างยโส เพื่อให้ (ผู้คน) หลงจากทางของอัลลอฮ์ สำหรับเขา (ผู้นั้น) คือความอัปยศในโลกนี้ และเราจะให้เขาลิ้มการลงโทษที่คุโหมในวันฟื้นขึ้น (วันกิยามะฮ์) ”
- 56 : 83 ความว่า “ ดังนั้น โฉนเล่าเมื่อ (วิญญาณ) ได้มาจุกลงถึงคอหอย ”
- 5 : 45 ความว่า “ และเราได้กำหนดใน (เตาโรฮ์) นั้น สำหรับพวกเขาว่า ชีวิตต่อชีวิต และ ตาต่อตา และจุมูกต่อจุมูก และหูต่อหู และฟันต่อฟัน และบาดแผลก็มีการแก้แค้น

แต่ถ้าผู้ใดยกให้ (ไม่เอาความ) ดังนั้นสำหรับเขา (ผู้ยกให้) คือการชดเชย (ทำขวัญ) ส่วนผู้ใดไม่ตัดสินใจตามที่อัลลอฮ์ประทานลงมา ดังนั้น เหล่านี้พวกเขาเป็นผู้อธรรม "

90 : 9 ความว่า " และลิ้นและริมฝีปากทั้งสอง "

86 : 7 ความว่า " ออกมาจากกระหว่าง กระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (กระดูกซี่โครงของหญิง) "

68 : 16 ความว่า " เราจะตีตราเขาที่ปลายจมูก (อุปมาให้ได้อาย) "

36 : 8 ความว่า " แท้จริงเราจะคล้องห่วงที่คอของพวกเขา และกำยัดถึงคางของพวกเขา ฉะนั้นหัวของเขาจึงเงยเต็ง "

31 : 18 ความว่า " และจงอย่าหันแก้มของสุเจ้าอย่างยโสจากผู้คน "

3 : 118 ความว่า "แต่เมื่อพวกเขาอยู่ตามลำพัง เขาก็ดบปลายนิ้วมือ ด้วยความเคียดแค้นต่อสุเจ้า..... "

6 : 31 ความว่า "พวกเขาจะแบก (บาป) บนหลังของพวกเขา "

27 : 47 ความว่า " ครั้นเมื่อนางได้เห็นมัน (หันท้องพระโรง) นางคิดว่ามันเป็นสระละหาน นางจึงเลิกหน้าแข้งของนาง "

22 : 5 ความว่า " มนุษย์เอ๋ย ! ถ้าสุเจ้ายังอยู่ในการคลางแคลงเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพ (ในวันปรโลก) ดังนั้น (จงพิจารณาเถิดว่า) เราได้บังเกิดสุเจ้าจากธุลี แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือด และจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างสมบูรณ์ และที่ไม่เป็นรูปร่างสมบูรณ์..... "

4 : 56 ความว่า " แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธโอ้อวดทั้งหลายของเรา เราจะโยนพวกเขาไปในไฟในไม่ช้า คราใดที่ผิวหนังของเขาถูกไหม้เกรียม เราจะเปลี่ยนผิวหนัง (ใหม่)....."

3 : 5 ความว่า " พระองค์คือผู้ทรงทำรูปร่างของสุเจ้าในมดลูก ตามที่พระองค์ทรงประสงค์..... "

3. การรักษาอวัยวะต่างๆของร่างกาย

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْفِطْرَةُ خَمْسٌ : الْخِثَانُ ، وَالْإِسْتِحْدَادُ ، وَقَصُّ الشَّارِبِ ، وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ ، وَتَنْفِ الْإِبْطِ .
صَحِيحَيْنِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺเล่าว่า “ ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา กล่าวว่ (ความสะอาดพื้นฐาน) ที่ เป็นไปตามธรรมชาติมีห้าสิ่ง หรือมีห้าสิ่งตามธรรมชาติ (ที่ถือว่าเป็นความสะอาดพื้นฐาน) คือ การขลิบหนังปลายอวัยวะเพศ การโกนขนใต้ร่มผ้า การถอนขนรักแร้ และตัดเล็บ (ให้สั้น) และการขลิบหนวด (ให้เรียบร้อย) ” (อัล - บุคอรี บทที่ 77 กิตาบุลลิบาส บทที่ 63)

عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرِ : قَصُّ الشَّارِبِ وَإِعْفَاءُ اللَّحْيَةِ وَالسَّوَاكُ وَاسْتِنْشَاقُ الْمَاءِ وَقَصُّ الْأَظْفَارِ وَغَسْلُ الْبَرَاجِمِ وَتَنْفِ الْإِبْطِ وَحَلَقُ الْمَانَةِ وَانْتِقَاصُ الْمَاءِ أَىِ الْإِسْتِنْجَاءِ . قَالَ مُصَنَّبٌ : وَنَسِيتُ الْمَانِيَةَ إِلَّا أَنْ تَكُونَ الْمُضْمَنَةَ .. رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รุฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า “ สิบประการจาก ธรรมชาติที่บริสุทธิ์ (ที่ถือว่าเป็นความสะอาดพื้นฐาน) คือ การขลิบหนวด การไว้เครา การ แปรงฟัน การสูดน้ำเข้าจมูก (แล้วสั่งออก) การตัดเล็บ การล้างขอกนิ้ว การถอนขนรักแร้ การโกนขนใต้ร่มผ้า การชำระด้วยน้ำ ท่านมุศอับ (ผู้เล่าหะดีษต่อ) ได้กล่าวว่าและฉันลืม ประการที่สิบ แต่มันคือ การบ้วนปาก ” (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

3.1 ฟัน

จากอัล - หะดีษ

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : السَّوَاكُ مَطَهْرَةٌ لِلْفَمِ مَرْضَاءٌ لِلرَّبِّ . رَوَاهُ
الْبُخَارِيُّ وَالشَّافِعِيُّ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ รุฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " การแปรงฟัน ทำให้ปากสะอาด ทำให้อัลลอฮ์ทรงโปรดปราน " (บุคอรี ชาฟิอีย และอัน - นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَوْلَا أَنِّي أَشُقُّ عَلَى أُمَّتِي أَوْ لَوْلَا أَنِّي أَشُقُّ عَلَى النَّاسِ لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَالِغِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ . (البخاري)

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮ์ ศ็อลลา ได้กล่าวว่า ถ้ามิเกรงว่าจะเป็น การลำบากแก่ประชาชาติของฉัน หรือถ้าไม่เป็นการลำบากแก่นุชษชาติแล้วไซ้ ฉันจะสั่งให้พวก เขาแปรงฟันทุก ๆ เวลาที่มา " (อัล - บุคอรี กิตาบุลญุมอะฮ์ บทที่ 8)

عَنْ أَنَسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرْتُ عَلَيْكُمْ فِي السَّوَالِغِ . (البخاري)

ท่านอะนัสได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮ์ ศ็อลลา ได้กล่าวว่า ฉันได้พูดแก่พวกท่านมาก มาย เกี่ยวกับการแปรงฟัน " (อัล - บุคอรี)

وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ : بَيَّنَّ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

ท่านอิบนุ อับบาสได้เล่าว่า " ฉันค้างคีนอยู่กับท่านนบี ศ็อลลา และท่านแปรงฟัน " (อัล - บุคอรี บทที่ 4 กิตาบุลญุมอะฮ์ บทที่ 73)

عَنْ أَبِي مُرَّةٍ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ : أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . فَوَجَدْتُهُ يَسْتَنُّ بِسِوَالِكٍ بِيَدِهِ ، يَقُولُ أَعُ أَعُ ، وَالسَّوَالُ فِي فِيهِ . كَأَنَّهُ يَبْعُ .

ท่านอบูมุรตะฮ์ ได้เล่าจากบิดาของท่านว่า " ฉันมาหาท่านนบี ศ็อลลา และฉันเห็น ท่านแปรงฟันด้วยมือของท่าน ท่านว่า อะฮ์ อะฮ์ และไม่อุฟันยังอยู่ในปากของท่าน เหมือน กับว่าท่านจะซาก " (อัล - บุคอรี บทที่ 4 กิตาบุลญุมอะฮ์ บทที่ 73)

حَدَّثَنَا عُثْمَانُ قَالَ : حَدَّثَنَا جَرِيرٌ عَنْ مَنْصُورٍ ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ ، عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ ، يَشُوصُ فَاهُ بِالسَّوَالِكِ .

ท่านหุซัยฟะฮ์เล่าว่า " เมื่อท่านนบี ศ็อลลา ลุกขึ้นเวลากลางคืน ท่านเอาไม้แปรงฟัน อยู่ในปากของท่าน " (อัล - บุคอรี บทที่ 4 บทที่ 73)

عَنِ الْمَقْدَامِ بْنِ شُرَيْحٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ : قُلْتُ لِعَائِشَةَ بِأَيِّ شَيْءٍ كَانَ يُبْدَأُ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ ؟ قَالَتْ بِالسَّوَالِ

ท่านมิกดาม บิน ชุรียะฮฺ ได้เล่าจากบิดาของท่านว่า " ฉันได้ถามท่านหญิงอาอิชะฮฺ ว่า
สิ่งใดที่ท่านนบี คือลา ทำ (เป็นสิ่งแรก) เมื่อท่านเข้าบ้านของท่าน เธอตอบว่า แปรงฟัน "

(อนุตาวูด บทที่ 1 บทที่ 31)

عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى كَانَ يُؤْمِعُ لَهُ وَضُوءَهُ وَسَوَاكُهُ مَا إِذَا احْتَامَ
مِنَ اللَّيْلِ تَحْتَ ثِيَابِهِ ثُمَّ أَسْنَاكَ . (ابوداود)

ท่านหญิงอาอิชะฮฺเล่าว่า " สำหรับท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา นั้น ได้มีน้ำ และไม้ถูฟันวาง
ไว้ให้พร้อม เมื่อท่านตื่นขึ้นเวลากลางคืน ท่านไปถ่ายแล้วก็แปรงฟัน " (อนุตาวูด บทที่ 1
บทที่ 30)

عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ قَالَ : رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى مَا لَا أَحْصِي يُسَوِّدُ
وَهُوَ صَائِمٌ .

ท่านอามิรฺ บิน เราะบียะฮฺ เล่าว่า " ฉันได้เห็นท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา แปรงฟันนับครั้ง
ไม่ถ้วน ขณะที่ท่านถือศีลอด " (มุสนัดของท่านอิมามอะหมัด ดู นัยลุลเอาฏอร เล่ม 1 หน้า
128)

عَنْ بُشَيْرِ بْنِ

بِسَارِ مَوْلَى بَنِي حَارِثَةَ : أَنَّ سُوَيْدَ بْنَ التَّمِيمِ أَخْبَرَهُ : أَنَّهُ خَرَجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى عَامَ خَيْرٍ ،
حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالصَّبَاءِ ، وَهِيَ أَذَى خَيْرٍ ، فَصَلَّى الْعَصْرَ ، ثُمَّ دَعَا بِالْأَزْوَاجِ ، فَلَمْ يَأْتِ إِلَّا
بِالسَّوْبِقِ ، فَأَمَرَ بِهِ فَتُرِي ، فَأَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى وَأَكَلْنَا ، ثُمَّ قَامَ إِلَى الْمَغْرِبِ ، فَتَضَنَّنَ
رَمَضَنَّا ، ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ .

ท่านบุษัยรฺ บิน ยะซาร์ ทาสของตระกูล ทาริยะฮฺเล่าว่า ท่านสุวัยดฺ อิบดุลนวะมานได้
บอกแก่ท่านว่า " แท้จริง เขาได้ออกไปกับท่านรสุลุลลอฮฺ คือลาในปีสงครามคือยบ์ร จน
กระทั่งพวกเราได้มาถึงตำบลเศาะหฺบาฮฺ ซึ่งเป็นตำบลที่อยู่สุดเขตคือยบ์ร ท่าน (รสุลา) ได้
นมาซอัสรฺ เสร็จแล้วก็เรียกให้นำอาหารมา อาหารที่นำมามีเพียงสะวิกเท่านั้น ท่านได้บอกให้

เอาน้ำราดลงไปพอเปียกๆ แล้วท่านรูดลูกลอย คือลา ก็รับประทาน และพวกเราก็รับประทาน
เสร็จแล้วท่านได้ลุกขึ้น จะไปนมาชมมักริบ ท่านได้บ้วนปาก พวกเราก็บ้วนปาก หลังจากนั้น
ท่านก็มาชโดยไม่ได้อาบน้ำใหม่ " (อัล - บุคอรี บทที่ 4 บทที่ 50)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ شَرِبَ لَبَنًا ، فَمَضَضَ : (إِنْ لَهُ دَسَمًا) .

ท่านอิบนิ อับบาสเล่าว่า " ท่านรูดลูกลอย คือลา ได้ดื่มนม แล้วท่านก็บ้วนปากและ
กล่าวว่า ที่จริงแล้ว ในนมนี้มีไขมันอยู่ " (อัล - บุคอรี บทที่ 4 บทที่ 51)

3.2 ผมและเครา

จากหะดีษ

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَضْرِبُ شَمْرَهُ مَنْكِبَيْهِ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ
إِلَّا التِّرْمِذِيَّ

ท่านอะนัส รฎิยา ได้เล่าว่า " ปรากฏว่าท่านนบี คือลา นั้น ผมของท่านระไหล่ทั้งสอง
ข้าง " (บุคอรี มุสลิม อบูดาูด และ นะสาอีย)

قَالَ : كَانَ شَمْرُهُ ﷺ إِلَى شَعْمَةِ أُذُنَيْهِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอะนัสได้เล่าว่า " ปรากฏว่าผมของท่านนบี คือลา ยาวถึงติ่งหูทั้งสองข้างของท่าน " (อบูดาูด และ อัน - นะสาอีย)

ท่านอิบนิ อุมร์ ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า

إِخْلِقُوا كُلَّهُ أَوْ ذَرُّوا كُلَّهُ

" ท่านทั้งหลายจงโกน (ผม) ทั้งหมด หรือปล่อยไว้ทั้งหมด " (อะหมัด มุสลิม อบูดาูด
และ นะสาอีย)

عَنْ بَنِي مُرْقَانَ : نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْقَرْعِ ، فَقِيلَ لِنَافِعٍ مَا الْقَرْعُ ؟
قَالَ : أَنْ يُخْلَقَ بَعْضُ رَأْسِ الْقَبِيضِ وَيُتْرَكَ بَعْضُهُ . رَوَاهُ الْإِسْحَاقُ

ท่านอิบนิ อุมร์ ได้เล่าว่า “ ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้ห้าม อัล - เกาะซะฮฺ มีผู้ถามท่าน นาฟิอฺ (ผู้เล่าหะดีษต่อ) ว่า อัล - เกาะซะฮฺ คืออะไร ? ท่านตอบว่า คือการโกนหัวเด็กบางส่วน และไว้ผมเป็นบางส่วน (ไว้ผมจุก ผมโก๊ะ หรือผมแกละ- ผู้วิจัย) ” (บุคอรี มุสลิม)

ท่านอบูซุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าว่า “ ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า

مَنْ كَانَ لَهُ شَعْرٌ فَلْيُكْرِمَهُ (ابوداود)

“ ผู้ใดมีผม ก็จงให้เกียรติแก่มัน ” (อบูดาวูด)

ท่านอบูเกาะตาตะฮฺ ได้เล่าว่า

أَنَّ كَانَ لَهُ جُمَّةٌ ضَخِيمَةً فَسَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَأَمَرَهُ أَنْ يُحْسِنَ إِلَيْهَا وَأَنْ يَتْرَجَلَ كُلَّ يَوْمٍ (النسائي)

“ ตัวท่านเองมีผมดกมาก ยาวประบ่า ท่านได้ถามท่านนบี คือลา แล้วท่านนบี คือลาได้ใช้ให้รักษา ตกแต่งให้ตีพร้อม และให้หวีทุกวัน ” (อัน - นะสาอี)

ท่านอะฏอ อิบนุ ยะซาร์ ได้เล่าว่า

أَنَّ رَجُلًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَأَثَّرَ الرَّأْسُ وَاللِّحْيَةُ فَأَسَارَ الْيَهُودَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَتْ يَوْمَئِذٍ مُنْجِيًا لِصَلَاحِ شَعْرِهِ وَلِحْيَتِهِ ، فَفَعَلَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَلَيْسَ هَذَا خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدُكُمْ تَأَثَّرَ الرَّأْسُ كَأَنَّهُ شَيْطَانٌ . (مالك)

“ มีชายคนหนึ่งได้มาหาท่านนบี คือลา ในสภาพที่ศีรษะ และเคราของเขายุ่งเหยิง แล้วท่าน รสุลุลลอฮฺ คือลา ได้ชี้ไปยังชายคนนั้น ประหนึ่งให้เขาปรับปรุงผมและเคราของเขาให้ดี แล้ว ชายคนนั้นก็ปฏิบัติตาม ภายหลังเขาได้กลับมา ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า อย่างนี้ดีกว่าการที่คนใดในหมู่พวกท่านจะมาในสภาพที่ศีรษะยุ่งเหยิงประหนึ่งว่า เขาเป็นชัฏฏอนไหม? ” (มालิก)

ท่านอัมรฺ อิบนุ ซุอัยบฺ ได้ทราบจากบิดาของท่านซึ่งปู่ของท่านได้เล่าว่า “ ท่านนบี คือลา ได้กล่าวไว้ว่า

لَا تَنْتَقِ الشَّيْبَ فَإِنَّهُ نُورُ الْمُسْلِمِ ، مَا مِنْ مُسْلِمٍ شَيْبَ فِي الْإِسْلَامِ
إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا حَسَنَةً ، وَرَفَعَهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَظَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةً .

“ท่านทั้งหลายจงอย่าถอนผมหงอก เพราะผมหงอกนั้นคือรัศมีของคนมุสลิม มุสลิมคนใดที่ผมหงอกเส้นหนึ่งในอิสลาม อัลลอฮ์จะไม่ทรงบันทึกสิ่งใดนอกจากความดีหนึ่งให้แก่เขา เนื่องจากผมเส้นนั้น และจะทรงยกย่องเขาสูงขึ้นอีกหนึ่งขั้น และจะทรงอภัยความผิด (เล็ก ๆ น้อย ๆ) ให้แก่เขา เนื่องจากผมหงอกนั้น ” (อะหมัด อบูดาวูด นะสาอีเย และ อิบนุ มาญะฮฺ)

ท่านอะนัส ได้เล่าว่า

• كُنَّا نَكْرَهُ أَنْ يَنْتَفِ الرَّجُلُ الشَّعْرَةَ الْبَيْضَاءَ مِنْ رَأْسِهِ فَرَحِمَتْهُ .

“ พวกเราเคยรังเกียจ การที่ชายคนหนึ่งจะถอนผมหงอกเส้นหนึ่งออกจากศีรษะของเขา และเคราของเขา ” (มุสลิม)

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : إِنْ أَحْسَنَ مَا غَيْرَ بِهِ هَذَا الشَّيْبُ الْجَنَاءَ
وَالْكَمَّ . رَوَاهُمَا أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านอับูซัร รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า “ แท้จริงสิ่งที่ดีที่สุดที่จะทำให้ผมหงอกนี้เปลี่ยนไปคือ ใบเทียน และ กะหมั ” (อบูดาวูด ติรมิซียุ และ นะสาอีเย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : لَعَنَ اللَّهُ الْوَامِلَةَ وَالْمُسْتَوِيلَةَ وَالْوَامِئَةَ
وَالْمُسْتَرِئَةَ . وَزَادَ الشَّيْخَانِ : مَا كُنْتُ أَرَى أَنْ أَحَدًا يَنْفَعُهُ إِلَّا الْيَهُودَ
وَسَمَاءُ النَّبِيِّ ﷺ زُورًا حِينَ بَلَغَهُ .

ท่านอับูฮุร็อยเราะฮฺ รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งผู้หญิงที่ต่อผม ผู้หญิงที่ขอร้องให้ต่อผม ผู้หญิงที่สัก และผู้หญิงที่ขอร้องให้สัก ” (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ติรมิซียุ และ นะสาอีเย)

ในบันทึกของอิมามบุคอรีและมุสลิมมีเพิ่มเติมว่า “ ฉันไม่เห็นคนใดจะกระทำมันนอกจากพวกยะฮูด(ยิว) และท่านนบี คือลา ได้เรียกมันว่า เป็นการหลอกลวง ขณะที่ท่านทราบข่าว ”

وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا : كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَلْبَسُ النَّمَالَ السَّبْيِيَّةَ وَيُصَفِّرُ لِحْيَتَهُ بِالْوَرَسِ وَالزُّعْفَرَانِ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَفْعَلُهُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ خَارِشٍ وَالتَّيَمِيُّ .

ท่านอับนุ อุมัรฺ รฎียา ได้เล่าว่า " ปรากฏว่าท่านนบี คือลา เคยสวมรองเท้าแตะที่ไม่ มีขน และเคยย้อมเคราของท่านให้เป็นสีเหลืองด้วยวรัสและหญ้าฝรั่น และท่านอับนุ อุมัรฺก็ได้ กระทำอย่างนั้น " (อบูดาวูด บุคอรี และ นะสาอีย)

وَقَالَ أَبُو رِمَّةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَنَا وَأَبِي وَكَانَ قَدْ لَطَخَ لِحْيَتَهُ بِالْحَنَاءِ .

และท่านอบูริมะษะฮฺ รฎียา ได้กล่าวว่า " ฉัน คือตัวฉันและบิดาฉันได้มาหาท่านนบี คือลา และปรากฏว่าท่านพอกเคราของท่านด้วยใบเทียน " (อบูดาวูด ตีรมิซีย และนะสาอีย)

3.3 หน้า

จากอัล - หะดีษ

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : نَعَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الضَّرْبِ فِي الْوَجْهِ وَعَنِ الْوَسْمِ فِيهِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านญาบิร รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านรสูลุลลอฮฺ คือลา ได้ห้ามการตบหน้า และการ นามหน้าด้วยไฟ " (มุสลิม และ ตีรมิซีย)

عَنْ جَابِرٍ قَالَ : مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ حَارٌّ قَدْ وُيِّمَ فِي وَجْهِهِ فَقَالَ : لَمَنْ اللَّهُ الَّذِي وَسَمَهُ .

ท่านญาบิรได้เล่าว่า " ลาตัวหนึ่งได้เดินผ่านท่านนบี คือลา ลาตัวนั้นถูกนามหน้าด้วย ไฟ ท่านได้กล่าวว่า ' อัลลอฮฺทรงสาปแช่งผู้ที่นามหน้าด้วยไฟ ' "

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : إِذَا ضَرَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَّقِ الْوَجْهَ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " เมื่อคนใดใน หมู่พวกท่านได้เฆี่ยน จระวังบริเวณใบหน้า " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด)

عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ :
 أَخْبَرَنِي أَبُو إِدْرِيسَ : أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : (مَنْ تَوَضَّأَ فَلْيَسْتِزِرْ ، وَمَنْ
 اسْتَجْمَرَ فَلْيُزِرْ) .

ท่านออบูฮูร็อยเราะฮฺได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺกล่าวว่า เมื่อผู้ใดในหมู่พวกท่านทำวูฎูอ์ เขาต้องเอาน้ำใส่รูจมูกและล้างรูจมูก ผู้ใดชำระด้วยก้อนหิน (กรณีที่ไม่พบน้ำ) ให้ชำระเป็นจำนวนสี่ " (อัล - บุคอรี บทที่ 4 บทที่ 24)

3.4 มือ เท้า และอวัยวะเพศ

จากอัล - ทะติษ

عَنْ لُقَيْطِ بْنِ صَبْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا تَوَضَّأْتَ فَاسْبِغِ الْوُضُوءَ
 وَخَلِّلِي بَيْنَ الْأَصَابِعِ . رواه النسائي

ท่านละกัฎ บิน สะวะบิเราะฮฺเล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลากล่าวว่า เมื่อท่านทำวูฎูอ์ จงล้างให้ทั่ว และให้ล้างตามซอกนิ้วด้วย " (อัน - นะสาอีญ บทที่ 2 บทที่ 86)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : قَالَتْ مَيْسُونَةُ : وَضَعْتُ لِلنَّبِيِّ ﷺ مَاءً لِلْفُغْلِ ، فَغَسَلَ يَدَيْهِ
 مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا ، ثُمَّ أَفْرَغَ عَلَى شِمَالِهِ ، فَغَسَلَ مَذَاكِيرَهُ ، ثُمَّ مَسَحَ يَدَهُ بِالْأَرْضِ ، ثُمَّ مَضَضَ
 وَاسْتَنْشَقَ ، وَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ، ثُمَّ أَفَاضَ عَلَى جَسَدِهِ ، ثُمَّ تَحَوَّلَ مِنْ مَكَانِهِ فَغَسَلَ قَدَمَيْهِ .

ท่านอิบนิ อับบาสเล่าว่า " ท่านหญิงมัยมูนะฮฺได้กล่าวว่า ฉันได้เอาน้ำสำหรับอาบมาวางให้ท่านนบี คือลา ท่านได้ล้างมือของท่าน สอง หรือ สามครั้ง แล้วท่านก็เทน้ำลงบนมือซ้ายของท่าน ท่านล้างอวัยวะเพศของท่าน แล้วท่านก็เอามือของท่านถูกับพื้นดิน เสร็จแล้วก็บ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูก แล้วท่านก็ล้างใบหน้าและมือทั้งสองของท่าน แล้วเอาน้ำรดลงบนร่างกาย เสร็จแล้วท่านย้ายที่แล้วล้างเท้าทั้งสองของท่าน " (อัล - บุคอรี บทที่ 5 บทที่ 5)

وَقَالَ أَنَسٌ : وَقِيتَ لَنَا فِي فَصِّ الشَّارِبِ وَتَقْلِيمِ الْأَظْفَارِ وَنَتْفِ الْإِبْطِ
 وَحَلْقِ الْعَانَةِ لَا تَشْرُكْ أَكْثَرَ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً . رواه الخمسة وإلا البخاري

ท่านอะนัสได้เล่าว่า " พวกเราถูกสอนในเรื่องการขลิบหนวด ตัดเล็บ ถอนขนรักแร้ โกนผมได้ร่ำว่าไม่ให้พวกเราปล่อยไว้เกิน 40 คืน " (มุสลิม อิบุนดาวัต ตีรุมชียุ และ อัน - นะสาอียุ)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : (إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسْ فِي الْإِنَاءِ ، وَإِذَا أَتَى الْخَلَاءَ فَلَا يَمْسُ ذِكْرَهُ يَمِينِهِ ، وَلَا يَتَمَسَّحُ يَمِينِهِ) .

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อบีเกาะตาตะฮฺ เล่าจากบิดาของท่านว่า " ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า เมื่อคนใดในหมู่พวกท่านดื่มน้ำ จงอย่าหายใจลงไปในภาชนะ และเมื่อเขาได้เข้าส้วม จงอย่าสัมผัสส้วมด้วยมือขวา และถู(มัน)ด้วยมือขวา " (อัล - บุคอรี บทที่ 4 บทที่ 8)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : (إِذَا بَالَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَأْخُذَنَّ ذِكْرَهُ يَمِينِهِ ، وَلَا يَسْتَجِرُّ يَمِينِهِ . وَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ) .

ท่านอับดุลลอฮฺ อิบนิ อบีเกาะตาตะฮฺ ได้เล่าจากบิดาของท่านว่า " ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า เมื่อคนใดในหมู่พวกท่านปัสสาวะ จงอย่าจับอวัยวะเพศของเขาด้วยมือขวา และจงอย่าชำระด้วยมือขวา และอย่าหายใจลงในภาชนะ (ขณะดื่ม) " (อัล - บุคอรี บทที่ 4 กิตา - บุรูกุฮฺ บทที่ 19)

3.5 การแต่งกาย

ดั่งหะดีษ

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَحَبُّ الثِّيَابِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ أَنْ يَلْبَسَهَا الْجَبْرَةُ .
رواه الثلاثة واهتماماً

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " เครื่องนุ่งห่มที่ท่านนบี คือลา โปรดปรานที่จะสวมมันที่สุดคือ เสื้อคลุมที่ทำจากผ้าฝ้าย " (บุคอรี มุสลิม อิบุนดาวัต และ อัน - นะสาอียุ)

وَقَالَ أَبُو الْأَخْوَصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فِي ثَوْبٍ دُونَ قَمَلٍ : أَلَيْكَ مَالٌ ؟ قُلْتُ : نَعَمْ ، قَالَ : مِنْ أَيِّ الْمَالِ ؟ قُلْتُ : مِنْ الْإِبِلِ وَالنَّمْرِ وَالْخَيْلِ وَالرَّيْقِ قَالَ : فَإِذَا آتَاكَ اللَّهُ مَالًا فَلْيَرِ أَنْزِلْ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَكَرَامَتِهِ .
رَوَاهُمَا أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอะบุล อะหฺวัศ รฎียา ได้กล่าวว่า " ฉันได้มาหาท่านนบี คือลา ในเสื้อผ้าชนิดเลว ท่านได้ถามว่า ท่านมีทรัพย์สินไหม ? ฉันตอบว่า มีครับ ท่านถามว่า จากทรัพย์สินชนิดใด ? ฉันตอบว่า จากอูฐ แพะ ม้า และ ทาส ท่านจึงกล่าวว่า เมื่ออัลลอฮ์ได้มอบทรัพย์สินแก่ท่าน ก็จงให้พระองค์ได้ทรงเห็นร่องรอยความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่ท่าน และความใจบุญที่พระองค์ที่มอบให้แก่ท่านบ้าง " (อบูดาวูด และ อัน - นะสาอีย)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : أَتَانَا النَّبِيُّ ﷺ فَرَأَى رَجُلًا شَيْئًا قَدْ تَفَرَّقَ شَعْرُهُ فَقَالَ :
أَمَا كَانَ هَذَا يَحِدُّ مَا يُسْكُنُ بِهِ شَعْرَهُ . وَرَأَى رَجُلًا آخَرَ عَلَيْهِ ثِيَابٌ وَشِخَّةٌ فَقَالَ :
أَمَا كَانَ هَذَا يَحِدُّ مَا يَنْسِيلُ بِهِ ثَوْبَهُ .

ท่านญาบิร รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้มาหาพวกเรา ท่านได้เห็นผู้ชายคนหนึ่งผมเป็นกระเซิง ท่านกล่าวว่า ชายผู้นี้ไม่มีสิ่งที่จะทำให้ผมของเขาเรียบร้อยหรือ ? และได้มีผู้ชายอีกคนหนึ่งสวมเสื้อผ้าสกปรก ท่านกล่าว (อีก) ว่า ชายผู้นี้ไม่มีสิ่งที่จะใช้ซักเสื้อผ้าของเขา (ให้สะอาด) ดอกหรือ ? " (อบูดาวูด และ นะสาอีย)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ لَمْ يَحِدْ زَارَ أَفْلَيْبِسَ سَرَاوِيلَ وَمَنْ لَمْ يَحِدْ نَعْلَيْنِ فَلَيْبِسَ حُفَّيْنِ . رَوَاهُ الشَّيْخَانُ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอิบนี อับบาส รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ผู้ใดไม่มีผ้านุ่งให้เขาสวมกางเกง ผู้ใดไม่มีรองเท้าแตะ ให้เขาสวมรองเท้าหุ้มข้อ " (บุคอรี มุสลิม และ นะสาอีย)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كُنَّا فِي غَزَاةٍ فَسَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ :
إِسْتَكْبَرُوا مِنَ النَّعَالِ فَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَرَالُ رَاكِبًا مَا تَعْمَلُ . (مسلم و أبوداود)

ท่านอุบาอิรฺ รฎียา ได้เล่าว่า " ขณะที่พวกเราอยู่ในสงครามหนึ่ง ฉันได้ยินท่านนบี คือลา กล่าวว่ พวกท่านจงหารองเท้าให้มาก ๆ เพราะแท้จริงคนๆหนึ่งจะคงมีสภาพเหมือนผู้ขี่ พาหนะ ทรายที่เขาต้องสวมรองเท้าอยู่ " (มุสลิม อบูดาวูด)

4. การรักษาพยาบาลและการปฐมพยาบาล

ดังหะดีษ

عَنْ أُسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ رَضِيَ قَالَ : أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَأَصْحَابَهُ كَانُوا عَلَى رُءُوسِهِمُ الطَّيْرُ فَسَلَّتُ ثُمَّ قَعَدْتُ فَجَاءَ الْأَعْرَابُ مِنْ هَهُنَا وَهَهُنَا فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَدَاوَى ؟ قَالَ : تَدَاوَوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْغِ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ الْهَرَمَ . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ .

ท่านอุซามะฮฺ บิน ชะริก รฎียา ได้เล่าว่า " ฉันได้มาหาท่านนบี คือลา ขณะที่สาวกของท่านอยู่ในสภาพเหมือนมีนกเกาะที่ศีรษะของพวกเขา (นั่งกันอย่างสำรวม) ฉันได้ให้สละม และได้นั่งลง ต่อจากนั้นได้มีชาวอริบชนบตมาจากทางโน้นทางนี้ และได้กล่าวว่า โอ้ท่าน รสูลุลลอฮฺ ! พวกเราจะรักษาด้วยการเยียวยาได้หรือไม่ ? ท่านตอบว่า พวกท่านจงเยียวยาเถิด เพราะแท้จริงอัลลอฮฺไม่ได้ทรงวางโรคใดมา นอกจากได้ให้ยาไว้เพื่อรักษามัน เว้นแต่โรคเดียว คือความชรา " (อบูดาวูด ตีรุมชีฮฺ และ นะสาอียฺ ด้วยสายรายงานที่เศาะหีหฺ)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً . (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ)

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " อัลลอฮฺไม่ทรงประทานโรคใดลงมา นอกจากพระองค์ได้ประทานยารักษาโรคนั้นลงมามีด้วย " (บุคอรี มุสลิม)

عَنْ أَبِي حَازِمٍ : سَمِعَ سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ السَّاعِدِيَّ . وَسَأَلَهُ النَّاسُ . وَمَا بَيْنِي وَبَيْنَهُ أَحَدٌ : بِأَيِّ شَيْءٍ ذُرِّي جُرْحُ النَّبِيِّ ﷺ ؟ فَقَالَ : مَا بَتِيَ أَحَدٌ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي . كَانَ عَلَيَّ يَجِيءُ بِتُرْسِهِ فِيهِ مَاءٌ . وَفَاطِمَةُ تَغْسِلُ عَنْ وَجْهِهِ الدَّمَ . فَأُخَذَ حَصِيرٌ فَأُخْرِقَ . فَخُشِّي بِهِ جُرْحَهُ .

ท่านอบิฮาซิมได้เล่าว่า " เขาได้ยินสะฮุล บิน สะฮุติสสาอิตีย ซึ่งผู้คนที่หลายก็ถามเขา (แต่) ขณะที่ (ฉันทาม) ระหว่างฉันกับเขาไม่มีผู้ใดร่วมอยู่ด้วยเลย ว่า บาดแผลของท่านนี้ คืออะไร ได้รับการเยียวยาด้วยอะไร ? เขาตอบว่า ไม่มีผู้ใดรู้ดีไปกว่าฉัน ท่านอะลีได้นำเอาอ่างใส่น้ำมา และท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ก็ล้างเลือดจากใบหน้าของท่าน เสื้อฟางก็ถูกเผาไฟ แล้วนำมาโรยใส่ที่แผล " (บุคอรี บทที่ 4 บาบที่ 72)

5. การกีฬาและการออกกำลังกาย

นอกจากการปฏิบัตินมาซฟัรฎุ (ภาคบังคับ) วันละ 5 เวลา และนมาซสุนนะฮ์ (นมาซอื่นๆตามวาระ) ตามแบบอย่างของท่านนบี คือลา ซึ่งแต่ละเวลาที่ปฏิบัตินั้นมีอิริยาบถของการออกกำลังกายท่าต่างๆ เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย คือ ทำซัน ยกมือ โด่ง กราบ นั่ง หันหน้าทางขวาและทางซ้าย นั่งอย่างมีสมาธิและทำซ้ำๆกันหลายครั้ง ซึ่งปฏิบัติในเวลาเช้าตรู่ กลางวัน บ่ายคล้อย เย็น และ กลางคืน แล้ว ยังปรากฏเรื่องของการออกกำลังกายในอัล - หะดีษ เช่น

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي سَفَرٍ فَسَابَقْتُهُ فَسَبَقْتُهُ عَلَى رِجْلَيَّ فَلَمَّا حَمَلْتُ اللَّحْمَ سَابَقْتُهُ فَسَبَقَنِي فَقَالَ : هَذِهِ بَيْتُكَ السَّبَّحَةِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ รฎียา ได้เล่าว่า " ฉันได้อยู่ร่วมกับท่านนบี คือลา ในการเดินทางคราวหนึ่ง ฉันได้ (วิ่ง) แข่งกับท่าน และฉันก็ชนะท่านโดยอาศัยสองเท้าของฉัน ต่อมาเมื่อฉันแบกเนื้อ (อ้วน) มากขึ้น ฉันก็ได้แข่งขันกับท่านอีก แต่ปรากฏว่าท่านชนะฉัน และท่านก็กล่าวว่า ครั้งนี้แตกต่างกับครั้งนั้น " (อับูดาวูด)

عَنْ ابْنِ مُعَرَّرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَابَقَ النَّبِيُّ ﷺ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي قَدْ أُضْمِرَتْ فَأَرْسَلَهَا مِنَ الْخَفِيَاءِ وَكَانَ أَمْدُهَا نَيِّبَةَ الْوَدَاعِ ، فَقُلْتُ لِمُوسَى : فَكَمْ كَانَ بَيْنَ ذَلِكَ ؟ قَالَ : سِتَّةَ أَمْيَالٍ أَوْ سَبْعَةٌ وَسَابَقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضْمَرْ فَأَرْسَلَهَا مِنْ نَيِّبَةِ الْوَدَاعِ وَكَانَ أَمْدُهَا مَسْجِدَ بَنِي زُرَيْقٍ ، قُلْتُ : فَكَمْ بَيْنَ ذَلِكَ ؟ قَالَ : مِيلٌ أَوْ نَحْوُهُ ، وَكَانَ ابْنُ مُعَرَّرٍ يَمُنُّ سَابِقَ فِيهَا . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านอิบนิ อุมร์ รฎียา ได้เล่าว่า “ ท่านนบี คือลา ได้จัดแข่งม้าที่ได้ฝึกฝนมาเป็น
อย่างดี โดยท่านได้ปล่อยมันออกจาก อัล - อัฟยาอ และจุดหมายปลายทางของมัน คือ ษะนียะ-
ตุลวะดาอู ฉันทได้กล่าวกับมุขว่า ระยะเท่าไรระหว่างนั้น ? เขาตอบว่า หกไมล์ หรือ เจ็ดไมล์
และท่านได้จัดแข่งม้าที่ยังไม่ได้รับการฝึกฝน โดยท่านปล่อยมันจาก ษะนียะตุลวะดาอู และจุด
หมายปลายทางคือมัสญิดบนิซุรอยกู ฉันทได้ถามว่า มีระยะทางเท่าไรระหว่างนั้น ? เขาตอบว่า
หนึ่งไมล์หรือประมาณนั้น และ อิบนิ อุมร์ ก็เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่เข้าร่วมแข่งขันด้วย ”
(บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ قَالَ : كَانَ لِلنَّبِيِّ ﷺ نَافَةٌ
تُسَمَّى الْمَضْبَاءَ لَا تُنْبِتُ ، فَجَاءَ أَغْرَابِيٌّ عَلَى قَمَرٍ فَسَبَّهَا فَتَنَقَّ ذَلِكَ عَلَى السُّلَيْبِ
حَتَّى عَرَفَهُ فَقَالَ : حَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَلَّا يَرْتَفِعَ شَيْءٌ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَضَعَهُ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ
وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอะนัส รฎียาได้เล่าว่า “ ท่านนบี คือลา มีอูฐตัวหนึ่งชื่ออัล - อฏฺบาอูที่แข่งขันแล้ว
ไม่เคยแพ้ ต่อมาได้มีชาวอูรรับชนบทคนหนึ่งซื้ออูฐตัวผู้ซึ่งเขาซื้อเป็นประจำมา และได้แข่งขันะอูฐ
อัล - อฏฺบาอู การเช่นนั้นทำให้มวลมุสลิมรับไม่ได้ (ที่อูฐอัล - อฏฺบาอูแพ้) จนในที่สุดท่านนบี
คือลา ก็รู้ และท่านได้กล่าวว่า เป็นหน้าที่ของอัลลอฮฺที่จะทรงทำให้ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้สูงขึ้น
นอกจากพระองค์จะกดให้มันต่ำลง ” (บุคอรี และ นะสาอีย)

6. การพักผ่อน

ในอัล - กุรอ่าน กล่าวว่า

6 : 97 ความว่า “ (อัลลอฮฺ) คือผู้ทรงเบิกรุ่งอรุณ และทรงทำให้กลางคืนเป็นยามพักผ่อน ”

27 : 86 ความว่า “ พวกเขาไม่ได้คิดดูหรือว่า เราได้ทำกลางคืนไว้สำหรับพักผ่อน ”

28 : 73 ความว่า “ และเนื่องด้วยความเมตตาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงทำให้มีกลางคืน
และกลางวันสำหรับพวกท่าน เพื่อให้พวกท่านได้พักผ่อนในกลางคืนนั้น และเพื่อพวก
ท่านจะได้แสงจากความโปรดปรานของพระองค์ (ในเวลากลางวัน 10 : 67) และเพื่อ
พวกท่านจะได้ขอบคุณ ”

40 : 61 ความว่า " อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำกลางคืนสำหรับสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้พักสงบในนั้น กลางวันเป็นที่สว่าง (คือให้มองเห็น หรือทำมาหากิน) "

จากหะดีษ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ :
قَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ : أَلَمْ أَخْبَرَكَ أَنَّكَ تَقُومُ اللَّيْلَ وَتَصُومُ النَّهَارَ قُلْتُ : إِنْ أَمْسَلَ ذَلِكَ
قَالَ : فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ هَجَمَتْ عَيْنُكَ وَتَفَهَتْ نَفْسُكَ وَإِنْ لَيْفِكَ حَقٌّ
وَلَا مَمْلِكَ حَقٌّ فَصُمْ وَأَفْطِرْ وَتَمِّمْ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้กล่าวแก่ฉันว่า ฉันได้ทราบข่าวว่า ท่านนั้นอดหลับอดนอนในเวลากลางคืน เพื่อท่านมาฆ และท่านยังได้ถือศีลอดอีกในเวลากลางวัน ใช่หรือไม่ ? ฉันตอบว่า ฉันได้ กระทำเช่นนั้นจริง ท่าน (นบี) กล่าวว่า ถ้าหากท่านทำอย่างนั้น ดวงตาของท่านจะลึกลงและกลวงโป้ และร่างกายของท่านจะเหี่ยวแห้งและเมื่อยล้า และแท้จริงตัวของท่านนั้นมีสิทธิที่จะได้รับ (การพักผ่อน) และครอบครัวของท่านก็มีสิทธิได้รับ (คำเลี้ยงดูและความสุขจากท่าน) ดังนั้นท่านจงถือศีลอด (เป็นบางวัน) และละศีลอด (เป็นบางวัน) ท่านจงลุกขึ้นนมาฆ (เป็นบางคืน) และนอนพักผ่อน (เป็นบางคืน) " (บุคอรีย และ มุสลิม)

7. โภชนบำบัด และสมุนไพรร

ดังหะดีษ

عَنْ أُمِّ التَّنْذِيرِ الْأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَمَعَهُ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
وَلَنَا دَوَالٍ مَمْلُوءَةٌ فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَامَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَأْكُلُ لِيَأْكُلَ فَطَفِقَ النَّبِيُّ ﷺ
يَقُولُ لِي : مَهْ إِنَّكَ نَانِي فَكَفَّ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَتْ : وَصَنَعْتُ لَهُمْ شَمِيرًا وَسَلَقًا فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : يَا عَلِيُّ أَصِيبْ مِنْ هَذَا فَهُوَ أَنْفَعُ لَكَ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอุมมิม มุนชิร อัล - อันศอริยะฮุ รฎียา ได้กล่าวว่า " ท่านรสูลุลลอฮฺ คือลา ได้เข้ามาหาฉันพร้อมกับท่านอะลียุ รฎียา และเรามีตะกร้าแขวนไว้ ท่านนบี คือลา ได้ลุกขึ้นไปรับประทาน (อาหาร) จากตะกร้านั้น และท่านอะลียุก็ได้ลุกขึ้นไปเพื่อรับประทาน แต่ท่านนบี คือลา ได้กล่าวแก่ท่านอะลียุว่า ช้าก่อน แท้จริง ท่านเพิ่งพ้นจากไข้ ท่านอะลียุจึงได้ยับยั้งไว้ เธอ (อุมมิม มุนชิร) ได้กล่าวว่า ฉันได้ทำข้าวสาละและผักต้มให้แก่พวกเขา ท่านรสูลุลลอฮฺจึงกล่าวว่า โอ้อะลียุ ! จงรับประทานจากสิ่งนี้ เพราะมันเป็นประโยชน์แก่ท่าน " (อิบุนดาอุด และ ตีรุมซีฮฺ)

وَسُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ رُقِيَ نَسْرُفِيهَا
وَدَوَّاهُ تَدَاوَى بِهِ وَتَقَاةٌ تَقِيهَا هَلْ تَرُدُّ مِنْ قَدْرِ اللَّهِ شَيْئًا ؟ قَالَ : مِمَّنْ قَدَّرَ اللَّهُ .
رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ .

และได้มีผู้เรียนถามท่านรสูลุลลอฮฺ คือลา โดยถามว่า " โอ้ท่านรสูลุลลอฮฺ ! ได้โปรดบอกฉันถึงเรื่องคาถาที่พวกเราจะนำมันมาใช้ และยาที่พวกเราจะนำมันมาใช้รักษา และเครื่องมือที่จะนำมันมาใช้คุ้มครองป้องกัน มันจะปฏิเสธกำหนดสภาวะหนึ่งของอัลลอฮฺไหม ? ท่านตอบว่า มันคือกำหนดสภาวะหนึ่งของอัลลอฮฺ " (ตีรุมซีฮฺ ด้วยสายรายงานที่เศาะหีหฺ)

وَقَالَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ : مَرِضْتُ فَمَادَنِي
النَّبِيُّ ﷺ فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ ثَدْيَيْ حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَهَا فِي فَوَادِي فَقَالَ : إِنَّكَ رَجُلٌ
مَفْرُودٌ أَنْتَ الْخَارِثُ بْنُ كَلْدَةَ أَنَا تَقِيفٌ فَإِنَّهُ رَجُلٌ يَتَطَبَّبُ فَلْيَأْخُذْ سَبْعَ عُمَرَاتٍ
مِنْ حِمَى الْمَدِينَةِ فَلْيَحْمَأَنَّ بَنَوَاهُنَّ نَمَّ لَيْلُكَ بِهِنَّ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

และท่านสะอู บิน อะบีวักกอส รฎียา ได้เล่าว่า " ฉันป่วย ต่อมาท่านนบี คือลา ได้มาเยี่ยมฉัน ท่านได้วางมือของท่านระหว่างเต้านมทั้งสองของฉัน (จน) ฉันได้รับความเย็นจากมือนั้นที่หัวใจของฉัน จากนั้นท่านได้กล่าวว่า แท้จริงท่านป่วยที่หัวใจ ท่านจงไปหาฮาริษ บุตรกะละตะฮุ พี่ชายของชะกีฟ เพราะเขาเป็นผู้มีความรู้ที่จะรักษาได้ (เป็นหมอ) ให้เขาจงเอาอินทผลัมเจ็ดผลจากชนิดอัญญะฮุ แห่งนครมะดีนะฮุ ให้เขานำเมืงมันมาบดให้ละเอียด และให้ท่านดื่มมัน " (อิบุนดาอุด)

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ : كَانَتِ النَّفْسَاءُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
تَجْلِسُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَكُنَّا نَطْلِي وَجُوهَنَا بِالْوَرِيسِ عَنِ الْكَفَى .

ท่านหญิงอุมมุ สะละมะฮ์กล่าวว่า " ในสมัยของท่านรสูลุลลอฮ์ คือลา ผู้หญิงที่เพิ่งคลอดบุตรนั่งอยู่ (ไฟ) สี่สิบวัน และเราได้ประคบหน้าของเราด้วยอัล - วร็ิส เนื่องจากหน้าเกรียม "

وَسَيِلَتْ مَائِشَةُ رَضِيَ عَنْ خِيَابِ الْحَنَاءِ
فَقَالَتْ : لَا بَأْسَ بِرِوَالِكُنِي أَرْمُهُ فَإِنْ جِيءَ بِبِكْرَةٍ رِيحَةٍ

และได้มีผู้ถามท่านหญิงอาอิชะฮ์ รัฎฎิยา ถึงการข้อมด้วยใบเทียน ท่านหญิงตอบว่า ไม่เป็นอะไรด้วยใบเทียน แต่ฉันไม่ชอบ เพราะแท้จริงคนรักของฉัน คือลา รังเกียจกลิ่นของมัน " (อนุตาวูด และ อัน - นะสาอีย)

ตอนที่ 3 โภชนาการ (Nutrition)

ความหมายและ / หรือหลักการสาธารณสุขโดยสรุป

อาหาร (Food) ในความหมายทางโภชนาการหมายถึง " สิ่งซึ่งมนุษย์นำมาบริโภคหรือกินเข้าไปแล้วไม่เกิดอันตรายต่อร่างกาย แต่กลับเป็นประโยชน์ ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต ซ่อมแซมเนื้อเยื่อส่วนที่สึกหรอ ทрудโทรม และช่วยให้อวัยวะต่างๆทำงานได้ ตามปกติ " (มานี ชูไทย และ ธาดา วัฒนวัตรเวที . 2523 : 2)

อาหารเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์ และ " นอกจากมนุษย์มีความจำเป็นในการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับความต้องการของร่างกายและปริมาณเพียงพอแล้ว ยังต้องคำนึงถึงข้อควรระวังด้านความสะอาด ความถูกต้องในการปรุงอาหาร การเก็บรักษาอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยจากการบูดเน่า การติดเชื้อโรคจากพาหะนำโรคชนิดต่างๆ " (วรณวิไล จันทราภา . 2526 :) ด้วย

ส่วนโภชนาการ (Nutrition) ตามความหมายของสมาคมแพทยอเมริกัน หมายถึง " วิทยาศาสตร์ทางด้านอาหาร สารอาหารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ทั้งทางด้านการสมดุล การ

เกิดโรค การย่อย การดูดซึม การซึมผ่านของอาหารไปเลี้ยงส่วนต่างๆของร่างกาย และการขับถ่าย (มานี ชูไทย และ ธาดา วัฒนวิตรเวที .2523 : 1)

หลักการอิสลามส่วนหนึ่งมีดังนี้

1. อาหารที่อิสลามอนุมัติให้บริโภค

ในอัล - กุรอานกล่าวไว้ดังนี้

2 : 168 ความว่า “ มนุษย์เอ๋ย ! จงบริโภคอันเป็นที่อนุมัติ (ตามพระบัญญัติ) ที่ดี (แก่สุขภาพ) จากที่มี ณ แผ่นดิน ”

2 : 172 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงบริโภคสิ่งที่ดีทั้งหลายที่เราได้ประทานเครื่องยังชีพแก่ผู้เจ้า (อย่าบริโภคอาหารที่ให้โทษแก่ร่างกาย) และจงขอบคุณอัลลอฮ์ (ด้วยการทำดีทั้งกายและใจ) ถ้าพระองค์เท่านั้นที่ผู้เจ้าเคารพภักดี ”

20 : 81 ความว่า “ จงกินสิ่งที่ดีทั้งหลาย ที่เราประทานเครื่องยังชีพแก่ผู้เจ้า ”

2 : 57 ความว่า “ และเราได้ให้เมฆมาบังผู้เจ้า (เป็นร่มเงา) และเราได้ประทานมันนะ (น้ำตาลก้อนชนิดเหนียว) และนกคุ้มแก่ผู้เจ้า จงกินจากสิ่งที่ดี ที่เราได้ให้เครื่องยังชีพแก่ผู้เจ้า ”

20 : 54 ความว่า “ จงกินและจงเลี้ยงปศุสัตว์ของพวกเขา แท้จริงในนั้นมีสัญญาณหลายอย่าง สำหรับปวงผู้มีปัญญา ”

40 : 79 ความว่า “ อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำปศุสัตว์สำหรับผู้เจ้า เพื่อผู้เจ้าจะได้ชีบางชนิดของมัน และบางชนิดผู้เจ้ากิน ”

6 : 143 ความว่า “ และในหมู่ปศุสัตว์นั้น มีที่ใช้สำหรับบรรทุก (และบางพวกเป็นพาหนะ) และที่นอนแผ่ (หรือตัวเล็ก หรือที่ถูกเชือดเป็นอาหาร) จงบริโภคที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานเครื่องยังชีพแก่ผู้เจ้า จงอย่าปฏิบัติตามรอยเท้าของมาร (กินอาหารต้องห้าม หรือกินอย่างสุรุ่ยสุร่าย) แท้จริงมันเป็นศัตรูที่เปิดเผยของผู้เจ้า ”

36 : 72 - 73 ความว่า “ และเราได้ทำให้มัน (ปศุสัตว์) อยู่ใต้อำนาจของพวกเขา ฉะนั้นบางชนิดพวกเขาก็ชี บางชนิดพวกเขาก็กิน (เป็นอาหาร) ”

“ และสำหรับพวกเขา ในตัวของมันมีนาพาประโยชน์อีก และมีเครื่องดื่ม (น้ำนม) แล้วพวกเขายังไม่กตัญญูหรือ ? ”

23 : 21 ความว่า “ และแท้จริงในเรื่องปศุสัตว์นั้น มีบทเรียนสำหรับสุเจ้า เราให้สุเจ้าดื่ม (น้ำนมที่กลั่นมาจาก) ที่อยู่ในท้องของมัน และมีประโยชน์ มากมายในตัวมัน สำหรับสุเจ้า (เช่น นม เขา ขน กระดูก ไข และใช้เป็นพาหนะ) และบางชนิดสุเจ้าได้บริโภคมัน ”

16 : 66 ความว่า “ และแท้จริง มีบทเรียนแน่นอนสำหรับสุเจ้าในเรื่องปศุสัตว์ และให้สุเจ้าดื่มจากในท้องของมันระหว่างมูล (ในลำไส้) และเลือด คือน้ำนมบริสุทธิ์เป็นที่คล่องคอสำหรับผู้ดื่ม ”

16 : 68 - 69 ความว่า “ และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงดลแก่ผิงว่า จงทำรังตามภูผาและตามต้นไม้ และตามที่พวกเขาก่อร้าน (ให้ไม้เถาเลื้อย) ”

“ แล้วจงกิน (ดูด) จากผลไม้มันทั้งมวล แล้วจงดำเนินตามทางของพระผู้อภิบาลของเจ้า โดยถ่อมตัว มีเครื่องดื่ม (น้ำผึ้ง) หลากสี (กลั่น) ออกมาจากท้องของมันใน (ตัวผึ้ง) นั้นมี (ตัวยา) ที่บำบัดสำหรับปวงมนุษย์ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับประชาชน ผู้ตริกรออย่างแน่นอน ”

5 : 4 ความว่า “ เขาทั้งหลายถามเจ้า (อาหาร) อันใดที่ (ถูกล่าโดยสัตว์ล่าเนื้อ หรือ นกล่าสัตว์) ถูกอนุมัติแก่พวกเขา จงกล่าวเถิด ที่ถูกอนุมัติแก่พวกเขาคือสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย (อาหารที่เป็นคุณแก่สุขภาพและที่ไม่ถูกห้าม) และ (รวมทั้ง) ที่พวกท่านได้ฝึกสัตว์ล่าเนื้อให้จับสัตว์ พวกท่านฝึกมัน (จะเป็นสุนัขหรือเหยี่ยวก็ตาม) ตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนพวกท่าน (คือปล่อยให้สัตว์ล่าเนื้อให้จับสัตว์) ดังนั้นจงกินที่มันจับมาให้พวกท่าน (โดยที่มันมิได้ฆ่าสัตว์ที่จับมาได้ นั้น และสัตว์ที่ได้มานั้นมิได้ตายก่อนถูกมันจับ) แต่จงกล่าวพระนามอัลลอฮ์บนมัน (คือก่อนปล่อยสัตว์ที่ฝึกไปล่าสัตว์ ต้องกล่าวพระนามอัลลอฮ์ก่อน หรือเมื่อยังเชือดสัตว์ที่มันล่าได้นั้นทันที) จงสำรวมตนต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ทรงจับพลันในการชำระ ”

6 : 142 ความว่า “ และพระองค์เท่านั้น คือผู้ทรงให้งอกเงยขึ้นในสวนต่างๆแห่งพันธุ์ไม้เลื้อย และพันธุ์ไม้ไม่เลื้อย และต้นอินทผลัม และไรนา ซึ่งผลของมันมีต่างๆชนิด และต้นมะกอก และต้นทับทิม ที่ละม้ายกันและไม่ละม้ายกัน จงบริโภคผลของมันเมื่อมัน

ออกผล และจงจ่ายส่วนของมัน (บริจาคเป็นทาน) ในวัน (ฤดู) เก็บเกี่ยวของมัน และจงอย่าสู้รบสู้รบ อัลลอฮ์ไม่ทรงรักผู้สู้รบสู้รบ "

6 : 100 ความว่า " พระองค์ คือผู้ทรงให้น้ำหลั่งมาจากฟากฟ้า และเรา (อัลลอฮ์) ได้ให้งอก โดยนัย (ของน้ำ) นั้น ซึ่งพืชทุกชนิด (จากแผ่นดิน) แล้วเราได้ให้งอกออกจากมันซึ่ง ความเขียวขจี เราได้ให้งอกจากมันซึ่งเมล็ดเรียงซ้อน (เป็นกลีบเป็นรวง) และจากต้น- อินทผลัมซึ่งวงของมันเป็นพวง (ของลูกอินทผลัม) ย้อยลงมาต่ำ (แคเอี่ยม) และ ปวงสวนของอูรูน และมะกอก และทับทิม ที่ละม้ายกันและที่ไม่ละม้ายกัน จงดู (พินิจ พิจารณา) ผลของมัน เมื่อมัน (เริ่ม) ออกผล (ดิบ ๆ) และ (จนถึง) การสุกงอมของ มัน แท้จริงในสิ่งเหล่านั้น แน่นอนมีสัญญาณต่าง ๆ (ซึ่งยืนยันเอกภาพของอัลลอฮ์) สำหรับประชาชนผู้ศรัทธา "

55 : 10 - 12 ความว่า " ส่วนแผ่นดินนั้น พระองค์ได้ทรงจัดมันไว้สำหรับสัตว์โลก "

" ในนั้นมีผลไม้ ต้นอินทผลัมที่มี (ผล) เรียงเป็นดับ "

" และเมล็ดที่มีเปลือก และมีกลิ่นหอม "

80 : 27 - 29 ความว่า " แล้วได้งอกเงยเมล็ดพืชออกจากในนั้น (แผ่นดิน) "

" และอูรูน และพืชผัก "

" มะกอก และอินทผลัม "

2 : 61 ความว่า "คือ พืชผัก (ลำต้นอ่อนหรือจำพวกที่มีฝัก) แต่งกวา กระเทียม (หรือข้าวสาลี) ถั่ว และหัวหอมของมัน"

95 : 1 ความว่า " จงสนใจในต้นมะกอก และต้นมะเดื่อ "

80 : 31 - 32 ความว่า " และผลไม้ และหญ้า "

" เป็นปัจจัยสำหรับสุเจ้า และปศุสัตว์ของสุเจ้า "

56 : 28 - 29 ความว่า " ท่ามกลางต้นพุทราไม่มีหนาม (หรือโน้มต่ำลงมา) "

" และ ต้นกล้วย (ออกผล) เป็นเครือ "

76 : 17 ความว่า " และใน (สวนสวรรค์) นั้น พวกเขาจะได้รับการดื่มจากถ้วย (ที่มี เครื่องดื่ม) ซึ่งเจือด้วยขิง "

- 76 : 5 ความว่า “ แท้จริงผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะได้ดื่มจากถ้วย (ที่มีเครื่องดื่ม) ซึ่งเจือด้วยการบูร (อุปมา ดับความชั่วทั้งหมด) ”
- 23 : 20 ความว่า “ และ (ด้วยน้ำนั้นก็ดื่ม) ต้นไม้ (คือต้นมะกอก 24 : 35) ที่ภูเขาซีนาย ซึ่งได้ผลิตน้ำมัน (สำหรับเป็นอาหารและยา) และน้ำซุร (เช่นน้ำจิ้ม) สำหรับผู้บริโภคร ”
- 35 : 12 ความว่า “ และทะเลทั้งสอง (คือน้ำทั้งสองชนิด) นั้นไม่เหมือนกัน อันนี้จืด (หรือ ร่อย) ดับกระหาย คล่องคอในการดื่มของมัน และอันนี้เค็มจนขม (25 : 53) และจากแต่ละแห่งนั้น สุนัขได้กินเนื้อ (สัตว์น้ำ) สดๆ และสุนัขแสวงออกจากในนั้น (เช่น งมขึ้นมา) ซึ่งเครื่องประดับ (เช่นไข่มุก) ซึ่งสุนัขประดับ (กาย) และสุนัขเห็นเรือแล่นผ่านใน (ท้องน้ำ) นั้น เพื่อสุนัขจะได้แสวงความโปรดปรานของพระองค์ (ด้วยการโดยสารหรือขนส่งสินค้า ฯลฯ) และเพื่อสุนัขจะได้ขอบคุณ (ด้วยการทำดี) ”
- 5 : 96 ความว่า “ ที่อนุมัติแก่สุนัขคือการล่าสัตว์ในทะเล (ในน้ำ) และการบริโภคมัน (เช่น สัตว์น้ำตายบนตลิ่งหรือตายในน้ำ หรือถูกจับมาแล้วตาย ทั้งหมดนี้เมื่อเนื้อยังไม่เน่า) เป็นเสบียงแก่สุนัขและผู้เดินทาง ”
- 16 : 14 ความว่า “ และพระองค์คือผู้ทรงทำให้น่าน้ำเป็นประโยชน์แก่สุนัข เพื่อสุนัขจะได้กินเนื้อสดๆ (อ่อนๆ เช่นปลา) จากมัน ”
- 22 : 34 ความว่า “ สำหรับทุกๆชาติ เราได้กำหนดพิธีกรรม (เช่น เชือดสัตว์) เพื่อพวกเขาจะได้เอ่ยพระนามของอัลลอฮ์ ที่พระองค์ได้ทรงให้เครื่องยังชีพแก่พวกเขา คือ (เวลาเชือด) ปศุสัตว์สี่เท้า เพราะฉะนั้น พระผู้เป็นเจ้าของสุนัขคือพระผู้เป็นเจ้าของคนเดียว ”
- 24 : 36 ความว่า “ และอูฐ (หรือสัตว์สี่เท้าอื่นที่อ้วน เช่น แพะ แกะ ฯ) เราได้กำหนดมันสำหรับสุนัข (ว่าเป็นสัตว์เพื่อเชือดพลี) ซึ่งอยู่ในปวงเครื่องหมาย (หรือข้อกำหนด) ของอัลลอฮ์ ในตัวมัน (สัตว์เหล่านั้น) มีของดีสำหรับสุนัข เพราะฉะนั้นจงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์บนมัน (เมื่อเวลาเชือด) ขณะที่มันถูกเรียงเป็นตับ ดังนั้นเมื่อมันล้มลงข้างตัวของมัน (เมื่อเวลาเชือด) ก็จงบริโภคมัน (เป็นอาหาร) และให้ (แจก) เป็นอาหารแก่คน (ยากจน) ที่ไม่เอ่ยชื่อและคน (ยากจน) ที่เอ่ยชื่อ และในทำนองนั้น เราได้ทำให้มัน (สัตว์ เหล่านี้) อยู่ได้อ่านาจ (เป็นประโยชน์) สำหรับสุนัข เพื่อสุนัขจะได้ขอบคุณ (อัลลอฮ์) ”

5 : 5 ความว่า " และวันนี้ได้ถูกอนุมัติแก่สุเจ้าซึ่งสิ่งที่ดีทั้งหลาย และอาหาร (จากสัตว์ที่มีได้ ถูกห้ามไว้) ของผู้ได้รับคัมภีร์ (และถูกเชือดโดยพวกนี้) เป็นที่อนุมัติแก่สุเจ้า และอาหารของสุเจ้าเป็นที่อนุมัติแก่เขา "

5 : 94 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! อัลลอฮฺทรงทดลองสุเจ้าด้วยสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับการล่าสัตว์ (ที่บริโภคได้) ซึ่งมีของสุเจ้าและหอกของสุเจ้าถึงได้ (เช่นให้มีสัตว์เพื่อล่าได้มากมาย แต่ถูกห้ามในระหว่างการทำหัจญ์) เพื่อพระองค์จะได้ทรงจำแนกให้รู้ว่า ผู้ใดกลัวพระองค์ยามลับ (ในการทำผิดเมื่อไม่มีผู้ใดเห็น 57 : 25)"

6 : 119 ความว่า " ดังนั้น จงบริโภคสิ่งที่พระนามของอัลลอฮฺระบุบนมัน (เวลาเชือด 5 : 4) ถ้าสุเจ้าศรัทธา (อย่างแท้จริง) ในโอองการทั้งหลายของพระองค์ "

ฯลฯ

ในอัล - หะดีษมีดังนี้

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : كُلُوا وَاشْرَبُوا وَابْسُوا وَتَصَدَّقُوا فِي غَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا غِيَلَةٍ .

และท่านรَسُولุลลอฮฺได้กล่าวว่า " ท่านทั้งหลายจงรับประทาน ท่านทั้งหลายจงดื่ม ท่านทั้งหลายจงสวมใส่ และท่านทั้งหลายจงบริจาคทาน โดยไม่ฟุ่มเฟือยและโอ้อวด " (บุคอรี)

وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا : كُلْ مَا مَنِتَ وَابْسَ .
مَا مَنِتَ مَا خَطِئْتَكَ اِنتَانِ سَرَفٌ أَوْ غِيَلَةٌ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอิบนุ อับบาส รฎียา ได้เล่าว่า " จงรับประทานสิ่งที่ท่านต้องการ จงสวมใส่สิ่งที่ท่านต้องการ トラบใดที่สองประการนี้จะไม่ทำให้ท่านผิดพลาด นั่นคือความฟุ่มเฟือยและการโอ้อวด " (บุคอรี)

عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : مَنِتَانِ حَفِظْتُهُمَا عَنْ
رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ : إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَإِذَا تَمَلَّكْتَ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ
وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ وَلْيُحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ فَلْيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ

ท่านซัดดาด บิน เอาส รฎียา ได้เล่าว่า " สองประการที่ฉันจดจำมาจากท่านรสูลุลลอฮ์ คือลา โดยที่ท่านกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้กระทำทุกสิ่งทุกอย่าง อย่างประณีต ดังนั้นเมื่อท่านทั้งหลายจะฆ่า (เช่นประหารผู้กระทำความผิด) ก็ให้ท่านทั้งหลายประณีตในการฆ่า และเมื่อท่านทั้งหลายจะเชือด (สัตว์) ก็ให้ท่านทั้งหลายประณีตในการเชือด จงให้คนใดคนหนึ่งจากพวกท่านลับมีดให้คม และจงให้ความสบายแก่สัตว์ที่เขาจะเชือด " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ตีรุมชีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ : نَحَرْنَا فَرَسًا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ فَأَكَلْنَا . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอัสมาอุ รฎียา ได้เล่าว่า " พวกเราได้เชือดม้าในสมัยท่านนบี คือลา และพวกเราได้รับประทานมัน " (บุคอรี มุสลิม)

عَنْ أَبِي مُوسَى : قَالَ : رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَأْكُلُ دَجَابَا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอบูมุซา รฎียา ได้เล่าว่า " ฉันเห็นท่านนบี คือลา รับประทานไก่ " (บุคอรี ตีรุมชีย และ นะสาอีย)

عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى : قَالَ : غَزَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ سَبْعَ غَزَوَاتٍ أَوْ سِتًّا كُنَّا نَأْكُلُ مِمَّا الْجَرَادُ .

ท่านอิบนิ อับูอาฟ่า รฎียา ได้เล่าว่า " พวกเราได้ออกทำสงครามพร้อมกับท่านนบี คือลา เจ็ดหรือหกสงคราม พวกเราได้เคยรับประทานตั๊กแตน "

عَنْ أَنَسٍ : قَالَ : أَتَفَجَّنَا أَرْبَابًا وَنَحْنُ بِمَرِّ الظَّهْرَانِ فَسَمِيَ الْقَوْمُ فَتَعَبُوا فَأَخَذْتُهَا فَجِئْتُ بِهَا إِلَى أَبِي طَلْحَةَ فَذَبَحَهَا فَبَمَتْ بِوَرِكَيْهَا أَوْ قَالَ بِفَخِذَيْهَا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَبَّلَهَا .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " เราได้ติดตามกระต่ายตัวหนึ่ง ขณะนั้นพวกเราอยู่ที่ มัรริฎฎะฮ์อรอน กลุ่มชนได้พยายามติดตาม และฉันจับตัวมันได้ในที่สุด จึงได้นำมันมายัง อับูฏอลฮะฮ์ เขา(อับูฏอลฮะฮ์)ได้เชือดมัน(และทำให้สุก) และได้ส่งขาสะโพกทั้งสองของมัน

หรือ (ผู้เล่า) กล่าวว่า ชาอ๋อนของมันทั้งสองข้างให้ท่านนบี คือลา และท่านได้รับมันไว้ " (บุคอรี - มุสลิม)

عَنْ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ يَتَمَتُّونَ فَأَتَى بِضَبٍّ مَحْنُوزٍ فَأَمَرَى إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ بِيَدِهِ فَقَالَ بَعْضُ النِّسْوَةِ: أَخْبِرُوا النَّبِيَّ ﷺ بِمَا يُرِيدُ أَنْ يَأْكُلَ فَقَالُوا: هُوَ ضَبٌّ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَرَفَعَ يَدَهُ فَقُلْتُ: أَحْرَامٌ هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنَّهُ لَمْ يَكُنْ يَأْرِضُ قَوْمِي فَأَجِدُنِي أَعَانُهُ. قَالَ خَالِدٌ: فَاجْتَرَزْتُهُ فَأَكَلْتُ وَالنَّبِيُّ ﷺ يَنْظُرُ.

ท่านคอลิด บิน อัล - วะลีดได้เล่าว่า " ตัวท่านพร้อมกับท่านนบี คือลาได้เข้าไป ใน บ้านท่านหญิงมัฆญะฮ์ ต่อมาแย่งได้ถูกนำมา ท่านนบี คือลาได้เอื้อมมือไปหยิบมัน ภรรยา บางคน (ของท่าน) ได้กล่าวขึ้นว่า พวกท่านจงเรียนให้ท่านนบี คือลา ทราบถึงสิ่งที่พวกท่าน ตั้งใจจะรับประทานนั้น (ว่าคืออะไร?) พวกเขาได้กล่าวว่า มันคือแย้ ¹⁶ โอ้ท่านรสูลุลลอฮ์ ! ท่านจึงยกมือขึ้น ฉันจึงถามว่า มัน (แย้) เป็นสิ่งต้องห้ามกระนั้นหรือ ? โอ้ท่านรสูลุลลอฮ์ ! ท่านตอบว่า ไม่ใช่ แต่มันไม่เคยมีในแผ่นดินกลุ่มชนของฉัน ดังนั้นฉันจึงพบว่า ตัวฉันเองไม่ ชอบมัน ท่านคอลิดกล่าวว่า ฉันจึงได้ดึงมันมาและได้รับประทานมัน โดยที่ท่านนบี คือลา มองดูอยู่ "

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْمَزَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا اشْتَرَى أَحَدُكُمْ لَحْمًا فَلْيَكْزِ بِرَقَّتِهِ فَإِنْ لَمْ يَجِدْ لَحْمًا أَصَابَ مَرَقَةً وَهُوَ أَحَدُ اللَّحْمَيْنِ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ.

ท่านอับดุลลอฮ์ อัล - มุซะนียะ รฎียะฮ์ ได้เล่าจากท่านนบี ซึ่งท่านกล่าวว่า " เมื่อใคร คนหนึ่งจากพวกท่านได้ซื้อเนื้อ ให้เขาจงใส่น้ำซุบของมันให้มากๆ เพราะถ้าหากเขาไม่พบเนื้อ เขาก็ได้น้ำซุบ และน้ำซุบนั่นก็เป็นหนึ่งในสองของเนื้อ "

وَكَانَتْ جَارِيَةً إِكْنَبَ ابْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لَهْ يَسْلَعُ فَأَمِيبَتْ شَاءَ مِنْهَا فَأَذْرَكَتَهَا فَذَبَحَتْهَا بِحَجَرٍ فَسَلَّ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: كَأَوْمًا. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

¹⁶ แย้ อิสลามอนุญาตให้กินแย้ได้ เมื่อมันถูกเชือดโดยกล่าวพระนามอัลลอฮ์

และได้มีทาสหญิงคนหนึ่งของกะอู บิน มาลิก รฎียา เลี้ยงแพะของเขา ณ ภูเขาอัลอุ
ต่อมามีแพะตัวหนึ่งจากฝูงแพะนั้นบาดเจ็บ หล่นได้พบแพะตัวนั้นแล้วเชือด¹⁷มันด้วยหิน (ที่มี
คม) ต่อมาท่านนบี ค็อลา ได้ถูกถาม (เกี่ยวกับเรื่องนี้) ท่าน ได้กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงรับ
ประทานมันเถิด " (บุคอรี)

وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ :

لَمَّا خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ مَرَرْنَا بِرَاعٍ وَقَدْ عَطِشَ النَّبِيُّ ﷺ
فَخَلَبْتُ لَهُ كَنْبَةً مِنْ لَبَنٍ فَأَتَيْتُهُ بِهَا فَشَرِبَ حَتَّى رَضِيَ الشَّيْخَانِ.

ท่านอบูบักร อัศ - ซิดดีก รฎียา ได้กล่าวว่า " เมื่อเราได้ออกเดินทางพร้อมกับท่าน
นบี ค็อลา จากมักกะฮ์สู่มะดีนะฮ์ เราได้ผ่านคนเลี้ยงสัตว์ผู้หนึ่ง ในขณะที่ท่านนบี ค็อลา
กระหายน้ำ ต่อมาฉันได้ริदनมให้ท่านหนึ่งเหยือก และนำน้ำนมเหยือกนั้นมาให้ท่าน ต่อมาท่าน
ได้ดื่มจนฉันรู้สึกพอใจ " (บุคอรี และ มุสลิม)

وَقَالَ أَنَسٌ : سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِقَدَحِي هَذَا الشَّرَابَ كُلَّهُ الْعَمَلُ وَالنَّبِيُّ
وَالْمَاءُ وَاللَبَنَ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " ฉันได้ให้ท่านรَسُولุลลอฮ์ ค็อลา ดื่มเครื่องดื่มทั้งหมด
ด้วยเหยือกของฉันใบนี้ ทั้งน้ำผึ้ง นะบิซ (น้ำผลไม้หมักที่ยังไม่ทำให้มีนเมา) น้ำ และน้ำนม " (มุสลิม และ นะสาอีย)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ خَيْطًا دَعَا النَّبِيَّ ﷺ لِطَعَامٍ صَنَعَهُ قَالَ : فَذَهَبْتُ مَعَهُ فَقَرَّبَ خُبْرًا
مِنْ شَعِيرٍ وَمَرَقًا فِيهِ دُبَابٌ وَقَدِيدًا . فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَتَّبِعُ الدُّبَابَ مِنْ حَوْلِ الْقَصَةِ
فَلَمْ أَزَلْ أَحِبُّ الدُّبَابَ مِنْ يَوْمَئِذٍ . رَوَاهُ الْخَمِصَةُ .

ท่านอะนัส รฎียา เล่าว่า " แท้จริงมีช่างเย็บคนหนึ่งเชิญท่านนบี ค็อลา เพื่อรับ
ประทานที่เขาปรุงมัน ฉันได้ไป พร้อมกับท่าน ช่างเย็บได้เลื่อนขนมปังที่ทำจากข้าวสาลี และ

¹⁷ ผู้หญิงเชือดสัตว์ และอาหารจากสัตว์ที่ถูกเชือดนั้น เป็นอาหารที่อนุญาตให้รับประทานได้

ซุบซึ่งมีน้ำเต้า และเนื้อเค็มเข้ามาใกล้ (ท่าน) ฉันเห็นท่านนบี คือลา ติดตามน้ำเต้าจากรอบๆ ภาด ดังนั้นฉันจึงชอบน้ำเต้าตั้งแต่นั้น " (บุคอรี มุสลิม อับดุลลอฮ์ ดิรมิซียะและนะสาอียะ)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ :

رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَأْكُلُ الرُّطَبَ بِالتَّقِيَاءِ . رَوَاهُ الْأَزْمَعِيُّ .

ท่านอับดุลลอฮ์ บิน ญะอฺฟรฺ รฎียะฮฺ ได้เล่าว่า " ฉันเห็นท่านนบี คือลา รับประทาน อินทผลัมครึ่งสุกครึ่งดิบกับแตงร้าน " (บุคอรี มุสลิม อับดุลลอฮ์ และ ดิรมิซียะ)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ :

كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَأْكُلُ الْبَطِيخَ بِالرُّطَبِ فَيَقُولُ نَكِيرٌ حَرٌّ هَذَا يَبْرِدُ هَذَا وَبَرْدٌ هَذَا يَحْمَرُّ هَذَا . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียะฮฺ ได้เล่าว่า " ปรากฏว่าท่านนบี คือลา เคยรับประทานแตงโม กับอินทผลัมครึ่งสุกครึ่งดิบ แล้วกล่าวว่า เราจะทำลายความร้อนของสิ่งนี้ด้วยความเย็นของสิ่งนี้ และทำลายความเย็นของสิ่งนี้ด้วยความร้อนของสิ่งนี้ " (อับดุลลอฮ์ ดิรมิซียะ และ นะสาอียะ)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ

بِمَرِّ الظُّهْرَانِ وَنَحْنُ نَحْنِي الْكَبَاتِ فَقَالَ ﷺ : عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ مِنْهُ فَقُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ كَأَنَّكَ رَعَيْتَ النَّمَّ قَالَ : نَعَمْ، وَهَلْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَتَدَّ رَعَاهَا . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านญาบิร รฎียะฮฺ ได้กล่าวว่า " พวกเราได้อยู่ร่วมกับท่านนบี คือลา ที่ มัรริฎฏะฮะฮฺ รอน และพวกเรากำลังเก็บผล อัลกะบาช ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า พวกท่านจงเก็บเอาแต่ ผลดำๆของมัน พวกเราจึงได้กล่าวว่า โอ้ท่านรَسُولุลลอฮ์ ! คล้ายกับว่าท่านเคยเลี้ยงแพะ ท่าน ตอบว่า ใช่แล้ว ไม่มีนบีคนใดที่ไม่เคยเลี้ยงแพะ " (บุคอรี และ มุสลิม)

وَأَخَذَ النَّبِيُّ ﷺ كِسْرَةً مِنْ خُبْزِ شَمِيرٍ فَوَضَعَ عَلَيْهَا تَمْرَةً وَقَالَ : هَذِهِ إِذَا مِ هَذِهِ .

رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

" ท่านนบี คือลา ได้หยิบเศษขนมปังที่ทำจากข้าวสาลี แล้วเอาอินทผลัมวางบนเศษ ขนมปัง แล้วกล่าวว่า นี่เป็นกับ (แกล้ม) ของนี้ " (อับดุลลอฮ์ และ ดิรมิซียะ)

عَنِ ابْنِ بُسْرِ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : دَخَلَ عَلَيْنَا
النَّبِيُّ ﷺ فَقَدَّمَنَا لَهُ زُبْدًا وَتَمْرًا وَكَانَ يُحِبُّ الزُّبْدَ وَالتَّمْرَ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ مَاجَةَ .

บุตรชายทั้งสองของบุสรุ ตระกูลสุละมีน รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้เข้ามาหา
พวกเรา พวกเราได้ยกเนยเหลวและอินทผลัมมาเสนอให้ท่าน และปรากฏว่าท่านชอบเนยเหลว
กับอินทผลัม " (อบูดาหวุด และ อิบน์ มาญะฮฺ)

وَسُئِلَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنْ أَكْلِ الْبَصَلِ فَقَالَتْ : آخِرُ طَعَامٍ أَكَلَهُ النَّبِيُّ ﷺ طَعَامٌ
فِيهِ بَصَلٌ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

และได้มีผู้ถามท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียาถึงการรับประทานหัวหอม เธอตอบว่า " อาหาร
มื้อสุดท้ายที่ท่านนบี คือลา รับประทานนั้น เป็นอาหารที่มีหัวหอมผสมอยู่ในนั้น " (อบูดาหวุด
และ นะสาอีฮฺ)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُحِبُّ الْحُلُوءَ وَالْمَسَلَ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ
وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียา ได้เล่าว่า " ปรากฏว่าท่านนบี คือลา ชอบขนมหวานและ
น้ำผึ้ง " (บุคอรี อบูดาหวุด และ ตีรฺมิซียฺ)

وَعَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : يَا عَائِشَةُ يَنْتُ لَا تَمْرَ فِيهِ جِيعٌ
أَهْلُهُ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

และจากเธอ (ท่านหญิงอาอิชะฮฺ) ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " โอ้
อาอิชะฮฺ ! บ้านใดที่ไม่มีอินทผลัมอยู่ในบ้าน คนในบ้านนั้นเป็นผู้หิวโหย " (มุสลิม อบูดาหวุด
และตีรฺมิซียฺ)

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : يَتَنَاخَنُ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ جُلُوسٌ إِذَا تَى بِحِمَارِ نَخْلَةٍ فَقَالَ ﷺ :
إِنَّ مِنَ الشَّجَرِ لَمَا بَرَكَتُهُ كَبَرَكَةِ الْمُسْلِمِ فَظَنَنْتُهُ النَّخْلَةَ ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَقُولَ هِيَ النَّخْلَةُ
يَا رَسُولَ اللَّهِ فَالْتَفَتَ فَإِذَا أَنَا عَائِرُ عَشْرَةٍ أَنَا أَخَذْتُهُمْ فَسَكَتُ فَقَالَ ﷺ : هِيَ النَّخْلَةُ .
رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

ท่านอบิ นิ อุมัรฺ ฎิฮฺยา ได้เล่าว่า " ขณะที่พวกเรานั่งอยู่กับท่านนบี ศ็อลลา บังเอิญ ยอดอ่อนของต้นอินทผลัมได้ถูกนำเข้ามา ท่านนบี ศ็อลลา ได้กล่าวว่า แท้จริง มีต้นไม้ชนิดหนึ่ง ที่ความเพิ่มพูนของมันเหมือนความเพิ่มพูนของมุสลิม บัดนั้น ฉันคิดว่ามันต้องเป็นต้นอินทผลัม ฉันตั้งใจจะตอบว่า มันคือต้นอินทผลัม โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! ฉันได้หันไปมองรอบ ๆ และพบว่า ฉันเป็นหนึ่งในจำนวนสิบคน (ที่นั่งร่วมวงกับท่านนบี และ) ฉันมีอายุน้อยที่สุด ฉันจึงนิ่งเสีย ต่อมา ท่านนบี ศ็อลลา จึงกล่าวว่า มันคือต้นอินทผลัม " (บุคอรี)

عَنْ سَهْلِ بْنِ زَيْدٍ قَالَ : كَانَتْ لَنَا عَجُوزٌ تَأْخُذُ أَصُولَ السَّلْتِ فَتَجْمَلُ فِي قِدْرِ لَهَا وَتَجْمَلُ عَلَيْهِ حَبَاتٌ مِنْ شَعِيرٍ إِذَا صَلَّيْنَا زُرْنَاهَا فَقَرَّبَتْهُ لَنَا وَكُنَّا نَقْرَحُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ لِذَلِكَ وَمَا كُنَّا تَنفَذِي وَلَا تَقِيلُ إِلَّا بَمَدِّ الْجُمُعَةِ وَاللَّهِ مَا فِيهِ شَحْمٌ وَلَا وَدَكٌ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านสะฮัล ฎิฮฺยา ได้เล่าว่า " มีหญิงชราคนหนึ่งของพวกเรา หล่อนได้เอาโคนผักสลก ใส่ลงไปในหม้อของหล่อน เอาเมล็ดข้าวสาละใส่ลงไปในหม้อนั้น เมื่อพวกเรามาเสร็จได้ไปเยี่ยม หล่อน ต่อมาหล่อนได้เลื่อนอาหารนั้นให้เข้ามาใกล้เรา พวกเราตั้งใจที่จะได้รับประทานอาหารนั้น ด้วยเป็นวันศุกร์ พวกเราไม่เคยรับประทานอาหารกลางวัน และไม่เคยนอนกลางวัน เว้นแต่ หลังจากวันศุกร์ สาบานด้วยอัลลอฮฺ ! ไม่มีมันและไขมันในอาหารนั้น " (บุคอรี)

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَأَلَ أَهْلَهُ الْأَظْمَ فَقَالُوا : مَا عِنْدَنَا إِلَّا خَلٌّ فَدَمَّا بِهِ فَجَمَلَ يَأْكُلُ مِنْهُ وَيَقُولُ : نِعَمَ الْأَظْمُ الْخَلُّ نِعَمَ الْأَظْمُ الْخَلُّ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيُّ .

ท่านญาบิร ฎิฮฺยา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี ศ็อลลา ได้ถามครอบครัวของท่านถึง กับข้าว พวกเขตอบว่า พวกเราไม่มี (กับข้าว) นอกจากน้ำส้มสายชู ท่านจึงได้เรียกเอาน้ำส้ม สายชู และรับประทานน้ำสมนั้น และกล่าวว่า กับข้าวที่ดีคือน้ำส้ม กับข้าวที่ดีคือน้ำส้ม " (มุสลิม อบูดาวูด ติรฺมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَنَسٍ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَدْخُلُ بَيْرُحًا فَيَشْرَبُ مِنْ مَاءٍ فِيهَا طَيِّبٌ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอะนัสได้เล่าว่า " ปรากฏว่าท่านนบี ศ็อลลา ได้เข้าไปที่ไบรฺหาอฺ และท่านได้ดื่ม น้ำ ที่มีรสดีในสวนแห่งนั้น " (บุคอรี มุสลิม และ ติรฺมิซีย)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : كَانَ

يُسْتَمْدَبُ لِلنَّبِيِّ ﷺ الْمَاءُ مِنْ بُيُوتِ السَّقِيَّا . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَ أَحْمَدُ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รุฎียา ได้เล่าว่า " ปรากฏว่าได้มีผู้ให้นำน้ำจืดมาให้ท่านนบี คือลจาก บุษบิสสุกษา " (ออบูดาวูด และ อะหมัด)

عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : كَمَلَ

مِنْ الرِّجَالِ كَثِيرٌ وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَرْيَمُ ابْنَةُ عِمْرَانَ وَآسِيَةُ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ ، وَفَضْلُ

مَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ .

وَلِأَبِي دَاوُدَ : كَانَ أَحَبَّ الطَّعَامِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ الثَّرِيدُ مِنَ الْخُبْزِ وَالثَّرِيدُ مِنَ الْحَبْسِ

ท่านอบูมูซา รุฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลว่า ซึ่งได้กล่าวว่า " ผู้ชายที่มีคุณสมบัติครบถ้วนนั้นมีมาก และจะไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนจากพวกผู้หญิง นอกจากมัรยัม บุตรสาวของอิมรอน และอาสียะฮฺ ภรรยาของฟิรอาวัน และความประเสริฐของอาอิชะฮฺ เหนือพวกผู้หญิงทั้งหลาย เหมือนความประเสริฐของชะรียะฮ์¹⁸ เหนือกว่าอาหารทั้งหมด " (บุคอรี และ ตีรมิซีย)

และตัวบทของอบูดาวูดว่า " ปรากฏว่าอาหารที่ท่านนบี คือลว่า โปรดปรานมากที่สุดคือชะรียะฮ์ที่ทำจากขนมปัง และชะรียะฮ์ที่ทำจากไฮล์¹⁹ "

عَنْ جَابِرٍ قَالَ : أَخَذَنِي النَّبِيُّ ﷺ إِلَى يَتِيهِ فَقَالَ : مَا مِنْ غَدَاءٍ فَقَالُوا : نَعَمْ ، فَأَتَى

بِثَلَاثَةِ أَفْرِصَةٍ فَأَخَذَ ثَرْمًا فَوَضَعَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَخَذَ آخَرَ فَوَضَعَهُ بَيْنَ يَدَيَّ وَأَخَذَ

الثَّالِثَ فَكَسَرَهُ فَوَضَعَ نِصْفَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَنِصْفَهُ بَيْنَ يَدَيَّ ، ثُمَّ قَالَ : هَلْ مِنْ أَدَمٍ ؟

قَالُوا : لَا ، إِلَّا شَيْءٌ مِنْ خَلٍّ فَقَالَ : هَاتُوهُ فَنِمَمَ الْأَدَمُ هُوَ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านญาบิรได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลว่า ได้พาฉันมายังบ้านของท่าน แล้วกล่าวว่า มีอาหารเข้าไหม ? พวกเขตอบว่า มี พร้อมทั้งได้นำขนมปัง 3 แผ่นมาให้ ท่านได้หยิบแผ่น

¹⁸ ชะรียะฮ์ เป็นอาหารชนิดหนึ่งทำจากขนมปังปิ้งป็น ไส้ลงในน้ำซุบ

¹⁹ ไฮล์ คืออินทผลัมคลุกกับเนยแข็งและน้ำมันเนย

หนึ่งวางข้างหน้าท่าน และหยิบอีกแผ่นหนึ่งวางข้างหน้าฉัน และหยิบแผ่นที่ 3 มาฉีกออก วาง
ครึ่งหนึ่งข้างหน้าท่าน และอีกครึ่งหนึ่งข้างหน้าฉัน ภายหลังท่านได้กล่าวว่า มีกับข้าวไหม ?
พวกเขาตอบว่า ไม่มี นอกจากน้ำสัมนิดหน่อย ท่านกล่าวว่า พวกท่านจงนำมันมาเถิด เพราะ
กับข้าว ที่ดีที่สุดคือมัน (น้ำสัม) นั่นเอง " (มุสลิม)

عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: كُلُوا الزَّيْتِ وَأَدْهِنُوا بِهِ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ
مُبَارَكَةٍ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ.

ท่านอุมัร ฎิยฺหฺ ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " พวกท่านจงรับประทาน
น้ำมัน (มะกอก) และจงทาด้วยน้ำมัน (มะกอก) เพราะมันมาจากต้นไม้ที่มีสิริมงคล " (ตริมิซีย
และ ฮากิม ถือว่าเป็นหะดีษเศาะหี้หฺ)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : بَمَثَلِ النَّبِيِّ ﷺ ثَلَاثَانِ رَاكِبٍ وَأَمِيرُنَا أَبُو عُبَيْدَةَ رَضِدُ عِيرٍ
لِقُرَيْشٍ، فَأَصَابَنَا جُوعٌ شَدِيدٌ حَتَّى أَكَلْنَا الْخَبْطَ، فَسُمِّيَ جَبَشَ الْخَبْطِ، وَأَلْقَى الْبَعْرُ حُوتًا
يُقَالُ لَهُ النَّبْرُ فَأَكَلْنَا مِنْهُ نِصْفَ شَهْرٍ وَأَدْهَنًا يَوْدَكِيَةً حَتَّى صَلَحَتْ أَجْسَامُنَا قَالَ فَأَخَذَ
أَبُو عُبَيْدَةَ ضِلْمًا مِنْ أَضْلَاعِهِ فَنَصَبَهُ قَمَرًا الرَّاكِبُ تَحْتَهُ وَكَانَ فِيْنَا رَجُلٌ لَمَّا اشْتَدَّ الْجُوعُ
نَحَرَ ثَلَاثَ جَزَائِرَ ثُمَّ ثَلَاثَ جَزَائِرَ ثُمَّ نَهَاةً أَبُو عُبَيْدَةَ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيَّ.
وَلِأَصْحَابِ السُّنَنِ : هُوَ الطُّهُورُ مَاؤُهُ الْحُلُّ مَبْنِيَّتُهُ .

ท่านญาบิร ฎิยฺหฺ ได้เล่าว่า " ท่านนบี ศ็อลลาได้ส่งทหารม้าจำนวน 300 คน ผู้นำ
ของเราคือ อับดุลอับดุลอะซุ พวกเราออกไปคอยดักกองคาราวานค้าขายของพวกกุร็อยช์ ต่อมาพวก
เราเกิดความหิวโหยอย่างรุนแรงจนพวกเราต้องกินใบไม้ ดังนั้น ต่อมาจึงถูกเรียกว่า กองทหาร
ใบไม้ แล้วท้องทะเลก็ได้หยิบยื่นปลาให้ตัวหนึ่ง เรียกว่าปลาฉลาม พวกเราได้รับประทานมันเป็น
เวลาครึ่งเดือน และเราได้ทาตัวด้วยไขมันของมัน จนร่างกายของเราดีขึ้น (ผู้เล่า) ได้กล่าวว่า
ท่านอับดุลอับดุลอะซุได้เอาซี่โครงของมันมาซี่หนึ่งแล้วปอกไว้ ปรากฏว่าผู้ที่พาหนะสามารถถอดมันได้
และได้ปรากฏว่ามีชายคนหนึ่ง ในหมู่พวกเราเกิดความหิวจัด เขาได้เชือดอูฐ 3 ตัว ภายหลังเขา
ได้เชือดอีก 3 ตัว ต่อมาท่านอับดุลอับดุลอะซุได้ห้ามเขา " (บุคอรี มุสลิม อับดุลอูต และนะสาอี)

และตัวบทของเจ้าของสุนันว่า " คือมัน (ปลา) สะอาด ชากตายของมันทะเลาล (เป็น
ที่อนุมัติให้รับประทานได้) "

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا
النَّبِيُّ ﷺ قَالَ : أَحِلَّتْ لَنَا مَيْتَتَانِ وَذِمَانٍ ، فَأَمَّا الْبَيْتَتَانِ فَالْحَوْتُ وَالْجَرَادُ ، وَأَمَّا الذِّمَانُ
فَالْكَبِدُ وَالطَّحَالُ . رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ .

ท่านอิบนุ อุมัรฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " เป็นที่อนุญาต
แก่พวกเรา สองชากตาย และสองเลือด สองชากตายนั้นคือปลาและด้กแตน สองเลือดนั้นคือ
ตับและม้าม " (อิบนุ มาญะฮฺ และ ฮากิมถือว่าเป็นหะดีษเศาะหี้หฺ)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ
قَالَ : مَا مِنْ إِنْسَانٍ قَتَلَ عُصْفُورًا فَمَا فَوْقَهَا بِغَيْرِ حَقِّهَا إِلَّا سَأَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا قِيلَ :
يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا حَقُّهَا ؟ قَالَ : يَذْبَحُهَا فَيَأْكُلُهَا وَلَا يَقْطَعُ رَأْسَهَا بِرِزْقِي بِهَا . رَوَاهُ
النَّسَائِيُّ وَالشَّافِعِيُّ وَالْحَاكِمُ .

ท่าน अबดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ไม่มี
มนุษย์คนใดกินนกกระจอกหรือที่เล็กกว่านั้น โดยไม่ให้สิทธิแก่มัน นอกจากอัลลอฮฺ ตะอาลาจะ
สอบสวนเขาเกี่ยวกับนกกระจอกนั้น ได้มีผู้ถามว่า โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! อะไรคือสิทธิของ
นกกระจอก ท่านตอบว่า คือเขาจะต้องเชือดมันและรับประทานมันโดยจะต้องไม่ตัดหัวของมัน
ทั้ง " (นะสาอียฺ ชาฟิอียฺ และ ฮากิม)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلَيْتَمَزَلْنَا أَوْ لَيْتَمَزَلْنَا
مَسْجِدَنَا وَلَيْتَمَزَلْنَا فِي بَيْتِهِ ، وَإِنِّي بَيِّدَرٍ فِيهِ بِقَوْلٍ فَوَجَدَ لَهَا رِيحًا فَسَأَلَ فَأُخْبِرَ بِمَا فِيهَا فَقَالَ :
قَرَّبُوهَا إِلَيَّ بَعْضُ الْأَصْحَابِ فَكَّرَ أَكْلَهَا فَقَالَ : كُلْ فَإِنِّي أَنَا جِي مِنْ لَا تُنَاجِي .
رَوَاهُ الْخَمْسَةُ وَلَفْظُهُ لِأَبِي دَاوُدَ .

ท่านญาบิรฺ รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ผู้ได้รับประทาน กระเทียมหรือหัวหอม ให้เขาจงปลีกตัวออกไปห่างจากพวกเรา หรือให้เขาจงปลีกตัวออกจาก มัสญิดของเรา และให้เขานั่งอยู่ภายในบ้านของเขา และได้มีผู้นำภาชนะกลมใบหนึ่งมา ในนั้นมีผักหลายชนิด ต่อมาท่านได้พบว่ามันมีกลิ่น ท่านจึงถามและได้รับคำตอบด้วยสิ่งที่อยู่ในผักต่าง ๆ นั้น ต่อมาท่านกล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงนำผักเหล่านี้ไปให้แก่สาวกบางคน ส่วนตัวท่านนั้นรังเกียจที่จะรับประทานผักเหล่านั้น ท่านได้กล่าวว่า ท่านจงรับประทานเกิด แท้จริงฉันจะกระชิบกระชาบกับผู้ที่ท่านไม่ได้กระชิบกระชาบ (มลาอิกะฮฺ) " (บุคอรี มุสลิม ออบูดาวูด ติรมิซียฺ นะสาอียฺ และในตำบอเป็นของอบูดาวูด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : أَلَا رَجُلٌ يَمْنَحُ أَهْلَ بَيْتِ نَائَةِ تَمْدُو بِسُورٍ وَتَرْوَحُ بِسُورٍ إِنَّ أَجْرَهَا لَمَظِيمٌ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي الرَّكَائِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ควรที่ชายคนหนึ่งจะมอบให้กับครอบครัวเป็นอูฐตัวเมียที่รุ่งเช้าขึ้น พร้อมกับภาชนะใบใหญ่ (ใส่นม) และตกเย็นด้วยภาชนะใบใหญ่ (ใส่นม) แท้จริง ผลบุญของมัน (อูฐ) นั้นใหญ่หลวง " (มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : نِعْمَ الْمَنِيحَةُ اللَّقْحَةُ الصَّنِيّ وَالشَّاةُ الصَّنِيّ تَمْدُو بِأَنَاءٍ وَتَرْوَحُ بِأَنَاءٍ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ของกำนัลที่ดียิ่ง คือ อูฐนมที่มีน้ำนมมากและแกะที่มีน้ำนมมาก รุ่งเช้าขึ้นพร้อมกับภาชนะ (ใส่นม) และตกเย็นพร้อมกับภาชนะ (ใส่นม) " (บุคอรี)

وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : يَنَّا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْمَطَشُ فَوَجَدَ بَيْرًا فَتَزَلَ فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْمَتْ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْمَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ : لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْمَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَ مِنِّي فَتَزَلَ الْبَيْرُ فَمَلَأَ خُفَّهُ مَاءً فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّا فِي الْبَهَائِمِ لِأَجْرًا ؟ فَقَالَ : فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبِيَّةٍ أَجْرٌ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

และจากเขา (ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ) ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ขณะที่ชายคนหนึ่งกำลังเดินอยู่ตามทาง ความกระหายได้เกิดกับเขาอย่างรุนแรง ต่อมาเขาได้พบบ่อน้ำ เขาได้ลงไปดื่มแล้วกลับออกมา ทันใดนั้นเขาได้พบสุนัขตัวหนึ่งแลบลิ้นกินดินเนื่องจากความกระหาย ชายคนนั้นได้กล่าวว่า สุนัขตัวนี้มีความกระหายถึงขั้นที่เกิดกับฉัน เขาจึงลงไปในบ่อและเติมน้ำจนเต็มรองเท้าของเขาและได้นำมาให้สุนัขนั้นดื่ม อัลลอฮฺทรงขอบคุณเขาและอภัยโทษให้เขา พวกเขาได้กล่าวว่า โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! ความจริงพวกเราจะได้รับผลบุญในสัตว์ด้วยหรือ? ท่านตอบว่า ในทุกร่างที่มีตับเปือก มีผลบุญ " (บุคอรีย์ และ มุสลิม)

عَنْ عِدِّيٍّ قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُرْسِلُ الْكِلَابَ الْمُعْلَمَةَ فَيُمْسِكُنَ عَلَيَّ وَأَذْكُرُ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ فَقَالَ : إِذَا أُرْسَلَتْ كَلْبُكَ الْمُعْلَمَ وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكُلْ وَإِنْ تَلَنْ مَا لَمْ يَشْرَكَهَا كَلْبُ لَيْسَ مَمَّا قُلْتُ : فَإِنِّي أُرِي بِالْمِرَاضِ الصَّيْدَ فَأَصِيبُ ، فَقَالَ : إِذَا رَمَيْتَ بِالْمِرَاضِ فَخَرَقَ فَكَلْهُ وَإِنْ أَصَابَهُ بِرَحِيهِ فَلَا . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .
وَلِلْبُخَارِيِّ وَالتِّرْمِذِيِّ : إِنْ رَمَيْتَ الصَّيْدَ فَوَجَدْتَهُ بَعْدَ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ لَيْسَ بِهِ إِلَّا أَثَرُ سَهْلِكَ فَكُلْ وَإِنْ وَثَعَ فِي الْمَاءِ فَلَا تَأْكُلْ . وَلِلْبُخَارِيِّ وَأَبِي دَاوُدَ : يَرَى الصَّيْدَ فَيَقْتَنِي أَثَرَهُ الْيَوْمَيْنِ وَالثَّلَاثَةِ ثُمَّ يَحِدُّهُ مَيْتًا وَفِيهِ سَهْمُهُ قَالَ : يَا كُلُّ مَنْ شَاءَ اللَّهُ .
وَلِلسُّنَنِ وَأَبِي دَاوُدَ فِي الَّذِي يُدْرِكُ صَيْدَهُ بَعْدَ ثَلَاثِ فَكَلْهُ مَا لَمْ يُسْتَنْ .

ท่านอะดียฺ ได้เล่าว่า " ฉันได้กล่าวว่า โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! แท้จริงฉันจะส่งสุนัข (แสน-รฺ) ที่ถูกฝึกสอนหลายตัวออกไป ต่อมาพวกมันจับ (สัตว์) มาให้ฉัน และฉันได้กล่าวพระนามอัลลอฮฺบนสัตว์ที่จับได้นั้น ท่านได้กล่าวว่า เมื่อท่านได้ส่งสุนัขที่ฝึกสอนของท่านออกไป และท่านได้กล่าวพระนามอัลลอฮฺบนมันแล้ว ดังนั้นท่านจงรับประทาน (สัตว์ที่จับได้นั้น) เกิด แม้ว่ามัน (สุนัข) จะฆ่า (สัตว์ที่จับได้) ก็ตาม ตราบใดที่ไม่มีสุนัขอื่นที่ (ท่าน) ไม่ได้ส่งไปร่วมล่ากับมันด้วย ฉันได้กล่าวว่า แท้จริงฉันได้ขังสัตว์เปรี้ยวด้วยหอกสั้น และถูกสัตว์นั้น ท่านกล่าวว่ เมื่อท่านได้ขังหอกสั้นออกไปและมันได้เจาะ (ลำตัวของ สัตว์) ดังนั้นท่านจงรับประทาน

มัน แต่ถ้าหอกสั้นไปถูกสัตว์ตามขวางของมัน ดังนั้นจงอย่ารับประทานมัน " (บุคอรียะ มุสลิม อับูดาวูด ตีรุมิซียะ และ นะสาอียะ)

และตัวบทของบุคอรียะและตีรุมิซียะว่า " ถ้าหากท่านได้ยิงสัตว์เปรี้ยว (ด้วยการกล่าว พระนามอัลลอฮ์) แล้วต่อมาท่านพบมัน หลังจากนั้นหนึ่งหรือสองวัน ไม่มีรอยอื่นบนสัตว์นั้น นอกจากรอยลูกธนูของท่าน ดังนั้น ท่านจงรับประทาน (หากมันยังไม่เน่า) และถ้าหากมัน ตกลงไปในน้ำ ดังนั้น ท่านจงอย่ารับประทาน "

และตัวบทของบุคอรียะและอับูดาวูดว่า " เขายิงสัตว์เปรี้ยว ต่อมาได้ออกติดตามรอยมันเป็นเวลา 2 และ 3 วัน ภายหลังพบว่ามันตายโดยมีลูกธนูอยู่อยู่ในตัวมัน ท่านกล่าวว่า เขาจะ รับประทานมัน หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ "

และตัวบทของมุสลิมและอับูดาวูดในเรื่องบุคคลที่พบสัตว์ที่เขาล่าหลังจากนั้น 3 วันว่า " ดังนั้นท่านจงรับประทานมันเถิด ตราบที่มันยังไม่เน่า "

عَنْ عَدِيِّ بْنِ سَائِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَأَلْتُ
النَّبِيَّ ﷺ عَنْ مَيْدِ الْبَازِي قَالَ : مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَكُلْ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ

ท่านอะดีเย บิน ฮาติม รฎียะฮ์ ได้เล่าว่า " ฉันได้ถามท่านนบี คือลา ถึงสัตว์ที่ล่ามาได้ โดยเหยี่ยว (ที่ได้รับการฝึกเพื่อการล่าสัตว์) ท่านตอบว่า สิ่งใดที่มันจับมาให้ท่าน ก็จงรับประทานเถิด " (ตีรุมิซียะ)

2. อาหารต้องห้าม

ใน อัล - กุรอ่าน กล่าวไว้ว่า

2 : 173 ความว่า " พระองค์ได้ทรงห้ามสุเจ้าเพียงแต่ (สัตว์) ที่ตายเอง และเลือด (ที่คั่งและ ไหลออกมา) และเนื้อสุกร และ (สัตว์) ที่ถูกเปล่งนามอื่นจาก (พระนามของ) อัลลอฮ์บนมัน (เวลาเชือด) แต่ผู้ใดก็ดีถูกค้ำชัน (ที่ต้องบริโภคอาหารเช่นนี้) ไม่ใช่ เจตนาขัดขึ้น (หรือนึกอยากลอง) และไม่ใช่ละเมิด (บริโภคเกินความจำเป็นหรือความ จำเป็น) ดังนั้นไม่เป็นบาปแก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยเสมอ "

16 : 115 ความว่า " แท้จริง พระองค์ทรงเพียงแต่ห้ามสุเจ้า (มิให้บริโภค) สัตว์ที่ตายเอง และเลือด (ของสัตว์) และเนื้อสุกร และที่ถูกเปล่งนามอื่นจาก (พระนามของ) อัลลอฮ์

(เวลาเชือด) และผู้ใดก็ตีถูกคับขัน ไม่เจตนาตือตึงและไม่ใช้ละเมิด ฉะนั้น แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ "

5 : 3 ความว่า " ถูกห้ามแก่สุเจ้า (มิให้นำมาเป็นอาหาร) คือ (สัตว์) ที่ตายเอง (ยกเว้น สัตว์น้ำ) และเลือด และเนื้อสุกร และที่ถูกเปล่งนามอื่นจาก (พระนามของ) อัลลอฮ์ บนมัน (เวลาเชือด) และที่ถูกรัดคอตาย และที่ถูกตี (หรือขว้าง) จนตาย และที่ตก (จากที่สูง) มาตาย และที่ถูกขวิดตาย และที่ถูกเชือดพลิบนแท่นหิน (บูชาเจวีด) และที่สุเจ้าเสี่ยงทายโดย (เสี่ยง) ตัว เหล่านั้นเป็นการฝ่าฝืน วันนี้ (แม้แต่) บรรดาผู้ปฏิเสธ (ก็) ระย่อต่อ (ความหวังที่จะให้สุเจ้าทิ้ง) ศาสนาของสุเจ้า ดังนั้นจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวฉัน (ด้วยการไม่ทำชั่ว) วันนี้ (วันศุกร์ที่ 9 เดือนชุลฮิจญะฮ์ ณทุ่งอะรอฟาต) ฉัน (อัลลอฮ์) ได้ทำให้ศาสนาของสุเจ้าครบครันสำหรับสุเจ้าแล้ว และได้ให้ความโปรดปรานของฉันครบถ้วนแก่สุเจ้า และฉันได้พึงใจ (เลือก) อิสลามเป็นศาสนาสำหรับสุเจ้า ดังนั้น ผู้ใดถูกคับขันด้วยความหิว (และจำต้องกินอาหารต้องห้ามเพื่อดำรงชีวิต) มิใช่ จงใจทำบาป ฉะนั้น โดยแน่แท้ อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ "

6 : 146 ความว่า " จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันไม่พบสิ่งใดที่ถูกวะที่หุแก่ฉัน เป็นที่ห้ามแก่ ผู้บริโภค เว้นแต่ที่ตายเอง หรือเลือดที่ไหลออกมา หรือเนื้อสุกรเพราะแท้จริงมันเป็น ความสกปรก หรือการฝ่าฝืนที่จะเปล่งนามอื่นจาก (พระนามของ) อัลลอฮ์ (เช่นการ เชือดสัตว์บูชาเจวีด) แต่ผู้ใดถูกคับขันโดยไม่เจตนาขัดขืนและไม่ใช้ละเมิด ดังนั้น พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ "

6 : 122 ความว่า " และจงอย่าบริโภค ที่พระนามของอัลลอฮ์มิได้ถูกระบุบนมัน (เวลา เชือด) "

2 : 219 ความว่า " และเขาทั้งหลายถามเจ้า (มุฮัมมัด) เกี่ยวกับน้ำเมาและการพนัน จงกล่าวเถิดทั้งสองนั้นมีบาป (และโทษ) หนัก และมีคุณบ้างสำหรับมนุษย์ แต่บาป (โทษ) ของมันทั้งสองนั้นยิ่งใหญ่กว่า "

5 : 90 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! แท้จริงน้ำเมา และการพนัน และการบูชายัญ และการเสี่ยงตัวเป็นสิ่งที่โสมมจากการกระทำของมาร ดังนั้นจงหันห่างมันเสีย เพื่อสุเจ้าจะได้ ประสบความสำเร็จ "

5 : 91 ความว่า " มารเพียงปรารถนาที่จะก่อการเป็นศัตรูและการเกลียดชังกันในระหว่างสุเจ้า
เนื่องในน้ำเมาและการพนัน และหันเหสุเจ้าจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์และการนมาซ แล้ว
สุเจ้ายังเป็นผู้ขึ้นกระทำความชั่วนี้หรือไม่ ? "

4 : 43 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงอย่าเข้าใกล้การนมาซขณะที่สุเจ้ามีนเมาอยู่ (เช่น
เมาเหล้า เมายา ง่วงนอน หิวจัด หรือเมาหิว) จนกว่าที่สุเจ้ารู้ (ความหมาย) ที่สุเจ้า
กล่าว "

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ
مِنَ السَّبَاعِ. رَوَاهُ الْخَمْسَةُ.

ท่านอุษะฮุละบะฮ์ รฎียะฮ์ ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี ศ็อลา ได้ห้ามจากการกินสัตว์
ดุร้ายที่มีเขี้ยวทุกชนิด " (บุคอรี มุสลิม อับูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ
مِنَ السَّبَاعِ وَعَنْ كُلِّ ذِي غِلَبٍ مِنَ الطَّيُورِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ . وَاللَّهُ أَعْلَمُ .

ท่านอิบนิ อับบาส รฎียะฮ์ ได้เล่าว่า " ท่านนบี ศ็อลา ได้ห้ามจาก (การกิน) สัตว์ที่มี
เขี้ยว จากสัตว์ที่ดุร้ายทุกชนิด และจากนก (สัตว์ปีก) ที่มีกรงเล็บทุกชนิด " (มุสลิม และ
อับูดาวูด)

عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِيكَرِبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ : أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ
وَمِثْلَهُ مَعَهُ أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ سَبَّحَانَ عَلَى أُرَيْكَتَيْهِ يَقُولُ : عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ
فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَحِلُّوهُ وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ أَلَا لَا يَحِلُّ لَكُمْ
الْحَمَارُ الْأَمْثَلِيُّ وَلَا كُلُّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبْعِ وَلَا لَقِطَةُ مُعَاهِدٍ إِلَّا أَنْ يَسْتَنْتَنِي عَنْهَا
صَاحِبُهَا وَمَنْ نَزَلَ بِقَوْمٍ فَمَلِكَيْهِمْ أَنْ يَقْرُوهُ فَإِنْ لَمْ يَقْرُوهُ فَلَهُ أَنْ يُنْقِبَهُمْ بِعِثْلِ قِرَاهُ .
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านมิกุลาม บิน มะอูดีกะริบ รฎียา ได้เล่าจากท่านรสุลุลลอฮฺ ค็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " โปรดทราบ แท้จริงฉันได้รับคัมภีร์ (อัล - กุรอาน) และได้รับสิ่งที่เหมือนกับคัมภีร์ (สุนนะฮฺ) พร้อมกัน โปรดทราบ เกือบแล้วที่จะมีชายคนหนึ่ง อิมหน่าอยู่บนเตียงของเขา เขาจะกล่าวว่า พวกท่านทั้งหลายจงยึดมั่นต่อคัมภีร์อัล - กุรอานนี้ ดังนั้นสิ่งใดที่พวกท่านพบในคัมภีร์ ว่าเป็นสิ่งที่หะลาละ(อนุมัติ) ท่านทั้งหลายจงยึดถือว่าสิ่งนั้นหะลาละ และสิ่งใดที่พวกท่านพบในคัมภีร์ว่าเป็นสิ่งที่ต้องห้าม พวกท่านทั้งหลายจงยึดถือว่าสิ่งนั้นต้องห้าม จงรู้ไว้เถิดว่า ไม่เป็นที่อนุมัติ แก่พวกท่าน(ให้รับประทาน) ลาบ้าน และสัตว์ร้ายทุกชนิดที่มีเขี้ยวงา และ (ไม่เป็นที่อนุมัติ แก่พวกท่านที่จะเอา) ของตกหล่นของกาฟิร ซึ่งมีสัญญาสันติภาพ (กับ มุสลิม) นอกจาก ผู้เป็นเจ้าของจะไม่ใส่ใจเอาความ และผู้ใดได้เข้าฟานัก ที่ชนกลุ่มหนึ่ง ดังนั้นให้ชนกลุ่มนั้นให้การรับรองเขาเป็นอาคันตุกะ และถ้าพวกเขาไม่ให้การรับรองเขา เขาก็มีสิทธิเรียกร้องเอาการรับรองจากพวกนั้นได้ " (ออบูดาวูด และ ติรุมิซีย)

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنِ الْجَلَالَةِ وَالْبَانِيَا .
وَفِي رِوَايَةٍ : نَهَى عَنِ الْجَلَالَةِ فِي الْإِبِلِ أَنْ يَرْكَبَ عَلَيْهَا أَوْ يُشْرَبَ مِنْ الْبَانِيَا . رَوَاهُ
أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านอิบนิ อุมัร รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี ค็อลลา ได้ห้าม(รับประทาน)จากสัตว์ที่กินอุจจาระเป็นอาหาร และ(ห้ามดื่ม)น้ำนมของมัน "

และในบางรายงานว่า " ท่านได้ห้ามจากสัตว์ที่กินอุจจาระเป็นอาหาร(หากเป็น)อูฐ ห้ามขี่มัน หรือห้ามดื่มนมของมัน " (ออบูดาวูด ติรุมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : نَهَاَنَا النَّبِيُّ ﷺ يَوْمَ خَيْبَرَ عَنِ
الْبَنَالِ وَالْحَبِيرِ وَلَمْ يَنْهَنَا عَنِ الْخَلِيلِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَمُسْلِمٌ . وَذَكَرَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ
التَّنْفُذُ فَقَالَ : خَيْبَةُ مِنَ الْخَبَائِثِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَأَحْمَدُ .

ท่านญาบิร รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี ค็อลลา ได้ห้ามเราในวันคอยบ์รจาก(การรับประทาน)ล่อ และ ลา โดยไม่ห้ามพวกเราจากมั่ว " (ออบูดาวูด และ มุสลิม)

และได้มี ผู้กล่าวถึงเม่น แก่ท่านนบี ค็อลลา ท่านกล่าวว่า " เป็นสิ่งโสโครกจากบรรดาสิ่งโสโครกทั้งหลาย " (ออบูดาวูด และ อะหมัด)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : نَعَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ
أَكْلِ الْهَرِّ وَعَنْ أَكْلِ نَمِيٍّ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيُّ .

ท่านญาบิร รฎิยา ได้กล่าวว่า " ท่านนบี ศ็อลลา ได้ห้ามจากการรับประทานแมว และ
การรับประทานจากราคาของมัน ²⁰ " (บุคอรี มุสลิม ออบูดาวูด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

وَسُئِلَ النَّبِيُّ ﷺ عَنِ الذَّنْبِ فَقَالَ : وَيَأْكُلُ الذَّنْبُ أَحَدًا فِيهِ خَيْرٌ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ
وَابْنُ مَاجَةَ . وَقِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ جِئْتُكَ لِأَسْأَلَكَ عَنْ أَخْنَاسِ الْأَرْضِ مَا تَقُولُ
فِي الثَّمَلَبِ ؟ قَالَ : وَمَنْ يَأْكُلُ الثَّمَلَبِ . رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ

ได้มีผู้เรียนถามท่านนบี ศ็อลลา ถึงซิอบู (หมาป่า) ท่านได้กล่าวว่า " และจะรับ
ประทานซิอบูหรือ ? คนที่ยังมีความดีอยู่ในตัวเขา " (ติรมิซีย และ อิบน์ มาญะฮฺ)

และได้มีผู้กล่าวว่า โอ้ท่านรสูลุลลอฮฺ ! ฉันมาหาท่าน เพื่อเรียนถามถึงสัตว์ที่คลานอยู่ที่
พื้นดิน ท่านจะว่าอย่างไรในสุนัขจิ้งจอก ? ท่านกล่าวว่า " แล้วใครเล่าจะรับประทานสุนัข
จิ้งจอก ? " (อิบน์ มาญะฮฺ)

عَنِ ابْنِ عُمرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : خَطَبَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى مِنْبَرِ
النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : إِنَّهُ نَزَلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ وَهِيَ مِنْ خَمْسَةِ أَشْيَاءَ : الْيَمْبِ وَالْتَمْرِ وَالْخُفَّةِ
وَالشَّعِيرِ وَالْمَسَلِ ، وَالْخَمْرُ مَا خَامَرَ الْقَفْلَ وَثَلَاثُ وَدِدَتْ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يُفَارِقْنَا
حَتَّى يَمُتَدَّ إِلَيْنَا عَهْدًا : الْجَدُّ ، وَالْكَلَالَةُ ، وَأَبْوَابُ مِنَ الرُّبَا . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอิมบิ อุมัร ได้เล่าว่า " ท่านอุมัร รฎิยา ได้แสดงธรรม (คุฏบะฮฺ) บนแท่น
(มิมบัร) ของท่านนบี ศ็อลลา โดยได้กล่าวว่า เมื่อการห้าม (ตีม) สุราได้ถูกประทานลงมานั้น
ได้แก่สุรา²¹ (ขณะนั้น) ห้าชนิด (คือจาก) องุ่น อินทผลัม ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ และน้ำผึ้ง

²⁰ ห้ามขายแมวกิน

²¹ อัล - คอมรุ แปลตามตัวว่าสุรานั้น ในความหมายทางศาสนาหมายความว่าสิ่งมีนเมาทั้งหลายที่ทำให้ขาดสติ เช่น เหล้า
ยา หรือสิ่งเสพติดชนิดต่างๆ - ผู้วิจัย

และสุรามาถึงสิ่งที่ทำให้ขาดสติ และอีก 3 อย่างที่ฉันมีความปรารถนาว่าถ้าท่านรสุลุลลอฮ์ จะยังไม่จากพวกเราไป ฉันจะให้ท่านอธิบายให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง คือ ปู่ (ในเรื่องมรดก เมื่อ มีปู่ร่วมกับพี่ชายของผู้ตาย จะได้ส่วนแบ่งเท่าไร) กะลาละฮ์ (มรดก ที่ไม่มีบิดา และบุตร) และบรรดาช่องทาง (ประตุ) ที่เกิดดอกเบี้ย " (บุคอรี มุสลิม อับูดาวูด และ นะสาอีย)

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : مَنْ شَرِبَ مُسْكِرًا بُحِثَتْ صَلَاتُهُ . أَرْبَعِينَ صَبَاحًا
فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ فَإِنْ عَادَ الرَّابِعَةَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ الْخَبَالِ
قِيلَ : وَمَا طِينَةُ الْخَبَالِ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : صَدِيدُ أَهْلِ النَّارِ ، وَمَنْ سَقَاهُ صَغِيرًا لَا يَعْرِفُ
حَلَالَهُ مِنْ حَرَامِهِ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ الْخَبَالِ . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านรสุลุลลอฮ์ คืออลา ได้กล่าวว่า " ผู้ดื่มสิ่งที่ทำให้มึนเมา นมาซของเขาจะไม่ถูก พิจารณาเป็นเวลา 40 เช้า ถ้าหากเขากลับตัว อัลลอฮ์จะทรงรับการกลับตัวของเขา ถ้าหากเขา กลับไปดื่มอีกเป็นครั้งที่ 4 เป็นอำนาจของอัลลอฮ์ที่จะทรงให้เขาดื่มน้ำที่ออกมาจากร่างของชาว นรก มีผู้ถามว่า น้ำที่ออกมาจากชาวนรกคืออะไร ? ท่านตอบว่า คือน้ำเหลืองของชาวนรก และถ้าผู้ใดให้เด็กดื่มสุรา ซึ่งเด็กนั้นยังไม่สามารถแยกสิ่งที่ศาสนาอนุมัติ (หะลาล) ออกจากสิ่ง ต้องห้าม (หะรอม) ได้ ก็เป็นอำนาจของอัลลอฮ์ที่จะให้เขาได้ดื่มน้ำที่ออกมาจากร่างของชาวนรก (เช่นกัน) " (อับูดาวูด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : لَيْسَ كُؤُنٌ مِنْ أُمَّيْ أَنْوَامٍ يَسْتَحِلُّونَ
الْحَرَّ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَمَازِفَ وَلَيْسَ نَزْلُ أَنْوَامٍ إِلَى جَنْبِ عِلْمٍ يَرْوَحُ عَلَيْهِمْ بِسَارِحَةٍ لَهُمْ
يَأْتِيهِمْ لِحَاجَةٍ فَيَقُولُونَ ارْجِعْ إِلَيْنَا غَدًا فَيَبْسُفُهُمُ اللَّهُ وَيَضَعُ الْعِلْمَ وَيَمْسُحُ آخِرِينَ فَرْدَةً
وَحَنَازِيرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ .

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : لَيَشْرَبَنَّ نَاسٌ مِنْ أُمَّيْ الْخَمْرَ يُسَمُّونَهَا بَنِيْرِ اسْمِهَا . رَوَاهُ
أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ وَابْنُ جِبَانَ وَصَحَّحَهُ .

ท่านอับูมาลิก รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านรสุลุลลอฮ์ คืออลา ได้กล่าวว่า จะต้องมีคน หลายจำพวกจากประชากรของฉันอย่างแน่นอน ที่พวกเขาถือว่า การละเมิดประเวณี (ซินา)

สุรา และเครื่องติดสีตีเป่า (ว่า) เป็นสิ่งที่ศาสนาอนุมัติ และจะต้องมีคนหลายจำพวกพำนักรออยู่ บนภูเขาสูงโดยที่คนเลี้ยงสัตว์ของพวกเขาจะนำสัตว์ออกไปเลี้ยงและนำฝูงสัตว์กลับมา จะมีคน (ยากจน) มาหาพวกเขาเพื่อธุรกิจอย่างหนึ่ง พวกเขาก็จะกล่าวว่า เจ้าจงกลับมาหาเราอีกในวัน พรุ่งนี้ แล้วอัลลอฮ์จะทำลายพวกเขา และจะให้ภูเขานั้นถล่มทับ และจะสาปบุคคลอื่น (ที่ เหลือ) ให้เป็นลิงและหมูจนถึงวันกิยามะฮ์ " (บุคอรี และ อิบุนดาอุด)

และท่านรสูลุลลอฮ์ได้กล่าวว่า " แน่แน่นอนจะต้องมีผู้คนจำนวนมากจากประชากรของฉัน ดื่มสุรา (สิ่งมีนเมา) โดยที่พวกเขาเรียกชื่ออื่น (ไม่เรียกว่าสุรา) " (อิบุนดาอุด นะสาอีเย และ อิบนุ อิบบาน ถือว่าเป็นหะดีษเศาะหี้หฺ)

وَقَدِمَ رَجُلٌ مِنْ جَبَشَانَ فَسَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ شَرَابٍ يَشْرَبُونَهُ بِأَرْضِهِمْ مِنَ الذَّرَةِ يُقَالُ لَهُ الْبِزْرُ فَقَالَ ﷺ : أَوْ مُسْكِرٌ مُو ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ إِنَّ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَهْدًا لِمَنْ يَشْرَبُ الْمُسْكِرَ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ الْغَبَالِ ، قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا طِينَةُ الْغَبَالِ ؟ قَالَ : عَرَقُ أَهْلِ النَّارِ أَوْ عُصَاةُ أَهْلِ النَّارِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالنَّسَائِيُّ .

" ชายคนหนึ่งมาจากญัยซาน และถามท่านนบี คือลา ถึงเครื่องดื่มชนิดหนึ่งที่พวกเขา ดื่มในแผ่นดินของเขา (เป็นเครื่องดื่มที่ทำ) จากข้าวโพด เรียกว่า มิซุร ท่านนบี คือลากกล่าวว่า มันทำให้มีนเมาไหม ? เขาตอบว่า ครับ ท่านจึงกล่าวว่า ทุกสิ่งที่ทำให้มีนเมา ถือเป็นสิ่ง ต้องห้าม (หะรอม) แท้จริงอัลลอฮ์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่และเกรียงไกรมีสัญญาข้อหนึ่งกับผู้ที่ดื่มสิ่งที่ ทำให้มีนเมาว่า จะให้เขาเติมน้ำที่รินจากร่างของชาวนรก พวกเขาถามว่า โอ้ท่านรสูลุลลอฮ์ ! น้ำที่รินจากร่างของชาวนรกคืออะไร ? ท่านตอบว่า มันคือเหงื่อของชาวนรก หรือน้ำที่คั้นออกมาจากชาวนรก " (มุสลิม และ นะสาอีเย)

عَنْ دِينَارِ الْحَمِيرِيِّ رَوَى قَالَ : سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا بِأَرْضٍ بَارِدَةٍ نَمَاجُ فِيهَا عَمَلًا شَدِيدًا وَإِنَّا نَتَّخِذُ شَرَابًا مِنْ هَذَا الْقَمْحِ تَتَّقَوْنَ بِهِ عَلَى أَعْمَالِنَا وَعَلَى بَرْدِ بِلَادِنَا قَالَ : هَلْ يُسْكِرُ ؟ قُلْتُ : نَعَمْ قَالَ : فَاجْتَنِبُوهُ فَقُلْتُ : إِنَّ النَّاسَ غَيْرَ تَارِكِيهِ ، قَالَ : فَإِنْ لَمْ يَنْزُكُوهُ فَقَاتِلُوهُمْ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ

ท่านดัยลัม อัล - หิมยะรี รฎียา ได้เล่าว่า “ ฉันได้ถามท่านนบี ศ็อลลา โดยฉันกล่าวว่า โอ้ท่านรสูลุลลอฮฺ ! แท้จริงพวกเราอยู่ในแผ่นดินที่หนาวเย็น เราทำงานหนักในแผ่นดินนั้น และแท้จริงพวกเราได้ทำเครื่องดื่มจากข้าวสาลี เราจะมีความแข็งแรงด้วยเครื่องดื่มนั้น ในการประกอบกิจการงานของเรา และทนทานต่อความหนาวเหน็บในเมืองของเรา ท่านถามว่า มันจะทำให้มีนเมาไหม ? ฉันตอบว่า ครับ ท่านกล่าวว่า ดังนั้นท่านทั้งหลายจงห่างไกลจากมัน ฉันจึงได้กล่าวว่า แท้จริงประชาชนจะละทิ้งมันไม่ได้ ท่านกล่าวว่า ดังนั้น ถ้าหากพวกเขาไม่ละทิ้งมัน พวกท่านจงสู้รบกับเขา ” (อบูดาวูด)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ وَمَا أُنْكَرَ مِنْهُ الْفَرْقُ فَلَهُ الْكَفُّ مِنْهُ حَرَامٌ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ بِسَنَدٍ حَسَنٍ . وَاللَّهُ أَعْلَمُ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า “ ทุกสิ่งที่ทำให้มีนเมาเป็นสิ่งต้องห้าม และสิ่งที่พะร็อกหนึ่งของมันทำให้มีนเมา ดังนั้นปริมาณเพียงเต็มกอบมือหนึ่งก็ถือว่าต้องห้าม (หะรอม) ” (อบูดาวูด และ ตีรมิซียด้วยสายรายงานที่ทะซัน)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَا أُنْكَرَ كَثِيرُهُ قَلِيلُهُ حَرَامٌ . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านญาบิร รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า “ สิ่งใดที่ปริมาณมากของมันทำให้มีนเมา ดังนั้นปริมาณน้อยของมันก็ถือว่าต้องห้าม (หะรอม) ” (อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีฮฺ)

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ وَمَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا فَمَاتَ وَهُوَ يُدْمِنُهَا لَمْ يَنْبَ لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ . رَوَاهُ النَّخْصَةُ .

ท่านอิบนุ อุมัร รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า “ ทุกๆสิ่งที่ทำให้มีนเมา เป็นสุรา และทุกๆสิ่งที่ทำให้มีนเมา เป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) และผู้ใดดื่มสุราในโลกนี้ และเสียชีวิตในสภาพที่ติดสุราโดยไม่ทันกลับตัว (เตาบะฮฺ) เขาจะไม่ได้ดื่มสุราในโลกอาคิเราะฮฺ ” (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีฮฺ)

وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : لَعَنَ اللَّهُ الْخَمْرَ وَشَارِبَهَا وَسَاقِيَهَا وَبَائِعَهَا وَمُبْتَاعَهَا وَمَاصِرَهَا وَمُنْتَصِرَهَا وَحَامِلَهَا وَالْمَحْمُولَةَ إِلَيْهِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

จากเขา (ท่านอิบนุ อุมัร) ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งสุรา ผู้ดื่มสุรา ผู้รินสุรา ผู้ขายสุรา ผู้ซื้อสุรา ผู้คั้นสุรา ผู้ขอให้คั้นสุรา ผู้นำพาสุรา และ ผู้ที่ถูกนำสุราไปให้ " (อบูดาวัต และ ตีรมิซีย)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كُنْتُ أَسْقِي أَبَا عُبَيْدَةَ وَأَبَا طَلْحَةَ وَأَبِي بَنٍ كَنْبٍ مِنْ فَسِيخٍ زَهْوٍ وَتَمْرٍ فَجَاءَهُمْ آتٍ فَقَالَ : إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ : ثُمَّ يَا أَنَسُ فَأَمَرْنَاهَا فَأَمَرْتُمَا . رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " ฉันเคยรินเครื่องดื่มให้แก่ท่านอับดุลอัยยะษ ท่านอับดุลฮะษ และท่านอัยยัด บิน กะอู เป็นสุราที่ทำมาจากน้ำคั้นอินทผลัมดิบและอินทผลัมสุก ต่อมาได้มีผู้มาหาพวกเรา และกล่าวว่า แท้จริงสุรานั้นได้ถูกห้ามแล้ว ท่านอับดุลฮะษได้กล่าวว่า โอ้อะนัส ! จงลุกขึ้น และจงเทมันทิ้ง " (บุคอรี มุสลิม และ อับดาวัต)

عَنْ طَارِقِ الْجُنَيْنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْخَمْرِ فَهَأُؤْكَرَهُ أَنْ يَصْنَعَهَا فَقَالَ : إِنَّمَا صُنِعَتْ لِلدَّوَاءِ فَقَالَ : إِنَّهُ لَيْسَ بِدَوَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านฏอริก อัล - ยะวะฟี รฎียา ได้เล่าว่า " เขาได้เรียนถามท่านนบี คือลา ถึงสุรา ท่านได้ห้ามเขา หรือท่านแสดงความรังเกียจที่จะให้เขาทำสุรา ต่อมาเขาได้กล่าวว่า แท้จริงฉันทำมันขึ้นเพื่อให้เป็นยา ท่านกล่าวว่า แท้จริงมันไม่ใช่ยา แต่มันเป็นโรค " (มุสลิม อับดาวัต และ ตีรมิซีย)

عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : اجْتَبِئُوا الْخَمْرَ فَإِنَّهَا أُمُّ الْخَبَائِثِ إِنَّهُ كَانَ رَجُلٌ يَمْنُ خَلَا بَيْنَكُمْ فَمَلَقَتْهُ امْرَأَةٌ غَوِيَّةٌ فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِ جَارِيَتَهَا تَطْلُبُهُ لِلشَّهَادَةِ فَأَنْطَلَقَ مَعَهَا فَجَعَلَتْ كُلَّمَا دَخَلَ بَابًا أَغْلَقَتْهُ دُونَهُ حَتَّى أَفْضَى إِلَى امْرَأَةٍ وَصِيْنَةٍ عِنْدَمَا غَلِمَ

وَبَاطِلَةٌ خَمْرٍ فَقَالَتْ : إِنِّي وَاللَّهِ مَا دَعَوْتُكَ لِلشَّهَادَةِ وَالْيَكْنَى دَعَوْتُكَ لِنَقَعٍ عَلَيَّ أَوْ تَشْرَبَ مِنْ هَذِهِ الْخَمْرَةِ كَأْسًا أَوْ تَقْتُلَ هَذَا التَّلَامَ قَالَ : فَاسْقِنِي مِنْ هَذَا الْخَمْرِ كَأْسًا فَسَقْتُهُ قَالَ : زِيدُونِي فَلَمْ يَزِدْنِي حَتَّى وَقَعَ عَلَيْهَا وَقَتَلَ النَّفْسَ ، فَاجْتَنَبُوا الْخَمْرَ فَإِنَّهُ وَاللَّهِ لَا يُجْتَنَعُ وَالْإِيمَانُ أَبَدًا إِلَّا يُوْشِكُ أَحَدُكُمْ أَنْ يُخْرِجَ صَاحِبَهُ وَفِي رِوَايَةٍ : لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْأَنٌ وَلَا مَاقٍ وَلَا مُذْمِنٌ خَمْرٍ . رَوَاهُ النَّسَائِيُّ .

ท่านอุษมาน ฎิยฺหฺ ได้เล่าว่า " ท่านทั้งหลายจงออกห่างจากสุรา เพราะมันเป็นแม่ของบรรดาความชั่ว ความจริงได้เคยปรากฏว่า มีชายคนหนึ่งจากบุคคลในยุคก่อนจากท่าน และมีผู้หญิงชั่วคนหนึ่งหลงรักเขา หล่อนได้ส่งทาสหญิงของหล่อนไปหาเขา ขอร้องให้เขามาเป็นพยาน เขาได้ออกเดินทางมาพร้อมทั้งนาง (ทาส) และเมื่อเขาเข้าประตู หล่อนก็ใส่กลอนประตูโดยไม่ให้เขารู้ จนเขามาถึงหญิงรูปงามคนหนึ่ง มีเด็กชายคนหนึ่ง และภาชนะบรรจุสุราอยู่กับหล่อน แล้วหล่อนกล่าวว่า แท้จริงฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า ฉันไม่ได้เชิญท่านมาเพื่อเป็นพยาน แต่ฉันเชิญท่านมาเพื่อให้ร่วมรักกับฉัน หรือดื่มหนึ่งแก้วจากสุรานี้ หรือฆ่าเด็กชายคนนี้ ชายคนนั้นกล่าวว่า จงรินสุราแก้วหนึ่งให้ฉัน นางได้รินให้เขา เขาได้กล่าวว่า จงเพิ่มให้ฉันอีก และเขาไม่ยอมจากไป จนในที่สุดเขาได้ร่วมประเวณีกับหล่อน และได้ฆ่าชีวิต (เด็กชาย) ดังนั้นท่านทั้งหลายจงออกห่างจากสุรา เพราะความจริง ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า สุราและการ อีมาน (ศรัทธา) จะไม่อยู่รวมกันอย่างเด็ดขาด นอกจากอย่างใดอย่างหนึ่งจากทั้งสองอย่างนั้นจะจับอีกอย่างหนึ่งออกไป "

และในบางรายงานว่า " จะไม่ได้เข้าสวรรค์ ผู้ที่ล่ำเลาะ และจะไม่ได้ (เข้าสวรรค์) ผู้ออกตัญญูต่อบิดามารดา และจะไม่ได้ (เข้าสวรรค์) ผู้ดื่มสุราเป็นอาจิน " (อัน - นะสาอียฺ)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سِيلَ عَنِ الْخَمْرِ تَخَذُ خَلًا فَقَالَ : لَا . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอะนัส ฎิยฺหฺ ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี ศ็อลลา ได้ถูกถามถึงสุราที่ถูกนำมาเป็นน้ำสัสมายช ท่านตอบว่า ไม่ได้ " (มุสลิม และ ติรฺมิซียฺ)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ جَلَدَ فِي الْخَمْرِ بِالْجَرِيدِ وَالنَّمَالِ ثُمَّ جَلَدَ أَبُو بَكْرٍ
أَرْبَعِينَ فَلَمَّا كَانَ عُمُرُ وَدَنَا النَّاسُ مِنَ الرَّبْفِ وَالْقُرَى قَالَ : مَا تَرَوْنَ فِي جَلْدِ الْخَمْرِ
فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ : أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا كَأَخْفِ الْخُدُودِ فَجَلَدَهُ عُمَرُ ثَمَانِينَ .
رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ . وَفِي رِوَايَةٍ : أَتَى النَّبِيُّ ﷺ بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الْخَمْرَ فَجَلَدَهُ بِحَرِيدَتَيْنِ
نَحْوَ أَرْبَعِينَ . وَلَفْظُ التِّرْمِذِيِّ : ضَرَبَ النَّبِيُّ ﷺ الْحَدَّ بِثَمَلَيْنِ أَرْبَعِينَ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้เขียนใน (คดีดื่ม) สุรา ด้วยทาง
อินทผลัม และด้วยรองเท้า ในสมัยต่อมา ท่านอบูบักรได้เขียน 40 ที และต่อมาเมื่อถึงสมัย
ท่านอุมร์ ประชาชนได้มาอยู่ใกล้กับแหล่งเพาะปลูกและชนบท ท่าน (อุมร์) กล่าวว่า ท่านทั้ง
หลายมีทรรศนะอย่างไรเกี่ยวกับการเขียนเพราะดื่มสุรา ? ท่านอับดุลเราะหมาน บิน เอาฟ ได้
กล่าวว่า ฉันมีทรรศนะว่าท่านควรกำหนดโทษในอัตราต่ำสุดของอัตราโทษทั้งหลาย ท่านอุมร์จึง
ได้เขียน 80 ที " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด และติรมิซีย)

และในบางรายงานว่า " เขาได้นำชายผู้หนึ่งที่ดื่มสุรามาหาท่านนบี คือลา ท่านได้
เขียนเขาด้วยทางอินทผลัมสองทาง ประมาณ 40 ที " และในคำตอบของติรมิซียว่า " ท่านนบี
คือลา ได้เขียนตามอัตราโทษด้วยรองเท้า 40 ที "

قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَتَى النَّبِيَّ ﷺ بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ قَالَ : اضْرِبُوهُ فَنَأَ الضَّارِبُ
بِيَدِهِ وَالضَّارِبُ بِنَعْلِهِ وَالضَّارِبُ بِثَوْبِهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ : أَخْزَاكَ اللَّهُ
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : لَا تَقُولُوا هَكَذَا لَا تُعِينُوا عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ
وَأَبُو دَاوُدَ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียาได้เล่าว่า " ได้มีผู้ชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี คือลา
ท่านได้กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงเขียนเขา พวกเขาบางคนได้ตีเขาด้วยมือ บางคนตีด้วยรองเท้า
บางคนตีด้วยผ้า เมื่อผู้ดื่มสุรากลับไปแล้ว มีบางคนได้กล่าวว่า ขออัลลอฮฺทรงทำให้เขาตกต่ำ
ท่านนบี คือลา กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงอย่ากล่าวเช่นนั้น ท่านทั้งหลายจงอย่าให้ชัยฏอนมาซ้ำ
เติมเขา " (บุคอรี และ อบูดาวูด)

عَنْ أَبِي سَالَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : شَهِدْتُ
عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَتَى بِأَوَّلِيهِ قَدْ صَلَّى الْمُنْبَحَ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ قَالَ أَزِيدُكُمْ فَشَهِدَ عَلَيْهِ رَجُلَانِ
أَحَدُهُمَا مُعْرَانُ أَنَّهُ شَرِبَ الْخَمْرَ وَشَهِدَ آخَرُهُ أَنَّهُ رَأَى يَتَقِيًّا فَقَالَ عُثْمَانُ : مَا نَا إِلَّا بَعْدَ
مَا شَرِبَ فَقَالَ : يَا عَلِيُّ قُمْ فَاجْلِدْهُ فَقَالَ عَلِيُّ : قُمْ يَا حَسَنُ فَاجْلِدْهُ فَقَالَ الْحَسَنُ : وَلَ مَا رَمَا
مَنْ تَوَلَّى فَا رَمَا فَقَالَ : يَا ابْنَ جَنْفَرٍ قُمْ فَاجْلِدْهُ فَجَلَدَهُ وَعَلِيُّ بَعْدُ حَتَّى بَلَغَ أَرْبَعِينَ فَقَالَ :
أَمْسِكْ ثُمَّ قَالَ : جَلَدَ النَّبِيُّ ﷺ أَرْبَعِينَ وَجَلَدَ أَبُو بَكْرٍ أَرْبَعِينَ وَجَلَدَ عُمرُ ثَمَانِينَ
وَكُلُّ سَنَةٍ وَهَذَا أَحَبُّ إِلَيَّ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ .

ท่านอบูสาธาน รฎียฯ ได้เล่าว่า " ฉันได้อยู่กับท่านอุษมาน รฎียฯ และวะลีดได้ถูกนำ
ตัวมา ความจริงเขาได้เมาสุบสองร็อกอะฮ์แล้ว ภายหลังเขาได้กล่าวว่า ฉันจะเพิ่มในพวก
ท่านอีก ได้มีชาย 2 คนเป็นพยานกล่าวหาเขา คนหนึ่งจากในสองคือ ฮุมรอน ได้เป็นพยานว่า
เขาดื่มสุรา และอีกคนหนึ่งเป็นพยานว่า เห็นเขาอาเจียน ท่านอุษมานจึงได้กล่าวว่า เขาจะไม่
อาเจียน เว้นแต่หลังจากได้ดื่ม (สุรา) แล้วท่านอุษมานจึงกล่าวว่า โอ้อะลียุ ! จงลุกขึ้นและ
เขียนเขา ท่านอะลียุได้กล่าวว่า โอ้หะสัน ! จงลุกขึ้นและเขียนเขา ท่านหะสันได้กล่าวว่า ท่านจง
แต่งตั้งให้ผู้ที่ได้รับตำแหน่ง (ที่ดูเหมือน) ง่ายนี้มารับงานอันลำบากนี้เถิด ท่านอะลียุกล่าว (แก่
อับดุลลอฮ์ บิน ญะฮัฟร) ว่า โอ้บุตรของญะฮัฟร ! ท่านจงลุกขึ้นเขียนเขา บุตรของญะฮัฟรจึง
ได้เขียนเขา ท่านอะลียุนับได้ 40 ที แล้วกล่าวว่า พอแล้ว หลังจากนั้นจึงกล่าวว่า ท่านนบี
คือลา ได้เขียน 40 ที ท่านอบูบักร์ได้เขียน 40 ที และท่านอุมร์ได้เขียน 80 ที ทั้งหมดที่กล่าว
นี้เป็นสุนนะฮ์ (แนวทางที่ต้องยึดปฏิบัติ) และนี่เป็นสิ่งที่ฉันรักที่สุด " (มุสลิม และ อบูดาวูด)

3. การกินและมรรยาทในการกิน

จาก อัล - หะดีษ

عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : إِذَا وُضِعَ الْمَاءُ وَأَيِسَتِ الْمَلَأَةُ فَأَبْدَأُوا بِالشَّوْ
وَفِي رِوَايَةٍ : إِذَا أَيِسَتِ الْمَلَأَةُ وَحَضَرَ الْمَلَأَةُ فَأَبْدَأُوا بِالشَّوْ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอะนัสได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " เมื่ออาหารมือเย็นถูกยกมาวาง และนมาซได้ถูกเรียกแล้ว (ถึงเวลานมาซแล้ว) ดังนั้นท่านทั้งหลายจงเริ่มด้วยอาหารมือเย็น ก่อน "

และในบางรายงานว่า " เมื่อนมาซได้ถูกเรียกแล้ว และอาหารมือเย็นได้มาแล้ว ดังนั้น ท่านทั้งหลายจงเริ่มด้วยอาหารมือเย็น " (บุคอรี มุสลิม และ อับูดาวูด)

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : تَغَسُّوْا وَلَوْ بِكَفٍّ مِنْ خَشَبٍ فَإِنْ زَكَ الْمَاءُ مَرَّةً .
رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา ได้กล่าวว่า " ท่านทั้งหลายจงรับประทานอาหารอาหารมือเย็น ถึงแม้ว่าจะด้วยกำมือหนึ่งจากอินทผลัมชนิดเล็กก็ตาม เพราะแท้จริงการไม่รับประทานอาหารเย็นนั้น ทำให้แก่เร็ว " (ตีรฺมิซีย)

وَقَالَ جَمَاعَةٌ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَأْكُلُ وَلَا نَشْبَعُ قَالَ : فَلَمَلَكُمْ تَفْتَرُونَ قَالُوا : نَعَمْ ، قَالَ : فَاجْتَمِعُوا عَلَى طَعَامِكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ يُبَارِكْ لَكُمْ فِيهِ .
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَقَالَ : إِذَا كُنْتَ فِي وَابِئَةٍ وَوَضِيعٍ الْأَكْلُ فَلَا تَأْكُلْ حَتَّى يَأْذَنَ رَبُّ الدَّارِ

และได้มีคนกลุ่มหนึ่งได้กล่าวว่า " โอ้ท่านรสุลุลลอฮ์ ! แท้จริงพวกเรารับประทานอาหาร แต่ไม่ (รู้สึก) อิ่ม ท่านกล่าวว่า คิดว่าพวกท่านแยกกันรับประทาน พวกเขตอบว่า ใช่ ครับ ท่านกล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงรับประทานอาหารของพวกท่านร่วมกัน และจงกล่าว พระนามอัลลอฮ์บนอาหารนั้น พวกท่านจะได้รับความเพิ่มพูนในอาหารนั้น " (อับูดาวูด)

และท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า " เมื่อท่านอยู่ในงานวะลีมะฮ์ (มงคลสมรส) และอาหารได้ถูกยกมาวาง ดังนั้นท่านอย่ารับประทาน จนกว่าเจ้าของบ้านจะอนุญาต "

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : دَعَوَنَا النَّبِيُّ ﷺ إِلَى مَنَزِلِنَا فَبَجَّاءَ بِأَصْحَابِهِ وَكَانَ يَأْمُرُ بِدُخُولِهِمْ لِلْأَكْلِ عَشْرَةَ عَشْرَةَ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ مُطَوَّلًا .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " พวกเราได้เชิญท่านนบี คือลาไปที่บ้านของเรา ท่านได้มาพร้อมกับอัครสาวกของท่าน และท่านได้ใช้ พวกเขาให้เข้าไปรับประทานอาหารคราวละ 10 คน " (บุคอรฺในหะดีษ ที่ยาว)

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَعَى النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يَقْرَنَ الرَّجُلُ بَيْنَ التَّمْرَتَيْنِ حَتَّى يَسْتَأْذِنَ أَصْحَابَهُ. رَوَاهُ الْخَمْسَةُ.

ท่านอิบนุ อุมัรได้กล่าวว่า " ท่านนบี คือลา ได้ห้ามการที่ชายคนหนึ่งจะเคียบอินทผลัม 2 ผล (ในการหยิบครั้งเดียว) จนกว่าจะได้ขออนุญาตจากเพื่อนๆ ของเขาก่อน " (บุคอรฺ มุสลิม อับูดาวูด ตีรุมชีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : طَعَامُ الْإِنْتَيْنِ كَافِيَ الثَّلَاثَةِ وَطَعَامُ الثَّلَاثَةِ كَافِيَ الْأَرْبَعَةِ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ . وَلِإِسْلَمٍ وَالتِّرْمِذِيُّ : طَعَامُ الْوَاحِدِ يَكْفِي الْإِنْتَيْنِ وَطَعَامُ الْإِنْتَيْنِ يَكْفِي الْأَرْبَعَةَ وَطَعَامُ الْأَرْبَعَةِ يَكْفِي الثَّمَانِيَةَ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " อาหารสำหรับสองคน พอแก่สามคน และอาหารสำหรับสามคน พอแก่สี่คน " (บุคอรฺ และตีรุมชีย)

และตัวของมุสลิม และตีรุมชียว่า " อาหารสำหรับคนเดียว พอแก่สองคน และอาหารสำหรับสองคน จะพอแก่สี่คน และอาหารสำหรับสี่คน จะพอแก่แปดคน "

وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا كَفَى أَحَدَكُمْ خَادِمُهُ طَعَامَهُ حَرَّهُ وَدُعَاةُ فَلْيَأْخُذْ بِيَدِهِ فَلْيَقْمِدْهُ مِمَّا فَإِنْ أَبَى فَلْيَأْخُذْ لُقْمَةً فَلْيَطْعِمَهَا إِيَّاهُ . رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ .

และจากเขา (ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ) ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " เมื่อคนรับใช้ของคนใดในหมู่พวกท่านได้นำอาหาร ทั้งร้อนและควั่นโซยให้เขาอย่างเพียงพอ ให้เขาจงจับมือคนรับใช้ไว้ และจับตัวให้นั่งลงรับประทานอาหารกับเขา ถ้าคนใช้ขัดขืน (ไม่กล้า) ก็ให้เขาจงหยิบอาหารกำมือหนึ่งให้ " (บุคอรฺ มุสลิม อับูดาวูด และ ตีรุมชีย)

وَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ :

مَا عَابَ النَّبِيُّ ﷺ طَعَامًا قَطُّ إِنْ اشْتَمَاهُ أَسْكَلُهُ وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ . رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ไม่เคยตำหนิอาหารเลย ถ้าท่านชอบ ท่านก็รับประทานมัน ถ้าท่านไม่ชอบ ท่านก็ปล่อยมันไว้ " (บุคอรီ มุสลิม และ อบูดาวูด)

عَنْ عَلِيٍّ بْنِ الْأَقْمَرِ سَمِعْتُ أَبَا جَحِيْفَةَ يَقُوْلُ : قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ
إِنِّي لَا آكُلُ مِنْكُمْ

ท่านอะลี อิบน์ อัล - อักมรฺ ได้เล่าว่า " ฉันได้ยินท่านอบูญะฮ์ฟะฮฺกล่าวว่า ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา กล่าวว่า ฉัน ไม่ กินอาหาร ขณะเอนพิงสิ่งหนึ่งสิ่งใด ²² " (บุคอรီ)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : مَا عَلِمْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَكَلَ عَلَى سُكْرٍ جَوْهَةٍ قَطُّ وَلَا خُبِرَ لَهُ مُرْتَقٍ قَطُّ وَلَا أَكَلَ عَلَى خُوانٍ قَطُّ قِيلَ لِقَتَادَةَ : فَهَلَامْ كَانُوا يَا كُتُوْبُ قَالَ : عَلَى السُّفَرِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " ฉัน ไม่เคยรู้ (ไม่เคยเห็น) เลย์ว่าท่านนบี คือลาได้รับประทานอาหารที่หลากหลาย และแบ่งละเอียดย่างดีก็ไม่เคยถูกนำมาทำเป็นขนมปังให้ท่าน และท่านไม่เคยรับประทานอาหารบนโต๊ะเลย ได้มีผู้ถามท่านอบูเกาะตาตะฮฺว่า แล้วพวกเขา (อัครสาวก) รับประทานอาหารบนอะไร ? ท่านอบูเกาะตาตะฮฺตอบว่า (พวกเขารับประทานอาหารบนเสื่อที่ปูกับพื้น " (บุคอรီ และ ตีรมิซีย)

وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا : نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ مَطْمَئِنٍ : عَنِ الْجُلُوسِ عَلَى مَائِدَةٍ يُشْرَبُ عَلَيْهَا الْخَمْرُ وَعَنِ الْأَكْلِ وَهُوَ مُنْبَطِحٌ عَلَى وَجْهِهِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอิบน์ อุมรฺ รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้ห้ามรับประทานอาหารสองที่ (คือ) ห้ามนั่งที่สำหรับอาหารที่มีการดื่มสุราที่สำหรับนั้น และ ห้ามรับประทานอาหารในสภาพที่นอนคว่ำ (พังพาบ) " (อบูดาวูด และ นะสาอีย)

²² ห้ามนั่งเอกเขนก กินอาหาร หรือครั้งหนึ่งครั้งนอนกินอาหาร (และห้ามนอนพังพาบกินอาหารด้วย) ยกเว้นยามเจ็บป่วย

عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنِّي لَا آكُلُ مَسْكًا . رَوَاهُ الْإِسْنَاءُ .

ท่านอบูญะฮ์ฟะฮฺ รฎียะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " แท้จริงฉันไม่เคยรับประทานโดยเท้าแขน " (บุคอรี อับูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَافَهُ صَيْفٌ وَهُوَ كَافِرٌ فَأَمَرَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحِلَابٍ شَاؤَ فَشَرِبَهُ ثُمَّ آخَرَ فَشَرِبَهُ ثُمَّ آخَرَ فَشَرِبَهُ حَتَّى شَرِبَ حِلَابَ سَبْعِ شَيَاءٍ ثُمَّ أَصْبَحَ فَأَسْلَمَ فَأَمَرَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَاؤَ فَشَرِبَ حِلَابَهَا ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِآخَرَى فَلَمْ يَسْتَنْمَهَا فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْوُثَيْنُ بِشَرَبٍ فِي مِئَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَشْرَبُ فِي سَبْعَةِ أَمْثَالٍ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี คือลานั้น ได้มีอาคันตุกะที่เป็นกาฟิร มาเยือนท่าน ท่านนบี คือลาได้สั่งให้น่านมแพะมาให้เขา เขาได้ดื่มมัน ภายหลังได้นำมาให้อีก เขาได้ดื่มมัน ภายหลังได้นำมาให้อีก เขาได้ดื่มมัน จนเขาได้น่านมแพะหมดถึง 7 ตัว ภายหลังเขาได้เข้ารับอิสลาม ท่านนบี คือลา ได้มีคำสั่งให้นำแพะหนึ่งตัวมาให้เขา เขาได้ดื่มนมแพะตัวนั้น จากนั้นได้มีคำสั่งให้นำอีกตัวหนึ่งมาให้เขา แต่เขาดื่มนมของมันไม่หมด ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า ผู้มีศรัทธาจะดื่มในกระเพาะเดียว และ กาฟิรจะดื่มใน 7 กระเพาะ " (มุสลิม และ ตีรมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا كَانَ يَأْكُلُ أَكْلًا كَثِيرًا فَأَسْلَمَ فَكَانَ يَأْكُلُ قَلِيلًا فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : إِنَّ الْوُثَيْنَ يَأْكُلُ فِي مِئَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْثَالٍ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าว่า " แท้จริงชายคนหนึ่ง เขาเคยรับประทานอาหารอย่างมาก มาย ต่อมาเขาได้เข้ารับอิสลาม และปรากฏว่าเขารับประทานน้อยลง เรื่องนี้มีผู้เล่าให้ท่านนบี คือลา ทราบ ท่านได้กล่าวว่า แท้จริงผู้มีศรัทธาจะรับประทานในกระเพาะเดียว และกาฟิรนั้นจะรับประทานเจ็ดกระเพาะ "

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ يَمِينَهُ وَإِذَا شَرِبَ فَلْيَشْرَبْ يَمِينَهُ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอิบนิ อุมัร รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " เมื่อคนใดในหมู่พวกท่านรับประทานอาหาร ให้เขาจงรับประทานอาหารด้วยมือขวา และเมื่อเขาดื่ม ให้เขาจงดื่มด้วยมือขวา เพราะแท้จริงชัยฏอนนั้นกินด้วยมือซ้าย และดื่มด้วยมือซ้ายของมัน " (มุสลิม อิบุนดาอูด และ ตีรมิซีย)

عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَكَلَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ يَمِينُهُ فَقَالَ : كُلْ يَمِينِكَ فَقَالَ : لَا أَسْتَطِيعُ ، قَالَ : لَا اسْتَطَعْتَ مَا مَنَعَهُ إِلَّا الْكِبَرُ قَالَ : فَمَا رَفَعَهَا إِلَى فِيهِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านสะละมะฮฺ บิน อัล - อักวะอฺ รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงชายคนหนึ่งได้รับประทานอาหารที่ท่านนบี คือลา ด้วยมือซ้ายของเขา ท่าน (นบี คือลา) ได้กล่าวว่า ท่านจงรับประทานอาหารด้วยมือขวาของท่าน ชายผู้นั้นตอบว่า ฉันไม่สามารถทำตามได้ ท่านได้กล่าวว่า ท่านจะไม่มีความสามารถอีก (ความจริง) ไม่มีอะไรห้ามเขาหรอก นอกจากความหยาบโหด ผู้เล่าได้กล่าวว่า ต่อมาชายผู้นั้นไม่สามารถยกมือขวามาที่ปากของเขาได้ " (มุสลิม)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَتَى بَلْبَنٍ قَدْ شِيبَ بَعَاءُ وَعَنْ يَمِينِهِ أَعْرَابِيٌّ وَعَنْ شِمَالِهِ أَبُو بَكْرٍ فَشَرِبَ ثُمَّ أَعْطَى الْأَعْرَابِيَّ وَقَالَ : الْإِيمَنُ الْإِيمَنُ . رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริง ได้มีผู้นำนมที่ผสมกับน้ำมาให้ท่านนบี คือลา ทางด้านขวาของท่านมีอุรับชนบทคนหนึ่ง (นั่ง อยู่) ทางด้านซ้ายมีท่านอับบักกร²³ ท่านได้ดื่มแล้วส่งต่อ ให้อุรับชนบทคนนั้น (ดื่ม) และกล่าวว่า ด้านขวาก่อน ด้านขวาก่อน " (บุคอรี มุสลิม อิบุนดาอูด และ ตีรมิซีย)

²³ ท่านอับบักกร เป็นสาวกคนสำคัญ ต่อมาเมื่อท่านนบีมุฮัมมัด คือลาสิ้นชีวิต ท่านอับบักกรได้รับเลือกให้เป็นเคาะลีฟะฮฺ (ผู้แทนที่ปกครองอาณาจักรอิสลาม) คนแรก

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنِ الشَّرْبِ قَائِمًا فَقِيلَ : الْإِسْلَامُ ؟
قَالَ : ذَاكَ أَشَدُّ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَمُسْلِمٌ وَلَفْظُهُ : ذَاكَ أَشْرُ أَوْ أَخْبَثُ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี คือลา ได้ห้ามดื่มขณะยืน ได้มีผู้ถามว่า การรับประทานแล้ว ? ท่านตอบว่า นั้นยิ่งกว่า " ตีรมิซีย และ มุสลิม)

ในคำตอบของมุสลิมว่า " นั้นชัวยิ่งกว่า หรือน่าเกลียดยิ่งกว่า "

عَنْ مَائِثَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : لَا تَقْطُمُوا اللَّحْمَ بِالسِّكِّينِ فَإِنَّهُ مِنْ صَنِيعِ
الْأَعَاجِمِ وَانْهَوُا فَإِنَّهُ أَهْنَأُ وَأَمْرَأُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ท่านทั้งหลายจงอย่าตัดเนื้อด้วยมีด เพราะมันเป็นการกระทำของพวกอะญัม (คนนอกศาสนา) แต่ให้ท่านทั้งหลายจงแทะมัน (ด้วยฟัน) เพราะมันถูกอนามัยและมีประโยชน์มากกว่า " (อิบูดาวูด และ ตีรมิซีย)

عَنْ أَبِي سَمِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنِ
النَّفْعِ فِي الشَّرَابِ فَقَالَ رَجُلٌ : الْقَدَاءُ أَرَاهَا فِي الْإِنَاءِ ؟ قَالَ أَهْرِقَهَا ، قَالَ : فَإِنِّي لَا أُرَوِي
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدٍ ؟ قَالَ : فَإِنَّ الْقَدَحَ إِذْنٌ عَنْ فَيْكَ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ .

ท่านอับดูสะอิด รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี คือลา ได้ห้ามเป่าลงในเครื่องดื่ม ได้มีชายคนหนึ่งกล่าวขึ้นว่า ฉันเห็นเศษผงอยู่ในภาชนะ ท่านตอบว่า ท่านจงเอามันออก ชายคนนั้นกล่าวว่า (ถ้า) ฉันดื่มไม่พอกจากการหายใจครั้งเดียว ? ท่านกล่าวว่า ดังนั้น ท่านจงยกภาชนะออกจากปากของท่าน (เพื่อหายใจ แล้วดื่มใหม่) " (ตีรมิซีย และ อิบูดาวูด)

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ .

ท่านอับดูเกาะตาตะฮ์ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " เมื่อคนใดคนหนึ่งจากพวกท่านได้ดื่ม อย่าให้เขาหายใจรดลงในภาชนะ (ที่ใส่เครื่องดื่ม)²⁴ นั้น " (บุคอรี มุสลิม อิบูดาวูด และ ตีรมิซีย)

²⁴ ห้ามหายใจรดลงในภาชนะ นั้นหมายถึงอิสลามห้ามเป่าอาหารให้เย็น (ด้วย) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป่าอาหารให้ทารก หรือเด็กนั้น ในปัจจุบันพบว่า นอกจากจะเป็นการแพร่โรคทางเดินอาหารและโรคทางเดินหายใจสู่ทารก หรือ

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا وَيَقُولُ : إِنَّهُ أَرَوَى
وَأَبْرَأَ وَأَمْرًا . قَالَ أَنَسٌ : فَأَنَا أَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا . رَوَاهُمَا الْأَرْبَعَةُ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " ปรากฏว่าท่านนบี คือลา เคยดื่มน้ำสามอึกแล้วหายใจ แล้วกล่าวว่า แท้จริง (การทำ เช่นนั้น) ทำให้อึดดี ดับ (พืช) ได้ และเกิดประโยชน์ (แก่ สุขภาพ) ท่านอะนัสได้กล่าวว่า ดังนั้น สำหรับฉัน ฉันจะดื่ม 3 อึก แล้วหยุด (ดื่มเพื่อ) หายใจ " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด และ ตีรฺมิซีย)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : لَا تَشْرَبُوا وَاحِدًا كَشُرْبِ الْبَعِيرِ وَلَكِنْ اشْرَبُوا مَتْنًى وَثَلَاثَ وَسَمُوا إِذَا أَنْتُمْ شَرِبْتُمْ وَاحِدًا إِذَا أَنْتُمْ رَفَقْتُمْ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอิบนิ อับบาส รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " พวกท่านจงอย่าดื่มรวดเดียวเหมือนอูฐดื่ม แต่จงดื่มคราวละ สอง สาม (อึก) และจงกล่าวพระนามของอัลลอฮฺเมื่อท่าน (จะ) ดื่ม และจงสรรเสริญอัลลอฮฺเมื่อท่านได้ยก (ภาชนะออกจากปาก) " (ตีรฺมิซีย)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنِ اخْتِثَاتِ الْأَسْقِيَةِ . رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ .

ท่านอบูสะอีด รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้ห้าม (ดื่ม) จากปากของภาชนะที่ใส่น้ำดื่ม ²⁵ " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด และ ตีรฺมิซีย)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ وَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ بِاسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " เมื่อคนใดในหมู่พวกท่านจะรับประทานอาหาร ให้เขาจงกล่าวพระนามของอัลลอฮฺ (กล่าว บิสมิลลาฮฺ) และถ้า

เด็กแล้ว ยังแพร่โรคพิษสุุ่หารกหรือเด็กด้วย - ผู้วิจัย

²⁵ ภาชนะที่ใส่น้ำดื่ม หมายถึง ภาชนะที่เก็บน้ำ เช่น ขวด เหยือก กระติก โอ่ง ฯลฯ อิสลามสอนว่าห้ามดื่มจากภาชนะเหล่านี้ เมื่อเวลาจะดื่มน้ำให้เทน้ำใส่ภาชนะสำหรับดื่ม เช่น ถ้วย จอก หรือ แก้วน้ำ เป็นต้น

หากเขาลืมกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ในตอนเริ่มรับประทาน ให้เขาจงกล่าว (เมื่อนึกได้) ว่า “ บิสมิลลาฮิ เอวละละฮู วะ อาคิเราะฮู ” (ซึ่งแปลว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ตั้งตอนเริ่มต้น ถึงตอนท้ายของการรับประทาน) ” (อบูดาวูด และ ตีรมิซีย)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَأْكُلُ فِي سِتَّةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ نَجَاءً أَعْرَابِيٍّ فَاكَلَهُ بِلِقْمَتَيْنِ فَقَالَ ﷺ : أَمَا إِنَّهُ لَوْ سَمَى كَفَاكُمْ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ได้เล่าว่า “ ท่านนบี คือลาเคยร่วมรับประทานอาหารกับอัครสาวก หกท่าน ต่อมาได้มีอุรรับชนบทคนหนึ่งเข้ามาและได้รับประทานอาหารได้ 2 คำ ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า โปรดทราบ ความจริงถ้าหากเขากล่าวพระนามของอัลลอฮ์ สองคำนั้นก็เพียงพอ สำหรับพวกท่าน ” (ตีรมิซีย และถือว่าหะดีษนี้เป็นหะดีษเศาะหีห)

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا رَفَعَ مَائِدَتَهُ قَالَ : الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْنِيٍّ وَلَا مُودِعٍ وَلَا مُسْتَنْفَى عَنْهُ رَبَّنَا . رَوَاهُ التِّلْكَسِيُّ إِلَّا مُنْهًا . وَلِلْبُخَارِيِّ : الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْنِيٍّ وَلَا مَكْفُورٍ . وَلِلتِّرْمِذِيِّ : إِنْ اللَّهُ لَيَبْزُقِي عَنِ الْمَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ إِلَّا كَلَّةً فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا .

وَلِأَبِي دَاوُدَ وَالنَّسَائِيِّ : كَانَ إِذَا أَكَلَ أَوْ شَرِبَ قَالَ : الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَ وَسَقَى وَسَوَّغَهُ وَجَمَلَ لَهُ نَحْرَجًا .

ท่านอบูอุมามะฮ์ رضي الله عنه ได้เล่าว่า “ แท้จริงปรากฏว่าท่านนบี คือลา นั้น เมื่อท่านได้ ยกสำรับอาหารของท่าน จะกล่าวว่า มวลการสรรเสริญอย่างมากมาย อย่างดี อย่างมีมงคลใน การสรรเสริญนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ โดยไม่มีใครทำให้ (พระองค์) พอเพียง และ (พระองค์)

ไม่ถูกทอดทิ้ง และไม่มีใครที่จะไม่ฟังพาพระองค์ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา " (บุคอรี อับดุลดาวูด ตีรุมิซีย และ นะสาอีย)

และตัวบทของบุคอรีว่า " มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ซึ่งได้ทำให้พวกเราพอเพียง และได้ให้น้ำดื่มแก่พวกเรา และโดยที่ความโปรดปรานของพระองค์จะไม่ถูกปฏิเสธ "

ตัวบทของมุสลิม และ ตีรุมิซียว่า " แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงพอใจว่าที่รับประทานอาหารมื้อหนึ่ง และเขาได้สรรเสริญพระองค์บนอาหารมื่อนั้น หรือที่ดื่มเครื่องดื่ม และเขาได้สรรเสริญพระองค์บนเครื่องดื่มนั้น "

และตัวบทของอับดุลดาวูด และ นะสาอียว่า " ปรากฏว่าเมื่อท่านรับประทานอาหารหรือดื่ม ท่านได้กล่าวว่า มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้ประทานอาหารและน้ำดื่ม และให้มันง่าย (ที่จะรับเข้า และถ่ายออก) และได้ดลบันดาล ให้มันมีทางออก "

عَنْ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ أَكَلَ طَعَامًا فَقَالَ : الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا تُوْقَةٍ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ .

ท่านมุอาซ บิน อะนัส รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ผู้ใดได้รับประทานอาหารและกล่าว (ใจความ) ว่า ‘ มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ซึ่งได้ให้อาหารนี้แก่ฉัน โดยไม่มีกำลังและพลังใดจากฉัน ’ เขาจะถูกอภัยโทษจากบาปที่ผ่านพ้นมาแล้ว " (ตีรุมิซีย และ อับดุลดาวูด)

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ وَإِذَا شَرِبْنَا فَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ فَإِنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ يُجْزَى مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ إِلَّا اللَّبَنُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ

ท่านอิบนิ อับบาส รฎียา ได้เล่าว่า " เมื่อคนใดในหมู่พวกท่านรับประทานอาหาร ให้เขากล่าว (ความ) ว่า ‘ โอ้อัลลอฮ์ ! ได้ทรงโปรดเพิ่มพูนอาหารนี้แก่พวกเรา และได้โปรดให้เราได้อาหารที่ดีกว่านี้ ’ และเมื่อได้ดื่มนม ให้เขาจงกล่าว (ความ) ว่า ‘ โอ้อัลลอฮ์ ! ได้ทรง

โปรดเพิ่มพูนอาหารนี้ให้แก่พวกเรา และได้ทรงโปรดเพิ่มประมาณอาหารนี้ให้แก่พวกเรา ' แท้จริงไม่มีสิ่งใดที่จะทดแทนทั้งอาหารและเครื่องดื่มได้นอกจากน้ำนม " (อบูดาหวูด และ ตีรมิซีย)

4. ภาษนะ เครื่องใช้

จากหะดีษ

عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : لَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّمِّ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَالذِّيْبَاجَ فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ . رَوَاهُ الْخَمِيسَةُ .
وَفِي رِوَايَةٍ : مَنْ شَرِبَ فِي إِنَاءٍ مِنْ ذَمٍّ أَوْ فِضَّةٍ فَإِنَّمَا يَجْرُجُ فِي بَطْنِهِ نَارًا مِنْ جَهَنَّمَ

ท่านหุซัยฟะฮ์ ฎิยัลลอฮุฮินฮุ ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ท่านทั้งหลายจงอย่าดื่มในภาชนะทองคำและเงิน และ ท่านทั้งหลาย จงอย่าสวมใส่ผ้าไหมเนื้อละเอียด และเนื้อหยาบ เพราะความจริงมันเป็นของพวกเขา (กาฟิร) ในโลกนี้ และเป็นของพวกท่านในวันอาคิเราะฮ์ " (บุคอรี มุสลิม อบูดาหวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

และในบางรายงานว่า " ผู้ใดได้ดื่มในภาชนะที่ทำจากทองคำหรือเงิน ความจริงมันจะเป็นไฟจากขุมนรกส่งเสียดังอยู่ในท้องของเขา "

5. มุสลิมควรทำอาหารกินเอง

ดังหะดีษ

عَنِ الْمِقْدَامِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ . وَفِي رِوَايَةٍ : كَانَ لَا يَأْكُلُ إِلَّا مِنْ عَمَلِ يَدِهِ .

ท่านมิกดาม ฎิยัลลอฮุฮินฮุ ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ไม่มีใครเลยที่จะได้รับประทานอาหารดีไปกว่า การที่เขาได้รับประทานจากงานที่ทำโดยน้ำมือของเขา และความจริงนบีของอัลลอฮ์ (คือ นบี) ดาหวูด อะลัยฮิสลาม ก็ได้รับประทานจากงานที่ทำโดยน้ำมือของท่าน "

และในบางรายงานว่า " (นปีตาวูด) จะไม่รับประทาน นอกจากงานที่ทำโดยน้ำมือของ
ท่านเท่านั้น " (บุคอรีย์)

ตอนที่ 4. อนามัยสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยา (Environmental Health and Ecology)

ความหมายและ / หรือหลักการสาธารณสุขโดยสรุป

อนามัยสิ่งแวดล้อมหมายถึง " ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพอนามัยของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวมนุษย์ " (ประภรณ์ จารุจันทร : 2527)

นิเวศวิทยาหมายถึง " การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม ถ้าความสัมพันธ์ระหว่างสองสิ่งเป็นไปอย่างเหมาะสม ก็เป็นผลดีต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมนั้น "

ดังนั้น การอนามัยสิ่งแวดล้อมจึงเป็นงานที่มนุษย์รักษาสภาพแวดล้อม ให้มีคุณภาพที่เหมาะสม เกื้อกูลต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ เป็นงานที่ป้องกัน มิให้โรค หรือพิษภัยเข้าสู่ตัวมนุษย์ " (ประภรณ์ จารุจันทร : 2527)

ในปี พ.ศ. 2513 องค์การอนามัยโลกได้กำหนดขอบเขตของงานอนามัยสิ่งแวดล้อม ดังนี้ 1) การจัดหา น้ำสะอาด 2) การควบคุมมลพิษทางน้ำ (รวมทั้งน้ำใต้ดิน) 3) การกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียที่มีลักษณะเป็นของแข็ง 4) การควบคุมแมลงและสัตว์กัดแทะ 5) การควบคุมมลพิษทางดิน 6) การสุขาภิบาลอาหาร 7) การควบคุมมลพิษทางอากาศ 8) การป้องกันอันตรายจากรังสี 9) อาชีวอนามัย (สุขภาพของผู้ประกอบอาชีพ) 10) การควบคุมมลพิษทางเสียง 11) การสุขาภิบาลที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม 12) การผังเมือง 13) การอนามัยสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการคมนาคมทางอากาศ ทางน้ำ และทางบก 14) การป้องกันอุบัติเหตุ 15) การสุขาภิบาลสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ 16) การควบคุมการระบาดของโรคและการอพยพของประชากร

และการสาธารณสุขของไทยได้เน้นเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ คือ

- การจัดหา น้ำสะอาด
- การกำจัดน้ำเสีย
- การกำจัดอุจจาระ
- การกำจัดขยะมูลฝอย
- การสุขาภิบาลอาหาร
- การควบคุมแมลงและสัตว์กัดแทะ
- สุขภาพของผู้ประกอบอาชีพ (เกี่ยวข้องกับความร้อน แสง เสียง ความ
สั่นสะเทือนสารพิษ และ กัมมันตรังสี)

- การสุขาภิบาลที่อยู่อาศัยและสนามบิน
- การสุขาภิบาลสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- การสุขาภิบาลในสภาวะฉุกเฉิน (เช่น ขามที่เกิดภัยธรรมชาติหรืออุบัติเหตุ) และการป้องกันอุบัติเหตุ

หลักการอิสลามส่วนหนึ่งมีดังนี้

1. การสุขาภิบาล

1.1 น้ำสะอาด

หลักฐานจากอัลกุรอาน และ หะดีษ

25 : 48 ความว่า “ พระองค์คือผู้ทรงส่งลม (ฝนร่ำเหย) ข้าวดี (ล่วงหน้า) ก่อนพระเมตตาของพระองค์ (ที่จะทรงให้มีฝนตก) และเราได้หลั่งน้ำบริสุทธิ์ลงมาจากฟากฟ้า (ได้แก่ น้ำฝน น้ำค้าง หิมะ ฯ) ”

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : سَأَلَ رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَزَكُ الْبَحْرَ وَنَحْمِلُ مِمَّا الْقَلِيلَ مِنَ الْمَاءِ فَإِنْ تَوَضَّأْنَا بِهِ عَطِشْنَا أَفْتَوْضَأُ بِمَاءِ الْبَحْرِ ؟
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : هُوَ الطَّهُّورُ مَاءُهُ، الْحِلُّ مَيْتَتُهُ . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าว่า “ มีชายคนหนึ่งถามท่านรสุลุลลอฮฺ คือเล่าว่า โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ ! ความจริงพวกเราโดยสารไปในทะเล และพวกเราพาน้ำติดตัวไปได้เพียงเล็กน้อย ถ้าหากเราใช้น้ำนั้นทำวุฎู พวกเราจะต้องอดน้ำ พวกเราจะทำวุฎูโดยใช้น้ำทะเลได้หรือไม่ ท่านรสุลุลลอฮฺ คือเล่า กล่าวว่า น้ำทะเลสะอาด และใช้ทำความสะอาดได้ และซากสัตว์ทะเลที่ตาย(ก็)อนุญาตให้ใช้เป็นอาหารได้ ” (อบูดาวูด ตีรมิซีย และ อัน - นะสาอีย)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يُقَالُ لَهُ : إِنَّهُ يُسْتَقَى لَكَ مِنْ بَرٍّ بَضَاعَةً وَمِنْ بَرٍّ يُلْقَى فِيهَا لُحُومُ الْكِلَابِ وَالْمَحَائِضُ وَعَذْرُ النَّاسِ .
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِنْ الْمَاءُ طَهُورٌ لَا يَنْجَسُهُ شَيْءٌ . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .

وَقَالَ أَبُو دَاوُدَ : قَدَرْتُ بِرِ بَضَاعَةِ بَرْدَانِي مَدَدَتُهُ عَلَيْهَا ثُمَّ ذَرَعْتُهَا فَإِذَا
عَرَضَهَا مِثَّةً أَذْرَجَ وَتَمِمْتُ قَتَبَةَ بْنِ سَمِيدٍ قَالَ : سَأَلْتُ قَيْمَ بَرِّ بَضَاعَةِ عَنْ عُمَيْقَا
قَالَ : أَكْثَرُ مَا يَكُونُ فِيهَا الْمَاءُ إِلَى الْمَانَةِ قُلْتُ : فَإِذَا نَقَصَ ؟ قَالَ : دُونَ الْمَرْوَةِ
وَسَأَلْتُ صَاحِبَ الْبُسْتَانِ الَّذِي مَيَّ فِيهِ : هَلْ غَيَّرَ بَنَآؤَهَا عَمَّا كَانَتْ عَلَيْهِ ؟ قَالَ : لَا

ท่านอบูสะอีด อัล - คุดรีย์ได้เล่าว่า " ฉัน ได้ยืนท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา กล่าวในขณะที่
มีผู้กล่าวกับท่านว่า ความจริงเขาได้นำน้ำจากบ่อน้ำบุฏออะฮฺ (บ่อน้ำขั้บจากพื้นทราย) มาให้
ท่านใช้ และดื่ม มันเป็นบ่อที่คนเคยโยนเนื้อสุนัข ผ้าขั้บเลือดประจำเดือน และอุจจาระลงไป
ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา กล่าวว่า แท้จริงน้ำในบ่อ บุฏออะฮฺนั้นสะอาด จะไม่มีสิ่งใดทำให้มัน
โสโครกได้ " (อบูดาวูด ตีรฺมิซียฺ และ นะสาอียฺ)

และอบูดาวูดได้กล่าวว่า " ฉันได้วัดบ่อน้ำ บุฏออะฮฺ โดยใช้ผ้าห่มพาดบนปากบ่อ แล้ว
ฉันได้วัดด้วยศอก ปรากฏว่ามันมีความกว้าง 6 ศอก และฉันได้ยืนท่านกุตัยบะฮฺ บิน สะอีด
กล่าวว่า ฉันได้ถามผู้ดูแลบ่อน้ำ บุฏออะฮฺ ถึงความลึกของมัน เขา (ผู้ดูแล) ตอบว่า เวลานั้น
มากที่สุดนั้น จะสูงถึงชนได้ร่มผ้าฉัน เขา (กุตัยบะฮฺ) ถามว่า เมื่อมันลดละ ? เขา (ผู้ดูแล
บ่อ) ตอบว่า ต่ำกว่าหัวเข่า และฉัน (อบูดาวูด) ได้ถามเจ้าของสวนซึ่งเป็นที่ตั้งของบ่อน้ำ
บุฏออะฮฺ ว่า บ่อนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลง (ไปจากสมัยของท่านนบี คือลา) หรือเปล่า ? เขา
(เจ้าของสวน) ตอบว่า เปล่า "

عَنِ ابْنِ عُمرَ قَالَ : سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْمَاءِ يَكُونُ فِي الْفَلَاءِ وَمَا يَنْوَبُهُ
مِنَ الدَّرَابِ وَالسَّبَاعِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِذَا كَانَ الْمَاءُ قَلْتَيْنِ لَمْ يَحْمِلِ
الْخَبَثَ . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านอิบนุ อุมัร ได้เล่าว่า " ได้มีผู้ถามท่านนบี คือลาถึงแหล่งน้ำที่อยู่กลางทุ่งกว้าง
และมีสิ่งสาราสัตว์วนเวียนกันมา (ดื่มน้ำ กิน และลงเล่นน้ำพร้อมทั้งถ่ายมูลลงในแหล่งน้ำนั้น)
ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลาได้ตอบว่า เมื่อน้ำนั้นมีจำนวนถึงสองกุลละฮฺ จะไม่เปลี่ยนเป็นน้ำโสโครก
(นะญิส) " (อบูดาวูด ตีรฺมิซียฺ และ นะสาอียฺ)

وَقَالَ الزُّمَرِيُّ : لَا بَأْسَ بِالْمَاءِ . مَا لَمْ يُغَيَّرْ طَعْمُ أَوْ رِيحُ أَوْ لَوْنٌ .

ท่านอัย - ซุรียูกกล่าวว่า “ ไม่เป็นไรที่จะใช้น้ำ หากรส กลิ่น (และ) สีของน้ำไม่เปลี่ยนแปลง ”

ท่านอิต - ติรมิซียูได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ وَاحِدٌ وَإِسْحَاقُ قَالَ وَإِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلَّتَيْنِ كَمْ يَنْجِسُهُ شَيْءٌ مَا لَمْ يَتَغَيَّرْ رُوحُهُ أَوْ طَعْمُهُ

“ ท่านอิหม่ามชาฟีอียู ท่านอิหม่ามอะหมัด และท่านอิสหากได้กล่าวว่า ไม่มีสิ่งใดทำให้น้ำเสียได้ เมื่อมีน้ำ 2 กุลละฮฺ ใน เงื่อนไขที่ว่าเมื่อกลิ่น รสของมันไม่เปลี่ยนไป ” (อิต - ติรมิซียู บทที่ 1 บทที่ 50)

(ตูรยละเอียดในเรื่องความสะอาด)

1.2 ให้รักษาความสะอาดของบ่อน้ำ

ดังหะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَبُولُ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَجْرِي ثُمَّ يَغْتَسِلُ فِيهِ . الْبُخَارِيُّ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า “ ผู้ใดในหมู่พวกท่านจงอย่าถ่ายปัสสาวะลงในน้ำนิ่งซึ่งไม่ไหล แล้วไปอาบน้ำลงในนั้น ” (อัล - บุคอรีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : قَالَ : لَا يَنْتَسِلُ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ وَهُوَ جُنُبٌ فَقَالَ : كَيْفَ يَفْعَلُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ ؟ قَالَ : يَتَنَاوَلُهُ تَنَاوُلًا . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า “ คนใดในหมู่พวกท่านจงอย่าอาบลงในน้ำนิ่ง²⁶ ขณะมีญุนุบ มีผู้ถามว่า จะให้ทำอะไรแล้ว ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ? เขาตอบว่า ให้ตักน้ำ (ขึ้นมา) อาบ ” (มุสลิม บทที่ 2 กิตาบบุญญะฮฺเราะฮฺ บทที่ 22)

²⁶ น้ำนิ่งในที่นี้คือ น้ำบ่อซึ่งน้ำถ่ายเทไม่ได้

1.3 การกำจัดขยะมูลฝอย

ในสมัยศตศดา มีสถานที่ทิ้งขยะของหมู่บ้าน ดังหะดีษ

عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ: أَتَى النَّبِيُّ ﷺ سُبَاطَةَ رَوْمٍ فَقَالَ نَأْمًا ثُمَّ دَعَا بِمَاءٍ فَجَنَّتُهُ بِهِ فَنَوَّضًا.

ท่านฮุซัยฟะฮฺได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลลา ได้มาถึงสถานที่ถ่ายขยะของหมู่บ้าน แล้วท่านได้ยื่นถ่ายปัสสาวะ²⁷ หลังจากนั้นท่านได้เรียกเอาน้ำ ฉันทจึงได้นำน้ำมาให้ท่าน ต่อมาท่านได้ทำวุฎอ "

1.4 การกำจัดอุจจาระและสิ่งปฏิกูล

จาก อัล - หะดีษ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجِسَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَعَى أَنْ يُبَالَ فِي الْجُبْرِ قَالُوا لِقَتَادَةَ : مَا يُكْرَهُ مِنَ الْبَوْلِ فِي الْجُبْرِ ؟ قَالَ : كَانَ يُقَالُ إِنَّهَا مَسَاكِنُ الْجِنِّ . رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน สัรญิส ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลลา กล่าวว่า ผู้ใดในหมู่พวกท่านจงอย่าถ่ายอุจจาระลงในรู มีผู้ถามท่านเกาะตาตะฮฺว่า ทำไมจึงรังเกียจการถ่ายปัสสาวะลงในรู ? ท่านตอบว่า มันเป็นที่อยู่ของญิน " (อัน - นะสาอียฺ และ อบูดาวูด)

عَنْ أَبِي مُوسَى إِي كُنْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ فَأَرَادَ أَنْ يَبُولَ دِمْنًا فِي أَهْلِ جِدَارِ فَبَالَ ثُمَّ قَالَ إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يَبُولَ فَلْيُرْتِدْ لِبَوْلِهِ مَوْبِعًا . ابوداود

ท่านอบูมูซาได้เล่าว่า " วันหนึ่งฉันอยู่กับท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลลา ท่านต้องการถ่ายปัสสาวะ ท่านได้ไปที่ดินอ่อนๆข้างโคนกำแพงหนึ่ง แล้วท่านถ่ายปัสสาวะ แล้วท่านบอกว่า เมื่อผู้ใดในหมู่พวกท่านต้องการถ่ายปัสสาวะ ก็ให้หาที่สำหรับถ่าย " (อบูดาวูด บทที่ 1 บทที่ 2)

²⁷ ในเรื่องการกิน ต้ม และถ่ายปัสสาวะ มีหลักฐานหลายหะดีษยืนยัน ยกเว้นในกรณีที่เป็นหญิงนั้นได้

عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا ذَهَبَ الْمَذْمَبُ أَبْمَدَّ . رَوَاهُ أَصْحَابُ
السُّنَنِ . وَلِأَبِي دَاوُدَ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَرَادَ الْبَرَّازَ انْطَلَقَ حَتَّى لَا يَرَاهُ أَحَدٌ .

ท่านอัล - มุฮิเราะฮฺ บิน ชะวะบะฮฺได้เล่าว่า " ความจริงท่านนบี คือลา นั้น เมื่อได้
ออกไป (ถ่าย อุจจาระ) ท่านจะออกไปไกล (จนพ้นสายตาผู้คน) " (ออบู ดาวูด ตีรฺมิซีย
และ นะสาอีย)

ตามสำนวนของอบูดาวูดว่า " ปรากฏว่าท่านนบี คือลานั้น เมื่อต้องการจะถ่ายอุจจาระ
จะเดินออกไปจนไม่มีใครมองเห็น "

عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ
إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ.

ท่านอะนัสได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา เมื่อจะเข้าไปในสถานที่ที่จะถ่ายอุจจาระ (ส้วม)
ท่านจะกล่าว (ความ) ว่า ‘ โอ้อัลลอฮฺ ! ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากสิ่งเลวร้าย
ทั้งหมด และจากมารร้ายทั้ง ตัวผู้และตัวเมีย ’ " (บุคอรี มุสลิม ออบูดาวูด ตีรฺมิซีย และ
นะสาอีย)

عَنْ عَلِيٍّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : سِتْرُ مَا بَيْنَ أَعْيُنِ الْجَنِّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ
إِذَا دَخَلَ أَحَدُهُمُ الْخَلَاءَ أَنْ يَقُولَ بِاسْمِ اللَّهِ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَحْمَدُ وَحَسَنُهُ .

ท่านอะลีได้เล่าว่า " แท้จริงท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า สิ่งที่ปิดกั้นระหว่าง
สายตาของญิน กับอวัยวะพึงสงวนของมนุษยชาติ คือ เมื่อใครคนใดคนหนึ่งได้เข้าไปในที่ถ่าย
อุจจาระแล้วเขากล่าวว่า บิสมิลลาฮฺ (ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ) " (ตีรฺมิซีย และ อะหมัด โดย
ท่านอะหมัดถือว่าเป็นหะดีษ หะสัน)

عَنْ مَائِشَةَ قَالَتْ : كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ قَالَ غُفْرَانُكَ . رَوَاهُ أَصْحَابُ
السُّنَنِ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า " เมื่อท่านนบี คือลา ออกจากที่ที่ถ่ายอุจจาระ (ส้วม)
ท่านได้กล่าวว่า สุฟรอนะกะ (แปลว่า ขอการอภัยโทษจากพระองค์) " (ออบูดาวูด ตีรฺมิซีย
และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : اتَّقُوا اللَّاعِنِينَ قَالُوا : وَمَا اللَّاعِنَانِ
يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : الَّذِي يَتَخَلَّى فِي طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ ظِلِّهِمْ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَ مُسْلِمٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " พวกท่านจงระวังงาน
2 ชิ้น ที่มนุษย์จะพากันสาปแช่ง พวกเขา (เหล่าอัครสาวก) ได้กล่าวว่า งาน 2 ชิ้นนั้นคืออะไร?
โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! ท่านได้ตอบว่า คือผู้ที่ถ่ายอุจจาระไว้ตามทางสัญจรของมนุษย์ และได้ร่มไม้
ที่พวกเขา (ผู้คน) อาศัยร่มเงา " (อบูดาวูด และ มุสลิม)

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : اتَّقُوا الْمَلَاعِينَ الثَّلَاثَةَ : الْبَرَّازَ فِي الْوَارِدِ
وَفَارِعَةَ الطَّرِيقِ وَالظَّلَّ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านมุอาซ บิน จะบัล ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านกล่าวว่า " ท่านทั้งหลายจง
ระวังสาเหตุที่จะทำให้ถูกสาปแช่งทั้งสาม คือ การถ่ายอุจจาระตามแหล่งน้ำ ตามทางสัญจร และ
ใต้ร่มไม้ " (อบูดาวูด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : لَا يُولَنَ
أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَحْرَى نَمَّ يَمْتَسِلُ فِيهِ . وَفِي رِوَايَةٍ : نَمَّ يَتَوَضَّأُ مِنْهُ .
وَفِي رِوَايَةٍ : نَعَى أَنْ يُبَالَ فِي الْمَاءِ الرَّأَكِدِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งได้กล่าวว่า " คนใดในหมู่พวกท่านจะ
อย่าปัสสาวะลงในน้ำนิ่งที่ไม่ไหล แล้วก็อาบลงใน(น้ำ)นั้น "

และในบางรายงานว่า " หลังจากนั้นได้ทำฎูอูจากน้ำนั้น "

และในบางรายงานว่า " (ท่านนบี) ได้ห้ามปัสสาวะลงในน้ำนิ่ง "

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ صَلَاحُ قَالَ : لَا يُولَنَ أَحَدُكُمْ فِي مُسْتَحَبٍّ
فَإِنَّ عَامَّةَ الْوَسْوَاسِ مِنْهُ . رَوَاهُ النَّسَائِيُّ

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน มุฮัมมัด ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ว่าท่านกล่าวว่า " ผู้ใดใน หมู่พวกท่านจงอย่าถ่ายปัสสาวะในห้องน้ำ แล้วอาบน้ำที่ในนั้น หรือทำธุระที่ในนั้น เพราะส่วน มากทำให้สงสัยได้ " (อัน - นะสาอียฺ บทที่ 1 บทที่ 31)

عَنْ أَمِيَّةَ ابْنَةِ رُفَيْقَةَ نَأَتْ : كَانَ
لِلنَّبِيِّ ﷺ قَدْخٌ مِنْ عَيْدَانٍ تَحْتَ سَرِيرِهِ يَبُولُ فِيهِ بِاللَّيْلِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอุมัยมะฮฺ บุตรสาวรูกอยเกาะฮฺได้เล่าว่า " ปรากฏว่าท่านนบี ศ็อลลา นั้นมีโดยุโบ หนึ่งทำด้วยไม้วางอยู่ใต้เตียงนอนของท่าน ท่านจะถ่ายลงไปในโถนั้น ในเวลากลางคืน " (ออบูดาวูด ตีรุมิซียฺ และ นะสาอียฺ)

عَنْ سَلْمَانَ قِيلَ لَهُ : قَدْ عَلَّمَكُمْ نَبِيُّكُمْ ﷺ كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى
الْخِرَاءَةِ فَقَالَ : أَجَلٌ لَقَدْ نَهَاَنَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ لِنَايِطٍ أَوْ بَوْلٍ أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ
بِالْيَمِينِ أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَخْجَارٍ أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِرَجِيعٍ أَوْ عَظْمٍ .
رَوَاهُ الطَّلَبَةُ إِلَّا الْبُخَارِيُّ . وَلِلتِّرْمِذِيِّ : لَا تَسْتَنْجُوا بِالرَّوْتِ وَلَا بِالْعِظَامِ فَإِنَّهُ زَادَ
إِخْوَانَكُمْ مِنَ الْجَنِّ .

ท่านสลมานได้เล่าว่า มีผู้กล่าวแก่ท่านว่า " ความจริงนบี ศ็อลลา ของพวกท่านได้สอน พวกท่านหมดทุกอย่าง แม้กระทั่งระเบียบในการนั่งถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะกระนั้นหรือ ? ท่านสลมานได้ได้กล่าวตอบว่า ใช่แล้ว ความจริงท่านได้ห้ามเราหัน หน้าไปทางทิศกิบละฮฺ ในขณะที่ ถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะ หรือ (ห้ามพวกเรา) ทำการชำระด้วยมือขวา หรือ (ห้ามพวกเรา) ทำ การชำระด้วยหินต่ำกว่า 3 ก้อน หรือ (ห้ามพวกเรา) ทำการชำระ ด้วยมูลสัตว์หรือกระดูก " (มุสลิม ออบูดาวูด ตีรุมิซียฺ และ นะสาอียฺ)

ในตวับทหะดีษตามรายงานของตีรุมิซียฺ ว่า " ท่านทั้งหลายอย่าชำระด้วยมูลสัตว์และ กระดูก เพราะความจริงมัน (กระดูก) เป็นอาหารของญิน พี่น้องของท่านทั้งหลาย "

عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ : ارْتَقَيْتُ فَوْقَ يَتِّ حَفْصَةَ لِبَمْضٍ حَاجَتِي فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
يَقْضِي حَاجَتَهُ مُسْتَذْبِرَ الْقِبْلَةِ مُسْتَقْبِلَ الشَّامِ . وَفِي رِوَايَةٍ : نَاعِدًا عَلَى لَبْتَيْنِ .

ท่านอิบนิ อุมร์ได้เล่าว่า " ฉันได้ขึ้นไปบนบ้านของท่านหญิงหุฟเซาะฮะ²⁸ เพื่อทำธุระบางอย่างของฉัน แล้วฉันได้เห็นท่านรูดุลลอฮ์ คือลา กำลังถ่ายอุจจาระ โดยหันหลังไปทางกิบละฮ์ หันหน้าไปทางเมืองฮาม " (บุคอรี อิบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

และในบางรายงานว่า " โดยนั่งอยู่บนอิฐ 2 ก้อน "

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : إِذَا بَالَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَأْخُذْ ذِكْرُهُ يَمِينِهِ وَلَا يَسْتَنْجِ يَمِينِهِ وَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ

ท่านอบูเกาะตาตะฮะได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " เมื่อคนใดในหมู่พวกท่านได้ถ่ายปัสสาวะ ดังนั้นเขาอย่าจับสิ่งของเขาด้วยมือขวา และอย่าชำระ (ล้าง) โดยใช้มือขวา และเขาอย่าหายใจ (ลง) ในภาชนะ (เมื่อดื่มน้ำ) " (บุคอรี มุสลิม อิบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَنْ تَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْزِرْ ، وَمَنِ اسْتَنْجَرَ فَلْيُورِزْ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا أَبَا دَاوُدَ ، وَلَهُ : مَنْ اكْتَمَلَ فَلْيُورِزْ ، مَنْ فَعَلَ فَقَدْ أَحْسَنَ ، وَمَنِ اسْتَنْجَرَ فَلْيُورِزْ ، مَنْ فَعَلَ فَقَدْ أَحْسَنَ ، وَمَنْ لَا فَلَاحَرَجَ ، وَمَنِ اسْتَنْجَرَ فَلْيُورِزْ ، مَنْ فَعَلَ فَقَدْ أَحْسَنَ ، وَمَنْ لَا فَلَاحَرَجَ ، وَمَنْ أَكَلَ فَمَا تَخَلَّلَ فَلْيَلْفِظْ ، وَمَا لَكَ بِلِسَانِهِ فَلْيَتَلَمَّعْ ، مَنْ فَعَلَ فَقَدْ أَحْسَنَ ، وَمَنْ لَا فَلَاحَرَجَ ، وَمَنِ آتَى الْغَائِطَ فَلْيَسْتَنْزِرْ ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ إِلَّا أَنْ يَجْمَعَ كَثِيبًا مِنْ رَمْلِ فَلْيَسْتَنْزِرْ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَلْمَبُ بِمَقَاعِدِ بَنِي آدَمَ ، مَنْ فَعَلَ هَذَا فَقَدْ أَحْسَنَ ، وَمَنْ لَا فَلَاحَرَجَ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮะได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ผู้ใดทำธุระ จงสังน้ำที่ สุดเข้าไปออกมา และผู้ใดได้ทำการชำระโดยใช้ก้อนหินเช็ด ให้ เขาเช็ดมันเป็นจำนวนคือ " (บุคอรี มุสลิม ตีรมิซีย และนะสาอีย)

²⁸ ท่านหญิงหุฟเซาะฮะ เป็นภรรยาคนหนึ่งท่านนบี คือลา และเป็นพี่สาวของท่านอิบนิ อุมร์

และตามรายงานของอบูดาอูดว่า " ผู้ใดใช้ฝุ่นหินสีดำทาเปลือกตา ให้เขาจงทาด้วยจำนวนสี่ ผู้ใดได้กระทำ (อย่างนี้) นับว่าเขาได้กระทำความดี และผู้ใดไม่ได้กระทำอย่างนี้ก็ไม่มีความผิด และผู้ใดได้กินอาหาร ดังนั้นเศษอาหารที่ติดอยู่ตามไรฟันเมื่อถูกแคะออกมา ให้เขาจงบ้วนทิ้งไป และเศษอาหารที่เขาใช้ลิ้นดันออกมาจากริฟัน ให้เขาจงกลืนลงไป (ถ้าเขาต้องการ) ผู้ใดได้กระทำ (อย่างนี้) นับว่าเขาได้กระทำความดี และผู้ใดไม่ได้กระทำอย่างนี้ก็ไม่มีความผิด และ ผู้ใดได้มายังที่ถ่ายอุจจาระ ให้เขาจงปกปิดอย่างมิดชิด ถ้าหากเขาไม่มี สิ่งที่จะใช้ปกปิด ให้เขากองทรายขึ้นเป็นเนินเล็กๆ แล้วให้เขาหันหลังให้เนินทรายนั้น เพราะความจริงชัฏฏอนนั้นมันจะเล่นกันมนุษย์ (ให้คิดสับสน) ผู้ใดกระทำ (อย่างนี้) นับว่าเขาได้กระทำความดี และผู้ใดไม่ได้กระทำอย่างนี้ก็ไม่มีความผิด "

عَنْ أَبِي سَمِيدٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : لَا يَخْرُجُ
الرُّجُلَانِ بِضَرْبَانِ الْغَائِطَ كَانِفَيْنِ عَنْ عَوْرَتَيْهِمَا يَتَحَدَّثَانِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَمَقْتُ
عَلَى ذَلِكَ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านอบูสะอีดได้เล่าจากท่านนบี คือสา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ผู้ชายสองคนจะไม่ออกไปถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ โดยเปิดเผยอวัยวะพึงสงวน (ระหว่างสะดือกับหัวเข่า) แล้วพูดคุยกัน เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ทรงชิงชังการกระทำเช่นนั้น " (อบูดาอูด)

عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَرَادَ حَاجَةً لَا يَرْفَعُ تَوْبَهُ حَتَّى يَذْنُو مِنَ
الْأَرْضِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอิบนุ อุมร์ได้เล่าว่า " ปรากฏว่าท่านนบี คือสา นั้น เมื่อต้องการจะถ่ายอุจจาระ ท่านจะไม่ถลกผ้าขึ้น จนกว่าท่านจะเรียกขาน " (อบูดาอูด และ ตีรฺมิซีย)

1.5 สุขาภิบาลอาหาร

จากอัล - หะดีษ

عَنْ مَيْمُونَةَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سُئِلَ عَنْ فَاوَرَةٍ . سَتَطَتْ فِي سَمْنٍ فَقَالَ : أَلْقَوْهَا
وَمَا حَوْلَهَا وَكُلُوا سَمْنَكُمْ . وَفِي رِوَايَةٍ إِذَا وَقَعَتِ الْفَاوَرَةُ فِي السَّمْنِ فَإِنْ كَانَ جَابِداً
فَأَلْقَوْهَا وَمَا حَوْلَهَا وَإِنْ كَانَ مَائِماً فَلَا تَقْرَبُوهُ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا مُسْلِماً .

ท่านหญิงมัยมูนะฮ์ได้เล่าว่า “ แท้จริงท่านนบี คือลา ได้ถูกถามถึงหนูที่ตกลงไปตายใน เนย (แข็ง) ท่านได้ตอบว่า จงโยนหนูและบริเวณโดยรอบที่มันตกลงไปตายนั่นทิ้งไป และจง กินเนยของพวกเขา (ที่เหลืออยู่) ”

และในบางรายงานว่า “ เมื่อหนูตกลงไปในเนย (ให้ดูเนยว่า) ถ้าหากมันแข็ง ให้พวก ท่านจงจับหนูโยนทิ้งไปพร้อมกับบริเวณโดยรอบ (ตัวหนูที่ตกลงไป) แต่ถ้าหากมันเหลว พวก ท่านจงอย่าเข้าใกล้มันอีกเลย (ให้เททิ้งไป) ” (บุคอรี อับูดาวูด ตีรุมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : إِذَا وَنَعَ
الذَّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَنْفِئْهُ كُلَّهُ ثُمَّ لِيَطْرَحْهُ فَإِنَّ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ شِفَاءٌ وَفِي الْآخَرِ
دَاءٌ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالنَّسَائِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ . وَزَادَ : وَإِنَّهُ يَتَّقِي بِمَجَاحِهِ الَّذِي فِيهِ الدَّاءُ .

ท่านอับูฮุร็อยเราะฮ์ รุฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า “ เมื่อแมลงวัน ได้ตกลงไปในภาชนะของผู้ใดในหมู่พวกท่าน ให้เขากดมันให้จมหมดทั้งตัว แล้วจงขว้างมันทิ้ง ไป เพราะแท้จริง ในปีกข้างหนึ่งจากสองข้างของมัน มียารักษา และอีกข้างหนึ่งมีโรค ” (บุคอรี นะสาอีย และอับูดาวูด)

อับูดาวูดได้รายงานเพิ่มเติมว่า “ แท้จริงแมลงวันนั้น จะป้องกันตัวของมันเองด้วยปีก ข้างที่มีโรค ”

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : إِذَا وَلَغَ الْكَلْبُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَنْفِئْهُ
ثُمَّ لِيَنْفِئْهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ . وَفِي رِوَايَةٍ أُوْلَاهُ مَنْ أَوْ إِحْدَاهُنَّ بِالتَّرَابِ . وَفِي أُخْرَى
السَّابِعَةَ بِالتَّرَابِ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านอับูฮุร็อยเราะฮ์ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า “ เมื่อสุนัขได้เลียภาชนะ ของใครคนหนึ่งในหมู่พวกท่าน ให้เขาเทมัน (สิ่ง ที่ เหลืออยู่ในภาชนะนั้น) ออก หลังจากนั้น ให้ล้าง 7 ครั้ง ”

ในบางรายงานว่า “ ครั้งแรกหรือครั้งหนึ่งในจำนวน 7 ครั้งนั้น (ให้ล้าง) ด้วยน้ำปนดิน ”

ในรายงานอื่นว่า “ ครั้งที่ 7 (ให้ล้าง) ด้วยน้ำปนดิน ” (บุคอรี มุสลิม อับูดาวูด ตีรุมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَوْكَعَ الطُّبُّ
فِي الْإِنَاءِ فَأَغْسِلُوهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَغُفِّرُوا الثَّامِنَةَ بِالثَّرَابِ .

ท่านอับดุลลอฮ์ อิบนิ มุฮัมมัดฟัลเล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮ์ ศ็อลลา กล่าวว่า เมื่อสุนัข
เลียในภาชนะของพวกท่าน จงล้างมัน 7 ครั้ง และครั้งที่ 8 ให้ใช้ปนกับดิน " (อิบนิ มาญะฮฺ
บทที่ 2 อับวานุญญาอะฮฺเราะฮฺ ะ สุนะนิฮา บทที่ 30)

ในบางรายงาน เช่น รายงานของท่านมุสลิม และอะหมัดว่า " ให้ล้าง 7 ครั้ง ครั้งแรก
ให้ล้างด้วย (น้ำปน) ดิน "

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : غَطُّوا الْإِنَاءَ وَأَوْكُوا السَّقَاءَ فَإِنْ فِي السَّنَةِ
لَيْلَةٌ يَنْزِلُ فِيهَا وَبَاءٌ لَا يَمُرُّ بِإِنَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ غَطَاءٌ أَوْ سِقَاءٌ لَيْسَ عَلَيْهِ وَكَأَنَّ لَا نَزَلَ فِيهِ
مِنْ ذَلِكَ الْوَبَاءِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านญาบิร รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ท่านทั้งหลายจงปิด
ภาชนะ จงผูกถุงหนังที่ใส่น้ำ เพราะแท้จริง ในปีหนึ่งจะมีคืนหนึ่งที่โรคภัยไข้เจ็บจะลงมากในคืน
นั้น มันจะไม่ผ่านภาชนะใดที่ไม่มีสิ่งปกปิดมันไว้ หรือถุงหนัง ใส่น้ำที่ไม่ได้ผูกปากไว้ นอกจาก
โรคภัยไข้เจ็บจะลงไปในภาชนะนั้น " (มุสลิม) "

1.6 การควบคุมแมลง สัตว์นำโรค และสัตว์ร้าย

จากอัล - หะดีษ

عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي الْأَسَدِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِقَتْلِ الْوَزَغِ وَسَمَاءِ فَوْبَسِمَا . رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ .

ท่านสะอูด รฎิยา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี ศ็อลลา ได้ใช้ให้ฆ่าจิ้งจก และท่านได้
เรียกมันว่า ผู้ละเมิดตัวน้อย ๆ " (บุคอรี มุสลิม และอบูดาวูด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ قَتَلَ وَزَغَةً فِي أَوَّلِ ضَرْبَةٍ فَلَهُ كَذَا
وَكَذَا حَسَنَةٌ ، وَمَنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّانِيَةِ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةٌ لِذَوْنِ الْأَوَّلَى
وَمَنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّالِثَةِ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةٌ لِذَوْنِ الثَّانِيَةِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ
وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียาได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลาซึ่งท่านกล่าวว่า " ผู้ใดฆ่าจิ้งจกตัวหนึ่งในการตีครั้งแรก เขาจะได้เท่านั้นเท่านี้ความดี และผู้ใดที่ฆ่ามันในการตีครั้งที่ 2 เขาจะได้เท่านั้นเท่านี้ ความดีน้อยกว่า (การตี) ครั้งเดียว และผู้ใดได้ฆ่ามันในการตีครั้งที่ 3 เขาจะได้เท่านั้นเท่านี้ ความดีน้อยกว่าครั้งที่ 2 ²⁹ " (มุสลิม อบูดาวูด และ ติรมิซีย)

عَنْ مَائِشَةَ بِنْتِ خَبَبٍ : أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِقَتْلِ خَمْسِ فَوَاسِقَ فِي الْحِلِّ وَالْحَرَمِ : الْفَارَةَ وَالْمَغْرَبَ وَالنَّرَابَ وَالْحَدْيَا وَالْكَلْبَ الْقَوْرَ .
رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รุฎียา ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา ได้ใช้ให้ฆ่าสัตว์ 5 ชนิดที่ขอบละเมียดทั้งในและนอกเขตแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ คือ หนู แมงป่อง อีกา เหยี่ยว และ สุนัขที่ทำร้าย " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : فَقِدَتْ أُمَّةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يُدْرَى مَا فَعَلَتْ وَإِنِّي لَا أَرَاهَا إِلَّا الْفَارَ إِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الْإِبِلِ لَمْ تَشْرَبْ وَإِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الشَّاءِ شَرِبَتْ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ

และท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา ได้กล่าวว่า " ได้มีประชากรหนึ่ง ของพวกบনীอิสรออิลหายสาบสูญไป โดยไม่มีผู้ใดรู้ว่าประชากรนั้นได้ทำอะไร และแท้จริงฉันไม่คิดว่าประชากรนั้น (จะ เป็นอะไร) นอกจากหนู (เพราะ) เมื่อนมอูฐถูกวางไว้ให้หนู มันจะไม่ยอมดื่ม และเมื่อนมแพะถูกวางไว้ให้หนู มันจะดื่ม " (บุคอรี มุสลิม)

عَنْ أَبِي بَكْرٍ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سِيلَ عَنْ حَيَاتِ الْبُيُوتِ فَقَالَ :
إِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهُنَّ شَيْئًا فِي مَسَاكِينِكُمْ فَقُولُوا : أُنْشُدُ كُنَّ الْهَمْدَ الَّذِي أَخَذَ عَلَيْكُمْ نُوحٌ
أُنْشُدُ كُنَّ الْهَمْدَ الَّذِي أَخَذَ عَلَيْكُمْ سُلَيْمَانُ أَلَّا تُؤْذُونَا فَإِنْ عُدْنَا فَاتَّقِلُوهُنَّ . رَوَاهُ
أَصْحَابُ الثَّنَنِ .

²⁹ หมายความว่า ในการฆ่าสัตว์นั้น ต้องให้สัตว์ตายทันทีโดยไม่ต้องได้รับการทรมาน

وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ ﷺ : اَتْلُوا الْحَيَّاتِ كُلَّهَا إِلَّا الْجَانَّ الْأَيْفُضَ الَّذِي

كَأَنَّهُ قَصِيْبُ فِضَّةٍ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ

ท่านอบุลัยลา รุฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี คือลา ได้ถูกถามถึงงูในบ้าน ท่านตอบว่า เมื่อท่านทั้งหลายพบสิ่งใดจากงูภายในที่พักอาศัยของพวกเขา ให้ท่านทั้งหลายจงกล่าวว่า ฉันขอสัญญาจากท่าน ซึ่ง ท่านนบีพูดได้เคยเอาจากท่าน ฉันขอสัญญาจากท่าน ซึ่งท่านนบีสุลัยมาน ได้เคยเอาจากท่าน ว่าท่านจะไม่ทำร้ายเรา ดังนั้นถ้ามันกลับมาอีก ให้พวกท่านฆ่ามัน " (อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

ท่านอับดุลลอฮ์ รุฎียา ได้กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงฆ่างูทั้งหมด นอกจากงูขาวซึ่งมีสภาพเหมือนไม้เท้าที่ทำจากเงิน " (อบูดาวูด และ ตีรมิซีย)

1.7 สุขาภิบาลที่พักอาศัย และอาคารสถานที่

ใน อัล - กุรอ่าน กล่าวว่า

2 : 125 ความว่า " และเรา (อัลลอฮ์) ได้ทำสัญญาสั่งไว้แก่อิบรอฮีม และอิสมาอีลว่า จงทำบ้านของฉันให้สะอาดสำหรับผู้มาเยือน ผู้จำสมาธิ และผู้กราบ "

24 : 58 ความว่า " บรรดา ผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงให้บรรดาที่มีมือขวาของสุเจ้าครอบครอง (หมายถึง ถึงคนใช้) และบรรดาในหมู่มุสูลมานผู้ยังไม่แตกเนื้อหนุ่ม (ถ้าเป็นหญิงก็ยังไม่มีการ) ขออนุญาตสุเจ้า (ก่อนเข้าพบ) สามเวลา คือ (1) ก่อนนมาซฟัจญ์รุ (ย่ำรุ่งเมื่อลุกจากที่นอน) และ (2) ระหว่างที่สุเจ้าเปลี่ยนผ้า (บางส่วน) ของสุเจ้า (เนื่องจากความร้อน) ตอนกลางวัน และ (3) หลังจากนมาซอิชาอ์แล้ว (คือกลางคืน เมื่อเริ่มเข้านอน) ทั้งสามเวลานี้เป็นเวลาส่วนตัวสำหรับสุเจ้า ³⁰ "

จากอัล - หะดีษ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ يُحِبُّ الطَّيِّبَ

نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ ، كَرِيمٌ يُحِبُّ الْكَرَّمَ ، جَوَادٌ يُحِبُّ الْجُودَ ، فَتَطْفُرُوا أَنْفِيتَكُمْ وَلَا تَنْشَبُّوا بِالْيَهُودِ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِسَنَدٍ حَسَنِ .

³⁰ นอกจากเรื่องการขออนุญาตแล้ว ได้บอกให้รู้ถึงเรื่อง การจัดบ้านเรือนว่าต้องมีห้องทับเป็นสัดส่วนไม่เปิดโล่งเหมือนตลาด

ท่านรสุลุลลอฮ์ คือลาได้กล่าวว่า " แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบริสุทธิ์ พระองค์ทรงรักสิ่งที่บริสุทธิ์ ทรงสะอาด พระองค์ทรงรักความสะอาด ทรงใจบุญ พระองค์ทรงรักความใจบุญ ทรงใจกว้าง ทรงรักความใจกว้าง พวกท่านจงทำความสะอาดบ้านของพวกท่าน และพวกท่านอย่าทำตัวเหมือนพวกยะฮูด (ยิว) " (ติรมิซีย ด้วยสายรายงานที่หะสัน)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَضَى النَّبِيُّ ﷺ إِذَا تَشَاجَرُوا فِي الطَّرِيقِ بِسَبْعَةِ أَذْرُعَ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ . وَلَفْظُهُ : إِذَا تَشَاجَرْتُمْ فِي الطَّرِيقِ فَاجْمَلُوهُ سَبْعَةَ أَذْرُعَ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้ตัดสินในกรณีนี้ ถ้าหากพวกเขาพิพาทกันในทางสัญจร ด้วยความกว้าง 7 ศอก " (บุคอรี มุสลิม และ ติรมิซีย)

และตัวบทของติรมิซียว่า " ถ้าหากพวกท่านพิพาทในเรื่องทางสัญจร ให้พวกท่านจงกำหนดมัน 7 ศอก "

1.8 การป้องกันอุบัติเหตุ

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : أَحْتَرَقَ بَيْتٌ بِالْمَدِينَةِ عَلَى أَهْلِهِ مِنَ اللَّيْلِ فَحَدَّثَ بِشَأْنِهِمُ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ : إِنَّ هَذِهِ النَّارُ إِذَا نَافَتْ عَنْكُمْ فَادَّارْتُمْ فَطْفِئُوهَا عَنْكُمْ . (البخاري)

ท่านอบูมูซา รฎียา ได้เล่าว่า " คืนหนึ่งเกิดไฟไหม้บ้านหลังหนึ่งในเมืองมะดีนะฮ์ ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า ไฟนี้เป็นศัตรูของท่าน ดังนั้นเมื่อจะนอนจงดับไฟ ป้องกันตัวของท่าน " (อัล - บุคอรี)

عَنْ جَابِرٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : اطْفِئُوا الْمَصَابِيحَ بِاللَّيْلِ إِذَا رَقَدْتُمْ وَاغْلِقُوا الْأَبْوَابَ ، وَاكْوُوا الْأَسْقِيَةَ وَخَمِّرُوا الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ ، قَالَ هَتَامٌ وَأَهْسَبُهُ قَالَ وَلَوْ بَعُوهُ يَصْرُفُهُ . (البخاري)

ท่านญาบิร ได้เล่าว่า " ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า เมื่อท่านจะเข้านอนในเวลา กลางคืน จงดับไฟ ปิดประตู ปิดภาชนะหนังสือ น้ำ ปิดอาหารและน้ำดื่ม ท่านฮัมมาม กล่าวเพิ่มว่า แม้จะมีไม้เพียงแผ่นหนึ่งก็ให้ปิด " (อัล - บุคอรีย)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : غَطُّوا الْإِنَاءَ وَأَوْكُوا السِّقَاءَ وَأَغْلِقُوا الْبَابَ وَأَطْفِئُوا
السَّرَاجَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَحْمِلُ سِقَاءً وَلَا يَشْتَعُ بَابًا وَلَا يَكْشِفُ إِنَاءً فَإِنْ لَمْ يَجِدْ أَحَدَكُمْ
إِلَّا أَنْ يَمْزُضَ عَلَى إِنْاءِهِ عُوْدًا وَيَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ فَلْيَقْمَلْ فَإِنَّ الْفَوَيْسِقَةَ تُضْرِمُ عَلَى أَهْلِ
الْبَيْتِ يَنْتَهُمُ . رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ . وَلَفِظُ أَبِي دَاوُدَ : أَغْلِقْ بَابَكَ وَاذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ
وَأَطْفِئْ مِصْبَاحَكَ وَاذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَخَمِّرْ إِنَاءَكَ وَاذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَأَوْكِ سِقَاءَكَ وَاذْكُرْ
اسْمَ اللَّهِ .

ท่านญาบิร รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ท่านทั้งหลายจงปิด ภาชนะ จงผูกถุงหนังสือ น้ำ จงปิดประตู และจงดับไฟ เพราะแท้จริงชัยฏอนจะไม่แกงถุงหนังสือ น้ำ จะไม่เปิดประตู และไม่เปิดภาชนะ ดังนั้น ถ้าหากคนใดจากพวกท่านไม่พบ (สิ่งที่ใช้ปิด) นอกจากมีท่อนไม้ขวางไว้บนภาชนะและกล่าวพระนามอัลลอฮฺ (กำกับ) ก็ให้เขาจงกระทำเถิด เพราะแท้จริงสัตว์ตัวเล็กๆ ที่ชอบรังควานคน มันจะทำให้ไฟไหม้ เป็นอันตรายต่อเจ้าของบ้าน " (บุคอรีย มุสลิม อบูดาวูด และ ติรมิซีย)

และตัวบทของอบูดาวูดว่า " จงปิดประตูของท่าน และจงกล่าวพระนามอัลลอฮฺ จงดับ ตะเกียงของท่าน และจงกล่าวพระนามของอัลลอฮฺ จงปิดภาชนะของท่าน และจงกล่าวพระนาม อัลลอฮฺ จงผูก (ปาก) ถุงหนังสือ น้ำดื่มของท่าน และจงกล่าวพระนามอัลลอฮฺ "

2. นิเวศวิทยา

2.1 ให้ปลูกต้นไม้

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ. رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ.

ท่านอะนัส ฎิฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่ง ท่านกล่าวว่า “ มุสลิมคนใดที่ปลูกพืช ที่มีลำต้น (พืชยืนต้น) ปลูกพืชล้มลุก แล้วต่อมามีนก หรือมนุษย์ หรือสัตว์มากินมัน นั้นเป็น การทำทานของเขา ” (บุคอรี มุสลิม และ ติรฺมิซียฺ)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا إِلَّا كَانَ مَا أَكَلَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ وَمَا سُرِقَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ وَمَا أَكَلَتِ الطَّيْرُ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ وَلَا يَزُرُّهُ أَحَدٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ. وَفِي رِوَايَةٍ: لَا يَغْرِسُ الْمُسْلِمُ غَرْسًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ إِنْسَانٌ وَلَا دَابَّةٌ وَلَا طَيْرٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

ท่านญาบิร ฎิฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลาซึ่งท่านกล่าวว่า “ เมื่อมุสลิมคนใดปลูกพืช สิ่งที่ถูกนำไปใช้รับประทานจากพืชต้นนั้นเป็นกุศลทานของเขา และสิ่งที่ถูกขโมยไปจากมันเป็น กุศลทานของเขา สิ่งที่สัตว์ดุร้ายกินไปจากมันก็เป็นกุศลทานของเขา สิ่งที่ถูกกินไปจากมันก็เป็น กุศลทานของเขา และจะไม่มีผู้ใดได้ใช้มันเป็นประโยชน์นอกจากเป็นกุศลทานของเขา ”

และในบางรายงานว่า “ มุสลิมคนใดที่ปลูกพืช แล้วต่อมามนุษย์ได้กินมัน สัตว์ และ นกได้กินมัน จะเป็นกุศลทานสำหรับเขา จนถึงวันกิยามะฮฺ ” (มุสลิม)

2.2 ให้บำรุงดินและสงวนที่ดิน

จาก อัล - หะดีษ

عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ أَعْمَرَ أَرْضًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ فَهُوَ أَحَقُّ ،
قَالَ عُرْوَةُ : قَضَى بِهِ عُمرُ بْنُ الْكَلاَّبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي خِلاَفَتِهِ . رَوَاهُ ابْنُ دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ
وَفِي رِوَايَةٍ : مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ وَلَيْسَ لِعَرِيقٍ طَالِمٍ فِيهِ حَقٌّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ผู้ใดได้พัฒนาที่ดินที่ไม่มีใช้
ของผู้ใด เขาย่อมมีสิทธิยิ่ง " ท่านอุรวะฮ์ได้กล่าวว่า " ท่านอุมร์ ฎิฮียา ได้ตัดสินดังกล่าวใน
สมัยที่ท่านเป็นเคาะลีฟะฮ์ " (บุคอรี อิบุนดาอุด และ ติรมิซีย)

และในบางรายงานว่า " ผู้ใดปรับปรุงแผ่นดินที่ตาย แผ่นดินนั้นตกเป็นกรรมสิทธิ์ของ
เขา และจะไม่ปรากฏแก่ผู้ธรรมว่ามีสิทธิใดๆ "

عَنِ الصَّمْبِ بْنِ جَثَامَةَ رَضِيَ
عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَحِمَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّعِيعَ وَحِمَى عُمرُ
السَّرْفَ وَالرَّيْبَةَ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ .

ท่านเศาะอฺบิ บิน ญัษษามะฮ์ ฎิฮียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ไม่
มีที่ดินสงวน นอกจากเป็นของอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และท่านนบี ศ็อลลา ได้สงวน
ที่ดินที่อัน - นะเกียะ และท่านอุมร์ ฎิฮียา ได้สงวนที่ดินที่ อัย - ชะร็อฟ และ อัย - เราะบะชะฮ์ " (บุคอรี และ อิบุนดาอุด)

2.3 ห้ามทำลายต้นไม้และสัตว์ป่าในเขตสงวน

จากอัล - หะดีษ

وَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ
حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا بَيْنَ لَابَتَيِ الْمَدِينَةِ فَلَوْ وَجَدْتُ الطَّيَّاءَ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا مَا دَمَرْتُهَا
وَجَعَلْتُ اثْنَيْ عَشَرَ مِيلًا حَوْلَ الْمَدِينَةِ حِمًى . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ : اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ فَجَعَلَهَا حَرَمًا وَإِنِّي حَرَمْتُ الْمَدِينَةَ حَرَامًا مَا بَيْنَ مَا زِمْنَهَا إِلَّا يُهْرَاقَ فِيهَا دَمٌ وَلَا يُحْتَمَلُ فِيهَا سِلَاحٌ لِقِتَالٍ وَلَا تُخْبَطُ فِيهَا شَجَرَةٌ إِلَّا لِيَلْفٍ . وَلَا بِي دَاوُدَ : لَا يُحْتَمَلُ خِلَامًا وَلَا يُنْفَرُ مَيْدَمًا وَلَا تُلْتَقَطُ لِقَطْنًا إِلَّا لِيَمِنْ أَنْشَدَمَا .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียา ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กำหนดเขตหวงห้ามไว้ระหว่างพื้นที่ที่มีหินเป็นพื้นสีดำสองด้าน (คือด้านตะวันออกและด้านตะวันตก) ดังนั้นหากฉันพบเนื้อสัตว์ในระหว่างสองพื้นที่ดังกล่าว แน่ฉันจะไม่ไล่จับมัน และท่าน (นบี) ได้กำหนดระยะทางไว้ 12 ไมล์ รวมนครมะดีนะฮฺเป็นเขตสงวน " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรุมิซีย)

และในบันทึกหนึ่งของท่านมุสลิม ท่าน (นบี คือลา) กล่าวว่า " โอ้อัลลอฮฺ ! แท้จริงท่านนบีอิบรอฮีมได้หวงห้ามนครมักกะฮฺ โดยกำหนดให้มันเป็นเขตหวงห้าม และฉันได้กำหนดให้มะดีนะฮฺเป็นเขตหวงห้าม ในพื้นที่ระหว่างภูเขาสองลูก เพื่อมิให้มีการลั่นเลียด และมีให้พกพาอาวุธเพื่อการรบในพื้นที่นั้น และมีให้ตัดโค่นต้นไม้ นอกจากเพื่อเป็นอาหารของสัตว์ "

และในบันทึกของท่านอบูดาอูดว่า " หญ้าของมันไม่ต้องไม่ถูกถอน สัตว์ป่าของมันจะต้องไม่ถูกไล่ต้อน และสิ่งเก็บตกของมันก็ไม่มีการเก็บเอาไว้ นอกจากสำหรับประกาศหาผู้เป็นเจ้าของ³¹ "

رَكِبَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ إِلَى تَضَرُّهِ بِالْمَقِيْقِ فَوَجَدَ عَبْدًا يَقْطَعُ شَجَرًا أَوْ يَخْبِضُهُ فَلَبَّاهُ فَجَاءَ أَهْلُ النَّبَدِ فَكَلَّمُوهُ فِي رَدِّ مَا أَخَذَهُ مِنَ الثَّلَامِ فَقَالَ : مَاذَا اللَّهُ أَنْ أُرَدُّ شَيْئًا تَقْلِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَبِي أَنْ يَرُدَّ عَلَيْهِمْ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ . وَلَفْظُهُ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : مَنْ قَطَعَ مِنْ شَجَرِ الْمَدِينَةِ شَيْئًا فَلَيْسَ أَخْذُهُ سَلْبَةً

ท่านสะอูด บิน อบีวักกอศ รุฎียา ได้ชี้พาหนะเดินทางไปยังเคหาสน์ของท่านที่อะกิก และท่านได้พบทาสคนหนึ่งตัดต้นไม้ หรือโค่นไม้ (ในเขตสงวน) ดังนั้นท่านจึงสั่งให้ยึดสิ่งติดตัวของทาสดังกล่าวไว้ ต่อมาครอบครัวของทาสนั้นมา และพวกเขาได้เจรจากับท่านสะอูด เพื่อขอสิ่งที่ท่านยึดจากเด็ก (ทาส) นั้นคืน แต่ท่านกล่าวว่า ขออัลลอฮฺทรงคุ้มครอง ฉันจะไม่ส่งคืน

³¹ ห้ามเอาทุกสิ่งในเขตสงวนออกมา ยกเว้นของที่ใครได้ทำตกไว้ (เพื่อนำไปคืนเจ้าของ) เท่านั้น

สิ่งใดก็ตามที่ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้บัญญัติไว้เป็นของแถมแก่ฉัน และท่านปฏิเสธที่จะส่งคืน (สิ่งที่ยึดมา) แก่พวกนั้น " (มุสลิม และ อิบุนดาวัต)

และในสำนวนของมุสลิมกล่าวว่า " ฉันได้ยินท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา กล่าวว่า ใครตัดต้นไม้จาก นครมะดีนะฮฺ (พืชในเขตสงวน) จะต้องยึดสิ่งติดตัวของผู้นั้นไว้ (ยกเว้นเสื้อผ้าที่สวมใส่) "

وَعَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَرَّمَ هَذَا الْحَرَمَ وَقَالَ : مَنْ وَجَدَ أَحَدًا يَصِيدُ فِيهِ فَلْيَبْلُغْهُ نِيَابَهُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ .

และจากเขา (ท่านสะอูด บิน อบีวักกอศ รฎียา) ได้เล่าว่า " ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กำหนดเขตหวงห้ามไว้แก่แผ่นดินหวงห้าม(มะดีนะฮฺ) นี้ และท่านกล่าวว่า ' ผู้ใดพบเห็นใครทำการล่าสัตว์ในนั้น จงยึดเสื้อผ้าของผู้นั้นไว้ ' " (อิบุนดาวัต)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبِشٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَنْ قَطَعَ سِدْرَةَ صَوَّبَ اللَّهُ رَأْسَهُ فِي النَّارِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน หุบชัย รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลาซึ่งท่านกล่าวว่า " ผู้ใดตัดต้นพุทรา (ในแผ่นดินต้องห้ามคือนครมักกะฮฺ และ นครมะดีนะฮฺ) อัลลอฮฺจะทรงพุ่งศีรษะของเขาลงในไฟนรก " (อิบุนดาวัต และ นสาอีย)

2.4 ให้อุรักษ์สัตว์บางชนิด

จากอัล - ทะติษ

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنَ الدَّوَابِّ : النَّمْلَةِ وَالنَّحْلَةِ وَالْهُذُمِدِ وَالصُّرَدِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَأَحْمَدُ .

ท่านอิบนิ อับบาซ รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้ห้ามฆ่าสัตว์ 4 ชนิด คือ มด ผึ้ง นกฮูกฮูก (นกในดิงเกล) และนกศุร้อด " (อิบุนดาวัต และ อะหมัด)

2.5 ห้ามล่าสัตว์เล็ก ๆ เพื่อความสนุกหรือเป็นเกมกีฬา

จากอัล - หะดีษ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَا مِنْ إِنْسَانٍ قَتَلَ عُصْفُورًا فَمَا فَوَتْهَا بِذَنْبٍ حَقًّا إِلَّا سَأَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا حَقُّهَا ؟ قَالَ : يَذْبَحُهَا مَيْتًا كُلِّهَا وَلَا يَقْطَعُ رَأْسَهَا بِرِزْيِ بِهَا . رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَالشَّافِعِيُّ وَالْحَاكِمُ .

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ รฎียาฯ ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลาซึ่งท่านกล่าวว่า " ไม่มีมนุษย์คนใดกินนกกระจอกหรือ (ที่เล็ก) เกินกว่านั้น โดยไม่ให้สิทธิแก่มัน นอกจากอัลลอฮฺ ตะอาลา จะทรงสอบสวนเขาเกี่ยวกับนกกระจอกนั้น ได้มีผู้ถามว่า โอท่านรَسُولุลลอฮฺ ! อะไรคือสิทธิของนกกระจอก ? ท่านตอบว่า เขาจะต้องเชือดมัน และกินมัน โดยไม่ตัดหัวมันทิ้งไป " (อัน - นะสาอียฺ ซาฟียฺ และ หากิม)

2.6 ให้รักแผ่นดินที่อาศัย และธรรมชาติ

จากอัล - หะดีษ

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَحُبِّنَا مَكَّةَ أَوْ أَسَدًا ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا وَفِي مُدَّنَا وَصَحْفِهَا لَنَا وَانْقُلْ خُمَامَنَا إِلَى الْجَحْفَةِ . نَأَلَتْ : وَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ وَهِيَ أَوْبَا أَرْضِ اللَّهِ فَكَانَ بَطْحَانُ يَجْرِي تَحْتَنَا ، نَأَلَتْ : لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ وَعِكَ أَبُو بَكْرٍ وَبِلَالٌ فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ إِذَا أَخَذَتْهُ الْحُمَى يَقُولُ : كُلُّ أَمْرٍ مُصْبِحٌ فِي أَهْلِهِ وَالْمَوْتُ أَذْنِي مِنْ شِرَاكِ نَمْلِهِ وَكَانَ بِلَالٌ إِذَا أَقْلَعَ عَنْهُ الْحُمَى يَرْفَعُ عَقِبْرَتَهُ يَقُولُ : أَلَا لَيْتَ شِعْرِي هَلْ أَيْتَنَ لَيْلَةً بَوَادٍ وَحَوْلِي إِفْخِرٌ وَجَلِيلٌ وَهَلْ أَرِدْتُ يَوْمًا مِثْلَ مَجْنَةِ وَهَلْ يَبْدُونَ لِي شَأْنَهُ وَطَفِيلٌ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " โอ้อัลลอฮฺ ! โปรดบันดาลให้พวกเรามีความรักมะดีนะฮฺ ประดุจดังความรักของเราที่มีต่อมกกะฮฺ หรือให้รักยิ่งกว่า โอ้อัลลอฮฺ ! โปรดประทานความรุ่งเรืองแก่พวกเราในจำนวนศอฮฺ (4 ทะนาน) อาหารของเรา และในทะนานของเรา และโปรดประทานสุขภาพที่ดีแก่พวกเรา และจงเคลื่อนย้ายความป่วยไข้ของมันไปยังหมู่บ้านญุฬะฮฺ ท่านหญิงอาอิชะฮฺกล่าวว่า และพวกเราได้มาถึงมะดีนะฮฺ โดยที่มะดีนะฮฺเป็นแผ่นดินที่มีโรคระบาดมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่งห้วยบุญฮาน น้ำ (ซึ่งเป็นพาหะนำโรคระบาด) ไหลเอ่อพันพื้นดิน เธอกล่าวว่า เมื่อท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้มาถึงมะดีนะฮฺ ท่านออบูบักร์และท่านบิลาลได้ล้มป่วยลง ส่วนท่านออบูบักร์นั้นเมื่อมีพิษไข้จับท่านก็กล่าวว่า คนทุกคนอยู่ในยามเช้าในครอบครัว และความตายใกล้ตัวเขายิ่งกว่าคู่รองเท้าเสียอีก และท่านบิลาลนั้นเมื่อพิษไข้หายไปจากเขา เขาพูดด้วยเสียงอันดังว่า จงรู้ไว้เถิด ฉันหวังเหลือเกินว่าฉันจะได้ค้างคืนสักคืนหนึ่ง ณ ท้องทุ่ง และรอบตัวฉันมีพืชอิซคิริ และญะลีล และในวันหนึ่งฉันจะได้ผ่านมายังสายน้ำแห่งมะญูนะฮฺ และภูเขาซามะฮฺ และเงาะฟีลคงได้ปรากฏให้ฉันเห็น " (บุคอรี มุสลิม)

وَلَفْظُ سَلِمَ قَالَتْ : قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ وَهِيَ وَبَيْتُهُ فَاسْتَسْكَى أَبُو بَكْرٍ وَيَلَالٌ فَلَمَّا رَأَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ شَكَوَى أَصْحَابَهُ قَالَ : اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَمَا حَبَّبْتَ مَكَّةَ أَوْ أَسَدَ وَصَحَّحَهَا وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِبَا وَمُدَّهَا وَحَوْلِ سَمَاهَا إِلَى الْجَنَّةِ وَفِي رِوَايَةٍ : اللَّهُمَّ اجْعَلْ بِالْمَدِينَةِ ضِعْفَ مَا جَعَلْتَ بِمَكَّةَ مِنَ الْبَرَكَاتِ . وَلِسَلِمَ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مُدَّنَا ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَعَ الْبَرَكَاتِ بَرَكَاتَيْنِ

และในรายงานของมุสลิมกล่าวว่า " พวกเราได้มาถึงมะดีนะฮฺ ในขณะที่กำลังมีโรคระบาด ท่านออบูบักร์และท่านบิลาลก็ล้มป่วยด้วย ครั้นเมื่อท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา เห็นอาการป่วยของสหาย (สาวก) ของท่าน ท่านได้ กล่าวว่า " โอ้อัลลอฮฺ ! โปรดบันดาลให้พวกเรามีความรักมะดีนะฮฺ เหมือนที่ พระองค์ทรงบันดาลให้รักมกกะฮฺ หรือมากกว่า ขอพระองค์ได้โปรดให้มะดีนะฮฺ ปลอดภัยโรคเกิด และโปรดประทานความจำเริญแก่พวกเราในศอฮฺของมันและทะนานของมัน และโปรดย้ายความป่วยไข้ของมันไปยัง ญุฬะฮฺ "

และในอีกรายงานหนึ่ง (ท่านรสุลุลลอฮฺ ค็อลลา) กล่าวว่า " โอ้อัลลอฮฺ ! โปรดบันดาลความเจริญให้เกิดขึ้นในมะดีนะฮฺ เป็นสองเท่าที่บันดาลแก่มักกะฮฺเกิด "

และอีกรายงานหนึ่งของมุสลิม (ท่านรสุลุลลอฮฺ ค็อลลา) กล่าวว่า " โอ้อัลลอฮฺ ! โปรดประทานความจำเริญแก่เรา ในเมืองมะดีนะฮฺของเรา โอ้อัลลอฮฺ ! โปรดประทานความจำเริญแก่พวกเราในศอกของเรา โอ้อัลลอฮฺ ! โปรดประทานความจำเริญแก่พวกเราในทะนานของพวกเรา โอ้อัลลอฮฺ ! โปรดบันดาลพร้อมกับความจำเริญให้เป็นสองเท่า "

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ فَنَظَرَ إِلَى الْمَدِينَةِ أَوْضَعَ رَأْسَهُ وَإِنْ كَانَ عَلَى دَابَّةٍ حَرَّكَهَا مِنْ حُبِّهَا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอนัส รฎียา เล่าว่า " ท่านนบี ค็อลลา เมื่อกลับจากการเดินทาง ท่านก็จะมองไปยังนคร มะดีนะฮฺ ท่านเร่งพาหนะของท่าน และหากท่านอยู่บนสัตว์พาหนะ ท่านก็กระตุ้นให้มันเดินเร็ว ๆ ทั้งนี้เพราะท่านมีความรักในมะดีนะฮฺ(ต้องการกลับมาถึงอย่างรวดเร็ว) " (บุคอรี)

وَعَنْهُ قَالَ : نَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى أَحَدٍ فَقَالَ : إِنَّ أَحَدًا جَبَلَ يُجِنَّا وَنَجِّنِي . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ .

และจากเขา (ท่านอนัส รฎียา) เล่าว่า " ท่านรสุลุลลอฮฺ ค็อลลามองไปที่ภูเขาอุหุด และกล่าวว่า แท้จริงอุหุดเป็นภูเขาสูงหนึ่ง มันรักเรา และเราก็รักมัน " (บุคอรี มุสลิม)

2.7 ห้ามทวงน้ำ หรือ กักตุนน้ำ

จากอัล - หะดีษ

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَيْعِ فَضْلِ الْمَاءِ . مُسَلَّمٌ

ท่านญาบิร บิน อับดุลลอฮฺได้เล่าว่า " ท่านรสุลุลลอฮฺ ค็อลลา ห้ามซื้อขายน้ำที่เหลือใช้ " (มุสลิม บทที่ 22 บาบที่ 7)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : لَا تَمْنَعُ فَضْلُ الْمَاءِ لِيَمْنَعَ بِهِ الطَّلَاءُ .

ท่านอบุซรียะเราะฮ์ได้เล่าว่า “ ท่านรَسُولุลลอฮ์กล่าวว่า จงอย่ากักน้ำที่เหลืใช้ ซึ่งจะเป็นผลให้พืชผลถูกกักด้วย ” (อัล - บุคอรี บทที่ 42 กิตาบุลมุสากอต บทที่ 2)

ตอนที่ 5. การควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ (Communicable Disease Control)

ความหมายและ / หรือหลักการสาธารณสุขโดยสรุป

โรค ตามความหมายในพจนานุกรมหมายถึง “ ความป่วย ความเจ็บไข้ ความไข้ ” โรคติดต่อ หมายถึง “ โรคจำพวกหนึ่งซึ่งเมื่อเป็นกับคนหนึ่งแล้ว อาจเป็นกับคนอื่น ๆ ได้อีก ” (มานิต มานิตเจริญ : 2528)

ในหนังสือ คำบรรยายวิชาโรคติดต่อและการควบคุม สำหรับนักเรียนพนักงานอนามัย กองฝึกอบรม กระทรวงสาธารณสุข กล่าวถึงหลักทั่วไปในการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ มี 4 วิธี สรุปเฉพาะหัวข้อมีดังนี้

“ 1.. การควบคุมผู้แพร่เชื้อโรค

- ควบคุมผู้ป่วยโดยแยกกัก
- ควบคุมผู้สัมผัสโรค
- ควบคุมพาหะนำโรค

2. การควบคุมวัตถุนำโรค

- ทำลายเชื้อโรคในอุจจาระ ปัสสาวะ และอาเจียน
- ทำลายเชื้อโรคในเสมหะ
- ทำลายเชื้อโรคตามเสื้อผ้า และเครื่องใช้อื่นๆ
- ทำลายเชื้อโรคในห้อง หรือบ้านเรือน

3. การควบคุมสัตว์และแมลงนำโรค

- กำจัดหนู
- กำจัดสุนัขเถื่อน
- กำจัดแมลงนำโรค

4. การเพิ่มกำลังต้านทานโรค

- ให้ภูมิคุ้มกันโรค
- รักษาสุขภาพให้แข็งแรง ”

หลักการอิสลามส่วนหนึ่ง มีดังนี้

1. โรค

อิสลามกล่าวถึงโรคทางกายและใจ รวมทั้งการบำบัด ดังนี้

จากอัล - กุรอาน

- 2 : 10 ความว่า " ในหัวใจของเขานั้นมีโรค (แห่งความต่อต้าน อัจฉา และสงสัย 71 :5 - 7) เพราะฉะนั้น อัลลอฮ์จึงทรงเพิ่มโรคแก่พวกเขา (เนื่องจากอิจฉาที่มีผู้เข้ารับอิสลามมากขึ้น) และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด เนื่องจากพวกเขาโกหกเสมอ "
- 5 : 52 ความว่า " ฉะนั้นเจ้าจะเห็น บรรดา (สับปลับ) ที่ ในหัวใจของเขามีโรค รีบเร่งยังพวกเขา (เอาจมาเป็นพันธมิตรเพื่อปราบมุสลิม) พลาญพูดว่า เรากลัวว่ายามร้ายจะ (เวียนมา) ประสบแก่เรา (คือมุสลิมจะเข้มแข็งขึ้น) แต่ในไม่ช้าอัลลอฮ์จะทรงนำชัยชนะ (แก่ผู้ศรัทธา) หรือการบัญชาจากพระองค์ แล้วพวกเขาจะกลายเป็นผู้ตรอมใจ ต่อที่พวกเขาซ่อนไว้ในจิตใจของพวกเขา "
- 33 : 60 ความว่า " แน่นอน ถ้าพวกเขาสับปลับ และบรรดาที่หัวใจของเขามีโรค (แห่งความชั่ว) และผู้ยุแหย่ (ได้แก่พวกยิวที่ปั่นเรื่องเท็จ) ในนครมะดีนะฮ์ไม่หยุดยั้ง (ที่จะระรานและรังแกหญิงมุสลิม) แน่นอนเราจะให้เจ้าจัดการ (ลงโทษและเนรเทศ) พวกเขา แล้วพวกเขาจะไม่มีที่พำนักเป็นเพื่อนบ้านของเจ้าในนั้น (คือจะไม่ได้อยู่ในนครมะดีนะฮ์ต่อไป) เว้นแต่ชั่วเล็กน้อย (ก็ จะอพยพไปหมด) "
- 17 : 82 ความว่า " และเราได้ประทาน (ข้อความ) จากอัล - กุรอานลง (เป็นระยะๆ) ซึ่งเป็นที่บำบัด (กิเลส) และเป็นความเมตตาแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย และมันมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรม (ในการปฏิเสธของพวกเขา) นอกจากการขาดทุน "

2. แผลง สัตว์ และสิ่ง นำโรค

ในอัล - กุรอ่านกล่าวถึงสัตว์ที่นำโรคหรือพาหะของโรค หรือ สิ่งนำโรค ดังนี้

7 : 133 ความว่า " ดังนั้นเราได้ส่งมายังพวกเขาซึ่งพายุฝน (เช่นความหายนะหรือน้ำท่วม) (เอ็กโซโด 9 : 23 - 24) และ (โรคระบาดที่เกิดจากต๊กแตน เอ็กโซโด 10 : 14 - 15) และ เหา (เอ็กโซโด 7 : 20 - 21) เป็นสัญญาณที่จำแนกอย่างชัดเจน แต่พวกเขาโอหังและเป็น หมู่ชนที่มีผิด "

105 : 3 - 5 ความว่า " และได้ทรงส่งนกเป็นฝูงลงบนพวกเขา "

" ข้างพวกเขาทำด้วยหินทำด้วยดินแข็ง "

" แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเช่นซึ่งที่ (ใบของมัน) ถูกกินแล้ว (ล้มตายด้วยโรค ระบาด) "

ในหะดีษ ส่วนหนึ่งกล่าวถึงแผลงวัน สุนัข หนู จิ้งจก (ดูเรื่องการสุขาภิบาล)

3. คำสอนในเรื่องป้องกันและการรักษาโรค

3.1 ทุก ๆ โรคนั้นมียารักษา

จากอัล - หะดีษ

وفي الصحيحين : عن عطاء ، عن أبي هريرة ؛ قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « ما أنزل الله من داء ، إلا أنزل له شفاء »

ท่านอะฏออุ ได้ทราบจากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ รฎียาฯ ซึ่งเล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮ์กล่าวว่า อัลลอฮ์ไม่ได้ประทานโรคใดลงมา นอกจากพระองค์ได้ประทานยารักษาโรคนั้นลงมาด้วย " (บุคอรี มุสลิม)

روى مسلم في صحيحه - من حديث أبي الزبير ، عن جابر بن عبد الله ، عن النبي ﷺ وسلم - أنه قال : « لكل داء دواء ؛ فإذا أصيب دواء الداء : برا بإذن الله عز وجل »⁽¹⁾.

ท่านญาบิร บิน अबดุลลอฮ์ ได้เล่าจากท่านนบี คือลาซึ่งท่านกล่าวว่า " ทุก ๆ โรคมียารักษา เมื่อยาตรงกับโรค ก็หายจากโรคนั้น โดยอนุมัติของอัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกร " (มุสลิม)

3.2 เมื่อเป็นโรคให้ไปรักษา

จากอัล - หะดีษ

وفي مُسند الإمام أحمد ، من حديث زياد بن علاقة عن أسامة بن شريك ، قال :
 « كنت عند النبي صلى الله عليه وسلم ، وجاءت الأعراب ، فقالوا : يا رسول الله ! أنتدأرى ؟
 فقال : نعم يا عباد الله ! تدأروا : فإن الله عز وجل لم يضع داء ، إلا وضع له شفاء ، غير داء
 واحد . قالوا : ما هو ؟ قال : الهرم . وفي لفظ : « إن الله لم ينزل داء ، إلا أنزل له
 شفاء : عليه من علة ، وجبهته من جبهته » . وفي المسند - من حديث ابن مسعود
 يرفعه - : « إن الله عز وجل لم ينزل داء ، إلا أنزل له شفاء : عليه من علة ، وجبهته من
 جبهته »

ในมุสนัดของอิมามอะหมัด จากหะดีษของท่านซียาด บิน อะลาเกาะฮฺ จากท่านอุสามะฮฺ บิน ซะริก ได้เล่าว่า “ ฉันอยู่กับท่านนบี คือลว่า มีอริบชนบทมาหาท่าน พวกเขาบอกว่า โอ้ ท่านรูลุลลอฮฺ ! พวกเราจะต้องรักษาโรคไหม ? ท่านตอบว่า ใช่ โอ้อาวของอัลลอฮฺ ! จงไปรักษาเถิด แท้จริงอัลลอฮฺไม่ได้ทรงกำหนดโรคใดไว้ นอกจากพระองค์ได้ทรงกำหนดการเยียวยาไว้ ยกเว้น โรคชนิดเดียว พวกเขาได้ถามว่า มันคือโรคอะไร ท่านตอบว่า คือ ความชรา ”

ในอีกสำนวนหนึ่งว่า “ แท้จริงอัลลอฮฺมิได้ประทานโรคใดๆ นอกจากพระองค์ได้ประทาน การเยียวยาไว้ ผู้ศึกษาย่อมตระหนักมันดี และผู้ที่ไม่รู้คือผู้ที่ไม่ได้รำเรียน ”

3.3 การตายด้วยโรคติดต่อเปรียบเสมือนการตายในสงครามเพื่อป้องกันศาสนา (ชะฮีด ²⁹)

เมื่อส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันโรคแล้วยังเป็นโรคติดต่อ การตายด้วยโรคติดต่อนั้น อิสลามถือว่าเปรียบเสมือนการตายในสงครามเพื่อป้องกันศาสนา ดังหะดีษ

²⁹ ชะฮีด คือการตายในสงครามเพื่อป้องกันศาสนาและ/หรือรูลุล ซึ่งเป็นกุศลสูงสุด

عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَا تَمْدُونُ الشَّهِيدَ فِيكُمْ ؟ قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، قَالَ : إِنَّ شُهَدَاءَ أُمَّتِي إِذَا لَقِيلُوا . قَالُوا : فَمَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : مَنْ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ، وَمَنْ مَاتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ، وَمَنْ مَاتَ فِي الطَّاعُونَ فَهُوَ شَهِيدٌ ، وَمَنْ مَاتَ فِي الْبَطْنِ فَهُوَ شَهِيدٌ ، وَالْغَرِيقُ شَهِيدٌ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالنَّسَائِيُّ

(ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่า) จากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ผู้ใดในหมู่พวกท่านที่นับว่าเป็นชะฮีด พวกเขา (บรรดาสาวก) กล่าวว่า โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! คือผู้ที่ถูกฆ่าตายในวิถีทางของอัลลอฮฺ ท่านได้กล่าวว่า ถ้าเช่นนั้นบรรดานักรบชะฮีดในประชากรของฉันก็มีน้อย พวกเขากล่าวว่า ดังนั้นพวกเขาคือใคร โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ? ท่านกล่าวว่า ผู้ที่ตายในวิถีทางของอัลลอฮฺคือนักรบชะฮีด ผู้ที่เสียชีวิตด้วยโรคหิวาตคือนักรบชะฮีด ผู้ที่เสียชีวิตด้วยโรคที่เกี่ยวกับท้องคือนักรบชะฮีด และ คนที่จมน้ำตายคือนักรบชะฮีด " (มุสลิม และ อัน - นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : يَتَنَمَّى رَجُلٌ بِطَرِيقٍ وَجَدَ غُصْنًا شَوْكًا عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَفَمَرَّ لَهُ . وَقَالَ الشَّهَدَاءُ خَمْسَةٌ : الْمَطْعُونُ ، وَالْمَبْطُونُ ، وَالْفَرَقُّ ، وَصَاحِبُ الْهَذْمِ ، وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى . رَوَاهُ الشَّيْخَانُ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ระหว่างที่ชายคนหนึ่งกำลังเดินอยู่ตามทาง เขาได้พบกิ่งหนามอยู่บนทางสัญจรนั้น เขาได้นำมันออกไปให้พ้นทาง อัลลอฮฺทรงชอบคุณเขา และอภัยโทษให้เขา "

และท่านนบีได้กล่าวว่า " ชะฮีดมี 5 จำพวกคือ (1) ผู้ที่เสียชีวิตด้วยโรคหิวาต (2) ผู้ที่เสียชีวิตด้วยโรคที่เกี่ยวกับท้อง (3) ผู้ที่จมน้ำตาย (4) ผู้ที่ถูกอาคารถล่มทับตาย และ (5) นักรบที่ถูกฆ่าในวิถีทางของอัลลอฮฺ ตะอาลา " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الْمَبْطُونُ شَهِيدٌ وَالْمَطْمُونُ شَهِيدٌ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งกล่าวว่า " คนที่ตายด้วยโรคท้องร่วงนั้นเป็นคนตายชะฮีด คนที่ตาย ด้วยโรคอหิวาต์นั้นเป็นคนตายชะฮีด " (บุคอรีย)

3.4 ห้ามคลุกคลีกับผู้ที่เป็นโรคติดต่อ

(1) โรคเรื้อนไม่ติดต่อด้วยการกินอาหารร่วมกัน

จากอัล - หะดีษ

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ بِيَدِ مَجْرُومٍ فَأَدْخَلَهُ مَعَهُ فِي الْقَصْعَةِ ثُمَّ قَالَ : كُلْ بِسْمِ اللَّهِ ثِقَةً بِاللَّهِ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ .
رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ وَابْنُ مَاجَةَ .

ท่านญาบิร รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี ศ็อลลา ได้จับมือคนเป็นโรคเรื้อน และได้นำเขามายังถาดอาหารพร้อมกับท่าน แล้วกล่าวว่า จงกินเถิด ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ โดยมั่นใจในพระองค์ และมอบตนต่อพระองค์ " (ติรมิซียฺ อับูดาวูด และ อิบน์ มาญะฮฺ)

(2) ห้ามคลุกคลีกับคนที่เป็นโรคเรื้อน

จากอัล - หะดีษ

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
لَا عَدْوَى وَلَا طَيْرَةَ وَلَا هَامَةَ وَلَا صَفَرَ وَفِرَّ مِنَ الْمَجْدُومِ كَمَا تَفِرُّ مِنَ الْأَسَدِ . رَوَاهُ
الْبُخَارِيُّ فِي الْجَذَامِ .

(ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่า) จากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า " (ขณะนี้) ไม่มีโรคติดต่อ ไม่มีนกที่ใช้เสียงทวย และไม่มีเดือนเศาะฟัร (ลบล้างความเชื่อผิดๆของอูร์บสมัยงมงายซึ่งมีความเชื่อมากมายเกี่ยวกับคำที่กล่าวข้างต้น) และจงหนีจากคนที่เป็นโรคเรื้อน เหมือนหนีจากสิงโต (ไม่ให้คลุกคลีกับคนที่เป็นโรคเรื้อน) " (บุคอรีย ในเรื่องโรคเรื้อน)

3.5 การป้องกันโรคระบาด

จากหะดีษ

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا سَأَلَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الطَّاعُونِ فَأَخْبَرَهَا أَنَّهُ كَانَ عَذَابًا يَبْعَثُهُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ فَجَعَلَهُ اللَّهُ رَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ فَلَيْسَ مِنْ عَبْدٍ يَقَعُ الطَّاعُونُ فَيَمُوتُ فِي بَلَدِهِ صَابِرًا يَمْلِكُ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَهُ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ إِلَّا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ الشَّهِيدِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ รุฎียา ได้เล่าว่า " เธอได้ถามท่านรสุลุลลอฮ์ ถึงโรคอหิวาต์ ท่านได้บอกแก่เธอว่า มันเป็นการลงโทษที่อัลลอฮ์ส่งมาให้ประสบกับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์ทรงทำให้เป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา บ่าว (มุสลิม) คนใดที่โรคอหิวาต์ได้เกิดขึ้น และ เขายังคงอยู่ในเมืองของเขาอย่างอดทน โดยรู้ว่า แท้จริงจะไม่มีอะไรประสบแก่เขา นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้สำหรับเขา แน่อนเขาจะได้รับผลบุญเหมือนนักรบที่ถูกฆ่าในสงครามเพื่อป้องกันศาสนา " (บุคอรี)

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : الطَّاعُونُ رِجْزٌ أَوْ عَذَابٌ أُرْسِلَ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَوْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَإِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ فَلَا تَقْدُمُوا عَلَيْهِ وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

และท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา ได้กล่าวว่า " โรคอหิวาต์นั้น เป็นการข่มขวัญหรือการลงโทษที่ถูกส่งไปยังอิสราอิล (ยิว) หรือไปยังคนในยุคก่อนจากพวกท่าน ดังนั้นเมื่อท่านทั้งหลายได้ยินว่า มันได้เกิดขึ้น ณ ที่ แห่งใด ท่านทั้งหลายจงอย่าเข้าไปหามัน และเมื่อมันได้เกิดขึ้นในแผ่นดินที่พวกท่านอาศัยอยู่ ท่านทั้งหลายอย่าหนีมัน " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรมิซีย)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَرَجَ إِلَى الشَّامِ حَتَّى إِذَا كَانَ بِسَرِغَ لَقِيَهُ أَهْلُ الْأَجْنَادِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ وَأَصْحَابُهُ فَأَخْبَرُوهُ أَنَّ الْوَبَاءَ قَدْ وَقَعَ

بِالشَّامِ فَقَالَ عُمَرُ لابْنِ عَبَّاسٍ : ادْعُ لِي الْمُهَاجِرِينَ الْأَوَّلِينَ فَدَعَوْهُمْ فَاسْتَشَارَهُمْ
 فَاخْتَلَفُوا فَقَالَ بَعْضُهُمْ : قَدْ خَرَجْتَ لِأَمْرِ وَلَا نَرَى أَنْ تَرْجِعَ عَنْهُ ، وَقَالَ
 بَعْضُهُمْ : مَعَكَ بَقِيَّةُ النَّاسِ وَأَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا نَرَى أَنْ
 تُقَدِّمَهُمْ عَلَى هَذَا الْوَبَاءِ فَقَالَ : امْرُفَعُوا عَنِّي ثُمَّ قَالَ : ادْعُ لِي الْأَنْصَارَ فَدَعَوْهُمْ لَهُ
 فَاسْتَشَارَهُمْ فَسَلَكُوا سَبِيلَ الْمُهَاجِرِينَ فِي الْإِخْتِلَافِ فَقَالَ : امْرُفَعُوا عَنِّي ثُمَّ قَالَ :
 ادْعُ لِي مَنْ كَانَ هُنَا مِنْ مَشِيخَةٍ قُرَيْشٍ مِنْ مُهَاجِرَةِ الْفَتْحِ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَخْتَلِفْ عَلَيْهِمْ رَجُلَانِ
 فَقَالُوا : نَرَى أَنْ تَرْجِعَ بِالنَّاسِ وَلَا تُقَدِّمَهُمْ عَلَى هَذَا الْوَبَاءِ ، فَنادَى عُمَرُ فِي النَّاسِ : إِنِّي
 مُصْبِحٌ عَلَى ظَهْرِ ، فَقَالَ أَبُو عُبَيْدَةَ : أَفِرَّامًا مِنْ قَدَرِ اللَّهِ ، فَقَالَ عُمَرُ : أَوْ غَيْرَكَ
 قَالَهَا يَا أَبَا عُبَيْدَةَ ، وَكَانَ عُمَرُ يَكْفُرُ خِلَافَهُ ، نَعَمْ فَرُّ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ إِلَى قَدَرِ اللَّهِ .
 أَمَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ إِبِلٌ فَهَبَطْتَ وَادِيًا لَهُ عُذُوكَانِ إِحْدَاهُمَا خِصْبَةٌ وَالْأُخْرَى جَدْبَةٌ
 أَلَيْسَ إِنْ مَرَعَيْتَ الْخِصْبَةَ مَرَعَيْتَهَا بِقَدَرِ اللَّهِ وَإِنْ مَرَعَيْتَ الْجَدْبَةَ مَرَعَيْتَهَا بِقَدَرِ اللَّهِ ،
 قَالَ : فَجَاءَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ وَكَانَ مَنَغِييًا فِي بَعْضِ حَاجَتِهِ فَقَالَ : إِنَّ عِنْدِي مِنْ
 هَذَا عِلْمًا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : إِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ فَلَا تُقَدِّمُوا
 عَلَيْهِ وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأُتْمِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَّامًا مِنْهُ ، قَالَ : فَحَمِدَ اللَّهُ عُمَرُ بْنَ
 الْخَطَّابِ ثُمَّ انْصَرَفَ . مَرَّاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอับบิ อับบาส รฎียา ได้เล่าว่า “ แท้จริงท่าน (เคาะลีฟะฮ์) อุมัร รฎียา ได้เดินทาง
 ไปยังประเทศซาม (ซีเรีย) เมื่อเดินทางไปถึงสัรรม ชาวอัจญนาตได้พบกับอบูบัยตะฮ์ บิน อัล -
 ญุรรอหุ และพรรคพวกของเขา พวกเขาได้แจ้งว่า โรคอหิวาตได้เกิดขึ้นที่ประเทศซาม ท่านอุมัรจึง

กล่าวแก่ อิบนิ อับบาสว่า ท่านจงเรียกพวกมุฮาญิรีน (ผู้อพยพ) รุ่นแรก ๆ มาหาฉัน ฉัน (อิบนิ อับบาส) จึงได้เรียกพวกเขามา ท่านอุมัรได้ขอคำปรึกษาหารือกับพวกเขา แต่พวกเขามีความคิดเห็นขัดแย้งกัน บางคนได้กล่าวว่า แท้จริง ท่านได้ออกมาเพื่องานชิ้นหนึ่ง และพวกเราไม่เห็นด้วยที่ท่านจะหันหลังกลับจากงานชิ้นนั้น และบางคนกล่าวว่า ยังมีประชาชนอยู่กับท่านรวมทั้งบรรดาอัครสาวกของท่านรสูลุลลอฮ์ด้วย พวกเราไม่เห็นด้วยที่ท่านจะพาพวกเขาไปหาโรคระบาดนี้ ท่านอุมัร จึงกล่าวว่า พวกท่านจงแยกย้ายกันกลับไปได้แล้ว ภายหลังท่านอุมัรได้กล่าวว่า ท่านจงไปเรียกพวกอันศอร (ชาวมะดีนะฮะ- ผู้ช่วยเหลือ) มาหาฉัน ฉัน (อิบนิ อับบาส) จึงได้ไปเรียกพวกเขามาหาท่านอุมัร ท่านอุมัรได้ปรึกษากับพวกเขา พวกเขามีความเห็นขัดแย้งกันเช่นเดียวกับพวกมุฮาญิรีน ท่านอุมัร จึงกล่าวว่า พวกท่านจงแยกย้ายกันกลับไปได้แล้ว หลังจากนั้นท่านได้กล่าวว่า ท่านจงไปเรียกบุคคลที่อยู่ที่นี่จากผู้อาวุโสของพวกกุร็อยซุ จากผู้อพยพหลังการพิชิตมักกะฮ์มาหาฉัน ฉัน (อิบนิ อับบาส) จึงได้ไปเรียกพวกเขามา ปรากฏว่าพวกเขาไม่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน พวกเขาพากันกล่าวว่า พวกเราเห็นควรว่า ให้ท่านพาประชาชนกลับ และไม่ควรที่ท่านจะพาพวกเขาเข้าไปอยู่ในโรคระบาดนี้ ท่านอุมัรจึงประกาศในหมู่ประชาชนว่า แท้จริงฉันจะขึ้นพาหนะกลับในวันรุ่งเช้า ท่านอุบัยดะฮ์ ได้กล่าวว่า เป็นการหนีจากกฎแห่งการกำหนดของอัลลอฮ์หรือ ? ท่านอุมัรได้กล่าวว่า ควรเป็นคนอื่นที่พูดอย่างนี้ โอ้อุบัยดะฮ์ ! ท่านอุมัรไม่ต้องการขัดแย้งกับเขา จึงกล่าวว่า ใช่แล้ว พวกเราจะหนีจากกฎแห่งการกำหนดหนึ่งของอัลลอฮ์ ไปสู่อีกกฎแห่งการกำหนดหนึ่งของพระองค์ ลองบอกฉันซิ ถ้าหากท่านมีอุฐ และมันได้ลงไปในหุบเขาที่มี 2 ด้าน ด้านหนึ่งอุดมสมบูรณ์ และอีกด้านหนึ่งแห้งแล้ง ถ้าท่านเลี้ยงอุฐนั้นทางด้านที่อุดมสมบูรณ์ ท่านก็ได้เลี้ยงมันตามกฎแห่งการกำหนดของอัลลอฮ์ และถ้าหากท่านเลี้ยงมันทางด้านที่แห้งแล้ง ท่านได้เลี้ยงมันตามกฎแห่งการกำหนดของอัลลอฮ์ใช่ไหม? ท่านอิบนิ อับบาสได้กล่าวว่า จากนั้นท่านอับดุลเราะหฺมาน บิน เอาฟุ ซึ่งหายหน้าไปก่อนหน้านี้ด้วยฐานะบางอย่างได้มาพร้อมกับกล่าวว่า แท้จริง ฉันมีความรู้ในเรื่องนี้ ฉันได้ยินท่านรสูลุลลอฮ์ คือลา กล่าวว่า เมื่อท่านทั้งหลายได้ยินว่ามีโรคระบาดเกิดขึ้นในแผ่นดินใด ท่านทั้งหลายจงอย่าเข้าไปในแผ่นดินนั้น และเมื่อมันได้เกิดขึ้นในแผ่นดินที่ท่านอาศัยอยู่ ท่านทั้งหลายจงอย่าหนีมันออกจากแผ่นดินนั้น ท่านอิบนิ อับบาสได้กล่าวว่า ท่านอุมัร อิบну อัล - คือฎุอบได้สรรเสริญอัลลอฮ์ หลังจากนั้นท่านได้เดินทางกลับ " (บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا تُورِدُوا الْمَرْضَى عَلَى
الصَّح . رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " พวกท่านอย่านำตัวที่ป่วย มาหาตัวที่มีสุขภาพดี " (บุคอรี มุสลิม และ อบูดาวูด)

وَعَنْهُ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ بُسُّ الضَّجِيعِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا بُسُّ الْبَطَانَةِ .

وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ وَالْجُنُونِ وَالْجُذَامِ وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ . رَوَى هَذِهِ الْخَمْسَةُ أَبُو دَاوُدَ وَ النَّسَائِيُّ .

จากเขา (ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา) ได้เล่าว่า " ท่านนบี ศ็อลลา เคยกล่าวเสมอว่า ข้าแต่อัลลอฮฺ ! แท้จริงฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากความหิวโหย เพราะมันเป็นเพื่อนนอนที่เลวยิ่ง และฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากความคดโกง เพราะมันเป็นด้านในที่เลวยิ่ง

และท่านนบี ศ็อลลา เคยกล่าวเสมอว่า ข้าแต่อัลลอฮฺ ! แท้จริงฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากโรคต่างๆ การเป็นบ้า เป็นโรคเรื้อน และโรคที่เลวร้ายต่างๆ " (อบูดาวูด และ นะสาอีย)

3.6 การรักษา

จากอัล - หะดีษ

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي سَبْعُونَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ وَلَا يَطِّيرُونَ وَعَلَى رِجْلِهِمْ يَتَوَكَّلُونَ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอับนิ อับบาส รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลาซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ประชากรของฉัน เจ็ดหมื่นคนจะได้เข้าสวรรค์โดยไม่ต้องถูกสอบสวน พวกเขาคือ พวกที่ไม่ขอการรักษา ด้วยคาถา ไม่ถือโซ่กลาง แต่พวกเขามอบตน ต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา " (บุคอรี มุสลิม และ ตริมิซีย)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَخَّصَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَالتَّرْمِيزِ بْنِ الْعَوَّامِ فِي بُسِّ الْحَرِيرِ لِحِكْمَةٍ كَانَتْ بِهِمَا . رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้ผ่อนผันให้แก่ท่านอับดุลเราะหฺมาน บิน เอาฟี และ ท่านซุบัยร อิบดุลเอวาม สวมผ้าไหม ³⁰ เพราะโรคคัน ที่เกิดแก่เขาทั้งสอง " (บุคอรี มุสลิม อับดุลวาฏฏ และ นะสาอีย)

وَعَنْهُمَا أَنَّهُمَا شَكَوَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَمَلَ فَرَخَّصَ لَهُمَا فِي قَمَصِ الْحَرِيرِ فِي غَزَاةٍ لَهُمَا . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ .

และจากเขา (ท่านอะนัส รฎียา) ได้เล่าว่า " แท้จริงเขาทั้งสอง (ท่านอับดุลเราะหฺมาน และ ท่านซุบัยร) ได้ร้องเรียนไปยังท่านนบี คือลา ว่า มีโลน ดังนั้นท่านจึงยอมผ่อนผันให้เขา ทั้ง สอง สวมเสื้อที่ทำจากผ้าไหมในการออกทำสงครามของคนทั้งสอง " (มุสลิม และ ตริมิซีย)

بُتَ فِي الصَّحِيحَيْنِ ، عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّمَا الْحُمَى أَوْشَدُّهُ الْحُمَى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ ، فَأَبْرِدُوهَا بِالْمَاءِ .

عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَالذِّبَاجَ فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านฮุซัยฟะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ท่านทั้งหลายอย่าดื่มในภาชนะทองคำและเงิน และท่านทั้งหลายอย่าสวมใส่ผ้าไหมเนื้อละเอียดและเนื้อหยาบ เพราะความจริงมันเป็นของพวกเขา (กาฟิร) ในโลกนี้ และเป็นของพวกเขาท่านในอาคิเราะฮฺ " (บุคอรี มุสลิม อับดุลวาฏฏ ตริมิซีย และ นะสาอีย)

ท่านนาฟิอฺได้เล่าจากท่านอิบนิ อุมัรว่า " แท้จริงท่านนบี คือล ่า กล่าวว่่า แท้จริงการเป็น-
ใช้ และการเป็นใช้อย่างรุนแรงนั้น เป็นความร้อนจากไฟนรก ดังนั้น จงทำให้เย็นลงด้วยน้ำ "
(บุคอรี มุสลิม)

وَفِي سُنَنِ ابْنِ مَاجَه - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ - : الْحُمَّى مِنْ كَثِيرِ جَهَنَّمَ ،
فَنُخُوها عَنْكُمْ بِالْمَاءِ الْبَارِدِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎิยา ใต้ เล่า จากท่านนบี คือล ่า ซึ่งท่านกล่าวว่า " การเจ็บป่วยเป็น
ส่วนหนึ่งจากไฟ ดังนั้นจงบำบัดมันให้เย็นด้วยน้ำเย็น " (อิบนิ มาญะฮฺ)

وَفِي الْمُسْنَدِ وَغَيْرِهِ - مِنْ حَدِيثِ الْحَسَنِ ، عَنْ سَمُرَةَ يَرْفَعُهُ - : الْحُمَّى
قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ ، فَأَبْرِدُوهَا عَنْكُمْ بِالْمَاءِ الْبَارِدِ .
وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِذَا حُمِدَ دَعَا بِقُرْبَةٍ مِنْ مَاءٍ ، فَأَفْرَغَهَا
عَلَى رَأْسِهِ ، فَاغْتَسَلَ .

ท่านสมุเราะฮฺ รฎิยา ใต้เล่าจากท่านนบี คือล ่า ว่า " การเจ็บป่วยเป็นส่วนหนึ่งจากไฟ ดัง
นั้นจงบำบัดมันให้เย็นด้วยน้ำเย็น "

" ท่านรสุลุลลอฮฺนั้น เมื่อท่านป่วย(เป็นไข้) ท่านได้ขอลงหน้ที่ใส่น้ำ แล้วท่านได้เทน้ำรด
ศีรษะของท่าน แล้วท่านได้สระผม "

وَفِي السُّنَنِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : ذُكِرَتْ الْحُمَّى عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَسَبَّهَا رَجُلٌ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَا تَسَبَّهَا ، فَإِنَّهَا
تَقِي الذُّنُوبَ كَمَا تَقِي النَّارُ خَبَثَ الْحَدِيدِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าว่า " ได้มีการพูดถึงการเจ็บป่วยต่อหน้าท่านรสุลุลลอฮฺ คือล ่า
แล้วมีชายคนหนึ่งได้บริภาษมัน แล้วท่านรสุลุลลอฮฺ คือล ่า กล่าวว่่า " อย่าบริภาษ การเจ็บป่วย
เพราะมันจะลบล้างความผิดต่าง ๆ เหมือนกับไฟที่ขับไล่ขี้เหล็ก (เมื่อถลุงเหล็ก) "

وَقَدْ رَوَى التِّرْمِذِيُّ فِي جَامِعِهِ - مِنْ حَدِيثِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ ، يَرْفَعُهُ - : إِذَا
 أَصَابَتْ أَحَدَكُمْ الْحُمَّى - وَإِنَّمَا الْحُمَّى قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ - فَلْيُطْفِئْهَا بِالْمَاءِ الْبَارِدِ ، وَيَسْتَقْبِلْ
 نَهْرًا جَارِيًا . فَلْيَسْتَقْبِلْ جَرِيَّةَ الْمَاءِ بَعْدَ الْفَجْرِ ، وَقَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ . وَلْيَقُلْ : بِاسْمِ
 اللَّهِ ، اللَّهُمَّ : اشْفِ عَبْدَكَ ، وَصَدِّقْ مَرْسُولَكَ . وَيَنْغَسِسْ فِيهِ ثَلَاثَ غَمَسَاتٍ ، ثَلَاثَ أَيَّامٍ
 فَإِنْ بَرَأَ ، وَإِلَّا : فَفِي خُمْسٍ ، فَإِنْ لَمْ يَبْرَأْ فِي خُمْسٍ : فَسَبْعٍ ، فَإِنَّمَا لَا تَكَادُ تَجَاوِرُ
 السَّبْعَ بِإِذْنِ اللَّهِ .

ท่านรอฟีอฺ บิน เคาะดิสฺ เล่าว่า ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า " เมื่อคนใดในหมู่พวกท่าน
 เป็นไข้ แท้จริงการเป็นไข่นั้นเป็นส่วนหนึ่งจากไฟ ดังนั้นจงให้เขาดับความร้อนด้วยน้ำเย็น ให้เขาไป
 ที่คลอง (แม่น้ำ) ที่น้ำไหลหลังรุ่งอรุณ และก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น แล้วให้กล่าว ' ด้วยพระนามแห่ง
 อัลลอฮฺ โออัลลอฮฺ ! ทรงให้บ่าวของพระองค์หายป่วย และจงยืนยันในรศูลของพระองค์' และ
 ดื่มน้ำ 3 ครั้งเป็นเวลา 3 วัน "

فِي صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ : عَنْ سَعِيدِ بْنِ جَبْرِ ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الشِّفَاءُ فِي ثَلَاثٍ : شَرْبَةُ عَسَلٍ ، شَرْطَةُ مَخْجَمٍ ، وَكَيْةُ نَارٍ
 وَأَنَا أَنْتِي أُمِّي عَنِ الْكَيِّ .

ในหนังสือเศาะหฺที่บุคอรีย จากท่านสะอูด บิน ญะบิร จากท่านอิบนี อับบาสได้เล่าจาก
 ท่านนบี คือลา ซึ่งกล่าวว่า " การรักษาที่มีอยู่ 3 อย่างคือ (1.) ดื่มน้ำผึ้ง (2.) กอกเลือด (คูด
 เลือด) (3.) จี้ด้วยเหล็กกร้อน (เฆาเหล็กให้ร้อนแล้วเอาไปกดไปมาที่ตรงกลางฝ่าเท้า) เมื่อเป็นโรค
 ปวดท้อง แต่ฉันห้ามประชาชนของฉันจากการจี้ด้วยเหล็ก "

قَالَ أَنَسٌ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْتَجِمُ
فِي الْأَخْدَعَيْنِ وَالْكَاهِلِ .

ท่านอะนัส รฎียา กล่าวว่ " ครึ่งหนึ่งท่านรสุลา คือลา ได้ทำการดูดเลือด(กอกเลือด)
ที่ต้นคอ(ท้ายทอย) และกลางหลัง(ช่วงใกล้ ๆ บ่า) "

أَخْرَجَ فِي الصَّحِيحَيْنِ - مِنْ حَدِيثِ أَعْطَاءِ بْنِ أَبِي مَرْيَاحٍ - قَالَ : قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ :
أَلَا أُمِرْتُ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ؟ قُلْتُ : بَلَى قَالَ : هَذِهِ الْمَرْأَةُ السُّودَاءُ ، أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَتْ : إِنِّي أَضْرَعُ ، وَإِنِّي أَمْكُشِفُ ، فَادْعُ اللَّهَ لِي . فَقَالَ : إِنْ
شِئْتِ صَبَرْتِ وَلَكَ الْجَنَّةُ ، وَإِنْ شِئْتِ دَعَوْتُ اللَّهَ لَكَ أَنْ يَغْفِرَ لَكَ . فَقَالَتْ : أَصْبِرُ . قَالَتْ :
فَإِنِّي أَمْكُشِفُ ، فَادْعُ اللَّهَ أَنْ لَا أَمْكُشِفَ . فَدَعَاَهَا .

ท่านอะฏออ บิน อปีเราะบาหฺ ได้กล่าวว่า " ท่านอิบน์ อับบาสกล่าวว่า ' เอาไหมฉันจะให้
ท่านดูผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งเป็นชาวสวรรค์ ? ' ฉั น (อะฏออ บิน อปีเราะบาหฺ) กล่าวว่า ' ครับ ' เขาจึง
กล่าวว่า ' ผู้หญิงผิวดำคนนี้ไง ซึ่งนางเคยมาหาท่านนบี คือลา และกล่าวว่า ฉันป่วยเป็นลมบ้าหมู
และผ้ามักเปิดขึ้น (ในขณะที่ยก) ท่านจงขอดุอาอฺ ให้ฉันหาย (จากการป่วยนี้) เถิด ท่านนบีได้
พูดว่า หากเธออดทน (ต่อความเจ็บป่วย) เธอจะได้รับสวรรค์ (เป็นสิ่งตอบแทน) และหากเธอ
ต้องการ (ให้ฉันขอดุอาอฺ) ฉันก็จะขอดุอาจากอัลลอฮฺให้เธอหาย (จากโรคนี้) นางได้พูดขึ้นว่า
ฉันจะอดทน และยังพูดว่า แต่ผ้าของฉันมักจะเปิด ท่านจงขอดุอาอฺ จากอัลลอฮฺอย่าให้ผ้าของฉัน
เปิด ท่านนบีได้ขอดุอาอฺให้แก่นาง ' " (บุคอรี - มุสลิม)

مَرْوَى ابْنُ مَاجَهَ فِي سُنَنِهِ - مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ سِرِينَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - قَالَ :
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، يَقُولُ : دَوَاءُ عِرْقِ النِّسَاءِ : الْيَهُ شَاةُ أَعْرَابِيَّةٍ تُذَابُ ،
ثُمَّ تَجْزَأُ ثَلَاثَةَ أَجْزَاءٍ ، ثُمَّ تُشْرَبُ عَلَى الرِّيقِ : فِي كُلِّ يَوْمٍ جُزْءٌ .

ท่านอะนัส บิน มาลิก ได้เล่าว่า " ฉัน ได้ยินท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา กล่าววว่า " ยารักษา
เส้นประสาทที่กระดูกกันกบ คือ ไขมันที่ตะโพกแพะ (อะอรอบียะฮ์) มาทำให้ละลาย แล้วแบ่ง
เป็น 3 ส่วน ให้ดื่มก่อนอาหารเช้าทุกวัน วันละส่วน " (อิบน์ มาญะฮ์)

مَرَوَى التِّرْمِذِيُّ فِي جَامِعِهِ ، وَابْنُ مَاجَةَ فِي سُنَنِهِ - مِنْ حَدِيثِ أَسْمَاءَ بِنْتِ
عُمَيْسٍ - قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَاذَا كُنْتَ تَسْتَمْشِينَ ؟ قَالَتْ :
بِالشُّبْرُمِ . قَالَ : حَامِرٌ جَامِرٌ . ثُمَّ قَالَتْ : اسْتَمَشَيْتُ بِالسَّنَا . فَقَالَ : لَوْ كَانَ شَيْءٌ
يَشْفِي مِنَ الْمَوْتِ لَكَانَ السَّنَا .

ท่านอัสมอา บินติ อุมัยฮ์ เล่าว่า " ท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา ตามฉันว่า ' เธอใช้อะไรแก้
ท้องร่วง ' เธอบอกว่า ' ใช้ ชุบรัม ' ท่านรสุลุลลอฮ์พูดว่า ' มันร้อนและขี้ (เยอะ) ' เธอจึงพูดว่า
' (ถ้าเช่นนั้น) ใช้สะนา ' ท่านรสุลุลลอฮ์จึงพูดว่า ' ถ้าสิ่งใดที่ช่วยให้พ้นจากการตาย นั้นแหละคือสะนา ' "
(ตีรฺมิซียฺ และ อิบน์ มาญะฮ์)

وَفِي التِّرْمِذِيِّ : عَنْ سَلْمَى أُمِّ مَرَاغٍ ، خَادِمَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَتْ :
كَانَ لَا يُصِيبُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَرْحَةٌ وَلَا شَوْكَةٌ ، إِلَّا وَضَعَ عَلَيْهَا الْحِنَاءَ .

ท่านสลมา อุมมิ รอฟิอฺ ผู้รับใช้ของท่านนบี คือลา กล่าววว่า " เมื่อท่านนบี คือลาได้รับ
บาดแผล หรือ หนามตำ ท่านจะใส่ต้นไม้เทียนที่แผล " (ตีรฺมิซียฺ)

مَرَوَى التِّرْمِذِيُّ فِي جَامِعِهِ ، وَابْنُ مَاجَةَ : عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ ، قَالَ :
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَا تَكْرَهُوا مَرَصَاكُمْ عَلَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ
فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُطْعِمُهُمْ وَيُسْقِيهِمْ .

ท่านอุกบะฮฺ บิน อามิร อัล - ญุซนีย ได้เล่าว่า ท่านรสุลุลลอฮ คือล้า กล่าวว่า " อย่า บังคับผู้ป่วยของพวกท่านให้กินอาหารและให้ดื่มน้ำ แท้จริงอัลลอฮฺทรงให้อาหารและเครื่องดื่มแก่ พวกเขา " (ตีรุมิซีย และ อิบน์ มาญะฮฺ)

مَرَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي سُنَّتِهِ - مِنْ حَدِيثِ مُجَاهِدٍ ، عَنْ سَعْدٍ - قَالَ : مَرَضْتُ مَرَضًا ، فَأَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، يَعُودُنِي . فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ تَدْيِي : حَتَّى وَجَدَتْ بَرْدَهَا عَلَى فُؤَادِي ، وَقَالَ لِي : إِنَّكَ رَجُلٌ مَفُودٌ ، فَأَتِ الْحَرِثَ بْنَ كَلْدَةَ مِنْ ثَقِيفٍ ، فَإِنَّهُ رَجُلٌ يَطْبَبُ ، فَلْيَأْخُذْ سَبْعَ تَمَرَاتٍ مِنْ عَجْوَةِ الْمَدِينَةِ

ท่านสะอูด เล่าว่า " ฉันได้ป่วยด้วยโรคอย่างหนึ่ง แล้วรสุลุลลอฮ ได้มาเยี่ยมฉัน แล้วท่าน ได้วางมือของท่านบนหน้าอกของฉัน จนทำให้ฉันรู้สึกเย็นไปถึงชั่วหัวใจของฉัน แล้วท่านได้กล่าว แก่ฉันว่า ' แท้จริงท่านเป็นโรคทรวงอก ดังนั้นจงไปตามหมอชื่อท่านหะรอซ บิน กะละดะฮฺ เพราะ เขาเป็นหมอ ให้เอาอินทผลัมอย่างดีเยี่ยม 7 ผล จากมะดีนะฮฺมา ' " (อบูดาอูด)

عَنْ عَلِيٍّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ تَطَبَّبَ وَلَا يَعْلَمُ مِنْهُ طِبٌّ فَهُوَ ضَامِنٌ . مَرَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتَّيَّمِيُّ وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ .

ท่านอะลีย ฎิยฺยา ได้เล่าจากท่านนบี คือล้า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ผู้ใดอ้างตัวเป็นแพทย์ โดยความรู้ทางด้านการแพทย์ของเขาไม่เป็นที่รู้จัก เขาจะต้องรับผิดชอบ " (อบูดาอูด นะสาอีย และ หากิม ถือว่าเป็นหะดีษ เศาะหฺห)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَبَا هِنْدٍ حَجَمَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْيَافُوعِ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَا بَنِي بَيَاضَةَ أَكْحُوا أَبَا هِنْدٍ وَأَكْحُوا إِلَيْهِ وَقَالَ : إِنْ كَانَ فِي شَيْءٍ مِمَّا تَدَاوَوْنَ بِهِ خَيْرٌ فَالْخِجَامَةُ . مَرَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالْحَاكِمُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ฎิฮฺ ได้เล่าว่า " แท้จริง อะบาฮินุดได้กอกเลือด ท่านนบี ศ็อลา ที่ท้ายทอย ต่อมาท่านนบี ศ็อลา ได้กล่าวว่า : โอ้ ตระกูลมะนิยะฮฺ ! ท่านทั้งหลายจง แต่งงานให้อะบาฮินุด และท่านทั้งหลายจงแต่งงานกับลูกสาวของเขา และท่านได้กล่าวว่า ถ้าหาก จะมีสิ่งใดที่เป็นความดีจากสิ่งที่พวกท่านใช้รักษาโรคแล้ว มันก็คือ การกอกเลือด " (อบูดาวูด และ หากิม)

وَقَالَ أَنَسُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : حَجَمَ أَبُو طَيْبَةَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَهُ بِصَاعٍ مِنْ تَمْرٍ وَأَمَرَ أَهْلَهُ أَنْ يُخَفِّقُوا مِنْ خَرَجِهِ . رَوَاهُ الْأَمْرِيُّ .

ท่านอนัส ฎิฮฺ ได้เล่าว่า " อะบูฏอยบะฮฺ ได้กอกเลือดท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลา ต่อมา ท่านได้สั่งให้มอบอินทผลัมหนึ่งศอกให้แกเขา และท่านได้สั่งครอบครัว ของเขาให้ลดหย่อน ค่าตัว ของเขา " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด และติรมิซีย)

وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا : اخْتَجَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَعْطَى الَّذِي حَجَمَهُ وَلَوْ كَانَ حَرَامًا لَمْ يُعْطِهِ . رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ .

ท่านอิบนุ อับบาส ฎิฮฺ ได้เล่าว่า " ท่านนบี ศ็อลา ได้ทำการกอกเลือด และท่านได้ มอบ (ของ) ให้ผู้ที่ทำการกอกเลือด และถ้ามันเป็นสิ่งต้องห้าม ท่านคงไม่มอบให้เขาไป " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด)

3.7 การควบคุมสัตว์นำโรค

- (1) ถ้าไม่จำเป็น ไม่ควรเลี้ยงสุนัข และห้ามเลี้ยงสุนัขบนบ้าน เพราะ ทำให้ไม่มีความจำเริญ

จากอัล - หะดีษ

عَنْ سَالِمٍ ، عَنْ أَبِيهِ : وَعَدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جِبْرِيلَ فَقَالَ : إِنَّا لَا نَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ صُورَةٌ وَلَا كَلْبٌ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านสาลิมได้เล่าจากพ่อของท่านว่า " ครั้งหนึ่งท่านญิบรีลได้สัญญากับท่านนบี คือลา (ว่า
จะมาหาและไม่มา) ต่อมาเขากล่าวว่า ' เรา (มลาอิกะฮ์) ไม่เข้าบ้านที่มีรูปภาพ และมีสุนัข (บน
บ้าน) ' " (อัล - บุคอรี)

عَنْ عَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ : سَمِعْتُ
أَبَا طَلْحَةَ يَقُولُ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا
فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ تَمَائِيلٌ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอุบัยด อิบนิ อับดุลลอฮ์ เล่าว่า " ได้ยินท่านอิบนิ อับบาซ กล่าวว่า ฉันได้ยินท่าน
อับดุลลอฮ์ เล่าว่า ฉันได้ยินท่านรสูลุลลอฮ์ คือลา กล่าวว่า ' มลาอิกะฮ์จะไม่เข้าบ้านที่มีสุนัข
และไม่เข้าบ้านที่มีรูปสิ่งมีชีวิต (คนหรือสัตว์) ' " (อัล - บุคอรี)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَمْسَكَ
كَلْبًا يَنْقُصُ مِنْ عَمَلِهِ كُلَّ يَوْمٍ فَيَرَاتُ إِلَّا كَلْبَ حَرْثٍ أَوْ كَلْبَ مَاشِيَةٍ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เล่าว่า " ท่านรสูลา คือลา กล่าวว่า ผู้ได้เลี้ยงสุนัขไว้ การงานของ
เขาจะลดถอยลงทุกวัน ๆ วันละหนึ่งกะรัต ยกเว้นแต่เลี้ยงสุนัขไว้เฝ้าไร่เฝ้านา หรือสุนัขเฝ้าฝูงสัตว์ " (อัล - บุคอรี บทที่ 59 บทที่ 17)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ أَخَذَ
كَلْبًا إِلَّا كَلْبَ مَاشِيَةٍ أَوْ صَيْدٍ أَوْ مَرْعٍ انْقَصَ مِنْ أَجَلِهِ كُلَّ يَوْمٍ فَيَرَاتُ .
رَوَاهُ الْخَمْسَةُ . وَلِلتِّرْمِذِيِّ وَالشَّيْخَيْنِ : انْقَصَ مِنْ أَجَرِهِ كُلَّ يَوْمٍ فَيَرَاتُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ผู้ใดเอาสุนัข
(มาเลี้ยง) นอกจากสุนัขเลี้ยงสัตว์ หรือสุนัขล่าสัตว์ หรือสุนัขเฝ้าไร่สวนแล้ว ผลบุญของเขาจะ
ลดลงไปทุกวัน วันละหนึ่งกะรัต " (บุคอรี มุสลิม อับดาวูด ตีรรมิซีย และ นะสาอีย)

ตัวบทของดิรมิซีย บุคอรียะและมุสลิมว่า " ผลบุญของเขาจะลดลงไปทุกวัน วันละสอง
กะรัต "

(2) ให้ฆ่าสุนัขเถื่อน

จากอัล - หะดีษ

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : أَمَرَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَتْلِ الْكِلَابِ
حَتَّى إِنْ الْمَرْأَةُ تَقَدَّمَ مِنَ الْبَادِيَةِ بِكَلْبٍ فَتَقْتَلُهُ ثُمَّ تَهَيَّ عَنْ قَتْلِهَا وَقَالَ : عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ
الْبَيْهَمِ ذِي النُّقْطَتَيْنِ فَإِنَّهُ شَيْطَانٌ .
وَفِي مِرْوَايَةٍ : لَوْلَا أَنَّ الْكِلَابَ أُمَّةٌ مِنَ الْأُمَمِ لَأَمَرْتُ بِقَتْلِهَا فَاقْتُلُوا مِنْهَا الْأَسْوَدَ الْبَيْهَمَ
مِرْوَاهُ الْخُمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ .

ท่านญาบิร รฎิยา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้ใช้พวกเราฆ่าสุนัขจนกระทั่งมีผู้หญิง
คนหนึ่งมาจากบ้านนอกพร้อมกับสุนัขของหล่อน และพวกเรา ได้ฆ่าสุนัขนั้น ในภายหลังท่าน
ได้ห้ามฆ่าสุนัข และได้กล่าวว่า ให้พวกท่านระวังตัวที่มีสีดำ ที่มีจุดสองจุด เพราะมันคือโชตอน "

และในบางรายงานว่า " ถ้าแม้ว่าสุนัขนั้นไม่ใช่เป็นประชากรหนึ่งจากบรรดาประชากรแล้ว
ฉันจะต้องใช้ให้ฆ่ามัน ดังนั้นให้พวกท่านฆ่าตัวที่มีสีดำล้วนและมีสองจุดเหนือตา " (มุสลิม อับ
ดาวูด ดิรมิซีย และ นะสาอีย)

ตอนที่ 6. สุขภาพจิต (Mental Health)

ความหมายและ / หรือหลักการสาธารณสุขโดยสรุป

สุขภาพจิต หมายถึง “ สภาพชีวิตที่เป็นสุข มีอารมณ์มั่นคง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้ มีสมรรถภาพในการทำงาน สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ด้วยความปลอดภัย และไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น ” (มานี ชูไทย : 2529 : 9)

“ ผู้ที่มีสุขภาพจิตไม่ดี มักเกิดในช่วงเวลาที่มีปัญหามากและไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องแสดงออกโดยไม่พอใจกับสภาพการเป็นอยู่ ไม่มีความสุข มีความเบื่อหน่าย กังวล กลุ้มใจ นอน ไม่หลับอาจมีความหดหู่เป็นพัก ๆ ” (ดุสิต สุนทรานู : 2529)

ทางการสาธารณสุขได้นั้นวิธีป้องกันและส่งเสริมสุขภาพจิต 3 ระยะ คือ

“ 1. การป้องกันระยะแรก (Primary prevention) คือการป้องกันตั้งแต่ยังไม่เกิดโรคจิตโรคประสาท ด้วยการให้การศึกษากับบิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ให้เข้าใจธรรมชาติของเด็ก เลี้ยงเด็กด้วยความรัก ความสนใจ และจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็ก เพราะสุขภาพจิตเริ่มขึ้นที่บ้าน และวัยต้นของชีวิต

2. การป้องกันระยะที่สอง (Secondary prevention) คือการให้เข้าใจอาการจิตเวชเบื้องต้น ให้รู้สาเหตุและอาการของโรคจิต โรคประสาทว่าเป็นอย่างไร จะได้หาทางป้องกัน หรือรีบไปรับการรักษาตั้งแต่นั้น ๆ

3. การป้องกันระยะที่สาม (Tertiary prevention) คือการตรึงสภาพของคนไข้ที่ถูกจำหน่ายจากโรงพยาบาลให้หายจากโรคตลอดไป และสามารถกลับไปเป็นประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคมได้ ” (มานี ชูไทย . 2523 : 10)

วิธีเสริมสร้างสุขภาพจิตของตนเองทำได้โดย

“ 1. ปรับปรุงตนเอง ซึ่งมีวิธีการเสริมสร้างได้หลายประการ เช่น

- บำรุงร่างกายให้มีสุขภาพกายดี โดยการออกกำลังกายพอสมควร รับประทานอาหารที่ถูกส่วน
- ฝึกควบคุมอารมณ์ ให้เป็นคนอารมณ์เยือกเย็น สุขุม ไม่โกรธง่ายหรือ เสียใจ ดีใจ ง่าย ๆ รู้จักข่มใจตัวเอง

- มีงานทำที่มั่นคง มีรายได้พอเพียงแก่การดำรงชีพ
 - ทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม
 - ช่วยเหลือผู้อื่นในทางที่ถูก
 - หาทางผ่อนคลายความตึงเครียด โดยการพักผ่อนหย่อนใจ หรือออกกำลังกาย หรือไปท่องเที่ยวตามสภาพเศรษฐกิจของตน
 - ทำงานอดิเรกที่ตัวเองชอบและสนใจ
 - ให้ความสนใจในทางศาสนา เพื่อเป็นเครื่องช่วยยึดเหนี่ยวทางจิตใจในขณะที่มีปัญหามากมาย และหาทางแก้ไขไม่ได้ ความรู้ทางศาสนาจะช่วยผ่อนคลาย ปัญหาและความตึงเครียดทางจิตใจ
2. ปรับปรุงสภาพแวดล้อม เป็นหน้าที่ของทุกคนจะต้องรับผิดชอบ เช่น
- มีการรักใคร่ปรองดองภายในครอบครัวให้ความรักและความอบอุ่นแก่บุตร
 - ให้โอกาสได้มีการศึกษา มีวิชาชีพที่พอจะเลี้ยงตัวได้
 - จัดสถานที่พักผ่อน เช่น สวนสาธารณะ เพื่อให้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ
 - มีความเป็นธรรมในสังคม
 - จัดหางานให้ทำตามความเหมาะสม เพื่อให้มีรายได้พอแก่การดำรงชีพ
 - มีสวัสดิการในเรื่องรายได้ สุขภาพ และเรื่องที่อยู่อาศัยในรายที่ต้องการ "

(ดุสิต สุนทรานู : 2529)

หลักการอิสลามส่วนหนึ่งมีดังนี้

1. เมื่อมีปัญหาหนัก มีความทุกข์

อิสลามสอนให้อดทน และนึกถึงสัจธรรม คำสอนของอิสลามเพื่อส่งเสริมสุขภาพจิต ดังหลักฐานจากอัล - กุรอาน

21 : 35 ความว่า " ทุกชีวิตเป็นผู้ลี้มความตาย และเราได้ลงใจสู่เจ้าด้วยการทดลองแห่งความชั่ว และความดี (คือให้ผจญทั้งทุกข์และสุขว่าผู้ใดจะมั่นคงต่อสัจธรรม) และยิ่งเราที่สุเจ้าจะถูกนำกลับ "

3 : 185 ความว่า " แน่นอนสุเจ้าจะถูกทดลองในสมบัติของสุเจ้า และชีวิตของสุเจ้า และแน่นอนสุเจ้าจะต้องไต่ยนจากบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนสุเจ้า และจากบรรดาผู้ตั้งภาคีซึ่งการ

เราทราบมากมาย และถ้าสูเจ้าอดทนและสำรวมตนจากความชั่ว ดังนั้นแท้จริงมันอยู่ใน
กรณีอันหนัก "

3 : 138 ความว่า " จงอย่าท้อและจงอย่าระทม และสูเจ้าเหนือกว่า ถ้าสูเจ้าเป็นผู้ศรัทธา "

8 : 25 ความว่า " จงระวังต่อการทดลอง (การลงโทษ) ซึ่งมีประสพแก่บรรดาผู้ทำผิดในหมู่สูเจ้า
โดยเฉพาะ (เท่านั้น แต่ผู้ที่อยู่ร่วมกับพวกเขา ก็พลอยถูกด้วย) และจงรู้เถิดว่า อัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ "

2 : 155 ความว่า " และแน่นอนเราจะทดสอบสูเจ้าด้วยสิ่งแห่งความหวาดกลัว (ภัยอันตราย)
และความหิว และการขาดแคลนทรัพย์สินสมบัติ และ (การสูญเสีย) ชีวิต และพืชผล
(มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่ผู้อดทน "

13 : 22 ความว่า " และบรรดาผู้อดทน แสงความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของเขาทั้งหลาย
และดำรงนมาซ และบริจาคสิ่งซึ่ง เรา ได้ให้เครื่องยังชีพแก่เขาทั้งหลายโดยซ่อนเร้นและ
โดยเปิดเผย และจัดการชั่วด้วยการดี เหล่านี้สำหรับเขาทั้งหลายคือสถานบันปลายที่ดี "

2 : 155 – 156 ความว่า " จงแจ้งข่าวดีแก่ผู้อดทน บรรดาที่เมื่อทุกขภัยประสพแก่เขา พวกเขา
กล่าว (โดยไม่หวาดหวั่นว่า) แท้จริงเราเป็นของอัลลอฮ์ และแท้จริงเราเป็นผู้กลับไปหา
พระองค์ "

25 : 75 ความว่า " เหล่านี้ถูกตอบแทนด้วยวิมาน (ในสวรรค์) เพราะว่าพวกเขาอดทน (ยึดมั่น
ในการศรัทธาและปฏิบัติศาสนกิจ) และใน (สวรรค์) นั้นพวกเขาจะได้พบการกล่าวคำนับ
และ (การกล่าว) สลาม (สันติ) "

5 : 9 ความว่า " และอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธา และประกอบภารดีทั้งหลายว่า
สำหรับเขาทั้งหลาย คือการอภัยโทษและรางวัลอันอันันต์ "

50 : 39 ความว่า " ดังนั้น จงอดทนต่อที่พวกเขากล่าว (ร้าย) และจงสดุดีด้วยการสรรเสริญพระ
ผู้อภิบาลของเจ้าก่อนการขึ้นของตะวัน (นมาซศุบหุ) และก่อนการตก (นมาซชุสุริ และ
อัครี) ของมัน "

- 46 : 35 ความว่า " เจ้าจงอดทน (ต่อการถากถางของชาวเมือง) ดังที่ผู้หนักแน่นแห่งสุลทั้งหลาย ได้ออดทนแล้ว (ก่อนหน้านี้) "
- 73 : 10 ความว่า " จงอดทนที่พวกเขา (ผู้ปฏิเสธ) กล่าวร้าย และจงหลีกเลี่ยงจากพวกเขาด้วยการหลีกเลี่ยง อย่างสุภาพ "
- 2 : 153 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงขอความช่วยเหลือด้วยขันติธรรมและการนมาซ แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงอยู่กับผู้อดทน "
- 2 : 45 ความว่า " จงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทนและการนมาซ และแท้จริงนี่หนักมาก เว้นแต่แก่ผู้ถ่อมตน (ต่ออัลลอฮ์เท่านั้นที่จะทำได้) "
- 3 : 133 ความว่า " บรรดาผู้บริจาคยามแสบและยามคับแค้น และผู้ข่มโทสะ (ตนเอง) และผู้อภัยแก่มนุษย์ และอัลลอฮ์ทรงรัก ผู้กระทำการดี "
- 65 : 7 ความว่า " อัลลอฮ์มิทรงกำหนดภาระหนักแก่ชีวิตใด เว้นแต่ ตามที่ได้ทรงประทานแก่มัน (ชีวิตนั้น ๆ) ในไม่ช้า อัลลอฮ์จะทรงทำให้สะดวกสบายหลังจากความยากลำบาก "
- 94 : 5 – 6 ความว่า " เพราะฉะนั้น แท้จริงด้วยความยากจึงจะมีความง่าย "
- " แท้จริงพร้อมกับความยาก (นั้น) มีความง่าย "
- 3 : 145 ความว่า " และตั้งก้นบีแล้วได้ต่อสู้ (ซึ่ง) ผู้มั่นคงในศาสนาจำนวนมากได้ร่วมช้างเขาดด้วย ดังนั้น พวกเขาไม่ทอดอ่อด (ภัยอันตราย) ที่ประสบแก่พวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และ พวกเขาไม่อ่อนแอ และพวกเขาไม่สยบ (ต่อศัตรู) และอัลลอฮ์ทรงรัก ผู้อดทน "
- 11 : 115 ความว่า " และเจ้าจงอดทน เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ มิทรงทำให้เสียหายซึ่งรางวัลผู้ทำการดี "
- 20 : 130 ความว่า " ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อที่พวกเขา กล่าว (ใส่ร้าย) และจงสละดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของสุเจ้า (ในการนมาซ) ก่อนตะวันขึ้น (นมาซศุบหุ) และ

ก่อนที่มันจะลับดวง (นมาซซุฮริ และอัศริ) และในบางเวลาตอนกลางคืน ก็จงแช่ ชร้อง สดุดี และในปลายช่วงของกลางวัน (นมาซมัฆริบและอิชาอ) เพื่อเจ้าจะได้อิ่มเอิบ ใจ "

และจากอัล - หะดีษ

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ إِذَا بَتَلْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِهِ فَصَبَرَ عَوَّضَتْهُ مِنْهَا الْجَنَّةُ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า "ฉันได้ยินท่านนบี คือลา กล่าวว่ แท้จริงอัลลอฮฺ ตะอาลาได้ ตรัสว่ เมื่อเราได้ทดลองบ่าวของเราด้วยสองสิ่งที่เขารัก และเขามีความอดทน เราจะทดแทน สวรรค์ให้แก่เขาจากสองสิ่งนั้น " (บุคอรี มุสลิม และ ติรมิซีย)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا يَمْتَنِينَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لَضُرِّ نَزَلَ بِهِ فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مَسْتَيًّا لِلْمَوْتِ فَالْتَقِلْ اللَّهُمَّ أَحْنِي مَا كَانَ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي ، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .
وَفِي رِوَايَةٍ : قَالَ قَيْسُ أُنْتُ خَيْرٌ وَقَدْ اكْتَرَى فِي بَطْنِهِ سَبْعًا فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ : لَوْلَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَانَا أَنْ نَدْعُوَ لِلْمَوْتِ لَدَعَوْتُ بِهِ .
وَلِلْبَخَارِيِّ : لَا يَمْتَنِي أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ إِمَّا مُحْسِنًا فَلَعْلَهُ يَزْدَادُ ، وَإِمَّا مُسِينًا فَلَعْلَهُ يَسْتَعْتَبُ

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " คนใดคนหนึ่งในกลุ่มพวก ท่าน จงอย่าอยากตาย เพราะเพทภัยที่ประสบกับเขา ถ้าหากถึงขั้นที่จำเป็นต้องอยากตายให้เขาจง กล่าวว่ โอ้อัลลอฮฺ! ได้โปรดให้ฉันมีชีวิตอยู่ ถ้าหากการมีชีวิตอยู่ (จะ) เป็นผลดีแก่ฉัน และได้ โปรดให้ฉันตาย ถ้าหากความตายนั้น (จะ) เป็นผลดีแก่ฉัน " (บุคอรี มุสลิม อิบุนดาอุด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

และในบางรายงานว่า ท่านกอยสุได้กล่าวว่า " ฉัน ได้ไปหาท่านค็อบบาบ ในขณะที่ท่าน ได้ทำการรักษา ด้วยการใช้เหล็กเผาไฟบาทที่ท้องของท่านเจ็ดครั้ง ฉันได้ยื่นท่านค็อบบาบ กล่าวว่า ถ้าหากท่านนบี คืออลา มิได้ห้ามพวกเราขอให้ตายแล้ว ฉัน จะต้องขอให้ตายแล้วอย่างแน่นอน"

และตามรายงานของบุคอรีว่า " ใครคนใดคนหนึ่งจงอย่าอยากตาย เพราะถ้าหากเขาเป็น คนดีก็หวังว่าความดีเขาจะเพิ่มขึ้น และถ้าหากเขาเป็นคนเลวก็หวังว่าเขาคงจะกลับตัว(เป็นคนดี)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ مَوْتِهِ بِثَلَاثِ
يَوْمٍ : لَا يَمُوتُ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ تَعَالَى . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَمُسْلِمٌ

ท่านญาบิร รฎิยา ได้เล่าว่า " ฉันได้ยื่นท่านรสุลลา คืออลา ก่อนท่านสิ้นชีวิตสามวัน ท่าน กล่าวว่า ' คนใดคนหนึ่งจากพวกท่านอย่าตาย จนกว่าเขาจะต้องมีเจตนาดีต่ออัลลอฮฺ ตะอาลาเสีย ก่อน " (อับูดาวูด และ มุสลิม)

عَنِ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَدَّثَنَا جُنْدُبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ وَمَا نَسِينَا مِنْهُ
حَدَّثَنَا وَمَا نَخْشَى أَنْ يَكُونَ جُنْدُبُ كَذَبَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ بِهِ جُرْحٌ فَجَنَعَ
فَأَخَذَ سِكِّينًا فَحَزَّ بِهَا يَدَهُ فَمَارَقًا الدَّمَ حَتَّى مَاتَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : بَادَرَنِي عَبْدِي
بِنَفْسِهِ حَرَمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي آخِرِ بَدْءِ الْخَلْقِ .

ท่านอัล - หะสัน รฎิยา ได้เล่าว่า " ท่านญนดับ บุตร อับดุลลอฮฺได้เล่าให้พวกเราฟังใน มัสญิดแห่งนี้ และเราไม่เคยลืมเลย ตั้งแต่เขาเล่าให้เราฟัง และเราก็ไม่กล่าวว่า ญนดับจะป้ายสี ท่านนบี คืออลา เขาได้กล่าวว่าท่านรสุลุลลอฮฺ คืออลา ได้กล่าวว่า " มีชายคนหนึ่งในบุคคลที่อยู่ใน ยุคก่อนพวกท่าน ที่ร่างเขามีบาดแผล และเขาหมดความอดทนในที่สุด เขาก็คว่ำมีด และใช้มีดนั้น ตัดมือของเขา เลือดก็ไหลไม่หยุด จนเขาตาย อัลลอฮฺ ตะอาลาตรัสว่า บ่าวของเรารีบมาหาเรา ด้วยตัวของเขาเอง (กำหนดชีวิตของตนเอง) เราจึงห้ามเขาเข้าสวรรค์ " (บุคอรี)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ قَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَسْرُدَى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ تَحَمَّى سُمًّا قَتَلَ نَفْسَهُ فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَحْسَاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَجَأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا . رَوَاهُ الْإِسْلَامُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ผู้ใดโดดลงจากภูเขาฆ่าตัวตาย เขาจะอยู่ในนรกยะชันนัม เขาจะกระโดดอยู่ที่ภูเขาภูคนั้นซึ่งอยู่ในขุมนรกตลอดกาล และผู้ใดดื่มยาพิษฆ่าตัวตาย ยาพิษนั้นจะอยู่ในมือของเขา เขาจะดื่มมันอยู่ในนรกยะชันนัมตลอดกาล และผู้ใดฆ่าตัวตายด้วยของมีคม ของมีคมนั้นจะอยู่ในมือของเขา เขาจะใช้มันแทงท้องของตัวเองอยู่ในนรกยะชันนัมตลอดกาล " (บุคอรี มุสลิม อับูดาวูด และ ตีรมิซีย)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ . وَفِي رِوَايَةٍ : أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ الصَّلَاةُ وَأَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ فِي الدِّمَاءِ . رَوَاهُمَا الْخَمْسَةُ إِلَّا أَبَا دَاوُدَ .

ท่านอับดุลลอฮฺได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " สิ่งแรกที่จะถูกตัดสินระหว่างมนุษยชาติในวันกิยามะฮฺ คือ ในเรื่องเลือด "

และในบางรายงานว่า " สิ่งแรกที่บ่าวของอัลลอฮฺจะต้องถูกสอบสวนคือ การนมาซ และสิ่งแรกที่จะถูกตัดสินระหว่างมนุษยชาติคือ ในเรื่องเลือด " (บุคอรี มุสลิม ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وَاثِلٍ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : أُنِّي مَرَّسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَجُلٍ قَتَلَ رَجُلًا فَسَأَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَقَرَّ فَسَلَّمَهُ لَوْلِيِّ الْمَقْتُولِ فَذَهَبَ بِهِ وَفِي عُنُقِهِ نَسْعَةٌ فَلَمَّا أَدِيرَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ ، فَبَلَغَ الْوَلِيَّ مَقَالَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَفَا عَنْهُ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ .

ท่านอัล - เกาะมะฮฺ บิน วาอิล ทราบจากบิดาของท่าน รฎียา ได้เล่าว่า “ ชายคนหนึ่งได้ถูกนำตัวมาหาท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา เนื่องจากเขาได้ฆ่าชายคนหนึ่งตาย ท่านรสุลุลลอฮฺได้ถามเขาและเขาได้ยอมรับสารภาพ ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา จึงได้มอบตัวเขาให้กับผู้ปกครองของผู้ที่ถูกฆ่า เขาได้นำตัวมาตกรไปโดยมีเชือกหนัง (ผูก) อยู่ที่คอ เมื่อเขากลับออกไปแล้ว ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า คนฆ่าและคนถูกฆ่าอยู่ในไฟนรก คำพูดของท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้ล่วงรู้ไปถึงผู้ปกครองของคนที่ถูกฆ่า เขาจึงได้ให้อภัยมาตกรผู้นั้น ” (มุสลิม อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِامْرَأَةٍ تَبْكِي عِنْدَ قَبْرِ فَقَالَ : اتَّقِي اللَّهَ وَاصْبِرِي فَقَالَتْ : إِلَيْكَ عَنِّي فَإِنَّكَ لَمْ تُصَبِّ بِمُصِيبَتِي ، وَلَمْ تَعْرِفْهُ فَقِيلَ لَهَا : إِنَّهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَتْ أَبَاهُ فَلَمْ تَجِدْ عِنْدَهُ بَوَائِينَ فَقَالَتْ : لَمْ أَعْرِفْكَ فَقَالَ : إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า “ ท่านนบี คือลา ได้เดินผ่านผู้หญิงคนหนึ่งกำลังร่ำไห้อยู่ที่หลุมฝังศพ ท่านได้กล่าวว่า ‘ เธอจงเกรงกลัวอัลลอฮฺ และเธอจงอดทน ’ หญิงคนนั้นได้กล่าวว่า ‘ ท่านจงไปให้พ้น เพราะท่านมิได้ประสบภัยพิบัติอย่างที่ผมประสบ ’ หญิงคนนั้นได้พูดโดยไม่รู้จักท่านนบี จึงได้มีผู้บอกแก่หล่อนว่า แท้จริงคนที่เธอพูดด้วยนั้นคือท่านนบี คือลา หญิงคนนั้นจึงได้มาที่ประตูบ้านของท่านนบี แต่หล่อนก็ไม่พบว่ามียามเฝ้าประตูบ้านของท่าน หล่อนจึงได้กล่าวว่า ‘ ฉันไม่รู้จักท่าน ’ ท่านนบีได้กล่าวว่า ‘ แท้จริงความอดทนนั้น คือขณะที่เริ่มประสบภัยพิบัติ ’ ” (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنُ شَوْكَةً فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْهَا خَطِيئَةٌ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَمُسْلِمٌ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ ไม่มีมุอมีนที่ถูกหนามตำหรือมากกว่านั้น เว้นแต่อัลลอฮฺจะยกเกียรติของเขาให้สูงขึ้น (เพราะเหตุ นั้น) หนึ่งชั้น และจะลบความผิดออกจากเขา (เพราะเหตุ นั้น) หนึ่งความผิด ” (ตีรมิซีย และ มุสลิม)

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ خَالِدٍ السُّلَمِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا سَبَّحَ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَنْرَةً لَمْ يَلْغُهَا بِعَمَلِهِ ابْتِلَاءُ اللَّهِ فِي جَسَدِهِ أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي وَلَدِهِ ثُمَّ صَبَّرَهُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى يَلْغُهُ الْمَنْرَةَ الَّتِي سَبَّحَ لَهُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى

ท่านมุฮัมมัด บิน คอลิด อัซ - สุละมี ได้รับทราบจากบิดาของท่าน ซึ่งทราบจากปู่ของท่าน รฎียา ได้เล่าจากท่านบี ค็อลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ความจริงว่าคนหนึ่ง เมื่อตำแหน่งที่มีเกียรติจากอัลลอฮฺได้ให้ล่วงหน้าเขาไป โดยที่เขายังไม่ถึงตำแหน่งนั้นด้วยการทำความดีของเขา อัลลอฮฺจะทดลองเขาให้ประสบกับภัยพิบัติในทางร่างกายของเขา หรือในทรัพย์สินของเขา หรือในบุตรของเขา แล้วพระองค์จะให้เขามีความอดทนที่จะเผชิญกับภัยพิบัตินั้น จนกระทั่งอัลลอฮฺจะให้เขาถึงตำแหน่งอันมีเกียรติของอัลลอฮฺ ให้ล่วงหน้าเขาไปนั้น " (ออบูดาวูด)

عَنْ أُمِّ الْعَلَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : عَادَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا مَرِيضَةٌ فَقَالَ : أَبْشِرِي يَا أُمُّ الْعَلَاءِ فَإِنَّ مَرَضَ الْمُسْلِمِ يَذْهَبُ اللَّهُ بِهِ خَطَايَاهُ كَمَا تَذْهَبُ النَّارُ خَبَثَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ . رَوَاهُمَا أَبُو دَاوُدَ .

ท่านอุมมุล อะฮฺลุล รฎียา ได้กล่าวว่า " ท่านบี ค็อลา ได้มาเยี่ยมฉันในสภาพที่ฉันป่วย ท่านได้กล่าวว่า ' เธอจงรับข่าวดี โอ้อุมมุล อะฮฺลุล ! เพราะแท้จริงอาการเจ็บป่วยของมุสลิมนั้น อัลลอฮฺจะลบล้างความผิดต่าง ๆ ของเขาด้วยเหตุที่เจ็บป่วยนั้น เหมือนกับไฟที่มันจะขจัดเศษสกปรกที่ปนอยู่กับทองคำและเงิน ' " (ออบูดาวูด)

عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كَتَبَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلَ مَا كَانَ يَعْمَلُ صَحِيحًا مَقِيمًا . رَوَاهُ أَحْمَدُ وَابْنُ خَالٍ وَأَبُو دَاوُدَ .

ท่านอบูมุซา รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านกล่าวว่า " เมื่อบ่าวคนหนึ่งป่วยหรือ
ออกเดินทาง อัลลอฮ์ ตะอาลาจะบันทึกผลบุญให้แก่เขา เหมือนกับผลบุญของสิ่งที่เขาเคยปฏิบัติ
ขณะที่มีสุขภาพดีและไม่ได้ออกเดินทาง " (อะหมัด บุคอรี และ อิบุนดาอุด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَا يُصِيبُ
الْمُسْلِمَ مِنْ مُصِيبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ
يُشَاكُّهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านกล่าวว่า " ไม่มีสิ่งใดที่
ประสบกับมุสลิมจากความเหน็ดเหนื่อย โรคประจำตัว ความกังวล ความเศร้า ภัยอันตรายและ
ความมัวหมอง แม้กระทั่งหนามตำ นอกจาก อัลลอฮ์จะให้มันเป็นเครื่องลบล้างความผิด ของเขา "
(บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ
خَيْرًا يُصِيبْ مِنْهُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านกล่าวว่า " ผู้ใดที่อัลลอฮ์ประสงค์ให้
ความดีเกิดแก่เขา พระองค์จะทรงทดลองเขา " (อัล - บุคอรี)

قَالَ عَبْدُ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُوعَكُ فَقُلْتُ
: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تُوعَكُ وَغَمًّا شَدِيدًا قَالَ : أَجَلَ إِنِّي أُوْعَكُ كَمَا يُوعَكُ رَجُلَانِ
مِنْكُمْ قُلْتُ : ذَلِكَ بِأَنَّكَ أَجْرَيْنِ قَالَ : أَجَلَ ذَلِكَ كَمَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذًى
شَوْكَةٌ فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا سَيِّئَاتِهِ كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَاتُهَا . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอับดุลลอฮฺ รฎียา ได้เล่าว่า " ฉัน เข้าไปหาท่านนบี ค็อลา ในขณะที่ท่านป่วยหนัก ฉัน ได้กล่าวว่า ' โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ ! แท้จริงท่านกำลังป่วยหนัก ? ' ท่านตอบว่า ' ใช่ แท้จริงฉัน กำลังป่วยหนักเท่ากับผู้ชายสองคนจากพวกท่านกำลังป่วยหนัก ' ฉัน ได้กล่าวว่า ' นั้นแหละท่านก็ ได้รับสองผลบุญ ' ท่านกล่าวว่า ' ใช่ นั่นก็เพราะว่ามุสลิมคนใด ที่ภัยอันตรายจากหนามได้เกิดขึ้น กับเขา หรือเกินกว่าหนาม อัลลอฮฺจะลบล้างความชั่วของเขาด้วยหนามนั้น เหมือนกับต้นไม้ที่ผลัด ใบของมัน ' " (บุคอรี และ มุสลิม)

وَدَخَلَ شَبَابٌ مِنْ قُرَيْشٍ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَهِيَ بَمَنَى وَهُمْ يَضْحَكُونَ
فَقَالَتْ : مَا يَضْحَكُكُمْ ؟ فَقَالُوا : فَلَانُ خَرَّ عَلَى طَنْبٍ فُسْطَاطٍ فَكَادَتْ عُنُقُهُ
أَوْ عَيْنُهُ أَنْ تَذْهَبَ فَقَالَتْ : لَا تَضْحَكُوا فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ : مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُشَاكُ شَوْكَةً فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كُتِبَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ وَمُحِيتَ عَنْهُ
بِهَا خَطِيئَةٌ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

" และมีบรรดาชายหนุ่มจากเผ่ากุรอยซฺ ได้เข้าพบท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียา ขณะอยู่ที่มينا ในสภาพที่พวกเขา กำลังหัวเราะ ท่านหญิงอาอิชะฮฺ ได้ถามขึ้นว่า ' อะไรทำให้พวกท่านหัวเราะ ' พวก เขาตอบว่า ' มีคน ๆ หนึ่งสะดุดเชือกกระโจมหกหล่นลง ต้นคอของเขา (เกือบหัก) หรือตาของเขา เกือบแตก ' ท่านหญิงอาอิชะฮฺ ได้กล่าวว่า ' ท่านทั้งหลายอย่าหัวเราะ เพราะแท้จริงฉันได้ยินท่าน รสุลุลลอฮฺ ค็อลา กล่าวไว้ว่า มุสลิมคนใดที่ถูกหนามตำหรือเกินกว่าหนาม ความดีหนึ่งชิ้นและถูก บันทึกให้แก่เขาด้วยสาเหตุหนามนั้น และหนึ่งความผิดจะถูกลบออกจากเขาด้วยสาเหตุหนามนั้น ' " (มุสลิม)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أُمِّ السَّائِبِ
فَقَالَ : مَا لَكَ يَا أُمَّ السَّائِبِ تُرْفَرُفَرَيْنِ ؟ قَالَتْ : الْحُمَى لَا بَارَكَ اللَّهُ فِيهَا فَقَالَ : لَا تَسْبِي
الْحُمَى فَإِنَّا تَذْهَبُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ كَمَا يَذْهَبُ الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านญาบิร ฎิยาได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้เข้าไปพบอุมมุ สาอิบ และท่านกล่าวว่า ' เธอเป็นอย่างไบบ้าง โอ้อุมมุ สาอิบ ! จึงสั้นอย่างนี้ ? ' หล่อนตอบว่า ' (เพราะ) ใช้ ขออัลลอฮฺ ทรงอย่าให้มันจำเริญ ' ท่านกล่าวว่า ' เธอจงอย่าต่ำใจ เพราะความจริงมันจะขจัดความผิดลูกหลาน ของอาดัม (มนุษย์ทุกคน) เหมือนดังสุมเปาไฟของช่างเหล็ก ที่ขจัดสิ่งสกปรกออกจากเหล็ก ' "

(มุสลิม)

عَنْ عَطَاءٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا : أَلَا أَمْرُكِ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ قُلْتُ : بَلَى قَالَ : هَذِهِ الْمَرْأَةُ السَّوْدَاءُ أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ : إِنِّي أَضْرَعُ وَإِنِّي أَكْشِفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي قَالَ : إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكَ الْجَنَّةُ وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يَغْفِرَ لَكَ فَقَالَتْ : أَصْبِرُ ، قَالَتْ : إِنِّي أَكْشِفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي أَلَا أَكْشِفُ ، فَدَعَا لَهَا . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอะฏออุ ฎิยาได้เล่าว่า " ท่านอับนุ อับบาส ฎิยา ได้กล่าวแก่ฉันว่า ' ฉันยังไม่ได้บอก ให้ท่านรู้จักผู้หญิงคนหนึ่งจากชาวสวรรค์หรือ ? ' ฉันตอบว่า ' (ยัง) ครับ ' เขาได้กล่าวว่า ' ผู้หญิง ผิดาคคนนี้ได้มาหาท่านนบี คือลา แล้วกล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นโรคลมบ้าหมู อวัยวะพึงสงวนของ ฉันจะเปิด (เมื่อล้มลง) ขอท่านจงขอพรต่ออัลลอฮฺให้แก่ฉันด้วย ' ท่านได้กล่าวว่า ' ถ้าหากเธอ ต้องการ ให้เธออดทนและเธอจะได้สวรรค์ และถ้าหากเธอต้องการ ฉันจะขอต่ออัลลอฮฺให้เธอหาย ' หล่อนกล่าวว่า ' ฉันจะอดทน และกล่าว (อีก) ว่า แท้จริงอวัยวะพึงสงวนของฉันจะเปิด ขอท่าน จงวิงวอนต่ออัลลอฮฺให้แก่ฉันว่า อย่าให้อวัยวะของฉันเปิด ' ท่านนบีจึงได้วิงวอนขอให้หล่อน "

(บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنْ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ : يَا ابْنَ آدَمَ مَرِضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي قَالَ : يَا رَبِّ كَيْفَ أَعُودُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ؟ قَالَ : أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا مَرِضَ فَلَمْ تَعُدْهُ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ

لَوْ عُدَّتْهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ . يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَطَعْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي قَالَ : يَا رَبِّ كَيْفَ
 أُطْعِمُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ؟ قَالَ : أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطَعَّمَكَ عَبْدِي فَلَا نُفْلَمُ تُطْعِمُهُ
 أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي . يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَسْقَيْتُكَ فَلَمْ تَسْقِنِي قَالَ :
 يَا رَبِّ كَيْفَ أَسْقِيكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ؟ قَالَ : اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فَلَا نُفْلَمُ تَسْقِنِي أَمَا
 إِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ وَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي . مَرَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ได้กล่าวว่า " แท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรง
 ยิ่งใหญ่และกริ่งไกร จะทรงกล่าวในวันกิยามะฮฺว่า ' โอ้ ลูกหลานของอาดัม ! ฉันป่วยแต่สุเจ้าไม่
 ได้เยี่ยมฉัน ' เขากล่าวว่า ' โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะไม่เยี่ยมพระองค์ได้อย่างไร ในเมื่อพระองค์
 เป็นพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ' พระองค์ทรงตอบว่า ' สุเจ้าไม่ทราบหรือว่า บ่าวของเราคนนั้น ๆ
 ป่วย โดยที่สุเจ้าไม่ได้ไปเยี่ยมเขา สุเจ้าไม่รู้หรือว่า แท้จริง ถ้าหากสุเจ้าไปเยี่ยมเขา สุเจ้าก็จะพบ
 เราอยู่กับเขา ' ' โอ้ ลูกหลานของอาดัม ! เราได้ขออนุญาตจากสุเจ้า แต่สุเจ้าไม่ให้อาหารแก่เรา ' เขา
 จะกล่าวว่า ' โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะให้อาหารแก่พระองค์ได้อย่างไร ในเมื่อพระองค์เป็น
 พระผู้อภิบาลสากลโลก ' พระองค์จะทรงกล่าวว่า ' บ่าวของเรา คนนั้น ๆ ได้ขออนุญาตจากสุเจ้า
 แต่สุเจ้าไม่ยอมให้อาหารเขา สุเจ้าไม่รู้หรือว่า แท้จริงถ้าหากสุเจ้าให้อาหารเขา สุเจ้าก็จะต้องได้พบ
 การทำเช่นนั้นอยู่ที่เรา ' พระองค์จะทรงกล่าวว่า ' โอ้ลูกหลานอาดัม ! เราได้ขอน้ำสุเจ้าดื่ม แต่สุเจ้า
 ไม่ได้ให้น้ำแก่เรา ' เขาจะกล่าวว่า ' โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะให้ น้ำดื่มแก่พระองค์ได้อย่างไร ใน
 เมื่อพระองค์เป็นพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ' พระองค์ทรงกล่าวว่า ' บ่าวของเราคนนั้น ๆ ได้ขอน้ำ
 จากสุเจ้า แต่สุเจ้าไม่ยอมให้น้ำดื่มแก่เขา สุเจ้าไม่รู้หรือว่า แท้จริงถ้าหากสุเจ้าให้น้ำเขาดื่ม สุเจ้าก็จะ
 พบการทำเช่นนั้นอยู่ที่เรา ' " (มุสลิม)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ مَرْضِيٍّ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّسَاءَ قُلْنَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : اجْعَلْ لَنَا يَوْمًا
 فَوْعَظْنَنَ وَقَالَ : أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَ لَهَا ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ كَانُوا لَهَا حِجَابًا مِنَ النَّارِ ، قَالَتِ امْرَأَةٌ :
 وَاثْنَانِ ؟ قَالَ : وَاثْنَانِ . مَرَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอบูสะอีด รฎิยาได้เล่าว่า " พวกผู้หญิงได้กล่าวแก่ท่านนบี คือเล่าว่า ท่านจงกำหนดวันที่แน่นอนให้แก่พวกเราสักวันหนึ่ง ต่อมาท่านนบีได้ให้การอบรมแก่พวกผู้หญิงเหล่านั้นว่า ' ผู้หญิงคนใดที่บุตรของหล่อนสามคนได้เสียชีวิตไป พวกเขาจะเป็นเกราะป้องกัน ไฟนรกให้แก่หล่อน ' ได้มีผู้หญิงคนหนึ่งถามขึ้นว่า ' และสองคนเล่า? ' ท่านตอบว่า ' สองคนก็เช่นเดียวกัน ' " (บุคอรี มุสลิม และ นะสาอีย)

وَجَاءَتْ امْرَأَةٌ ابْنٍ لَهَا يَشْتَكِي فَقَالَتْ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخَافُ عَلَيْهِ وَقَدْ قَدِمْتُ ثَلَاثَةً
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَقَدْ اخْتَضَرْتَ بِحِطَامٍ شَدِيدٍ مِنَ النَّارِ .
مَرَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَ مُسْلِمٌ .

" และได้มีผู้หญิงคนหนึ่งนำบุตรชายของหล่อนคนหนึ่ง มาร้องเรียนต่อท่านรสูลุลลอฮ์ โดยได้กล่าวว่า ' โอ้ท่านรสูลุลลอฮ์ ! ฉันกลัวเขาจะเสียชีวิต เพราะความจริงฉันได้สูญเสียบุตรไปแล้วถึงสามคน ' ท่านรสูลุลลอฮ์ คือเล่าได้กล่าวว่า ' ความจริงเธอได้รับการป้องกันด้วยกำแพงที่แข็งแรงจากไฟนรก ' " (นะสาอีย และ มุสลิม)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : كَفَى بِالْمَرْءِ
إِنَّمَا أَنْ يَخْبِسَ عَنْ يَمَلِكُ قُوَّتَهُ . مَرَوَاهُ مُسْلِمٌ وَ النَّسَائِيُّ وَ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านกล่าวว่า " เป็นบาปแก่บุคคลหนึ่งอย่างเพียงพอแล้ว ที่เขาเพิกเฉยการเลี้ยงดูบุคคลที่เขาคุ้มครองอยู่ " (มุสลิม นะสาอีย และ อบูดาวูด)

عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَطْلَعْتُ
فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ وَأَطْلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ .
مَرَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอิมรอน บิน ฮุศอยน ฎิย ๙ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ฉันได้ เห็นสวรรค์ และพบว่าชาวสวรรค์ส่วนใหญ่เป็นคนยากจน ฉันได้เห็นนรก และพบว่าชาวนรกส่วนใหญ่คือผู้หญิง ³¹ " (บุคอรี มุสลิม และ ติรมิซีย)

عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَإِذَا عَامَةٌ مِنْ دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ وَإِذَا أَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ إِلَّا أَصْحَابَ النَّارِ فَقَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ فَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ فَإِذَا عَامَةٌ مِنْ دَخَلَهَا النِّسَاءُ . مَرَّاهُ الشَّيْخَانِ

ท่านอุสามะฮฺ บิน ซัยด ฎิย ๙ ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านรสูลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า ' ฉันได้ยืนอยู่ที่ประตูสวรรค์ ได้พบว่า ส่วนใหญ่ของคนที่จะเข้าสวรรค์นั้นเป็นคนยากจน และผู้ที่มี ทรัพย์สินกำลังถูกสอบสวน ยกเว้นชาวนรก ที่พวกเขาถูกบัญชาให้นำไปสู่ไฟนรก และฉันได้ยืนอยู่ ที่ประตูนรก และได้พบว่าส่วนใหญ่ของผู้ที่เข้านรกนั้น คือผู้หญิง ' " (บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : يَدْخُلُ فَقَرَاءُ الْمُسْلِمِينَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَانِهِمْ بِنِصْفِ يَوْمٍ وَهُوَ خُمْسُ نِصْفِ يَوْمٍ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ฎิย ๙ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " คนจนมุสลิมนั้น จะได้เข้าสวรรค์ก่อนคนรวยมุสลิมครึ่งวัน หรือห้าร้อยปี " (ติรมิซีย)

وَقَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَا عَائِشَةُ إِنَّ أَمْرَ دِ الْخُوقِ بِي فَلْيَكْفِكَ مِنَ الدُّنْيَا كَزَادِ الرَّاحِبِ وَإِيَّاكَ وَمَجَالَسَةَ الْأَغْنِيَاءِ وَلَا تَسْتَخْلِقِي تَوْبًا حَتَّى تَرَقَعِيهِ . مَرَّاهُ هَذِهِ الثَّلَاثَةُ التَّرْمِذِيُّ .

³¹ ดูรายละเอียดในเรื่อง การครองเรือน

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ ฎิยาได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวแก่ฉันว่า ' โอ้อาอิชะฮฺ ! ถ้าหากเธอต้องการติดตามไปอยู่กับฉัน เสด็จเท่ากับของผู้ซึ่งพาหนะก็เพียงพอแก่เธอแล้วจากโลกนี้ และเธอจงระวังการนั่งร่วมกับคนร่ำรวย และเธออย่าถือว่าเป็นผ้าเก่า จนกว่าเธอจะปะทุมันเสียก่อน ' " (ตีรมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ فُقَرَاءَ الْمُهَاجِرِينَ أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا : ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْمَرْجَاتِ وَالنَّعِيمِ الْمُقِيمِ فَقَالَ : وَمَا ذَاكَ ؟ قَالُوا : يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ وَيَصَدَّقُونَ وَلَا تَصَدَّقُ وَيُعْتَقُونَ وَلَا تُعْتَقُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَفَلَا أَعْلَمُكُمْ شَيْئًا تَذَرِكُونَهُ مِنْ سَبَقِكُمْ وَتَسْبِقُونَ بِهِ مَنْ بَعْدَكُمْ وَلَا يَكُونُ أَحَدٌ أَفْضَلَ مِنْكُمْ إِلَّا مَنْ صَنَعَ مِثْلَ مَا صَنَعْتُمْ ؟ قَالُوا : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : تُسَبِّحُونَ وَتُكَبِّرُونَ وَتَحْمَدُونَ دُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ مَرَّةً . قَالَ أَبُو صَالِحٍ : فَرَجَعَ فُقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا : سَمِعَ إِخْوَانُنَا أَهْلُ الْأَمْوَالِ بِمَا فَعَلْنَا فَفَعَلُوا مِثْلَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ . رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ฎิยา ได้เล่าว่า " แท้จริงคนยากจนเชื่องใจจากบรรดาผู้อพยพได้พากันมาหาท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา แล้วกล่าวว่า ' พวกคนรวยได้รับตำแหน่งต่าง ๆ และความสุขอันถาวร ' ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลาได้กล่าวว่า ' ได้อย่างไร ? ' พวกเขากล่าวว่า ' พวกเขามาเหมือนพวกเรา คือลดเหมือนพวกเรา พวกเขาทำเศาะดะเกาะฮฺ (บริจาคทาน) แต่พวกเรามีอาจทำได้ พวกเขาปล่อยทาส พวกเรามีอาจปล่อยได้ ' ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลาได้กล่าวว่า ' ฉันจะสอนสิ่งหนึ่งให้แก่พวกท่านเอาไหม ? พวกท่านจะตามคนที่เกินหน้าท่านทั้งหลายทัน และจะล้ำหน้ากว่า

คนที่มาหลังจากพวกท่าน และจะไม่มีใครดีเกินพวกท่าน นอกจากคนที่ทำเหมือนอย่างพวกท่าน ? ' พวกเขาได้กล่าวว่า ' (เอา) ครับ โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ ! ท่านรสุลุลลอฮฺจึงกล่าวว่า พวกท่านจะต้องกล่าว ตัสเบียะหฺ ตักบีรฺ และ ตะหฺมิด (สรรเสริญอัลลอฮฺว่าสُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ وَأَعِزِّهِ) หลังจากเสร็จจนมาช อย่างละสามสิบสามครั้ง ' ท่านอบุคอสิหฺ ได้กล่าวว่า ' พวกคนยากจนเห็นใจได้พากันกลับมาหาท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา อีกครั้งหนึ่ง และกล่าวว่า ' พวกพี่น้องของเราที่ร่ำรวยได้อินสิ่งที่พวกเราทำ พวกเขาได้ทำเหมือนกับที่เราทำ ' ท่านรสุลุลลอฮฺได้กล่าวว่า ' นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮฺ ที่จะมอบให้แก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์ ' " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด และ ตีรมิซีย)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : اللَّهُمَّ أَخِنِي مُسْكِينًا وَأَمْتِي مُسْكِينًا وَاحْشُرْنِي فِي مَرْمَرَةِ الْمَسَاكِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ : لِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : إِنَّهُمْ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَانِهِمْ بِأَرْبَعِينَ خَرِيفًا ، يَا عَائِشَةُ لَا تَرُدِّي الْمَسَاكِينَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ يَا عَائِشَةُ أَحْبَبِي الْمَسَاكِينَ وَقَرِّبِيهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ يَقْرَبُكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

ท่านอนัส รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า ' โอ้อัลลอฮฺ ! ได้โปรดให้ฉันมีชีวิตอยู่อย่างยากจน และให้ฉันตายอย่างยากจน และให้ฉันได้รวมอยู่กับกลุ่มของคนที่ยากจนในวันกิยามะฮฺ ' ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้กล่าวว่า ' ทำไม โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ ? ' ท่านกล่าวว่า ' เพราะคนยากจนจะได้เข้าสวรรค์ก่อนคนร่ำรวยถึงสี่สิบปี โอ้อาอิชะฮฺ ! เธออย่าปฏิเสธคนยากจน แม้จะโดยอินทผลัมเพียงหนึ่งซีกก็ตาม โอ้อาอิชะฮฺ ! เธอจงรักคนยากจนและเข้าใกล้คนยากจน เพราะแท้จริงอัลลอฮฺ จะทรงเข้าใกล้เธอในวันกิยามะฮฺ ' " (ตีรมิซีย)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : مَا أَكَلَ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْلَتَيْنِ فِي يَوْمٍ إِلَّا إِحْدَهُمَا تَمْرٌ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า " ครอบครัวของท่านนบี มุฮัมมัด คือลา ไม่เคยได้กินอาหารวันละ 2 มื้อ เว้นแต่อีกมื้อหนึ่งจะเป็นอินทผลัม " (อัล - บุคอรี)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : مَا شَبَّحَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُنْذُ قَدِمَ الْمَدِينَةَ مِنْ طَعَامٍ بُرِّ ثَلَاثَ لَيَالٍ تَبَاعًا حَتَّى قُبِضَ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รุฎียาได้เล่าว่า " ครอบครัวของมุฮัมมัด คือลาไม่เคยได้อิ่มจากอาหารที่เป็นข้าวสาละสามคืนติดต่อกันเลย นับตั้งแต่เดินทางเข้ามายังนครมะดีนะฮฺ จวบจนท่านสิ้นชีวิต " (บุคอรี - มุสลิม และ ตีรุมิซีย)

وَعَنْهَا قَالَتْ : تُوَفِّيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا فِي رَفِيٍّ مِنْ شَيْءٍ يَأْكُلُهُ ذَوْكَبَدٍ إِلَّا شَطْرُ مِنْ شَعِيرٍ فِي رَفِيٍّ لِي فَأَكَلْتُ مِنْهُ حَتَّى طَالَ عَلَيَّ فَكَلْتُهُ فَنَنِي .
مَرَّاهُمَا الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

وَلِمُسْلِمٍ وَالتِّرْمِذِيِّ . مَا شَبَّحَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ خُبْرٍ شَعِيرٍ يَوْمَئِذٍ مَتَّابِعِينَ حَتَّى قُبِضَ .

وَلِمُسْلِمٍ : لَقَدْ مَاتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَبَّحَ مِنْ خُبْرٍ وَنَرَيْتُ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลาได้เสียชีวิตไป โดยไม่มีอยู่ในชั้นเก็บของของฉันเลยสักสิ่งเดียวที่ผู้ที่มีตับจะรับประทานได้ นอกจาก มีข้าวบาเล่ย์อยู่ ครึ่งชั้นเก็บของ และฉันได้รับประทานมันอยู่เป็นเวลานาน จนฉันเบื่อมันจึงหมดไป " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรุมิซีย)

ตัวบทของมุสลิมและตีรุมิซียว่า " ครอบครัวของท่านนบีมุฮัมมัด คือลา ไม่เคยอิ่มขนมปังข้าวบาเล่ย์สองวันติดต่อกันเลย จนกระทั่ง ท่านสิ้นชีวิต " และตัวบทของมุสลิมว่า " ท่านนบี คือลา ได้เสียชีวิตไป โดยที่ท่านไม่เคยอิ่มขนมปังและน้ำมันมะกอกสองครั้งในวันเดียวกันเลย "

وَعَنْهَا قَالَتْ : كَانَ يَأْتِي عَلَيْنَا الشَّهْرُ مَا تُوقِدُ فِي بَيْتِنَا نَارًا إِنَّمَا هُوَ التَّنْمُرُ وَالْمَاءُ إِلَّا أَنْ تُؤْتَى بِاللَّحِيمِ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ได้เล่าว่า " เดือนหนึ่งได้ผ่านเราไปโดยที่พวกเราไม่ได้ติดไฟในบ้านของเราเลย ความจริงมันมีอินทผลัมกับน้ำ นอกจาก พวกเราจะได้รับเนื้อบ้างเพียงเล็กน้อย " (บุคอรียะมุสลิม และ ตีรุมิซียะ)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ لِعُرْوَةَ : يَا ابْنُ أُخْتِي إِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ إِلَى الْهَلَالِ ثَلَاثَةَ أَهْلَةٍ فِي شَهْرَيْنِ وَمَا أُوقِدَتْ فِي آيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَارٌ فَقُلْتُ : مَا كَانَ يُعِيشُكُمْ ؟ قَالَتْ : الْأَسْوَدَانِ التَّنْمُرُ وَالْمَاءُ إِلَّا أَنَّهُ قَدْ كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَبْرَانُ مِنَ الْأَنْصَارِ كَانَا لَهُمَا مَنَاحٍ كَانُوا يَمْنَحُونَ مِنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَسْقِيْنَاهُ . رَوَاهُمَا الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ได้กล่าวแก่อุรวะฮ์ว่า " โอ้หลานชาย พวกเราคอยเดือนเสี้ยวถึงสามเดือนเสี้ยวแล้วภายในสองเดือน โดยที่ไฟในบรรดาบ้านของท่านรَسُولุลลอฮ์ คือลา ไม่ได้ถูกจุดขึ้นเลย ฉันได้ถามว่า ' อะไรคือเครื่องประทังชีวิตของพวกท่าน ? ' เธอตอบว่า ' มันคือสองตำอินทผลัมกับน้ำ เว้นแต่ท่านรَسُولุลลอฮ์ คือลา มีเพื่อนบ้านที่เป็นชาวอันศอร พวกเขามีแพะนม พวกเขาได้นำนมของมันมาบอบให้แก่ท่านรَسُولุลลอฮ์ และท่านก็ได้ให้พวกเราดื่มมัน ' " (บุคอรียะมุสลิม และ ตีรุมิซียะ)

عَنْ قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كُنَّا نَأْتِي أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَخَبَانَرَهُ قَائِمًا فَقَالَ : كُلُّوْا فَمَا أَغْلَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى مَرْغِفًا مَرْقَقًا حَتَّى لَحِقَ بِاللَّهِ وَلَا مَرَأَى شَاةَ سَمِيطًا بَعْنِهِ قَطُّ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านเกาะตาดะฮฺ รฎียาได้เล่าว่า " พวกเราได้มาหาท่านอะนัส บิน มาลิก ขณะที่คนทำขนมปังของเขาขึ้นอยู่ และเขากล่าวว่า ' พวกท่านจงรับประทานเถิด ฉันไม่รู้ว่ ท่านนบิฯ คือลาได้เห็นขนมปังชนิดแป้งละเอียดไหม? จนกระทั่งท่านได้กลับไปหาอัลลอฮฺ และท่านก็ไม่เคยเห็นแพะหัน ด้วยตาของท่านเลย ' " (บุคอรี)

عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : أَلَسْتُ فِي طَعَامٍ وَشَرَابٍ مَاشِئَةً لَقَدْ رَأَيْتُ نَبِيَّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا جِدُّ مِنَ الدَّقْلِ مَا يَمْلَأُ بَطْنَهُ .
رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَهُوَ مُسْلِمٌ .

ท่านอัน - นวะอุมาน บิน บะชีร รฎียาได้กล่าวว่า " พวกท่านมิได้อยู่ท่ามกลางอาหารและเครื่องดื่ม ตามแต่พวกท่านต้องการหรือ ความจริงฉันได้เห็นนบิฯ คือลาของพวกท่านไม่มี แม้เพียงอินทผลัมชนิดเลวที่จะทำให้ท้องของท่านอึด " (ตีรฺมิซียฺ และ มุสลิม)

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَبِيتُ اللَّيْلِيَّ الْمَتَابَةَ طَاوِيًا وَأَهْلُهُ لَا يَجِدُونَ عِشَاءً وَكَانَ أَكْثَرُ خُبْرِي مِنْ خُبْرِ الشَّعْبِ

ท่านอิบนุอับบาส รฎียาได้เล่าว่า " ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลาฯ จะนอนกลางคืนหลาย ๆ คืนติดต่อกันกับครอบครัวของท่านด้วยความหิว โดยพวกเขาไม่มีอาหารค่ำรับประทาน และปรากฏว่า ขนมปังส่วนใหญ่ของพวกเขาคือขนมปังที่ทำมาจากข้าวบาเลย์ " (ตีรฺมิซียฺ)

عَنْ أَبِي طَلْحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : شَكُونَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجُوعَ وَرَفَعْنَا عَنْ بَطُونَا عَنْ حَجَرٍ حَجَرٍ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ حَجَرَيْنِ .

ท่านอับดุลละฮฺ รฎียาได้เล่าว่า " พวกเราได้ร้องทุกข์ต่อท่านรสุลุลลอฮฺ คือลาฯ ถึงความหิวโหย และพวกเราได้เปิดท้องของเราให้เห็นหินคนละก้อน คนละก้อน (ผูกติดไว้ไม่ให้ลมตีขึ้นเพราะท้องว่าง) และท่านรสุลุลลอฮฺ คือลาฯ ได้เปิดให้เห็นหินสองก้อน " (ตีรฺมิซียฺ)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : نَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حَصِيرٍ فَقَامَ وَقَدْ أَثَرَفِي جَنْبِهِ فَقُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَخَذْنَاكَ [أَيْ فَرَأَيْنَا] فَقَالَ : مَالِي وَمَالِ الدُّنْيَا مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَرَاحِبٍ اسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ مَرَّحَ وَتَرَكَهَا .
 رَوَى هَذِهِ الْأَرْبَعَةَ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอับดุลลอฮฺ รฎียาได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา นอนอยู่บนเสื่อแล้วลุกขึ้น และความจริงเสื่อนั้นได้ทำให้เกิดเป็นรอยอยู่ที่สีข้างของท่าน พวกเราได้กล่าวว่า ' โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ! พวกเราต้องการจะจัด (ที่นอนที่อ่อนนุ่ม) ให้แก่ท่าน ' ท่านตอบว่า ' ฉัน กับโลกนี้ไม่มีอะไรต้องเกี่ยวข้องกัน ตัวฉันอยู่ในโลกนี้มีใช้ใครอื่น นอกจากเหมือนคนที่ซบซี้พาทนะที่มาอาศัยร่วมเงาของตนไม้ต้นหนึ่ง แล้วจากไป และทิ้งมันไว้ ' " (ตีรฺมิซียฺ)

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الزَّرْمَعِ لَا تَرَالُ الرِّيحُ نَمِيلُهُ وَلَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ يُصِيبُهُ الْبَلَاءُ ، وَمَثَلُ الْكَافِرِ كَمَثَلِ شَجَرَةٍ إِلَّا زَمَرًا لَا تَهْتَرُ حَتَّى تَسْتَحْصِدَ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอนูซุรียะเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " เปรียบผู้มีศรัทธาเหมือนต้นพืชที่สายลมยังทำให้มันเอนเอียงอยู่เสมอ และผู้มีศรัทธานั้นภัยพิบัติจะประสบกับเขาอยู่เป็นนิจ และเปรียบผู้ไร้ศรัทธา (กาฟิร) เหมือนกับต้นอีรฺษ ซึ่งมันจะไม่สิ้นไหวจนกว่ามันจะได้รับการเก็บเกี่ยว " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรฺมิซียฺ)

عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً ؟ قَالَ : الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَلَا مَثَلَ الرَّجُلِ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ دِينُهُ صَلْبًا اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ ابْتُلِيَ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَمَا يَسْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَسْرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ .

ท่านมุสอับ บิน สะอีด ทราบจากบิดาของท่าน รฎียาได้เล่าว่า " ฉัน ได้กล่าวว่า ' โอ้ ท่านรสุลุลลอฮฺ ! มนุษย์คนใดที่ภัยพิบัติจะเกิดกับเขารุนแรงแรงที่สุด? ' ท่านตอบว่า ' บรรดานบีทั้งหลาย ต่อมาคือคนที่ดีที่สุดและคนที่ติรงลงไป คนคนหนึ่งจะถูกทดลองตามแต่ศาสนาของเขา ถ้าหากศาสนาของเขาแข็งแกร่ง การทดลองที่ประสบกับเขาก็รุนแรง และถ้าหากศาสนาของเขาอ่อนแอ เขาก็จะถูกทดลองตามแต่ศาสนาของเขา การทดลองจะยังประสบกับบ่าว จนกว่ามันจะปล่อยเขาให้เดินไปบนหน้าแผ่นดินโดยไม่มีบาปที่เขา ' " (ตีรุมิซีย)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : مَا رَأَيْتُ الْوَجَعَ عَلَى أَحَدٍ أَشَدَّ مِنْهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียาได้เล่าว่า " ฉันไม่เคยเห็นความเจ็บปวดที่เกิดกับผู้ใด รุนแรงยิ่งกว่าความเจ็บปวดที่เกิดกับท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา " (ตีรุมิซีย)

وَقَالَ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا : مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَشَدَّ عَلَيْهِ الْوَجَعُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียาได้เล่าว่า " ฉันไม่เคยเห็นผู้ใดที่เกิดความเจ็บปวดขึ้นแก่เขา ยิ่งกว่าท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา " (บุคอรี)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا أَمَرَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الْخَيْرَ عَجَّلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا وَإِذَا أَمَرَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُوَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้ เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " เมื่ออัลลอฮฺทรงปรารถนาความดีให้เกิดแก่บ่าวของพระองค์ พระองค์จะรีบลงโทษเขาในโลกนี้ และเมื่ออัลลอฮฺทรงปรารถนาความชั่วให้เกิดกับบ่าวของพระองค์ พระองค์ยับยั้งการลงโทษของพระองค์ ให้พ้นไปจากเขา จนกว่าพระองค์จะจัดการกับเขาอย่างสมบูรณ์ในวันกิยามะฮฺ " (ตีรุมิซีย)

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ عِظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عِظَمِ الْبَلَاءِ وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ فَمَنْ مَرَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " แท้จริงความยิ่งใหญ่แห่งการตอบแทนนั้น ขึ้นอยู่กับความยิ่งใหญ่ของการทดลอง แท้จริงเมื่ออัลลอฮ์ทรงรักพวกหนึ่ง พระองค์จะทดสอบพวกเขา ดังนั้นผู้ใดที่ยินดีรับ (การทดลอง) เขาก็จะได้รับความพอใจ และผู้ใดที่ขุ่นเคือง เขาก็จะได้รับความขุ่นเคือง " (ตีรุมิซีย)

عَنْ جَابِرٍ مَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِينَ يُعْطَى أَهْلُ الْبَلَاءِ الثَّوَابَ لَوْ أَنَّ جُلُودَهُمْ كَانَتْ قُرِصَتْ فِي الدُّنْيَا بِالْمَقَامِرِضِ . مَرَوَى التِّرْمِذِيُّ هَذِهِ السَّبْعَةَ .

ท่านญาบิร รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " พวกที่มีความสุขในวันกิยามะฮ์ ชอบที่จะถูกทดลองโดยรับผลบุญ แม้ว่าผิวหนังของพวกเขาถูกข่วนในโลกนี้ด้วยขอเหล็ก (ก็ตาม) " (ตีรุมิซีย)

عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ مَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الْكَبِيرُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ ، وَالْعَاجِزُ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِيَّ . مَرَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَحْمَدُ وَالْحَاكِمُ .

ท่านซัดดาต บิน เอาส รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " คนฉลาดคือคนที่ตรวจสอบตัวเอง และปฏิบัติเพื่อภาวะที่อยู่หลังความตาย และคนโง่คือคนที่ปล่อยให้จิตใจเป็นไปตามอำนาจใฝ่ต่ำของมัน และมุ่งหวังต่ออัลลอฮ์ในความหวังลม ๆ แล้ง ๆ " (ตีรุมิซีย อะหฺมัด และ หากิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ
الْكِبَايِرِ اسْتِطْلَالَ الْمَرْءِ فِي عِرْضِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ بِغَيْرِ حَقٍّ ، وَمِنْ الْكِبَايِرِ السَّبْتَانِ بِالسَّبَةِ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " บาปใหญ่ที่ใหญ่ที่สุดก็คือ การที่คนคนหนึ่งล่วงเกินในเรื่องเกียรติยศของคนมุสลิมโดยไม่เป็นธรรม และส่วนหนึ่งที่เป็นบาปใหญ่ก็คือ แลกสองคำด่าด้วยหนึ่งคำด่า " (อบูดาวูด)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَمَّا عَرَّجُ بِي
مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نُحَاسٍ يَخْمِسُونَ وُجُوهَهُمْ وَصُدُورَهُمْ فَقُلْتُ : مَنْ هَؤُلَاءِ
يَا جَبْرِيلُ ؟ قَالَ : هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ وَيَقَعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ .

ท่านอะนัส รฎียาได้เล่าว่า " ท่านรสูลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า ขณะเมื่อฉันถูกนำขึ้นสู่โลกเบื้องบน (เมื่อยะฮฺรอรฺ) ฉันได้ผ่านไปพบชนกลุ่มหนึ่ง มีเล็บที่ทำจากทองแดง กำลังข่วนหน้าและอกของพวกเขา ฉันได้กล่าวว่า พวกนั้นเป็นใคร ? โอ้ท่านญิบรียล ! เขาตอบว่า พวกนั้นคือพวกที่กินเนื้อมนุษย์ และวิพากษ์วิจารณ์ในเกียรติยศของมนุษย์ " (อบูดาวูด)

عَنِ الْمُسْتَوْرِدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ أَكَلَ
بِرَجُلٍ مُسْلِمٍ أَكَلَهُ فَإِنَّ اللَّهَ يُطْعِمُهُ مِثْلَهَا مِنْ جَهَنَّمَ . وَمَنْ كَسَى ثَوْبًا بِرَجُلٍ مُسْلِمٍ
فَإِنَّ اللَّهَ يَكْسُوهُ مِثْلَهُ مِنْ جَهَنَّمَ ، وَمَنْ قَامَ بِرَجُلٍ مَقَامَ سَمْعَةٍ وَمَرِيَاءٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَقُومُ بِهِ
مَقَامَ سَمْعَةٍ وَمَرِيَاءٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ . رَوَى هَذِهِ الثَّلَاثَةُ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านอัล - มุสเตาริด รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านรสูลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า ' ผู้ใดได้กินคำหนึ่ง โดยใช้ชาวมุสลิมเป็น เครื่องแลกเปลี่ยน แท้จริงอัลลอฮฺจะให้เขากินเช่นเดียวกันนั้น จากขุมมรกดุฮันนัม และผู้ใดได้เสื้อผ้าสวม โดยใช้ชาวมุสลิมเป็นเครื่องแลกเปลี่ยน แท้จริงอัลลอฮฺ

ให้เขาสวมใส่เช่นเดียวกันนั้นจากขุมนรกญะฮันนัม และผู้ใดลุกขึ้นแสดงตำแหน่งความมีชื่อเสียง และอวดอ้างต่อชายคนหนึ่ง แท้จริงอัลลอฮฺจะลุกขึ้นแสดงตำแหน่งความมีชื่อเสียง และอวดอ้างต่อเขาในวันกิยามะฮฺ " (อบูดาอูด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ :
كُلُّ أُمَّتِي مُعَاذِي إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ ، وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ
يُصْبِحُ وَقَدْ سَرَّهُ اللَّهُ فَيَقُولُ : يَا فُلَانُ عَمِلْتَ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ
رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ . . . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียะฮฺ ได้เล่าว่า " ฉันได้ยินท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา กล่าวว่ ' ประชากร
ของฉันทุกคนได้รับการอภัย นอกจากคนที่คุยโว และที่นับเป็นการคุยโว คือการที่ชายคนหนึ่ง
กระทำงานขึ้นหนึ่งในเวลากลางคืน ต่อมาเขาตื่นขึ้นในเวลาเช้า อัลลอฮฺ ทรงปกปิดให้เขา แต่เขา
กล่าวว่า โอ้คนนั้น ฉันได้กระทำอย่างนั้นอย่างนี้เมื่อคืนนี้ ความจริงเมื่อเขาได้นอนในเวลากลางคืน
อัลลอฮฺได้ทรงปกปิดให้เขา และพอรุ่งเช้า เขาก็เปิดเครื่องปิดบังของอัลลอฮฺออก " (บุคอรีย และ
มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا طَبِيرَةَ وَخَيْرُ
هَا الْفَالُ قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْفَالُ ؟ قَالَ : الْكَلِمَةُ الصَّالِحَةُ يَسْمَعُهَا
أَحَدُكُمْ . . . وَفِي مَرَايَةِ : لَا طَبِيرَةَ وَيُعْجِبُنِي الْفَالُ الصَّالِحُ الْكَلِمَةُ الْحَسَنَةُ .
رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " ไม่มีการถือโชคลาง
และโชคลางที่ดีคือ อัลพะอูลู (สิ่งบอกเหตุที่ดี) มีผู้ถามว่า โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! อัลพะอูลูคืออะไร ?
ท่านตอบว่า คือคำพูดที่ดีที่คนใดคนหนึ่งในหมู่พวกท่านได้ยิน "

และในบางรายงานว่า "ไม่มีการเชื่อโชคลาง (แต่) สิ่งบอกเหตุที่ดีและคำพูดที่ดีนั้นทำให้
ฉันพอใจ " (บุคอรื มุสลิม และ อิบุนดาวัต)

قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا : سَأَلَ أَنَسُ مَرْسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ
الْكُفَّانِ فَقَالَ : لَيْسُوا بِشَيْءٍ قَالُوا : يَا مَرْسُولَ اللَّهِ فَإِنَّهُمْ يُحَدِّثُونَ أَحْيَانًا بِالشَّيْءِ يَكُونُ
حَقًّا ، قَالَ : تِلْكَ أَلَكَلَةُ مِنَ الْحَقِّ يَخْطِفُهَا الْجَنِيُّ فَيَقْرُأُهَا فِي أُذُنِ وَلِيِّهِ قَرَّ الدَّجَاجَةُ
فَيَخْلُطُونَ فِيهَا أَكْثَرَ مِنْ مِائَةِ كَذِبَةٍ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ รุฎียะฮ์ ได้เล่าว่า " ได้มีประชาชนถามท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ถึงเรื่อง
โหรทำนาย ท่านได้กล่าวว่า ' พวกนั้นไม่มีอะไร พวกเขากล่าวว่า ' โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ ! แท้จริง
บางครั้งพวกเขายกถึงสิ่งหนึ่ง ปรากฏว่า เป็นความจริง ' ท่านได้กล่าวว่า ' คำพูด ที่ออกมาเป็น
ความจริงนั้น เป็นคำพูดที่ญินได้ฉวยเอามากกระซิบที่หูของคนรักของมันเหมือนเสียงไก่ ต่อมาพวก-
เขาจะเอาเรื่องโกหกมาปนมากกว่าร้อยเรื่อง ' " (บุคอรื มุสลิม)

2. วิธีลบล้างความผิด

ในอัล - กุรอาน กล่าวไว้ว่า

3 : 134 ความว่า " และบรรดาที่เมื่อเขากระทำการล่วงละเมิด (หรือก่อทุกข์แก่ผู้อื่น) หรือ
อยู่ดีธรรมต่อตัวพวกเขาเอง พวกเขารำลึกถึงอัลลอฮฺ (สำนึกผิด) แล้วขอการอภัยโทษ
สำหรับความผิดของพวกเขา และผู้ใดเล่าอภัยผิดของพวกเขาทั้งหลาย นอกจากอัลลอฮฺ
และพวกเขาไม่คงขึ้น (ปฏิบัติ) ตามที่พวกเขาได้กระทำ (ความผิด มาก่อน) โดยพวกเขา
ได้อยู่ "

4 : 31 ความว่า " ถ้าผู้เจ้าหลีกเลี่ยงความชั่วอุกฤษฏ์ต่าง ๆ ที่ถูกห้ามแก่ผู้เจ้า (42 : 37, 53 : 32
เช่นความอิจฉา ความจองหอง ความโลภ ความโกรธ การตั้งภาคีเทียมอัลลอฮฺ การฆ่า
ตนเอง การเชื่อไสยศาสตร์ การกินดอกเบี้ย การโกงสมบัติเด็กกำพร้า 2 : 217, 219 , 17 :

311 , 18 : 5 , 31 : 6) เราจะลบล้างจากสุเจ้าซึ่งความผิด (เล็กน้อย) ของสุเจ้า และเรา
จะให้สุเจ้าเข้าไปในทางเข้าอันมีเกียรติ (มีชีวิตผาสุก) "

ในหะดีษ กล่าวไว้ดังนี้

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَصَابَ مِنْ امْرَأَةٍ قُبْلَةً فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ - أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَنِزْلًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ
يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ - فَقَالَ الرَّجُلُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَلَيْ هَذَا ؟ قَالَ : لِيَجْمَعَ أُمَّتِي كُلُّهُمْ .

ท่านอิบนี มัสฮูด รุฎียาได้เล่าว่า " ผู้ชายคนหนึ่งได้กระทำความผิดโดยการจูบผู้หญิงอื่น
แล้วมาหาท่านนบี คือลา เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ฟัง อัลลอฮ์จึงได้ประทานโองการลงมา (มีใจความ)
ว่า สุเจ้าจงดำรงนมาซทั้งยามเช้าและยามเย็น และช่วงหนึ่ง ของเวลากลางคืน แน่แท้ความดีนั้นจะ
ลบล้างความชั่ว ชายคนนั้นได้กล่าว ' โอ้ท่านรสุลุลลอฮ ! เฉพาะฉันหรือที่จะได้รับอย่างนี้? '
ท่านรสุลุลลอฮ คือลาตอบว่า ' ประชากรของฉันทั้งหมดจะได้รับอย่างนี้ ' " (บุคอรี มุสลิม
อบูดาวูด และ ตีรมิซีย)

وَعَنْهُ قَالَ : سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ ؟ قَالَ :
الصَّلَاةُ عَلَى وَفِّهَا قَالَ : ثُمَّ أَيُّ ؟ قَالَ : بِرُّ الْوَالِدَيْنِ قَالَ : ثُمَّ أَيُّ ؟ قَالَ :
الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ : حَدَّثَنِي بَيْنٌ وَلَوْ اسْتَرَدْتُه لَرَأَدْتَنِي . مَرَّوَاهُمَا الْأَرْبَعَةُ .

และจากเขา (ท่านอิบนี มัสฮูด) ได้เล่าว่า " ฉันได้ถามท่านนบี คือลาว่า ' การกระทำ
อย่างไหนที่อัลลอฮ์ ทรงรักมากที่สุด ' ท่านรสุลุลลอฮ คือลา ตอบว่า ' การนมาซตามเวลา ' เขา
(อิบนี มัสฮูด) ได้กล่าวว่า ' อันดับรองลงมาได้แก่สิ่งใด? ' ท่านรสุลุลลอฮ คือลาตอบว่า ' การ
ทำความดีแก่บิดามารดา ' เขากล่าวว่า ' อันดับรองลงมาอีกได้แก่สิ่งใด ' ท่านรสุลุลลอฮ คือลา
ตอบว่า ' การทำสงครามเพื่อศาสนา ' เขา (อิบนี มัสฮูด) กล่าวว่า ท่านรสุลุลลอฮ ได้กล่าวสิ่ง

เหล่านี้แก่ฉัน และถ้าหากฉันถามเพิ่มเติม ท่านก็คงจะตอบต่อไปอีกเรื่อย ๆ " (บุคอรี มุสลิม อับดู ดาวูด และ ตีรฺมิซีย)

عَنْ ثَوْبَانَ مَرْضِيَّ اللَّهِ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ لِلَّهِ فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ .
رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านเชาบัน รฎียาได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ท่านจะต้องก้มกราบ (สujud) ต่ออัลลอฮ์ให้มาก ๆ เพราะในขณะที่ท่านกำลังก้มกราบครั้งหนึ่งนั้น ไม่มีอะไรอื่นนอกจาก อัลลอฮ์จะยกท่านให้สูงขึ้นหนึ่งขั้น และจะลบล้าง ความผิดออกจากท่านหนึ่ง ความผิด " (มุสลิม และ ตีรฺมิซีย)

عَنْ حُذَيْفَةَ مَرْضِيَّ اللَّهِ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : قَتَنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ وَجَارِهِ تُكَفِّرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ وَالنَّهْيُ .
رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านหุซัยฟะฮ์ รฎียาได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " บาปของผู้ชาย (ที่ เกิดจากความบกพร่อง) ในหน้าที่เกี่ยวกับครอบครัวของเขา เกี่ยวกับ ทรัพย์สินสมบัติของเขา เกี่ยวกับ บุตรของเขา และเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน เรือนเคียงของเขานั้น การปฏิบัตินมาซ การถือศีลอด การ บริจาคทาน การใช้ให้ (ผู้อื่น) ทำความดี และห้ามจากการทำความชั่ว จะลบล้างบาปนั้นจนหมด ล้น " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรฺมิซีย)

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَنْبَغِيهِ .
رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ فِي الرَّهْدِ وَابْنُ مَاجَةَ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " นับเป็นคุณงามความดีประการหนึ่งของผู้ที่เข้านับถือศาสนาอิสลาม คือการที่เขาละทิ้ง สิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์แก่เขา " (ติรมิซียฺ และ อิบน์ มาญะฮฺ)

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتِّعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَحْتَهَا وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ .

ท่านอบูซัรฺ ฎิฮียาได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวแก่ฉันว่า ' จงยำเกรงอัลลอฮฺ ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ไหน และจงทำความดีติดตามความชั่ว ความดีนั้นจะสลับกับความชั่ว และจงอยู่ร่วมกับมนุษย์ด้วยความประพฤติอันดีงาม ' " (ติรมิซียฺ)

3. การส่งเสริมสุขภาพจิตตนเองและผู้อื่น

3.1 การสร้าง มนุษย์สัมพันธ์

อัล - กุรอาน และ อัล - หะดีษ ได้กล่าวเกี่ยวกับการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ ดังนี้

(1) ให้ทำความดี

35 : 10 ความว่า " และการงานที่ดีนั้น พระองค์ (อัลลอฮฺ) ทรงยกย่องมัน "

11 : 114 ความว่า " แท้จริงการดีจัดการชั่ว นั้นคือข้อเตือนรำลึกสำหรับผู้รำลึกทั้งหลาย "

41 : 34 ความว่า " ความดี และความชื่อนั้นไม่เหมือนกัน จบบารบ (ความชั่ว) ด้วย (คุณธรรม) ที่ดียิ่ง "

55 : 60 ความว่า " การตอบแทนความดีจะมีอันใดเล่า นอกจากความดี "

18 : 46 ความว่า " สมบัติและลูก ๆ คือเครื่องประดับของชีวิตแห่งโลกนี้ แต่สิ่งจีรังแห่งความดี นั้นเลิศกว่า ณ พระผู้อภิบาลของเจ้าในรางวัลตอบแทน และเลิศกว่าในความหวัง (ที่จะทำ ให้จิตใจผ่องแผ้ว) "

59 : 18 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงสำรวมตนต่ออัลลอฮ์ และจงให้ทุกชีวิตคิดว่ามันได้
ทำความดีอันใดไว้ล่วงหน้าสำหรับพรุ่งนี้ (ปรโลก) บ้าง? "

2 : 83 ความว่า " จงปฏิบัติการดีต่อบิดามารดา และญาติสนิท และเด็กกำพร้า และผู้ขัดสน
และจงสนทนากับผู้คนโดยดี "

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ رَأَى
مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ
وَذَلِكَ أَوْفَى الْإِيمَانِ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ .

ท่านอบูสะอีด อับดุลรี้ รฎียาได้เล่าจากท่านนบี ศี อลา ได้กล่าวว่า " ผู้ใดพบเห็นสิ่งที่เป็น
ความชั่วร้าย ให้เขาจงหยุดยั้งมันด้วยมือของเขา ถ้าหากเขาไม่สามารถ ให้เขาจงหยุดยั้งมัน
ด้วยลิ้นของเขา ถ้าหากเขาไม่สามารถ ให้เขาจงหยุดยั้งมันด้วยจิตใจของเขา (คือขอพรจากอัลลอฮ์
ให้เขาเลิกทำความชั่ว) และนั่น (การขอพร) เป็น (เพียง) การอีมาน (ศรัทธา) ที่อ่อนแอ (เท่า
นั้น) " (มุสลิม อบูดาวูด ตีรุมิซีย และ อัน- นะสาอีย)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : كُلُّ
مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ وَإِنْ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلِقٍ وَأَنْ تُفْرِغَ مِنْ دُكُوكِ
فِي إِنَاءِ أَخِيكَ . رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ .

ท่านญาบิร รฎียาได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮ์ ศีอลา ได้กล่าวว่า " ทุก ๆ การดีนั้นเป็น
กุศลทาน และส่วนหนึ่งของการดี คือ การที่ท่านพบกับพี่น้องของท่านด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม และ
การที่ท่านเทน้ำจากภาชนะของท่านลงในภาชนะของพี่น้องของท่าน " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด
และ ตีรุมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : حَسَنَ الظَّنِّ مِنْ
حُسْنِ الْعِبَادَةِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือว่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ การคิดในแง่ดีเป็นส่วนหนึ่งของอิบาดะฮฺที่ดี ” (ออบูดาวูด)

(2) ความสัจจะ (ไว้ใจได้ เชื่อสัตย์ และมีความสัตย์จริง)

4 : 58 ความว่า “ แท้จริงอัลลอฮฺทรงบัญชาสุเจ้าให้มอบการพิทักษ์ทั้งหลายแก่ผู้ทรงคุณของมัน และเมื่อสุเจ้าพิพากษาระหว่างมนุษย์ จงพิพากษาโดยยุติธรรม ”

5 : 1 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงปฏิบัติตามเงื่อนไข (ที่สัญญาไว้ต่ออัลลอฮฺ ต่อ Rasul และต่อตนเอง) ให้ครบ ”

4 : 135 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงเป็น ผู้ดำรงความเที่ยงธรรม เป็นพยาน (ต่อความจริง) เพื่ออัลลอฮฺ (เพื่อให้รู้ว่าอันใดถูกต้องกว่า) และแม้ (การเป็นพยานจะเป็นผลร้าย) ต่อตัวสุเจ้าเอง หรือพ่อแม่และญาติสนิท (ของสุเจ้า) แม้เขาจะมั่งมีหรือยากจนก็ตาม (ก็จงอย่าหลีกเลี่ยง) เพราะอัลลอฮฺทรงใกล้ชิดเขาทั้งสองมากกว่าสุเจ้า ดังนั้น จงอย่าตามอารมณ์ต่ำของสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะดำรง (หลักฐาน) หรือหลักสี่ (ที่จะแสดงความจริง) ดังนั้น อัลลอฮฺทรงตระหนักเสมอตามที่สุเจ้ากระทำ ”

61 : 3 ความว่า “ ที่น่าเกลียดยิ่งในทัศนะของอัลลอฮฺคือที่สุเจ้าพูด ที่สุเจ้าไม่ปฏิบัติ ”

16 : 116 ความว่า “ และจงอย่ากล่าว (เท็จ) ตามที่ลิ้นของสุเจ้าอ้างการมุสาวนนี่เป็นที่อนุมัติ และนี่เป็นที่ต้องห้าม เพื่อสุเจ้าจะถูกการมุสาต่ออัลลอฮฺ แท้จริงบรรดาผู้ถูกการมุสาต่ออัลลอฮฺนั้น ไม่เจริญ ”

9 : 119 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงสำรวมตนต่ออัลลอฮฺ และจงอยู่กับผู้สัตย์จริง ”

17 : 81 ความว่า “ และจงกล่าวเถิด เมื่อความจริงได้มา ความเท็จก็มลายไป แท้จริงความเท็จนั้นมลายไปเสมอ ”

2 : 42 ความว่า " จงอย่าเคล้าความจริงด้วยความเท็จ และจงอย่าปิดบังความจริงทั้งๆที่รู้ "

17 : 35 ความว่า " และจงตวงให้เต็มเมื่อสุเจ้าตวง และจงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง "

55 : 9 ความว่า " จงดำรงการชั่ง (ในกิจ การทุกสิ่ง) ด้วยความเที่ยงธรรม และจงอย่าขาดตาชั่ง "

17 : 34 ความว่า " จงอย่าเข้าใกล้สมบัติของเด็กกำพร้า (คือคิดทำลายหรือโกง) เว้นแต่ (จัดการให้เกิดประโยชน์) โดยวิธีที่ดียิ่ง จนกว่าเขาบรรลุนิติภาวะเป็นผู้ใหญ่ของเขา และ จงปฏิบัติให้ครบตามสัญญา แท้จริงสัญญานั้นถูกสอบสวนเสมอ "

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَلَا
أُخْبِرُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ ؟ قَالُوا : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ
وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَشَهَادَةُ الزُّوْمِرِ أَوْ قَوْلُ الزُّوْمِرِ . قَالَ : فَتَأْمُرُ آلَ يَقُولَهَا حَتَّى قُلْنَا
لَيْتَهُ سَكَتَ . . . مَرَّاهُ الشَّيْخَانِ وَالتَّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูบักรเราะฮ์ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งได้กล่าวว่า " ฉัน ไม่ควรบอกพวก
ท่านถึงบาปที่ใหญ่ที่สุดดอกหรือ? พวกเขาตอบว่า ' ได้โปรดบอกเถิด โอ้ท่านรَسُولุลลอฮ์ ! ' ท่าน
ได้กล่าวว่า ' มันคือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การเนรคุณต่อบิดามารดา การเป็นพยานเท็จหรือคำพูดที่
เป็นเท็จ ' ผู้เล่าได้กล่าวว่า ท่านได้พูดอยู่เช่นนั้น จนพวกเราพูดว่า หวังว่าท่านจะหยุดพูด "
(บุคอรี มุสลิม และ ตีรฺมิซีย)

(3) จรรยาบรรณ

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ
وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا وَإِنْ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَ
أَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ التَّرْتَامُونَ وَالْمُسَدِّقُونَ . قَالُوا :

يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ عَلِمْنَا التَّائِمُونَ وَالْمُسْتَدِقُونَ فَمَا الْمُسْتَفْتُونَ قَالَ : الْمَكْبَرُونَ .
 رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านญาบิร รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " คนที่ฉันรักที่สุดในหมู่พวกท่าน และมีที่นั้งใกล้ชิดกับฉันมากที่สุดในวันกิยามะฮฺ คือ คนที่มีความประพฤติดีงามที่สุดในหมู่พวกท่าน และแท้จริงผู้ที่ฉันโกรธที่สุดในหมู่พวกท่าน และมีที่นั้งห่างฉันมากที่สุดในวันกิยามะฮฺ คือ คนที่พูดพรั้ว คือคนที่พูดพล่อย และคนที่พูดจาโอหัง พวกเขาได้กล่าว โอ้ท่านรสูลุลลอฮฺ ! ความจริงพวกเรารู้จักแล้ว พวกที่พูดพรั้ว และพวกที่พูดพล่อย แต่พวกที่พูดจาโอหังเป็นใคร ท่านนบีตอบว่า คือพวกที่ยิ่งทะนง " (ตีรมิซีย)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
 خَيْرُكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ . وَمُسْلِمٌ وَابْنُ خَالٍ .
 وَلَفْظُهُ : إِنَّ مِنْ أَخْبَرِكُمْ أَحْسَنَكُمْ خُلُقًا .

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อัมร รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " คนที่ดีที่สุดของพวกท่านคือ คนที่ มี ความประพฤติดีที่สุดของพวกท่าน " (ตีรมิซีย มุสลิม และบุคอรี)

ตัวบทของบุคอรีว่า " แท้จริงคนที่จะนับว่าดีที่สุดในหมู่พวกท่านนั้นคือ คนที่มีความประพฤติดีที่สุดของพวกท่าน "

■ให้ขออนุญาต

24 : 58 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงให้บรรดาที่มีอชวาของสุเจ้าครอบครอง (หมายถึงคนใช้) และบรรดาในหมู่สุเจ้าผู้ยังไม่แตกเนื้อหนุ่ม (ถ้าเป็นหญิงก็ยังไม่มีการดู) ขออนุญาตสุเจ้า (ก่อนเข้าพบ) สามเวลา คือ (1) ก่อน (เวลาของ) นมาซฟัจญริ (ย่ำรุ่งเมื่อลุกขึ้นจากที่นอน) และ (2) ระหว่างที่สุเจ้าเปลี่ยนเสื้อผ้า (บางส่วน) ของสุเจ้า (เนื่องจากความร้อน) ตอนกลางวัน (เพื่อพักผ่อน) และ (3) หลังจาก (เวลาของ) นมาซอิชาอ์แล้ว (คือกลางคืน เมื่อเริ่มเข้านอน) ทั้งสามนี้เป็นเวลาส่วนตัวสำหรับสุเจ้า (ซึ่งเวลานั้นยังแต่งกายไม่เรียบร้อย และห้ามมิให้เข้าพบก่อนได้รับอนุญาต) หลังจาก (เวลาทั้งสาม) นี้แล้ว ไม่มีข้อตำหนิ (หรือโทษ) แก่สุเจ้า และไม่มีแก่พวกเขา (ด้วย) (เพราะ) บางคนในหมู่

สู่เจ้าเพ่นพ่านไปมา (ในบ้าน) เพื่อ (รับใช้) อีกบางคน ในทำนองนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงทำให้โองการทั้งหลายของพระองค์แจ่มแจ้งแก่สู่เจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ "

- 24 : 59 ความว่า " และในเมื่อเด็ก ๆ ในหมู่ สู่เจ้า (จะเป็นลูกหรือที่มาอาศัยในบ้านก็ตาม) แดกเนื้อหนุ่ม (หรือหญิงวัยมีระดูต้องการพบสู่เจ้าตามเวลาดังกล่าว) ก็จงให้พวกเขาขออนุญาต (จากเจ้า) เช่นบรรดาหน้าพวกเขา (ที่กล่าวใน 24 : 58) ได้ขออนุญาต ในทำนองนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้โองการทั้งหลายของพระองค์แจ่มแจ้งแก่สู่เจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ "

■ การเดิน นั่ง

- 31 : 19 ความว่า " จงสังวรในการสัญจร (การเดิน) ของสู่เจ้า (คือสุขภาพและสงบเสงี่ยม) จงลดเสียงของเจ้าให้อ่อน (อย่าแข็งกร้าว) แท้จริงเสียงทั้งหลายที่น่าเกลียดยิ่งคือ เสียงของลา (เสียงดัง โง่ และไม่ใช้ปัญญา) "
- 31 : 17 – 18 ความว่า " ลูกเอ๋ย จงดำรงนมาซ และจงกำชับความดี และจงห้ามปรามการชั่ว จงอดทนต่อ (ทุกขภัย) ที่ประสบแก่เจ้า แท้จริงมันอยู่ในหมู่กรณีอันหนัก และจงอย่าหันแก้มของเจ้าอย่างโยโส (สะบัดหน้า) จากผู้คน และจงอย่าสัญจร (เดิน) ตามแผ่นดินอย่างตระหนง แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงรักทุก ๆ ผู้โอหัง "

■ การทักทายและการเข้าบ้านผู้อื่น

- 4 : 86 ความว่า " และเมื่อสู่เจ้าถูกคำนับด้วยการเคารพ (หรือถูกกล่าวสลาม) จงคำนับด้วยการเคารพ (ตอบสลาม) ที่ดีกว่านั้น หรือตอบมันกลับ "
- 24 : 61 ความว่า " ดังนั้น เมื่อสู่เจ้าเข้าไปในบ้าน (ของผู้ใด) ก็จงกล่าวคำนับแก่พวกพ้องของสู่เจ้า (คือกล่าวสลามให้กันและกัน) ซึ่งการคำนับอันจำเริญและผ่องแผ้วซึ่ง (เป็นหลักการ) มาจากอัลลอฮ์ "

24 : 27 – 29 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงอย่าเข้าบ้านใด ๆ อื่นจากบ้านของสุเจ้า จนกว่าสุเจ้าได้ขออนุญาตและได้กล่าวคำนับผู้อาศัยของมัน นั้นเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้ใคร่ครวญ (ว่าผู้อื่น ต่างก็มีเรื่องส่วนตัวของตน) ”

“ ครั้นสุเจ้าไม่พบผู้ใดในนั้น (ตอบเสียงถามของสุเจ้า) ก็จงอย่าเข้าไป จนกว่าได้มีอนุญาตแก่สุเจ้า (คือต้องหาเจ้าของบ้าน หรือผู้อยู่อาศัยก่อน) และถ้ามีกล่าวแก่สุเจ้าว่า จงกลับไปก่อน ก็จงกลับไป (โดยดี อย่าโมโห) นั้นเป็นการผ่อนแผ้วกว่าสำหรับสุเจ้า (ทั้งด้านมารยาทและ คุณธรรม) และอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่สุเจ้ากระทำ ”

“ ไม่มีข้อครหา (หรือโทษผิด) แก่สุเจ้า ที่สุเจ้าเข้าในบ้านใด ๆ ที่ไม่มีผู้อาศัย (เช่นที่พักผู้เดินทาง ศาลา บ้านร้าง ร้านค้า ที่สาธารณะ) ซึ่งในนั้น มีของจำเป็นสำหรับสุเจ้า และอัลลอฮฺทรงรู้ดีที่สุเจ้า (กระทำโดย) เปิดเผย และที่สุเจ้า (กระทำโดย) ปิดบัง ”

■ การพูด

2 : 83 ความว่า “ จงสนทนาแก่ผู้คนโดยดี ”

33 : 70 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงสำรวจตนต่ออัลลอฮฺ และจงกล่าวถ้อยคำที่เที่ยงตรง (ตรงไปตรงมา) ”

49 : 11 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงอย่าให้ชนหมู่หนึ่งเยาะเย้ยชนอีกหมู่หนึ่ง บางทีเขาทั้งหลาย (ที่ถูกเยาะเย้ย) จะดีกว่า (พวกที่เยาะเย้ย) และจงอย่าให้ ผู้หญิง (เยาะเย้ย) ต่อผู้หญิง (เช่นกัน) บางทีเหล่านางเหล่านี้ (ที่ถูกเยาะ) จะดีกว่านางเหล่านั้น (ที่เยาะ) จงอย่าว่าร้าย (นินทา) พวกพ้องของสุเจ้า และจงอย่าเรียกกันด้วยฉายา ”

49 : 12 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงหลีกเลี่ยงพ้นจากส่วนมากของการสงสัย (ที่ให้ร้าย 10 : 66, 53 : 28) เพราะว่าการสงสัยบางชนิดนั้นเป็นบาป และจงอย่าสอดแนม และจงอย่านินทาลับหลังกันและกัน ผู้ใดในหมู่สุเจ้าชอบที่จะกินเนื้อของพี่น้องที่ตายแล้วของเขา (ด้วยการนินทา) กระนั้นหรือ ? ทั้ง ๆ ที่สุเจ้ารังเกียจมัน และจงสำรวจตนต่ออัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงนิรโทษโดยปราณี ผู้ทรงอภัยเสมอ ”

103 : 1 ความว่า “ ความวิบัติจงมีแก่ผู้นินทา และผู้ปรักปรำ ”

17 : 28 ความว่า " และถ้าเจ้า (จำต้อง) เบือนจากพวกเขา (เพราะขัดสน) ดังนั้นจงกล่าวแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่นึมนวล "

93 : 10 ความว่า " และในส่วนของผู้ขอ (หรือผู้ถาม) นั้น จงอย่าตะเพิด "

2 : 263 ความว่า " วาจาที่ไพเราะ (เมื่อ จำต้องปฏิเสธ) และการอภัย (แก่ผู้ขอที่ดีอื่น) ดีกว่ากุศลทานที่ตามด้วยการเรอะราน (ลำเลิก) "

4 : 59 ความว่า " ครั้นสุเจ้าโต้แย้งกันในเรื่องใดก็ดี ดังนั้น จงอ้างมัน (ข้อโต้แย้ง) กลับยังอัลลอฮฺ (อัล - กุรอาน) และรสูล (สุนนะฮฺ และหะดีษ) ถ้าสุเจ้าศรัทธาในอัลลอฮฺ และวันสุดท้าย นั้นเป็นการดีกว่า และการให้ความหมายที่เหมาะสมยิ่ง (ในการแก้ปัญหา) "

58 : 9 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! ถ้าสุเจ้าประชุมลับ ก็จงอย่าประชุมลับในการบาปและการเป็นศัตรูและการขัดขืนรสูล แต่จงประชุมเพื่อคุณธรรมและการสำรวมตนให้พ้นจากความชั่ว และจงสำรวมตนต่ออัลลอฮฺ ซึ่งสุเจ้าจะถูกรวบรวมยังพระองค์ "

68 : 10 - 13 ความว่า " และจงอย่าปฏิบัติ ตามทุก ๆ คนซึ่งชอบสบถซึ่งต่ำช้า "

" ผู้นิทาและเที่ยวตระเวนใส่ร้าย "

" ผู้ขัดขวางการ (ทำ) ดี ผู้ฝ่าฝืน คนบาป "

" กักขฬะ นอกนั้นยังเป็นคนพาล "

41 : 33 ความว่า " และผู้ใดเล่าประเสริฐสุดในคำพูดยิ่งไปกว่าผู้เชิญชวน (ผู้คน) ยังอัลลอฮฺ และการทำการดี และเขากล่าวว่า แท้จริงฉันอยู่ในกลุ่มผู้นอบน้อม "

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي مُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَبِيغَهُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُصِلْ مَرْحَمَهُ
وَفِي مِرْوَاةٍ : فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا
أَوْ لِيَصْمُتْ . مَرَّاهُ الْأَرْبَعَةُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย ให้เขาจงให้เกียรติแก่แขกของเขา และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันสุดท้าย ให้เขาจงติดต่อกับเครือญาติ "

และในบางรายงานว่า " ให้เขาจงให้เกียรติแก่เพื่อนบ้านของเขา และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันสุดท้าย ให้เขาจงพูดดี หรือไม่เช่นนั้นให้เขาจงนิ่งเสีย " (บุคอรี มุสลิม ออบูดาวูด และ ตีรมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَبِيَّهُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าว่า " ท่านรَسُول ศ็อลลา ได้กล่าวว่า ผู้ใดศรัทธาในอัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮฺ จงอย่าเป็นอันตรายแก่เพื่อนบ้าน และผู้ใดศรัทธาในอัลลอฮ์ และวันอาคิเราะฮฺ จงให้เกียรติแก่แขก และผู้ใดศรัทธาในอัลลอฮ์ และวันอาคิเราะฮฺ จงพูดด้วยคำพูดที่ดี หรือ (ไม่ก็) นิ่งเสีย " (อัล - บุคอรี)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ لَا يَشْكُرُ اللَّهَ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ . وَكَفَلَهُ : مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียาได้เล่าว่า แท้จริงท่านนบี ศ็อลลา ได้กล่าวว่า " ผู้ใดที่ไม่ขอบคุณอัลลอฮ์ เขาก็ย่อมไม่ขอบคุณมนุษย์ " (ออบูดาวูด และ ตีรมิซีย)

และตัวบทของตีรมิซียว่า " ผู้ใดไม่ขอบคุณมนุษย์ เขาก็ย่อมจะไม่ขอบคุณอัลลอฮ์ "

عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ فِي الْجَنَّةِ غُرَفًا يُرَى ظُهُورُهَا مِنْ بُطُونِهَا وَبُطُونُهَا مِنْ ظُهُورِهَا فَقَامَ أَغْرَابِيٌّ فَقَالَ : لِمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟

قَالَ : لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ وَأَدَامَ الصِّيَامَ وَصَلَّى لِلَّهِ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامُ .
رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَخَذَهُ وَابْنُ حِبَّانَ .

ท่านอะลีเย รฎียาได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้เล่าว่า " แท้จริงในสวรรค์นั้นมีหลายห้องที่จะมองเห็นข้างนอกจากภายใน และเห็นข้างในจากภายนอก ได้มีอุรับชนบทคนหนึ่งถามว่า มันเป็นของใคร? โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ ! ท่านนบีได้ตอบว่า เป็นของคนที่ถูกดี เลี้ยงอาหาร ถือศีลอดเป็นประจำ และนมาซเพื่ออัลลอฮฺในเวลากลางคืน ขณะที่มนุษย์หลับไหล " (ตริมิซีย อะหมัด และ อิบน์ - หิบบาน)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَأَفَّسُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا . رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียาได้เล่าว่า " แท้จริงท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า พวกท่านจงระวังการคาดการณื เพราะแท้จริงการคาดการณืนั้นเป็นคำพูดที่โกหกที่สุด และท่านทั้งหลายอย่าสอดรู้ ท่านทั้งหลายอย่าสอดเห็น ท่านทั้งหลายอย่าชิงดีชิงเด่นกัน ท่านทั้งหลายอย่าอิจฉากัน อย่าโกรธเคืองกัน อย่าหันหลังให้กัน และจงเป็นปวงบ่าวของอัลลอฮฺที่เป็นพี่น้องกัน " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด และ ตริมิซีย)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ أَبْغَضَ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ أَمْلَأُ لِلْخَصِمِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียาได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า คนที่น่ารังเกียจที่สุดในทัศนะของอัลลอฮฺ คือคนที่ ชอบทะเลาะ " (อัล - บุคอรี)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَأَخَّرُ أَحَدُكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْ حَقِّهِ فَإِنَّ ذَلِكَ يُخْرِئُهُ . رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ .

ท่านอับดุลลอฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " เมื่อพวกท่านอยู่กันสามคน สองคนจะต้องไม่กระซิบกัน โดยที่คนที่สามไม่รู้ เพราะการเช่นนั้นจะทำให้เขาเข้าใจผิด " (บุคอรี มุสลิม อับูดาวูด และ ตีรมิซีย)

عَنِ الرَّبِيسِ بْنِ الْعَوَّامِ مَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : دَبَّ إِلَيْكُمْ دَاءٌ الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ هِيَ الْحَالِقَةُ ، لَا أَقُولُ تَخْلُقُ الشَّعْرَ وَلَكِنْ تَخْلُقُ الدِّينَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَلَا أُنَبِّئُكُمْ بِمَا نُبِيتُ ذَاكُمْ لَكُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ . مَرَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ فِي الرِّقَاقِ

ท่านซุบัยรฺ บิน เอาวาม รฎียาได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี ศ็อลา ได้กล่าวว่า ' โรคของประชากรในยุคก่อนพวกท่านได้สืบคลานมายังพวกท่านแล้ว มันคือความอิจฉาและความโกรธ ซึ่งมันคือ มิดโกน ฉันไม่ได้กล่าวว่า มันโกนขน แต่มันจะโกนศาสนา ขอสาบานต่อผู้ซึ่งชีวิตของมันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ว่า พวกท่านทั้งหลายจะไม่ได้เข้าสวรรค์ จนกว่าพวกท่านจะมีศรัทธาเสียก่อน และพวกท่านจะยังไม่มีศรัทธา จนกว่าจะรักกัน พึงทราบเถิด ฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งที่จะทำให้สิ่งนี้ติดตรึงอยู่กับพวกท่าน นั่นก็คือ พวกท่านจงให้การกล่าวสลาม แพร่หลายในระหว่างพวกท่าน " (ตีรมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ أَوْ قَالَ الْعُشْبَ . مَرَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ مَاجَةَ .

ท่านอับูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียาได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี ศ็อลา ได้กล่าวว่า พวกท่านจะต้องระวังการอิจฉา เพราะแท้จริงการอิจฉานั้น มันจะกินความดีเหมือนไฟกินฟืน หรือท่านนบีได้กล่าวว่า (ไฟกิน) หญ้า " (อับูดาวูด และ อิบน์ มาญะฮฺ)

عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَا تَقْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ
فَإِنَّهُ مَنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ .
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

وَلَفْظُهُ : صَعِدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمِنْبَرَ فَنَادَى بِصَوْتٍ مَرْفِيعٍ : يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ
بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَفُضْ الْإِيمَانُ إِلَى قَلْبِهِ لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعَيِّرُواهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا
عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ يَتَّبِعِ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ
وَلَوْ فِي جَوْفِ رَحْلِهِ .

ท่านอบูบรัซะฮฺ อัล - อัซละมียฺ ฎิฮฺยาได้เล่าว่า " แท้จริงท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า
' โอ้ พวกที่มีศรัทธาด้วยลิ้น โดยการศรัทธานั้นไม่ได้เข้าสู่จิตใจของเขา ท่านทั้งหลายอย่านินทา
มุสลิม อย่าติดตามดูสิ่งฟุ้งสวณของพวกเขา เพราะความจริงผู้ใดติดตามดูสิ่งฟุ้งสวณของพวกเขา
อัลลอฮฺจะทรงติดตามดูสิ่งฟุ้งสวณของเขา และ ผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงติดตามดูสิ่งฟุ้งสวณของเขา
พระองค์จะทรงทำให้เขาต้องขายหน้าในบ้านของเขาเอง ' " (อบูดาวูด และ ติรมิซียฺ)

และตัวบทของท่านติรมิซียฺว่า " ท่านนบี คือลา ได้ขึ้นแท่นมิมบัร แล้วประกาศด้วยเสียง
อันดังว่า โอ้พวกที่เข้าสู่อิสลามแต่เพียงลิ้น โดยที่การศรัทธาไม่ผ่านเข้าไปสู่หัวใจของเขา ท่าน
ทั้งหลายอย่าทำร้ายมุสลิม อย่าประณามพวกเขา และอย่าติดตามดูสิ่งฟุ้งสวณของพวกเขา เพราะ
ความจริงผู้ใดที่ติดตามดูสิ่งฟุ้งสวณของเขา อัลลอฮฺจะทรงติดตามดูสิ่งฟุ้งสวณของพวกเขา และ
ผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงติดตามดูสิ่งฟุ้งสวณของเขา อัลลอฮฺจะทรงทำให้เขาขายหน้า แม้ภายในที่พัก
ของเขา "

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : ذَكَرَ رَجُلٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَأَثَى عَلَيْهِ رَجُلٌ خَيْرًا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : وَيْحَكَ قَطَعْتَ عَنْقَ صَاحِبِكَ
يَقُولُهُ مَرَامًا إِنَّ كَانَ أَحَدُكُمْ مَا دَحَا لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ أَحْسِبُ كَذَا وَكَذَا إِنْ
كَانَ يُرَى أَنَّهُ كَذَلِكَ وَحَسْبِيهِ اللَّهُ وَلَا يُرَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا . مَرَوَاهُ الثَّلَاثَةُ .

ท่านอบูบักรฺเราะซูล รุฎียาได้เล่าว่า " ชายคนหนึ่งได้อุยกกล่าวถึงที่ท่านนบี คือลา ต่อมาได้
มีชายคนหนึ่งสรรเสริญเขาอีกว่า ' ดี ' ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า ' ท่านจะพินาศ ท่านได้ตัดคอ
เพื่อนของท่านแล้ว ' ท่านนบีได้ย้าคำพูดหลายครั้ง ' ถ้าหากคนใดคนหนึ่งของพวกเขาจะต้องกล่าว
คำสรรเสริญอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ให้เขากล่าวว่า ฉันคิดว่าเขาเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าหากเห็น
ว่าเขาเป็นเช่นนั้น อัลลอฮ์ก็เพียงพอสำหรับเขาแล้ว และเขาจะต้องไม่ตัดสินผู้ใดว่าบริสุทธิ์ล้ำหน้า
อัลลอฮ์ ' " (บุคอรี มุสลิม และ ออบูดาวูด)

وَجَاءَ رَجُلٌ فَأَثَى عَلَى عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي وَجْهِهِ فَأَخَذَ الْمِقْدَادُ بْنُ الْأَسْوَدِ
تَرَبًّا فَحَثَا فِي وَجْهِهِ وَقَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا لَقِيتُمُ الْمَدَائِحِينَ
فَاخْتُوا فِي وَجْهِهِمُ التُّرَابَ . مَرَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَمُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ชายคนหนึ่งได้มาและกล่าวคำสรรเสริญท่านอุษมาน รุฎียา ต่อหน้าท่านมิกดาร์ บิน อัซ-
วัต ท่านได้หยิบ (ฝุ่น) ดิน ขึ้นมาแล้วเป่าไปที่หน้าของชายคนนั้น แล้วกล่าวว่า ท่านรสุลุลลอฮ์
คือลาได้กล่าวว่า ' เมื่อท่านทั้งหลายพบคนที่ชอบยกย่องสรรเสริญ ให้พวกท่านจงปาใบหน้าเขา
ด้วย (ฝุ่น) ดิน ' " (ออบูดาวูด มุสลิม และ ตีรมิซีย)

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : لَا يَرْمِي
رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسُوقِ وَلَا يَرْمِيهِ بِالْكَفْرِ إِلَّا أَمَرْتَنِي عَلَيْهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ
كَذَلِكَ . مَرَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอบูซุร รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงเขาได้ยินท่านนบี ศ็อลลา กล่าววว่า " บุคคลหนึ่งจะ
ต้องไม่ใส่ร้ายอีกคนหนึ่ง ด้วยความชั่ว และจะต้องไม่ใส่ร้ายเขาด้วยความไร้ศรัทธา (กุฟร) เพราะ
ถ้าปรากฏว่า เพื่อนของเขาไม่เป็นเช่นนั้น คำพูดนั้นจะกลับไปหาผู้พูดเอง " (บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : سِبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَ
قِتَالُهُ كُفْرٌ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอับดุลลอฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่ง ท่านได้กล่าวว่า " การด่ามุสลิมเป็น
ความชั่ว การฆ่ามุสลิมเป็นการปฏิเสธ (อิสลาม) " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรมิซีย)

عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنْ الْأَمِيرَ إِذَا ابْتَغَى
الرَّيْبَةَ فِي النَّاسِ أَفْسَدَهُمْ .

ท่านอบู อุมามะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " แท้จริง ผู้นำนั้น
เมื่อก่อความเคลือบแคลงในหมู่มนุษย์ ก็เท่ากับทำลายพวกเขา "

وَقِيلَ لِعَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : هَذَا فَلَانٌ تَقَطَّرُ لَحْيَتُهُ خَمْرًا فَقَالَ : إِنَّا قَدْ نَهَيْنَا عَنِ التَّجَسُّسِ
وَلَكِنْ إِنْ يَظْهَرُ لَنَا شَيْءٌ نَأْخُذُ بِهِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

ได้มีผู้กล่าวแก่อับดุลลอฮฺว่า " ' นี่คือ คน ๆ หนึ่งที่เคราของเขาหยดลงมาเป็นสุรา ' " อับ-
ดุลลอฮฺได้กล่าวว่า ' แท้จริงเราถูกห้ามจากการสอดรู้สอดเห็น แต่ถ้าหากสิ่งใดปรากฏแก่เรา เราก็
จะถือตามสิ่งนั้น ' " (อบูดาวูด)

عَنْ حَامِرَةَ بِنِ وَثْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَلَا
أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ كُلِّ ضَعِيفٍ مَضَاعِفٍ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا بَرَّةَ ، أَلَا
أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ كُلِّ غُلٍّ جَوَاطٍ مُسْتَكْبِرٍ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านทาริษะฮฺ บิน วะฮฺบิ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ค็อลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ฟิงทราบ เกิด ฉันจะแจ้งให้พวกท่านทราบถึงชาวสวรรค์ คือ คนอ่อนแอ ผู้บอบน้อมถ่อมตน และถ้าหาก เขาวิงวอนต่ออัลลอฮฺ พระองค์ก็จะต้องตอบรับ(คำวิงวอนของ)เขา ฟิงทราบเกิด ฉันจะแจ้งให้ พวกท่านทราบถึง ชาวนรก คือ ทุกคนที่หยาบคาย ดื้อรั้นต่อการดี หยิ่งยโส " (บุคอรี มุสลิม และ ติรมิซีย)

عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يُتْنِي عَلَى رَجُلٍ وَيُطْرِنُهُ فِي الْمِدْحَةِ فَقَالَ : أَهْلَكْتُهُ أَوْ قَطَعْتُ ظَهْرَ الرَّجُلِ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอับมุซา รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี ค็อลา ได้ยินชายคนหนึ่งสรรเสริญชายอีกคน- หนึ่ง และเขาสรรเสริญชายผู้นั้นจนเลยเถิด ท่านนบีได้กล่าวว่า ' พวกท่านได้ทำให้เขาเสีย (คน) หรือได้ตัดหลังของชายคนนั้นเสียแล้ว ' " (บุคอรี และมุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا قَالَ الرَّجُلُ هَكَكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلَكُهُمْ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ .

ท่านอับฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี ค็อลา ซึ่งได้กล่าวว่า " เมื่อชายคนหนึ่งกล่าวว่า มนุษย์ทั้งหลายได้เสื่อมเสียหมดแล้ว เขานั้นแหละเป็นคนที่เสื่อมเสียที่สุด " (มุสลิม และ อับ- ดาหวุด)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا يَبْلُغُنِي أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِي عَنْ أَحَدٍ شَيْئًا فَإِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَخْرِجَ إِلَيْكُمْ وَأَنَا سَلِيمٌ الصَّدْرِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอับดุลลอฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ค็อลา ซึ่งได้กล่าวว่า " คนใดในหมู่สาวกของ ฉัน อย่าได้นำสิ่งใด ๆ ของใครคนหนึ่ง มาแจ้งแก่ฉัน เพราะฉันต้องการออกไปพบพวกท่าน โดยที่ ฉันมีหัวใจบริสุทธิ์ " (อับดาหวุด และ ติรมิซีย)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الْمُسْلِمُ
مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ . رَوَاهُ الْخُمْسَةُ .
وَمَرَادُ التِّرْمِذِيِّ وَالتَّسَانِيُّ : وَالْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ .

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " มุสลิมนั้น
คือ ผู้ที่มุสลิมทั้งหลายปลอดภัยจากลิ้นของเขาและมือของเขา และผู้อพยพนั้น คือผู้ที่อพยพจาก
สิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้าม" (บุคอรี มุสลิม อิบุนดาวัด และอัน - นะสาอีย)

และบันทึกของท่านติรมิซียฺและท่านนะสาอียได้เพิ่มเติมว่า " ผู้ที่ได้ชื่อว่ามีอิมานนั้นคือ ผู้ที่
มวลมนุษยชาติได้รับความปลอดภัยจากเขาในเลือดเนื้อและทรัพย์สินของพวกเขา "

وَقَالَ أَنَسُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاحِشًا
وَلَا لَعَنًا وَلَا سَبَابًا كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْمُعْتَبَةِ مَا لَهُ تَرْبَاجِيْنُهُ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอะนัส รฎียาได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา นั้น ไม่ใช่คนลามก ไม่ใช่คนที่ชอบ
สาปแช่ง ไม่ใช่คนที่ชอบด่าทอ ท่านมักกล่าวขณะโกรธว่า ' ไม่สมควรที่หน้าผากของเขาจะ
ติดดิน' " (บุคอรี)

عَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنْ اللَّهَ
أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاصَعُوا حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ .

ท่านอียาฎ บิน หิมารุ รฎียาได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " แท้จริงอัลลอฮฺ
ทรงวะหียมายังฉัน ให้พวกเขาถ่อมตน จนกระทั่งคนหนึ่งจะไม่ทูลจรดต่อ อีกคนหนึ่ง และจนกระทั่ง
คนหนึ่งจะไม่โอ้อวด กับอีกคนหนึ่ง " (อิบุนดาวัด และ มุสลิม)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : هَلَكَ الْمُتَطَعُونَ
قَالَ ثَلَاثًا . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَ مُسْلِمٌ .

ท่านอับดุลลอฮฺ รฎียาได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " คนที่ดันทุรังนั้นต้องพินาศ " ท่านนบีได้กล่าวสามครั้ง" (อับดุลลอฮฺ และ มุสลิม)

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ خُلُقٍ حَسَنٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَيَبْغِضُ الْفَاحِشَ الْبَذِيءَ .
رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَابُودَاوُدَ .

ท่านอับดุลลอฮฺ รฎียาได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า ไม่มีสิ่งใดจะมีน้ำหนักในตาชั่งของผู้มีศรัทธาในวันกิยามะฮฺ ยิ่งกว่าความมีจริยธรรม และแน่วแน่ต่ออัลลอฮฺ ทรงกริ้วผู้ที่ลามก ผู้ที่หยาบโลน " (ตีรฺมิซียฺ และ อับดุลลอฮฺ)

عَنْ أَبِي مُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ فَقَالَ : تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ وَسَأَلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ فَقَالَ : الْفَمُ وَالْفَرْجُ .

ท่านอับดุลลอฮฺ รฎียาได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ถูกถามถึงส่วนมากของสิ่งที่จะทำให้มนุษย์ได้เข้าสวรรค์ ท่านได้ตอบว่า คือ การยำเกรงอัลลอฮฺ และความประพฤติที่ดีงาม และท่านได้ถูกถามถึงส่วนมากของสิ่งที่จะทำให้มนุษย์เข้านรก ท่านตอบว่า คือ ปาก และอวัยวะเพศ " (ตีรฺมิซียฺ)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ أُعْطِيَ عَطَاءً فَوَجَدَ فَلْيَجْزِهِ وَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيُتْنِ فَإِنَّ مَنْ أَتَى فَقَدْ شَكَرَ وَمَنْ كَتَمَ فَقَدْ كَفَرَ .
رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَابُودَاوُدَ .

ท่านญาบิร รฎิยาได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ผู้ใดได้รับของกำนัล และเขามี ดังนั้นให้เขา จงตอบแทนของกำนัลนั้น และผู้ที่ไม่มี (สิ่งใดจะตอบแทน) ให้เขาจงสรรเสริญมันเท่ากับเขาได้ขอบคุณ และผู้ใดปกปิด เท่ากับเขาทรยศ " (ติรมิซีย อบูดาวูด และ อิบน์ หิบบาน)

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ مَرْضِيَّ اللَّهِ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ اللَّعَّائِينَ لَا يَكُونُونَ شُهَدَاءَ وَلَا شُفَعَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ .

ท่านอบู ดัรดาอู รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " แท้จริงคนที่ชอบสาปแช่งนั้น พวกเขาจะไม่ได้เป็นนักรบชะฮีด และจะไม่ได้เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือในวัน กิยามะฮฺ " (มุสลิม และ อบูดาวูด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَرْضِيَّ اللَّهِ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا يَنْبَغِي لِصَدِيقٍ أَنْ يَكُونَ لَعَنًا . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ไม่สมควรที่ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง จะเป็นคนชอบสาปแช่ง " (มุสลิม และ ติรมิซีย)

وَعَنْهُ قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ادْعُ عَلَى الْمُشْرِكِينَ قَالَ : إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ لَعَنًا وَإِنَّمَا بَعِثْتُ مَرَحَمَةً . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

จากเขา (ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ) ได้เล่าว่า " ได้มีผู้กล่าวว่า โอ้ ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! จงขอความพิณาศให้บังเกิดแก่พวกผู้ตั้งภาคี ท่านได้กล่าวว่า แท้จริง ฉัน ไม่ได้ถูกแต่งตั้งมาให้เป็นผู้ชอบสาปแช่ง ที่จริงแล้ว ฉัน ถูกแต่งตั้งมา เป็นความเมตตา " (มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَرْضِيَّ اللَّهِ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَ مُسْلِمٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ฎิฮฺยาได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " พอแล้วที่คน คน-
หนึ่งจะมีบาป คือการที่เขาจะพูดคุยด้วยทุกสิ่งที่เขาได้ยินมา " (อบูดาวูด และ มุสลิม)

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا كَذَبَ الْعَبْدُ
تَبَاعَدَ عَنْهُ الْمَلَكُ مِثْلًا مِنْ تَنْ مَاجَاءَ بِهِ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอิบนุ อุมัร ฎิฮฺยา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี ศ็อลลา ได้กล่าวว่า 'เมื่อบ่าวคนหนึ่ง
โกหก มะลาอิกะฮฺจะออกห่างเขาหนึ่งไมล์ เพราะกลิ่นเหม็นของสิ่งที่เขานำมา ' " (ติรมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ حَمَلَ
عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا وَمَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا . رَوَاهُ الشَّيْخَانُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ฎิฮฺยา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา ได้กล่าวว่า ผู้ใดถือ
อาวุธเข้าทำร้ายพวกเรา เขาไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของพวกเรา และผู้ใดที่หลอกลวง เขาไม่ใช่เป็นส่วน
หนึ่งของพวกเรา " (บุคอรี และ มุสลิม)

وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ خَبَّ زَوْجَةً أَمْرِيٍّ أَوْ مَمْلُوكَةٍ
فَلَيْسَ مِنَّا . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ .

จากเขา (ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ) ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ผู้ใดทำให้
ภรรยาของชายคนหนึ่งเสื่อมความเคารพ (ในตัวสามี) หรือทำให้ทาสของเขา (เสื่อมความเคารพ
ในตัวนาย) ผู้นั้นไม่ใช่เป็นพวกเรา " (อบูดาวูด และ นะสาอีย)

عَنْ أُمِّ كَلثُومَ بِنْتِ عُبَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَكَانَتْ مِنَ الْمُهَاجِرَاتِ الْأُولَى
الَّتِي بَايَعَنَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ

: لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ وَيَقُولُ خَيْرًا وَيُنْمِي خَيْرًا قَالَتْ : وَلَمْ أَسْمَعْ بِرِ
 خَصٍّ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ كَذِبٌ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ : الْحَرْبُ وَالْإِصْلَاحُ بَيْنَ الْأَنْسِ وَ
 حَدِيثِ الرَّجُلِ امْرَأَتِهِ وَحَدِيثِ الْمَرْأَةِ نَرُوجَهَا . مَرَوَاهُ الْأَمْرَبَةُ .
 وَلَفْظُ أَبِي دَاوُدَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرِخَصُ فِي شَيْءٍ مِنَ الْكَذِبِ
 إِلَّا فِي ثَلَاثٍ ، كَانَ يَقُولُ لَا أَعِدُّهُ كَاذِبًا : الرَّجُلُ يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ يَقُولُ الْقَوْلَ وَلَا يُرِيدُ
 بِهِ إِلَّا الْإِصْلَاحَ ، وَالرَّجُلُ يَقُولُ فِي الْحَرْبِ ، وَالرَّجُلُ يُحَدِّثُ امْرَأَتَهُ ، وَالْمَرْأَةُ
 تُحَدِّثُ نَرُوجَهَا .

ท่านอุมมุ กุลซุม บินตุ อุฎมะฮฺ ฎฎียาได้เล่าว่า " เธอเป็นคนหนึ่งจากบรรดาผู้หญิงที่
 อพยพรุ่นแรกที่ได้ให้สัตยาบัน แก่ท่านนบี คือเล่า ว่า แท้จริงเธอได้ยินท่านรสุลุลลอฮฺ คือเล่า
 กล่าวว่า ' ไม่ใช่คนโกหก คนที่ประนีประนอมระหว่างเพื่อนมนุษย์เขาจะพูดด้วยคำพูดที่ดี และอ้าง-
 ถึงคำพูดที่ดี ' อุมมุ กุลซุมกล่าวว่า ' ฉันไม่ได้ยินว่าจะมีสิ่งใดที่มนุษย์พูดโกหก แล้วจะถูกผ่อนผัน
 ให้ นอกจากในสามประการ คือ (1) การสงคราม (2) การประนีประนอมในระหว่างประชาชน
 และ (3) คำพูดของสามีที่พูดกับภรรยาของเขา และคำพูดของภรรยาที่พูดกับสามีของนาง ' "

(บุคอรี มุสลิม อิบุนดาวัต และ ตีรมิซีย)

และตัวบทของท่านอิบุนดาวัตว่า " ฉันไม่เคยได้ยินท่านรสุลุลลอฮฺ คือเล่า ยอมให้โกหกใน
 สิ่งใด ๆ นอกจากในสามประการ โดยท่านกล่าวว่า ฉันไม่นับว่าผู้พูดโกหกคือ (1) ชายคนหนึ่งที่ทำ
 การประนีประนอมในระหว่างผู้คน เขาจะพูดคำพูดอย่างหนึ่งโดยเขาไม่มีความปรารถนาจากคำพูด
 นั้น นอกจากเพื่อการประนีประนอม (2) ชายคนหนึ่งพูดในยามสงคราม และ (3) ชายคนหนึ่ง
 ที่พูดกับภรรยาของเขา และ หญิงคนหนึ่งพูดกับสามีของนาง "

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ
 إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا اتَّعِنَ خَانَ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " เครื่องหมาย
ของคนสลับปลับมีสามประการ คือ เมื่อเขาพูดเขาโกหก เมื่อเขาให้สัญญาเขาบิดพลิ้ว และเมื่อเขา
ได้รับความไว้วางใจ เขาทุจริต " (บุคอรี มุสลิม อับูดาวูด และ ตีรฺมิซีย)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْ
نِفَاقٍ حَتَّى يَدْعَهَا ، إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا
خَاصَمَ فَجَرَ . رَوَاهُمَا الْأَرْبَعَةُ .

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ รฎียาได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า สี่
ประการนี้ปรากฏอยู่ที่ผู้ใด ผู้นั้นเป็นคนสลับปลับอย่างแท้จริง และผู้ใดที่มีอยู่ในตัวเขาประการหนึ่ง
จากสี่ก็จะปรากฏอยู่ที่เขาผู้นั้นประการหนึ่งจากการสลับปลับ จนกว่าเขาจะทิ้งมัน นั่นคือ เมื่อเขาพูด
เขาโกหก เมื่อเขาได้รับความไว้วางใจ เขาทรยศ เมื่อเขาสัญญา เขาผิดคำสัญญา และเมื่อเขา
ทะเลาะ เขาหยาบช้ำ " (บุคอรี มุสลิม อับูดาวูด และ ตีรฺมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ قَذَفَ مَمْلُوكَهُ
وَهُوَ بَرِيءٌ مِمَّا قَالَ جُلِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَدًّا .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียาได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ผู้ใดกล่าวหา
ทาสของเขา (ว่าละเมิดประเวณี) ทั่ว ๆ ที่ทาสบริสุทธิ์จากสิ่งที่เขากล่าวหา เขาจะต้องถูกโบยในวัน
กียามะฮฺ โดยถือเป็นกำหนดโทษ " (อับูดาวูด ตีรฺมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِنَّ فُلَانَةَ تَذْكُرُ مِنْ كَثَرَةِ صَلَاتِهَا
وَصِيَامِهَا وَصَدَقَتِهَا غَيْرَ أَنَّهَا تُؤْذِي جِيرَانَهَا بِلِسَانِهَا ، قَالَ : هِيَ فِي النَّاسِ ، قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
فَإِنَّ فُلَانَةَ تَذْكُرُ قَلَّةَ صِيَامِهَا وَصَدَقَتِهَا وَصَلَاتِهَا وَأَنَّهَا تَصَدَّقُ بِالْأَثْوَابِ مِنَ الْأَقِطِ وَلَا تُؤْذِي

بَلِسَانَهَا جِيرَانَهَا ، قَالَ : هِيَ فِي الْجَنَّةِ . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าว่า “ ชายคนหนึ่งได้กล่าวว่า ‘ โอ้ท่านรุลลอฮฺ ! มีผู้หญิงคนหนึ่งรำลึกถึงอัลลอฮฺโดยการนมาซ ถือศีลอดมากมาย แต่นางชอบให้ร้ายเพื่อนบ้าน ’ ท่านกล่าวว่า ‘ นางอยู่ในไฟนรก ’ และเขาได้กล่าวอีกว่า ‘ โอ้ท่านรุลลอฮฺ ! มีผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ได้รำลึกถึงอัลลอฮฺน้อยกว่า บริจาค และนมาซน้อยกว่า นางบริจาคเพียงนมเปรี้ยวที่เหลืออยู่ แต่นางไม่ให้ร้ายเพื่อนบ้าน ’ ท่านตอบว่า ‘ นางอยู่ในสวรรค์ ’ ” (บุคอรี - มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الْمُسْتَبْكُ مَا قَالَا فَعَلَى الْبَادِي مِنْهُمَا مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ . رَوَاهُ بُدَاوُدُ أَوْ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียาได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ สองคนที่ด่าทอกันนั้น คำที่ทั้งสองคนพูดตกอยู่กับผู้เริ่มต้นจากบุคคลทั้งสอง ตราบใดที่ผู้ถูกกยติธรรมไม่ได้ละเมิด ” (อบูดาวูด มุสลิม และ ติรมิซีย)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : اثْنَانِ فِي النَّاسِ هُمَا كُفْرٌ : الطَّغْنُ فِي النَّسَبِ وَالنِّبَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งได้กล่าวว่า “ สองประการนี้อยู่ในหมู่ประชาชน การกระทำสองประการที่ถือว่าเป็นการไร้ศรัทธา(กุฟร) คือ กระทบกระเทียบในเรื่องวงศ์ตระกูล และการรำพันต่อศพ ” (มุสลิม)

3.2 ความมอดทน และการให้อภัย

จากอัล - กุรอ่าน

2 : 177 ความว่า “ และ (โดยเฉพาะ) ผู้อดทนในความทุกข์ยากและความลำเค็ญ (เจ็บป่วย) และ (มั่นคง) ในการรบพุ่ง เหล่านี้แหละ คือบรรดาผู้สัตย์จริง (สมตามคุณธรรมนั้น) และเหล่านั้นแหละ เขาท้งกลายเป็นผู้สำรวมตนจากความชั่ว ”

- 3 : 145 ความว่า " และตั้งกินบีแล้วที่ได้ต่อสู้ (ซึ่ง) ผู้มันคงในศาสนาจำนวนมาก ได้ร่วมข้างเขา ด้วย ดังนั้นพวกเขาไม่ทอดอวยต่อ (ภยันตราย) ที่ประสบแก่พวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่อ่อนแอ (มีมานะเสมอ) และพวกเขาไม่สยบ (ต่อศัตรู) และอัลลอฮ์ทรงรักผู้อดทน "
- 11 : 115 ความว่า " และเจ้าจงอดทน เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ มิทรงทำให้เสียหายซึ่งรางวัลของผู้ทำการดี "
- 10 : 109 ความว่า " และ (มุฮัมมัด) จงปฏิบัติตามที่ได้ถูกวะฮีย์แก่เจ้า และจงอดทน (อย่าหมดหวังในการกิจ) จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงตัดสิน และพระองค์เป็นเลิศในหมู่ผู้ตัดสิน "
- 42 : 43 ความว่า " และแน่นอนผู้ใดอดทนและอภัย แท้จริงนั้นอยู่ในกรณีอันหนัก (มิใช่จะทำได้ง่าย ๆ แต่มนุษย์จะต้องบรรลุลักษณะข้อนี้) "
- 46 : 35 ความว่า " เจ้าจงอดทน (ต่อการถากถางของชาวเมือง) ดังที่ผู้หนักแน่นแห่ง รสูลทั้งหลาย ได้ออดทนแล้ว (ก่อนหน้านี้) "
- 64 : 14 ความว่า " และถ้าสูเจ้าอภัยและมองข้าม (ข้อบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ) และยกโทษ (จงรู้ไว้เถิดว่า) อัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ "
- 7 : 199 ความว่า " จงยึดเอาผ่อนปรน (อย่ารุนแรงแก่พวกเขา) และกำชับการดี และจงห่างไกลจากพวกโฉดเขลา "
- 2 : 263 ความว่า " วาจาที่ไพเราะ (เมื่อจำเป็นต้องปฏิเสธ) และการอภัย (แก่ผู้ขอที่ดียิ่ง) ดีกว่า กุศลทานที่ตามด้วยการเรอะราน (ลำเลิก) "

จากอัล - หะดีษ

عَنْ زُرَّارِ بْنِ أَبِي أَسِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِلْمُنْذِرِ
الْأَشْحَجِ : إِنَّ فِيكَ خَلْتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ : الْحِلْمُ وَالْإِنَاءَةُ قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا أَتَخَلَّقُ

بِهِمَا أَمْ اللَّهُ جَبَلَنِي عَلَيْهِمَا ؟ قَالَ : بَلِ اللَّهُ جَبَلَكَ عَلَيْهِمَا ، قَالَ : الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَبَلَنِي عَلَى خَلْتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านสาริอ อัล - กอยซีญ รุฎียาได้เล่าว่า " แท้จริงท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวแก่ท่าน มุนซิร อัล - อะซัจญ์ ว่า ' ความจริงในตัวท่านมีสองประการที่ อัลลอฮฺทรงรัก คือ ความซันติ และ ความสุขุม ' ท่านมุนซิรได้กล่าวว่า ' โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ ! ฉันมีนิสัยทั้งสองอย่างนั้นเอง หรืออัลลอฮฺ ได้ทรงให้มันทั้งสองอย่างเป็นนิสัยของฉัน ? ' ท่านนบี ฯ ตอบว่า ' อัลลอฮฺทรงเมตตา ให้มันทั้งสอง อย่างเป็นนิสัยของท่าน ' ท่านมุนซิรได้กล่าวว่า ' ขอสรรเสริญอัลลอฮฺผู้ซึ่งได้ให้ทั้งสองอย่างนั้นเป็น นิสัยของฉัน ซึ่งพระองค์อัลลอฮฺและรสุลของพระองค์รักมันทั้งสองประการนั้น ' " (ออบูดาวูด และ ติรมิซีย)

عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَا أَحَدٌ أَصْبَرَ عَلَى أَذَى يَسْمَعُهُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى إِنَّهُمْ يَجْعَلُونَ لَهُ وَلَدًا وَهُوَ مَعَ ذَلِكَ يَرْزُقُهُمْ وَيَعَافِيهِمْ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอบูมุซา รุฎียาได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ไม่มีใครจะอดทนต่อ การคุกคามที่ไดยิน ยิ่งไปกว่าอัลลอฮฺตะอาลา เพราะแท้จริงพวกเขาเหล่านั้นตั้งภาคีขึ้นเทียบเทียม พระองค์ และตั้งลูกให้แก่พระองค์ ทั้ง ๆ ที่เป็นเช่นนั้นพระองค์ก็ยังคงให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และทรงอภัยให้พวกเขา " (บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَسَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قِسْمَةً كَبَعْضُ مَا كَانَ يَقْسِمُ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ : وَاللَّهِ إِنَّمَا لَقِسْمَةً مَا أُرِيدُ بِهَا وَجْهَ اللَّهِ قُلْتُ : أَمَّا لَا قَوْلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَيْتُهُ وَهُوَ فِي أَصْحَابِهِ فَسَارَوْهُ فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِ وَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ وَغَضِبَ حَتَّى وَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ أَخْبَرْتُهُ ثُمَّ قَالَ : أُوذِيَ مُوسَى بِأَكْثَرِ مِنْ ذَلِكَ فَصَبَرَ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอับดุลลอฮฺ รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้ทำการแบ่งในครั้งหนึ่งเหมือนที่ท่านเคยแบ่งในหลาย ๆ ครั้ง ชายชาวอันศอรุคนหนึ่งได้กล่าวว่า ' สาบานต่ออัลลอฮฺ แท้ที่จริงมันเป็น การแบ่งที่ไม่เป็นไปเพื่ออัลลอฮฺ ' ฉันได้กล่าวว่า ' พึงทราบเถิด ฉันจะต้องนำไปบอกท่านนบี คือลา อย่างแน่นอน ' ต่อมาฉันได้มาหาท่านนบี ขณะที่ท่านกำลังอยู่ในหมู่สาวกของท่าน ฉันได้ กระซิบบอกแก่ท่าน ซึ่งการทำเช่นนั้น ทำให้ความลำบากใจให้แก่ท่าน และใบหน้าของท่านเปลี่ยนสี และมีอาการโกรธ จนฉันคิดว่าไม่ควรบอกท่าน หลังจากนั้นท่านได้กล่าวว่า ' นบีมุฮาญุกคุกคาม มากกว่านี้ แต่เขาก็อดทน ' " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรมิซีย)

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ كَمْ تَغْفُو عَنْ الْخَادِمِ فَصَحَّتْ فَنَمَّا كَانَ فِي الثَّلَاثَةِ قَالَ : فِي كُلِّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً . رَوَى هَذِهِ الثَّلَاثَةُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอิบนิ อุมร์ รฎียา ได้เล่าว่า " มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี คือลา แล้วกล่าวว่า โอ้ ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! เราจะต้องให้อภัยแก่ทาสกี่ครั้ง ท่านนบีนิ่ง ไม่ตอบ เขาจึงถามขึ้นอีก ท่านก็นิ่ง (อีก) จนเมื่อเขาถามขึ้นเป็นครั้งที่สาม ท่านจึงกล่าวว่า วันละเจ็ดสิบครั้ง " (อิบุนดาหวูด และ ตีรมิซีย)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ . رَوَاهُ الْخُمْسَةُ .

ท่านอับูสะอีด รฎียาเล่าว่า แท้จริงท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า " ไม่มีใครได้รับของขวัญ ที่ดี และกว้างขวางยิ่งกว่าความอดทน " (บุคอรี มุสลิม อิบุนดาหวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْمُسْلِمُ إِذَا كَانَ مُخَالِطًا النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ خَيْرٌ مِنَ الْمُسْلِمِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

และท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา ได้กล่าวว่า " มุสลิมนั้นเมื่อได้อยู่ร่วมกับมนุษย์ และอดทนต่อการคุกคามของพวกเขา ดีกว่ามุสลิมที่ไม่อยู่ร่วมกับมนุษย์ และไม่ได้อดทนต่อภัยคุกคามของมนุษย์ " (ตีรมิซีย)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَا تَقَصَّتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ وَمَا نَرَاكَ عَبْدًا يَغْفِرُ إِلَّا غِنًى وَمَا تَوَاصَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ .
رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า " การทำทานจะไม่ทำให้ทรัพย์สินพร่องไป และอัลลอฮ์จะไม่เพิ่มพูนให้แก่บ่าวคนใดที่ให้อภัย นอกจากจะเพิ่มเกียรติให้ และคนใดที่ถ่อมตนเพื่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงยกให้เขาสูงขึ้น " (มุสลิม และ ตีรมิซีย)

وَعَنْهُ أَنَّ رَجُلًا كَانَ يَسُبُّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِحَضْرَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابِهِ فَصَنَتَ عَنْهُ أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ آذَاهُ الثَّانِيَةَ فَصَنَتَ عَنْهُ أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ آذَاهُ الثَّالِثَةَ فَاتَّصَرَ مِنْهُ أَبُو بَكْرٍ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ :
أَوْجَدْتَ عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ : نَزَلَ مَلَكٌ مِنَ السَّمَاءِ يُكَذِّبُهُ بِمَا قَالَتْ لَكَ فَلَمَّا اتَّصَرْتَ وَقَعَ الشَّيْطَانُ فَلَمْ أَكُنْ لِأَجْلَسَ إِذْ وَقَعَ الشَّيْطَانُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

และจากเขา (ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์) ได้เล่าว่า " แท้จริงชายคนหนึ่งได้ด่าท่านอบูบักร์ ต่อหน้าท่านนบี คือลา และเหล่าอัครสาวกของท่าน ท่านอบูบักร์นิ่ง ไม่ได้ตอบเขา ต่อมาเขาก็ได้คุกคามท่านอบูบักร์เป็นครั้งที่สอง ท่านอบูบักร์ก็ยังนิ่งไม่ได้ตอบเขา จากนั้นเขาได้คุกคามท่านอบูบักร์เป็นครั้งที่สาม ท่านอบูบักร์จึงได้ตอบเอาชนะเขา ท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา ได้ลุกขึ้น ท่านอบูบักร์ได้กล่าวขึ้นว่า ท่านโกรธฉันหรือ โอ้ท่านรสุลุลลอฮ์? ท่านนบี ได้กล่าวว่า มลาอิกะฮ์ได้ลงมาจากฟากฟ้า กล่าวว่าเขาโกหก ในคำพูดที่เขาได้กล่าวแก่ท่าน แต่เมื่อท่านได้ตอบเอาชนะนั้น ชัยฏอนได้ลงมา และฉันจะไม่อยู่เพื่อนั่งในที่ ที่ชัยฏอนลงมา " (อบูดาวูด)

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَنَا : إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ قَائِمٌ فَلْيَجْلِسْ فَإِنْ ذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ وَالْأَفْئِدَةُ فَلْيَقْطَعْ .
 رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَأَخَذَهُ .

ท่านอบูซัรร์ รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวแก่พวกเราว่า เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านเกิดอาการโกรธ ในขณะที่เขากำลังยืนอยู่ ให้เขาจงนั่งเพื่อให้ความโกรธหายไปจากเขา และถ้าไม่หายโกรธให้เขาจงนอนตะแคงลง ³²" (อบูดาอูด และ อะหมัด)

عَنْ عَطِيَّةِ السَّعْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنَّ الْغَضَبَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خُلِقَ مِنَ النَّارِ وَإِنَّمَا تَطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ .
 رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านอะฏียะฮฺ อัซซะอฺดี รฎียาได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า แท้จริงความโกรธนั้นมาจากชัยฏอน และแท้จริงชัยฏอนนั้นถูกสร้างขึ้นจากไฟ และแท้ที่จริงไฟนั้นจะดับได้ด้วยน้ำ ดังนั้นเมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านเกิดอาการโกรธให้เขาจงทำวูฏอ " (อบูดาอูด)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا حَكِيمَ إِلَّا ذُو عَشْرٍ وَلَا حَكِيمَ إِلَّا ذُو تَجْرِبَةٍ .
 رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَخَذَهُ الْحَاكِمُ .

ท่านอบูสะอีด รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ไม่ใช่ผู้มีขันติ นอกจากผู้ที่พลาดพลัง ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญ นอกจากผู้ที่มีประสบการณ์ " (ติรมิซีย อะหมัด และ หากิม)

³² นอกจากบอกให้ถอดตน ไม่โกรธแล้ว อิสลามได้บอกวิธีปฏิบัติตนเพื่อหักห้ามใจไม่ให้โกรธ และลดการกระทำที่รุนแรงด้วย

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ:
عَلِّمْنِي شَيْئًا وَلَا تُكْثِرْ عَلَيَّ أَعْيُهُ ، قَالَ : لَا تَغْضَبُ ، فَرَدَّدَ ذَلِكَ مَرَرًا كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ :
لَا تَغْضَبُ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَالْبُخَارِيُّ وَأَحْمَدُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าว่า " ชายคนหนึ่งได้มาหาท่านนบี คือลา แล้วกล่าวว่า 'โปรดสอนฉัน ให้รู้สิ่งหนึ่ง และอย่าให้มากเกินไปกำลังของฉัน คิดว่าฉันจะจำเอาไว้ได้' ท่านนบี คือลา ตอบว่า 'จงอย่าโกรธ' ชายคนนั้นได้ทวนขอย่อยหลายครั้ง แต่ทุกครั้งท่านนบีจะกล่าวว่า 'จงอย่าโกรธ' " (ตริมิซีย บุคอรีย และ อะหมัด)

عَنْ سَهْلِ بْنِ مَعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ أَبِيهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
مَنْ كَفَّ غَيْظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُفُوسٍ الْخَلَاقِ حَتَّى
يُخْبِرَهُ مِنْ أَمْرِ الْحَوْمِ الْعَيْنِ شَاءَ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านสะฮัล บิน มุอาซ รฎียา ได้เล่าจากบิดาของเขาว่า " แท้จริงท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า ผู้ใดที่ระงับความโกรธไว้ได้ทั้งที่เขามีความสามารถจะทำ (บางอย่าง) ให้สมกับความโกรธได้ อัลลอฮฺจะทรงเรียกเขาในวันกิยามะฮฺ ให้อยู่เหนือบรรดาหัวหน้าของสรรพสิ่งทั้งปวง จนกระทั่งพระองค์จะให้เขาเลือกสาวสวรรค์คนใด ที่เขาต้องการ " (ออบูดาวูด และตริมิซีย)

3.3 การควบคุมตนเองและดำเนินชีวิตสายกลาง

จากอัล - กุรอาน

79 : 40 – 41 ความว่า " และส่วนผู้ที่หวาดกลัวต่อการยืนเบื้องหน้าพระผู้อภิบาลของเขา (ด้วย การไม่ทำชั่วตั้งแต่อยู่ในโลกนี้) และได้ห้ามจิตใจจากกิเลสต่ำ ดังนั้น สวนสวรรค์ก็จะเป็นที่ พำนัก (ของเขา) "

3 : 133 ความว่า " บรรดาผู้บริจาคมหาสุก และยามคับแค้น และผู้ข่มโทสะ (ตนเอง) และ ผู้อภัยแก่มนุษย์ และอัลลอฮฺทรงรักผู้กระทำการดี "

24 : 33 ความว่า " และจงให้ผู้ไม่สามารถหา (คู่ หรือมีกำลังทรัพย์จะ) แต่งงานได้ข่มตัวของเขา (อย่าได้ล่วงประเวณี) จนกระทั่งอัลลอฮฺทรงทำให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นจากความโปรดปรานของพระองค์ "

จากอัล - หะดีษ

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ الْهَدْيَ الصَّالِحَ وَالسَّنْتَ الصَّالِحَ وَالْإِقْتِصَادَ جُزْءٌ مِنْ خَمْسَةٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوَّةِ .
 رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .
 وَلَفْظُهُ : السَّنْتُ الْحَسَنُ وَالتَّوَدُّهُ وَالْإِقْتِصَادُ جُزْءٌ مِنْ أَرْبَعَةٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوَّةِ .

ท่านอิบนุ อับบาส รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงนบี คือลา ของอัลลอฮฺได้กล่าวว่ แท้จริงแนวทางที่ดี แบบอย่างที่ดี และทางสายกลางนั้นเป็นส่วนหนึ่งจากยี่สิบห้าส่วนของตำแหน่งนบี " (อบูดาอูด และ ติรมิซีย)

และตัวบทของติรมิซียว่า " แบบอย่างที่ดี ความสุขุม และทางสายกลางนั้น เป็นส่วนหนึ่งจากยี่สิบห้าส่วนของตำแหน่งนบี "

3.4 มีความรัก ความเป็นพี่น้องกัน

จากอัล - กุรอาน

49 : 10 ความว่า " แท้จริง ปวงผู้ศรัทธา (มุสลิม) เป็นพี่น้องกัน ดังนั้นจงสมัคสมานกันในเรื่องระหว่างพี่น้องทั้งสองของสุเจ้า และจงสำรวจตนต่ออัลลอฮฺ เพื่อสุเจ้าจะได้รับความเมตตา "

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتُّ قِيلَ : مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : إِذَا لَقَيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانصَحْ لَهُ وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدِ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ وَإِذَا مَرِضَ فَعُدُّهُ وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ .
 رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

وَلِلْمُزْنِيِّ : لِلْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ بِالْمَعْرُوفِ يُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهِ وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَاهُ وَيُسَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ وَيَعُودُهُ إِذَا مَرَضَ وَيَبْعُ جَنَازَتَهُ إِذَا مَاتَ وَيُحِبُّ لَهُ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี ศ็อลา ได้กล่าวว่า ' สิทธิของมุสลิม ที่มีต่อมุสลิมมีหกประการ' มีผู้ถามว่า ' มันคืออะไร โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ ! ' ท่านตอบว่า ' เมื่อท่าน พบเขา จงกล่าวสลามแก่เขา เมื่อเขาเชื้อเชิญท่าน จงตอบรับคำเชิญของเขา เมื่อเขาขอคำแนะนำ จงแนะนำเขา เมื่อเขาจามและกล่าว " อัลหัมดุลิลลาฮฺ " ท่านจงกล่าวตอบเขา เมื่อเขาป่วยจงไปเยี่ยม เขา และเมื่อเขาเสียชีวิตจงเดินตามศพเขา ' " (บุคอรี มุสลิม อับูดาวูด ตีรมิซียฺ และ นะสาอียฺ)

ตัวบทของติรมิซียฺว่า " มุสลิมต่อมุสลิมมีสิทธิต่อกันหกประการด้วยความดี กล่าวสลาม แก่เขาเมื่อพบเขา ตอบรับเขาเมื่อเขาเชื้อเชิญ กล่าวตอบเมื่อเขาจาม เยี่ยมเขาเมื่อเขาป่วย ตาม ศพเขาเมื่อเขาเสียชีวิต และรักที่จะให้เขาสิ่งทีรักเพื่อตัวเอง "

عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ

تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْمِ وَالْحُمَى . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

وَلِمُسْلِمٍ : الْمُؤْمِنُونَ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ إِنْ اشْتَكَى عَيْنُهُ اشْتَكَى كُلُّهُ

وَإِنْ اشْتَكَى رَأْسَهُ اشْتَكَى كُلُّهُ .

ท่านนะวะอุมาน บิน บะชีร รฎียาได้เล่าว่า " แท้จริงท่านรสุลุลลอฮฺ ศ็อลา ได้กล่าวว่า ' เปรียบบรรดาผู้มีศรัทธาในความรักความเมตตา และความสงสารของพวกเขามีต่อกันนั้นเหมือนกับร่างกายเดียวกัน เมื่ออวัยวะหนึ่งของร่างกายได้รับความทุกข์ทรมาน ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายก็จะได้รับความกระทบกระเทือนด้วยการอดนอนและเจ็บป่วยไข้ ' " (บุคอรี และมุสลิม)

และตัวบทของมุสลิมว่า " บรรดาผู้มีศรัทธานั้นเปรียบเหมือนชายคนหนึ่ง ถ้าหากตาของเขาเจ็บ ร่างของเขาทั้งหมดก็เจ็บ ถ้าหากหัวของเขาเจ็บ ร่างของเขาทั้งหมดก็เจ็บด้วย "

عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ
كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَشَبَكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอับมุซา รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่ง ท่าน ได้กล่าวว่า " ผู้มีศรัทธาต่อผู้มีศรัทธานั้น เปรียบดังอาคารที่ส่วนหนึ่งของมันผนึกกับอีกส่วนหนึ่ง (อย่างแน่นหนามั่นคง) และท่านได้เอานิ้วของท่านประสานเข้าด้วยกัน " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรมิซีย)

3.5 ความเมตตากรุณา และการบริจาคนาน

จากอัล - กุรอาน

- 2 : 83 ความว่า " จงปฏิบัติการดี ต่อบิดามารดา ญาติสนิทและเด็กกำพร้า และจงสนทนากับผู้คนโดยดี "
- 76 : 8 ความว่า " และพวกเขาให้อาหารเนื่องด้วยความรักต่อพระองค์ (อัลลอฮ์) แก่ผู้ขัดสน เด็กกำพร้าและเชลย (ของทุก ๆ ศาสนิก) "
- 2 : 177 ความว่า " และจ่ายสมบัติ (ของเขา) ด้วยความรักต่อพระองค์ แก่ญาติสนิทและเด็กกำพร้า และผู้ขัดสน และผู้เดินทาง และผู้ขอ และในการไถ่ทาส (และเชลย) "
- 2 : 267 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงบริจาค จากสิ่งที่ดีทั้งหลายที่สุเจ้าชวนขายไว้ (ในทางชอบธรรม) และจากที่เราได้ไต่ถามจากพื้นดินสำหรับสุเจ้า และจงอย่ามุ่งสิ่งที่เราจากมัน เพื่อบริจาคทั้ง ๆ ที่สุเจ้าไม่เป็นผู้รับมันเอง เว้นแต่ว่าสุเจ้าทำเป็นไขสือในมัน และจงรู้ไว้เถิดว่า อัลลอฮ์มีอย่างเหลือหลาย ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ "
- 2 : 271 ความว่า " ถ้าสุเจ้าเปิดเผยกุศลบริจาค (เพื่อนำผู้อื่นให้บริจาค) ดังนั้นมันช่างดีเสียปึกระไร และ ถ้าสุเจ้าปิดบังมันแก่คนเชื้อใจ ดังนั้นมันเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้า และพระองค์จะทรงลบล้างจากสุเจ้าซึ่งบางส่วนแห่งความชั่วของสุเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงตระหนัก ที่สุเจ้ากระทำ "

3 : 91 ความว่า " สูเจ้า (บรรดามุสลิม) จะไม่บรรลุถึง คุณธรรมได้ จนกว่าสูเจ้าบริจาคที่สูเจ้ารัก (และหวงแหนด้วยการเสียสละต่าง ๆ รวมทั้งชีวิต) และอันใดที่สูเจ้าบริจาคจากสิ่งใด (จะโดยรักมันมากหรือน้อยก็ตาม) ดังนั้นแท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้มันดี(ที่จะตอบแทน สูเจ้า)"

3 : 133 ความว่า " บรรดาผู้บริจาคยามผาสุกและคับแค้น และผู้ข่มโทสะ (ตนเอง) และอภัยแก่ มนุษย์ และอัลลอฮฺทรงรักผู้กระทำการดี "

2 : 215 ความว่า " เขาทั้งหลาย (มุสลิมบางคน) ถามเจ้า (มุฮัมมัด) อันใดที่พวกเขาควรต้องใช้ จ่าย(จำนวนเท่าใดในการป้องกันศัตรู) จงกล่าวเถิด อันใดที่สูเจ้าใช้จ่ายจากสมบัตินั้น (แรกทีเดียว) สำหรับพ่อแม่ และญาติสนิท และเด็กกำพร้า และผู้ขัดสน และผู้เดินทาง และความดีอันใดที่สูเจ้าประกอบ ดังนั้นแท้จริง อัลลอฮฺทรงรอบรู้อันนั้น "

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ :
جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِثْلَ جُزْءٍ فَأَمْسَكَ عَنْهُ تِسْعَةٌ وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا
وَاحِدًا فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ بَسْرَ أَحْمَدَ الْخَلْقِ حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَافِرَهَا عَنْ وَلَدِهَا خَشْيَةً أَنْ
تُصِيبَهُ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียา ได้เล่าว่า " ฉันได้ยินท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา กล่าวว่ อัลลอฮฺ ทรงบันดาลความเมตตาให้มีหนึ่งร้อยส่วน พระองค์ทรงเก็บไว้ที่พระองค์เองเก้าสิบเก้าส่วน และได้ ประทานลงมาในหน้าแผ่นดินเพียงส่วนเดียว และจากส่วนเดียวนั้นที่สรรพสิ่งต่าง ๆ มีความเมตตา ต่อกัน แม้ กระทั่งม้ายังยกกลีบเท้าของมันขึ้นจนพ้นลูกของมัน เพราะกลัวจะโดนลูก " (บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ
لَا يَرْحَمُ لَا يَرْحَمْ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านญะรียฺ บิน อับดุลลอฮฺ รฎียาได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ผู้ใดที่ไม่มีความเมตตา เขาก็จะไม่ได้ได้รับความเมตตา " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรฺมิซีย)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ وَأَشْجَعَ النَّاسِ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา เป็นมนุษย์ที่ดีที่สุด ใจบุญที่สุด และกล้าหาญที่สุด " (บุคอรี มุสลิม)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : مَا سَلَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شَيْءٍ قَطُّ فَقَالَ : لَا . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านญาบิร รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา ไม่เคยถูกขอสั่งใดเลยที่ท่านจะกล่าวว่า ' ไม่ ' " (บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : السَّخِيُّ قَرِيبٌ مِنَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْجَنَّةِ قَرِيبٌ مِنَ النَّاسِ بَعِيدٌ مِنَ النَّارِ ، وَالْبَخِيلُ بَعِيدٌ مِنَ اللَّهِ بَعِيدٌ مِنَ الْجَنَّةِ بَعِيدٌ مِنَ النَّاسِ قَرِيبٌ مِنَ النَّارِ ، وَلَجَاهِلٌ سَخِيٌّ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ عَابِدٍ بَخِيلٍ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَابْنُ مَجَّاهٍ .

ท่านอับูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " คนใจบุญนั้น ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ ใกล้ชิดกับสวรรค์ ใกล้ชิดกับมนุษย์ ห่างไกลจากไฟนรก คนตระหนี่นั้นห่างไกลจากอัลลอฮฺ ห่างไกลจากสวรรค์ ห่างไกลจากมนุษย์ ใกล้ชิดกับไฟนรก คนโง่ที่ใจบุญเป็นที่รักของอัลลอฮฺผู้ทรงเกียรติและเกรียงไกร ยิ่งกว่านักทำอิบาดะฮฺ (ปฏิบัติศาสนกิจ) ที่ตระหนี่ " (ตีรฺมิซีย บัยฮะกีย และ ญอบรอนีย)

3.6 ความละเอียดรอบคอบ

จากอัล - หะดีษ

عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُوَ يَعْظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : دَعُهُ فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านสาละม อิบนิ अबดุลลอฮ์ ได้เล่าจากบิดาของท่านว่า " ท่านรَسُولุลลอฮ์ คือล้า ได้เดินผ่านชาวอันศอรคนหนึ่ง ซึ่งกำลังตักเตือนน้องชายของเขา เรื่องความละเอียดรอบคอบ ท่านรَسُولุลลอฮ์ คือล้า ได้กล่าวว่า ' จงปล่อยเขาเถิด เพราะแท้จริงความละเอียดรอบคอบนั้น เป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา ' " (อัล - บุคอรี บทที่ 1 บทที่ 14 เรื่องความละเอียดรอบคอบเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา)

4. ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

4.1 ช่วยสังคม

ดังหะดีษ

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ وَأَمْرُكَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيُكَ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ وَإِمْرَ شَاذِكَ الرَّجُلُ فِي أَرْضِ الضَّلَالِ لَكَ صَدَقَةٌ وَبَصْرُكَ لِلرَّجُلِ الرَّدِّيِّ الْبَصَرِ لَكَ صَدَقَةٌ وَإِمَاطَتُكَ الْحَجَرَ وَالشُّوكَةَ وَالْعِظَمَ عَنِ الطَّرِيقِ لَكَ صَدَقَةٌ وَإِفْرَاغُكَ مِنْ دُلُوكَ فِي دُلُو أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ ได้เล่าจากท่านนบี คือล้า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " การยิ้มแย้มของท่านให้แก่ใบหน้าของพี่น้องของท่านนั้นเป็นการทำทานของท่าน การที่ท่านใช้ให้ทำความดีและการที่ท่านห้ามจากความชั่วนั้นเป็นการทำทาน การที่ท่านชี้แนะให้แก่คน ๆ หนึ่งในแผ่นดินที่มีแต่ความหลงผิดนั้นเป็นการทำทานของท่าน และการชี้ทางให้แก่คนที่ สายตาไม่ดีนั้นเป็นการทำทานของท่าน การที่

ท่านขจัดก้อนหิน หนาม และกระดุกไปให้พ้นทางสัญจรนั้นเป็นการทำทานของท่าน และการที่ท่าน เทน้ำจากภาชนะของท่าน ลงในภาชนะของพี่น้องของท่านนั้น เป็นการทำทานของท่าน " (ตีริมิซีย)

4.2 เป็นที่ปรึกษา

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียาได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ได้กล่าวว่า " ที่ปรึกษานั้นเป็นผู้ได้รับ ความไว้วางใจ " (อบูดาวูด ตีริมิ ซีย และ อัน-นะสาอีย)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : أَسَرَّ إِلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِرًّا فَمَا أَخْبَرْتُ بِهِ أَحَدًا وَلَقَدْ سَأَلْتَنِي أُمُّ سَلِيمٍ فَمَا أَخْبَرْتُهَا بِهِ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอะนัส รุฎียาได้เล่าว่า " ท่านนบี ศ็อลลา ได้กระซิบกับฉัน และ ฉันก็ไม่ได้เล่ามันแก่ ผู้ใด อุมมุ สุลัยมได้ถามฉัน แต่ฉันก็ไม่บอกมันแก่เธอ " (บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ أَقْبَى بِغَيْرِ عِلْمٍ كَانَ إِثْمُهُ عَلَى مَنْ أَقْبَاهُ .

مَرَادُ فِيهِ بِرَوَايَةٍ : وَمَنْ أَشَارَ عَلَى أَخِيهِ بِأَمْرٍ يَعْلَمُ أَنَّ الرُّشْدَ فِي غَيْرِهِ فَقَدْ خَانَهُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالْحَاكِمُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าว่า แท้จริงท่านรสูลุลลอฮฺ ศ็อลลา ได้กล่าวว่า " ผู้ใดที่ถูก อธิบายให้รู้โดย (ผู้อธิบาย) ไม่มีความรู้ บาปของเขาจะตกอยู่กับผู้ให้คำอธิบายแก่เขา "

และ ได้เพิ่มเติมในบางรายงานว่า " และผู้ใดที่ได้ให้ข้อปรึกษาแก่พี่น้องของเขาด้วยงานชิ้น หนึ่งที่เขารู้ดีว่า สิ่งที่ถูกต้อนั้นอยู่ในงานชิ้นอื่น เท่ากับเขาทุจริตต่อพี่น้องของเขา " (อบูดาวูด และ ทากิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ
 كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ سَرَّ مُسْلِمًا
 سَرَّهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ،
 وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ
 بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ
 وَيَتَذَكَّرُونَ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَهُمُ الرَّحْمَةُ وَخَفَّتْهُمُ
 الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ .
 رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งได้กล่าวว่า " ผู้ใดช่วยเหลือผู้ที่
 ศรัทธาให้พ้นจากความทุกข์ร้อนหนึ่ง จากบรรดาความทุกข์ร้อนในโลกนี้ อัลลอฮฺจะช่วยให้เขาพ้น
 จากความทุกข์ร้อนหนึ่ง จากบรรดาความทุกข์ร้อนในวันกิยามะฮฺ และผู้ใดที่ปกป้องมุสลิม อัลลอฮฺ
 จะทรงปกป้องเขาในดุนยาและอาคิเราะฮฺ และผู้ใดอำนวยความสะดวกแก่ผู้เดือดร้อน อัลลอฮฺจะ
 ทรงอำนวยความสะดวกแก่เขาในดุนยาและอาคิเราะฮฺ อัลลอฮฺทรงอยู่ในการช่วยเหลือบ่าว ตราบ-
 ใดที่บ่าวอยู่ในการช่วยเหลือพี่น้องของเขา และผู้ใดที่ดำเนินอยู่ในเส้นทางหนึ่ง แสวงหาความรู้ใน
 เส้นทางนั้น อัลลอฮฺจะทรงอำนวยความสะดวกด้วยเส้นทางนั้น เส้นทางไปสู่สวรรค์ และกลุ่มชนใด
 ที่ร่วมชุมนุมกันอยู่ในบ้านหลังหนึ่งจากบรรดาบ้านของอัลลอฮฺ (มัสญิด) พวกเขาอ่านคัมภีร์ของ
 อัลลอฮฺ ทบทวนคัมภีร์กันในระหว่างพวกเขา ความสงบสุขจะลงมายังพวกเขา ความเมตตาจะ
 ห้อมล้อมพวกเขา และ มะลาอิกะฮฺจะโอบพวกเขา และอัลลอฮฺจะนำเอาพวกเขาไปกล่าวแก่ผู้ที่อยู่
 ณ พระองค์ และ ผู้ใดที่การงานของเขา ทำให้เขาต้องล่าช้า วงศ์ตระกูล ของเขาจะไม่ช่วยให้เขาเร็ว
 ขึ้นได้ " (มุสลิม อบู ดาวูด และ ตีรมิซีย)

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَلَا أُخْبِرُكُمْ
 بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ . قَالُوا : بَلَى يَا مَرْسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : إِصْلَاحُ
 ذَاتِ الْبَيْنِ فَإِنَّ فَسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูดฺรฺคาอฺ รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ฉันไม่ได้แจ้งให้พวกท่านทราบถึงขั้นที่ประเสริฐยิ่งกว่าขั้นของการถือศีลอด นมาซ และการทำทานหรือ? พวกเขาตอบว่า ครีบ ท่านรศูลุลลอฮฺ ท่านกล่าวว่า คือการประนีประนอมระหว่างสองฝ่ายที่พิพาทกัน เพราะการทำลายการประนีประนอมนั้น คือ มิดโกน " (อบูดาวูด ติรมิซีย)

عَنْ جَابِرٍ مَرْضِيٍّ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : وَلَيْتُصِرَ الرَّجُلُ أَخَاهُ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا ، إِنْ كَانَ ظَالِمًا فَلَيْتَهُ لَهُ نَصْرٌ وَإِنْ كَانَ مَظْلُومًا فَلَيْتُصِرْهُ .
رَوَاهُ الشَّيْخَانُ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านญาบิรฺ รฎิยา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี ศ็อลลา ได้กล่าวว่า คน ๗ หนึ่งในนั้นจะให้ความช่วยเหลือแก่พี่น้องของเขาที่เป็นผู้ทุจริตหรือผู้ที่ถูกทุจริต (คือ) ถ้าหากเขาเป็นผู้ทุจริต ก็ให้ยับยั้งเขา นั้นเป็นการช่วยเหลือเขา และถ้าหากเขาเป็นผู้ถูกทุจริต ก็จงให้การช่วยเหลือเขา " (บุคอรี มุสลิม และ ติรมิซีย)

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ مَرْضِيٍّ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ رَأَى عَوْرَةً فَسَرَهَا كَانَ كَمَنْ أَحْبَبَ مَوْدُوْدَةَ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอุกบะฮฺ บิน อามิรฺ รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ผู้ใดพบเห็นสิ่งพึงต้องปกปิด แล้วเขาได้ปกปิดไว้ เขาจะเป็นเสมือนผู้ชุบชีวิตเด็กหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็น " (อบูดาวูด และ นะสาอีย)

5. ปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ครบถ้วน

5.1 การศึกษา

จากอัล - กุรฺอาน และ หะดีษ

20 : 114 ความว่า " แต่จงกล่าวเถิด ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน ! ได้ทรงโปรด เพิ่มพูนความรู้แก่ฉัน "

39 : 9 ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาผู้รู้และผู้ไม่รู้จะเหมือนกันหรือ? ”

ท่านนบี ศ็อลลา ได้กล่าวไว้ว่า “การแสวงหาความรู้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมุสลิมทั้งชายและหญิง ”

5.2 ประกอบอาชีพ

จากอัล - กุรอาน

62 : 10 ความว่า “ ครั้นเมื่อการรมาชได้เสร็จสิ้นแล้ว ก็จงแยกย้ายกันตามแผ่นดิน และ (ประกอบธุรกิจเพื่อ) แสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์ให้มาก เพื่อสุเจ้าจะได้เจริญ ”

จากอัล หะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا نَخْتَلِبُ أَحَدَكُمْ حُرْمَةً عَلَى ظَهْرِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ أَحَدًا فَيُعْطِيَهُ أَوْ يَمْنَعَهُ .
رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا أَبَا دَاوُدَ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า “ การที่คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจะเก็บพินมัดหนึ่งใส่หลังของเขา เป็นการดีแก่เขายิ่งกว่าการขอจากใครที่เขาอาจให้หรือไม่ให้ ” (บุคอรีย์ มุสลิม ตีรุมชีฮ์ และ นะสาอีย)

عَنْ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الْمَسْأَلُ كُدُوحٌ يَكْدَحُ بِهَا الرَّجُلُ وَجْهَهُ ، فَمَنْ شَاءَ أَبْقَى عَلَى وَجْهِهِ ، وَمَنْ شَاءَ تَرَكَ إِلَّا أَنْ يَسْأَلَ الرَّجُلَ ذَا سُلْطَانٍ أَوْ فِي أَمْرٍ لَا يَجِدُ مِنْهُ بَدْءًا . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านสะมุเราะฮ์ ฎิฮียาได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งกล่าวว่า “ บรรดาสิ่งที่ (ได้จากการ) ขอนั้น จะทำให้ชายผู้ทำการขอ มีความอับมกคลแก่ใบหน้าของเขา เพราะสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นผู้ใด

ประสงค์จะให้เกิด (ความอับมงคล) บนใบหน้าของเขาก็จงขอเกิด และผู้ใดประสงค์ (ไม่ให้เกิด ความอับมงคล) เขาก็ปล่อยมันไป (ไม่ขอ) ยกเว้นในกรณีของคน ๆ หนึ่งทำการขอจากผู้มีอำนาจปกครอง หรือในกิจหนึ่งที่เขาไม่มีทางเลือกได้ " (อบูดาูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ يَكْفُلُ لِي أَلَا يَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا وَ
أَكْفُلَ لَهُ بِالْجَنَّةِ ؟ فَقَالَ ثَوْبَانُ : أَنَا . فَكَانَ لَا يَسْأَلُ أَحَدًا شَيْئًا . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .
وَقَالَ الْفَرَّاسِيُّ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْأَلُ قَالَ : لَا وَإِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ سَائِلًا فَسَلِ الصَّالِحِينَ .
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتَّيَمِيُّ .

ท่านรสูลุลลอฮฺ คือล้า กล่าวว่ " ผู้ใดที่รับรองกับฉันว่ เขาจะไม่ขอสิ่งหนึ่งจากผู้ใด ทั้งสิ้น และฉันจะรับรองแก่เขาด้วยสวรรค์ ท่านเชาบานจึงพูดขึ้นว่ ' ฉันเอง ' ต่อจากนั้นเขาก็ ไม่ยอมขอสิ่งหนึ่งจากผู้ใดเลย " (อบูดาูด)

อัล - ฟิรอสี กล่าวว่ " โอ้ท่านรสูลุลลอฮฺ ! ฉันขอ ... ท่านรสูลุลลอฮฺ กล่าวว่ ไม่ (ท่าน จงอย่าขอ) และหากเสี่ยงไม่พ้น (ที่จะต้องขอเพราะความเดือดร้อนแสนสาหัส) ท่านก็จงขอ จากคนดี ๆ " (อบูดาูด และ อัน - นะสาอีย)

5.3 ความรับผิดชอบ

จากอัล - กุรอาน

17 : 15 ความว่ " ผู้ใดอยู่ในทางนำ (ในโลกนี้) ดังนั้นเขาอยู่ในทางนำเพื่อ (เป็นคุณแก่) ตัวเอง และผู้ใดหลง (ไม่ได้อยู่ในทางนำ) ดังนั้นเขาหลง (เป็นปฏิปักษ์) ต่อตัวเขาเอง และไม่มีผู้แบกภาระใดแบกภาระของผู้อื่นได้ "

65 : 7 ความว่ " อัลลอฮฺ มิทรงกำหนดภาระหนัก แก่ชีวิตใด เว้นแต่ตามที่ได้ทรงประทานแก่มัน (ชีวิตนั้น ๆ) ในไม่ช้าพระองค์จะทรงทำให้มีความสะดวกสบาย หลังจากความยากลำบาก "

5.4 หน้าทีต๋อพ่อแม่

จากอัล - กุรอาน

46 : 15 ความว่า " และเราได้สั่งมนุษย์ให้ทำการต๋อพ่อแม่ของเขา แม่ของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยาก และได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด และการอุ้มครรภ์เขา และการหย่านมเขา (รวมเป็นระยะอย่างมากที่สุด) สามสิบเดือน "

17 : 23 – 24 ความว่า " และพระผู้อภิบาลของเจ้าได้บัญชาว่า สูเจ้าจงอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น และจงทำการต๋อพ่อแม่ (ของตน) ถ้าผู้ใดในทั้งสองหรือทั้งสองลูยัยชราอยู่กับเจ้า ดังนั้น จงอย่ากล่าวแก่เขาทั้งสองว่า อุฟ (เช่น เอ้ย เออ อือ ฯ) และจงอย่าตะเพิด (เช่น ตวาด ดูว่า) ทั้งสอง แต่จงพูดแก่ เขาทั้งสอง ซึ่งถ้อยคำที่อ่อนโยนยิ่ง (มีมารยาท) และจงน้อมแก่ทั้งสองซึ่งปึกทั้งสอง (หมายถึงความเข้มแข็งหรือแขน) แห่งความถ่อมตน เนื่องจากความเมตตา (คือให้ปฏิบัติต๋อพ่อแม่ด้วยคารวะและมีความเอ็นดูเมตตาแก่ทั้งสอง) และจงกล่าวว่าข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน ได้โปรดเมตตาแก่ทั้งสอง เช่นที่ทั้งสองได้เลี้ยงดูฉันเมื่อยังเล็ก "

และในหะดีษ

وَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي مَالًا وَوَكْدًا
وَأَنَّ وَالِدِي يَخْتَانُ مَالِي فَقَالَ : أَنْتَ وَمَالُكَ لِوَالِدِكَ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ مَاجَةَ .

" และได้มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี คือลาฯ แล้วกล่าวว่า โอ้ ท่านรสูลุลลอฮฺ ! ความจริงฉันมีทรัพย์และมีบุตร และบิดาของฉันมีความต้องการทรัพย์ของฉัน ท่านนบี ได้กล่าวว่า ตัวท่านและทรัพย์ของท่าน เป็นกรรมสิทธิ์ของบิดาท่าน " (ออบูดาวูด และ อิบน์ มาญะฮฺ)

5.5 หน้าทีต่อญาติพี่น้องและผู้อื่น

จากอัล กุรอ่าน

2 : 177 ความว่า “ และจ่ายสมบัติ (ของเขา) ด้วยความรักต่อพระองค์แก่ญาติสนิท และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน และผู้เดินทาง และผู้ขอ (ด้วยความจำเป็น) และใน (การได้) ทาส (และเชลย) ”

16 : 90 ความว่า “ แท้จริงอัลลอฮฺทรงสั่ง (ให้ปฏิบัติ) ในเรื่องความยุติธรรม และการทำความดี (ต่อตนเองและผู้อื่น) และการบริจาค แก่ญาติสนิท (การทำทานเริ่มแต่ ในบ้านก่อน) และทรงห้าม (ให้เว้น) จากการลามก และการชั่วช้า และการเบียดเบียน พระองค์ทรงตักเตือน สู่เจ้าเพื่อสื่เจ้าจะได้รำลึก (ถึงข้อปฏิบัติเหล่านี้) ”

4 : 8 ความว่า “ และเมื่อญาติ (ห่วง ๆ ผู้ไม่มีสิทธิทางมรดก) และเด็กกำพร้า และคนขัดสน (มา) พรุ่งพร้อมยามแบ่ง จงป็น เครื่องยังชีพแก่เขา (บ้างโดยสมัครใจ) จาก (มรดกของ ทายาทที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว) นั้น และจงพูดกับพวกเขาด้วย คำพูดที่อ่อนหวาน ”

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْطَلَ لَهُ فِي مَرْقِهِ وَأَنْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ . رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ .
وَلِلْبَخَارِيِّ وَأَبِي دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيِّ : لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِئِ وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحِمُهُ وَصَلَّهَا .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียาได้เล่าจากท่านนบี คือว่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ ผู้ใดที่ความกว้างขวางในปัจจัยยังชีพของเขา และการร่นกำหนดความตายของเขาออกไปจะทำให้เขาดีใจแล้ว ให้เขาจงติดต่อกับเครือญาติของเขาเถิด ” (บุคอรี มุสลิม อับูดาวูด)

และตัวบทของบุคอรี อะบูดาวูด และ ติรมิซียฺว่า “ ผู้ติดต่อนั้นไม่ใช่ผู้ที่ตอบแทนแต่ผู้ติดต่อนั้น คือ ผู้ซึ่ง เมื่อเครือญาติของเขาถูกตัดขาด เขาเป็นผู้ติดต่อมัน ”

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الرَّاحِمَ شَجَنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَقَالَ اللَّهُ مَنْ وَصَلَكَ وَصَلْتُهُ وَمَنْ قَطَعَكَ قَطَعْتُهُ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " แท้จริงคำว่าเครือญาติ (เราะหิม) นั้น มีรากเดิมมาจากพระนาม " อัล - เราะหฺมาน " อัลลอฮฺตรัสว่า ผู้ใดติดต่อกับเจ้า เราก็จะติดต่อกับผู้นั้น และ ผู้ใดตัดขาดเจ้า เราก็จะตัดขาดผู้นั้น " (บุคอรี และ ตีรฺมิซียฺ)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَعْلَمُوا مِنْ أَسْبَابِكُمْ مَا تَصِلُونَ بِهِ أَرْحَامَكُمْ فَإِنَّ صَلَةَ الرَّاحِمِ مَحَبَّةٌ فِي الْأَهْلِ مِثْرَةٌ فِي الْمَالِ مِثْلَةٌ فِي الْأَثَرِ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَخْمَدُ وَالْحَاكِمُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " จงศึกษาวงศ์ตระกูลของพวกเขาให้มากพอที่พวกเขาจะใช้มันติดต่อกับเครือญาติของพวกเขา เพราะแท้จริง การติดต่อเครือญาตินั้น ทำให้เกิดความรักขึ้นภายในครอบครัวทำให้มีทรัพย์สิน และทำให้ร่นกำหนดความตายออกไป (อายุยืน) " (ตีรฺมิซียฺ อะหฺมัด และ หากิม)

عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ فَقَالَ الْقَوْمُ: مَالُهُ مَالُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرَبُ مَالُهُ، تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ وَتَصِلُ الرَّاحِمَ ذَرْهَا كَأَنَّهُ كَانَ عَلَى رَأْسِ حِلْتِهِ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอบูอัยยูบ รฎียา ได้เล่าว่า " ได้มีชายคนหนึ่งกล่าวว่า ' โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! ได้โปรดบอกฉันถึงการกระทำที่จะทำให้ฉันเข้าสวรรค์ ' ประชาชนพากันกล่าวว่า ' อะไรของเขา ! อะไรของเขา ! ' ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า ' เพราะเขามีความจำเป็นจึงได้ถาม คือ ท่านต้องทำ อิ-บาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ ท่านจะต้องไม่นำสิ่งใดไปตั้งภาคีหรือเทียบเทียมกับพระองค์ ท่านจะต้องทำ

นมาซ ท่านจะต้องจ่ายชะกาต ท่านจะต้องติดต่อกับเครือญาติ (และ) ท่านจงปล่อยมัน (สัตว์พาหนะ) คล้ายกับท่านอยู่บน (หลัง) พาหนะของท่าน " (บุคอรีย์ และ มุสลิม)

عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الْخَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ .
وَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ ذُبَابًا عَظِيمًا فَهَلْ لِي مِنْ تَوْبَةٍ ؟ قَالَ : هَلْ لَكَ مِنْ أُمِّ ؟ قَالَ : لَا قَالَ : هَلْ لَكَ مِنْ خَالَةٍ ؟ قَالَ : نَعَمْ قَالَ : فَبَرَّهَا . مَرَوَى هَذِهِ الْأَرْبَعَةُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอัล - บะรออุ รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " น้าสาวนั้นอยู่ในตำแหน่งแม่ " (ตีรมิซีย)

และได้มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี คือลา แล้วกล่าวว่า " โอ้ ท่านรَسُولุลลอฮ์ ! ความจริงฉันได้ทำบาปใหญ่ ฉันจะมีทางเตาบะฮ์ (กลับตัว) ไหม? ท่านนบีกกล่าวว่า แม่ยังอยู่กับท่านไหม? เขาตอบ ไม่ ท่านนบีกกล่าวว่า พี่น้องผู้หญิงของแม่ท่านยังอยู่ไหม? เขาตอบว่า ครับ (ยังอยู่) ท่าน นบีกกล่าวว่า ท่านจงทำความดีต่อเธอเถิด " (ตีรมิซีย)

عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَنَا وَكَافِلٌ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا وَقَالَ : بِأَصْبَغِيهِ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى . مَرَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ .
وَلِئْسَ لِي كَافِلٌ لِي أَوْ لِفَيْرِهِ أَنَا وَهُوَ كَمَا تَيْنِ فِي الْجَنَّةِ وَأَشَامَرِ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى .

ท่านสะหฺล บิน สะอฺด รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ตัวฉันกับผู้อุปการะเด็กกำพร้าจะอยู่ในสวรรค์เช่นนี้ และท่านได้ทำทำ ด้วยนิ้วทั้งสองของท่าน คือ นิ้วชี้กับนิ้วนาง " (บุคอรีย์ มุสลิม อบูดาวูด และ ตีรมิซีย)

และตัวบทของมุสลิมว่า " ผู้อุปการะเด็กกำพร้าของเขาเอง หรือของผู้อื่นนั้น ตัวฉันกับเขาจะเหมือนกับ (นิ้ว) ทั้งสองนี้ในสวรรค์ และท่านได้ทำทำด้วยนิ้วชี้ และนิ้วกลาง

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : تَهَادُوا فَإِنَّ الْهَدْيَةَ تَذْهَبُ وَحَرَّ الصَّدْرِ وَلَا تَخْفِرَنَّ جَامِرَةٌ لِجَامِرَتِهَا وَلَوْ شِقَ فَرَسٍ شَاءَ .
 رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบุฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ท่านจงให้ของกำนัล แก่กันเถิด เพราะการให้ของกำนัล จะทำให้การอาฆาตหายไป เพื่อนบ้านผู้หนึ่ง อย่าดูถูกเพื่อน บ้านของหล่อน แม้จะ (ให้ของกำนัล) ด้วยซีกหนึ่ง ของแฉ่งแกะก็ตาม " (บุคอรีย์ และติรมิซีย)

عَنْ أَبِي شَرِيحٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ قِيلَ : مَنْ يَأْمُرُ سَوَّلَ اللَّهُ ؟ قَالَ : الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَامِرُهُ بِوَأَمَةِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ وَلَفْظُهُ : لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَامِرُهُ بِوَأَمَةِ .

ท่านอบุฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียาได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า " สาบานต่ออัลลอฮฺ จะยังไม่มีศรัทธา สาบานต่ออัลลอฮฺ จะยังไม่มีศรัทธา สาบานต่ออัลลอฮฺ จะยังไม่มีศรัทธา มีผู้ถามว่า ' ใคร? โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! ' ท่านตอบว่า ' คือผู้ซึ่งเพื่อนบ้านของเขาไม่ปลอดภัยจากความชั่วร้ายของเขา ' " (บุคอรีย์ และ มุสลิม)

ตัวบทของมุสลิมว่า " จะไม่ได้เข้าสวรรค์ คนที่เพื่อนบ้านของเขาไม่ปลอดภัยจากความชั่วร้ายของเขา "

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي جَارَيْنِ فَاِلَى أَيِّهِمَا أُهْدِي ؟ قَالَ : إِلَى أَقْرَبِهِمَا مِنْكَ يَا بَابَا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ وَلَفْظُهُ : إِنَّ لِي جَارَيْنِ بِأَيِّهِمَا أَبْدَأُ قَالَ : بِأَدْنَاهُمَا يَا بَابَا .

ท่านหญิงอาอิซะฮะฮ์ ได้เล่าว่า “ ฉัน ได้กล่าวว่า โอ้ท่านรสุลุลลอฮ์ ! ฉัน มีเพื่อนบ้านสองคน คนใดที่ฉันจะให้ของกำนัลแก่เขา ท่านนบีตอบว่า แก่คนที่มีประตูปากใกล้กับเธอมากที่สุดจากสองคนนั้น ” (บุคอรี และ อิบุนดาวัต)

ตัวบทของอิบุนดาวัตว่า “ ฉันมีเพื่อนบ้านสองคน คนใดจากทั้งสองที่ฉันจะเริ่มก่อน ท่านตอบว่า แก่คนที่มีประตูใกล้ที่สุดจากทั้งสองนั้น ”

5.6 การต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ (ญิฮาด)

จาก อัล - กุรอ่าน

9 : 41 ความว่า “ จงดิ้นรนต่อสู้ด้วยสมบัติของสุเจ้าและชีวิตของสุเจ้าในทางของอัลลอฮ์ ”

61 : 10 – 11 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จะให้ฉันแนะแก่สุเจ้าใหม่ถึงการคำที่จะช่วยให้สุเจ้าพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด นั่นคือสุเจ้าต้องศรัทธาในอัลลอฮ์ และรสุลุลลอฮ์ของพระองค์ และดิ้นรนต่อสู้ในทางของพระองค์ ด้วยทรัพย์สินของสุเจ้าและชีวิตของสุเจ้า นั่นเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้า ถ้าสุเจ้ารู้ ”

9 : 20 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาและอพยพและดิ้นรนต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ ด้วยสมบัติของพวกเขาและชีวิตของพวกเขา มีศักดิ์ ยิ่ง ใหญ่กว่าในทัศนะของอัลลอฮ์ และเหล่านี้พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ ”

8 : 39 ความว่า “ และจงต่อสู้พวกเขาจนกว่าไม่มีการกดขี่ และให้การเคารพภักดีทั้งหลายแหล่เพื่ออัลลอฮ์ (คือให้มีเสรีภาพในการนับถือศาสนา) ”

2 : 191 ความว่า “ และการกดขี่ข่มเหงนั้นร้ายแรงกว่าการฆ่า ”

5.7 การเผยแพร่ศาสนา

จาก อัล - กุรอ่าน

3 : 103 ความว่า “ และควรต้องให้มีจากพวกสุเจ้าซึ่ง (หมู่เผยแพร่ศาสนาและสังคมสงเคราะห์) คณะหนึ่งเชิญชวนไปสู่ความดี และกำชับในเรื่องดีงาม และห้ามปรามในเรื่องชั่วช้า และเหล่านี้ พวกเขาเป็นผู้บรรลุความสำเร็จ ”

9 : 122 ความว่า " และผู้ศรัทธาไม่พึงออกไป (สุนามรบ) พร้อมกันหมดจนเล่ามิให้คณะหนึ่ง จากทุกหมู่ (ใหญ่) ของพวกเขาออกไป (สนามรบ) เพื่อ (หมู่อื่นที่อยู่รั้งหลังจะได้ เล่าเรียน) หาความเข้าใจในศาสนา เพื่อจะได้ตักเตือนพวกพ้องของเขาทั้งหลาย เมื่อ พวกเขากลับ (จากการรบ) มาสู่เขาทั้งหลาย เพื่อพวกเขาจะได้ระวังตัว (ไม่ทำชั่ว ด้วย) "

5.8 เรื่องการขีมีและหนี้สิน

จากอัล - กุรอ่าน

2 : 282 – 283 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! เมื่อสุเจ้าเกี่ยวข้องกันและกันในเรื่องหนี้สิน (เช่น การค้าและให้ยืม) ยังเวลาที่กำหนดไว้ ดังนั้น จงเขียนมันลงไป (ในเอกสาร) และจงให้ผู้เขียนเขียนในระหว่างสุเจ้าโดยเที่ยงธรรม และผู้เขียนจงอย่าปฏิเสธที่จะเขียนดังที่อัลลอฮ์ ได้ทรงสอนเขา (ให้รู้จักการอ่าน เขียน) ดังนั้น จงให้เขาเขียน และจงให้ลูกหนี้สั่งให้ เขียน และเขาจะต้องสำรวมตนต่ออัลลอฮ์พระผู้อภิบาลของเขา และเขาจะต้องไม่ลดน้อย จากมันแม้แต่สิ่งใด แต่ถ้าลูกหนี้เองเบาปัญญาหรืออ่อนแอ (เช่นเป็นผู้เยาว์หรือชรามาก) หรือไม่สามารถสั่งให้เขียนได้ (เช่นป่วยมาก เป็นคนต่างชาติ ไม่รู้ภาษาท้องถิ่น ฯลฯ) ดังนั้น จงให้ผู้ปกครอง (หรือผู้จัดการ) ของเขาสั่งให้เขียนโดยเที่ยงธรรม และจงให้เรียก พยานในหมู่ผู้ชายของสุเจ้า ซึ่งพยานสองคน แต่ถ้าไม่มีผู้ชายสองคน ดังนั้นผู้ชายคนหนึ่ง และผู้หญิงสองคนจากบรรดาผู้สุเจ้าพอใจให้เป็นพยาน เพื่อว่าผู้ใดใน (ผู้หญิง) สองคน นั้นหลง ผู้หนึ่งในสองคนนั้นจะได้ตักเตือนอีกคนหนึ่ง และพยานจะต้องไม่ปฏิเสธเมื่อ พวกเขาถูกเรียกและจงอย่าเบี่ยงบ่าย (โดยเบื้อหนาย) ที่จะเขียน ไม่ว่าน้อยหรือมากจนถึง กำหนดของมัน นั้น (การให้มีสัญญาเป็นเอกสารต่อกันเช่นนี้) ยุติธรรมกว่า ณ อัลลอฮ์ และมันคงกว่าสำหรับหลักฐาน (และพยาน) และรัดกุมกว่า ที่จะให้สุเจ้าพ้นจากการสงสัย เว้นแต่เป็นสินค้าที่พร้อมอยู่ ซึ่งสุเจ้าแลกเปลี่ยนมันระหว่างมัน (ซื้อขายด้วยเงินสด) ดังนั้นไม่มีบาปอันใดแก่สุเจ้าที่สุเจ้าไม่เขียนมัน และจงให้มีพยาน เมื่อสุเจ้าซื้อขาย (เช่น ทรัพย์สินมีค่ามาก) ระหว่างกัน และจงอย่าให้เกิดการเสียหายแก่ผู้เขียนและพยาน และถ้า สุเจ้ากระทำ ดังนั้นแท้จริงมันเป็นการฝ่าฝืนฝ่ายสุเจ้า และจงสำรวมตนต่ออัลลอฮ์ เพราะ อัลลอฮ์ทรงสอนสุเจ้า (ในบัญญัตินี้) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง (จึงทรงสั่งให้ สุเจ้าป้องกันไว้) "

“ และถ้าสุเจ้าอยู่ในระหว่างการเดินทาง และสุเจ้าหาผู้เขียนไม่พบ ดังนั้น (ให้มี) หลักประกัน (ไว้) ในครอบครอง แต่ ถ้าคนหนึ่งในสุเจ้าไวใจอีกคนหนึ่ง (คือต่างไวใจกัน) ดังนั้น ก็ให้ผู้ถูกไววางใจปฏิบัติการไววางใจนั้น (อย่าฉ้อโกง) และจงสำรวจตนต่ออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของเขา และจงอย่าปิดบังหลักฐาน (หรือแก้ไขให้ผิดจากความจริง) และ ผู้ใดปิดบังมัน ดังนั้น แท้จริง เขา – หัวใจของเขาเป็นผู้มีบาป และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ที่สุเจ้ากระทำ (ไม่มีผู้ใดรอดไปได้) ”

2 : 280 ความว่า “ และถ้า (ลูกหนี้) เป็นผู้ อยู่ในความคับแค้น ดังนั้น (จงให้มี) การผ่อนปรน จนกระทั่งสะดวก และนั่นคือสุเจ้า (ยกหนี้) ให้ เป็นกุศลทานนั้นดีกว่า สำหรับสุเจ้า ถ้า สุเจ้ารู้ (ว่านี่ส่งเสริมมนุษยธรรม) ”

จากหะดีษ

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ وَإِذَا اشْتَرَى وَإِذَا اقْتَضَى . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านญาบิร รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ ขออัลลอฮ์ทรงเมตตา ชายที่มีความอะลุ่มอล่วย เมื่อขาย เมื่อซื้อ และเมื่อทวงถาม ” (บุคอรี และ ตีรมิซีย)

5.9 เรื่องการดอกเบี้ย

จากอัล - กุรอาน

2 : 275 – 276 ความว่า “ บรรดาผู้กินดอกเบี้ย (ในอัตรามาก หรือน้อยก็ตาม) พวกเขาจะไม่ (สามารถ) ยืน (ทรงตัว) ได้ (ในวันฟืนขึ้นแห่งปรโลก) เว้นแต่เช่นผู้ที่ยืนอยู่ซึ่งมารได้ทำ ให้เขาวยงงด้วยการกระทบ (สิ่งสู่ของมัน) นั้นเป็นเพราะพวกเขา กล่าวว่า แท้จริง การค้า ก็ (ให้กำไร) เสมือนดอกเบี้ย และอัลลอฮ์ทรงอนุมัติการค้า (เพราะต้องมีวิชา ความ สามารถ ลงทุน และความมานะ) แต่ทรงห้ามการดอกเบี้ย (เพราะเป็นรายได้โดยง่ายจาก ความเดือดร้อนของผู้อื่น) ดังนั้น ผู้ใดก็ตีที่มีข้อตกเดือนจากพระผู้อภิบาลของเขามายังเขา

แล้วเขาด่วน (จากการดอกเบี๋ย) ดังนั้น ที่ผ่านไปแล้ว (ในการเช่นนี้) ได้แก่เขา และ
กิจการ (ต่อไป) ของเขาอยู่ที่อัลลอฮ์ และผู้ใดก็ตีที่กลับไป (ยังการดอกเบี๋ย) ดังนั้น
เหล่านี้คือสหายของไฟ พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้น อัลลอฮ์จะทรงบันดาลดอกเบี๋ย (ไม่
ให้จำเริญจนอัตราของมันลดน้อยลงให้หมดสิ้นไป) และจะทรงทำให้กุศลทานเพิ่มพูน
(เนื่องด้วยอารยธรรมและมนุษยธรรมของมนุษย์) และ อัลลอฮ์ไม่ทรงรักทุก ๆ ผู้มีสันดาน
ปฏิเสธ (ต่อข้อห้ามนี้) ผู้บาปหนา (กินดอกเบี๋ย) ”

2 : 278 – 279 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงสำรวมตนต่ออัลลอฮ์ และ จงละทิ้งส่วนที่
เหลืออยู่ของดอกเบี๋ย (เมื่อได้มีบัญญัติห้ามเช่นนี้แล้ว) ถ้าสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธา (ปฏิบัติตาม)
ครั้นถ้าสุเจ้าไม่ (เลิก) กระทำ (เช่นนั้น เช่นกรณีของกิบนิมูฮิเราะฮ์ เป็นพวกให้กั
เอาดอกเบี๋ย) ดังนั้น จงระวังตัวต่อสงคราม จากอัลลอฮ์และรَسُولของพระองค์ ”

5.10 เรื่องการฆ่า

จากอัล - กุรอาน

17 : 33 ความว่า “ และจงอย่าฆ่าชีวิตใดที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้ (เช่นฆ่ามนุษย์) เว้นแต่เพื่อความ
ยุติธรรม (เช่นประหารชีวิตนักโทษ) และผู้ใดถูกฆ่าอย่างอยุติธรรม ดังนั้นเราได้ให้อ่านา
แก่ผู้ปกครอง (หรือทายาท) ของเขา (ที่จะดำเนินคดี) ฉะนั้นจงอย่าให้ล่วงเกินขอบเขตใน
เรื่องฆาตกรรม (โดยลงโทษลูกหลานหรือพี่น้องมาตกรแทนที่จะเป็นตัวฆาตกรเอง) ”

4 : 92 – 93 ความว่า “ และไม่พึงแก่ผู้ศรัทธา (คือมุสลิม) จะฆ่าผู้ศรัทธาใด (มุสลิม) เว้นแต่
โดยพลั้งผิด และผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธา (มุสลิมทั่ว ๆ ไป) โดยพลั้งผิด (เช่นในกรณีที่สงคราม
อุหุด) ดังนั้น (ผู้ฆ่าต้องให้หี) การปล่อยทาส (หรือทาสี) ผู้ศรัทธาคนหนึ่งเป็นไท และ
(ต้องจ่าย) ค่าทำขวัญแก่ครอบครัว (ทายาท) ของเขา (ผู้ตาย) เว้นแต่พวกเขา (ฝ่าย
ครอบครัวผู้ตาย) ยกให้เป็นทาน (ไม่เอาความ) และถ้าเขา (ผู้ตาย) อยู่ในหมู่ชนเป็นศัตรู
(ทำสงครามต่อสุเจ้า) และเขา (ผู้ตาย) เป็นผู้ศรัทธา (เป็นมุสลิม ที่อยู่ฝ่ายศัตรู) ดังนั้น
(ผู้ฆ่าให้หี) การปล่อยทาส (หรือทาสี) ผู้ศรัทธาคนหนึ่งเป็นไท (ก็พอแล้ว) แต่ถ้าเขา
(ผู้ตายมิได้เป็นมุสลิมและ) มาจากหมู่ชนที่ในระหว่างสุเจ้าและพวกเขามีปฏิกญา (ไม่ตรี

ต่อกัน) ดังนั้น (ผู้ฆ่าต้องให้) คำทำขวัญแก่ครอบครัว (ทายาท) ของเขา (ผู้ตาย) พร้อมกับการปล่อยทาส (หรือทาสี) ผู้ศรัทธาคนหนึ่งเป็นไท ถ้าผู้ใดหาไม่พบ (คือไม่มีทาสหรือทาสี หรือไม่มีเงินคำทำขวัญ) เขาต้องถือศีลอดติดต่อกันสองเดือน (ตามวินัยในเดือนรอมฎอน) การนิรโทษจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ "

5.11 การชโมยหรือปล้น

จากอัล - กุรอ่าน

5 : 38 - 39 ความว่า " ส่วนชโมยผู้ชายและชโมยผู้หญิง (ผู้ชโมยเป็นสันดาน) จงตัดมือ (ขวา) ของเขาทั้งสอง (ถึงข้อมือ) เป็นการ (ลงโทษ) ตอบแทนตามที่ทั้งสองได้ชวนชวยไว้ (จากการชโมย) เป็นแบบอย่างให้เช็ดหลาบจากอัลลอฮ์ (ตามเจตนา และความผิด) และอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณแต่ผู้ใดลู่แกโทษหลังจากความผิดของเขา และปรับปรุง (ตนเอง) ให้ดีขึ้น (เช่นคืนของที่ชโมยก่อนเจ้าหน้าที่รู้ หรือเจ้าทุกข์ไม่เอาความ) ดังนั้น แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ ทรงเมตตาเสมอ "

5 : 33 ความว่า " หรือมือและเท้าของพวกเขาถูกตัดสลบข้าง (เมื่อพบว่าทำการปล้นสดมภ์) หรือถูกเนรเทศไปจากแผ่นดิน (บ้านเมือง หรือถูกขังเมื่อยังไม่ได้ปล้นหรือฆ่า แต่ลงมือจะกระทำ) นั้นสำหรับพวกเขา คือการอดสูในโลกนี้ และสำหรับพวกเขาในโลกหน้า คือการลงโทษอันมหันต์ "

5.12 การขอพรจากอัลลอฮ์

จากอัล - กุรอ่าน

1 : 4 ความว่า " พระองค์ เท่านั้นที่เราเคารพภักดี และพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ "

2 : 186 ความว่า " และบ่าว (ผู้เป็นกัลยาณชน) ของฉันถามเจ้า (มุฮัมมัด) เกี่ยวกับฉัน (จงตอบเถิดว่า) ดังนั้นแท้จริง ฉันอยู่ใกล้ ฉันตอบการวิงวอน (ที่สมควร) ของผู้วิงวอนเมื่อเขาวิงวอนต่อฉัน เพราะฉะนั้นจงให้เขา (ผู้วิงวอน) ตอบ (รับทางนำของ) ฉัน และศรัทธาใน (หลักธรรมของ) ฉัน เพื่อเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูก "

6 : 41 ความว่า “ แต่ว่า พระองค์เท่านั้นที่ผู้เจ้าร้องเรียก แล้วพระองค์จะทรงปลดปล่อย (ความชั่วร้าย) ที่ผู้เจ้าวิงวอนต่อพระองค์ (ให้ทรงลบล้าง) ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ และผู้เจ้าจะลืมนที่ผู้เจ้าตั้งภาคี (ต่อพระองค์) ”

6. คำวิงวอนของผู้ที่ตกอยู่ในความทุกข์

จากหะดีษ

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ .
رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอับบิ อับบาส รฎียาได้เล่าว่า “ แท้จริงท่านรَسُولุลลอฮ์ คืออลา เคยกล่าวเสมอขณะมีความทุกข์ว่า (ความว่า) ‘ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงชั้นดีธรรม ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นเจ้าของชั้นฟ้า เจ้าของแผ่นดินและเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ” (บุคอรี มุสลิม และ ตีรมิซีย)

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
دَعَوَاتُ الْمَكْرُوبِ : اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ .
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ حِبَّانَ .

ท่านอบูบักรเราะฮ์ รฎียา ได้เล่าว่า “ แท้จริงท่านรَسُولุลลอฮ์ คืออลา ได้กล่าวว่า คำวิงวอนของผู้ที่ตกทุกข์ได้คือ ‘ โอ้อัลลอฮ์ ! ฉันมุ่งหวังความเมตตาจากพระองค์ ดังนั้นโปรดอย่าปล่อยฉันให้พึ่งตัวเองแม้เพียงพริบตาเดียว ได้โปรดปรับปรุงกิจการทั้งหมดของฉันให้เป็นประโยชน์แก่ฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ” (อบูดาวูด และ อิบน์ หิบบาน)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَقُولُ
 اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ
 ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَاءٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَاءٍ خَيْرٍ مِنْهُ وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ
 شِبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ
 مَرْوَلَةً . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียา ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือล้า ได้กล่าวว่า อัลลอฮฺ ผู้ทรง
 ยิ่งใหญ่และเกียวกว ตรีสว่า เรานั้นขึ้นอยู่ ที่การคาดคิดของบ่าวของเราต่อเรา และเราจะอยู่กับเขา
 ขณะที่เขารำลึกถึงเรา ถ้าหากเขารำลึกถึงเราอยู่ภายในใจของเขา เราก็จะรำลึกถึงเขาอยู่ภายในใจ
 ของเรา และถ้าหากเขารำลึกถึงเราในกลุ่มชน เราก็จะรำลึกถึงเขาในกลุ่มชน ที่ดีกว่า และถ้าหาก
 เขาเข้าใกล้เราหนึ่งคืบ เราจะใกล้เขาหนึ่งศอก ถ้าหากเขาเข้าใกล้เราหนึ่งศอก เราจะเข้าใกล้เขา
 หนึ่งวา และเมื่อเขาเดินเข้าหาเรา เราจะวิ่งเข้าหาเขา " (บุคอรื มุสลิม และ ติรมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَعَوَّذُ
 مِنْ جُهدِ الْبَلَاءِ وَدَمَرِكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالنَّسَائِيُّ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียา ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือล้า เคยขอป้องกันจากความ
 รุนแรงของภัยพิบัติ และการพบกับความชั่วช้า ความชั่วของกฎแห่งการกำหนดของพระองค์ (เช่น
 ภัยธรรมชาติ) และการหยามหยันของศัตรู " (บุคอรื มุสลิม และ นะสาอีย)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَصَلَمِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ

ท่านอะนัส รุฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือล้า เคยกล่าวว่า ' โอ้อัลลอฮฺ ! ฉันขอความ
 ค้ำครองจากพระองค์ให้พ้นจาก ความหม่นหมอง ความเศร้า ความไร้ความสามารถ ความขี้เกียจ
 ความขี้ขลาด ความขี้เหนียว หนี้ที่ล้นพ้น และการข่มเหงของผู้คน ' " (บุคอรื มุสลิม อบูดาวูด
 ติรมิซีย และ อัน - นะสาอีย)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ : اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ وَمِنْ قِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ
وَمِنْ قِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ شَرِّهِ الْغَنَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ قِتْنَةِ الْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ قِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي خَطَايَايَ بِمَاءِ التَّلَجِّ وَالْبَرَدِ وَتَقِ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا
كَمَا تَقِيَتِ الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รุฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี คือล้า ได้เคยกล่าวเสมอว่า ' โอ้อัลลอฮฺ ! ฉัน ขอความ ค้ำครองจากพระองค์ให้พ้นจากความซีเกียจ ความแก่ทง่อม การทำบาป การสร้างหนี้ จากวิฤตการณ์ในหลุมศพ การลงโทษในหลุมศพจากวิฤตการณ์ของไฟนรก การลงโทษของไฟนรก จากความชั่วร้ายของวิฤตการณ์ของความร่ำรวย และฉันขอความค้ำครองจากพระองค์ (ให้พ้น) จากวิฤตการณ์ของความยากจน และขอความค้ำครองจากพระองค์ (ให้พ้น) จากวิฤตการณ์ของมะสือห์ ดัจญาล โอ้อัลลอฮฺ ! ได้โปรดชำระล้างความผิดของฉันออกไปจากฉัน ด้วยน้ำแข็ง และน้ำเย็น และขอได้โปรดทำให้หัวใจของฉันสะอาดจากความผิดทั้งหลาย ดุจดั่งพระองค์ได้ทำให้ผ้าขาวสะอาด ปราศจากรอยเประเปื้อน และได้โปรดให้ฉันทรงไกลความผิด ดุจดั่งที่พระองค์ทรงให้ตะวันออกไกลจากตะวันตก " (บุคอรี มุสลิม อับูดาวูด ตีรมิซียฺ และอัน - นะสาอียฺ)

عَنْ سَعْدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : تَعَوَّذُوا بِكَلِمَاتِ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَعُوذُ بِهِنَّ : اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجَبَنِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَمْرَدَ إِلَى أَمْرَدِ
الْعُمُرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ قِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านสะอูด รุฎียา ได้เล่าว่า " ท่านทั้งหลายจงขอป้องกันโดยใช้ถ้อยคำที่ท่านนบี คือล้า เคยใช้มันขอป้องกัน นั่นคือ ' โอ้อัลลอฮฺ ! ฉัน ขอความค้ำครองจากพระองค์ (ให้พ้น) จากความ

ซี้ซลาด และฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ (ให้พ้น) จากความตระหนี่ และขอความคุ้มครอง
จากพระองค์ (ให้พ้น) จากการที่ฉันจะถูกส่งกลับไปสู่ช่วงอายุที่ตกต่ำที่สุด และขอความคุ้มครอง
จากพระองค์ (ให้พ้น) จากวิฤตการณ์ในโลกนี้ และการลงโทษในหลุมศพ ” (บุคอรื ตีรุมซีย
และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي
ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ : الْإِمَامُ الْعَادِلُ ، وَشَابُّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ
فِي الْمَسَاجِدِ ، وَرَجُلَانِ تَحَابَبَا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَفَرَّقَا عَلَيْهِ ، وَرَجُلٌ طَلَبَهُ
امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ : إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَى حَتَّى لَا
تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَنَاقَضَتْ عَيْنَاهُ .
رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا أَبَا دَاوُدَ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียาได้เล่าว่า “ แท้จริงท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า ‘ เจ็ดคนที่
อัลลอฮฺ จะทรงให้พวกเขาอยู่ในร่มเงาของพระองค์ในวันที่ไม่มีร่มเงาใด นอกจากร่มเงาของพระองค์
เท่านั้น คือ (1) ผู้นำที่มีความยุติธรรม (2) ชายหนุ่มที่เติบโตอยู่ในการทำอิบาดะฮฺต่อพระผู้-
อภิบาลของเขา (3) ชายคนหนึ่งที่หัวใจของเขาผูกพันอยู่กับมัสญิด (4) ชายสองคน ที่รักกันเพื่อ
อัลลอฮฺ รวมกันเพื่อพระองค์ และจากกันเพื่อพระองค์ (5) ชายคนหนึ่งซึ่งหญิงที่มีตระกูลและ
งดงามเชิญชวนให้เขาละเมิดประเวณี แต่เขากล่าวว่า แท้จริง ฉัน กลัวอัลลอฮฺ และ (6) ชายคน
หนึ่งเขาได้บริจาคทาน เขาปิดบังจนมือซ้ายของเขาไม่รู้ สิ่งที่มีมือขวาของเขาบริจาค และ (7) ชาย
คนหนึ่งได้รำลึกถึง อัลลอฮฺ ตามลำพัง และดวงตาทั้งสองของเขาท่วมท้น ด้วย น้ำตา ’ ” (บุคอรื
มุสลิม ตีรุมซีย และ อัน - นะสาอีย)

7 การส่งเสริมสุขภาพจิตเด็กโดยการเลี้ยงดู

จากอัล - กุรอาน

2 : 233 ความว่า " และแม่ ต้องให้ลูกของนางเต็มมสองปีเต็ม สำหรับผู้ประสงค์จะได้การเต็มมจนครบ (กำหนด แต่จะให้หย่านมก่อนสองปีก็ได้) และภาระบนผู้มีลูก (คือผู้เป็นพ่อ) นั้นคือ (การจัดหาให้) อาหารของนาง และเครื่องนุ่งห่มของนางโดยชอบธรรม ไม่มีชีวิตใดถูกรับภาระหนัก เว้นแต่ตามสมรรถภาพของมัน แม่ต้องไม่ถูกรับทุกข์ (โดยพ่อของเด็ก) เนื่องด้วยลูกของนาง และผู้มีลูก (คือพ่อ) ต้องไม่ถูก (รับทุกข์โดยแม่ของเด็ก) เนื่องด้วยลูกของเขา (ถ้าพ่อตายก่อนลูกอดนม) ภาระบนทายาทก็ (ต้องจ่ายค่าเลี้ยงดู) เช่นนั้นแล้วถ้าเขาทั้งสองประสงค์ให้หย่านมโดยการยินยอมของทั้งสองและปรึกษากัน (ก่อนครบสองปี) ก็ไม่มีบาปแก่เขาทั้งสอง และถ้าสุเจ้าประสงค์จัดแม่นมสำหรับลูกของสุเจ้า ดังนั้นไม่มีบาปแก่สุเจ้า เมื่อสุเจ้ามอบ (ค่าเลี้ยงดู) ที่สุเจ้าต้องให้โดยชอบธรรม จงสำรวมตนต่ออัลลอฮ์ และจงรู้ไว้เถิดว่าอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงเห็นตามที่สุเจ้ากระทำ "

และจากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَبْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ وَعِنْدَهُ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ النَّبِيُّ جَالِسًا فَقَالَ : إِنَّ لِي عَشْرَةَ مِنَ الْوَلَدِ مَا قَبِلْتُ مِنْهُمْ أَحَدًا فَظَنَرْتُ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ : مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يَرْحَمُ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียาได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้จูบท่านหะสัน บิน อะลียฺ ณ ที่นั่นมีอีกเราะฮฺ บิน หาบิส อัล - ตัยมียฺ นั่งอยู่ด้วย เขาได้กล่าวขึ้นว่า ' ฉันมีลูกสิบคน ฉันไม่เคยจูบพวก เขาเลยสักคนเดียว ' ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา มองดูเขาแล้วกล่าวว่า ' ผู้ที่ไม่มีความเมตตา จะไม่ได้รับความเมตตา ' " (บุคอรี อับูดาวูด และ ตีรมิซียฺ)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : جَاءَ أَغْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : أَتَقْبَلُونَ الصَّيَّانَ ! فَمَا قَبِلْتَهُمْ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَوْ أَمْلِكُ لَكَ أَنْ نَرْفَعَ اللَّهُ مِنْ

قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะ رضي الله عنها ได้เล่าว่า มีอาหรับชนบทคนหนึ่งมาหาท่านนบี คือลา แล้วกล่าวว่า ‘ พวกท่านจูบเด็ก ๆ ไหม? แต่พวกเราจะไม่จูบเด็ก ๆ ’ ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า ‘ ท่านพูดอย่างนี้หรือ ? ฉันคงไม่สามารถหยิบยื่นความเมตตาให้แก่หัวใจของท่านได้ หลังจากอัลลอฮ์ ได้ถอดมันออกไปจากหัวใจของท่านแล้ว ’ ” (บุคอรี และ มุสลิม)

وَقَالَ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْخُذُنِي فَيَقْدِمُنِي عَلَى فَخْذِهِ وَيُقَدِّمُ الْحَسَنَ عَلَى فَخْذِهِ الْآخَرَ ثُمَّ يَضُمُّهُمَا ثُمَّ يَقُولُ : اللَّهُمَّ اِرْحَمْهُمَا فَإِنِّي اِرْحَمُهُمَا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอุซามะฮ์ ³³ บิน ซัยด رضي الله عنهما ได้เล่าว่า “ ท่านรสูลุลลอฮ์ คือลา เคยจับตัวฉัน และเอาฉันนั่งลงบนขาอ่อนของท่าน และจับตัวหะสัน นั่งลงบนขาอ่อนอีกข้างหนึ่ง หลังจากนั้นท่านได้กอดฉันทั้งสองคน แล้วกล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์ ! ได้โปรดเมตตาเขาทั้งสองด้วย เพราะแท้จริงฉันมีความเมตตาเขาทั้งสอง ” (บุคอรี)

عَنْ أَنَسٍ : أَخَذَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِبْرَاهِيمَ فَقَبَّلَهُ وَشَمَّهُ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

ท่านอะนัสได้เล่าว่า “ ท่านนบี คือลา ได้อุ้มท่านอิบรอฮีม (บุตรของท่าน) แล้วจูบและหอมเขา ” (อัล - บุคอรี)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنِّي سَلَا دُخْلُ فِي الصَّلَاةِ ، وَأَنَا أُمِرْتُ إِطَالَتَهَا فَاسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ ، فَأَتَجَوَّزُ فِي صَلَاتِي مِمَّا أَغْلَمُ مِنْ وَحْدِ أُمِّهِ مِنَ الْصَّاحِحِينَ . بَكَائِهِ .

³³ ท่านอุซามะฮ์ เป็นบุตรชายของท่านซัยด อิบนิ ฮาริษะฮ์ ทาสของท่านนบีมุฮัมมัด คือลา ท่านให้ท่านซัยดเป็นไทและอุปการะเป็นบุตรบุญธรรม) ส่วนท่านหะสันเป็นหลานของท่านนบี คือลา (บุตรชายของท่านหญิงฟาฏิมะฮ์-บุตรของท่าน)

ท่านอะนัสได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า ครั้งหนึ่งฉันเข้าไปนมาซ (ในมัสญิด) และ ฉันตั้งใจจะนมาซยาว (อ่านสุเราะฮยาว ๆ) ฉันได้ยินเสียงร้องไห้ของเด็ก ฉันจึงนมาซให้สั้น (อ่านสุเราะฮสั้น ๆ) เพราะฉันรู้ถึงความห่วงใยของแม่จากการร้องของเด็ก " (บุคอรี และมุสลิม)

عَنْ الْأَبْرَاءِ مَرْضِيَّ اللَّهِ عَنْهُ قَالَ : رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْحَسَنُ عَلَى عَاقِبِهِ يَقُولُ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَحِبُّهُ فَأَحِبَّهُ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอัล - บะรออฺ รฎิยา ได้เล่าว่า " ฉันได้เห็นท่านนบี คือลา มีท่านหะสันอยู่บนต้นคอของท่าน ท่านกล่าวว่า ' โอ้อัลลอฮฺ ! แท้จริงฉันรักเขา ดังนั้น ขอพระองค์ได้โปรดรักเขาด้วยเถิด ' " (บุคอรี มุสลิม และ ติรมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَرْضِيَّ اللَّهِ عَنْهُ قَالَ : خَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي طَائِفَةٍ مِنَ النَّهَارِ لَا يُكَلِّمُنِي وَلَا أَكَلِمُهُ حَتَّى أَتَى سَوْقَ بَنِي قَيْنِقَاعَ ثُمَّ أَنْصَرَفَ حَتَّى أَتَى خِيَاءَ فَاطِمَةَ فَقَالَ : أَتَمَّ لَكُمْ أَتَمَّ لَكُمْ ؟ يَعْنِي حَسَنًا فَظَنَّا أَنَّ أُمَّهُ تَخْبِسُهُ لِتَغْسِلَهُ وَتَلْبِسَهُ سِخَابًا فَلَمْ يَلْبَثْ أَنْ جَاءَ يَسْعَى حَتَّى اغْتَسَقَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا صَاحِبَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَحِبُّهُ وَأَحِبُّ مَنْ يُحِبُّهُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎิยาได้เล่าว่า " ฉันได้ออกไปกับท่านนบี คือลา พร้อมกับคนกลุ่มหนึ่งในเวลากลางวัน โดยท่านไม่ได้พูด กับฉัน และฉันก็ไม่ได้พูดกับท่าน จนกระทั่ง ท่านได้มาถึงตลาดของชาวยิว ตระกูล บะนี กอยนุกออุ จากนั้นท่านก็กลับ จนกระทั่งได้มาถึงบ้านของท่านหญิงฟาติมะฮฺ ท่านได้พูดขึ้นว่า ' หนูน้อยอยู่ไหม ? หนูน้อยอยู่ไหม ? ' ท่านถามถึงท่านหะสัน พวกเราคิดว่า มารดาของเขาคงกักตัวเอาไว้ เพื่ออาบน้ำ และสวมสร้อยลูกประคำ ทันทีที่มาถึงทั้งสองฝ่ายต่างตรงเข้าสวมกอดกัน และท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า ' โอ้อัลลอฮฺ ! แท้จริงฉันรักเขา ดังนั้นขอพระองค์ได้โปรดรักเขาด้วยเถิด และได้โปรดรักผู้ที่รักเขา ' " (มุสลิม)

عَنْ إِيَّاسٍ عَنْ أَبِيهِ مَرْضِيَّ اللَّهِ عَنْهُمَا قَالَ : لَقَدْ قُدْتُ بِنَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ بَعْلَتَهُ الشَّهْبَاءَ حَتَّى أَدْخَلْتُهُمْ حُجْرَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا قَدَامَهُ وَهَذَا خَلْفَهُ . رَوَاهُمَا مُسْلِمٌ .

ท่านอียาสได้ทราบจากบิดาของเขา รฎียา ซึ่งเล่าว่า " แท้จริงฉันได้จูงล้อสีดำของท่านนบี คือลา โดยมีท่านนบี นั่งอยู่พร้อมด้วยท่านหะสัน (พี่) และท่านหุสัยนุ (น้อง) จนกระทั่งฉันได้นำ พวกเขามาถึงห้องของท่านนบี คือลา คนนี้เดินข้างหน้า คนนั้นเดินอยู่ข้างหลังของท่าน " (มุสลิม)

عَنْ عُبَيْدِ بْنِ الْحَارِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : رَأَيْتُ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَحَمَلَ الْحَسَنَ وَهُوَ يَقُولُ : يَا أَبِي شَيْهٍ بِالنَّبِيِّ لَيْسَ شَيْهًا بَعْلِي وَعَلَيَّ يَضْحَكُ .
رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอุกบะฮฺ บิน ฮาริษ รฎียา ได้กล่าวว่า " ฉันเห็นท่านอับูบักรฺ รฎียา แบกท่านหะสัน ไว้ และกล่าวว่า สาบานด้วยบิดาของฉัน เขาเหมือนกับท่านนบี (คุณตา) ไม่เหมือนท่านอะลี (คุณพ่อ) และท่านอะลี ก็หัวเราะ " (บุคอรี)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : جَاءَتْنِي امْرَأَةٌ وَمَعَهَا ابْنَتَانِ تَسْأَلْنِي فَلَمْ تَجِدْ عِنْدِي غَيْرَ ثَمَرَةٍ وَاحِدَةٍ فَأَعْطَيْتُهَا فَفَسَسَتْهَا بَيْنَ ابْنَتَيْهَا ثُمَّ قَامَتْ فَخَرَجَتْ فَدَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَدَّثَهُ فَقَالَ : مَنْ بَلَى مِنْ هَذِهِ الْبَنَاتِ شَيْءٌ فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .
وَلِمُسْلِمٍ وَالتِّرْمِذِيِّ : مَنْ عَالَ جَارِمَتَيْنِ حَتَّى يَذْمِرَا كَا دَخَلْتُ أَنَا وَهُوَ الْجَنَّةَ كَهَاتَيْنِ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ ได้เล่าว่า " มีหญิงคนหนึ่งมาหาฉัน พร้อมด้วยลูกหญิงสองคน หล่อนขอฉัน แต่หล่อนก็ไม่พบอะไรที่ฉันเลย นอกจากอินทผลัมเพียงผลเดียว ฉันจึงมอบมันให้หล่อนไป และหล่อนก็ได้แบ่งอินทผลัมผลนั้นให้แก่ลูกผู้หญิงทั้งสองคนของหล่อน จากนั้น หล่อนก็ลูกออกไป ต่อมาท่านนบี คือลา ได้เข้ามา ฉันได้เล่าให้ท่านฟัง ท่านได้กล่าวว่า ' ผู้ใดถูกทดลองด้วยสิ่งหนึ่งจากบรรดาเด็กผู้หญิงเหล่านี้ แล้วเขาได้ทำความดีต่อเด็กผู้หญิงเหล่านั้น เด็กผู้หญิงเหล่านั้นจะเป็นเครื่องป้องกันไฟนรกให้เขา ' " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรฺมิซีย)

ตัวบทของท่านมุสลิม และท่านตีรฺมิซีย ว่า " ผู้ใดให้การอุปการะเด็กผู้หญิงสองคน จนกระทั่งทั้งสองเป็นผู้ใหญ่ ฉันและเขาผู้นั้นจะได้เข้าสวรรค์ เหมือนกับทั้งสองนี้ (นิ้วชี้กับนิ้วกลาง) "

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ
كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ أَوْ ابْنَتَانِ أَوْ أُخْتَانِ فَأَخْسَنَ صُحْبَهُنَّ وَاتَّقَى اللَّهَ فِيهِنَّ
فَلَهُ الْجَنَّةُ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ .

ท่านอบูสะอีด อัล - หุฎรียฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ผู้ใดมี
บุตรสาวสามคน หรือพี่น้องผู้หญิงสามคน หรือบุตรสาวสองคน หรือพี่น้องผู้หญิงสองคน แล้วเขา
อยู่ร่วมกับ พวกหล่อนด้วยความดีงาม เขาย่ำเกรงอัลลอฮฺ ในสิทธิของพวกหล่อน เขามั่นใจจะได้เข้า
สวรรค์ " (ตีรมิซียฺ และ อบูดาวูด)

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ :
مَنْ كَانَتْ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ فَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ وَسَقَاهُنَّ وَكَسَاهُنَّ مِنْ جَدَّتِهِ كُنَّ لَهُ حِجَابًا
مِنَ النَّارِ . رَوَاهُ أَحْمَدُ .

ท่านอุกบะฮฺ อิบนิ อามิรุลญุฮันียฺ ได้เล่าว่า " ฉันได้ยินท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา กล่าวว่า
ผู้ใดมีบุตรหญิง 3 คน เขาได้อดทนต่อลูก ๆ นั้น ให้อาหารแก่พวกเธอ ให้เสื้อผ้าแก่พวกเธอจาก
ทรัพย์สินของเขา เขจะมีม่านกันจากไฟนรก " (อะหฺมัด)

عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ : اغْدُلُوا بَيْنَ أَبْنَائِكُمْ اغْدُلُوا بَيْنَ أَبْنَائِكُمْ .
رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ وَأَحْمَدُ وَابْنُ حِبَّانَ .

ท่านนุอมาน บิน บะชีรฺ ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา ได้กล่าวว่า จงยุติธรรมใน
ระหว่างลูก ๆ ของพวกท่าน จงยุติธรรมในระหว่างลูก ๆ ของพวกท่าน " (อบูดาวูด ตีรมิซียฺ นะ-
สาอียฺ อะหฺมัด และ อิบน์ ฮิบบาน)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ كَانَتْ لَهُ
أُنثَى فَلَمْ يَدِّهَا وَلَمْ يُؤْتِرْهَا وَلَدَهُ عَلَيْهَا أَذْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านอิบนี อับบาส รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งได้กล่าวว่า " ผู้ใดมีบุตรสาว และเขาไม่ได้ฝังหล่อนทั้งเป็น ไม่ได้เหยียดหยามหล่อน ไม่ได้เลือกรักลูกชายมากกว่าหล่อน อัลลอฮ์ จะให้เขาได้เข้าสวรรค์ " (อบุตาวูด)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : ضَمَّنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى صَدْرِهِ وَقَالَ : اللَّهُمَّ عَلِّمْنِي الْحِكْمَةَ . . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอิบนี อับบาส รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือเล่า ได้กอดฉันไว้แนบบอกของท่าน และท่านได้กล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์ ! ได้โปรดสอนวิเศษปัญญาแก่เขาด้วยเถิด " (บุคอรี และติรมิซีย)

وَقَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا : أَمَرَادَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُنْحِيَ مُخَاطَ أَسَامَةَ ، قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ دَعْنِي حَتَّى أَكُونَ أَنَا الَّذِي أَفْعَلُ ، قَالَ : يَا عَائِشَةُ أَحْبَبِي فَإِنِّي أَحِبُّهُ . . رَوَى التِّرْمِذِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือเล่า ต้องการจะปิดขี้มูกของอุสามะฮ์ ออกให้หมด ฉัน ได้กล่าวว่า ' โอ้ท่านรสูลุลลอฮ์ ! ปลอยให้ฉัน เป็นผู้กระทำเถิด ' ท่านได้กล่าวว่า ' โอ้อาอิชะฮ์ ! เธอจงรักเขาเพราะแท้จริงฉันรักเขา ' " (ติรมิซีย)

عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا يُؤَدِّبُ الرَّجُلُ وَلَدَهُ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَصْدَقَ بِصَاعٍ .

ท่านญาบิร บิน สะมุเราะฮ์ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " การที่ ชายคนหนึ่งจะอบรมมารยาทให้แก่บุตรของเขานั้น จะเป็นความดียิ่งกว่าการที่เขาทำทานด้วยอาหาร จำนวนหนึ่ง ศอฮ " (ติรมิซีย)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تَبْغُرُوا . . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านอะนัสได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้กล่าว (ในเรื่องการสอน) ว่า ท่านทั้งหลายจงทำให้ง่าย อย่าทำให้ยาก จงนำข่าวดีออกเผยแพร่ และอย่าทำให้เตลิด (ทำให้เขาผลไป) " (บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدًا مِنْ نُحْلٍ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอัยยูบ บิน มุซา ได้ทราบจากบิดาของท่าน ซึ่งทราบจากปู่ของท่าน รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ไม่มีของขวัญใด ๆ ที่บิดาจะให้แก่บุตรดียิ่งกว่ามารยาทที่ดี " (ติรมิซีย)

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَنَّهُ مَرَّ عَلَى صَيَّانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ وَقَالَ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُهُ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอะนัส บิน มาลิก ได้เล่าว่า " เขาได้เดินผ่านพวกเด็ก ๆ แล้วได้กล่าวสลามแก่เด็กเหล่านั้น และกล่าวว่า ท่านนบี คือลา ทำเช่นนี้ " (อัล - บุคอรี)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : دَعَانِي أُمِّي يَوْمًا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ فِي بَيْتِنَا فَقَالَتْ : يَا عَبْدَ اللَّهِ تَعَالَى حَتَّى أُعْطِيكَ ، فَقَالَ لَهَا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ : مَا أَرَدْتُ أَنْ تُعْطِيَهُ ؟ قَالَتْ : أَرَدْتُ أَنْ أُعْطِيَهُ ثَمَرًا فَقَالَ : أَمَا أَنْتَ لَوْلَمْ تُعْطِيَهُ شَيْئًا ، كَتَبْتُ عَلَيْكَ كَذِبَةً . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ .

ท่านอับดุลลอฮฺ อิบนิ อามิร ได้เล่าว่า " วันหนึ่งแม่ของฉันได้เรียกฉัน และท่านรสุลุลลอฮฺ อยู่ที่บ้านของเรา เธอกล่าวว่า ' อับดุลลอฮฺ ! มานี่ ! แม่จะให้ลูก ' ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา กล่าวว่า ' เธอจะให้อะไรแก่เขา ' เธอตอบว่า ' ฉันจะให้อินทผลัม ' ท่านกล่าวว่า ' ถ้าเธอ (บอกว่าจะให้แล้ว) ไม่ให้อะไร เธอจะถูกบันทึกว่าเป็นคนโกหก ³⁴ " (อบูดาวูด และ บัยฮะกี)

³⁴ ห้ามหลอกเด็ก หรือพูดปดกับเด็ก

عَنْ أَبِي سَهْلٍ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِشَرَابٍ فَشَرِبَ وَعَنْ يَمِينِهِ غُلَامٌ وَعَنْ يَسَارِهِ الْأَشْيَاحُ فَقَالَ لِلْغُلَامِ : أَتَأْذَنَ لِي أَنْ أُعْطِيَ هَؤُلَاءِ ؟ فَقَالَ الْغُلَامُ : لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، لَا أُؤْثِرُ بِنَصِيبِي مِنْكَ أَحَدًا ، قَالَ : قَتَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي يَدِهِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านสะอู บิน สะอูด อัซ - สาอิดีย ได้เล่าว่า " ได้มีผู้เอาเครื่องดื่ม (นมผสมน้ำ) มาให้ ท่านรสูลุลลอฮฺ คือลา ท่านได้ดื่มส่วนหนึ่ง และทางขวามือของท่านมีเด็กคนหนึ่งนั่งอยู่ และทางซ้ายมือของท่านมีบรรดาสาวกผู้ใหญ่หนึ่งนั่งอยู่ ท่านได้กล่าวกับ เด็กชายว่า ' เธอจะอนุญาตให้ ส่วนที่เหลือแก่คนเหล่านี้ (ก่อน) ได้ไหม? ' (ท่านขออนุญาต เพราะตามหลักการอิสลามต้องเริ่มทางขวาก่อน) เด็กชายกล่าวว่า ' ไม่ได้เด็ดขาด ฉันจะไม่ยอมให้ใครดื่มต่อจากท่านก่อนฉัน ' ท่านสะอูดกล่าวว่า ท่านรสูลา คือลา ได้ยื่นเหยือก (นม) ให้แก่เด็กชาย " (อัล - บุคอรี)

ตอนที่ 7 เพศศึกษา

(Sex Education)

ความหมายและ / หรือหลักการสาธารณสุขโดยสรุป

สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชนได้เผยแพร่เรื่องเพศศึกษาในนิทรรศการ(ซึ่งให้ประชาชน ยืมได้) ใ้ว่าสนใจส่วนหนึ่ง มีดังนี้

" เพศศึกษา เป็น เรื่องน่าเรียนรู้เรื่องหนึ่งในชีวิตมนุษย์ เพราะเป็นการเรียนรู้เรื่องของ ตัวเอง และเรื่องอันเป็นธรรมชาติของชีวิต เช่น เราเกิดมาอย่างไร เกิดมาจากไหน แต่ละวัยมีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้น "

" เพศศึกษา คือการศึกษาถึงระบบสืบพันธุ์ทั้งเพศชาย และหญิง "

" เพศศึกษา คือการเรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น "

" เพศศึกษา คือการเรียนรู้เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น นอกจากมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายแล้วยังมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ อาจรู้สึกไหวหวั่นจะเป็นเด็กก็ไม่ใช่ ผู้ใหญ่ก็ไม่เชิง อยากรู้ อยากเห็น อยากลองดี อยากดัง "

“ เพศศึกษา คือการเรียนรู้ที่จะปรับตัวกับเพศตรงข้าม เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อกันและวางตัวได้เหมาะสม ”

“ เพศศึกษา คือการเรียนรู้และทำความเข้าใจกับธรรมชาติของชีวิต ในเรื่องของความรัก การแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ และการให้กำเนิดชีวิตใหม่ ”

หลักการอิสลามส่วนหนึ่งมีดังนี้

1. การกำเนิดมนุษย์

อัลลอฮ์ ตรัสไว้ในอัล – กุรอานว่า

22 : 5 ความว่า “ มนุษย์เอ๋ย ! ถ้าสูเจ้ายังอยู่ในการคลางแคลงเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพ (ในปรโลก) ดังนั้น (จงพิจารณาเถิดว่า) เราได้บังเกิดสูเจ้าจากธุลี (15 : 26) แล้วจากเชื้ออสุจิ (18 : 37, 75 : 37) แล้วจากก้อนเลือด (23 : 14 , 75 : 38) แล้วจากก้อนเนื้อ (23 : 14) ทั้งที่เป็นรูปร่างสมบูรณ์และที่ไม่เป็นรูปร่างโดยสมบูรณ์ เพื่อเราจะได้ให้เป็นที่กระจำแก่สูเจ้า (ว่าได้อีกกำเนิดมาอย่างธรรมดาซึ่งโดยลำดับอย่างไร 13 : 8) และเราได้ให้ที่เราระสงค์อยู่ในมดลูกจนถึงเวลาที่กำหนดไว้ (จนครบกำหนดคลอด) แล้วเราได้ให้สูเจ้า (คลอด) ออกมาเป็นทารก แล้วเมื่อสูเจ้าจะได้ (เติบโต) บรรลุการเป็นผู้ใหญ่ของสูเจ้า และ ในหมู่สูเจ้ามีผู้วายชีวิต (แต่เยาว์) และในหมู่สูเจ้ามีผู้ถูกนำกลับยังส่วนเลวที่สุดของชีวิต จนกว่าเขาไม่รู้อะไรหลังจาก (มี) ความรู้ (แล้ว เช่นคนแก่ที่หลงลืม) และ (หลักฐาน) อีกข้อหนึ่งคือ เจ้าเห็นแผ่นดินแห้งแล้ง ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน (16 : 60 , 30 : 48 – 49, 35 : 27 และ 45 : 5) มัน (แผ่นดิน) เกล้าและมันเขียว (คือชุ่มพองตัวขึ้น 41 : 39) และมันงอกเงยออกมาซึ่ง (พืช) ทุกชนิด (เป็นคู่) งามอร่าม ”

15 : 26 ความว่า “ โดยแน่นอนยิ่ง เราได้สร้างมนุษย์ จากดินแห้งมีเสียง (6 : 2, 55 : 14) แห่งตมดำทำเป็นรูปร่าง (ตามลำดับ 23 : 14, 40 : 67) ”

18 : 37 ความว่า “ สหาย (ที่जनคนนั้น) ของเขาพูดแก่เขาขณะที่ถามตอบเขาว่า ท่านปฏิเสธพระผู้ซึ่งได้ทรงสร้างท่านจากดิน (3 : 58) แล้วจากเชื้ออสุจิ (16 : 4) แล้วพระองค์ทรงทำให้ท่านเป็นคนโดยสมบูรณ์กระนั้นหรือ? ”

16 : 4 ความว่า “ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากเชื้ออสุจิ (23 : 14, 18 : 37, 22 : 5) แล้ว เมื่อئนั้น (จงดูเถิดว่า) เขาเป็นผู้โต้เถียงตัวแก่ัน ”

23 : 12 – 14 ความว่า “ และ แน่อนอึง เราได้สร้างมนุษย์จากแก่นแท้ของดิน ”

“ แล้วเราได้ทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พักอันมั่นคง (ในมดลูก) ”

“ แล้วเราได้สร้างให้ (คือทำให้) เชื้ออสุจิ (เติบโต) เป็นก้อนเลือด แล้วเราได้สร้างให้ ก้อนเลือดเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อมีกระดูก แล้วเราได้หุ้มกระดูกด้วยเนื้อ (และหนัง คือให้มีร่างกาย) และเราได้ (ให้มีวิญญาณ) ทำให้เขาเกิดมาเป็นอีกกำเนิดหนึ่ง (มีความรู้สึกผิดชอบต่างจากสัตว์ทั้งหลาย) ดังนั้น ความจำเริญยิ่งแต่อัลลอฮ์ ผู้ทรง เป็นเลิศยิ่งแห่งปวงผู้สร้าง ”

3 : 5 ความว่า “ พระองค์คือผู้ทรงทำรูปร่างของสุเจ้าในมดลูก ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ (22 : 5, 23 : 14, 39 : 6, 40 : 64, 64 : 3) ไม่มีพระเจ้า (อื่นใด) นอกจากพระองค์ ผู้ทรง อำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ”

24 : 45 ความว่า “ และพระองค์ทรงสร้างสิ่งมีชีวิตทุกชนิดจากน้ำ (21 : 30) ”

21 : 30 ความว่า “ และบรรดาผู้ปฏิเสธไม่ได้พิจารณาดอกหรือว่า (แต่ก่อนนี้) ชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน (โลก) นี้ รวมติดเป็น (มวล) อันเดียวกัน และเราได้แยก มันทั้งสองออก (ให้มีเวหาแห่งดาวต่าง ๆ และโลกอยู่ในระบบสุริยะจักรวาล) และเราได้สร้างทุก ๆ สิ่งมีชีวิตจากน้ำ ดังนั้นพวกเขายังไม่เชื่อหรือ? ”

25 : 54 ความว่า “ พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดมนุษย์จากน้ำ และพระทรงทำให้มีเชื้อทางสายเลือด และเครือญาติทางแต่งงาน และพระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจภาพเสมอ ”

56 : 58 – 59 ความว่า “ สุเจ้าได้คิดถึง (น้ำอสุจิ) ที่ถูกฉีดออก (สุ่มดลูก 75 : 37) ”

“ สุเจ้าสร้างมันหรือ หรือเราเป็นผู้สร้างมัน ”

75 : 36 – 40 ความว่า “ มนุษย์คิดหรือว่าเขาจะถูกปล่อยให้เลื่อนลอย (ไม่มีจุดหมายปลายทาง หรือ) ”

“ เขามีได้ (สืบมาจากกำเนิดที่) เป็นเชื้ออสุจิจากน้ำอสุจิที่ถูกฉีดออกมา กระนั้นหรือ ?

“ แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือด ดังนั้นพระองค์ได้ทรงกำเนิด แล้วทรงทำให้สมบูรณ์ ”

“ แล้วพระองค์ได้ทรงทำให้เขาเป็นคู่ทั้งเพศชายและเพศหญิง (92 : 3) ”

“ พระองค์เช่นนี้ มีทรงสามารถจะให้ชีวิตแก่คนตาย (ให้ฟื้นขึ้นในโลก) กระนั้นหรือ ”

16 : 78 ความว่า “ อัลลอฮ์ทรงให้สุญญัตออกมาจากครรภ์แม่ของสุเจ้า (39 : 6 ขณะที่) สุเจ้าไม่รู้
อะไร และพระองค์ทรงทำให้สุเจ้ามีหู และตา และหัวใจ (23 : 78, 67 : 23 มีสติปัญญา)
เพื่อสุเจ้าจะได้กตัญญู (ด้วยการทำดี) ”

2. การประพาดปฏิบัติของชายและหญิง

2.1 ลักษณะของคนดีที่ควรยึดเป็นแบบอย่าง

ในอัล-กุรอ่านกล่าวว่า

33 : 35 ความว่า “ แท้จริงชายผู้รอบน้อมและหญิงผู้รอบน้อม ชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธา
ชายผู้รักดีและหญิงผู้รักดี ชายผู้สัตย์จริงและหญิงผู้สัตย์จริง ชายผู้อดทนและหญิงผู้อด
ทน ชายผู้ถ่อมตัวและหญิงผู้ถ่อมตัว ชายผู้บริจาคทานและหญิงผู้บริจาคทาน ชายผู้ถือศีล
อดและหญิงผู้ถือศีลอด ชายผู้รักษาความบริสุทธิ์ของเขาทั้งหลาย (คือไม่ละเมิดในกาม)
และหญิงผู้รักษาเช่นกัน ชายผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์มากและหญิงผู้รำลึก (มาก) เช่นกัน
อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้สำหรับเขาทั้งหลาย ซึ่งการรอกัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง ”

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ
فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ : الْإِمَامُ الْعَادِلُ ، وَشَابُّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ
مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ ، وَرَجُلَانِ مَحَابَّتَا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَفَرَّ قَاعًا عَلَيْهِ ، وَرَجُلٌ طَلَبَهُ
امْرَأَةٌ ذَاتُ مِصْبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ : إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَى حَتَّى لَا
تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ مِمَّنْهُ ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ .
رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا أَبَا دَاوُدَ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ฎิฮฺรียะ ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " เจ็ดจำพวกที่อัลลอฮฺจะให้พวกเขาได้อยู่ในร่มเงาของพระองค์ในวันที่ไม่มีร่มเงา นอกจากร่มเงาของพระองค์ (ในวันกิยามะฮฺ) (คือ 1) ผู้นำที่ยุติธรรม (2) ชายหนุ่มที่มุ่งมั่นอยู่กับการเคารพภักดี (ต่ออัลลอฮฺ) (3) ผู้ชายที่หัวใจของเขาผูกพันอยู่กับมัสญิด (4) ผู้ชายสองคนที่เขารักกันเพื่ออัลลอฮฺ รวมกันเพื่ออัลลอฮฺ และแยกจากกันเพื่อพระองค์ (5) ผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่งผู้หญิงที่มีตระกูลสูง มีความงาม เชิญชวน (ให้ร่วมเสนาหา) แล้วเขาได้กล่าว (ปฏิเสธ) ว่า ฉันกลัวอัลลอฮฺ (6) ผู้ชายคนหนึ่ง ที่บริจาคทานอย่างซ่อนเร้นจนมือซ้ายไม่รู้สิ่งที่มือขวาบริจาค (7) ผู้ชายคนหนึ่ง ที่ระลึกถึงอัลลอฮฺเมื่ออยู่ตามลำพัง จนดวงตาทั้งสองข้างของเขาเอ่อท่วมด้วยน้ำตา " (บุคอรี มุสลิม ตริมิซีย และนะสาอี)

عَنْ عِبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَحَوْلَهُ عِصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ : يَا عِبْرُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا ، وَلَا تَسْرِقُوا ، وَلَا تَزْنُوا ، وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِيَهْتَانٍ تَقْتَرُونَ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ إِلَى اللَّهِ ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَرَّهُ اللَّهُ فَهُوَ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ فَبَايَعْنَاهُ عَلَى ذَلِكَ . مَرَّوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا أَبَا دَاوُدَ .

وَفِي مَرْوَايَةٍ لِلشَّيْخَيْنِ : يَا عِبْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ ، وَالْمُنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ ، وَعَلَى أَمْرٍ عَلَيْنَا ، وَعَلَى أَنْ تَنْتَرِعَ الْأَمْرَ أَهْلُهُ ، وَعَلَى أَنْ تَقُولَ بِالْحَقِّ إِنَّمَا كُنَّا لَا نَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَانِهِ . وَفِي مَرْوَايَةِ الْآخَرَى : وَأَلَّا تَنْتَرِعَ الْأَمْرَ أَهْلُهُ قَالَ : إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ .

ท่านอุบาตะสุ บิน อัศ - คอमित ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา ได้กล่าวขณะที่มีอิศรสาวกกลุ่มหนึ่งห้อมล้อมอยู่ว่า ' ท่านทั้งหลายจงให้คำมั่นสัญญาแก่ฉันว่า ท่านทั้งหลายจะไม่ทำสิ่งใด ๆ มาเทียบเทียมกับอัลลอฮ์ในการเคารพภักดี จะไม่ลักขโมย จะไม่ละเมิดทางประเวณี (ชินา) จะไม่ฆ่าลูกของพวกท่าน (เพราะกลัวความยากจน และกลัวเสื่อมเสีย) จะไม่ก่อเรื่องเพื่อไปปดมตเท็จทั้งต่อหน้าและลับหลัง และจะไม่ต่อต้านสิ่งที่เป็นคุณงามความดี ผู้ใดจากพวกท่านได้ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้แล้วนี้ ผลบุญของเขาอยู่ ณ อัลลอฮ์ และผู้ใดได้พบกับความชั่วอย่างหนึ่งอย่างใดที่กล่าวมา ต่อมาเขาถูกลงโทษในโลกนี้ (ตามกำหนดแก่ความชั่วนั้น) นั้นเป็นการไต่บาปของเขา และผู้ใดพบกับความชั่วอย่างหนึ่งอย่างใดที่กล่าวมา แต่อัลลอฮ์ได้ปกปิด (ความชั่วของ) เขาไว้ (โดยมิให้ถูกลงโทษในโลกนี้) ดังนั้น เขาขึ้นตรงต่ออัลลอฮ์ ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะยกโทษให้เขา และถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะลงโทษเขา' พวกเราได้ให้คำมั่นสัญญาแก่ท่านตามที่กล่าวนั้น " (บุคอรี มุสลิม ตีรุมิซีย และนะสาอีย)

และในบันทึกของท่านบุคอรีและท่านมุสลิมว่า " พวกเราได้ให้คำมั่นสัญญาแก่ท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา ว่าจะเชื่อฟังและปฏิบัติตามทั้งในยามทุกข์และยามสุข ทั้งในยามกระตือรือร้นและเกียจคร้าน จะเห็นแก่ผู้อื่นมากกว่าตัวเราเอง จะไม่ขัดขึ้นคำสั่งของผู้มีอำนาจอันชอบธรรม จะพูดแต่ความจริง ไม่ว่าเราจะอยู่ในสภาพการณ์อย่างไรและพวกเราจะไม่กลัวข้อครหาของผู้ใดในหนทางของอัลลอฮ์ "

และในบันทึกอื่นว่า " และพวกเราจะไม่ขัดขึ้นคำสั่งของผู้มีอำนาจ " ท่านรสุลุลลอฮ์กล่าวว่า " นอกจากพวกท่านจะพบเห็นการทรยศ (กุฟรฺ) อย่างโจ่งแจ้งจากเขา ก็มีข้ออ้างจากอัลลอฮ์ (ในการขัดคำสั่ง) "

3. การป้องกันสื่อที่จะก่อให้เกิดการทำชั่ว

3.1 ระเบียบการแต่งกาย

(สิ่งที่พึงสงวนของชายที่ต้องปกปิด คือตั้งแต่สะดือถึงเข่า ส่วนของหญิงคือทั้งตัว ยกเว้นใบหน้า มือ และเท้า)

อัลลอฮ์ตรัสในอัล - กุรอ่าน

7 : 26 ความว่า " ลูกๆ ของอาดัมเอ๋ย ! แน่นอนเราได้ประทานลงมาแก่เจ้าซึ่งอาภรณ์เพื่อปกปิดสิ่งพึงอายของสุเจ้าและเป็นเครื่องประดับ "

24 : 30 ความว่า “ (มุฮัมมัด) จงกล่าวแก่ชายผู้ศรัทธาทั้งหลาย ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาลงต่ำ (อย่าทำชั่วทางสายตาด้วยการมองหญิง เริงเล่นหาหรืออ่านหนังสือลามก ฯ) และให้ปกป้องของพึงสงวนของพวกเขา (เช่นอย่าเปลือยกายอาบแดด) นั้นแหละผ่องแผ้วกว่าสำหรับ (ชีวิตจิตใจของ) สุเจ้า (ที่จะไม่ละเมิดในกาม) แท้จริง อัลลอฮฺทรงรอบรู้ที่พวกเขาประกอบ ”

24 : 31 ความว่า “ และ (มุฮัมมัด) จงกล่าวแก่ผู้หญิงผู้ศรัทธาทั้งหลาย ให้นางลดสายตาของนางลงต่ำ (อย่าขม้อยตาแลผู้ชาย) และให้ปกป้องของพึงสงวนของพวกนาง (อย่าไปประกวดโฉมเป็นนางงามนางแบบ หรือนุ่งน้อยห่มน้อย หรือแต่งกายรัดรูป ฯลฯ) และจงอย่าอวดเครื่องประดับ (หรือ ความสวยงาม) ของนาง เว้นแต่ที่เปิดเผย (เช่นใบหน้า มือ และเท้า) และให้นางปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของนางตลอดมาถึงหน้าอกของนาง และจงอย่าให้นางอวดเครื่องประดับ (หรือความสวยงามอันพึงปกปิดแก่ผู้ใด) เว้นแต่แก่สามีของนาง หรือบิดาของนาง หรือบิดาของสามีนาง หรือลูกชายของนาง (แม้ที่ติดจากสามีเดิม) หรือลูกชายของสามีนาง (แม้ที่ติดจากภรรยาอื่น) หรือพี่ชายน้องชายของนาง หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของนาง หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของนาง หรือพวกผู้หญิงของนาง หรือที่มือขวาของนางครอบครอง (ได้แก่ทาส และทาสี) หรือคนใช้ผู้ชายที่ไม่สนใจ (หรือหมดความรู้สึก) ทางเพศ หรือเด็กผู้ยังไม่รู้เรื่องของสงวนของผู้หญิง (เพราะไร้เดียงสา) และ จงอย่าให้นางกระเทิบเท้าของนาง เพื่อเครื่องประดับนางที่ซ่อนไว้อยู่那儿จะเป็นที่รู้จัก (เป็นเชิงยั่วเย้าผู้ชาย) และสุเจ้าทั้งมวลจงหันกลับลุแกโทษต่ออัลลอฮฺ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! เพื่อสุเจ้าจะได้เจริญ ”

24 : 60 ความว่า “ และบรรดาหญิงชาวผู้พัววัย (มีบุตร คือ หมดระดูแล้ว) ซึ่งนางไม่หวังที่จะสมรส (หมายถึงไม่มีความกำหนัด) ก็ไม่มีข้อตำหนิอันใดแก่นาง ถ้านางจะเปลื้องเสื้อผ้าของนางออกโดยไม่ได้เผยส่วนชวนมองของนาง แต่ (ถึงจะมีข้ออนุโลมเช่นนี้ก็ตาม) การที่นางเว้นได้จะดีกว่าสำหรับนาง (คือให้สวมเสื้อผ้ามิดชิด) และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงไต่ถามผู้ทรงรอบรู้ ”

33 : 59 ความว่า “ นบีเอ๋ย ! จงกล่าวแก่ภริยาทั้งหลายของเจ้า และลูกหญิงของเจ้า และพวกผู้หญิงของผู้ชายศรัทธาทั้งหลาย ให้นางกระชับเสื้อคลุมของนางให้มิดชิด (ให้รัดกุมเมื่อออกจากบ้าน) นั้นเป็นการเหมาะกว่าที่นางจะได้เป็นที่สังเกต (ว่าเป็นโหมมิใช่ทาส) แล้วจะได้ไม่ถูกเราะราน (หรือเกี่ยวพาราสีตามทาง) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ”

74 : 4 ความว่า “ ส่วนอาภรณ์ของเจ้านั้นจงรักษาความสะอาด ”

6 : 31 ความว่า “ ลูก ๆ ของอาดัมเอ๋ย ! จงแต่ง ซึ่งการแต่งกายของสุเจ้าให้เรียบร้อย (และมีมารยาทดี) ทุก ๆ (เวลา) นมาซ (และการอิบาดะฮ์อื่น ๆ) ”

7 : 32 ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ผู้ใดเล่า (มีสิทธิ์) ได้ห้ามความประณีตเรียบร้อย (ตามบัญญัติ) ของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงนำออกมา (คือทำให้เครื่องนุ่งห่มและเครื่องประดับ) สำหรับปวงบ่าวของพระองค์ และ สิ่งดีทั้งหลายแห่งเครื่องยังชีพ ”

และในอัล - ทะฮิษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ رَأَى رَجُلًا يَجُرُّ إِزْمَارَهُ فَجَعَلَ يَضْرِبُ الْأَرْضَ بِرِجْلِهِ وَهُوَ أَمِيرٌ عَلَى الْبَحْرَيْنِ وَهُوَ يَقُولُ : جَاءَ الْأَمِيرُ جَاءَ الْأَمِيرُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى مَنْ يَجُرُّ إِزْمَارَهُ بَطَرًا . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ได้เล่าว่า “ ท่านได้เห็นผู้ชายคนหนึ่งลากผ้าห่มของเขาโดยได้เดินเอาเท้าตบพื้น ขณะนั้นท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์เป็นเจ้าเมืองปกครองบะหฺรายน ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์จึงกล่าวว่า ‘ เจ้าเมืองได้มาแล้ว เจ้าเมืองได้ มาแล้ว ’ (และกล่าวว่า) ท่าน รุสูลุลลอฮ์ได้กล่าวว่า ‘ แท้จริงอัลลอฮ์ ไม่มองดูบุคคลที่ลากผ้าห่มอย่างหยิ่งยโส ’ ” (มุสลิม)

عَنْ أَبِي ذَرٍّ مَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ثَلَاثَةٌ لَا يَكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ : الْمَنَانُ الَّذِي لَا يُعْطِي شَيْئًا إِلَّا مَنَّهُ ، وَالْمُنْفِقُ سَلَعَهُ بِالْحَلْفِ الْفَاجِرِ ، وَالْمُسْبِرُ إِزْمَارَهُ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيُّ .

ท่านอบูซัรฺ รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " บุคคลสามจำพวกที่อัลลอฮ์จะไม่พูดกับพวกเขาในวันกิยามะฮ์ คือคนที่ชอบลำเลิก ซึ่งเขาจะไม่ให้สิ่งใดนอกจากเขาจะต้องลำเลิก คนที่จำหน่ายสินค้าของตนด้วยการสาบานเท็จ และคน (ผู้ชาย) ที่ทำให้ผ้าถุงของตนกรอม-เท้า " (มุสลิม อับูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

وَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : سَأَلْتُ أَبَا سَعِيدٍ عَنِ الْإِمْرَأَةِ فَقَالَ : عَلَى الْخَيْرِ سَقَطَتْ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِمْرَأَةُ الْمُسْلِمِ إِلَى نِصْفِ السَّاقِ وَلَا حَرَجَ أَوْ لَا جَنَاحَ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَعْبَيْنِ مَا كَانَ أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ فَهُوَ فِي النَّاسِ .
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالبُخَارِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอัब्ดุลเราะห์มาน รฎิยา ได้เล่าว่า " ฉัน ได้ถามอบูสะอีด ถึงเรื่องผ้าถุงเขาได้กล่าวว่า ท่านได้พบกับผู้เชี่ยวชาญแล้ว ท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา ได้กล่าวว่า ' ผ้าถุงของมุสลิม (ชาย) ถึงครึ่งหน้าแข้ง ไม่เป็นการลำบาก และไม่มียาบในสิ่งที่อยู่ระหว่างหน้าแข้งกับตาตุ่มทั้งสองข้าง สิ่งที่อยู่ต่ำกว่าตาตุ่มทั้งสองข้างลงไปอยู่ในขุมมรก ' " (อับูดาวูด บุคอรี และ นะสาอีย)

عَنْ جَرُّهَدٍ مِنْ أَصْحَابِ الصُّفَّةِ قَالَ : جَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَنَا وَفَخِذِي مُكْشَفَةً فَقَالَ : أَمَا عَلِمْتُمْ أَنَّ الْفَخِذَ عَوْرَةٌ .
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالبُخَارِيُّ .

ท่านญุรฮัด ซึ่งเป็นคนหนึ่งจากพวกที่อาศัยอยู่ในมัสนัดนบี ได้เล่าว่า " ท่านรสุลุลลอฮ์ ได้นั่งอยู่กับพวกเรา โดยที่ขาอ่อนของฉันทิ้งเปลือยอยู่ ท่านรสุลุลลอฮ์ได้กล่าวว่า ' ท่านไม่ทราบหรือว่าขาอ่อนนั้นเป็นอวัยวะที่พึงสงวน ' " (อับูดาวูด ตีรมิซีย และ บุคอรี)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَةُ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالبُخَارِيُّ .
وَلِأَبِي دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيِّ : مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ว่า " ท่านนบี ศ็อลลา ได้สาปแช่งผู้
ชายที่สวมเครื่องแต่งกายของผู้หญิง และผู้หญิงที่สวมเครื่องแต่งกายของผู้ชาย " (ออบูดาวูด และ
นะสาอีย)

ตัวบทของออบูดาวูด และญอบรอนีว่า " ผู้ใดเลียนแบบพวกหนึ่งเขาก็เป็นส่วนหนึ่งจาก
พวกนั้น "

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : يَرْحَمُ اللَّهُ نِسَاءَ الْمُهَاجِرَاتِ الْأُولَى لَمَّا نَزَلْنَ
وَلِيَضْرِبْنَ بِخُمْرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ شَقَقْنَ أَكْفَ مَرُوطِهِنَّ فَاخْتَرْنَ بِهَا .
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالبُخَارِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ ฎิยา ได้กล่าวว่า " อัลลอฮ์ได้โปรดเมตตาสงสารบรรดาผู้หญิงของพวก
ผู้อพยพรุ่นแรก ๆ เมื่อโองการที่ (มีความหมาย) ว่า ' และพวกนางจะต้องดึงผ้าคลุมบนศีรษะของ
พวกนางมาปิด ทรวงอก ของพวกนาง ' ได้ประทานลงมา พวกนางได้ฉีกผ้าถุงของพวกนาง และ
นำไปใช้เป็นผ้าคลุมศีรษะ " (ออบูดาวูด และ บุคอรี)

عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دَخَلَتْ عَلَى النَّبِيِّ وَعَلَيْهَا ثِيَابٌ
رِفَاقٌ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَقَالَ : يَا أَسْمَاءُ ! إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا بَلَغَتْ الْحَيْضَ لَمْ يَصْلَحْ لَهَا
أَنْ يَرَى مِنْهَا إِلَّا هَذَا وَهَذَا وَأَشَارَ إِلَى وَجْهِهِ وَكَفَيْهِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า " แท้จริง อัสมาอุ บุตรของอบูบักรฺ ฎิยาได้เข้าพบท่านนบี
โดยทล่อนสวมเสื้อผ้าบาง ๆ ท่านได้เบือนหน้าหนีทล่อน และกล่าวว่า ' โอ้อัสมาอุ ! แท้จริงผู้หญิง
นั้น เมื่อถึงวัยมีประจำเดือนแล้วไม่ควรที่ทล่อนจะเผยให้ผู้อื่นเห็นส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย นอกจาก
นี้..และนี้.. ท่านได้ชี้ไปที่ใบหน้าของท่าน และมือทั้งสองข้างของท่าน ' " (ออบูดาวูด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ : صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا : قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ
يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٍ عُمَارِيَّاتٌ مُمِيلَاتٌ مَاتِلَاتٌ مَرُوضُهُنَّ كَاسِنَّةٍ

الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ مِنْهَا ، وَإِنْ مَرِحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةٍ كَذَا
وَكَذَا . مَرَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รุฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " สองจำพวกจากชาวนรกที่ฉันยังไม่เคยเห็น คือ กลุ่มชนที่มีแส้เหมือนหางวัว พวกเขาจะใช้มันเขียนประชาชนและพวกผู้หญิงที่สวมเสื้อผ้า (แต่เหมือน) เปลือยกายยั่ววนให้หันเหออกจากทางนำ หัวของหล่อนเหมือนตะโพงกอรูที่เอียง พวกผู้หญิงเหล่านั้นจะไม่ได้เข้าสวรรค์ และจะไม่ได้พบกลิ่นของมัน และแท้จริงกลิ่นของมันจะพบได้จาก ระยะทางเท่านั้น และเท่านั้น " (มุสลิม)

3.2 การวางตัวกับต่างเพศและเพศเดียวกัน

จากอัล - กุรอ่าน

24 : 30 ความว่า " (มุฮัมมัด) จงกล่าวแก่ชายผู้ศรัทธาทั้งหลาย ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาต่ำ (อย่าทำชั่วทางสายตาด้วยการมองหญิงเชิงเสน่ห์หา หรืออ่านหนังสือลามก หรือดูทีวีหรือภาพยนตร์ชั่ว) "

24 : 31 ความว่า " และ (มุฮัมมัด) จงกล่าวแก่หญิงผู้ศรัทธาทั้งหลาย ให้พวกนางลดสายตาลงต่ำ (อย่าชมม้วยตาแลผู้ชาย) "

33 : 32 ความว่า " ภริยาทั้งหลายของนบีเอ๋ย ! พวกเธอไม่เหมือนผู้ใดในหมู่หญิงอื่น(เพราะต้องติดต่อกับชนทุกชั้นในเรื่องอบรม เพราะได้รับความรู้จากท่านนบีฯ คือลา) ถ้าพวกเธอสำรวมตน จากความชั่ว ก็จงอย่า(ดัดเสียง) พูดจาเพราะพริ้งนัก(จนเกินงามกับชายแปลกหน้า) มิฉะนั้นผู้ที่ในดวงใจของเขามีโรค(แห่งความคิดชั่ว) อยู่แล้ว จะคิดลวนลาม (เพราะเสียงของสตรี บางครั้งเร้าอารมณ์ชายใจต่ำ) แต่จงพูดด้วยถ้อยคำอ่อนโยน "

33 : 33 ความว่า " และ จงอยู่ในเหยาเรือนของพวกเธอ และจงอย่าเที่ยวอวดความสวยงาม (แห่งเรือนร่างหรือแต่งกายอวด) เช่น การอวดความสวยงามแห่งสมัยงามแต่ก่อนนี้ "

ในอัล - หะดีษ

عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านสะฮัล บิน สะอูด ได้เล่าจากท่านรَسُولุลลอฮฺ คือเล่า ซึ่งได้กล่าวว่า " ผู้ใดรักษา ความบริสุทธิ์ของสิ่งที่อยู่ระหว่างขากรรไกรทั้งสอง และสิ่งที่อยู่ระหว่างขาทั้งสอง (คือปากและ อวัยวะเพศ) ฉัน จะรับรองสวรรค์สำหรับเขา " (อัล - บุคอรี)

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ ثَلَاثُهُمُ الشَّيْطَانُ . رَوَاهُمَا التِّرْمِذِيُّ .

ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือเล่า ได้กล่าวว่า " ชายคนใดไม่ควรอยู่กับหญิงหนึ่งคนตามลำพัง เพราะชัยฏอนจะเป็นบุคคลที่สามของพวกเขา " (ตีรมิซีย)

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِيَّاكُمْ وَالذُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ . فَقَالَ رَجُلٌ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَرَأَيْتَ الْحَمَوَ قَالَ : الْحَمَوُ الْمَوْتُ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอุกฺบะฮฺ บิน อามิรฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " พวกท่าน จงระวังการเข้าไปพบพวกผู้หญิง ได้มีชายคนหนึ่งกล่าวขึ้นว่า ' โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! โปรดบอกฉัน เกี่ยวกับญาคินของฝ่ายสามี ท่านได้กล่าวว่า ญาคินของฝ่ายสามี คือ ความตาย ' " (บุคอรี มุสลิม และ ตีรมิซีย)

عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا تَلْجُوا عَلَى الْمُغِيبَاتِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْهَرِي مِنْ أَحَدِكُمْ مَجْرَى الدَّمِ . قُلْنَا : وَمِنْكَ قَالَ : وَمِنْنِي وَلَكِنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ .

ท่านญาบิร รฎิยาได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ท่านทั้งหลายอย่าเข้าไปพบหญิงที่สามีไม่อยู่ เพราะความจริง ชัยฏอน มันจะวิ่งอยู่ที่คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่าน เหมือนการวิ่งของเลือด พวกเขาได้กล่าวว่า และที่ท่านด้วยหรือ ? ท่านนบีตอบว่า และที่ฉันด้วย แต่อัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือฉันให้ชนะมัน ดังนั้นฉันจึงปลอดภัย " (ตีรุมิซีย)

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي مَخْرَمٍ فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ امْرَأَتِي حَرَبَتْ حَاجَةً وَكَتَبْتُ فِي غُرُورَةٍ كَذًا وَكَذَا قَالَ : اَرْجِعْ فَحُجِّ مَعَ امْرَأَتِكَ . رَوَاهُ الْأَمْرِيُّ وَلِلسَّلَامِ : إِلَّا لَا يَبْتَغِي رَجُلٌ عِنْدَ امْرَأَةٍ تَيْبٍ إِلَّا أَنْ يَكُونَ نَاكِحًا أَوْ ذَا مَخْرَمٍ .

ท่านอิบนิ อับบาส รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ผู้ชายจะต้องไม่อยู่ตามลำพังกับผู้หญิง นอกจากต้องมีญาติที่ห้ามแต่งงานกัน (ร่วมอยู่ด้วย) ชายคนหนึ่งได้ลุกขึ้นยืนแล้ว กล่าวว่า ' โอ้ ท่านรَسُولุลลอฮ์ ! ภรรยาของฉันได้ออกไปทำหัจญ์ และฉันก็ถูกเกณฑ์ให้ออกไปในสงครามนั้นนั้น ' ท่านนบีได้กล่าวว่า ' ท่านจงกลับไป และทำหัจญ์ร่วมกับภรรยาของท่านเถิด ' " (บุคอรี มุสลิม อับดาวูด และ ตีรุมิซีย)

และคำตอบของมุสลิมว่า " พึงทราบเถิด ผู้ชายจะไปนอนค้างแรม (ตามลำพัง) กับหญิงหม้ายคนใดไม่ได้ นอกจากเขาจะเป็นคู่ครอง หรือญาติที่แต่งงานกันไม่ได้ "

عَنْ يَحْيَى بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ : قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ عَوْرَاتُنَا مَا نَأْتِي مِنْهَا وَمَا نَذَرُ ؟ قَالَ : اخْفِظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجِكَ أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِذَا كَانَ الْقَوْمُ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ ؟ قَالَ : اللَّهُ أَحَقُّ أَنْ يُسْتَحْيَى مِنْهُ مِنَ النَّاسِ . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ . وَلِلْبُخَارِيِّ بَعْضُهُ .

ท่านบะซุซ บิน หะกิม ได้ทราบจากบิดาของท่าน ซึ่งทราบจากปู่ของท่าน ได้เล่าว่า “ ฉันได้กล่าวว่า โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ! อวัยวะที่พึงสงวนของเรานั้น มีที่ใดบ้างที่เราต้องปกปิดอย่างมิดชิด และ มีที่ใดบ้างที่เราไม่ต้องปกปิด ท่านรสุลุลลอฮฺได้ตอบว่า จงรักษาอวัยวะที่ต้องสงวนของท่าน (ให้พ้นจากทุกคน) นอกจากภรรยาของท่านหรือ บุคคลที่มีอวัยวะของท่านปกครองอยู่(คือทาสีที่แต่งงานกับท่าน) ฉันได้กล่าวอีกว่า โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ! เมื่ออยู่ปะปนกันแล้ว ท่านได้ตอบว่า ถ้าหากท่านมีความสามารถที่จะไม่ให้ใครแลเห็นมัน(อวัยวะที่พึงสงวน) อย่างจริงจังแล้ว ก็อย่าให้ใครได้แลเห็นมันเลย ฉันได้กล่าวอีกว่า โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ! เมื่อใครคนหนึ่งอยู่ตามลำพังแล้ว ท่านได้ตอบว่า ควรจะอายอัลลอฮฺ ยิ่งกว่าอายมนุษย์ด้วยกัน ” (ออบูดาวูด ติรมิซีย นะสาอีย แต่ดับทบางตอนเป็นรายงานของบุคอรี)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْمَرَةِ الرَّجُلِ وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْمَرَةِ الْمَرْأَةِ وَلَا يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فِي تَوْبٍ وَاحِدٍ وَلَا تُفْضِي الْمَرْأَةُ إِلَى الْمَرْأَةِ فِي التَّوْبِ الْوَاحِدِ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ .

ท่านอบูสะอิดได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ ผู้ชายจะต้องไม่มองอวัยวะที่พึงสงวนของผู้ชาย และผู้หญิงจะต้องไม่มองอวัยวะที่พึงสงวนของผู้หญิง และ ผู้ชายจะต้องไม่เปิดเผยร่างกายอยู่ในผ้าผืนเดียวกันกับผู้ชาย และ ผู้หญิงก็จะต้องไม่เปิดเผยร่างกายอยู่ในผ้าผืนเดียวกันกับผู้หญิง ” (มุสลิม ออบูดาวูด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : خَرَجْتُ سَوْدَةَ بِنْتُ زَمْعَةَ لَيْلًا فَرَأَاهَا عُمَرُ فَعَرَفَهَا فَقَالَ : إِنَّكَ وَاللَّهِ يَا سَوْدَةُ مَا تَخْفَيْنَ عَلَيْنَا فَرَجَعْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي حُجْرَتِي يَعْشَى فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ وَإِنَّ فِي يَدِهِ لَعَرَقًا فَأَنْزَلَ عَلَيْهِ فَرَفَعَ عَنْهُ وَهُوَ يَقُولُ : قَدْ أُذِنَ لَكُنْ أَنْ تَخْرُجْنَ لِحَوَانِجِكُنْ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียา ได้เล่าว่า “ เสาดะฮฺ บุตรสาว ซัมอะฮฺ ได้ออกไปในเวลากลางคืน ท่านอุมัรได้เห็นหล่อน และรู้ว่าเป็นหล่อน จึงได้กล่าวว่า แท้จริงเธอ โอ้เสาดะฮฺ ! เธอไม่

สามารถหลบพวกเราไปได้ หล่อนจึงกลับไปหาท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งขณะนั้นท่านกำลังรับประทานอาหารค่ำอยู่ในห้องของฉันทน์ เสด็จฯ ได้เล่าเรื่องดังกล่าวให้ท่านฟัง และความจริงในมือของท่านยังมีกระดูกติดเนื้ออยู่ ะหิยได้ลงมายังท่านและถูกยกขึ้นไป ท่านกล่าวว่า ' ความจริงพวกเธอ (พวกผู้หญิง) ได้รับอนุญาตให้ออกไป (นอกบ้าน) เพื่อทำธุระของพวกเธอได้ ' " (บุคอรี และมุสลิม)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : قَدْ أَذِنَ اللَّهُ لَكُنَّ أَنْ تَخْرُجْنَ لِحَوَائِجِكُنَّ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎิยา ได้เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลา ได้กล่าวว่า " โอ้สตรีเอ๋ย ! เธอได้รับอนุญาตจากอัลลอฮฺให้ออกนอกบ้านได้ตามที่เธอประสงค์ " (บุคอรี)

عَنْ جَرِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نَظَرِ النِّجَاةِ فَقَالَ : اصْرِفْ بَصَرَكَ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ .

ท่านญะรียร รฎิยา ได้เล่าว่า " ฉันได้ถามท่านนบี ศ็อลลา ถึงการมองโดยบังเอิญ ท่านตอบว่า จงเบี่ยงสายตาของท่าน " (มุสลิม ออบูดาวูด ตริมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : يَا عَلِيُّ لَا تَتَّبِعِ النَّظْرَةَ فَإِنَّ لَكَ الْأُولَى وَلَبَسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอะลีย รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านกล่าวว่า " โอ้ อะลีย ! เจ้าจงอย่าติดตามการมองดูด้วยการมองดู เพราะความจริงที่ยินยอมให้ท่านนั้น คือการมองครั้งแรก และที่ไม่ยินยอมให้ท่านคือการมองครั้งหลัง " (ออบูดาวูด และ ตริมิซีย)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخْتَبِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُسَرِّجَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَقَالَ : أَخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ وَأَخْرِجُوا فُلَانًا وَأَخْرِجُوا عَمْرُ فُلَانًا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอับนิ อับบาส รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้สาปแช่งพวกผู้ชายที่ดัดจริตเป็นผู้หญิง และพวกผู้หญิงที่ดัดจริตเป็นผู้ชาย และท่านได้กล่าวว่า ' พวกท่านทั้งหลายจงขับไล่พวกมันออกไปให้พ้นบ้านของพวกท่าน ' และท่านนบีได้เคยขับไล่คนคนหนึ่งออกไป และท่านอุมร์ก็ได้ขับไล่คน ๆ หนึ่งออกไป " (บุคอรี)

وَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمُخَنَّثٍ قَدْ خَضَبَ يَدَيْهِ وَرَجُلٍ بِالْحِنَاءِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَا بَالُ هَذَا ؟ فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ يَشَبُّهُ بِالنِّسَاءِ فَأَمَرَهُ فَنَفِيَ إِلَى النَّجْعِ قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا قَتَلَهُ قَالَ : إِنِّي نَهَيْتُ عَنْ قَتْلِ الْمُصَلِّينَ .
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

" และได้มีผู้นำตัวคนที่ดัดจริตเป็นผู้หญิง ซึ่งได้ข้อมมือและเท้าทั้งสองข้างของเขาด้วยใบเทียนมาหาท่านนบี คือลา ท่านนบี คือลาได้กล่าวว่า ' คน ๆ นี้เป็นอย่างไร ? ' พวกเขตอบว่า ' โอ้ท่านรสูลุลลอฮฺ ! เขาทำตัวเหมือนพวกผู้หญิง ' ท่านจึงออกคำสั่งให้จัดการกับผู้นั้น เขาจึงถูกเนรเทศไปที่บาเกียฮะฮฺ พวกเขาได้กล่าวว่า ' โอ้ท่านรสูลุลลอฮฺ ! พวกเราจะฆ่าเขา (ไหม ?) ' ท่านนบีกล่าวว่า ' ฉันถูกห้ามจากการฆ่าคนที่นมาซ ' " (อับูดาวูด)

4. ข้อปฏิบัติบางประการ

หญิงมีประจำเดือนหรือมีระดู

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ : بَيْنَا أَنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُصْطَبِعَةً فِي خِمِيلَةٍ ، خِصْتُ فَأَسْكَلْتُ ، فَأَخَذْتُ يَتَابَ حَيْضَتِي ، فَقَالَ : [أَقْسَمْتُ] فَقُلْتُ : نَعَمْ ، فَدَعَانِي فَأَصْطَبَعْتُ مَعَهُ فِي الْخِمِيلَةِ .

ท่านหญิงอุมมิล สะละมะฮฺ ได้เล่าว่า " ขณะที่ฉันกับท่าน นบี คีอิล ๗ นอนอยู่บนผ้าสี
 เหลี่ยมที่ทำจากขนสัตว์ บังเอิญฉันมีประจำเดือน ฉันจึงลุกขึ้นออกไปอย่างเงียบๆ ฉันได้สวมใส่ผ้า
 สำหรับขับประจำเดือน ท่านได้กล่าวว่า ' เธอมีนิฟาซหรือ? ' ฉันตอบว่า ' ค่ะ ' ท่านได้เรียกฉันมา
 ฉันจึงลงนอนอยู่ข้างท่านบนผ้าผืนนั้น " (อัล - บุคอรี กิตาบุลญูญ)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : كَانَ إِحْدَانَا إِذَا كَانَتْ حَائِضًا أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
 فَتَأْتِي زِيَارَةً ثُمَّ يَبَايِسُهَا . مُسْلِمٌ

ท่านหญิงอาอิชะฮฺกล่าวว่า " เมื่อผู้ใดในหมู่พวกเราเป็นประจำเดือน ท่านรَسُولุลลอฮฺ คีอิล ๗
 ก็สั่งให้นุ่งผ้ารัด แล้วท่านก็ถูกต้องตัวของนาง " (มุสลิม บทที่ 2 บาบที่ 27)

عَنْ مَيْمُونَةَ قَالَتْ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَبَايِسُ نِسَاءَهُ فَوْقَ
 الْإِزَارِ وَهُنَّ حَيْضٌ .

ท่านหญิงมัยมูนะฮฺเล่าว่า " ท่านนบี คีอิล ๗ ได้จับต้องภริยาของท่าน ส่วนบนที่เหนือจาก
 ที่ผ้ารัดไว้ ระหว่างที่นางมีระดู " (มุสลิม บทที่ 2 และبابที่ 27)

عَنْ عَائِشَةَ لَمَّا سَأَلَتِ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ غُسْلِ الْمَحِيضِ فَقَالَ :
 تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا وَسِدْرَهَا فَتَطْهَرُ فَتُخْسِنُ الطَّهْرَ ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا
 فَتَذْكُهُ ذِكًّا شَدِيدًا حَتَّى يَبْلُغَ شَوْوَنَ رَأْسِهَا ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ ثُمَّ تَأْخُذُ فِرْصَةً
 مُمَسَّكَةً فَتَطْهَرُ بِهَا فَقَالَتْ أَسْمَاءُ : وَكَيْفَ تَطْهَرُ بِهَا ؟ فَقَالَ : سُبْحَانَ اللَّهِ !
 تَطْهَرِينَ بِهَا . فَقَالَتْ عَائِشَةُ : تَتَّبِعِينَ أَمْرَ الدَّمِ .

وَفِي رِوَايَةٍ : قَالَ : خُذِي فِرْصَةً مُمَسَّكَةً فَتَوَضَّئِي بِهَا ثَلَاثًا وَاسْتَخْيِي النَّبِيَّ ﷺ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَغْرِضِي وَجْهَهُ فَقَالَتْ عَائِشَةُ : نَعَمْ النِّسَاءُ نِسَاءُ الْأَنْصَارِ لَمْ يَكُنْ
 يَمْنَعُهُنَّ الْحَيَاءُ أَنْ يَتَّقِيَهُنَّ فِي الدِّينِ . مَرَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า " แท้จริง อัสมอาได้เรียนถามท่านนบี คืออะไร ถึงการอาบน้ำชำระหลังเลือดประจำเดือนหมด (ในแต่ละเดือน) ท่านได้ตอบว่า ให้พวกเธอคนหนึ่งนำน้ำและใบพุทรามาแล้วจัดการอาบน้ำชำระอย่างดี ต่อจากนั้นให้รดศีรษะด้วยน้ำ และถูอย่างแรงจนทั่วถึงโคนผม เสร็จแล้วให้รดน้ำจนทั่วทั้งร่างหลังจากนั้นจึงเอาสาลีที่อบกลิ่นขมดเชียงมาทำความสะอาดด้วยการถูที่ช่องคลอด หลังจากนั้นอัสมอาได้กล่าวขึ้นว่า หล่อนจะใช้มันทำความสะอาดอย่างไร? ท่านนบี ได้กล่าวว่า สุกหนัลลอฮฺ ! ให้เธอใช้มันในการทำความสะอาดนะซิ ท่านหญิงอาอิชะฮฺจึงกล่าวว่า ให้เธอใช้มันติดตามรอยเลือด (คือใช้มันถูไว้ที่ช่องคลอด) "

และในบางรายงานว่า ท่านนบีได้กล่าวว่า " ให้เธอเอาสาลีอบกลิ่นขมดเชียง (ถูไว้ที่ช่องคลอด) แล้วต่อจากนั้น ให้เธอทำวุฎูโดยมีสาลี (ถูอยู่ที่ช่องคลอดนั้น) ท่านได้กล่าวอย่างนี้สามครั้ง และท่านนบีเกิดความกระตือรือร้นเป็นอันมาก ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้กล่าวว่า สุภาพสตรีที่ดีที่สุดคือ สุภาพสตรีชาวอันศอรุ แท้จริงความอายไม่สามารถยับยั้งพวกหล่อนจากการแสวงหาความเข้าใจเรื่องศาสนาได้ "

وَبَعَثَ نِسَاءً إِلَى عَائِشَةَ بِالْمَرْجَةِ فِيهَا الْكُرْسُفُ فِيهِ الصُّفْرَةُ فَقَالَتْ : لَا تَجْلُنَ حَتَّى تَرَيْنَ الْقِصَّةَ الْبَيْضَاءَ تُرِيدُ بِذَلِكَ تَمَامَ الطُّهْرِ مِنَ الْحَيْضَةِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمَالِكٌ .

" ได้มีพวกผู้หญิงส่งภาชนะเล็ก ๆ ใบหนึ่งที่ใช้รองอุจจาระไปให้ท่านหญิงอาอิชะฮฺ โดยที่ภาชนะนั้นบรรจุสาลีเป็นเม็ดสีเหลือง (สีน้ำล้างเนื้อ) ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้กล่าวว่า พวกเธออย่าเพิ่งรีบด่วน (อาบน้ำมุขลุเพื่อไปนมาซ) จนกว่าจะเห็นน้ำขาว ๆ ไหลออกมา ท่านหญิงอาอิชะฮฺหมายถึง ให้เลือดประจำเดือนหยุดอย่างสมบูรณ์ (ก่อนแล้วจึงอาบน้ำมุขลุ) " (บุคอรี และ มาลิก)

عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ تَخْتَنُ بِالْمَدِينَةِ فَقَالَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَا تَهْكِي فَإِنَّ ذَلِكَ أَخْطَى لِلْمَرْأَةِ وَأَحَبُّ إِلَى الْبُعْلِ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتَّبْرِيُّ وَالْحَاكِمُ . وَفِي لَفْظِهِ : كَانَ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَةٌ يَقَالُ لَهَا أُمُّ عَطِيَّةَ تَخْفِضُ الْجَوَامِرَ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَا أُمَّ عَطِيَّةَ اخْفِضِي وَلَا تَهْكِي فَإِنَّهُ أَنْضَرُ لِلْوَجْهِ وَأَخْطَى عِنْدَ الرَّوْحِ .

ท่านอุมมิล อะฎียะฮฺ ฎะฮฺรียะฮฺ ฎะฮฺรียะฮฺ ได้เล่าว่า " แท้จริงมีผู้หญิงคนหนึ่งเคยทำการขลิบปลายอวัยวะเพศ (เม็ดละมุด) สตรี ที่นครมะดีนะฮฺ ท่านนบี คือลา ได้กล่าวแก่หล่อนว่า ' เธออย่าขลิบมาก เพราะมันเป็นส่วนดีของผู้หญิง และมันทำให้สามีรัก ' " (อับดุลวาด ฎอบรอนี และ หากิม)

และด้วยบทของหากิมว่า " ที่นครมะดีนะฮฺ มีผู้หญิงคนหนึ่งเรียกกันว่า ทำหน้าที่ขลิบปลาย (เม็ดละมุด) ของพวกทาสหญิง ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวแก่หล่อนว่า ' เธอจงลดลงและอย่าขลิบมาก เพราะมันเป็นราศีแก่ใบหน้า และเป็นส่วนดีสำหรับสามี^{๙๕} ' "

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الرَّجُلِ جِدُّ الْبَلَلِ وَلَا يَذْكُرُ اخْتِلَامًا ، قَالَ : يَغْتَسِلُ . وَعَنِ الرَّجُلِ يَرَى أَنْ قَدْ اخْتَلَمَ وَلَا يَجِدُ الْبَلَلِ قَالَ : لَا غُسْلَ عَلَيْهِ ، فَقَالَتْ أُمُّ سَلِيمَ : الْمَرْأَةُ تَرَى ذَلِكَ أَعْلَيْهَا غُسْلٌ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، إِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَاتُ الرِّجَالِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า " มีผู้ถามท่านนบี คือลา ถึงเรื่องชายคนหนึ่งทีพบรอยเปียกแต่นึกไม่ออกว่าเขาฝัน ท่านนบีตอบว่า ' เขาต้องอาบน้ำชำระ ' และถามถึงชายอีกคนหนึ่งทีรู้ตัวว่าเขาฝันแต่ไม่พบรอยเปียก ท่านนบีตอบว่า ' เขาไม่ต้องอาบน้ำ ' ดังนั้น อุมมุ สุลัยมุ ได้ถามขึ้นว่า ' ผู้หญิงทีพบอย่างนั้น หล่อนต้องอาบน้ำชำระหรือไม่ ? ' ท่านนบีตอบว่า ' ใช่ ต้องอาบน้ำชำระ เพราะความจริงผู้หญิงก็เหมือนกับผู้ชาย ' " (อับดุลวาด และ ตีรฺมิซีย)

5. เรื่องความรัก

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : حُبُّكَ الشَّيْءَ يَمِينِي وَيَسْمُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالْإِسْمَاعِيلِيُّ أَخْمَدُ .

^{๙๕} นอกจากอิสลามได้ลดจำนวนภรรยาจากที่ชายสามารถมีได้นับไม่ถ้วนให้เหลือ เพียงสี่คนแล้ว (ป้องกันการเกิดโรคภัยซึ่งทำให้ชายไม่ต้องเที่ยวนอกบ้าน และหญิงมีโอกาสแต่งงาน) ยังได้ลดและแก้ไขประเพณีที่ปฏิบัติต่อหญิงและทาสที่ถูกตัดเม็ดละมุด เพื่อความสุขของครอบครัว สุขภาพ สิทธิ และความเป็นธรรมแก่ผู้หญิงด้วย

ท่านอบู ดุรฺดาอฺ ฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ การที่ท่านรักสิ่งหนึ่งนั้น มันจะทำให้ตาบอด และหูหนวก ” (อบูดาอูด และ อะหมัด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَحَبُّ حَيْثُكَ هَوْنًا مَا عَسَى أَنْ يَكُونَ بَغِيضَكَ يَوْمًا مَا . وَأَبْغَضُ بَغِيضِكَ هَوْنًا مَا عَسَى أَنْ يَكُونَ حَيْثُكَ يَوْمًا مَا مَوَاهُ التَّذْمِنُ وَالْيَهْقَى . الطَّبْرَانِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ จงรักคนรักของท่านแต่เพียงปานกลาง เพราะสักวันเขาอาจเป็นคนที่ท่านชิงชัง และจงชิงชังคนที่ท่านชิงชังแต่เพียงปานกลาง เพราะสักวัน เขาอาจเป็นคนที่ท่านรัก ” (ตีรฺมิซียฺ บัยฮะกียฺ และ ฏอบรอนียฺ)

6 การคบเพื่อน

ในอัล - กุรฺอานกล่าวไว้ว่า

9 : 71 ความว่า “ ชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธาต่างเป็นมิตรต่อกัน พวกเขากำชับกันในการดีงาม และห้ามปรามการชั่ว และดำรงนมาซ และบริจาคซะกาต และเชื่อฟังและปฏิบัติตามอัลลอฮฺและรَسُولของพระองค์ เหล่านี้อัลลอฮฺจะทรงเมตตาแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ”

3 : 27 ความว่า “ จงอย่าให้ผู้ศรัทธายึดเอาผู้ปฏิเสธ (หลักการอิสลาม) เป็นมิตร อื่นไปจากบรรดาผู้ศรัทธา ”

60 : 8 ความว่า “ อัลลอฮฺมิได้ทรงห้ามสุเจ้า (มิให้คบเป็นมิตร) เกี่ยวกับบรรดาผู้มีได้รุกรานสุเจ้าในเรื่องศาสนา และมิได้ขับไล่สุเจ้าออกจากแหล่งอาศัยของสุเจ้าที่สุเจ้าจะเฝ้าดูพวกเขา และปฏิบัติโดยยุติธรรมต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักผู้มีความยุติธรรม ”

60 : 9 ความว่า “ อัลลอฮฺเพียงแต่ห้ามสุเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้รุกรานสุเจ้า ในเรื่องศาสนาและขับไล่สุเจ้าออกจากที่อาศัยของสุเจ้า และช่วยเหลือ (ผู้อื่น) ในการขับไล่สุเจ้า ที่สุเจ้าจะผูกมิตรกับพวกเขา ส่วนผู้ใดผูกมิตรกับพวกเขา เหล่านี้พวกเขาเป็นผู้อธรรม ”

- 60 : 1 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงอย่าคบศัตรูของฉันทัน (อัลลอฮ์) และศัตรูของสุเจ้าเป็นมิตร "
- 3 : 117 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงอย่าคบ (ผู้ใดในการป้องกันตนเอง) เป็นมิตรสนิท อื่นจากพวกของสุเจ้า พวกเขาไม่วายที่จะทำให้สุเจ้าเสื่อม พวกเขารักสิ่งที่จะให้ทุกข์แก่สุเจ้า แน่จนได้ปรากฏ การเกลียดชังยิ่งจากปากของพวกเขา (ได้แก่พวกยิวที่เป็นปรปักษ์ที่มะดีนะฮ์) และอันใดที่ซ่อนอยู่ในอกของพวกเขา นั้นร้ายยิ่งกว่า "
- 5 : 57 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงอย่าเอาบรรดาเหล่านั้นเป็นเพื่อน ผู้ถือเอาศาสนาของสุเจ้าเป็นการเยาะเย้ยและล้อเล่น "
- 5 : 51 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงอย่าเอายิวและคริสต์เป็นพันธมิตร (เช่นในยามสงคราม) พวกเขาดังเป็นเพื่อนกันและกัน (มีอุดมคติคล้ายกัน) "
- 4 : 89 ความว่า " พวกเขา (พวกสับลับ) ใครที่จะให้สุเจ้า (มุสลิม) ปฏิเสธ ยิ่งที่พวกเขาได้ปฏิเสธ แล้วสุเจ้าจะได้เสมอกับ (เป็นพวกเดียวกันกับ) เขา ดังนั้น จงอย่ายึดเอาหมู่พวกเขาเป็นเพื่อน จนกว่าพวกเขาจะ (เสียสละ) อพยพในทางของอัลลอฮ์ "
- 6 : 68 ความว่า " และเมื่อเจ้าเห็นบรรดาผู้พูดไร้สาระ (ตากถาง) เกี่ยวกับโองการของเรา ดังนั้น จงหันห่างจากพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะมัวคุ่นในเรื่องอื่นจากนั้น "
- 9 : 23 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงอย่ายึดเอาพ่อของสุเจ้า และพี่น้องของสุเจ้าเป็นเพื่อน (เพื่อเป็นศัตรูต่อผู้ศรัทธา) ถ้าพวกเขารักการปฏิเสธเหนือการศรัทธา และ ผู้ใดในหมู่สุเจ้าเอาพวกเขาเป็นเพื่อน ดังนั้น เหล่านี้พวกเขาเป็นผู้ปฏิบัติการอธรรม "
- 4 : 38 ความว่า " และผู้ใดมีมารเป็นสหาย (แทนที่จะมีลาอิกะฮ์เป็นมิตร) ดังนั้นมันเป็นสหายที่เลวทราม "
- 7 : 80 - 81 ความว่า " และ (เราได้ส่ง) ลูฏ เมื่อเขากล่าวแก่ประชาชนของเขาว่า พวกท่านประกอบการลามกซึ่งไม่มีผู้ใดในสากลโลก (ในมนุษยชาติ) ได้กระทำมาก่อนกระนั้นหรือ ? "

" แท้จริงพวกท่านเข้าหาผู้ชายด้วยความกำหนัดแทน (ไปหา) ผู้หญิง ไซ้แต่เท่านั้น พวกท่านเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน "

และจากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي رَمِيحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ عَشْرِ :
عَنِ الْوَشْرِ ، وَالْوَشْمِ ، وَالتَّقِ ، وَعَنْ مُكَامَّةِ الرَّجُلِ الرَّجُلَ بِغَيْرِ شِعَامٍ ، وَعَنْ
مُكَامَّةِ الْمَرْأَةِ الْمَرْأَةَ بِغَيْرِ شِعَامٍ ، وَأَنْ يَجْعَلَ الرَّجُلُ فِي أَسْغَلِ ثِيَابِهِ حَرِيرًا مِثْلَ
الْأَعَاجِمِ ، أَوْ يَجْعَلَ عَلَى مَنْكِبَيْهِ حَرِيرًا مِثْلَ الْأَعَاجِمِ ، وَعَنِ النَّهْيِ ،
وَمَرْكُوبِ النَّمُورِ ، وَلِبْسِ الْخَاتَمِ إِلَّا لِدَيِّ سُلْطَانٍ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ النَّسَائِيُّ .

ท่านอบูรอยหานะฮฺได้เล่าว่า " ท่านนบี ศ็อลลา ได้ห้ามจาก 10 ประการ คือ (1) การ
กรอพื้น (2) การสัก (3) การถอนผม (4) การนอนเปลือยกายอยู่ด้วยกันระหว่างผู้ชายและผู้ชาย
โดยไม่มีผ้าคลุมร่าง (5) การนอนเปลือยกายอยู่ด้วยกันระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิง โดยไม่มีผ้าคลุมร่าง
(6) การที่ผู้ชายเอาผ้าไหมไว้ใต้เสื้อของเขาเหมือนชาวอะญาฮ์ (คนนอกศาสนา หรือ (7) เอาผ้าไหม
พาดที่บ่าทั้งสองข้างเหมือนชาวอะญาฮ์ (8) ห้ามการแข่งชิง (9) การขี่เสือ (แสดงความยิ่งใหญ่)
(10) การสวมแหวน (เพื่อให้คนเกรงขาม) นอกจากผู้มีอำนาจ " (ออบูดาวูด และ อัน - นะสาอีย)

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا
تَبَاغَضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَدَابَرُوا ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ
لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอะนัส บิน มาลิก รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา ได้กล่าวว่า พวกท่านจะ
อย่าเกลียดกัน จงอย่าอิจฉากัน จงอย่าตัดสัมพันธ์กัน จงเป็นบ่าวของอัลลอฮฺที่เป็นพี่น้องกัน และ
ไม่อนุมัติให้มุสลิมขาด (โกรธและไม่พูดกับ) พี่น้องของเขา (รวมทั้งพี่น้องมุสลิมทุกๆไป) เกิน
3 วัน " (อัล - บุคอรี)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِذَا مَاتَ صَاحِبُكُمْ فَدَعُوهُ وَلَا تَقْمُوا فِيهِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รุฎียาได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า เมื่อเพื่อนของพวกท่านได้เสียชีวิตลง พวกท่านจงปล่อยเขา และพวกท่านอย่ากล่าวร้ายเขา " (อับูดาวูด)

7. การแต่งงานและโทษของการละเมิดประเวณี

7.1 อิสลามสนับสนุนให้แต่งงาน (ห้ามการละเมิดประเวณี)

- (1) การแต่งงานเป็นแบบอย่างของบรรดารَسُولุลลอฮฺและของนบีคือลา

ดังปรากฏในอัล - กุรอ่าน และหะดีษ

13 : 38 ความว่า " และโดยแน่นอนยิ่ง เราได้ส่งบรรดารَسُولก่อนหน้าเจ้า (มุฮัมมัด) และเราได้ทำให้เขาทั้งหลายมีภรรยาและบุตร "

عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ : الْحَيَاءُ وَالْتِمَظُّرُ وَالسَّوَاكُ وَالنُّكَّاحُ . رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ بِسَنَدٍ حَسَنٍ .

ท่านอับูอัยยูบ รุฎียาได้กล่าวว่า " สี่ประการที่นับเป็นแนวทางของบรรดาศาสนทูต คือ ความอาย การใส่เครื่องหอม แปรงฟัน และการแต่งงาน " (อะหมัด และติรมิซียฺ ด้วยสายรายงานที่หะสัน)

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : النِّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي ، فَمَنْ لَمْ يَعْمَلْ بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي . رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ .

ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวไว้ว่า " การแต่งงานเป็นแนวทางของฉัน ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามแนวทางของฉัน ผู้นั้นไม่ใช่จาก (ประชากรของ) ฉัน " (อิบน์ มาญะฮฺ)

عَنْ أَنَسٍ مَرْضِيٍّ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : جَاءَ ثَلَاثَةُ مَرُفِطٍ إِلَى بُيُوتِ أَمْرِؤِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا أُخْبِرُوا كَانَهُمْ تَقْلُوهَا فَقَالُوا :
وَأَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ فَقَالَ أَحَدُهُمْ :
أَمَّا أَنَا فَإِنِّي أَصَلِّي اللَّيْلَ أَبَدًا ، وَقَالَ آخَرُ : أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ ، وَقَالَ آخَرُ : أَنَا
أَعْتَرِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَرَوِّجُ أَبَدًا فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ : أَنتُمْ
الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَا أَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتَّقَاكُمْ لَهُ لَكِنِّي
أَصُومُ وَأَفْطِرُ ، وَأُصَلِّي وَأَمْرُقِدُ ، وَأَتَرَوِّجُ النِّسَاءَ فَمَنْ مَرَّغَبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي .
رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอะนัส ฎิยฺฮฺ ได้เล่าว่า " ได้มีผู้ชายสามพวกมายังบ้านภรรยาของท่านนบี คือลา
ถามถึงการทำอิบาดะฮฺของท่านนบี คือลา เมื่อพวกเขาได้รับการบอกเล่า พวกเขาหัวสีก (น้อยหน้า)
ว่าเขาปฏิบัติน้อยไป พวกเขาได้กล่าวว่า ' พวกเราจะไปเทียบกับท่านนบี คือลา ได้ที่ไหน ท่านนบี
ได้ถูกยกยให้แล้วทั้งบาปที่มีอยู่ก่อน และบาปที่จะเกิดขึ้นภายหลัง ' คนหนึ่งของพวกเขาได้กล่าวว่า
' ฉันจะนมาขกลางคืนตลอดไป ' อีกคนกล่าวว่า ' ฉันจะถือศีลอดตลอดทั้งปีโดยไม่ละศีลอด '
อีกคนกล่าวว่า ' ฉันจะแยกตัวจากพวกผู้หญิง และจะไม่แต่งงานตลอดไป ' ต่อมาท่านรสุลุลลอฮฺ
คือลา ได้มายังพวกเขาแล้วกล่าวว่า ' พวกท่านใช้ไหมที่ได้พูดอย่างนั้นอย่างนี้ พึงทราบเถิด
ขอสาบานต่ออัลลอฮฺว่า แท้จริงฉันเป็นบุคคลที่มีความกลัว และมีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺมากที่สุด
ในหมู่พวกท่าน แต่ฉันก็ยังถือศีลอด นมาซ นอน และแต่งงานกับผู้หญิง ดังนั้น ผู้ใดรังเกียจ
แนวทางของฉัน เขาก็ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของฉัน " (บุคอรี มุสลิม และ นะสาอียฺ)

عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَا أَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَ
أَتَّقَاكُمْ لَهُ لَكِنِّي أَصُومُ ، وَأَفْطِرُ ، وَأُصَلِّي ، وَأَمْرُقِدُ ، وَأَتَرَوِّجُ النِّسَاءَ فَمَنْ
مَرَّغَبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านอะนัสได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ว่า ท่านได้กล่าวว่า " โปรดรับทราบและขอยืนยันด้วย อัลลอฮ์ว่า ฉันเป็นผู้ที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ยิ่งกว่าพวกท่าน และ เป็นผู้ที่ปฏิบัติตามพระองค์ ยิ่งกว่าพวกท่าน แต่ฉันก็ยังถือศีลอด(เป็นบางวัน) และละศีลอด(ในบางวัน) ฉันทำงาน แต่ก็ยังต้องนอน(เพื่อการพักผ่อน) และฉันแต่งงานกับพวกผู้หญิง ดังนั้นผู้ใดไม่ชอบแนวทางอย่างนี้ ของฉัน เขาย่อมไม่ใช่เป็นประชากรของฉัน " (บุคอรีย์ มุสลิม และ นะสาอี)

(2) การแต่งงานเป็นการสร้างความสงบให้แก่จิตใจ และป้องกัน การละเมิดประเวณี

จาก อัล - กุรอาน

30 : 21 ความว่า " และ (หนึ่ง) ในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ พระองค์ได้ทรงสร้างจาก (เชื้อเดียวกัน) หมู่สุเจ้าซึ่งคุ้มครองสำหรับสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้มีใจสงบในตัวเอง "

7 : 189 ความว่า " พระองค์ คือผู้สร้างสุเจ้าจากอินทรีหนึ่ง และได้ทรงทำจากนั้นซึ่งคุ้มครองของ เขา เพื่อเขาจะได้มีความสงบในตัวเอง "

และหะดีษของท่านนบี ศ็อลลา ว่า ท่านได้กล่าวว่า

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثُ حَقَقَ عَلَى اللَّهِ نَصْرُهُمُ الْمَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَكَاتِبُ الَّتِي يُرِيدُ الْأَدَاءَ وَالنَّاسُحُ الَّتِي يُرِيدُ الْعَفَا . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

อัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือใน 3 กรณี คือ (1) การดิ้นรนต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ (2) ทาส
ที่ต้องไถ่ตนให้เป็นอิสระ (3) ผู้ที่แต่งงานด้วยจุดประสงค์จะปกป้องตน(จากความชั่ว) " (ตีรมิซีย)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : يَا
مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغْنَىٰ لِلْبَصْرِ وَأَخْصَنُ لِلْفَرْجِ وَمَنْ
لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านอัลลอฮ์ รุบียา ได้เล่าว่า " ฉันได้ยินท่านรَسُولุลลอฮ์ คือลา กล่าวว่ ' โอ้พวกชายหนุ่มทั้งหลาย ผู้ใดจากพวกท่านที่มีความสามารถจะแต่งงาน ให้เขาจงแต่งงานเถิด เพราะมันเป็นการลดต่ำของสายตา และรักษาอวัยวะเพศได้ดียิ่ง และผู้ใดที่ไม่มีความสามารถให้เขาจงถือศีลอดเถิด เพราะมันจะเป็นเครื่องตัดความต้องการทางเพศของเขา ' " (บุคอรี มุสลิม อับดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอี)

(3) การแต่งงานเป็นการขยายแผ่นพันธุ์มนุษย์

จากอัล - กุรอาน

4 : 1 ความว่า " มนุษย์เอ๋ย ! จงสำรวมตนต่อพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ผู้ได้ทรงบังเกิดสุเจ้าจากอินทรีหนึ่ง และได้ทรงบังเกิดจาก (อินทรี) นั้น ซึ่งคู่ครองของมัน และได้ทรงแพร่จากทั้งสอง ซึ่งผู้ขายมากมายและผู้หญิง (มากมาย) "

(4) การแต่งงานเป็นการรับความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ให้มากขึ้น

จากอัล - กุรอาน

16 : 72 ความว่า " อัลลอฮ์ได้ทรงสร้างคู่ครองสำหรับสุเจ้าจากหมู่ของสุเจ้า และทรงทำให้คู่ครองของสุเจ้ามีลูกและหลาน และทรงให้เครื่องยังชีพที่ดีแก่สุเจ้า (24 : 32) "

(5) การแต่งงานเป็นการสนองสัญญาตญาณของมนุษย์ (ไม่ให้ผิดธรรมชาติ)

จากอัล - กุรอาน

7 : 189 ความว่า " พระองค์ คือผู้ทรงสร้างสุเจ้า จากอินทรีหนึ่ง และทรงทำจากนั้นซึ่งคู่ครองของเขา "

7.2 ผู้ได้รับอนุมัติให้แต่งงานด้วยได้

จากอัล - กุรอาน

- 24 : 32 ความว่า " และจงแต่งงานกับผู้เป็นโสดในหมู่สุเจ้า (ผู้ยังไม่ได้แต่งงานหรือถูกหย่า หรือเป็นม่าย) และ (แต่งงาน) คนที่เหมาะสมจากปวงบ่าวผู้ขาย และบ่าวหญิงของสุเจ้า ถ้าพวกเขาอยากจน อัลลอฮ์จะทรงทำให้มั่งคั่งจากความโปรดปรานของพระองค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้ "
- 5 : 5 ความว่า " และหญิงบริสุทธิ์จากผู้ศรัทธา (คือมุสลิม) และหญิงบริสุทธิ์จากหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนสุเจ้า (เช่นหญิงยิวหรือคริสต์ เป็นที่อนุมัติให้แต่งงานได้โดยที่นางไม่ต้องเปลี่ยนศาสนา) เมื่อสุเจ้าได้ให้นางซึ่งของหมั้นของนาง ให้นางได้เป็นผู้แต่งงานไม่ใช่ผู้ค้าประเวณี และไม่ใช้ทำเป็นเมียลับ (เพื่อความใคร่) "
- 4 : 3 ความว่า " ดังนั้นจงแต่งงานจากในหมู่หญิงที่สบใจแก่สุเจ้า สอง หรือสาม หรือสี่ ครั้นถ้าสุเจ้าเกรงว่าให้ความยุติธรรมไม่ได้ ดังนั้น (จงแต่งงานกับหญิง) เพียงคนเดียว หรือ (แต่งงาน) ที่มีอชวาของสุเจ้าครอบครอง (คือกับทาสี) (การกระทำเช่น) นั้นเหมาะสมกว่า ที่สุเจ้าจะได้ไม่ลำเอียง "
- 4 : 129 ความว่า " และพวกท่านไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมระหว่างหญิง (ภรรยาทั้งหลาย) ได้ และแม้พวกท่านปรารถนานักก็ตาม ฉะนั้นจงอย่าลำเอียง (แก่คนใด แม้จะขาวใหม่ปลามันก็ตาม) ด้วยการลำเอียงทั้งหมด แล้วปล่อยอีกนาง (ค้างเติ่งไว้) "
- 2 : 221 ความว่า " จงอย่างแต่งงานกับหญิงผู้ตั้งภาคี (มุชริก) จนกว่านางจะศรัทธา แน่แน่นอน บ่าวหญิงผู้ศรัทธาดีกว่าหญิงผู้ตั้งภาคี (หลายเท่า) แม้นางจะเป็นที่ต้องใจสุเจ้าก็ตาม (เช่นในด้านรูปสมบัติ ทรัพย์หรือความรู้ ฯลฯ) และจงอย่ายก (หญิงผู้ศรัทธา) ให้แต่งงานกับชายผู้ตั้งภาคี (รวมทั้งชายกาฟิร) จนกว่าเขาจะศรัทธา แน่แน่นอน บ่าวชายผู้ศรัทธานั้นดีกว่าชายผู้ตั้งภาคี แม้ว่าจะเป็นที่ต้องใจสุเจ้าก็ตาม พวกเหล่านี้เรียกร่องสุไฟนรก "
- 60 : 10 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! เมื่อหญิงศรัทธาเป็นผู้ลี้ภัยมาหาสุเจ้า ก็จงสอบสวนนาง อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในการศรัทธาของนาง ครั้นสุเจ้าได้รู้ว่านางเป็นผู้ศรัทธา ก็จงอย่าส่งนาง

กลับไปยังพวกปฏิเสธ นางมีเป็นเพื่อนมัตแก่พวกเขา และพวกเขาก็มีเป็นเพื่อนมัตสำหรับนาง แต่งงานให้พวกเขา (สามิเคิมที่มีได้เป็นมุสลิม) ที่พวกเขาได้ใช้จ่าย (คือชดเชยของหมั้น) และไม่เป็นบาปอันใดที่สุเจ้าจะแต่งงานกับนาง เมื่อสุเจ้าได้ให้นางซึ่งของหมั้น (แก่นางอีก) ”

4 : 22 – 24 ความว่า “ และจงอย่าแต่งงานกับหญิงเหล่านั้นที่พ่อ (หรือปู่ ตา) ของสุเจ้าได้แต่งงาน เว้นแต่ที่ล่วงไปแล้ว (แต่งก่อนเป็นมุสลิม) แท้จริงมันเป็นการลามก และน่าเกลียดยิ่งและหนทางชั่ว ”

“ ถูกห้ามแก่สุเจ้า(มิให้แต่งงานด้วย) คือแม่ (รวมทั้งแม่เลี้ยง แม่นม ย่า ยาย หรือ ย่า ทวด) ของสุเจ้า และลูกสาว (รวมทั้งหลาน เหลน) ของสุเจ้า และพี่น้องหญิงของสุเจ้า (จะจากพ่อแม่เดียวกันหรือไม่ก็ตาม) และพี่น้องหญิงของพ่อ (คือป้า และอา) ของสุเจ้า และพี่ น้องหญิงของแม่ (คือป้าและน้า) ของสุเจ้า และลูกหญิงของพี่ชายน้องชาย (คือหลานรวมทั้งเหลน) ของสุเจ้า และลูกหญิงของพี่สาวน้องสาว (คือหลานรวมทั้งเหลน) ของสุเจ้า และแม่ (แม่นม) ที่ให้นมสุเจ้า และพี่น้องหญิงร่วมแม่นมกับสุเจ้า และแม่ของเมีย (แม่ยาย) ของสุเจ้า และลูกเลี้ยงของสุเจ้าผู้อยู่ในอุปการะของสุเจ้า (ซึ่งเป็นลูก) จากหญิง (เมีย) ของสุเจ้า แต่ถ้าสุเจ้าไม่ได้สมสู่นาง ดังนั้นไม่เป็นบาปอันใดแก่สุเจ้า และเมียของลูกสุเจ้า (ลูกสะใภ้) ผู้มาจากเธอ (สืบเชื้อสาย) ของสุเจ้า และห้ามที่สุเจ้าเอาพี่น้องหญิง (แต่งงาน) รวมกัน (คือแต่งงานทั้งพี่และน้อง โดยที่ทั้งคู่ยังมีชีวิตอยู่) เว้นแต่ที่ได้ล่วงไปแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ”

“ และ (ที่ถูกห้ามอีกแก่สุเจ้ามิให้แต่งงานด้วยคือ) หญิงที่ถูกแต่งงานแล้ว (และยังอยู่กับสามิ) เว้นแต่ ที่มีขอขาวของสุเจ้าครอบครอง (คือหญิงที่มีสามิแต่ตกเป็นเชลยศึกและมิได้ถูกไถ่ตัวคืน แม้มิได้ถูกหย่าก็ตาม ถ้านางศรัทธาก็ให้แต่งงานกับนางได้) (นี่คือ) พระบัญญัติของอัลลอฮ์ ”

4 : 25 ความว่า “ ผู้ใดในหมู่สุเจ้าไม่สามารถเพียงพออีก (เนื่องจากขัดสนหรือสภาพทางสังคม) ที่ จะแต่งงานกับหญิงผู้ศรัทธาที่เป็นไท ดังนั้น (จงแต่งงานกับ) บ่าวหญิงผู้ศรัทธาของสุเจ้าที่มีขอขาวของสุเจ้าครอบครอง (โดยให้นางเป็นไท) และอัลลอฮ์ ทรงรู้ดียิ่งในการศรัทธาของสุเจ้า บางคนของสุเจ้ามาจากอีกบางคน (จะเป็นทาสหรือไทก็ตาม เมื่อเป็นมุสลิมย่อมมี

เกียรติเท่ากัน) ดังนั้นจึงแต่งงานกับนางโดยอนุมัติจากนายของนาง (ถ้าสุเจ้ามิใช่เป็นนาย) และจงให้นางซึ่งของหมั้นของนางตามสมควร (การให้เป็นไทก็ถือเป็นของหมั้นได้) (ให้นางเป็น) ผู้ได้แต่งงาน ไม่ใช่ผู้ค้า (หรือลอบร่วม) ประเวณี และไม่ใช่ทำตนเป็นเมียลับ (หรือเมียเก็บ ดังเช่นอุรบัสมัยงมมาย) "

4 : 19 ความว่า " บรรดา ผู้ ครีตกาเอ๋ย ! ไม่เป็นที่อนุมัติแก่สุเจ้าที่จะเอาผู้หญิง (แม่ฝ่ายของพ่อ หรือของญาติ) เป็นมรดก โดยข่มขืน (มาเป็นภรรยาหรือยกให้ผู้อื่นตามประเพณีรับสมัยงมมาย หรือก่อนนบีมุฮัมมัดฯเผยแผ่อิสลาม) "

24 : 33 ความว่า " และให้ผู้ไม่สามารถหา (คู่หรือมีกำลังทรัพย์จะ) แต่งงานได้ ข่มตัวของพวกเขา (อย่าไปล่วงประเวณี) จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงทำให้เขามั่งคั่งจากความโปรดปรานของพระองค์ "

17 : 32 ความว่า " จงอย่าเข้าใกล้การลอบร่วมประเวณี แท้จริงมันเป็นการลามก แท้ ๆ "

และ จากหะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَا يَجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا وَلَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا . مَنَّاقُ عَلَيْهِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ได้เล่าจากท่านรสุลฯ คือเล่า ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า " ห้ามแต่งงานกับหญิงและพี่หรือน้อง (หญิง) ของพ่อนาง และห้ามแต่งงานกับหญิงและพี่หรือน้อง (หญิง) ของแม่นาง (ขณะที่ทั้งคู่ยังมีชีวิตอยู่) ³⁶ " (บุคอรี และ มุสลิม)

8 โทษของการละเมิดประเวณี (ซินา)

ในอัล - กุรอานกล่าวไว้ดังนี้

17 : 32 ความว่า " จงอย่าเข้าใกล้การลอบประเวณี แท้จริงมันเป็นการลามกแท้ ๆ "

³⁶ นอกจากห้ามแต่งงานกับหญิงทั้งพี่และน้องสาวในคราวเดียวกัน (ขณะที่ทั้งคู่ยังมีชีวิตอยู่) แล้วยังห้ามแต่งงานกับหญิงและป้า หรือ น้า หรืออาของเธอในคราวเดียวกัน (ขณะที่ทั้งคู่ยังมีชีวิตอยู่) ด้วย

24 : 2 ความว่า " หญิงทำชั่วและชายทำชั่ว (หมายถึงผู้ลอบร่วมประเวณี จะเป็นคนโสดหรือแต่งงานแล้วก็ตาม) จงโบยแต่ละคนในทั้งสองนั้นคนละร้อยที และจงอย่าให้การสงสารแก่ทั้งสองนั้นยับยั้งผู้เจ้า (คือไม่คิดทำโทษ) ตามพระบัญญัติของอัลลอฮ์ ถ้าผู้เจ้าศรัทธาในอัลลอฮ์และวันสุดท้าย (โดยหนักแน่นแท้จริง) และจงให้หมู่หนึ่งของผู้ศรัทธา (คือมุสลิมกลุ่มหนึ่ง) เป็นพยานในการลงโทษเขาทั้งสอง (สำหรับทาสีหรือทาสให้โบย 50 ที คูใน 4 : 25) "

4 : 25 ความว่า " ถ้านาง (ทาสี) กระทำชู้ดังนั้นการลงโทษแก่นางคือครึ่งหนึ่งของหญิงผู้เป็นไท "

24 : 3 ความว่า " ชายทำชู้ นั้นไม่แต่งงานผู้ใด เว้นแต่ กับหญิงทำชู้หรือผู้บูชาเจว็ด และหญิงทำชู้ก็มีผู้ใดแต่งงานนางนอกจากชายทำชู้ หรือชายบูชาเจว็ด (ลามกพอกัน) และการแต่งงานเช่นนี้เป็นที่ห้ามแก่บรรดาผู้ศรัทธา (มุสลิม) "

24 : 4 ความว่า " และบรรดาผู้ปรักปράห์หญิงผู้บริสุทธิ์ (ว่าได้ทำชู้) แล้วไม่ได้นำพยาน 4 คน (มายืนยัน) ดังนั้นจงโบยพวกเขา 80 ที และจงอย่ารับการเป็นพยานของพวกเขาอีกเป็นอันขาด "

จากหะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : شَيْخُ زُرَّانٍ ، وَمَلِكٌ كَذَبٌ ، وَعَائِلٌ مُسْتَكْبِرٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " บุคคลสามจำพวกที่อัลลอฮ์จะไม่พูดกับพวกเขาในวันกิยามะฮ์ และจะไม่ทำให้พวกเขาสะอาดบริสุทธิ์และจะไม่มองพวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษที่เจ็บปวด คือ (1) คนชราที่ละเมิดประเวณี (2) ผู้นำที่โกหก และ (3) คนจนที่หยิ่งยโส " (มุสลิม)

عَنْ أَبِي ذَرٍّ مَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ثَلَاثَةٌ يُحِبُّهُمُ اللَّهُ
وَاللَّهُ يُغْفِرُهُمُ اللَّهُ ، فَأَمَّا الَّذِي يُحِبُّهُمُ اللَّهُ فَرَجُلٌ أَتَى قَوْمًا فَسَأَلَهُمُ بِاللَّهِ وَلَمْ يَسْأَلَهُمْ
لِقَرَابَةٍ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُمْ فَمَنْعُوهُ فَتَخَلَّفَ رَجُلٌ بِأَعْقَابِهِمْ فَأَعْطَاهُ سِرًّا لَا يَعْلَمُ بِعَطِيَّتِهِ إِلَّا اللَّهُ
تَعَالَى وَالَّذِي أَعْطَاهُ . وَقَوْمٌ سَارُوا لَيْلَتَهُمْ حَتَّى إِذَا كَانَ النَّوْمُ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِمَّا يَعْدُلُ بِهِ
فَوَضَعُوا رُءُوسَهُمْ فَقَامَ أَحَدُكُمْ يَسْتَلْقِي وَيَسْلُو آيَاتِي ، وَرَجُلٌ كَانَ سَرِيَّةً فَلَقِيَ الْعَدُوَّ
فَهَرَمُوا فَأَقْبَلَ بِصَدْرِهِ حَتَّى يَقْتُلَ أَوْ يُفْتَحَ لَهُ . وَالثَّلَاثَةُ الَّذِينَ يُغْفِرُهُمُ اللَّهُ : الشَّيْخُ الزَّانِي
وَالْفَقِيرُ الْمُخْتَارُ ، وَالْفَنِيِّ الظَّلُومُ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَابْنُ حِبَّانَ وَالْحَاكِمُ .

ท่านอะบีซัรฺ ฎิยฺยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " สามคนที่อัลลอฮฺทรง
รักพวกเขา และสามคนที่อัลลอฮฺทรงโกรธกริ้วพวกเขา ส่วนบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺรักพวกเขาคือ (1)
ชายคนหนึ่งที่ได้มาหาคนกลุ่มหนึ่ง เขาได้ขอคนพวกนั้นด้วยอัลลอฮฺ เขาไม่ได้ขอคนพวกนั้นเพราะ
ความเป็นญาติระหว่างเขากับคนพวกนั้น แต่พวกนั้นไม่ให้เขา มีชายคนหนึ่งถอยหลังออกจากคน
พวกนั้นและได้ให้แก่ชายที่มาขออย่างลับ ๆ โดยไม่มีใครรู้สิ่งที่เขาให้ นอกจากอัลลอฮฺ ตะอาลา กับ
คนที่ให้เท่านั้น และ (2) คนพวกหนึ่งที่ได้เดินทางในเวลากลางคืน จนการนอนเป็นสิ่งที่พวกเขา
ต้องการอย่างที่สุดยิ่งกว่าสิ่งที่แลกเปลี่ยนเป็นทรัพย์สิน พวกเขาได้วางศีรษะลง และได้มีชาย
คนหนึ่ง ในหมู่พวกเขาลุกขึ้นขอความรักต่อฉันและอ่านอายะฮฺต่าง ๆ ของฉัน (ปฏิบัตินมาซและอ่าน
อัล - กุรอาน) และ (3) ชายหนึ่งที่อยู่ในกองทหาร เขาได้พบกับศัตรู และพวกกองทหารพ่ายแพ้
เขาได้หันหน้าอกของเขา (เข้าสู่) จนถูกฆ่าหรือได้ชัยชนะ และสามคนที่อัลลอฮฺทรงโกรธกริ้ว
พวกเขา คือ (1): ชายขราผู้ผิดประเวณี (2) คนยากจนที่ยโส และ (3) คนร่ำรวยที่คดโกง " (ตีรฺมิซียฺ อิบฺนุ อิบฺบาน และ หากิม)

عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ مَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَأْمُرُنِي مَنْ رَأَى وَلَمْ يُخَصِّنْ جِلْدَ مَائَةٍ وَتَقْرِبَ عَامٍ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านชัยดู บิน คอลิต อัล - ญะนี รฎียา ได้เล่าว่า " ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลา ออกคำสั่ง
แก่บุคคลที่จะเกิดประเวณี โดยที่เขายังไม่เคยผ่านการสมรสที่ถูกต้องมาก่อนให้เขียนหนึ่งร้อยครั้ง
และให้เนรเทศหนึ่งปี " (บุคอรี และ อัน - นะสาอีย)

عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : خُذُوا عَنِّي
خُذُوا عَنِّي قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهَنَ سَبِيلًا ، الْبِكْرُ بِالْبِكْرِ جَلْدُ مِائَةٍ وَفِي سَنَةٍ ، وَالتَّيِّبُ بِالتَّيِّبِ
جَلْدُ مِائَةٍ وَالرَّجْمُ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอุบาตะฮ์ บิน ศอมิต รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ท่าน-
ทั้งหลายจงยึดแนวทางจากฉัน ท่านทั้งหลายจงยึดแนวทางจากฉัน แท้จริง อัลลอฮ์ได้กำหนด
แนวทางแก่พวกผู้หญิงไว้แล้วว่า (ชาย) โสดกับ (หญิง) โสดนั้นเขียนหนึ่งร้อยครั้งและเนรเทศ
หนึ่งปี (ชาย) ที่ผ่านการแต่งงานกับ (หญิง) ที่ผ่านการแต่งงานนั้นเขียนหนึ่งร้อยครั้งและขว้าง "
(มุสลิม อบูดาวูด และ ตีรมิซีย)

عَنْ زَيْدٍ أَنَّ رَجُلًا أَعْرَاسًا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ
أَشْذُكَ اللَّهُ إِلَّا قَضَيْتَ لِي بِكِتَابِ اللَّهِ فَقَالَ الْخَضِرُ وَهُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ : نَعَمْ ، فَاُقْضِ بَيْنَنَا
بِكِتَابِ اللَّهِ وَأَذِّنْ لِي وَأَذِّنْ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ ابْنِي عَسِيفًا
عَلَى هَذَا فَرَنَى امْرَأَتَهُ وَإِنِّي أَخْبَرْتُ أَنَّ عَلَى ابْنِي الرَّجْمَ فَاقْتَدَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاةٍ وَوَلِيدَةٍ
وَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ فَأَخْبَرُونِي أَنَّ عَلَى ابْنِي جَلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ وَأَنَّ عَلَى امْرَأَةِ الرَّجْمِ
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَا قُضِيَ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ الْوَلِيدَةِ وَالْغَنَمِ مُرَدُّ وَ
عَلَى ابْنِكَ جَلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ وَاعْدُ يَا أَيُّسُّ إِلَى امْرَأَةِ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَارْجُمْهَا فَغَدَا
عَلَيْهَا فَاعْتَرَفَتْ فَارْجُمْهَا . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านซัยด ได้เล่าว่า “ ได้มีชาวอุรรับชนบทคนหนึ่งมาหาท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา แล้วกล่าวว่า ‘ โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ ! ฉันขอร้องท่านด้วยอัลลอฮฺว่า ให้ท่านตัดสินฉันตามคัมภีร์ของอัลลอฮฺ ’ ต่อจากนั้นคู่กรณีของเขา ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความเข้าใจในเรื่อง ศาสนาดีกว่าเขาได้กล่าวขึ้นว่า ‘ ครับขอให้ท่านตัดสินระหว่างเราโดยใช้คัมภีร์ของอัลลอฮฺ และได้โปรดอนุญาตแก่ฉัน(ในการให้ถ้อยคำ) ’ ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้อนุญาตแก่เขา เขาจึงให้การว่า ‘ แท้จริงบุตรชายของฉันเป็นลูกจ้างของชายผู้นี้ และ บุตรชายของฉันได้ละเมิดประเวณี (ทำชู้) กับภรรยาของเขา และความจริงฉันได้รับคำบอกเล่าว่าบุตรชายของฉันต้องถูกขว้าง จึงขอไถ่ตัวบุตรชายของฉันด้วยแกะหนึ่งร้อยตัว และทาสหญิงอีกหนึ่งคน และฉันได้ไปถามผู้ที่มีความรู้ พวกเขาได้แจ้งแก่ฉันว่า แท้จริงบุตรชายของฉันต้องถูกเขียนหนึ่งร้อยครั้งและต้องถูกเนรเทศหนึ่งปี และภรรยาของชายผู้นี้ต้องถูกขว้าง ’ ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า ‘ แน่อนฉันจะต้องตัดสินระหว่างท่านทั้งสองด้วยคัมภีร์ของอัลลอฮฺ ทาสหญิงและแกะนั้นต้องถูกส่งคืน และบุตรชายของท่านนั้นต้องถูกเขียนหนึ่งร้อยครั้ง และต้องถูกเนรเทศหนึ่งปี โอ้อุนัยสฺ (ชื่อเคาะหาบะฮฺหรือสาวกคนหนึ่ง) ท่านจงออกเดินทางไปหาภรรยาของชายผู้นี้ ถ้าหากหล่อนยอมรับสารภาพ ท่านจงจัดการลงโทษหล่อนด้วยการขว้าง ’ ท่านอุนัยสฺ จึงทำการลงโทษด้วยการขว้าง (จนตาย) ” (บุคอรี มุสลิม อิบุนดาวัด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَهُوَ عَلَى مِنْبَرٍ مَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَقِّ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ فَكَانَ مِمَّا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةُ الرَّجْمِ قَرَأَهَا وَوَعَيْنَاهَا وَعَقَلْنَاهَا فَرَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ فَأَخْشَى أَنْ طَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَاتِلُ مَا نَجِدُ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَيَضِلُّوا بِتَرْكِ فَرِيضَةٍ أَنْزَلَهَا اللَّهُ ، وَإِنَّ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى مَنْ رَمَى إِذَا أَخْصَنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ إِذَا قَامَتِ الْبَيِّنَةُ أَوْ كَانَ الْجَبَلُ أَوْ الْإِغْتِرَفُ .
مَرَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านอิบนิ อับบาส รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านอุมัร รฎียา ได้กล่าวขณะยืนอยู่บนมิมบารของท่านรสุลุลลอฮฺ คือเล่าว่า แท้จริงอัลลอฮฺได้ส่งท่านนบีมุฮัมมัด คือเล่า มาพร้อมด้วยสัจธรรม และได้ประทานคัมภีร์ให้ท่านนบีมุฮัมมัด และได้เคยปรากฏว่าส่วนหนึ่งจากสิ่งที่ถูกประทานลงมานั้น มีโออง การที่ระบุถึงการขว้าง เราได้อ่านโอองการนั้น เราได้เอาใจใส่และเราได้พิจารณาโอองการนั้น และท่านรสุลุลลอฮฺ คือเล่า ได้ขว้าง และพวกเราก็ได้ขว้างหลังจากท่าน (ได้ล้วงกลับไปแล้ว) ดังนั้นฉันเกิดความวิตกว่า ถ้าหากเวลาได้พ้นผ่านมนุษย์ไปนาน ๆ จะมีคนกล่าวว่า : พวกเราไม่พบการขว้างระบุอยู่ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ พวกเขาจะพากันหลงผิดโดยละทิ้งข้อกำหนดที่อัลลอฮฺได้ประทานลงมา และแท้จริงการขว้างนั้นถูกระบุอยู่ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺเป็นสัจธรรมเหนือผู้ที่ละเมิดประเวณีที่เคยผ่านการแต่งงานมาแล้วทั้งชายและหญิง ถ้ามีพยานยืนยัน หรือตั้งครรภ์ หรือยอมรับสารภาพ " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا نَزَّاتِ الْأُمَّةُ قَسِيْنَ نَزَاهَا فَلْيَجْلِدْهَا وَلَا يُشْرَبْ ثُمَّ إِنْ نَزَّاتِ فَلْيَجْلِدْهَا وَلَا يُشْرَبْ ثُمَّ إِنْ نَزَّاتِ الْثَلَاثَةَ فَلْيُعْمَرْ وَلَوْ بِحَبْلِ مِنْ شَعْرِ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่าซึ่งท่านได้กล่าวว่า " เมื่อทาสหญิงได้ละเมิดประเวณี และการละเมิดประเวณีของหล่อนได้ปรากฏชัด ดังนั้นจงเขียนหล่อนและอย่าประณาม หลังจากนั้นหากพบว่าหล่อนได้ละเมิดประเวณี จงเขียนหล่อนและอย่าประณาม ถ้าหากหล่อนละเมิดประเวณีอีก เป็นครั้งที่สาม จงขายหล่อนไปแม้ด้วยราคาเพียงเชือกเส้นเดียวที่ทำจากขนสัตว์ " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

خَطَبَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ : أَيُّهَا النَّاسُ أَقِيمُوا عَلَى أَمْرِ قَوْمِكُمُ الْحَدَّ مَنْ أَخْصَنَ مِنْهُمْ وَمَنْ لَمْ يُخْصِنْ فَإِنَّ أُمَّةَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَزَّاتِ فَأَمْرُنِي أَنْ أَجْلِدَهَا فَإِذَا هِيَ حَدِيثُهُ عَهْدِ بِنَافَسٍ فَخَشِيتُ إِنْ جَلَدْتُهَا قَتَلْتُهَا فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : أَخْسَنْتُ .

ท่านอะลีย ฎิยา ได้กล่าวสุนทรพจน์ว่า : " โอ้ประชาชนทั้งหลาย ! ท่านจงลงโทษทาสของพวกท่านที่ละเมิดประเวณี ทั้งคนที่เคยผ่านการสมรสและยังไม่เคยผ่านการสมรส แท้จริงมีทาสหญิงของท่านสูญหลอซุ คือลา คนหนึ่งได้ละเมิดประเวณี และท่านได้ใช้เงินให้เขียนหล่อน แต่บังเอิญหล่อนเพิ่งคลอดบุตรใหม่ ๆ ฉันวิตกว่า ถ้าหากฉันเขียนหล่อนแล้ว ฉันอาจจะฆ่าหล่อนได้ ฉันจึงได้เล่าเรื่องนี้ให้ท่านนบี คือลา ทราบ ท่านได้กล่าวว่า ท่านทำดีแล้ว " (มุสลิม อับูดาวูด ตริมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ جُهَيْنَةَ أَنْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ حَبْلَى مِنَ الزَّيْنَةِ فَقَالَتْ : يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمَّهُ عَلَيَّ فَدَعَانِي اللَّهُ وَلِكَيْهَا فَقَالَ : أَحْسِنِ عَلَيْهَا فَإِذَا وَصَعْتَ فَأَتِي بِهَا فَفَعَلَ فَأَمَرَ بِهَا نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَكَّتْ عَلَيْهَا ثِيَابَهَا ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَرُجِمَتْ ثُمَّ صَلَّى عَلَيْهَا فَقَالَ لَهُ عُمَرُ : تُصَلِّي عَلَيْهَا يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَقَدْ زَنَيْتَ فَقَالَ : لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قَسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ ، وَهَلْ وَجَدْتَ تَوْبَةً أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ تَعَالَى .
مَرَاوَهُمَا الْخُمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيُّ .

ท่านอิมรอน บิน หุสัยนุ ได้เล่าว่า " แท้จริงมีหญิงคนหนึ่งจากเผ่ายัยนะซุได้มาหาท่านรูลูลอซุ คือลา ในสภาพที่ตั้งครรภ์จากการละเมิดประเวณี เมื่อมาถึงหล่อนได้กล่าวว่า โอ้นบีของอัลลอซุ ! ฉันได้ทำความผิดที่จะต้องถูกลงโทษ ดังนั้นท่านจงโทษฉันเถิด ท่านนบี คือลาได้เรียก ผู้ปกครองของหญิงนั้นมา และกล่าวว่า ' ท่านจงปฏิบัติแก่หล่อนอย่างดี เมื่อหล่อนคลอดแล้วให้นำตัวหล่อนมาหาฉัน ' ผู้ปกครองของหล่อนได้ปฏิบัติตามนั้น ต่อมาท่านนบี คือลาของอัลลอซุ จึงได้ออกคำสั่งให้ลงโทษหญิงนั้น ดังนั้นผ้าของหล่อนจึงถูกนำมาพันรอบตัวหล่อน (เพื่อป้องกันไม่ให้อวัยวะเพศงวอนเปิดเผยทำการชว้าง) จากนั้นท่านนบี ได้ออกคำสั่งให้ลงโทษหญิงนั้น หล่อนจึงถูกชว้าง และท่านนบีก็ได้ไปมาหาสู่ให้แก่ศพของหล่อน ท่านอุมัรได้ถามท่านนบีว่า ' ท่านได้เ็นมาหาให้แก่ศพของหล่อนทั้ง ๆ ที่หล่อนได้ละเมิดประเวณีหรือ ? ' ท่านนบีตอบว่า ' ความจริงหล่อนได้กลับตัว (เตาบะซุ) แล้ว เป็นการกลับตัวที่ ถ้าหากจะนำไปแบ่งให้ชาวนคร

มะดินะฮ์เจ็ดสิบคน(ที่ทำความชั่ว) ก็จะสามารถแจกจ่ายได้ครบทุกคน ท่านเคยพบการกลับใจที่ยอดเยียมไปกว่าการสละตัวเองเพื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา หรือ ? " (มุสลิม อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

9. การเลือกคู่ครองและการแต่งงาน

ในอัล - กุรอานกล่าวว่า

24 : 26 ความว่า " หญิงกัลยาณชนเหมาะสำหรับชายกัลยาณชน และชายกัลยาณชนก็เหมาะสำหรับหญิงกัลยาณชน "

และในอัล - หะดีษ กล่าวถึงการเลือกหญิงดังนี้

عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ سَعَادَةِ ابْنِ آدَمَ ثَلَاثَةٌ وَمِنْ شَقَاوَةِ ابْنِ آدَمَ ثَلَاثَةٌ ، مِنْ سَعَادَةِ ابْنِ آدَمَ : الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ ، وَالْمَسْكَنُ الصَّالِحُ ، وَالْمَرْكَبُ الصَّالِحُ ، وَمِنْ شَقَاوَةِ ابْنِ آدَمَ : الْمَرْأَةُ السُّوءُ ، وَالْمَسْكَنُ السُّوءُ ، وَالْمَرْكَبُ السُّوءُ . رَوَاهُ أَحْمَدُ .

ท่านสะอูด อิบนิ อับีวักกอซ ได้เล่าว่า ท่านรَسُولุลลอฮ์ได้กล่าวว่า " ความสุขของมนุษย์มี 3 ประการ และความทุกข์ของมนุษย์มี 3 ประการ (เช่นกัน) ความสุขของมนุษย์ได้แก่ การมีภรรยาที่ดี ที่พักอาศัยสะดวกสบาย และมีพาหนะ ที่สะดวก ส่วนความทุกข์ของมนุษย์ได้แก่ การมีภรรยาที่เลว ที่พักอาศัยไม่ดี ยานพาหนะที่ไม่สะดวก " (อะหมัด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : تَكْحُ الْمَرْأَةُ لِمَرْجِعٍ ، لِمَالِهَا وَلِحَسْبِهَا وَلِجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاطْفَرِ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبَتْ يَدَاكَ . رَوَاهُ الْخُمْسَةُ . وَلِلنِّسَاءِ وَمُسْلِمٍ : إِنَّ الدُّنْيَا كُلَّهَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียาได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ผู้หญิงจะถูกแต่งงาน เพราะสี่ประการ : (1) เพราะทรัพย์ของหล่อน (2) เพราะวงศ์ตระกูลของหล่อน (3) เพราะความสวยงามของหล่อน และ (4) เพราะศาสนาของหล่อน ดังนั้น ท่านจงเลือกเอาหญิงที่มีศาสนาเถิด (มิฉะนั้น) มือทั้งสองของท่านจะต้องติดดิน " (บุคอรี อับูดาวูด ตีรุมิซียฺ และ นะสาอียฺ)

ตัวบทของนะสาอียฺ และ มุสลิมว่า " แท้จริง โลกดุนยาทั้งหมดเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก และ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีที่สุด คือ ผู้หญิงที่ดี "

وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَيْرُ نِسَاءٍ مَكِينُ الْإِبِلِ صَالِحُونَ نِسَاءً قَرِيشَ أَخْنَاهُ عَلَى وَلَدٍ فِي صِغَرِهِ وَأَمْرَاهُ عَلَى نَزْوَجٍ فِي ذَاتِ يَدِهِ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

จากเขา (ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ) ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " พวกผู้หญิงที่ขี้อูฐที่ดีที่สุด คือ พวกผู้หญิงของเผ่ากูร็อยซฺ ผู้ซึ่งมีความรักและเอาใจใส่เด็กเล็ก ๆ และ เป็นผู้เอาใจใส่สามีและทรัพย์สินของสามี " (บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الدُّنْيَا كُلُّهَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านอับดุลลอฮฺ อิบนิ อัมรฺ ได้เล่าจากท่านรَسُولุลลอฮฺ ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ทุกสิ่งในโลก (ดุนยา) คือเครื่องประดับ แต่เครื่องประดับที่ดี ที่สุดคือ ผู้หญิงที่ดี " (มุสลิม)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: تَزَوَّجْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا تَزَوَّجْتَ؟ فَقُلْتُ: ثَيِّبًا، فَقَالَ: مَا لَكَ وَلِلْعَذَا مَرَى وَلِلْعَابِهَا قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ مَاتَ وَتَرَكَ سَبْعَ بَنَاتٍ أَوْ تِسْعًا فَجِئْتُ بِمَنْ يَقُومُ عَلَيْهِنَّ، قَالَ: فَدَعَا لِي . رَوَاهُ الْخُمْسَةُ .

ท่านญาบิร รฎียาได้กล่าวว่า " ฉัน ได้แต่งงานแล้ว ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวแก่ฉันว่า ' ท่านแต่งงานกับใคร? ' ฉัน ได้กล่าวว่า ' แม่หม้าย ' ท่านได้กล่าวว่า ' ทำไมท่านไม่แต่ง-

งานกับหญิงสาวและน้าลาย (ความสาว) ของหล่อน ' ฉันได้กล่าวว่า ' โอ้ ท่านรสุลุลลอฮฺ ! แท้จริง
อับดุลลอฮฺได้เสียชีวิตไป และได้ทิ้งลูกสาวไว้เจ็ดคน หรือเก้าคน ฉันจึงได้นำบุคคลที่จะดูแลพวก
หล่อนมา ' เขาได้กล่าวว่า ท่านนบี ได้ขอพรให้ฉัน " (บุคอรี มุสลิม อิบุนนาอิม ตีรมิซีย และ
นะสาอีย)

عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَافٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَبْتُ امْرَأَةً ذَاتَ جَمَالٍ وَحَسَبٍ وَإِنِّي لَا تَلِدُ أَفَأَتَرَوَّجُهَا ؟ قَالَ :
لَا ، ثُمَّ أَنَا هُ الثَّانِيَةُ فَهِيَ هُ ثُمَّ أَنَا هُ الثَّالِثَةُ فَقَالَ : تَرَوَّجُوا الْوَدُودَ الْوَدُودَ فَإِنِّي مَكَاثِرُ
بِكُمُ الْأُمَمِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ .

ท่านมะอิกิล บิน ยะสารุ รฎียาได้เล่าว่า " ชายคนหนึ่งได้มาหาท่านนบี คือลา แล้วกล่าว
ว่า ' โอ้ ท่านรสุลุลลอฮฺ ! ฉันได้พบผู้หญิงคนหนึ่งที่มีความสวยงาม มีตระกูลสูง แต่ความจริง
หล่อนจะให้กำเนิดบุตรไม่ได้ ฉันควรจะแต่งงานกับ หล่อนไหม ? ' ท่านตอบว่า ' ไม่ ' หลังจากนั้น
เขาได้มาหาท่านอีกเป็นครั้งที่สอง ท่านก็ได้ห้ามเขา ต่อมาเขาได้มาหาท่านอีกเป็นครั้งที่สาม ท่าน
นบีได้กล่าวว่า ' ท่านจงแต่งงานกับหญิงที่รักสามีมามาก ที่ให้กำเนิดลูกมาก เพราะความจริงฉันจะนำ
พวกท่านไปทอดประชาชาติต่าง ๆ ทั่วมีมาก " (อิบุนนาอิม อันนะสาอีย และหากิมถือว่าเป็นหะดีษ
เศาะหี้หฺ)

عَنْ أَبِي حَاتِمٍ الْمُرَبِّيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا جَاءَ
كُمُ مِنْ تَرَضُّونَ دِينَهُ وَخَلَقَهُ فَأَنكِحُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ
قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ فِيهِ ؟ قَالَ : إِذَا جَاءَ كُمُ مِنْ تَرَضُّونَ دِينَهُ وَخَلَقَهُ
فَأَنكِحُوهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ .

ท่านอนุหาติม อัล - มุชะนียฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " เมื่อคนที่พวกท่านพอใจในศาสนาของเขา และความประพฤติของเขา ได้มายังพวกท่าน พวกท่านจงแต่งงาน (ผู้หญิงที่อยู่ภายใต้การปกครองของท่าน) ให้เขา ถ้าหากท่านไม่กระทำดังนั้น ก็จะทำให้เกิดการฉ้อฉลขึ้นในหน้าแผ่นดิน และจะเกิดความเสียหายขึ้น พวกเราได้กล่าวว่า ' โอ้ท่านรสูลุลลอฮฺ ! และถ้าหาก (ความยากจน และมีสกุลต่ำ) อยู่ในตัวเขา (จะแต่งงานให้เขาไหม?) ' ท่านได้กล่าวว่า ' เมื่อคนที่พวกท่านพอใจในศาสนาของเขา และความประพฤติของเขาได้มายังพวกท่าน พวกท่านจงแต่งงาน (ผู้หญิงที่อยู่ภายใต้การปกครองของท่าน) ให้เขา ' (ท่านได้กล่าว) สามครั้ง " (ตีรุมิซียฺ และถือว่าเป็นหะดีษหะสัน)

عَنْ سَهْلِ مَرْضِيٍّ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : مَرَّ رَجُلٌ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَا تَقُولُونَ فِي هَذَا ؟ قَالُوا : حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ يُنْكَحَ وَإِنْ شَفَعَ أَنْ يُشْتَعَ وَإِنْ قَالَ أَنْ يُسْتَعَ ، ثُمَّ سَكَتَ فَمَرَّ رَجُلٌ مِنْ فُقَرَاءِ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ : مَا تَقُولُونَ فِي هَذَا ؟ قَالُوا : حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَلَّا يُنْكَحَ ، وَإِنْ شَفَعَ أَلَّا يُشْتَعَ ، وَإِنْ قَالَ أَلَّا يُسْتَعَ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : هَذَا خَيْرٌ مِنْ مِلءِ الْأَرْضِ مِثْلَ هَذَا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

ท่านสะฮัล รฎียา ได้เล่าว่า " ชายคนหนึ่งได้เดินผ่านท่านนบี คือลา ท่านนบีได้กล่าวว่า พวกท่านจะว่าอย่างไรกับชายคนนี้? พวกเขาได้กล่าวว่า เขาเป็นคนที่เหมาะสม ถ้าหากเขาไปสู่ขอ เขาก็จะได้แต่งงาน ถ้าหากเขาขอความช่วยเหลือเขาก็ได้รับช่วยเหลือ และถ้าหากเขาพูดก็จะถูกรับฟัง หลังจากนั้น ท่านได้นิ่งเงียบ ต่อมาได้มีชายคนหนึ่งจากบรรดาคนยากจนของมุสลิมได้ผ่านมา ท่านได้กล่าวว่า พวกท่านจะว่าอย่างไรกับชายคนนี้? พวกเขาได้กล่าวว่า เขาเป็นคนที่เหมาะสม ถ้าหากเขาสู่ขอ ก็จะได้แต่งงาน ถ้าหากเขาขอความช่วยเหลือ เขาก็จะได้รับการช่วยเหลือ และถ้าหากเขาพูดก็จะไม่ถูกรับฟัง ท่านรสูลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า ' ชายคนนี้ดียิ่งกว่าแผ่นดินที่เต็มไปด้วยคนที่เหมือนชายคนนั้น ' " (บุคอรี)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَرْضِيٍّ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : شَرُّ مَا فِي الرَّجُلِ شَحٌّ هَالِعٌ وَجَبْنٌ خَالِعٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ประการที่ชั่วที่สุดที่
อยู่ในสภาพบุรุษคือ ความตระหนี่เหนียวแน่น และความซึ่ซลาด ชี้อะหฺนาก "

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : تَأَيَّمْتُ حَفْصَةَ مِنْ خُنَيْسِ بْنِ حِذَافَةَ السَّهْمِيِّ
وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تُوْفِّي بِالْمَدِينَةِ فَقَالَ عُمَرُ : عَرَضْتُ
حَفْصَةَ عَلَى عُثْمَانَ فَقَالَ : سَأَنْظُرُ فِي أَمْرِي فَلَبِثْتُ لَيْلِي ثُمَّ لَقِيتُ فَقَالَ : قَدْ بَدَأَ لِي الْإِ
تْرَاجُ يَوْمِي هَذَا فَلَقِيتُ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ فَقُلْتُ : إِنْ شِئْتَ نَزَوَّجْتُكَ حَفْصَةَ فَصَمَتَ
أَبُو بَكْرٍ وَكُنْتُ أَوْجَدَ عَلَيْهِ مِنِّي عَلَى عُثْمَانَ فَلَبِثْتُ لَيْلِي ثُمَّ خَطَبَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَنكَحَهَا إِيَّاهُ، فَلَقِيتُ أَبَا بَكْرٍ فَقَالَ : لَعَلَّكَ وَجَدْتَ عَلَيَّ حِينَ عَرَضْتَ
عَلَيَّ حَفْصَةَ فَلَمْ أَرْجِعْ إِلَيْكَ شَيْئًا قَالَ عُمَرُ : قُلْتُ نَعَمْ قَالَ أَبُو بَكْرٍ : إِنَّهُ لَمْ يُمْنَعْنِي أَنْ
أَرْجِعْ إِلَيْكَ فِيمَا عَرَضْتَ عَلَيَّ إِلَّا أَنِّي كُنْتُ عَلِمْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ
ذَكَرَهَا فَلَمْ أَكُنْ لِأُفْشِيَ سِرَّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَرَكَهَا قَبْلُهَا .
رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอับนิ อุมัร รฎียา ได้เล่าว่า " หัฟเศาะฮฺ ได้กลายเป็นหม้ายด้วยการจากไปของคุณัยส
บิน หุซาฟะฮฺ - อัชชะฮฺมียฺ ซึ่งเป็นสาวกของท่านนบี คือลา และได้เสียชีวิตที่นครมะดีนะฮฺ ท่าน
อุมัรได้เล่าว่า ' ฉันได้เสนอหัฟเศาะฮฺให้แก่ท่านอุษมาน เขากล่าวว่า ฉันขอพิจารณาเรื่องของฉัน
ดูก่อน และฉันก็ได้หายหน้าไปหลายวัน ต่อมาเขาได้พบกับฉันและกล่าวว่า ' ความจริงฉันเห็นว่า
ยังไม่สมควรแต่งงานในยามนี้ ' ต่อมาฉันได้พบกับท่านอบูบักรฺ อัศ - ศิกติก ฉันได้กล่าวว่า ' ถ้า
หากท่านต้องการ ฉันจะแต่งงานท่านกับหัฟเศาะฮฺ ' ท่านอบูบักรฺนิ่งเงียบ ความจริงแล้วเขาทำให้
ฉันโกรธยิ่งกว่าท่านอุษมาน ฉันได้หายหน้าไปหลายวัน ต่อมาท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้สู่ขอนาง
และฉันก็ได้แต่งงานนางให้ท่าน หลังจากนั้นท่านอบูบักรฺได้พบกับฉันแล้วกล่าวขึ้นว่า ' คิดว่าท่านคง
โกรธฉัน ขณะที่ท่านได้เสนอหัฟเศาะฮฺให้ฉัน แล้วฉันไม่ได้ตอบท่านด้วยสิ่งใดเลย ' ท่านอุมัรเล่าว่า
ฉันตอบว่า ' ถูกแล้ว ' ท่านอบูบักรฺได้พูดว่า ' ที่จริงไม่มีสิ่งใดมาห้ามฉันที่จะตอบท่านในสิ่งที่ท่าน

เสนอให้ฉัน นอกจากที่ฉันได้ทราบมาว่า แท้จริงท่านรสูลุลลอฮ์ คือลา ได้เอ่ยถึงนาง และฉันก็ไม่ต้องการกระจายความลับของท่านรสูลุลลอฮ์ และถ้าหากท่านรสูลุลลอฮ์ทั้งนาง แน่ฉันจะต้องรับนางเอาไว้ " (บุคอรีย์)

عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَتْهُ امْرَأَةٌ تَعْرِضُ نَفْسَهَا عَلَيْهِ فَخَفَضَ فِيهَا النَّظَرَ وَمَرَفَعَهُ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .
وَفِي مِرْيَاةٍ : قَالَ أَنَسٌ : إِنَّ امْرَأَةً عَرَضَتْ نَفْسَهَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَضَحِكَتْ ابْنَةُ أَنَسٍ فَقَالَتْ : مَا كَانَ أَقْلَ حَيَاءَهَا ، فَقَالَ أَنَسٌ : هِيَ خَيْرٌ مِنْكَ عَرَضَتْ نَفْسَهَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . نَسَّأَلُ اللَّهَ السَّتَرَ وَالتَّوْفِيقَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ .

ท่านสะฮัล บิน สะอูด รฎียาไ้ได้กล่าวว่า " พวกเราอยู่กับท่านนบี คือลาฯ ต่อมาได้มีผู้หญิงคนหนึ่งมาหาท่าน เสนอตัวให้ท่าน ท่านนบีได้ลดสายตาในการมองดูหล่อน และยกสายตาขึ้น " (บุคอรีย์ มุสลิม อบูดาวูด ตีรุมิซีย และ อัน - นะสาอีย)

และในรายงานหนึ่งว่า : ท่านอะนัสได้กล่าวว่า " แท้จริง ผู้หญิงคนหนึ่งได้เสนอตัวให้ท่านนบี คือลาฯ บุตรสาวของท่านอะนัสหัวเราะ แล้วกล่าวว่า อะไรหนอทำให้หล่อนมีความอายน้อยเหลือเกิน ท่านอะนัสได้กล่าวว่า หล่อนดียิ่งกว่าเธอเสียอีก ที่ได้เสนอตัวให้ท่านนบี คือลาฯ "

10. การสืบทอดและแต่งงาน

มีหะดีษของท่านนบี คือลาฯ ดังนี้

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنَّ مِنْ حَقِّ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ أَنْ يُحَسِّنَ اسْمَهُ وَأَنْ يَعْلِمَهُ الْكِتَابَةَ وَأَنْ يُزَوِّجَهُ إِذَا بَلَغَ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

" แท้จริง ส่วนหนึ่งเป็นภาระหน้าที่ของพ่อที่มีต่อลูก ๆ ของเขา คือตั้งชื่อที่ดี ๆ แก่เขา สอนเขาให้อ่านเขียนหนังสือ และหาคู่ครองให้เขาเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะ (บรรลุนิติภาวะ) " (อัล - บุคอรีย์)

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : آمِرُوا النِّسَاءَ فِي بَنَاتِهِنَّ . رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ .

ท่านนบี คือลาได้กล่าวไว้ว่า " จงปรึกษากับฝ่ายแม่ในเรื่อง (การแต่งงาน) ลูกๆของนาง " (อะหมัด และ อับูดาวูด)

10.1 การสู่ขอ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِذَا خَطَبَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَنْظُرَ بَيْنَهَا مَا يَدْعُوهُ إِلَى نِكَاحِهَا فَلْيَنْعَلْ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านนบี คือลา ได้กล่าวไว้ว่า " เมื่อคนใดในหมู่พวกท่าน จะทำการสู่ขอหญิงสักคนหนึ่ง ถ้าหากกระทำได้อีกเป็นการดีที่เขาได้ดูนางเสียก่อน จะได้มีการพึงพอใจ เพื่อนำไปสู่การสมรสกันกับนาง " (อับูดาวูด)

ท่านนบีฯ ได้กล่าวว่า

إِنَّ الْمَغِيرَةَ خَطَّتْ امْرَأَةً فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : انْظُرِي لَهَا فَإِنَّهُ أُخْرَى أَنْ يُوَدَّمَ بَيْنَكُمَا . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

" แท้จริง เมื่อมุสรีเราะฮ์ได้ (สู่ขอ) หมั้นกับหญิงคนหนึ่ง ท่านนบีฯ จึงกล่าวแก่เธอว่า จงไปดูตัวหญิงคนนั้น เพราะการดูนางก่อนนั้นเป็นการดีกว่า เพื่อนำไปสู่การตกลงปลงใจกันระหว่างท่านทั้งสอง " (ตีรฺมิซียฺ)

ท่านนบีฯ คือลา กล่าวว่า

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ فَلَا يَحِلُّ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَبْتَاعَ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ وَلَا يَخْطُبَ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَذَرَ . رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْبُخَارِيُّ .

" คนมุอฺมินเป็นพี่น้องของคนมุอฺมิน เพราะฉะนั้นไม่อนุมัติ (ทะลาล) แก่มุอฺมินคนหนึ่ง (เข้าไป) ต่อบริจาคของที่พี่น้องของเขา (กำลัง) ต่อบริจาคกันอยู่ และไม่อนุมัติ ที่เขาจะไปติดต่อบริ-

ขอผู้ที่พี่น้องของเขา (พี่น้องมุสลิม กำลัง) ติดต่อสู้อยู่ นอกจากเมื่อพี่น้องของเขาคนนั้น เลิก
กันไปแล้ว " (อะหมัด - มุสลิม)

لَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خُطْبَةِ الرَّجُلِ حَتَّى يَمُتَ -
لِلْمَخَاطِبِ قَبْلَهُ أَوْ يَأْذَنَ لَهُ الْمَخَاطِبُ (امة . بخاري)

" อย่าไปสู้รบคนที่ผู้อื่นเขากำลังสู้รบกันอยู่ นอกจากผู้ที่ติดต่อสู้อยู่ก่อนนั้นเขาเลิกกันไป
แล้ว หรือเขายินยอม (หลีกทาง) ให้ " (อัล - บุคอรี)

10.2 การแต่งงาน

(1) หญิงต้องยินยอมจึงแต่งได้

จากอัล หะดีษ

إِنَّ جَارِيَةَ بَكْرَةَ أُمَّتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَتْ أَنَّ أَبَاهَا نَزَّوَجَهَا
وَمِى كَارِهَةً فَخَبَّرَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . رَوَاهُ أَحْمَدُ وَدَارُ الْقُطَيْبِيِّ .

" แท้จริง มีเด็กสาวคนหนึ่งมาหาท่านรสูลุลลอฮ์ คือลว่า พ่อของเธอได้ให้เธอ
แต่งงานด้วยการบังคับ ดังนั้นท่านรสูล ๗ คือลว่า จึงให้สิทธิแก่เธอในอันที่จะเลือก (คือจะตกลง
ปลงใจ หรือบอกเลิกไปเลย) " (อะหมัด + ตารุสสุญญี)

และยังมีอีกรายงานหนึ่งว่า

إِنَّ خَنَسَاءَ نَزَّوَجَهَا أَبُوهَا وَهِيَ تَيْبٌ فَكَرِهَتْ ذَلِكَ فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَزَفَّكَاحَهَا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

" แท้จริง มีหญิงคนหนึ่ง ชื่อคอนสาอู พ่อของเธอได้จัดแต่งงานเธอทั้งที่เธอเป็นม่าย เธอ
ไม่พอใจเรื่องที่กล่าวนั้น เธอจึงไปฟ้องต่อท่านรสูลุลลอฮ์ คือลว่า ดังนั้นรสูลุลลอฮ์ จึงให้ยกเลิก
การแต่งงานที่กล่าวนั้น "

ท่านรสุลา คือลา กล่าวว่า

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْبُكَرُ تُسْتَأْذِنُ فِي نَفْسِهَا وَلِذُنِهَا صَوَاتُهَا .
مَرَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَخْمَدُ .

“ หญิงสาวนั้น (ต้อง) ขอความตกลงปลงใจจากนาง และในการนิงของนางนั้น (ถือเสมือน นาง) อนุมัติแล้ว ”

(2) ต้องมีมะฮัร (ของหมั้นที่ให้แก่หญิง - ไม่ใช่ให้พ่อแม่หญิง)

จากอัล-กูรอาน

4 : 4 ความว่า “ และจงให้หญิงซึ่งของหมั้นของนางโดยเต็มใจ และถ้านางคืนให้แก่ผู้เจ้าจากสิ่งใดของมันโดยยินดี ดังนั้นจงกินมันโดยโอชะและเปรมปรีดี ”

(2) ต้องมีพยาน (อย่างน้อย 2 คน)

จากอัล-หะดีษ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَرْسُولَهُ .
مَرَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

“ ผู้ใดมิได้ไปตามคำเชิญ (ในการแต่งงาน) ดังนั้น แท้จริงเขาคือดิ่งต่ออัลลอฮ์ และรสุลของพระองค์ ” (บุคอรี)

عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ .
مَرَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

وَأَحْمَدُ وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَنُفُوسُ : لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ وَشَاهِدَيْنِ عَدْلٍ .

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า “ ไม่มีการแต่งงานนอกจากต้องมีผู้ปกครอง ” (อบูดาวัต ติรมิซีย อะหมัด และ บัยฮะเกีย)

ในตัวของอะหมัด และบัยฮะกีฮว่า " ไม่มีการแต่งงาน นอกจากต้องมีผู้ปกครอง และพยาน ³⁷ สองคนที่มีคุณธรรม "

إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا ، فَإِنْ كَانَ مُنْطَرًا فَلْيَطْعَمْهُ وَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيَدْعُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

" เมื่อคนผู้ใดในหมู่พวกท่าน ถูกเชิญให้ไปในการเลี้ยง (แต่งงาน) ก็ขอให้ท่านไป (ตาม คำเชิญ) ดังนั้นถ้าเขาไม่ได้ถือศีลอดก็ให้รับประทาน และถ้าเขาถือศีลอดก็ให้เขาดูอาฮฺ (ขอพรให้ คู่สมรส) " (อับูดาวูด)

เพราะท่านรสุลุลลอฮฺ คือสา ได้กล่าวว่า

إِذَا اجْتَمَعَ الدَّاعِيَانِ فَاجِبُ أَقْرَبَهُمَا بَابًا ، فَإِنْ أَقْرَبَهُمَا بَابًا أَقْرَبَهُمَا جَوَارًا فَإِنْ سَبَقَ أَحَدُهُمَا فَاجِبُ الَّذِي سَبَقَ . رَوَاهُ أَحْمَدُ .

" ขณะใดที่มีการเชิญ สองราย (ในเวลาเดียวกัน) ก็ขอให้ท่านไปยังบ้านที่ใกล้ที่สุดกับ บ้านของท่าน เพราะผู้ที่อยู่ใกล้กว่านั้น สิทธิในการเป็นเพื่อนบ้านกันมีความสำคัญมากกว่า แต่ถ้า การเชิญรายใดที่ได้เชิญไว้ก่อนก็จงไปยังบ้านที่ได้เชิญ (ท่าน) ก่อน " (อะหมัด)

10.3 วิธีนิกาหฺ (แต่งงาน)

" คือเมื่อผู้หญิงตกลงปลงใจมอบให้วะลีย (ผู้ปกครอง) ของนางจัดการ หรืออะกิล (มอบ) ให้คนหนึ่งคนใดจัดการแต่งงานตัวนาง ผู้เป็นวลีเองหรือผู้ได้รับมอบหมายก็ต้องจัดการต่อหน้าคน หลาย ๆ คนหรือต่อหน้าพยาน " (อุมมันศูร : 2520, 2523)

มีหะดิษกล่าวไว้ว่า

³⁷ นักวิชาการถือว่า การแต่งงานที่ไม่มีพยาน ถือว่า ใช้ไม่ได้ เพราะไม่ต่างจากการละเมิดประเวณี (ซินา)

إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا مَرَّ بِالْإِنْسَانِ - إِذَا تَرَوَّجَ - قَالَ : بَارَكَ
 اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ . مَرَّوَاهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ .

“ แท้จริงท่านนบีมูฮัมหมัด (ขอฟร) แก่คู่แต่งงานกันใหม่ ท่านกล่าว (ใจความ)
 ว่า ' ขอให้พระองค์อัลลอฮ์ สُبْحَانَ يَدِينِكُمْ และขอพระองค์ประทานความจำเริญแก่ท่าน และ
 ขอพระองค์ทรงประทานให้ท่านทั้งสองอยู่ร่วมกันด้วยความดี ' ”

มีหะดีษกล่าวอีกว่า

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ : أَوْلِمَ وَلَوْ بِشَاةٍ .
 مَرَّوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ .

“ แท้จริงท่านรَسُولุลลอฮ์ มูฮัมหมัด ได้กล่าวกับอับดุลเราะห์มาน บิน เอฟ (ที่เพิ่งแต่งงาน
 วันนั้น) ว่า จงจัดให้มีการเลี้ยง แม้ว่าจะด้วยแพะเพียงตัวเดียว ” (บุคอรี - มุสลิม)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ تُدْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ
 وَتُشْرَكَ الْفُقَرَاءُ . مَرَّوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ .

ท่านรَسُولุลลอฮ์ มูฮัมหมัด กล่าวว่า “ อาหารที่เลวที่สุด คืออาหารในการเลี้ยงที่เชิญแต่
 คนมั่งมี และคนยากจนถูกละเลย ” (บุคอรี - มุสลิม)

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : فَضْلُ مَا بَيْنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ الدُّفُ وَالصَّوْتُ
 فِي النِّكَاحِ . مَرَّوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

และท่านรَسُولุลลอฮ์กล่าวว่า “ การตีกลองและการร้องเพลงในขณะแต่งงานนั้น
 เป็น (เครื่องหมาย) ความแตกต่างระหว่างทะเลและหะรอมอย่างยิ่ง (คือจะเป็นที่อนุมัติหรือ
 ต้องห้ามอยู่ที่ความพอดี) ” (ตีรฺมิซีย)

11 การครองเรือน

11.1 หน้าที่สามี - ภรรยา

อัล - กุรอาน กล่าวถึงหน้าที่สามี - ภรรยา ไว้ดังนี้

- 4 : 34 ความว่า " ผู้ชายเป็นผู้ปกครองเลี้ยงดูผู้หญิง โดยที่อัลลอฮ์ได้ทรงโปรดปราน (ให้ความแข็งแรง) ให้บางคน (ผู้ชาย) เหนือกว่าอีกบางคน (ผู้หญิง) และโดยที่พวกเขาจ่ายทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา (เลี้ยงดูนาง) ดังนั้นผู้หญิงที่ดีทั้งหลายคือผู้กักตุน ผู้รักษาความลับ (เช่นชื่อเสียง สมบัติ ความดีงามของสามี เมื่อสามีไม่อยู่) ตามที่อัลลอฮ์ได้ทรง (สั่งให้) พิทักษ์ (ตามที่ปรากฏในพระบัญญัติของพระองค์) และบรรดา (ภรรยาอีกประเภทหนึ่ง) ผู้สุเจ้าเกรงการต้อติ่งของนาง ดังนั้นจงตักเตือนนาง (ถ้านางยังต้อรั้นอยู่) จงปล่อยนางไว้ (ตามลำพัง) ณ ที่นอนของนาง (เพราะความว่าเหวอาจทำให้นางสำนึก แต่ถ้ายังต้อรั้นอยู่) ก็จงเมียนนาง (อย่าให้รุนแรง เช่น อย่าให้มีรอย เพียงแต่ให้อายและเข็ดหลาบ) ครั้นนางเชื่อฟังสุเจ้า ดังนั้น จงอย่าหาทางอื่น (กลั่นแกล้ง) ให้ร้ายนาง (อย่าคิดว่าสามีเป็นผู้ได้เปรียบ) แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงเกรียงไกรเสมอ "
- 66 : 6 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงช่วยตัวของสุเจ้าและครอบครัวของสุเจ้าให้พ้นจากไฟ (นรก) ซึ่งมนุษย์ (ผู้ทำบาป) และก้อนหิน (รูปสักการะ) เป็นเชื้อเพลิงของมัน "
- 65 : 7 ความว่า " ควรให้ผู้มั่งคั่งจ่าย (ค่าเลี้ยงดู) ตามความมั่งคั่งของเขา ส่วนผู้ที่การยังชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่เขา ก็ควรให้เขาจ่ายตามที่อัลลอฮ์ได้ประทาน (เครื่องยังชีพ) แก่เขา "
- 30 : 21 ความว่า " และ (หนึ่ง) ในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ พระองค์ได้ทรงสร้างจาก (เชื้อเดียวกัน) หมู่สุเจ้าซึ่งคู่ครองสำหรับสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้มีใจสงบในตัวของนาง (มีความรักและผาสุก) และพระองค์ได้ทรงทำให้มีความรัก และความเอ็นดูในระหว่างสุเจ้า (ให้สามีภรรยารักใคร่เห็นใจกัน) แท้จริงในนั้น แน่นอนมีสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ตริกลง "
- 4 : 19 ความว่า " จงอยู่ร่วมกับนางโดยดี ดังนั้นถ้าสุเจ้าซึ่งนาง (โดยนางมิได้ทำผิด) ก็อาจเป็นเพราะว่าสุเจ้าซึ่งสิ่งหนึ่ง และอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้มีความดีมากมายในนั้น "

64 : 14 ความว่า " บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! แท้จริงในหมู่ผู้ครองของสุเจ้า และลูก ๆ ของสุเจ้านั้น (มีบางคน) เป็นศัตรูของสุเจ้า (เนื่องจากความลำเอียงและความลุ่มหลงของสุเจ้าเอง) ฉะนั้นจงระวังพวกเขา (อย่าเฉยเมย ต่อหน้าที่) แต่ถ้าสุเจ้าอภัยและมองข้าม (ชั่วบกพร่อง เล็ก ๆ น้อย ๆ) และยกโทษ (จงรู้ไว้เถิดว่า) อัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ "

2 : 187 ความว่า " นางเป็นอาภรณ์สำหรับสุเจ้า และสุเจ้าเป็นอาภรณ์สำหรับนาง (เป็นที่เชิดชูซึ่งกันและกัน)

จากอัล - หะดีษ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ، مَنْ قُتِلَ دُونَ دَمِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ، مَنْ قُتِلَ دُونِ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ، مَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ،
رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَالشَّيْخَانِ وَاللَّهُ أَعْلَى أَعْلَمُ .

และท่านรَسُولุลลอฮ์ คืออลา ได้กล่าวว่า " ผู้ใดถูกฆ่า เพราะป้องกันครอบครัวของเขา เขาเป็นชะฮีด ผู้ใดถูกฆ่าเพราะป้องกันเลือดของเขา เขาเป็นชะฮีด และผู้ใดถูกฆ่า เพราะป้องกันครอบครัวของเขา เขาเป็นชะฮีด " (ตีรมิซีย บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَلَا كَلُّكُمْ
مَرَاعَ وَكَلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَأَلَامِ الدِّنِيَ عَلَى النَّاسِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ ،
وَالرَّجُلُ مَرَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ ، وَالْمَرْأَةُ مَرَاعِيَّةٌ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ نَرُوجِهَا
وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ ، وَعَبْدُ الرَّجُلِ مَرَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ ، أَلَا
فَكَلُّكُمْ مَرَاعَ وَكَلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ ، رَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านอิบนิ อุมร์ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คืออลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " โปรดทราบพวกท่านทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบ และพวกท่านทุกคนต้องถูกสอบสวนในสิ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบนั้น ผู้นำมีหน้าที่รับผิดชอบประชาชนและต้องถูกสอบสวนในความรับผิดชอบของเขา ผู้ชายมีหน้าที่ดูแลครอบครัวของเขาและต้องถูกสอบสวนในเรื่องครอบครัวของเขา ผู้หญิงมีหน้าที่ดูแลครอบครัวของ

สามีและบุตรของสามีและจะต้องถูกสอบสวนในหน้าที่ของนางต่อพวกเขา ทาสของคน ๆ หนึ่งมีหน้าที่ดูแลทรัพย์สินของนายและต้องรับผิดชอบในทรัพย์สินนั้น ดังนั้นพึงทราบเถิดว่าพวกท่านทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบและพวกท่านทุกคนต้องถูกสอบสวนในสิ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบ " (บุคอรียุสลิม อับดู ดาวูด ตีรุมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِذَا أَتَقَّ السُّلَمُ نَفَقَةً عَلَى أَهْلِهِ وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةٌ . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

ท่านอบูมัสอูดได้เล่าว่า ท่านรสุลุลลอฮ์ คือลว่า ได้กล่าวว่า " เมื่อมุสลิมใช้จ่ายเพื่อครอบครัวของเขาโดยหวังรางวัลจากอัลลอฮ์ การใช้จ่ายของเขาเป็นกุศลทาน " (บุคอรียุสลิม)

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ ذَلِكَ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِإِمَانِ اللَّهِ وَاسْتَخْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ ، وَلَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوطِينَ فُرُوسَكُمْ أَحَدًا تَكْرَهُهُنَّ فَإِنْ فَعَلْنَ ذَلِكَ فَأَخْرِجِيَهُنَّ صَرْبًا غَيْرَ مُبْرِجٍ وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ مِنْ رِقُنَّهِنَّ وَكِسْوَتِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

ท่านญาบิร อิบนิ อับดุลลอฮ์ ได้เล่าว่า ท่านรสุล คือลว่า ได้กล่าวว่า " จงยำเกรงอัลลอฮ์ด้วยเรื่องผู้หญิง เพราะท่านแต่งงานด้วย อมานะฮ์ (ความไว้วางใจ) ของอัลลอฮ์ และปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์ ท่านมีสิทธิเหนือนาง นางจะต้องไม่นำผู้ที่ท่านไม่พอใจมายังเคหะสถานของท่าน ถ้านางทำเช่นนั้น ให้ท่านเขียนนางได้ แต่ต้องไม่ให้มีรอยขีดข่วน นางมีสิทธิเหนือท่าน คือท่านต้องให้อาหารแก่นางและเครื่องนุ่งห่มแก่นางด้วยดี " (บุคอรียุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ ได้เล่าจากท่านนบี คือลว่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ชายผู้ศรัทธา ! จงอย่าขุ่นเคืองหญิงผู้ศรัทธา ถ้าหากเขารังเกียจนิสัยอย่างหนึ่งของเธอ ยังมีนิสัยอื่น ๆ ของเธอที่เขาจะพอใจ " (มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ كَانَ لَهُ
امْرَأَتَانِ فَقَالَ إِلَى إِحْدَاهُمَا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِقُّهُ مَائِلٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ผู้ใดมีภรรยา
สองคนและเขาสำเอียงให้ภรรยาคนหนึ่งจากทั้งสองนั้น เขาจะมาในวันกิยามะฮฺ โดยซีกหนึ่งของเขา
เอียง " (อบูดาอูด ตีรมิซีย และ อัน-นะสาอีย)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرْمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا يَجْلُدُ
أَحَدُكُمْ امْرَأَتَهُ جُلْدَ الْعَبْدِ ثُمَّ يَجَامِعُهَا فِي آخِرِ الْيَوْمِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่าน अबดุลลอฮฺ บิน มัรมะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " คน-
หนึ่ง คนใดในหมู่พวกท่านจะต้องไม่เยียนติภรรยาของเขาเหมือนเยียนตีทาส และต่อมาเขาก็ร่วม
ประเวณีกับนางในตอนท้ายของวันนั้น " (บุคอรี และ ตีรมิซีย)

عَنْ قَيْسِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : أَثْبِتُ الْخَيْرَةَ : فَرَأَيْتُهُمْ يَسْجُدُونَ لِمَرْءٍ بَنٍ
لَهُمْ فَقُلْتُ : رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَقُّ بِذَلِكَ ، فَأَثْبِتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَقُلْتُ لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ : أَمَرَأَيْتَ لَوْ مَرَرْتُ بِبَشَرٍ أَكُنْتُ تَسْجُدُ لَهُ ؟ قُلْتُ : لَا ،
قَالَ : فَلَا تَفْعَلُوا لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ لَأَمَرْتُ النِّسَاءَ أَنْ يَسْجُدْنَ
لِأَنْزَوَاجِهِنَّ لِمَا جَعَلَ اللَّهُ لَهُمْ عَلَيْهِنَّ مِنَ الْحَقِّ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالْحَاكِمُ وَالتِّرْمِذِيُّ .
وَلَفْظُهُ : لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ يَسْجُدَ لِرَوْجِهَا

ท่านกอยสุ บิน รฎียา ได้กล่าวว่า " ฉันได้มายังฮิเราะฮฺ ฉันได้พบพวกเขาก็กราบเจ้า-
เมืองของพวกเขา ฉัน ได้กล่าวว่า ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ควรจะได้รับการกระทำเช่นนั้นมากกว่า
ต่อมาฉันได้มาหาท่านนบี คือลา และได้เล่าให้ท่านฟังถึงเรื่องดังกล่าว ท่านได้กล่าวว่า จงบอกฉัน-
ซิว่า ถ้าหากท่านเดินผ่านหลุมฝังศพหนึ่ง ท่านจะก้มกราบมันไหม? ฉันตอบว่า ไม่ ท่านจึงกล่าว
ว่า ' ดังนั้น ท่านทั้งหลายอย่ากระทำเลย ถ้าหากฉันจะใช้ให้คนหนึ่งก้มกราบผู้ใดแล้ว แน่นอนฉันจะ

ต้อง ใช้ผู้หญิงให้ก้มกราบสามีของพวกนาง เนื่องจากอัลลอฮ์ได้กำหนดให้พวกเขามีสิทธิเหนือพวกนาง " (อบูดาวูด ฮากิม และ ตีรมิซีย)

และตัวบทของตีรมิซียว่า " ถ้าหากฉันสามารถใช้ผู้หญิงให้ก้มกราบผู้ใดแล้ว ฉันนอนฉันจะต้องใช้ผู้หญิงให้ก้มกราบสามีของนาง "

عَنْ عَمْرِو بْنِ الْأَخْوَصِ مَرْضِيَّ اللَّهِ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَلَا إِنَّ لَكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ حَقًّا ، وَلِنِسَائِكُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا فَأَمَّا حَقُّكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ فَلَا يُوْطِنَنَّ فَرْشَكُمْ مِنْ تَكْرَمُونَ وَلَا يَأْذَنَنَّ فِي بَيْتِكُمْ مِنْ تَكْرَمُونَ أَلَا وَحَقُّنَّ عَلَيْكُمْ أَنْ تُخْسِنُوا إِلَيْهِنَّ فِي كُسُوتِهِنَّ وَطَعَامِهِنَّ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ

ท่านอัมรฺ บิน อัล-อะหฺวัศ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ฟัง-ทราบเถิด แท้จริงพวกท่านมีสิทธิเหนือภรรยาของพวกท่าน และภรรยาของพวกท่านก็มีสิทธิเหนือพวกท่าน ดังนั้นพวกนางจะต้องไม่ให้ผู้ที่พวกท่านรังเกียจเหยียบที่นอนของพวกท่าน และพวกนางจะต้องไม่อนุญาต ให้ผู้ที่พวกท่านรังเกียจเข้าในบ้านของพวกท่าน ฟังทราบเถิดว่า สิทธิของพวกนางที่มีเหนือพวกท่าน คือ ให้พวกท่านปฏิบัติด้วยดีกับพวกนางในเรื่องเครื่องนุ่งห่ม และอาหารของพวกนาง " (ตีรมิซีย และถือว่าเป็นหะดีษเศาะหี้หฺ)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَرْضِيَّ اللَّهِ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهْرِ غِنَى ، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " การทำทานที่ดี คือ ทานที่ทำเมื่อมั่งมี และท่านจงเริ่มต้น ด้วยการเริ่มทำทานแก่บุคคลที่ท่านต้องเลี้ยงดูก่อน (เช่น ภรรยา บุตร) " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَرْضِيَّ اللَّهِ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : دِينَارٌ أَنْفَقْتُهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدِينَارٌ أَنْفَقْتُهُ فِي مَرْقَبَةٍ ، دِينَارٌ تَصَدَّقْتُ بِهِ عَلَى مُسْكِينٍ ، وَدِينَارٌ أَنْفَقْتُهُ عَلَى أَهْلِكَ أَغْظَمَهَا أَجْرًا الَّذِي أَنْفَقْتُهُ عَلَى أَهْلِكَ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ وَأَخَذَهُ

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้ กล่าวว่า " ดินารหนึ่งที่ท่านใช้-
จ่ายไปในทางของอัลลอฮฺ ดินาร หนึ่ง ที่ท่านใช้จ่ายไปในการปลดปล่อยทาส ให้เป็นอิสระ ดินาร
หนึ่ง ที่ท่านนำมาทำทานแก่ผู้ยากไร้ และ ดินาร หนึ่ง ที่ท่านใช้จ่ายเลี้ยงดูครอบครัวของท่าน
บรรดาเหล่านั้นทั้งหมดที่ได้กุศลยิ่งใหญ่ที่สุด คือดินารที่ท่านนำมาใช้จ่ายเลี้ยงดูครอบครัวของท่าน "

(มุสลิม ตริมิซีย และ อะหมัด)

عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ
دِينَارٌ يُنْفِقُهُ عَلَى عِيَالِهِ ، وَدِينَارٌ يُنْفِقُهُ عَلَى ذَاتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَدِينَارٌ يُنْفِقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านเชาบันได้เล่าว่า " ท่านรสุล คือลา ได้กล่าวว่า ' ดินารที่ประเสริฐที่สุดที่ชายคน
หนึ่งใช้จ่ายคือ ดินารที่เขาใช้จ่ายเพื่อครอบครัวของเขา และดินารที่เขาใช้จ่ายเพื่อสัตว์เลี้ยงของเขา
ในหนทางของอัลลอฮฺ และดินารที่เขาใช้จ่ายเพื่อเพื่อนฝูงของเขาในหนทางของอัลลอฮฺ " (มุสลิม)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ
لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า " ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกท่าน
คือผู้ที่ดีที่สุดต่อครอบครัวของเขา และฉันดีที่สุดในหมู่พวกท่าน เพราะฉันดีที่สุดต่อครอบครัวของ
ฉัน" (ตริมิซีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النِّسَاءِ خَيْرٌ ؟ قَالَ الَّتِي تَسْرُهُ إِذَا نَظَرَ ،
وَتَطِيعُهُ إِذَا أَمَرَ ، وَلَا تُخَالِفُهُ فِي نَفْسِهَا وَلَا مَالِهَا بِمَا كَرَهُ . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .
وَلِلشَّيْخَيْنِ وَالتِّرْمِذِيِّ : مَا تَرَكَتْ بَعْدِي قِتَّةً أَصَرَ عَلَى الرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าว่า “ ได้มีผู้ถามท่านรสุลุลลอฮฺว่า ผู้หญิงเช่นใดดีที่สุด ท่านตอบว่า ‘ ผู้หญิงที่ทำให้เขา (สามี) ชื่นใจเมื่อมอง เชื่อฟังคำเขา และไม่ขัดขวางเขาทั้งด้านร่างกาย และทรัพย์สินด้วยกลัวว่า เขาจะไม่พอใจ ’ ” (นะสาอีย)

ตัวบทของท่านบุคอรี มุสลิม และ ติรมิซียฺ ว่า “ ฉันไม่ได้ทั้งวิกฤตการณ์ใดไว้หลังจากฉันจากไป จะเป็นภัยร้ายแรงแก่พวกผู้ชายยิ่งกว่าผู้หญิง ”

عَنْ أَبِي أُسَامَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ يَقُولُ : مَا اسْتَفَادَ الْمُؤْمِنُ بَعْدَ تَقْوَى اللَّهِ خَيْرًا لَهُ مِنْ نَرُوجَةٍ صَالِحَةٍ إِنْ أَمَرَ مَا أَطَاعَهُ وَإِنْ نَظَرَ إِلَيْهَا سَرَّتَهُ وَإِنْ أَقْسَمَ عَلَيْهَا أَمَرَّتَهُ . وَإِنْ غَابَ عَنْهَا نَصَحْتُهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهَا . رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ .

ท่านอบูฮุสามะฮฺ เล่าว่า “ ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า ‘ ต่อจากการยำเกรงอัลลอฮฺของคนมุฮมิน นั้นไม่มีอะไรดีเท่าการมีภรรยาที่ดี เมื่อเวลาเขาสั่ง เธอปฏิบัติตาม เมื่อเวลาเขามองเธอ เธอทำให้เขาพอใจ และเมื่อเขาได้เอาสัญญากับเธอเธอปฏิบัติจนครบสัญญา และเมื่อเขาไม่อยู่บ้าน เธอรักษาตัวเธอและสมบัติของเขา ” (อิบนุ มาญะฮฺ)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : خَيْرُ نِسَاءٍ مَرَكِبُ الْإِبِلِ نِسَاءُ قُرَيْشٍ ، وَقَالَ الْآخَرُ : صَالِحُ نِسَاءٍ قُرَيْشٍ ، أَخْنَاءُ عَلَى وَكْدٍ فِي صَغَرِهِ ، وَإِنْ عَاهُ عَلَى نَرُوجٍ فِي ذَاتِ يَدِهِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าว่า “ ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า “ หญิงที่ขี่อูฐที่เก่งที่สุดคือหญิง กุรอัยษ ”

และจากบันทึกอื่น ท่านได้กล่าวไว้ว่า “ และที่มีเกียรติในหมู่หญิงกุรอัยษคือหญิงที่เมตตา ลูกเล็ก ๆ และเอาใจใส่ทรัพย์สินของสามี ” (บุคอรี)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَيْسَ مِنَّا مَنْ خَبَّ امْرَأَةً عَلَى نَرُوجِهَا أَوْ عَبْدًا عَلَى سَيِّدِهِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتَّيَّمِيُّ .

ท่านอุษุรียะเราะฮฺ รุฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ค็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ไม่ใช่พวกของเรา ผู้ที่ทำให้หญิงคนหนึ่งเสื่อมคลายความเชื่อถือสามีของนาง และทำให้ทาสเสื่อมคลายความเชื่อถือนายของมัน " (อบูดาวูด และ อัน-นะสาอีย)

มีหะดีษของท่านนบี ค็อลลา ในบทที่ว่าด้วยการทำงานของหญิงในบ้านสามีนางว่า

عَنْ شُعْبَةَ قَالَ : حَدَّثَنِي الْحَاكِمُ عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَشْكُو إِلَيْهِ مَا تَلْقَى فِي يَدِهَا مِنَ الرَّحَى ، وَبَلْعِهَا أَنَّهُ جَاءَهُ مَرِيقٌ ، فَلَمْ تُصَادِفْهُ فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لِعَائِشَةَ ، فَلَمَّا جَاءَ أَخْبَرَتْهُ عَائِشَةُ ، قَالَ : فَبِجَاءِنَا وَقَدْ أَخَذْنَا مَصَاجِعَنَا ، وَذَهَبْنَا نَقُومُ فَقَالَ عَلَى مَكَانِكُمَا ، فَبِجَاءَ فَقَعَدَ بَيْنِي وَبَيْنَهَا حَتَّى وَجَدْتُ بُرْدَ قَدَمَيْهِ عَلَى بَطْنِي ، فَقَالَ : أَلَا أَدُلُّكُمَا عَلَى خَيْرٍ مِمَّا سَأَلْتُمَا ، إِذَا أَخَذْتُمَا مَصَاجِعَكُمَا أَوْ آوَيْتُمَا إِلَى فِرَاشِكُمَا فَسَبَّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَآخِذَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَكَبَّرَا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمَا مِنْ خَادِمٍ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอุษุบะฮฺได้เล่าว่า " ท่านฮาकिม และ อิบน์ ลัยลา ได้เล่าให้ท่านฟังว่า ท่านอะลียุได้เล่าให้ทั้งสองฟังว่า ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ (ภรรยาของท่าน) ได้ไปหาท่านนบี ค็อลลา (บิดาของเธอ) เพื่อร้องทุกข์เกี่ยวกับการที่มีมือของเธอหยาบกร้านเนื่องจากการไม่แปรง เพราะเธอได้ข่าวว่าท่านนบี ค็อลลา ได้ทาสหญิงมาสองสามคน แต่เธอไม่พบท่าน จึงได้ฝากให้ท่านหญิงอาอิชะฮฺเรียนปัญหาของเธอให้ท่านนบี ค็อลลาทราบด้วย เมื่อท่านนบี ค็อลลา กลับมา ท่านหญิงอาอิชะฮฺจึงได้เรียนท่าน ท่าน อะลียุ ได้กล่าวว่า ท่านนบี ค็อลลาได้มาหาเราขณะที่เรากำลังนอน เราต้องการจะลุกไปต้อนรับท่าน ท่านกล่าวว่า ไม่ต้องและได้เข้ามานั่งระหว่างเราทั้งสองจนท้องของฉันได้สัมผัสความเย็นจากเท้าของท่าน ท่านกล่าวว่า พ่อจะบอกลูกทั้งสองถึงสิ่งที่ดีกว่าคนใช้ที่ลูกขอคือ เมื่อลูกจะนอนให้กล่าวสุบหานัลลอฮฺ 33 ครั้ง อัลหัมดุลิลลาฮฺ 33 ครั้ง และอัลลอฮุอักบัร 34 ครั้ง " (บุคอรี)

عَنْ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدٍ سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا : مَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ فِي الْبَيْتِ ؟ قَالَتْ : كَانَ يَكُونُ فِي مَهْنَةِ أَهْلِهِ فَإِذَا سَمِعَ الْأَذَانَ خَرَجَ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอัสวัต อิบนิ ยะซีด ได้เล่าว่า " ฉัน ได้ ตามท่านหญิงอาอิชะฮฺว่า ท่านนบี คือลว่า ทำอะไรเมื่ออยู่บ้าน เธอตอบว่า ท่านช่วยทำงานบ้าน และเมื่อได้ยินเสียงอะซาน ท่านก็ออกไป (นมาซ) " (บุคอรี)

عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدٍ سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا : مَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ فِي أَهْلِهِ ؟ قَالَتْ : كَانَ يَكُونُ فِي مَهْنَةِ أَهْلِهِ ، فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอัสวัตได้เล่าว่า " ฉัน ได้ตามท่านหญิงอาอิชะฮฺว่า ท่านนบี คือลว่า ทำอะไรเมื่ออยู่บ้าน? เธอตอบว่า ท่านใช้เวลาอยู่กับกรบริการครอบครัว และเมื่อถึงเวลามาซ ท่านก็ยืนขึ้นเพื่อไปนมาซ " (อัล - บุคอรี)

عَنْ هَمَّامٍ قَالَ : سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا أَتَقَّتِ الْمَرْأَةُ مِنْ كَسْبِ نَرُوجِهَا مِنْ غَيْرِ أَمْرِهِ فَلَهُ نِصْفُ أَجْرِهِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านฮัมมานได้เล่าว่า " ฉันได้ยินท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ เล่าว่า ท่านนบี คือลว่า ได้กล่าวว่า ' ถ้า ภรรยาบริจาคทรัพย์ของสามีโดยไม่ได้ขออนุญาตจากเขา เขาจะได้รับรางวัล (ผลบุญ) ครึ่งหนึ่ง ' " (บุคอรี)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِذَا أَتَقَّتِ الْمَرْأَةُ مِنْ طَعَامِ بَيْنِهَا غَيْرَ مُتَيَدَةٍ كَانَ لَهَا أَجْرُهَا بِمَا أَتَقَّتْ وَلِزَوْجِهَا أَجْرُهُ بِمَا كَسَبَ وَلِلْخَانِزِنِ مِثْلُ ذَلِكَ لَا يَنْقُصُ بَعْضُهُمْ أَجْرَ بَعْضٍ شَيْئًا . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า ท่านรสูลุลลอฮฺ คือลว่า ได้กล่าวว่า ' เมื่อภรรยาได้ใช้ประโยชน์จากอาหารในบ้านอย่างเต็มที่ (ไม่ทิ้งขว้างเสียหาย) นางจะได้รางวัลที่นางได้ทำเช่นนั้น และสามีของนางก็จะได้รับรางวัลจากที่เขาหาเงินมาให้ครอบครัวด้วยเหมือนกัน จุดดั่งผู้ที่เก็บพัสดุและไม่มีรางวัลใดลดน้อยลง ' " (บุคอรี มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الْمَرْأَةُ كَالضِّلَعِ إِنْ
أَقْنَمَهَا كَسَرَتْهَا وَإِنْ اسْتَمْتَعْتَ بِهَا اسْتَمْتَعْتَ بِهَا وَفِيهَا عَوَجٌ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าว่า ท่านรَسُول คือลว่า ได้กล่าวว่า " ผู้หญิงเปรียบเสมือนซี่โครง
ถ้าท่านพยายามจะตัดให้ตรง มันจะหัก ดังนั้นท่านจงเอาประโยชน์จากนางขณะที่มันยังโค้งเช่นนั้น "
(บุคอรีย์)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ ، وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ خُلُقْنَ مِنْ ضَلَعٍ ، وَإِنْ
أَعْوَجَ شَيْءٌ فِي الضِّلَعِ أَغْلَاهُ ، فَإِنْ ذَهَبَتْ نَفْسُهُ كَسَرَتْهُ ، وَإِنْ تَرَكَتْهُ لَمْ يَنْزِلْ أَعْوَجَ
فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าว่า ท่านนบี คือลว่า ได้กล่าวว่า " ผู้ใดศรัทธาในอัลลอฮ์และวัน-
สุดท้าย จงอย่าทำความลำบากให้แก่เพื่อนบ้าน และฉันแนะนำให้อาใจใส่ผู้หญิง เพราะผู้หญิงถูก
สร้างมาจากส่วนที่โค้งที่สุดของกระดูกซี่โครง ถ้าท่านพยายามตัดให้ตรง มันจะหัก แต่ถ้าท่านปล่อย
มันไว้ มันก็จะงอเช่นนั้น ดังนั้นฉันขอให้เอาใจใส่ผู้หญิง " (บุคอรีย์)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَرَحِمَةُ اللَّهِ
مَرْجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّى وَأَقْطَعَ امْرَأَتَهُ فَإِنْ أَبَتْ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ ، مَرَحِمَةُ اللَّهِ امْرَأَةً
قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّتْ وَأَقْطَعَتْ نَرُوجَهَا فَإِنْ أَبَى نَضَحَتْ فِي وَجْهِهِ الْمَاءَ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าว่า "ท่านรَسُولุลลอฮ์ คือลว่า ได้กล่าวว่า ' ขออัลลอฮ์ทรงเมตตา
แก่ชายผู้ลุกขึ้นเวลากลางคืนแล้วเข้านมาซ และได้ปลุกภรรยาของเขาด้วย ถ้านางคือ (ไม่ยอมลุก
ขึ้น) ก็ให้น้ำพรมหน้านาง และขออัลลอฮ์ได้ทรงเมตตาหญิง ผู้ลุกขึ้นเวลากลางคืนแล้วนมาซ
และนางได้ปลุกสามีของนาง ถ้าเขาคือ (ไม่ยอมลุกขึ้น) ก็ให้นางเอาน้ำพรมหน้าเขา ' "
(อบูดาวูด)

عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا اسْتَأْذَنْتِ امْرَأَةً
أَحَدَكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَلَا يَمْنَعُهَا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านสาละมได้เล่าจากพ่อของท่านว่า ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า " ถ้าภรรยาผู้ใดขอ
อนุญาตไปมัสยิด เธอไม่ควรห้ามนาง " (บุคอรีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِي جَارَهُ ، وَاسْتَوْصَا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ خُلِقْنَ مِنْ ضَلَعٍ ، وَإِنْ
أَعْوَجَ شَيْءٌ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ ، فَإِنْ ذَهَبَتْ نَفْسُهُ كَسَرَتْهُ ، وَإِنْ تَرَكَتْهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ
فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا . رَوَاهُ الشَّيْخَانُ وَالتِّرْمِذِيُّ .

وَفِي رِوَايَةٍ : إِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلْعٍ لَنْ تَسْقِطَ لَكَ عَلَى طَرِيقَةٍ فَإِنْ اسْتَمْتَعْتَ
بِهَا اسْتَمْتَعْتَ بِهَا عِوَجٌ وَإِنْ ذَهَبَتْ نَفْسُهَا كَسَرَتْهَا وَكَسَرُهَا طَلَاقُهَا .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮะ รุฎียาได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ผู้ใดที่มีศรัทธา
ต่ออัลลอฮ์ และวันสุดท้าย เขาจะต้องไม่ทำความรำคาญแก่เพื่อนบ้านของเขา และท่านทั้งหลายจง
สังเสียให้ทำดีต่อผู้หญิง เพราะความจริงพวกนางถูกสร้างขึ้นจากกระดูกซี่โครง และ แท้จริงสิ่งที่คด
งอที่สุดในกระดูกซี่โครง ก็คือ ส่วนบนสุดของมัน ถ้าหากท่านไปตัดให้มันตรง ท่านก็ทำให้มันหัก
และถ้าหากท่านปล่อยมันไว้ มันก็จะยังคงคดงออยู่ต่อไป ดังนั้นท่านทั้งหลายจงสังเสียให้ทำดีต่อ
พวกผู้หญิงเถิด " (บุคอรีย มุสลิม และติรมิซีย)

และในรายงานหนึ่งว่า " แท้จริง ผู้หญิงนั้นถูกสร้างขึ้นมาจากกระดูกซี่โครง มันจะไม่ตรงเพื่อ
ท่านสักทางเดียว ถ้าหากท่านหาความสุขกับนาง ความคดงอก็ยังอยู่กับนาง และถ้าหากท่านไปตัด
ให้ผู้หญิงตรง ท่านก็ทำให้นางหัก และการแตกหักของนาง ก็คือ การหย่าร้างนาง "

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا
أَخْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ

ท่านอุบัยร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ศรัทธาชนที่มีศรัทธา สมบูรณ์ยิ่งนั้นคือ ผู้ที่มีนิสัยดี และคนที่ดีที่สุดในหมู่พวกท่าน คือ คนที่มีความสุภาพ อ่อนโยน ต่อภรรยาของเขา " (อุบัยดาวูด และ ตริมิซียฺ)

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ وَاصْكُرْنَ الْإِسْتِغْفَارَ ، فَإِنِّي مَرَأَتُكُمْ أَكْثَرُ أَهْلِ النَّارِ ، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ جَزَلَةٌ : وَمَا لَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكْثَرُ أَهْلِ النَّارِ ؟ قَالَ : تَكْثُرُنَّ اللَّغْنَ وَتَكْفُرُنَّ الْعُسْرَ وَمَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَغْلَبَ لِدَيْ لُبٍّ مِنْكُمْ قَالَتْ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَمَا تُقْصَانُ الْعُقُلِ وَالْدِّينِ ؟ قَالَ : أَمَّا تُقْصَانُ الْعُقُلِ فَشَهَادَةُ امْرَأَتَيْنِ تُعَدُّلُ شَهَادَةَ رَجُلٍ فَهَذَا تُقْصَانُ الْعُقُلِ ، وَتَمْكُثُ اللَّيَالِي مَا تُصَلِّي وَتُطِيرُ فِي رَمَضَانَ فَهَذَا تُقْصَانُ الدِّينِ .
وَعِبَا مَرَّةُ الْبُخَارِيِّ : أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تُصُمْ ؟ قُلْنَ : بَلَى قَالَ :
فَذَلِكَ مِنْ تُقْصَانِ دِينِهَا . مَرَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านอุบัย นุรได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งได้กล่าวว่า " โอ้พวกผู้หญิงทั้งหลายพวกเธอ จงบริจาคเถิดและจงออกกัฏโศกให้มาก ๆ เพราะความจริงฉันพบว่าพวกเธอส่วนมากเป็นชาวนรก ' ได้มีผู้หญิงซึ่งมีคำพูดจะฉานจากพวกผู้หญิงเหล่านั้นได้กล่าวขึ้นว่า ' โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ เพราะเหตุใดพวกเราส่วนมากจึงเป็นชาวนรก ? ' ท่านรَسُولุลลอฮฺได้ตอบว่า ' (เพราะ) พวกเธอทั้งหลายชอบการแข่งด่า และพวกเธอไม่เชื่อฟังสามี และฉันไม่เคยเห็นผู้ที่มีความบกพร่องทั้งด้านสติปัญญาและศาสนา จะสามารถข่มและเอาชนะ (ผู้ชาย) ผู้ที่มีสติปัญญาครบสมบูรณ์ได้ ยิ่งกว่าพวกเธอ ' ผู้หญิงคนเดิมได้ถามขึ้นอีกว่า ' โอ้ท่านศาสดา อะไรคือความบกพร่องทางด้านสติปัญญาและทางด้านศาสนา ? ' ท่านรَسُولุลลอฮฺได้ตอบว่า ' ความบกพร่องทางด้านสติปัญญาก็คือ ผู้หญิงสองคนเป็นพยานได้เท่ากับผู้ชายคนเดียว นี่แหละคือความบกพร่องทางด้านสติปัญญา และพวกผู้หญิงจะหยุด

อยู่เฉย ๆ เป็นเวลาหลาย ๆ วันโดยไม่ได้นมาช และได้ถือศีลอดในเดือนรอมฎอน (เนื่องจากมี เลือดประจำเดือน) และ นี่แหละคือความบกพร่องทางด้านศาสนา ' "

ตามสำนวนจากการบันทึกของท่านบุคอรีย์ว่า " ' เมื่อผู้หญิงมีเลือดประจำเดือนไม่ต้องนมาช และไม่ต้องถือศีลอดมิใช่หรือ ? ' พวกหล่อนตอบว่า ' ใช่ ' ท่านรสุลุลลอฮ์จึงกล่าวว่า ' นี่แหละคือ ความบกพร่องทางด้านศาสนาของหล่อน ' " (บุคอรีย์ มุสลิม อิบุนดาวัต ตีรมิซีย และ อัน - นะสาอีย)

11.2 เพศสัมพันธ์

ในอัล - กุรอาน กล่าวว่า

- 2 : 223 ความว่า " หญิงของสุเจ้า (ภรรยา) คือท่งนา (เป็นที่สืบพันธุ์) ของสุเจ้า ดังนั้นจงเข้าสู่ ท่งนาของสุเจ้า (มิใช่ของผู้อื่น เช่น การทำชู้) ตามแต่สุเจ้าประสงค์ (โดยสุภาพเยี่ยงชาวนา รักษาเนื้อนาของตน) และจงส่งล่วงหน้า (ทำความดี) สำหรับตัวของสุเจ้าเอง อย่าหลง ภรรยาจนลืมทำทาน และจงสำรวมตนต่ออัลลอฮ์ และจงรู้ไว้เถิดว่าสุเจ้าจะพบพระองค์ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา (ถึงการที่จะได้พบนั้น) "
- 2 : 222 ความว่า " และเขาทั้งหลายถามเจ้า (มุฮัมมัด) เกี่ยวกับ (การสังวาสหญิงมี) ระดู จง กล่าวเถิด (การสังวาสในระยะนั้น) มันเป็นสิ่งโทษ ดังนั้นจงอยู่ห่าง (อย่าสังวาส) หญิง ระหว่างมีระดู และจงอย่าเข้าใกล้ (คือร่วมสังวาส) จนกว่านางสะอาด (คือพ้นกำหนดมี ระดูและชำระกายแล้ว) ดังนั้น จงเข้าหานางตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาสุเจ้า (โดยสุภาพ เพราะระยะหลังจากนั้นเหมาะแก่การตั้งครรภ์) "
- 2 : 187 ความว่า " เป็นที่อนุมัติสำหรับสุเจ้าในคืนถือศีลอดให้ร่วมเส่นหาหญิงของสุเจ้า นางเป็น อาภรณ์สำหรับสุเจ้า และสุเจ้าเป็นอาภรณ์สำหรับนาง (เป็นที่เชิดชูซึ่งกันและกัน) อัลลอฮ์ ทรงรอบรู้สุเจ้าคด (อยุติธรรม) ต่อตัวสุเจ้า (ที่เข้าใจผิด และละเว้นเรื่องนี้เมื่อละศีลอด แล้ว) ดังนั้นพระองค์ได้ทรงนิรโทษโดยปราณี และทรงอภัยสุเจ้า (ให้การผ่อนผัน) เพราะฉะนั้น บัดนี้จงสมสู่นาง และจงแสวง (ด้วยการวิงวอน) ตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนด แก่สุเจ้า (ให้มีความรักเอ็นดูแก่กัน 7 : 189, 30 : 21 และให้มีลูกหลานที่ดี 16 : 72, 25 : 74) "

" และจงกินจมน้ำจนกระทั่งด้ายเส้นขาว (คือแสงของรุ่งอรุณ) ได้เป็น ที่กระจางแก่สุเจ้า จากด้ายเส้นดำยามรุ่งอรุณแล้วจงให้ครบซึ่งการถือศีลอด (ตามวินัยของมันตั้งแต่รุ่งอรุณ) จนถึง (พลบ) ค่ำ และจงอย่าสมสู่ นางขณะที่สุเจ้าเป็นผู้จำสมาธิในมัสญิด นี่คือนิยามของอัลลอฮ์ "

ในอัล - หะดีษ มีดังนี้

عَنْ جَدَامَةٍ بِنْتٍ وَمَبِ الْأَسَدِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَتِيَهُ مِنَ الْغَيْلَةِ حَتَّى ذَكَرْتُ أَنَّ الرُّومَ وَفَارِسَ يَصْنَعُونَ ذَلِكَ فَلَا يَصُرُّ
أَوْ لَا دَهُمُ .

ท่านอุตมาะฮ์ บินตุ วะฮุบ อัล - อะสะดียะฮ์ รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงท่านนบี คือล้า ได้กล่าวว่า ความจริงฉันตั้งใจจะห้ามการร่วมประเวณีกับหญิงที่เลี้ยงลูกด้วยนม จนกระทั่งฉันนึกขึ้นได้ว่า แท้จริงพวกโรมันกับเปอร์เซียก็ทำเช่นนั้น โดยไม่เป็นอันตรายต่อลูก ๆ ของพวกเขา " (มุสลิม)

وَجَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَغْرِلُ عَنْ امْرَأَتِي فَقَالَ : لِمَ ؟ قَالَ :
أُشْفِقُ عَلَى وَدَّهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَوْ كَانَ ذَلِكَ ضَامِرًا ضَرَّ فَارِسَ
وَالرُّومَ . مَرَّوَاهُمَا مُسْلِمٌ .

และได้มีชายคนหนึ่งมาแล้วกล่าวว่า " โอ้ ท่านรَسُولุลลอฮ์ ! ฉันได้หลังภยานอก*กับภรรยาของฉัน ท่านได้กล่าวว่า ทำไม ? เขากล่าวว่า ฉันสงสารบุตรของหล่อน (ภรรยาตั้งครรภ์) ' ท่านรَسُولุลลอฮ์ คือล้า ได้กล่าวว่า ถ้าหากการเช่นนั้น ก่อให้เกิดอันตรายแล้ว มันจะต้องเกิดอันตรายแก่พวกเปอร์เซีย และโรมัน (มาก่อนแล้ว) ' " (มุสลิม)

* มีการศึกษาพบว่า การหลังภยานอก ทำให้ภรรยาไม่มีความสุขจากการร่วมเพศ - ผู้วิจัย

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : أُوْحِيَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نِسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَائِمَكُمْ ... الْيَمِينُ . أَقْبِلْ وَادْبِرْ وَأَقِ الدُّبْرَ وَالْحَيْضَةَ .
 رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ .

ท่านอับบิ อับบาสได้เล่าว่า " เมื่อท่านรสูลุลลอฮ์ คือลา ได้รับวะหีย์ว่า ' หญิงของสุเจ้า คือท่งนางของสุเจ้า ' ก็ให้เข้าไปทางข้างหน้า (หรือ) ข้างหลังก็ได้ แต่ห้ามร่วมเพศทางทวารหนัก และระหว่างนางมีระดู " (ตีรฺมิซียฺ และ อิบน์- มาญะฮฺ)

عَنْ جَابِرٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنْ الْمَرْأَةَ تَقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ وَتُدْبِرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ إِذَا أَحَدُكُمْ أَغْجَبَهُ الْمَرْأَةَ فَوَقَعَتْ فِي قَلْبِهِ فَلْيَعْمِدْ إِلَى امْرَأَتِهِ فَلْيَوَاقِعْهَا ، فَإِنَّ ذَلِكَ يَرُدُّ مَا فِي نَفْسِهِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านญาบิรเล่าว่า ท่านรสูลุลลอฮ์ คือลา ได้กล่าวว่า " แท้จริง ผู้หญิงนั้นมาข้างหน้าและข้างหลังในรูปของชัยฏอน (คือชวนให้ เกิดอารมณ์ต่ำได้ง่าย) เมื่อ ผู้ใดในหมู่พวกท่านเกิดอารมณ์ปรารถนาหญิง (อื่น) ให้กลับไปหาภรรยา และร่วมเพศกับนาง วิธีเช่นนี้จะช่วยให้ตัดเหาออกไปจากจิตใจได้ " (มุสลิม)

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ : رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ امْرَأَةً فَأَعْجَبَهُ فَأَتَى سَوْدَةَ وَهِيَ تَصْنَعُ طَبْخًا وَعِنْدَهُ نِسَاءٌ فَأَخْلَتْنَهَا فَقَضَى حَاجَتَهُ ، ثُمَّ قَالَ : أَيُّمَا رَجُلٍ رَأَى امْرَأَةً تُعْجِبُهُ فَلْيَقْمِدْ إِلَى أَهْلِهَا فَإِنَّ مَعَهَا مِثْلَ الَّتِي مَعَهَا . رَوَاهُ الدَّارِمِيُّ .

ท่านอับบิ มัสฮูดเล่าว่า " ท่านรสูลุลลอฮ์ คือลา เห็นผู้หญิงคนหนึ่ง แล้วเกิดอารมณ์ปรารถนานาง ท่านได้ไปหาท่านหญิงเสาะฮะฮ์ ซึ่งขณะนั้นเธอกำลังเตรียมน้ำหอมอยู่กับผู้หญิงอื่น ๆ ท่านได้แยกเธอมาในที่ส่วนตัว และปฏิบัติในสิ่งที่ท่านต้องการ แล้วท่านกล่าวว่า ' ผู้ใดที่เห็นผู้

หญิงแล้วเกิดอารมณ์ปรารถนา ให้เขากลับไปหาภรรยาของเขา เพราะนางมีสิ่งที่ผู้หญิงนั้นมี ”
(อัฏ - ตีรฺมิซีย)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى امْرَأَةً فَأَتَى
امْرَأَتَهُ فَرَبَّبَ وَهِيَ تَعْسُ مَيِّتَةً لَهَا فَقَضَى حَاجَتَهُ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ : إِنَّ
الْمَرْأَةَ قَبِلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ وَتَذِبُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ فَإِذَا رَأَى أَحَدَكُمْ امْرَأَةً
فَلْيَأْتِ أَهْلَهُ فَإِنَّ ذَلِكَ يَرُدُّ مَا فِي نَفْسِهِ .
وَفِي رِوَايَةٍ : إِذَا أَحَدُكُمْ أَعْجَبَهُ الْمَرْأَةُ فَوَقَعَتْ فِي قَلْبِهِ فَلْيَعْبُدْ إِلَى امْرَأَتِهِ
فَلْيُؤَاقِعْهَا فَإِنَّ ذَلِكَ يَرُدُّ مَا فِي نَفْسِهِ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ .

ท่านญาบิร ฎิยฺยฺฮฺได้เล่าว่า “ แท้จริง ท่านรสูลุลลอฮฺ คือลา ได้เห็นหญิงคนหนึ่ง ท่านจึงได้
ไปหาภรรยาของท่าน คือ ท่านหญิงชัยนับ ซึ่งเธอกำลังถูหนั่งคืบของเธอเพื่อทำการฟอก ท่านได้
ปฏิบัติกิจของท่านและออกไปยังบรรดาอัครสาวกของท่าน แล้วกล่าวว่า ‘ แท้จริงผู้หญิงคนนั้น หัน
หน้ามาในรูปของชัยฎอน และหันหลังไปในรูปของชัยฎอน และเมื่อคนหนึ่งของพวกเขาท่านได้เกิด
ความพึงใจผู้หญิงคนหนึ่ง ให้เขาจงมาหา (ภรรยา) ของเขา เพราะแท้จริงการเช่นนั้น จะขจัดสิ่งที่
อยู่ในใจของเขาออกไป ”

และในบางรายงานว่า “ เมื่อคนหนึ่งของพวกเขาท่านได้มีผู้หญิงคนหนึ่งทำให้เขาชอบ และ
หญิงนั้นพึงใจเขา ให้เขาจงไปหาภรรยาของเขา ให้เขาจงร่วมเพศกับนาง เพราะความจริงการทำ
เช่นนั้น จะขจัดสิ่งที่อยู่ในใจของเขาออกไป ” (มุสลิม อิบฺนุคาวูต ตีรฺมิซีย และ อัน - นะสาอีย)

عَنْ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا الرَّجُلُ
دَعَا زَوْجَتَهُ لِحَاجَتِهِ فَلْتَأْتِهِ وَإِنْ كَانَتْ عَلَى التَّوَمْرِ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَ النَّسَائِيُّ .

ท่านฏอลกฺ บิน อะลี ฎิยฺยฺฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ เมื่อผู้ชาย
เรียภรรยาของเขาเพื่อสนองความต้องการของเขา ให้นางจงมาหาเขาเถิด แม้ว่าหล่อนจะอยู่หน้า
เตาอบขนมปัง (กำลังวุ่นอยู่กับการทำงาน) ก็ตาม ” (ตีรฺมิซีย และ อัน - นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ ، فَبَاتَ غَضْبَانَ ، لَعَنَتْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَصْبِحَ .
وَفِي رِوَايَةٍ لَهُمَا قَالَ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا مِنْ رَجُلٍ يَدْعُو امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَتَأْتِي عَلَيْهِ إِلَّا كَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَاخِطًا عَلَيْهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าว่า " ท่านรَسُول คือลว่า ได้กล่าวว่า เมื่อชายใดเรียภภรรยาของตนไปนอนร่วมด้วย และนางปฏิเสธ ทำให้เขาโกรธตลอดคืน มลาอิกะฮฺจะสาปแช่งนางจนกระทั่งรุ่งเช้า "

และในบันทึกอื่นๆท่านนบี คือลว่า กล่าวว่า " และแต่ผู้ชีวิตของฉฉอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ชายใดที่เรียภภรรยาให้ร่วมเตียงและนางปฏิเสธ ผู้ที่อยู่ในท้องฟ้าจะไม่พอใจนาง จนกว่าสามีจะหายโกรธ " (บุคอรื และ มุสลิม)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا تَصُومُ الْمَرْأَةُ وَبَعْلُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลว่า ได้กล่าวว่า ผู้หญิงไม่ควรถือศีลอด (ที่ไม่ใช่ในเดือนรอมฎอน) เมื่อสามีอยู่บ้าน นอกจากเขาจะได้อนุญาต " (บุคอรื)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ أَنْ تَصُومَ وَنَزَوُجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ، وَلَا تَأْذَنَ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ . رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลว่า ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ไม่อินยอมให้ผู้หญิงถือศีลอด โดยสามีของหล่อนอยู่ (บ้าน) นอกจากจะได้รับอนุญาตจากสามี และภรรยาจะต้องไม่อนุญาตให้ (ผู้ใด) เข้าบ้านของสามี นอกจากจะได้รับอนุญาตจากสามี " (บุคอรื มุสลิม อบูดาวูด และ ตริมิซีย)

وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ ، لَعَنَتْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَضُجَ . رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ .

จากเขา (ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ) ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งได้กล่าวว่า " เมื่อชายคนหนึ่งเรียกรภรรยาของเขาไปยังที่นอน และภรรยาตั้งท้องที่จะมา มะลาอิกะฮฺจะสาปแช่งหล่อนจนกว่าจะรุ่งเช้า " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด)

عَنْ مَيْمُونَةَ بِنْتِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَثَلُ الرَّافِلَةِ فِي الرِّينَةِ فِي غَيْرِ أَهْلِهَا كَمَثَلِ ظُلْمَةِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا تُورِهَا . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านมัยมูนะฮฺ บินตุ สะอูด รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่า ซึ่งได้กล่าวว่า " เปรียบผู้หญิงที่แสดงความยั่วยวนผู้ที่ไม่ใช่เป็นสามีของนาง เหมือนกับความมืดในวันกิยามะฮฺ ที่ไม่มีรัศมีใดแก้หล่อนเลย " (ตีรมิซียฺ)

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَيُّهَا امْرَأَةٌ مَاتَتْ وَنَزَّوْجُهَا عَنْهَا مَرَّاضٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَالْحَاكِمُ .

ท่านหญิงอุมมุ สะละมะฮฺได้เล่าว่า " ท่านรَسُول คือเล่า ได้กล่าวว่า " หญิงใดก็ตาม ที่ตายไปขณะที่สามีรักใคร่ นางจะได้เข้าสวรรค์ " (ตีรมิซียฺ)

وَسَلَّتْ عَائِشَةُ : كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضَعُ فِي الْجَنَابَةِ ؟ أَكَانَ يَغْتَسِلُ قَبْلَ أَنْ يَنَامَ أَمْ يَنَامُ قَبْلَ أَنْ يَغْتَسِلَ ؟ قُلْتُ : كُلُّ ذَلِكَ قَدْ كَانَ يَفْعَلُ ، رَبِّمَا اغْتَسَلَ فَنَامَ وَرَبِّمَا تَوَضَّأَ فَنَامَ . قُلْتُ : الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي الْأَمْرِ سَعَةً . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ .

และได้มี ผู้ถามท่านหญิงอาอิชะฮฺว่า " ท่านรَسُولลุลลอฮฺ คือเล่า เคยทำอย่างไรในขณะมีมลทิน (ญะนุบ) ท่านเคยอาบน้ำชำระมลทินก่อนนอน หรือนอนก่อนอาบน้ำ จัน ตอบว่า ' ทั้ง

หมดนั้นท่านได้เคยกระทำทั้งสิ้น บางครั้งท่านได้อาบน้ำชำระมลทินแล้วนอน และบางครั้งท่านได้ทำ รุกูอแล้วนอน ' ฉันได้กล่าวว่า ' อัลฮัมดุลิลลาฮฺ (มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิแห่งอัลลอฮฺ) ผู้ซึ่งประทานความสะดวกในเรื่องนี้ " (มุสลิม อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي رَافِعٍ قَالَ : طَافَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ عَلَى نِسَائِهِ يَغْتَسِلُ
عِنْدَ هَذِهِ وَعِنْدَ هَذِهِ . قَالَ : فَقُلْتُ لَهُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَجْعَلُهُ غُسْلًا وَاحِدًا . قَالَ :
هَذَا أَنْزَكِي وَأَطْيَبُ وَأَطْهَرُ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูรอเฟียะฮฺได้เล่าว่า " ท่านนบี ศ็อลลา ได้หมุนเวียน (รวมหลับนอน) ไปตามภรรยาของท่านทุกคน โดยอาบน้ำชำระมลทินที่ คนนี้ และที่ คนโน้น เขา (อบูรอเฟียะฮฺ) ได้กล่าวว่า ฉันได้กล่าวแก่ท่านรสุลุลลอฮฺว่า โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ ! ทำไมท่านไม่รวมการอาบน้ำชำระมลทินรวบยอด (เพียง) ครั้งเดียวเล่าครับ ? ท่านตอบว่า แบบนี้สะอาดกว่า ดีกว่า และเกลี้ยงเกลามากกว่า " (อบูดาวูด และ นะสาอีย)

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ : جَاءَتْ أُمُّ سَلِيمٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ : يَا رَسُولَ
لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحِبُّنِي مِنَ الْحَقِّ ، فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلٍ إِذَا اخْتَلَمَتْ ؟ فَقَالَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : نَعَمْ ، إِذَا مَرَأَتِ الْمَاءَ ، فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَخْلِمُ
الْمَرْأَةِ ؟ فَقَالَ : تَرَبَّتْ يَدَاكَ فَبِمَا يَشْبَهُمَا وَلَدَهَا . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านหญิงอุมมุ สะละมะฮฺได้เล่าว่า " อุมมุ สุลัยมฺ (มารดาของท่านอะนัส บิน มาลิก) ได้มาหาท่านนบี ศ็อลลา แล้วกล่าวว่า ' โอ้ท่านรสุลุลลอฮฺ ! แท้จริงอัลลอฮฺไม่ทรงอายที่จะพูดความจริง ผู้หญิงจำเป็นต้องอาบน้ำหรือไม่ เมื่อหล่อนฝัน (ว่าร่วมเพศ) ' ท่านรสุลุลลอฮฺ ศ็อลลา ได้กล่าวว่า ' จำเป็นต้องอาบเมื่อหล่อนเห็นน้ำ ' ท่านหญิงอุมมุ สะละมะฮฺ ได้กล่าวว่า ' โอ้ ท่านรสุลุลลอฮฺ ! ผู้หญิง มีฝันเปียกด้วยหรือ ? ' ท่านรสุลุลลอฮฺตอบว่า ' นี่เธอ ! แล้วอะไรเล่า ที่ทำให้ลูกของหล่อนเหมือนกับหล่อน " (บุคอรี มุสลิม และ อบูดาวูด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهِ الْأَمْرِجِ ، ثُمَّ جَهَّدَهَا فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ .
وَفِيهِ مِرْوَاةٌ : وَإِنْ لَمْ يُنْزِلْ . وَفِي أُخْرَى : وَمَسَّ الْخِتَانُ الْخِتَانَ .
مَرَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " เมื่อเขา (ผู้ชายคนหนึ่ง) ได้เข้านั่งระหว่างสองมือสองขาของหล่อน หลังจากนั้นเขาได้ออกแรง (ร่วมประเวณี) ดังนั้นจำเป็นต้องอาบน้ำชำระ "

และในบางรายงานว่า " ถึงแม้จะสูกิจจะไม่หลั่งออกก็ตาม "

และอีกรายงานหนึ่งว่า " และรอยตัด (ของอวัยวะเพศชาย) ได้สัมผัสกับรอยตัด (ของอวัยวะเพศหญิง) " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด และ นะสาอีย)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : إِنَّ مَرَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الرَّجُلِ يُجَامِعُ أَهْلَهُ ثُمَّ يُغْسِلُ ، هَلْ عَلَيْهِمَا الْغُسْلُ ؟ وَعَائِشَةُ جَالِسَةٌ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنِّي لَا فَعَلُ ذَلِكَ أَنَا وَهَذِهِ ثُمَّ تَغَسَّلُ . مَرَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า " ความจริงได้มีชายคนหนึ่งเรียนถามท่านนบี คือลา ถึงเรื่องของชายคนหนึ่ง ได้ร่วมประเวณีกับภรรยาของเขาโดยน้ำสูกิจไม่หลั่ง เขาทั้งสอง (สามีภรรยาคู่นั้น) จำเป็นต้องอาบน้ำชำระหรือไม่? โดยมีท่านหญิงอาอิชะฮฺนั่งอยู่ด้วย ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า ความจริงฉันได้กระทำอย่างนั้นกับคนนี้ แล้วเราก็อาบน้ำกัน " (มุสลิม)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : إِذَا جَاوَرَ الْخِتَانُ الْخِتَانَ فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ ، فَعَلْتُهُ أَنَا وَمَرْسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَغْتَسَلْنَا . مَرَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า " เมื่อรอยตัด (อวัยวะเพศของฝ่ายชาย) เลยผ่านรอยตัด (อวัยวะเพศของฝ่ายหญิง) เข้าไป ดังนั้นจำเป็นต้องอาบน้ำ ฉ้น(อาอิชะฮฺ) ได้ทำอย่างนั้นกับ ท่านรสูลุลลอฮฺ คือลา แล้วเราก็ได้อาบน้ำกัน " (ตีรุมิซีย)

อิสลามสอนว่า เมื่อจะร่วมรักกับภรรยา จะต้องปกปิดให้มิดชิดจากสายตาของมนุษย์และญิน ในหะดีษซึ่งรวบรวมโดย ฏอบรอนี มีว่า " อย่าเปลือยกายประเจิดประเจ้อเหมือนการสมสู่ของลา สองตัว "

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ مَرْضِيٍّ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ أَشَرَّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يُفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ ، ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا .
مَرَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَخْمَدُ .

ท่านอบูสะอีด รฎิยา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " แท้จริงมนุษย์ที่มีตำแหน่งชั่วที่สุดสำหรับอัลลอฮฺ ในวันกิยามะฮฺ คือ ชายคนหนึ่งที่ได้ร่วมกับภรรยาของเขา และ ภรรยาของเขาก็ได้ร่วมกับเขา ต่อมาเขาได้นำความลับของภรรยาออกกระจ่าย " (มุสลิม และ อะหมัด)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَرْضِيٍّ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : هَلَكْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ : وَأَهْلَكَ ؟ قَالَ : وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ . قَالَ : هَلْ تَجِدُ مَا تُغْتَنِّي رَقَبَةً ؟ قَالَ : لَا . قَالَ : فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَابَعَيْنِ ؟ قَالَ : لَا . قَالَ : فَهَلْ تَجِدُ مَا تُطْعِمُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ؟ قَالَ : لَا . قَالَ : ثُمَّ جَلَسَ ، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَرَقٍ فِيهِ تَمْرٌ ، فَقَالَ : تَصَدَّقْ بِهَذَا . فَقَالَ الرَّجُلُ : أَعَلَى أَفْقَرِ مِنَّا يَا رَسُولَ اللَّهِ ! فَوَاللَّهِ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا أَهْلُ بَيْتٍ أَحْوَجُ إِلَيْهِ مِنَّا . فَضَحِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى بَدَتْ أُنْيَابُهُ ، ثُمَّ قَالَ : اذْهَبْ فَاطْعِمْهُ أَهْلَكَ .
مَرَوَاهُ الْخَمْسَةُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ฎิฮฺยาล่าว่า " มีชายคนหนึ่งได้เข้าพบท่านนบี คี อลา แล้วกล่าวว่า ' โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! ฉันพินาศแล้ว ' ท่านถามว่า ' และอะไรเล่าที่ทำให้ท่านพินาศ? ' เขาตอบว่า ' ฉันได้ร่วมเพศกับภริยาของฉันในรอมฎอน (ซึ่งขณะถือศีลอดห้ามร่วมเพศในเวลากลางวัน) ' ท่านถามว่า ' แล้วท่านมีทาสที่จะทำการปลดปล่อยให้เป็นอิสระหรือไม่? ' เขาตอบว่า ' ไม่มีครับ ' ท่านถามว่า ' แล้วท่านสามารถจะถือศีลอดติดต่อกันสองเดือนไหม? ' เขาตอบว่า ' ไม่สามารถครับ ' ท่านถามต่อไปว่า ' แล้วท่านมีสิ่งที่จะให้เป็นอาหารแก่คนยากจนสักหกสิบคนไหม? ' เขาตอบว่า ' ไม่มีครับ ' ผู้เล่ากล่าวว่า หลังจากนั้นเขาก็นั่งลง แล้วมีคนนำอินทผลัมบรรจุในกระสอบมามอบแก่ท่านนบี คีอลา ท่านนบีสั่งว่า ' ท่านจงนำสิ่งนี้ไปทำทานเถิด ' ชายผู้นั้นได้บอกกับท่านว่า ' ยังจะมีคนอื่นอีกหรือที่ยากจนกว่าเรา โอ้รَسُولุลลอฮฺ ! ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ไม่มีครอบครัวใดอีกแล้ว ระหว่างสองแผ่นดินที่มีหินสีดำ ที่จะยากจนยิ่งไปกว่าครอบครัวของเรา ' ท่านนบี คีอลา หัวเราะจนกระทั่งเห็นGRAMของท่าน หลังจากนั้นท่านก็สั่งชายผู้นั้นว่า ' ท่านจงไปเถิด แล้วจงให้มัน (อินทผลัม) เป็นอาหารแก่ครอบครัวของท่าน ' " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ตีริมิซี และ อัน-นะสาอี)

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَمَّا لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ يَقُولُ حِينَ يَأْتِي أَهْلَهُ : بِسْمِ اللَّهِ ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا مَرَرْنَا ، ثُمَّ قُدِّرَ بَيْنَهُمَا فِي ذَلِكَ أَوْ قُضِيَ وَلَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอิบนุอับบาส ได้เล่าว่า " ท่านนบี คีอลา ได้กล่าวว่า " ผู้ใดในหมู่พวกท่าน ขณะจะร่วมเพศกับภรรยา ให้กล่าวว่า " บิสมิลลาฮฺ อัลลอฮุมมะ ญันนิบนิชชัยฏอน วะญันนิบิชชัยฏอนนะ มา เราะซักตะนา " (แปลว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ได้โปรดให้ชัยฏอนห่างไกลจากสิ่ง (บุตร) ที่พระองค์ทรงประทานแก่เรา) ถ้าเหตุการณ์ นั้นทำให้เขาได้บุตร ชัยฏอนจะไม่สามารถทำร้ายบุตรของเขาได้ " (บุคอรี)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلُهُ ، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ فَلْيَتَوَضَّأْ بَيْنَهُمَا وَضُوءًا . رَوَاهُ الْخَنَسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ .

ท่านอบูสะอีดได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ เมื่อคนใดคนหนึ่งจากพวกท่านได้สัมผัสภรรยาของเขา แล้วเขาต้องการเข้าอีกครั้งหนึ่ง ให้เขาจงทำวุฎอ์ขึ้นระหว่างการร่วมประเวณีทั้งสองครั้งนั้น ” (มุสลิม อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ جُنُبًا فَأَرَادَ أَنْ يَأْكُلَ أَوْ يَنَامَ تَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ . رَوَاهُ الْخَنَسَةُ .

ท่านหญิงอาอิชะได้เล่าว่า “ ได้ปรากฏว่าเมื่อท่านนบี คือลา มีมลทิน (ญุนุบ) แล้วท่านต้องการจะกินหรือนอน ท่านจะทำวุฎอ์เสียก่อน เหมือนการทำวุฎอ์เพื่อการนมาซ ” (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด ตีรมิซีย และ นะสาอีย)

11.3 วิธีอาบน้ำญุนุบ หรือ อาบน้ำญะนาบะฮฺ

จากอัล - หะดีษ

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ يَدَا فَيَغْسِلُ يَدَيْهِ ثُمَّ يَغْرِغُ بِمِئْنَةٍ عَلَى شِمَالِهِ فَيَغْسِلُ فَرْجَهُ ، ثُمَّ يَتَوَضَّأُ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ ، ثُمَّ يَأْخُذُ الْمَاءَ فَيَدْخُلُ أَصَابِعُهُ فِي أَصُولِ الشَّعْرِ حَتَّى إِذَا رَأَى قَدْ اسْتَبْرَأَ حَفَنَ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ حَفَنَاتٍ ثُمَّ أَفَاضَ عَلَى سَائِرِ جَسَدِهِ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ . رَوَاهُ الْخَنَسَةُ .

ท่านหญิงอาอิชะได้กล่าวว่า “ ปรากฏว่าท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้อาบน้ำเนื่องจากมีมลทิน (ญุนุบ) จะเริ่มต้นด้วยการล้างมือทั้งสองข้าง หลังจากนั้นจะเทน้ำใส่มือขวา และล้างอวัยวะเพศของท่านด้วยมือซ้าย ต่อจากนั้นจะทำวุฎอ์เหมือนทำวุฎอ์เพื่อนมาซ หลังจากนั้นวกน้ำขึ้นมาแล้วเอานิ้วสอดเข้าไปที่โคนผม (เสยผม) จนแน่ใจว่าทั่วถึงแล้ว จึงจะวกน้ำใส่ศีรษะสามวก ต่อจากนั้นจึงจะเอาน้ำเทรด่างกายจนทั่วถึง เสร็จแล้วได้ล้างเท้าทั้งสองข้าง ” (บุคอรี มุสลิม ตีรมิซีย อบูดาวูด และ นะสาอีย)

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ : قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِنِّي امْرَأَةٌ أَشَدُّ ضَعْفَ مَرَأْسِي ،
أَفَأَنْقُضُهُ لِفَسْلِ الْجَبَابَةِ ؟ قَالَ : لَا ، إِنَّمَا يَكُنْ عَلَيْكَ أَنْ تَحْنِي عَلَى مَرَأْسِكَ ثَلَاثَ حَيَّاتٍ ،
ثُمَّ تُقْبِضِينَ عَلَيْكَ الْمَاءَ فَتَطْهَرِينَ . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ .

ท่านหญิงอุมมุ สะละมะฮฺได้เล่าว่า “ ฉันได้กล่าวว่า โอ้ท่านรَسُولุลลอฮฺ ! ความจริงฉันเป็นผู้หญิงที่มีผมบิดเกลียวอย่างเหนียวแน่น ฉันจะต้องแก้มันออกหรือไม่ เพื่ออาบน้ำชำระมลทิน (ญะนุบ) ท่านรَسُولุลลอฮฺตอบว่า ไม่ต้องแก้มันออกหรอก ความจริงพอเพียงแล้ว ที่เธอจะวกน้ำใส่ศีรษะด้วยมือสองข้างสามวก หลังจากนั้นให้เธอรดน้ำบนร่างของเธอให้ทั่วถึง ก็นับว่าเป็นผู้สะอาด (หมดมลทิน) แล้ว ” (มุสลิม อบูดาวูด ตีรุมิ ชียุ และ นะสาอียุ)

อาบน้ำแล้วจะเช็ดตัวหรือไม่ก็ได้ ดังหะดีษ

عَنْ سَيْمُونَةَ قَالَتْ : أَذْنَيْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غُسْلَهُ مِنَ الْجَبَابَةِ ،
فَغَسَلَ كَفَّيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا ، ثُمَّ أَذْخَلَ بِيَمِينِهِ فِي الْإِنَاءِ فَأَفْرَغَ بِهَا عَلَى فَرْجِهِ ، ثُمَّ
غَسَلَهُ بِشِمَالِهِ ، ثُمَّ ضَرَبَ بِشِمَالِهِ الْأَ مَرَضَ فَدَكَّهَا دَكًّا شَدِيدًا ، ثُمَّ تَوَضَّأَ وَضُوءَهُ
لِلصَّلَاةِ ، ثُمَّ أَفْرَغَ عَلَى مَرَأْسِهِ ثَلَاثَ حَيَّاتٍ مِلءَ كَفِّهِ ، ثُمَّ غَسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ ، ثُمَّ
تَحَنَّى عَنْ مَقَامِهِ فَغَسَلَ مَرَجْلَيْهِ . قَالَتْ : ثُمَّ أَتَيْتُهُ بِالْمِنْدِيلِ فَرَدَّهُ .

ท่านหญิงมัยมูนะฮฺเล่าว่า “ ฉัน เอาน้ำมาวางให้ท่านนบี คือลา สำหรับอาบน้ำญะนาบะฮฺ ท่านได้ล้างมือทั้งสอง สองหรือสามครั้ง แล้วเอามือขวาจุ่มลงในภาชนะวกน้ำมารดอวัยวะลับ แล้วใช้มือซ้ายล้างอวัยวะลับ แล้วก็มือซ้ายบนดินอย่างแรง แล้วก็ทำวุฎูออย่างทำวุฎูอเวลา نماซ แล้วก็วกน้ำเต็มมือทั้งสองรดศีรษะของท่านสามครั้ง แล้วก็อาบน้ำที่ตัว หลังจากนั้นท่านก็ได้ย้ายจากที่นั่น แล้วล้างเท้าทั้งสอง นางกล่าวว่า ฉันได้ยื่นผ้าเช็ดตัวให้ท่าน ³⁹ แต่ท่านไม่ได้รับเอา ” (อัน - นะสาอียุ บทที่ 2 บทที่ 16)

³⁹ เรื่องการเช็ดตัว หรือไม่เช็ดตัวไม่มีปัญหาอันใด จะเช็ดหรือไม่ก็ได้ ถ้าเป็นหน้าหนาวก็ต้องเช็ดตัวให้อุ่น ดูในอัลญะลาลียะฮฺ

(เรื่องการไม่เช็ดตัวหลังจากอาบน้ำนั้น ไม่มีปัญหาอันใด จะเช็ดหรือไม่ก็ได้ ถ้าเป็นหน้าหนาว ผู้ที่อาบน้ำแล้วต้องเช็ดตัวให้อุ่น ในหะดิษที่รวบรวมโดยท่านอัล - บุคอรีมีหมวดว่าด้วยการสะบัดมือหลังจากอาบน้ำญะนาบะฮฺ)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : قَالَتْ مَيْمُونَةُ : وَأَفَاضَ عَلَى جَسَدِهِ ثُمَّ تَحَّى فَنَسَلَ قَدَمَيْهِ فَنَاولَتْهُ ثَوْبًا فَلَمْ يَأْخُذْهُ فَانْطَلَقَ وَهُوَ يَنْفُضُ يَدَيْهِ . مَرَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอิบนิ อับบาส เล่าจากท่านหญิงมัยมูนะฮฺว่า " ท่านนบีฯ คือสา รดน้ำทั่วกายแล้วท่านก็ถอยไปทางหนึ่ง แล้วล้างเท้าทั้งสองข้าง ฉัน จึงเอาม้าไปยืนให้ท่าน ท่านไม่ได้รับเอา ท่านสะบัดมือทั้งสองของท่านแล้วก็ไป " (อัล - บุคอรี บทที่ 5 บาบที่ 18)

12 การคุมกำเนิด

อิสลามห้ามการคุมกำเนิด (เว้นแต่การมีบุตรจะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต)

ในอัล - กุรอานกล่าวว่า

6 : 152 ความว่า " จงอย่าฆ่าลูก ๆ ของสุเจ้าด้วย (กลัว) ความยากไร้ เราให้การยังชีพแก่สุเจ้า และแก่เขาทั้งหลายโดยเฉพาะด้วย "

17 : 31 ความว่า " และจงอย่าฆ่าลูก ๆ ของ สุเจ้าเพราะกลัวความยากไร้ (เช่น ทำแท้ง ไม่ให้การศึกษา) เรา - เราให้เครื่องยังชีพแก่พวกเขา และ (แก่) สุเจ้าโดยเฉพาะด้วย "

29 : 60 ความว่า " และสัตว์ต้งก็ชนิดที่ มิได้แบกเสปียงของมัน อัลลอฮฺทรงประทานเครื่องยังชีพ แก่มัน และโดยเฉพาะแก่สุเจ้า และพระองค์เป็นผู้ทรงไดยิน ผู้ทรงรอบรู้ "

15 : 20 ความว่า " และเราได้ทำให้มีการเลี้ยงชีพสำหรับสุเจ้าใน (แผ่นดิน) นั้น และ (ให้เครื่องยังชีพ) สำหรับ ผู้ที่สุเจ้ามิใช่เป็นผู้เลี้ยงดู (เช่น ผู้อื่นหรือสัตว์ในป่า) "

11 : 6 ความว่า " และไม่มีสัตว์ (เคน เลื่อย คลาน) ณ แผ่นดินนี้ (ที่จะมีชีวิตอยู่ได้ 6 : 38, 11 : 56) เว้นแต่เครื่องยังชีพของมันนั้นเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ และพระองค์ทรงรู้ที่พำนักอันถาวรของมัน และที่พักรับชั่วคราวของมัน และทุกสิ่งอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง "

31 : 34 ความว่า " และไม่มีชีวิตใดรู้ ที่มันจะชานชาลาในวันรุ่งขึ้น และไม่มีชีวิตใดรู้ว่า ที่แผ่นดินไหนมันจะตาย แท้จริงอัลลอฮ์ (เท่านั้น) เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงตระหนัก "

65 : 7 ความว่า " อัลลอฮ์มิทรงกำหนดภาระหนักแก่ชีวิตใด เว้นแต่ที่ได้ทรงประทานแก่มัน (ชีวิตนั้น ๆ) "

2 : 233 ความว่า " ไม่มีชีวิตใดถูกรับภาระหนัก เว้นแต่ตามสมรรถภาพของมัน "

6 : 153 ความว่า " เราไม่วางภาระหนักแก่ชีวิตใด เว้นแต่ตามสมรรถภาพของมัน "

ในอัล - หะดีษ

عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَكُلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرُبُّكُمْ كَمَا تَرُبُّونَ الطَّيْرُ تَدُّوْهُ خِمَاصًا وَتَرْجُوْهُ بَطَانًا .
مَرَّاهُ التَّرْمِذِيُّ وَأَحْمَدُ وَالْحَاكِمُ .

ท่านอุมัร ฎิยَّا ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ความจริงถ้าหากท่านทั้งหลายมอบหมายต่ออัลลอฮ์อย่างสมควรจะมอบหมายต่อพระองค์แล้ว พวกท่านจะได้ปัจจัยยังชีพเหมือนที่นกได้ปัจจัยยังชีพ นกออกไปในเวลาเช้าท้องกึ่ง และกลับในตอนเย็นท้องอิ่ม " (อะหมัด และ หากิม)

13. ลุก

ในอัล - กุรอาน กล่าวว่า

■ เมื่อจะมีลูก

2 : 128 ความว่า “ โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ได้โปรดทำให้เราทั้งสองเป็นผู้มอบนมต่อพระองค์ และ (ได้ทรงโปรดให้มีขึ้น) จากลูกหลานของเราซึ่งชนชาติที่มอบนมต่อพระองค์ ”

■ ตั้งครรภ์

7 : 189 ความว่า “ พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้าจากอินทรีย์หนึ่ง และได้ทรงทำจากนั้นซึ่งคู่ครองของเขาเพื่อเขาจะได้มีความสงบในนาง ดังนั้นเมื่อเขาได้คลุม (คือสังวาส) นาง นางได้ตั้งครรภ์อ่อน ๆ แล้วไปไหน ๆ ด้วย (อุ้มครรภ์) นั้น (ซึ่งยังไม่มีใครเห็นได้ชัด) ครั้งเมื่อเขาทั้งสองได้วิ่งวอนต่ออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของเขาทั้งสองว่า มาตราพระองค์ทรงประทาน (เด็ก) ที่ดี (และสมบูรณ์) แก่เรา แน่อนเราจะอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู ”

■ คลอด

46 : 15 ความว่า “ และเราได้สั่งให้มนุษย์ทำการดีต่อพ่อแม่ของเขา แม่ของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยาก และได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด และการอุ้มครรภ์และการหย่านมของเขา (รวมเป็นเวลาอย่างมากที่สุด) สามสิบเดือน ”

■ ลูกชาย ลูกหญิง

42 : 49 ความว่า “ พระองค์ทรงประทานลูกหญิงแก่ผู้พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงประทานลูกชายแก่ผู้พระองค์ทรงประสงค์ ”

■ มีลูกแฝด, เป็นหมัน

42 : 50 ความว่า “ หรือพระองค์ทรงให้รวมแก่พวกเขาทั้งลูกชายและลูกหญิง และพระองค์ทรงให้ผู้พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอำนาจ ”

■ ลูกสมบูรณ์ - พิการ

22 : 5 ความว่า “ เราได้บังเกิดสุเจ้าจากธลี แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือด แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างบริบูรณ์และไม่เป็นรูปร่างบริบูรณ์ เพื่อเขาจะได้ให้ เป็นที่กระจำแก่ สุเจ้า และเราให้ที่เราระสงค์อยู่ในมดลูกจนถึงเวลาที่กำหนดไว้ แล้วเราให้สุเจ้า

(คลอด) ออกมาเป็นทารก แล้วเพื่อสุเจ้าจะได้ (เติบโต) บรรลุการเป็นผู้ใหญ่ของสุเจ้า และในหมู่สุเจ้ามีผู้วายชีวิต (แต่เยาว์) "

■ ลูกหญิงไม่ใช่เพศอัปยศ

16 : 58 – 59 ความว่า " และ เมื่อผู้ใดในหมู่สุเจ้า แจ้งข่าว (ว่าภรรยาคลอด) ลูกหญิง หน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำและเขาซึมเศร้าใจ "

" พวกเขาซ่อนตัวจากผู้คน เนื่องจากความชั่ว (ของข่าว) ที่ได้ถูกแจ้งแก่เขา ควรที่เขาจะเลียมั่นด้วยความอัปยศหรือฝังมัน (ทั้งเป็นในฝุ่น) จงรู้ไว้เถิดว่า ช่างชั่วแท้ ๆ ที่พวกเขาตัดสินใจ (เลือกทำอย่างนั้น) "

13.1 ให้ปรึกษากันเรื่องเลี้ยงลูก

จากอัล - กุรอาน

2 : 233 ความว่า "แล้วถ้าทั้งสองประสงค์ให้หย่านมโดยการยินยอมของทั้งสอง และปรึกษากัน"

13.2 เมื่อลูกเกิดให้เปิดปาก (ตะหุณิก) ด้วยของหวาน และ ตั้งชื่อ

จาก อัล - หะดีษ

عَنْ أَسْمَاءَ أَنَّهَا حَمَلَتْ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ قَالَتْ : فَخَرَجْتُ وَأَنَا مِمَّةٌ فَأَبَيْتُ الْمَدِينَةَ فَفَزَعْتُ بَيْتًا فَوَلَدَتْهُ بَيْتًا ، ثُمَّ أَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَوَضَعْتُهُ فِي حِجْرِهِ ، ثُمَّ دَعَا بِتَمْرَةٍ فَمَضَغَهَا ، ثُمَّ تَقَلَّ فِيهِ ، فَكَانَ أَوَّلَ شَيْءٍ دَخَلَ جَوْفَهُ مَرِيْقُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، ثُمَّ حَنَّكَهُ بِتَمْرَةٍ ، ثُمَّ دَعَا لَهُ وَبَرَكَ عَلَيْهِ ، وَكَانَ أَوَّلَ مَوْلُودٍ وَلَدَ فِي الْإِسْلَامِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอัสมาซึ่งอุ้มครรภ์อัब्ดุลลอฮฺ บิน อับ - ซุบัยร อยู่ ขณะที่อพยพลี้ภัย เล่าว่า " ฉันตั้งครรภ์ครบกำหนดคลอดแล้ว ฉัน มาถึงนครอัล - มะดีนะฮฺ . ฉัน ลงที่กุบา ได้คลอด อัब्ดุลลอฮฺที่

กูปา แล้วฉันนำไปหาท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา และได้วางเขาลงบนตักของท่าน ท่านขอลูกอินทผลัม
หนึ่งลูก ท่านเคี้ยวมันแล้วคายมันป้ายปากเขา เพราะฉะนั้นสิ่งแรกที่ลงไปในห้องของอับดุลลอฮฺ คือ
ที่ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลาคายออกมา ท่านได้ป้ายลิ้นเขาด้วยลูกอินทผลัม ที่เคี้ยวแล้ว แล้วได้ขอพร
ให้เขา และขอพรเพื่อความจำเริญแก่เขาด้วย เขาเป็นคนแรกที่เกิดในสมัยของอิสลาม " (อัล -
บุคอรี)

عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : وَلَدَنِي غُلَامٌ ، فَأَثَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ ، فَسَمَّاهُ إِبْرَاهِيمَ وَحَنَكُهُ بِتَمْرَةٍ وَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ وَدَفَعَهُ إِلَيَّ ، وَكَانَ
أكبرَ وَلَدِي .

ท่านอับมุซา รฎียา ได้เล่าว่า " ฉัน ได้ลูกผู้ชายคนหนึ่ง จึงได้นำไปหาท่านนบี คือลา
ท่านได้ตั้งชื่อให้ว่า อิบรอฮีม และท่านได้ตะหนิก (เปิดปาก) เด็ก นั้น ด้วยอินทผลัม และได้ขอ
ดุอาอ์ให้เด็กนั้นได้รับความเพิ่มพูน และท่านได้ส่งเด็กคืนให้ฉัน และปรากฏว่าเขาเป็นลูกชายคนโต
ของฉัน " (บุคอรี และ มุสลิม)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : ذَهَبْتُ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ وَلَدَ وَمُرْسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عِبَادَةٍ يَهْنَأُ بَعِيرًا لَهُ .
فَقَالَ : هَلْ مَعَكَ تَمْرٌ ؟ فَقُلْتُ : نَعَمْ ، فَنَاولْتُهُ تَمْرَاتٍ فَأَلْقَاهُنَّ فِي فِيهِ ، فَلَاكِنَّ ،
ثُمَّ فَغَرَّ فَالْصَّبِيَّ فَمَجَّهَ فِي فِيهِ ، فَجَعَلَ الصَّبِيُّ يَلْتَمِظُهُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ : حَبُّ الْأَنْصَارِ التَّمْرُ . وَسَمَّاهُ عَبْدَ اللَّهِ . رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ .

ท่านอะนัส รฎียา ได้กล่าวว่า " ฉัน ได้นำอับดุลลอฮฺ บิน อะบิฏอลฮะฮฺ ไปหาท่าน
รสุลุลลอฮฺ คือลา ขณะที่คลอดออกมา และท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา อยู่ในเสื้อคลุมกำลังทาธุฆของ
ท่านด้วยน้ำมันดิน ท่านได้กล่าวว่า ท่านมีอินทผลัมไหม? ฉัน ได้กล่าวว่า มีครับ ฉัน ได้ยื่น
อินทผลัมหลายผลให้ท่าน และท่านได้โยนมันเข้าปากและเคี้ยวมัน หลังจากนั้นท่านได้เปิดปากเด็ก

และคายมันลงในปากเด็ก เด็กก็เริ่มขยับลิ้นดูดมัน ท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา ได้กล่าวว่า สิ่งที่เขา
อันศอรุรักมากคือ อินทผลัม และท่านได้ตั้งชื่อเขาว่า อับดุลลอฮ์ " (บุคอรี มุสลิม อับดาวัฏ)

وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُؤْتِي بِالضِّيَّانِ فَيَبْرِكُ عَلَيْهِمْ وَيُحَنِّكُهُمْ
مَرَوَاهُ مُسْلِمٌ .

" และท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา นั้น เคยมีเด็กถูกนำมาหาท่าน ท่านจะขออุอาฮ์ให้มีความ
เพิ่มพูนแก่เด็ก ๆ และจะตะหุญิก (เปิดปากด้วยของหวาน) ให้พวกเขา " (มุสลิม)

13.3 อะกิเกาะฮ์และการตั้งชื่อ (ตั้งชื่อตั้งแต่วันที่เกิด - วันที่ 7)

จากอัล - หะดีษ

عَنْ سَمُرَةَ مَرْضِيٍّ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : كُلُّ غُلَامٍ مَرَاهِنَةٌ
بِعَقِيَّتِهِ تَدُجُ عَنْهُ يَوْمَ سَابِعِهِ وَيُخْلَقُ وَيُسَمَّى . مَرَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านสมูเราะฮ์ ฎิยียะ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " เด็กทุกคนถูกประกัน
ด้วยอะกิเกาะฮ์ของเขาที่จะต้องเชือดให้เด็กนั้นในวันที่เจ็ดจากวันคลอด และจะถูกโกนหัวและตั้งชื่อ " (อับดาวัฏ ติรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الضَّبِّيِّ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ :
مَعَ الْغُلَامِ عَقِيَّةٌ فَأَهْرِيقُوا عَنْهُ دَمًا ، وَأَمِيطُوا عَنْهُ الْأَذَى . مَرَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านสลมาน อิบนิ อามิรฎิฎอบบียะ เล่าว่า " ฉันได้ยินท่านรสุลุลลอฮ์ คือลา กล่าวว่า
อะกิเกาะฮ์ เป็นเรื่องสำหรับเด็กเกิดใหม่ ดังนั้นการเชือดสัตว์สำหรับเขา จะทำให้เขาปลอดภัยจาก
อันตราย " (บุคอรี)

عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الضَّبِّيِّ مَرْضِيٍّ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
مَعَ الْغُلَامِ عَقِيَّةٌ فَأَهْرِيقُوا عَنْهُ دَمًا ، وَأَمِيطُوا عَنْهُ الْأَذَى . مَرَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا مُسْلِمًا .

ท่านสุลัยมาน บิน อามิรฎอบบียุ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " พร้อมกับตัวเด็กนั้นมีอะกิเกาะฮุ ดังนั้นพวกท่านจงหลังเลือดแทนให้แก่เด็ก และจะขจัดสิ่งที่ เป็นภัยให้พ้นจากเด็ก " (บุคอรี อับดุลวูด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أَمْرِ كُرَيْرِ الْكُفَيْيَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : عَنْ
الْغُلَامِ شَاتَانِ مُكَافَتَانِ وَعَنِ الْجَاْمِرَةِ شَاةٌ .

ท่านอุมมูกุรซ อัล - กะอูบียะฮุ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า " พอแล้ว แกะสองตัวเท่า ๆ กัน สำหรับเด็กผู้ชาย และตัวเดียวสำหรับเด็กผู้หญิง " (อับดุลวูด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : كُلُّ غُلَامٍ مَرْهِنَةٌ
بِعَقِيَّتِهِ تُذْجَعُ عَنْهُ يَوْمَ سَابِعِهِ وَيُخْلَقُ وَيُسَمَّى . مَرَوَاهُمَا أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านสะมุเราะฮุ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า " เด็กทุกคนถูกประกันด้วย อะกิเกาะฮุของเขา จะถูกเชือดแทนให้เด็กในวันที่เจ็ดของเขา และจะถูกโกนหัว และตั้งชื่อ " (อับดุลวูด ติรมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ عَمْرِو بْنِ شَعِيبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ : سَلَّ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْعَقِيَّةِ فَقَالَ : لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْعُقُوقَ كَأَنَّهُ كَرِهَ الْإِسْمَ .
وَقَالَ : مَنْ وَلَدَ لَهُ فَأَحَبُّ أَنْ يُسَكَّ عَنْهُ فَلْيُسَكَّ عَنِ الْغُلَامِ شَاتَيْنِ وَعَنِ الْجَاْمِرَةِ شَاةٌ .
مَرَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتَّيْمِيُّ .

ท่านอัมรฺ อิบนิ ชุอัยบฺ ได้ทราบจากพ่อของท่านซึ่งได้ทราบจากปู่ของท่านว่า " ท่านรสูลุลลอฮฺ ศ็อลลา ถูกถามเกี่ยวกับเรื่อง อะกิเกาะฮุ ท่านกล่าวว่า อัลลอฮฺไม่ทรงรักการฝ่าฝืน คือรังเกียจแม้แต่ ได้ยินชื่อ และท่าน กล่าวว่า ผู้ใดได้ลูก เป็นการชอบที่จะต้องเชือดสัตว์ ถ้าได้ลูกชายให้เชือดแพะ (หรือแกะ) 2 ตัว และ 1 ตัว สำหรับลูกหญิง " (อับดุลวูด และ นะสาอีย)

عَنْ أُمِّ كُرَيْمٍ قَالَتْ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : أَقْرِؤَا الطَّيْرَ عَلَى مَكَانَاتِهَا قَالَتْ : وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ عَنِ الْغُلَامِ شَاتَانِ وَعَنِ الْجَارِيَةِ شَاةٌ ، وَلَا يَضُرُّكُمْ ذِكْرَانَا كُنَّا أَوْ إِنَانَا . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ صَحِيحٌ وَالتَّسَانِيُّ .

ท่านอุมมฺุ กุรฺษ ได้เล่าว่า " ฉันได้ยินท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา กล่าวว่ จงเอนกไว้ในรังของมัน เธอกล่าวต่อไปว่ ฉันได้ยินท่านกล่าว (อีก) ว่ ใช้แพะหรือแกะ 2 ตัวสำหรับเด็กชาย และ 1 ตัว สำหรับเด็กหญิง " (อบูดาหวุด ตีรมิซียฺ และ อัน - นะสาอียฺ)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْقُرْعِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ .

ท่านอับดุลลอฮฺ อิบนิ อุมฺรฺ รฎียา ได้เล่าว่ " ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ห้ามการโกนผมบางส่วนและไว้ผมบางส่วน (ไว้ผมจุก ผมโก๊ะ หรือผมแกละ) " (บุคอรี และ มุสลิม)

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَقَّ عَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا كَبْشًا كَبْشًا . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านอิบนฺิ อับบาส รฎียาได้เล่าว่ " แท้จริงท่านนบิ คือลา ได้ทำอะกิเกาะฮฺแทนท่านหะสัน และ ท่านหุสัยนฺ รฎียา ด้วยแกะตัวหนึ่ง แกะตัวหนึ่ง " (อบูดาหวุด ตีรมิซียฺ และนะสาอียฺ)

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ فَاحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

ท่านออบูดฺรฺดาอฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบิ คือลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ความจริงพวกท่านจะถูกเรียกขานในวันกียามะสุดด้วยชื่อของพวกท่าน และชื่อบิดาของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงตั้งชื่อของพวกท่านให้ดี " (อบูดาหวุด)

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا : إِنَّ اللَّهَ يَدْعُو النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِهِمْ سِرًّا مِنْهُ عَلَى عِبَادِهِ . رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ .

ท่านอับนุ อับบาส รฎียา ได้เล่าว่า " แท้จริงอัลลอฮฺจะทรงเรียกมนุษย์ในวันกิยามะฮฺ ด้วยชื่อมารดาของพวกเขา เป็นการปกปิดจากพระองค์เหนือบ่าวของพระองค์ " (ฏอบรอนีย)

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ أَحَبَّ أَسْمَاءَكُمْ إِلَى اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ وَأَبُودَاوُدَ .

ท่านอับนุ อุมรฺ ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า " แท้จริงชื่อของพวกเขาที่อัลลอฮฺทรงรักยิ่งคือ อับดุลลอฮฺ และ อับดुरเราะหฺมาน " (มุสลิม ตีรฺมิซีย และ อับูดาวูด)

عَنْ أَبِي وَهَبٍ الْجُسَعِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : تَسَمَّوْا بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ وَأَصْدَقُهَا حَارِثٌ وَهَمَامٌ وَأَفْجَحُهَا حَرْبٌ وَنُصْرَةٌ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ . وَاللَّهُ أَعْلَى أَعْلَمُ .

ท่านอับูวะฮะบ อัล - จุชะอีย รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า " พวกท่านจงตั้งชื่อของบรรดานบี และชื่อที่อัลลอฮฺทรงรักยิ่ง คือ อับดุลลอฮฺ และ อับดुरเราะหฺมาน และชื่อที่เป็นจริงที่สุดคือ ฮาริษ และ ฮัมมาม และ ชื่อที่น่าเกลียดที่สุดคือ ฮัรบ และ นุรเราะฮฺ " (อับูดาวูด และ นะสาอีย)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَخْنَى الْأَسْمَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسَمَّى الْمَلِكَ الْأَمْلَاكَ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอับูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา ได้กล่าวว่า ชื่อที่น่ารังเกียจในทัศนะของอัลลอฮฺในวันกิยามะฮฺ คือคนที่ชื่อ มาลิก อัล - อัมลาก (ราชาแห่งราชาทั้งหลาย) " (อัล - บุคอรี)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَخْنَى الْأَسْمَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكُ الْأَمْلاكِ . رَوَاهُ الْأَمْبَعَةُ . وَنَرَادُ مُسْلِمًا : لَا مَالِكَ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่ง ได้กล่าวว่า " ชื่อที่ตกต่ำที่สุดในวันกิยามะฮฺสำหรับอัลลอฮฺคือ ชายคนหนึ่งที่มีนามว่า มะลิกุลอัมลาक " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด และ ติรมิซีย)

และมุสลิมให้เพิ่มเติมว่า " ไม่มีใครเป็นผู้มีอำนาจปกครองแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ ตะอาลา "

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَعْظَمُ رَجُلٍ عَلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَخْبَثُهُ وَأَعْيَظُهُ عَلَيْهِ رَجُلٌ كَانَ يُسَمَّى مَلِكُ الْأَمْلاكِ لَا مَالِكَ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า " ชายที่อัลลอฮฺทรงกริ้วที่สุดในวันกิยามะฮฺ และเป็นคนที่น่าขยะแขยงที่สุด ที่ ถูกโกรธกริ้วที่สุด คือ ชายคนที่ถูกตั้งชื่อว่า มะลิกุลอัมลาक ' เพราะไม่มีผู้ที่มีอำนาจปกครองแท้จริง นอกจากอัลลอฮฺตะอาลา " (มุสลิม)

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : إِنَّ ابْنَةَ لِعَمْرٍ كَانَتْ تُسَمَّى عَاصِيَةً فَسَمَّاهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَمِيلَةً . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอับนิ อุมร์ รฎียาได้กล่าวว่า " ลูกสาวคนหนึ่งของท่าน อุมร์ ถูกตั้งชื่อว่า อาศียะฮฺ (หญิงชั่ว) ท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลา ได้ตั้งชื่อให้หล่อนว่า ญะมิละฮฺ (หญิงที่งดงาม) " (มุสลิม อบูดาวูด และ ติรมิซีย)

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عَطَاءٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : سَمَّيْتُ ابْنَتِي بَرَّةً فَقَالَتْ لِي مَرْيَمُ بِنْتُ أَبِي سَلَمَةَ : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ هَذَا الْإِسْمِ

وَسُمِّيَتْ بَرَّةً فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَا تَرَكَوْا أَنْفُسَكُمْ اللَّهُ أَعْلَمُ
بِأَهْلِ الْبَرِّ مِنْكُمْ فَقَالُوا : بِمَنْ نُسَمِّيَهَا ؟ سَمَوْهَا مَرْيَمَ .

ท่านมุฮัมมัด บิน อัมรฺ บิน อะฏออุ รฎียา ได้เล่าว่า " ฉันได้ตั้งชื่อบุตรสาวของฉันว่า
บัรเราะฮฺ (ความดี) ชัยนับ บุตรสาวอะบิสะละมะฮฺ ได้กล่าวแก่ฉันว่า แท้จริงท่านรสุลุลลอฮฺ
คือลา ได้ห้ามชื่อนี้ โดยที่ฉันก็ถูกตั้งชื่อว่าบัรเราะฮฺ ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า พวกท่าน
อย่ารับรองตัวของพวกท่านเองว่าบริสุทธิ์ อัลลอฮฺทรงทราบดีกว่า ใครเป็นคนดีของพวกท่าน
พวกเขาก็กล่าวว่า เราจะตั้งชื่อหล่อนว่าอะไร? ท่านตอบว่า พวกท่านจงตั้งชื่อเธอว่า ชัยนับ (หญิงที่
อวบอัด) " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : كَانَتْ جُوَيْرِيَةُ اسْمَهَا بَرَّةً فَسَمَّاهَا رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جُوَيْرِيَةَ وَكَانَ بَكْرُهُ أَنْ يَقَالَ خَسَجَ مِنْ عِنْدِ بَرَّةَ .
مَرَّاهُمَا الثَّلَاثَ .

ท่านอิบนิ อับบาส รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านหญิงญะฮ์ริยะฮฺ ก็เคยมีชื่อว่า บัรเราะฮฺ ท่าน
รสุลุลลอฮฺ คือลา ได้ตั้งชื่อให้หล่อนว่า ญะฮ์ริยะฮฺ ท่านรังเกียจที่จะมีผู้กล่าวว่า ท่านได้ออกมาจาก
บัรเราะฮฺ (ความดี) " (บุคอรี มุสลิม และ อบูดาวูด)

عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَنَّهُ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : مَا اسْمُكَ ؟ قَالَ : حَزْنٌ قَالَ : أَنْتَ سَهْلٌ قَالَ : لَا أُغَيِّرُ
اسْمًا سَمَّيْتُهُ أَبِي . قَالَ ابْنُ الْمُسَيَّبِ : فَكُنَّا لَتِ الْحَزُونَةِ فَيَنْبَعْدُهُ .
مَرَّاهُ الْبَخَامِرِيُّ وَأَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ .

ท่านสะอูด บิน มุสัยยิบ ได้เล่าจากบิดาของท่านซึ่งทราบจากปู่ของท่าน รฎียา ว่า เขา (ปู่)
ได้มาหาท่านนบี คือลา ท่านได้ถามว่า ' ท่านชื่ออะไร? ' เขาตอบว่า ' ชื่อฮัซน (ที่ดอน) ' ท่าน
นบีได้กล่าวว่า ' ท่านชื่อสะฮัล (ที่ราบ) ' เขาได้กล่าวว่า ' ฉันจะไม่ยอมเปลี่ยนชื่อบิดาของฉันได้ตั้ง

ให้ฉัน ' บิน มุฮัยยิบกล่าวว่า ' ความยากลำบาก ยังคงอยู่กับพวกเราต่อไปภายหลังจากเขา ' "

(บุคอรื อะหมัด และ อบูดาวูด)

■ ให้ตั้งชื่อที่ดีและเรียก

عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ : ذَهَبْتُ أَسْفُ حَسَانَ عِنْدَ عَائِشَةَ فَقَالَتْ : لَا تَسْبُهُ فَإِنَّهُ كَانَ يُنَافِخُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านฮิซาม บิน อูรฺวะษุ พ่อของท่านได้เล่าว่า " ฉันเรียกหัสซานด้วยชื่อที่ไม่ดีต่อหน้าท่านหญิงอาอิชะฮฺ เธอกล่าวว่า จงอย่าเรียกเขาด้วยชื่อที่ไม่ดี เพราะนั่นเป็นการต่อต้านท่านรَسُولุลลอฮฺ "

(บุคอรื)

13.4 เรื่องอื่น ๆ

จากอัล - กุรฺอาน และ อัล หะดีษ

(1) ในเรื่องการทำความสะดวกสบายปัสสาวะทางทวารที่ยังไม่กินอาหารอื่นนอกจากนม มีดังนี้

عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّهَا قَالَتْ : أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِصَبِيٍّ ، فَقَالَ عَلَى ثَوْبِهِ ، فَدَعَا بِنَاءً فَأَتْبَعَهُ إِيَّاهُ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺเล่าว่า " มีผู้นำเด็กมาหาท่านนบี ศ็อลลา แล้วเด็กได้เสียวรดผ้าของท่าน ท่านได้บอกให้เอาน้ำมา แล้วรดบนที่ตรงนั้น " (บุคอรื)

عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مِخْصَنٍ : أَنَّهَا أَتَتْ بِابْنٍ لَهَا صَغِيرٍ ، لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ ، إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَاجْلَسَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حِجْرِهِ ، فَقَالَ عَلَى ثَوْبِهِ ، فَدَعَا بِنَاءً ، فَتَضَحَّهُ وَلَمْ يَغْسِلْهُ .

ท่านอุมมู กิอฺยฺสฺ บินติ มิหฺค็อน เล่าว่า " นางได้นำลูกน้อยของนางซึ่งยังไม่กินอาหาร (นอกจากนม) มาหาท่านรฺสูลฯ ค็อลฯ ท่านได้อุ้มไว้บนตักของท่าน ทารกได้เหี่ยวราดผ้าของท่าน ท่านได้พรมน้ำบนที่นั้นโดยไม่ได้ล้าง " (อัล - บุคอรี)

عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضَعَ صَبِيًّا فِي حِجْرِهِ يُحَنِّكُهُ . فَقَالَ عَلَيْهِ .
فَدَعَا بَاءً ، فَضَحَّهْ وَلَمْ يَغْسِلْهُ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้เล่าว่า " ท่านนบี ค็อลฯ อุ้มเด็กคนหนึ่งบนตักเพื่อเปิดปากด้วย ของหวาน เด็กได้ปัสสาวะรดท่าน ท่านได้ขอน้ำมา และรดตรงรอยปัสสาวะนั้น " (อัล - บุคอรี)

(2) ถ้ามีลูกชาย พ่อแม่จะต้องจัดการทำคิตาน (ขลิบหนังปลายอวัยวะเพศ) ให้

(ส่วนลูกหญิงนั้น ตามลักษณะทางกายวิภาคไม่ปรากฏว่ามีหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ จึงไม่ต้องทำคิตาน)

มีหะดีษของท่านนบี ค็อลฯ ดังนี้

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْفِطْرَةُ
خَمْسٌ : الْخِتَانُ ، وَالْإِسْتِحْدَادُ ، وَقَصُّ الشَّارِبِ ، وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ ، وَتَنْفِ الْأَبْطِ .
صَحِيحَيْنِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ เล่าว่า " ท่านรฺสูลุลลอฮฺ ค็อลฯ ได้กล่าวว่า " สิ่งที่เป็นธรรมชาติ (ที่ต้องรักษาความสะอาด) มี 5 ประการ คือ การทำคิตาน การโกนขนลับ การขลิบหนวด การตัดเล็บให้สั้น และการถอนขนรักแร้ " (บุคอรี มุสลิม)

■ไม่ได้กำหนดว่าควรทำคิตาน (ขลิบหนังปลายอวัยวะเพศ) เมื่อใด

عَنْ سَعِيدِ بْنِ جَبْرِ قَالَ : سَلِ ابْنُ عَبَّاسٍ مِثْلَ مَنْ أَنْتَ حِينَ قُبِضَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَنَا يَوْمَئِذٍ مَخْتُونٌ ، قَالَ : وَكَانُوا لَا يَخْتُونُ الرَّجُلَ حَتَّى يُذَمَّرَ .
رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านสะอูด บิน ญะบีร ได้เล่าว่า " ท่านอิบนุ อับบาสได้ถูกถามว่า อายุเท่าไร เมื่อท่าน นบี คืออลา วะฟาต (ลีนชีวิต) ? เขาตอบว่า ขณะนั้นฉันทำจิตานแล้ว ท่านสะอูดกล่าวว่า เวลา นั้นประชาชนจะไม่ทำจิตานเด็กชายจนกว่าจะเข้าสู่วัยรุ่น " (อัลมุคอรี)

(3) การเลี้ยงลูก และสอนลูก

จากอัล - กุรอาน

2 : 233 ความว่า " และแม่ต้องให้ลูกของนางตึมนมสองปีเต็ม สำหรับผู้ประสงค์จะให้การตึมนม จนครบ (กำหนด) แต่จะให้หย่านมก่อน 2 ปี ก็ได้ "

31 : 14 ความว่า " และเราได้กำชับมนุษย์เกี่ยวกับพ่อแม่ของเขา แม่ของเขาได้อุ้มครรภ์เขาเพื่อย แล้วเพี้ยแล้ว และการตึมนมการหย่านมของเขา (ทารก) นั้นมี (กำหนด) สองปี ว่าจง ชอบคุณฉัน (ด้วยการเคารพ รักดี) และพ่อแม่ของเจ้า (ด้วยการสนองคุณ เพราะว่า) ยัง ฉันคือการกลับคืน (ของทุก ๆ สิ่ง) "

31 : 13 ความว่า " และ (จงรำลึกถึงเวลา) เมื่อลูกหลานได้กล่าวแก่บุตรของเขาขณะที่เขาอบรมเขา (ลูก) ว่า ลูกเอ๋ย ! จงอย่าตั้งภาคีใด ๆ ต่ออัลลอฮ์ แท้จริงการตั้งภาคีนั้นเป็นความผิดอัน- มหันต์แท้ ๆ "

และในหะดีษ

ท่านนบี คืออลา ได้กล่าวไว้ว่า

حَقُّ الْوَالِدِ عَلَى وَكِدٍ أَنْ يُحْسِنَ اسْمَهُ وَيُحْسِنَ آدَبَهُ وَأَنْ يَعْلِمَهُ الْكِتَابَةَ وَالسَّبَاحَةَ
وَالرَّمَايَةَ وَلَا يَرْزُقُهُ إِلَّا طَيِّبًا وَأَنْ يَرْوِجَهُ إِذَا أَدْمَرَكَ . مَرْوَاهُ الْحَاكِمُ .

" หน้าที่ของพ่อแม่ที่มีต่อลูกคือการตั้งชื่อที่ดี (และเรียกด้วย) การสอนมรรยาทที่ดีแก่เขา สอนเขาอ่านหนังสือ ว่ายน้ำ ยิงธนู และอย่าให้รับประทานนอกจากสิ่งที่ดี (มีประโยชน์แก่สุขภาพ) และสมรสเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะ " (หากิม)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَابْنِ عَبَّاسٍ قَالَا : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ وَكَّدَ لَهُ وَكَّدُ فَلْيُحْسِنْ اسْمَهُ وَأَدَبَهُ فَإِذَا بَلَغَ فَلْيَنْزِجْهُ فَأَصَابَ إِثْمًا فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى أَبِيهِ . رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ .

ท่านอบูสะอีด และ อิบนิ อับบาส ได้เล่าว่า " ท่านรَسُولฯ คือลา ได้กล่าวว่า ผู้ใดที่ได้ถูก จงตั้งชื่อที่ดีให้แก่เขา สอนมารยาทที่ดีให้แก่เขา เมื่อเขามีวัยอันสมควรก็จงแต่งงานให้เขา ถ้าเขา บรรลุวัยอันสมควรและไม่ได้แต่งงานให้ เขามีบาป และบาปจะตกแก่พ่อของเขาด้วย " (บัษชะเกีย)

عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْخُذُنِي عَلَى فَخْذِهِ وَيُقَعِّدُ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ عَلَى فَخْذِهِ الْآخَرَ ثُمَّ يَضُمُّهُمَا ثُمَّ يَقُولُ : اللَّهُمَّ امْرِحْهُمَا فَإِنِّي أَمْرَحُهُمَا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอุษามะฮฺ บิน ซัยดฺ ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้อุ้มฉันบนขาข้างหนึ่ง และท่าน หะสันบุตรของท่านอะลี (หลานชายของท่าน) บนขาอีกข้างหนึ่งของท่าน แล้วท่านกอดเรา และ กล่าวว่ ' โอ้อัลลอฮฺ ! ได้ทรงโปรดเมตตาแก่เราทั้งสอง และแท้จริงฉันเมตตาเขาทั้งสอง ' " (อัล - บุคอรี)

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ قَالَ : خَرَجَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأُمَامَةُ بِنْتُ أَبِي الْعَاصِ عَلَى عَاتِقِهِ فَصَلَّى فَإِذَا مَرَّ كَعَّ وَضَعَّ وَإِذَا مَرَّ رَفَعَهَا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอบูเกาะตาตะฮฺ ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือลา ได้ออกมายังเราโดยมีอุมามะฮฺ ลูกสาว ของ อบู อัล - อาศ (กับท่านหญิงซัยนับบุตรีของท่าน) พา دنب่าของท่าน และท่านนมาซ เมื่อท่าน รุกอ (โค้ง) ท่านวางเธอลง และเมื่อเวลาท่านยืน ท่านอุ้มเธอ " (อัล - บุคอรี)

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةَ بِنْتَ زَيْنَبَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْأَبِي الْعَاصِ بْنِ مَرْيَمَةَ بِنِ عَبْدِ شَمْسٍ فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

ท่านอบูเกาะตาตะฮฺ อัล - อันศอรี ได้เล่าว่า “ ท่านรูลา คือลา นมาขณะที่ท่านอุมม อุมามะฮฺ ลูกสาวของท่านหญิงซัยนั บุดรีของท่านรูลุลลอฮฺ กับอบู อัล - อาศ บิน เราะเบียอะฮฺ บิน अबدุษัมสุอยู่ เมื่อเวลาท่านสุญุด (กราบ) ท่านวางเธอลง เมื่อเวลาท่านยืนท่านอุมมเธอ ” (อัล - บุคอรีย์)

14 การหย่า และ การคอย (อดตะฮฺ)

จากอัล - กุรอาน และ อัล - หะดีษ

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَبْغَضُ الْحَلَالِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ الطَّلَاقَ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ .

ท่านอิบนิ อุมัรฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ สิ่งอนุมัตที่อัลลอฮฺ ผู้ทรงยิ่งใหญ่และเกรียงไกรทรงชังที่สุด คือ การหย่า ” (อบูดาวูด และ หากิม ถือว่า เป็นหะดีษ เศาะหิหฺ)

■ ให้พรรคพวกช่วยกันปรองดอง

4 : 128 ความว่า “ และถ้าหญิงใดกลัวการก้าวร้าว (การทารุณ) จากสามีนาง (เพราะเขามีอำนาจเหนือกว่า) หรือการท่างเหิน (เช่น ไม่เลี้ยงดู) ดังนั้นไม่มีบาปแก่ (พรรคพวกของ) ทั้งสองที่จะปรองดองระหว่างกัน ซึ่งการปรองดอง (โดยสันติ) และการปรองดองนั้นดีกว่า ”

■ การกล่าวการแตกแยก

4 : 35 ความว่า “ และถ้าสุเจ้า (คือผู้พิพากษา หรือเจ้าหน้าที่) เกรงการแตกแยกระหว่างเขาทั้งสอง ดังนั้น (แทนที่จะให้มีการแตกร้างขึ้น) จงตั้งตุลาการคนหนึ่งจากพวกพ้องของเขา และตุลาการคนหนึ่งจากพวกพ้องของนาง แต่ถ้าเขาทั้งสองปรองดอง อัลลอฮฺจะทรงสมานในระหว่างทั้งสอง (ถ้าไม่ปรองดองกัน ก็ให้ตุลาการประกาศหย่าได้) ”

14.1 หญิง – ชายลามก (รักร่วมเพศ หรืออนาจาร หรือกามวิตถารอื่น ๆ)

จากอัล - กุรอาน

- 4 : 15 ความว่า “ และผู้หญิงที่ทำการลามกจากในหมู่หญิงของสุเจ้า จงให้มีพยาน 4 คน จากในหมู่สุเจ้าต่อนาง และถ้าเขา (พยาน) ยืนยัน (ว่าพวกนางทำการลามกบัดสี) ดังนั้น จงกักนางไว้ในบ้าน จนกระทั่งความตายปลิด (ชีวิต) นาง หรืออัลลอฮฺทรงเปิดหนทางแก่นาง (ด้วยการกลับตัวแท้จริงหรือถูกแต่งงาน) ”
- 4 : 16 ความว่า “ และ (ในส่วน) ผู้ชายสองคน จากในหมู่สุเจ้ากระทำ (การลามก) เช่นนั้น จงลงโทษเขาทั้งสองสถานเบา (ให้เช็ดหลาบ) และ ถ้าเขาทั้งสองลุกโทษ และประพฤติดี ดังนั้น จงหันห่างจากเขาทั้งสอง (แต่ ในกรณีทำชั่ว ดู 24 : 2) แท้จริง อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงนิรโทษโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ”

14.2 ไม่บังคับให้หญิงขอหย่า

จากอัล - กุรอาน

- 4 : 19 ความว่า “และไม (เป็นที่อนุมัติ) ที่สุเจ้าบีบคั้นนาง (เช่นกักขังไว้ในบ้านเพื่อให้ นางขอหย่า) เพื่อที่จะเอา (ของหมั้น) บางส่วนที่สุเจ้าได้ให้นาง เว้นแต่นางนำมาซึ่งการลามกอันชัดแจ้ง (ก็ให้เอาของหมั้นทั้งหมด หรือบางส่วนคืนได้) และจงอยู่ร่วมกับนางโดยดี ดังนั้น ถ้าสุเจ้าชังนาง (โดยนางมิได้ทำผิด) ก็อาจเป็นเพราะว่าสุเจ้าชังสิ่งหนึ่ง และอัลลอฮฺ ได้ทรงทำให้มีความดีมากมายในนั้น ”

14.3 การหย่า และการรอคอยเพื่อแต่งงานใหม่

- 2 : 237 ความว่า “ และถ้าสุเจ้าหย่านางก่อนสุเจ้าได้ต้อง (ร่วมสังวาส) นาง และโดยแน่นอนสุเจ้าได้กำหนดส่วนที่กำหนด (คือของหมั้น) สำหรับนางแล้ว ดังนั้น (ให้จ่ายชดเชยทำขวัญ) เครื่องหนึ่งของที่สุเจ้าได้กำหนด เว้นแต่นางยกให้ หรือผู้ที่ในมือของเขามีพันธะแต่งงาน (คือฝ่ายชาย) ยกให้ (ทั้งหมด) และการยกให้ (ทั้งหมดแทนเพียงครั้งหนึ่ง) นั้น โกลั

การสำรวมตนมากกว่า และจงอย่าละเมิดการทำคุณในระหว่างสุเจ้า (ด้วยการให้ของกำนัล) แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเห็นตามที่สุเจ้ากระทำ "

65 : 1 ความว่า " นบีเอ๋ย ! (รวมถึงชนทั้งหลาย) เมื่อสุเจ้าหย่าภริยา จงหย่านางตามกำหนด (อดตะฮฺ) ของนาง (2 : 228 ห้ามหย่าหญิงที่กำลังมีระดู) และจงนับกำหนด (การคอยใน อดตะฮฺ) นั้นให้ครบ (2 : 232) ทั้งจงสำรวมตนต่ออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของสุเจ้า จงอย่าขับไล่นางออกจากเหย้าเรือนของนาง และนางเองก็มีพึงออกไป เว้นแต่นางได้ประกอบการ บัດลีฮฺ ๗ และเหล่านี้คือข้อกำหนดของอัลลอฮ์ ส่วนผู้ใดละเมิดข้อกำหนดของอัลลอฮ์ แน่นอน เขาก็ได้ประพาศพิบัติต่อตัวของเขาเอง (2 : 229) เจ้า (ผู้อ่าน) ทราบดีไหม บางที อัลลอฮ์จะทรงนำกิจการใหม่มาหลังจากนั้น (คือให้ปรองดองกัน) "

2 : 228 ความว่า " และหญิงที่ถูกหย่า (ซึ่งจะมีการหย่าได้ระหว่างที่ไม่มีระดู) ต้องคอยด้วยตัวนางเอง สามกรูอุ (มีระดูมา 3 ครั้ง 2 : 234, 33 : 49, 65 : 4) และไม่เป็นที่อนุมัติแก่นาง ที่นางจะปิดบังที่อัลลอฮ์ได้ทรงบังเกิดในมดลูกของนาง (เช่นมีครรภ์ หรือมีระดู) ถ้านางศรัทธาในอัลลอฮ์และวันอาสาน (เพราะจะสับสนกับการนับการคอยอดตะฮฺ) และสามีของนางมีสิทธิ์เหนือกว่าในการเอานางกลับมาใน (ระหว่างการคอย) นั้น ถ้าเขาทั้งสองปรารถนาจะปรองดองกัน และสำหรับนางก็ (มีสิทธิ์) เยี่ยงบรรดาที่เหนือนาง (หรือสามี) โดยชอบธรรม (ตามศาสนบัญญัติ) แต่สำหรับชายนั้นคือฐานะเหนือกว่านาง (เพราะเป็นผู้เลี้ยงดู 4 : 34) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ "

2 : 231 ความว่า " และเมื่อสุเจ้าหย่าหญิง และนางได้ถึงกำหนด (การคอย) ของนาง ดังนั้น จงยั้งนางอยู่โดยดี (คือถ้าต้องการแต่งงานกันใหม่) หรือให้นางจากไปโดยดี (อย่ายึดของหมั้นของนาง) แต่จงอย่ายัง (กัก) นางไว้ (เพื่อแกล้ง) ให้ทุกข์ เพื่อว่าสุเจ้าจะได้ละเมิด (ไม่คืนของหมั้นแก่นาง) ผู้ใดกระทำเช่นนั้น ดังนั้นโดยแน่นอน เขาได้ประพาศพิบัติแก่ตัวเขาเอง และ จงอย่ายึดบัญญัติทั้งหลายของอัลลอฮ์เป็นที่ขบขัน (เพราะมีบาปหนัก) จงนึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่สุเจ้า (3 : 102) และที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่สุเจ้า ซึ่งคัมภีร์และวิทยปัญญา (เพื่อ) ตักเตือนสุเจ้าโดยนัยนั้น และจงสำรวมต่ออัลลอฮ์ (ในกิจการต่าง ๆ) และจงรู้ไว้เถิดว่า อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ทุก ๆ สิ่ง "

65 : 2 ความว่า “ ครั้นเมื่อนางได้ครบกำหนด (การคอย) ของนาง (2 : 231) จงยังนางอยู่โดยดี หรือให้นางจากไปโดยปราณี และจงให้มีพยานเป็นผู้เที่ยงธรรมสองคนจากในหมู่สุเจ้า (4 : 35 ทั้งเวลาหย่า และคืนดี) และ (พยานนั้น) จะต้องดำรงการเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์ (คือ ให้เที่ยงธรรม) นั่นคือ โดยนัยนี้ ผู้ศรัทธาในอัลลอฮ์และวันสุดท้ายจะถูกตักเตือน ส่วนผู้ใด สละรตนต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงทำทางออกไว้สำหรับเขา ”

2 : 229 ความว่า “ การหย่า (ที่คืนดีได้เรียกว่าฎะลาหรือจูญฮีย) มีสองครั้ง แล้วให้คงอยู่โดยดี (คืนดีและแต่งงานกัน) หรือจากไป (หย่า) โดยปราณี และไม่เป็นที่อนุมัตแก่สุเจ้าที่จะเอา สิ่งใด (คือของหมั้นคืน) ที่สุเจ้าได้ให้นางแล้ว เว้นแต่ทั้งสองเกรงว่า จะไม่สามารถดำรง กฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ไว้ได้ (ในเรื่องการหย่า 60 : 10) ดังนั้น ถ้าสุเจ้า (ผู้ปกครอง หรือ เจ้าหน้าที 4 : 35, 65 : 2) เกรงว่าทั้งสองไม่สามารถดำรงกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ไว้ได้ ไม่มี บาปแก่เขาทั้งสองในส่วนที่นางได้ชดเชย (คืนของหมั้นแก่ชาย) โดยนัยนั้น (เพื่อให้ได้รับการหย่า) เหล่านี้เป็นกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ ดังนั้นจงอย่าละเมิด และ ผู้ใดละเมิดกฎเกณฑ์ ของอัลลอฮ์ ดังนั้น เหล่านี้แหละ เขาทั้งหลายเป็นผู้อธรรม ”

2 : 230 ความว่า “ แล้วถ้าเขาหย่านาง (เป็นครั้งที่ 3 หลังจากการหย่าและมีอิดตะฮ์ทั้งสองวาระ แล้ว เรียกว่าฎะลาทุบาอิน) นางจะไม่ถูกอนุมัต (ให้คืนดีได้) แก่เขาหลังจากนั้น จนกว่า นาง (ได้อยู่ครบอิดตะฮ์) และแต่งงานคู่ (อื่น) อื่นจากเขา (โดยจริงใจ) และถ้าเขา (สามี่ ใหม่) หย่านาง ดังนั้นไม่มีบาปแก่ทั้งสอง (คู่เก่า) ที่ทั้งสองต่างกลับคืนหากัน (หลังจาก ที่นางอยู่ครบอิดตะฮ์) อีก แล้วแต่งงานตามบัญญัติศาสนา ถ้าทั้งสองคิดว่าจะดำรงกฎเกณฑ์ ของอัลลอฮ์ (คืออยู่กันอย่างปรองดอง) และเหล่านี้คือกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ พระองค์ ได้ทรงทำมันให้แจ่มแจ้งแก่ประชาชนที่รู้ (ว่าการครองเรือนเป็นจริยธรรมข้อหนึ่ง) ”

2 : 226 ความว่า “ สำหรับบรรดาผู้สบบ (เลิกเกี่ยวข้อ) ภริยาของเขาทั้งหลาย นั่นคือ (ให้หญิง มี) การคอยสี่เดือน (เมื่อครบแล้วหญิงขอหย่าได้ เรียกว่าฮียลา) แล้ว (ในระหว่าง 4 เดือนนี้) ถ้าเขาทั้งหลายกลับคืน (ตักัน) ดังนั้น แน่แท้อัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอภิัย ผู้ทรง เมตตาเสมอ ”

65 : 4 ความว่า " ส่วนผู้หญิงในหมู่ภริยาของสุเจ้า (ที่ถูกหย่า) ซึ่งหมดหวังมีระดู ถ้าสุเจ้าสงสัย (ในกำหนดการคอยของนาง) ดังนั้น (จงรู้ไว้เถิดว่า) กำหนด (การคอย) ของนางคือ สามเดือน และผู้ไม่มีระดูมา (ก็เช่นกัน) ส่วนหญิงมีครรภ์นั้น กำหนด (การคอย) ของนาง คือ จนกว่านางจะคลอดที่อยู่ในครรภ์ของนาง (2 : 228) และผู้ใดสำรวมตนต่ออัลลอฮ์ (ให้พ้นจากความชั่ว) พระองค์จะทรงทำให้กิจการของเขาสะดวกแก่เขา (ด้วยการแก้ปัญหาทั้งหลาย) "

2 : 234 ความว่า " และบรรดาในหมู่สุเจ้าที่ตายและละคู่ครองไว้ (เป็นม่าย) (ก่อนที่จะแต่งงานใหม่) นางต้องคอยด้วยตัวเองสี่เดือนกับสิบ (วัน - ว่ามีครรภ์หรือไม่ ในกรณีหย่าให้คอยสามฤดู 2 : 228 ส่วนในกรณีมีครรภ์ ให้คอยจนกว่าจะคลอด 65 : 4) ครั้นเมื่อนางครบกำหนด (การคอยของนาง) แล้ว ดังนั้นไม่มีบาปแก่สุเจ้าในสิ่งที่นางกระทำเกี่ยวกับตัวนาง โดยชอบธรรม (คือแต่งงาน - ซึ่งแสดงสิทธิของหญิง) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงตระหนักตามที่สุเจ้ากระทำ "

2 : 240 ความว่า " และบรรดาในหมู่สุเจ้าที่จวนจะตาย (2 : 180 ให้ทำพินัยกรรม) และเขาทั้งหลายละคู่ครองไว้ (เป็นแม่ม่าย 2 : 234) จะต้องทำพินัยกรรมเป็นผลประโยชน์ (ให้ค่าเลี้ยงดู) สำหรับคู่ครองของเขาทั้งหลายถึงหนึ่งปีโดยไม่ให้ (นาง) ออกไป (จากบ้าน - ทั้งนี้ นอกเหนือจากสิทธิทางมรดก 1/4 หรือ 1/8 ที่นางพึงได้ 4 : 12) แต่ถ้านางออกไป (เมื่อครบอิดตะฮ์แล้ว) ดังนั้น ไม่มีบาปแก่สุเจ้าที่นางกระทำเกี่ยวกับตัวนาง (2 : 234) โดยชอบธรรม (ตามศาสนบัญญัติ) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ "

จากอัล - หะดีษ

عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَيُّمَا رَجُلٍ تَرَوَجَّ بِامْرَأَةٍ وَبِهِ جُنُونٌ أَوْ ضَرَرٌ فَإِنَّهَا مُخَيَّرٌ، فَإِنْ شَاءَتْ قَرَّتْ وَإِنْ شَاءَتْ فَامْرَأَتُ .

ท่านสะอูด บิน มุสัยยิบ รฎียา ได้เล่าว่า " ผู้ชายคนใดที่ได้แต่งงานกับผู้หญิงคนหนึ่งโดยที่ผู้ชายคนนั้นเป็นบ้า หรือ เป็นโรคภัยแรง ดังนั้นให้ฝ่ายหญิงเลือก ถ้าหากนางประสงค์ ก็ให้อยู่ด้วยกันต่อไป และถ้าหากนางประสงค์ก็ให้แยกทาง " (มาลิก)

وَعَنْهُ قَالَ : مَنْ تَرَوَّجَ امْرَأَةً فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَمْسُهَا فَإِنَّهُ يُضْرَبُ لَهُ أَجَلُ سَنَةٍ فَإِنْ مَسَّهَا
وَلَا فُرِّقَ بَيْنَهُمَا . وَسَيَّلَ ابْنُ شِهَابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : مَتَى يُضْرَبُ الْأَجَلُ ؟ فَقَالَ : مِنْ يَوْمِ
الْتِّرَافِ إِلَى السُّلْطَانِ . مَرَّوَاهُ مَالِكٌ وَقَالَ : فَأَمَّا الَّذِي قَدِمَسَ امْرَأَتَهُ ثُمَّ اغْتَرَضَ عَنْهَا
فَلَا يُضْرَبُ لَهُ وَلَا يُفْرَقُ بَيْنَهُمَا .

จากเขา (สะอูด) ได้กล่าวว่า " ผู้ใดได้แต่งงานกับหญิงคนหนึ่ง และเขาไม่มีสมรรถภาพที่
จะร่วมประเวณีกับนางได้ ดังนั้นให้ตั้งกำหนดแก่เขาเป็นเวลาหนึ่งปี ถ้าหากเขามีสมรรถภาพร่วม-
ประเวณีกับหล่อนได้ และถ้าไม่เช่นนั้นก็ให้แยกทางกันระหว่างคนทั้งสอง " (มালิก)

และได้มี ผู้ถาม อิบน์ ชิฮาบ รฎียา " เมื่อไหร่ จึงจะตั้งกำหนดเวลา? เขาตอบว่า นับตั้ง-
แต่นำเรื่องขึ้นไปหา สุลฏอน " (มালิก)

และมัลลิกได้กล่าวว่า " สำหรับผู้ที่ได้ร่วมประเวณีกับภรรยาของเขา แล้ว ต่อมาได้ตีจากนาง
เขาจะไม่ถูกตั้งกำหนดเวลาให้ และจะไม่มีทางแยกทางระหว่างบุคคลทั้งสอง "

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا تَسْأَلُ الْمَرْأَةَ طَلَاقَ أُخْتِهَا
تَسْتَفْرِغَ صَحْفَتَهَا وَلَتَنَكِّحَ فَإِنَّمَا مَا قَدِمَ لَهَا . مَرَّوَاهُ الْأَمْرَبَةُ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี ศี อล ฯ ซึ่งได้กล่าวว่า " หญิงคนหนึ่งจะต้องไม่ขอ
ให้หย่าพี่น้องผู้หญิงที่เป็นคู่แข่งของหล่อน เพื่อให้พี่น้องผู้หญิงคนนั้นพ้นจากข้อผูกพันของการแต่ง-
งาน และเพื่อหล่อนจะได้แต่งงาน (กับสามีของพี่น้องผู้หญิงคนนั้นแทน) (แม้ว่า) ความจริงหล่อน
จะได้ตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ให้หล่อน (ก็ตาม) " (บุคอรี มุสลิม อบูดาวูด และติรมิซีย)

عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَيُّهَا امْرَأَةُ
سَأَلْتَ نَزْوَجَهَا طَلَاقًا مِنْ غَيْرِ بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَاثَةُ الْجَنَّةِ .
مَرَّوَاهُ أَصْحَابُ الِشُّنِّ وَحَسَنَةُ التِّرْمِذِيُّ .

ท่านเชาบาน ฎิฎิฎิฎิ ได้เล่าว่า " แท้จริง ท่านรสุลุลลอฮ์ คือเล่า ได้กล่าวว่า หญิงคนใดก็ตามที่ได้ขอให้สามีของตนหย่าโดยไม่มีเรื่องร้ายแรงใด ๆ กลับมาฮัฎิฎิฎิฎิจะเป็นสิ่งต้องห้ามเหนือผู้หญิงนั้น " (อับดุลอฎิฎิฎิฎิ ฎิฎิฎิฎิ ฎิฎิฎิฎิ และ ฎิฎิฎิฎิ ถือว่าเป็นหะดิษหะสัน)

ตอนที่ 8 โรคเอดส์

(Acquired Immune Deficiency Syndrom)

โรคติดต่ออันตรายร้ายแรงในปัจจุบัน

ความหมายและ / หรือหลักการสาธารณสุขโดยสรุป

" โรคเอดส์ คือโรคที่เกิดจาก ภูมิคุ้มกันของร่างกายเสื่อมหรือบกพร่อง ทำให้ร่างกายไม่มีภูมิต้านทานโรค เชื้อโรคต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวจึงก่อโรคได้อย่างรุนแรงจนร่างกายทนไม่ได้ ทำให้ต้องเสียชีวิต "

โรคเอดส์เป็นโรคติดต่ออันตรายถึงชีวิต ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีวิธีหรือค้นพบยาที่จะรักษาให้หายขาดได้ เกิดจากไวรัสชนิดหนึ่งที่เรียกว่า เอช-ไอ-วี (HIV – Human Immunodeficiency Virus) เข้าไปทำลายภูมิคุ้มกันโรคหรือภูมิต้านทานโรคของร่างกายให้เสื่อมหรือหมดไป จนเป็นสาเหตุให้ร่างกายอ่อนแอ เจ็บป่วยบ่อย เรื้อรัง รักษาไม่หาย และในที่สุดจะตายด้วยโรคเรื้อรังนั้น ๆ โรคเอดส์สามารถติดต่อกันโดย

1. การมีเพศสัมพันธ์ กับบุคคลที่มีเชื้อไวรัสโรคเอดส์ ไม่ว่าเพศสัมพันธ์นั้นจะเป็นระหว่างเพศเดียวกัน (ชายกับชาย) หรือ รักทั้งสองเพศ (คือกับชายก็ได้หรือกับหญิงก็ได้) หรือรักต่างเพศ (คือชายกับ หญิง)

2. การใช้เข็มฉีดยา หรือสิ่งของเครื่องใช้ ที่อาจทำให้เกิดบาดแผล เช่นแปรงสีฟัน มีดโกน กรรไกรตัดเล็บ ฯลฯ

3. การถ่ายเลือด ถ้าเลือดนั้นมีเชื้อโรคเอดส์

4 จากแม่ที่มีเชื้อโรคเอดส์สู่ทารก ขณะที่ทารกอยู่ในครรภ์ หรือระหว่างคลอด หรือจากการกินนมแม่ " (สรุปจากเอกสารเผยแพร่ของสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน : ผู้วิจัย)

น.พ.ประพันธ์ ภาณุภาค ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เรียบเรียงบทความเรื่อง " โรคเอดส์และการแพร่ทางเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศ "

จากการประชุม CONRAD International Workshop on Heterosexual Transmission of AIDS ที่ Norfolk, Virginia ระหว่างวันที่ 1 – 3 กุมภาพันธ์ 2532 ด้วยการสนับสนุนของ USAID ลงในข่าวสารโรคเอดส์ ของกระทรวงสาธารณสุข ปีที่ 2 ฉบับที่ 7 หน้า 6 - 7 สรุปได้ดังนี้

“ วิธีแพร่โรคเอดส์ในแอฟริกา ประมาณร้อยละ 60 เกิดจากการแพร่ทางเพศสัมพันธ์ (heterosexual transmission) ในอเมริกาและยุโรปตะวันตก การแพร่ก็ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จากพวกติดสิ่งเสพติด โดยองค์การอนามัยโลกได้ประเมินว่าโอกาสที่จะติดเชื้อโรคเอดส์อยู่ระหว่างร้อยละ 0.1 – 1 ต่อการร่วมเพศหนึ่งครั้ง แต่การศึกษาในประเทศเคนยา ซึ่งหญิงโสเภณีในกรุงไนโรบีติดเชื้อโรคเอดส์ร้อยละ 85 นั้น พบว่า

1. ลูกค้าของโสเภณีเหล่านี้ จะติดเชื้อโรคเอดส์จากการร่วมเพศเพียงครั้งเดียว สูงถึงร้อยละ 6 เนื่องจากหญิงบริการ และชายที่มารับบริการมีแผลกามโรค (genital ulcer disease) สูงมากถึงร้อยละ 50 เชื้อโรคเอดส์เข้าทางแผล จึงทำให้เกิดโรคได้ง่าย

2. ผู้ชายที่ไม่ได้ขลิบหนังปลายอวัยวะเพศ (circumcision) จะมีโอกาสติดเชื้อโรคเอดส์สูงกว่าผู้ที่ขลิบแล้ว 3 เท่า

3. การติดเชื้อเอดส์นั้นพบว่า ระยะ Window period หรือระยะเริ่มติดเชื้อ (acute HIV syndrome) กับระยะที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ จะถ่ายทอดเชื้อโรคเอดส์ให้ผู้อื่นได้สูง เพราะเป็นระยะที่มีไวรัสในกระแสเลือดมาก (Viremia)

ผู้ที่ติดเชื้อเอดส์ที่ติดยาเสพติดโดยการฉีด จะถ่ายทอดเชื้อเอดส์ให้กับคู่นอนได้ง่ายกว่าผู้ติดเชื้อเอดส์จากการรับเลือดหรือผลผลิตของเลือด

4. การร่วมเพศทางทวารหนัก จะเสี่ยงสูงกว่าการร่วมเพศทางช่องคลอดและปาก

5. การร่วมเพศขณะที่หญิงมีประจำเดือนหรือการร่วมเพศที่มีเลือดออก (trasumatic bleeding) จะมีความเสี่ยงสูง

7. คนผิวดำจะมีการติดโรคเอดส์ทางเพศสัมพันธ์ (heterosexual transmission) สูงกว่าคนผิวขาวถึง 7 เท่า

8. การเปลี่ยนคู่นอนมากหรือสำส่อนมากยิ่งเสี่ยงมาก และถ้าไม่ใช้ถุงยางอนามัย ยิ่งเสี่ยงมากยิ่งขึ้น

8. มีองค์ประกอบอื่นของฝ่ายหญิงอีก เช่น พบว่า โสเภณีที่ใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดที่มีความผิดปกติที่เยื่อบุมดลูก (abnormal pap smear) หรือตั้งครรภ์ หรือตัดมดลูกทิ้งไปแล้ว มีโอกาสติดเชื้อโรคเอดส์ได้มากกว่า

และยังไม่เป็นที่ทราบชัดว่า การคุมกำเนิดวิธีต่าง ๆ ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน จะมีผลทำให้เสี่ยงต่อการติดหรือแพร่เชื้อโรคเอดส์มากขึ้นหรือไม่ เพราะวิธีการคุมกำเนิดต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ barrier contraceptive devices คือ ไม่ใช่ถุงยางอนามัย (condom) หรือยาฆ่าเชื้ออสุจิ (spermicide) ซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดในปัจจุบันที่ใช้ป้องกันโรคเอดส์ แต่เป็นพวกยาคุมหรือห่วงยางอนามัย อาจทำให้มีการเลือดออกจากมดลูก หรือเกิดจากการฉีกขาด (break) ในเยื่อบุผนังมดลูกหรือปากมดลูก หรืออาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงใน cellular content ของ genital fluid เช่น ห่วงยางอนามัยอาจทำให้ macrophage ใน uterine secretion เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นเซลล์ที่นำ HIV ได้ในคนที่เป็นพาหะโรค นอกจากนี้ยาคุมกำเนิดพวก steroid อาจมีผลกดภูมิคุ้มกันของร่างกาย หรือไปกระตุ้นไวรัสเอดส์ก็ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นแนวคิดทางทฤษฎีซึ่งต้องอาศัยการศึกษาวิจัยอีกมากกว่าจะสรุปได้ว่า วิธีคุมกำเนิดใดน่าจะปลอดภัยที่สุดทั้งต่อผู้ใช้และคู่นอนในยุคของโลกที่โรคเอดส์กำลังอุดม ”

หลักการอิสลามส่วนหนึ่งมีดังนี้

อิสลามห้ามสื่อที่จะทำให้เกิดโรคเอดส์ ดังนี้

1. อิสลามห้ามรักร่วมเพศ และสื่อที่จะทำให้เกิดรักร่วมเพศ

ดังหลักฐานจากอัล - กุรอาน และ หะดีษ

7 : 80 – 81 ความว่า “ และ (เราได้ส่ง) ลูฏ เมื่อเขากล่าวแก่ประชาชนของเขาว่า พวกท่านประกอบการลามกซึ่งไม่มีผู้ใดในสากลโลก (หรือในหมู่ชนชาติ) ได้กระทำการมาก่อน (11 : 78, 29 : 28) กระนั้นหรือ? ”

“ แท้จริงพวกท่านเข้าหาผู้ชายด้วยความกำหนัดแทน (ไปหา) ผู้หญิง (26 : 165 – 166, 27 : 54 – 55, 29 : 29) ใช่แต่เท่านั้น พวกท่านเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน ”

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ وَجَدَ
تَمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلُ قَوْمِ لُوطٍ فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ . رَوَاهُ أَصْحَابُ الْإِسْنَنِ .

ท่านอับนิ อับบาส ได้เล่าจากท่านนบี คือเล่าว่า " ใครก็ตามที่ ท่าน
ทั้งหลายพบว่า เขาได้ประพฤติเช่นเดียวกับประชาชนสมัยนบีลูฏ (รักร่วมเพศ) จงฆ่าทั้งผู้กระทำ
และผู้ถูกกระทำ " (เจ้าของสุนัน) "

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُسَبِّحِينَ مِنَ
الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ وَالْمُسَبَّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ .

ท่านอับนิ อับบาส รฎียา ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือเล่า ได้สาปแช่งผู้ชายที่เลียนแบบเป็น
ผู้หญิง และผู้หญิงที่เลียนแบบเป็นผู้ชาย " (บุคอรื อบูดาวูด ตริมิซีย และ นะสาอีย)

وَعَنْهُ قَالَ : لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخَنَّثِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُسَرَّجَلَاتِ مِنَ
النِّسَاءِ ، وَقَالَ : أَخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ ، فَأَخْرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَانًا ،
وَأَخْرَجَ عَمْرُ فُلَانًا . رَوَاهُمَا الْخَمْسَةُ إِلَّا مُسْلِمًا .

จากเขา (ท่านอับนิ อับบาส) ได้เล่าว่า " ท่านนบี คือเล่า ได้สาปแช่งผู้ชายที่ดัดจริตเป็น
ผู้หญิง และผู้หญิงที่ดัดจริตเป็นชาย และท่านได้กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงขับไล่พวกมันออกไปจาก
บ้านของพวกท่าน ต่อมาท่านนบี คือเล่า ได้ขับไล่คน ๆ หนึ่งออกไป และท่านอุมร์ ก็ได้ขับไล่คน ๆ
หนึ่ง " (บุคอรื อบูดาวูด ตริมิซีย และ นะสาอีย)

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَفِي الْبَيْتِ
مُخَنَّثٌ فَقَالَ : أَيُّ الْمُخَنَّثِ لِأَخِي أُمِّ سَلَمَةَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمِّيَّةَ : إِنْ فَتَحَ اللَّهُ لَكُمْ
الطَّائِفَ غَدًا أَذْكَ عَلَى بِنْتِ غِيلَانَ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ بِأَرْبَعٍ وَتُدْبِرُ بِثَمَانٍ ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ : لَا يَدْخُلَنَّ هَذَا عَلَيْكُمْ . رَوَاهُ الشَّيْخَانِ .

ท่านหญิงอุมมุ สะละมะฮฺ รุฎียาได้เล่าว่า " แท้จริง ท่านนบี คือลา ได้เข้ามาหานาง และภายในบ้านนั้นมีชายที่ดัดจริตเป็นผู้หญิง และ (ผู้ที่ดัดจริตเป็นผู้หญิง) ได้กล่าวแก่น้องของอุมมุ สะละมะฮฺ คือ อับดุลลอฮฺ บิน อะบี อุมัยยะฮฺว่า ถ้าหากอัลลอฮฺ ทรงให้พวกท่านเข้าพิชิตญอฬิฟ ได้ในวันรุ่งขึ้น ฉันขอแนะนำท่านให้(แต่งงานกับ) บุตรสาวของขอยลาน เพราะความจริงหล่อนจะหันหน้าด้วยสี และจะหันหลังด้วยแปด ท่านนบี คือลา ได้กล่าวว่า 'อย่าให้คนมีเข้ามาหาพวกเธอ ' " (บุคอรี และ มุสลิม)

2. ห้ามร่วมเพศขณะหญิงมีประจำเดือน และ ห้ามร่วมเพศทางทวารหนัก

จากอัล - กุรอาน และ อัล - หะดีษ

2 : 222 ความว่า " และเขาทั้งหลายถามเจ้า (มุฮัมมัด) เกี่ยวกับ (การสังวาสหญิงมี) ระดู จงกล่าวเถิด (การสังวาสในระยะนั้น) มันเป็นสิ่งให้โทษ ดังนั้นจงอยู่ห่าง (อย่าสังวาส) หญิงระหว่างมีระดู และจงอย่าเข้าใกล้ (คือร่วมสังวาส) จนกว่านางสะอาด (พ้นกำหนดมีระดู และชำระกายแล้ว) ดังนั้น จงเข้าหานางตามที่อัลลอฮฺได้ทรงบัญชาเจ้า (โดยสุภาพเพราะระยะหลังจากนั้นเหมาะแก่การตั้งครรรภ์) "

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا أَوْ كَاهِنًا ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . مَرَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَ لَا يَبِي دَاوُدَ : إِذَا أَصَابَهَا فِي أَوَّلِ الدَّمِ فَدِنَامُ ، وَإِذَا أَصَابَهَا فِي انْقِطَاعِ الدَّمِ فَنِصْفُ دِنَامٍ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าจากท่านนบี คือลา ซึ่งท่านได้กล่าวว่า " ผู้ใดสมสู่กับหญิงขณะมีเลือดประจำเดือน หรือสมสู่กับหญิงทางทวารหนัก หรือได้ไปหาโทรทนาย(และเชื่อตามคำทำนาย) เท่ากับผู้นั้นได้ทรยศต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่มุฮัมมัด คือลา " (ตริมิซีย)

และตามรายงานของอบูดาอูดว่า " เมื่อเขาได้ร่วมกับภรรยาของเขาในตอนเริ่มมีเลือดประจำเดือน ให้เขาบริจาคนึ่งเหรียญทอง (เป็นการไถ่โทษ) และเมื่อเขาได้ร่วมกับภรรยาของเขาในตอนหมดประจำเดือน (ก่อนที่จะได้อาบน้ำชำระ) ให้เขาบริจาคครึ่งเหรียญทอง "

3 ห้ามการเป็นโสเภณี และการสำส่อน

จากอัล - กุรอ่าน และ หะดีษ

17 : 32 ความว่า “ จงอย่าเข้าใกล้การลอบร่วมประเวณี แท้จริงมันเป็นการลามกแท้ ๆ ”

4 : 2 ความว่า “ หญิงทำชั่วและชายทำชั่ว (ลอบร่วมประเวณี) จงโบยแต่ละคนในทั้งสองนั้นคนละร้อยที และจงอย่าให้การสงสารแก่ทั้งสองนั้นยับยั้งผู้เจ้า (คือไม่คิดทำโทษ) ตามพระบัญญัติของอัลลอฮ์ ถ้าผู้เจ้าศรัทธาในอัลลอฮ์และวันสุดท้าย (โดยหนักแน่นแท้จริง) และจงให้หมู่หนึ่งของผู้ศรัทธา (คือมุสลิมกลุ่มหนึ่ง) เป็นพยานในการลงโทษเขาทั้งสอง ”

4 : 25 ความว่า “ ถ้านาง (ทาสี) กระทำชั่ว ดังนั้นการลงโทษแก่นางคือครึ่งหนึ่งของหญิงผู้เป็นไท (คือโบย 50 ที) ”

عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُ فِيمَنْ زَانَى وَكَمْ يُخَصِّمُنْ جُلْدَ مِائَةٍ وَتَغْرِيبَ عَامٍ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَالنَّسَائِيُّ .

ท่านซัยด อิบนิ คอลิด อัล - ญะฮะนี ได้เล่าว่า “ ฉันได้ยินท่านนบีฯ คือลา สั่งให้เขียนผู้ละเมิดประเวณีที่ยังไม่เคยแต่งงาน 100 ที และเนรเทศ 1 ปี ” (อัล - บุคอรี อัน - นะสาอีย)

عَنْ عَبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : خُذُوا عَنِّي قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ، الْبِكْرُ بِالْبِكْرِ جُلْدُ مِائَةٍ وَتَقْيُ سَنَةٍ ، وَالثَّيْبُ بِالثَّيْبِ جُلْدُ مِائَةٍ وَالرَّجْمُ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

ท่านอุบาตะฮ์ บิน ศอมิต รฎียา ได้เล่าจากท่านนบีฯ คือลา ซึ่งท่านกล่าวว่า “ ท่านทั้งหลาย จงยึดแนวทางจากฉัน ท่านทั้งหลาย จงยึดแนวทางจากฉัน แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดแนวทางสำหรับผู้หญิงไว้ว่า ‘ (ชาย) โสดกับ (หญิง) โสदनั้นเขียน 100 ที และเนรเทศ 1 ปี (ชาย)

(ชาย) ที่ผ่านการแต่งงานแล้วกับ (หญิง) ที่ผ่านการแต่งงานแล้ว เขียน 100 ที และขว้าง (จนตาย) ' ' (มุสลิม อบูดาอูด และ ตีรมิซีย)

(ตูรยละเอียดในเรื่องเพศศึกษา)

4. ให้ทำการขลิบหนังปลายอวัยวะเพศ (ชาย) เพื่อการรักษาความสะอาด

จากอัล - หะดีษ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْفِطْرَةُ خَمْسٌ : الْخِتَانُ ، وَالْإِسْتِحْدَادُ ، وَقَصُّ الشَّارِبِ ، وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ ، وَتَمْفِ الْإِبْطِ .
صَحِيحَيْنِ .

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้ เล่าว่า ท่านรَسُولุลลอฮฺ คือลา ได้กล่าวว่า " สิ่งที่เป็นธรรมชาติ (คือเรื่องธรรมดาที่ต้องทำเพื่อการรักษาความสะอาด) มี 5 ประการ คือ การขลิบหนังปลายอวัยวะเพศ (ชาย - หรือทำคิตาน) การโกนขนที่อวัยวะเพศ การขลิบหนวด การตัดเล็บให้สั้น และการถอนขนรักแร้ " (บุคอรี - มุสลิม)

5. ห้ามการคุมกำเนิด (ยกเว้นจะเป็นอันตรายถึงชีวิต)

จากอัล - กุรอาน

6 : 152 ความว่า " และจงอย่าฆ่าลูก ๆ ของสุเจ้าด้วย (กลัว) ความยากไร้ เราให้การยังชีพแก่สุเจ้าและแก่เขาทั้งหลาย "

29 : 60 ความว่า " และสัตว์ตั้งกษนิค ที่มีได้แบกเสบียงของมัน อัลลอฮฺทรงประทานเครื่องยังชีพแก่มัน และโดยเฉพาะแก่สุเจ้า และพระองค์เป็นผู้ทรงไดยิน ผู้ทรงรอบรู้ "

31 : 34 ความว่า " และไม่มีชีวิตใดรู้ที่มันขนขวยในวันรุ่งขึ้น และไม่มีชีวิตใดรู้ว่าที่แผ่นดินไหนมันจะตาย แท้จริงอัลลอฮฺ (เท่านั้น) เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงตระหนัก "

6 : 153 ความว่า “ เราไม่วางภาระหนักแก่ชีวิตใด เว้นแต่ตามสมรรถภาพของมัน ”

(ตูรายละเอียดยในเรื่องเพศศึกษา)

6 . ห้ามเสพสิ่งมีนเมาหรือสิ่งเสพติด

จากอัล - กุรอ่าน

5 : 90 ความว่า “ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! แท้จริงน้ำเมาและการพนัน และการบูชาอียู และการเสี่ยงตัว เป็นสิ่งโสมนมจากการกระทำของมาร ดังนั้น จงหันห่างมันเสีย เพื่อเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ ”

จากหะดีษ

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ ، وَمَا أَسْكَرَ مِنْهُ الْفَرَقُ فَلَيْلُ الْكَفِّ مِنْهُ حَرَامٌ .
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ بِسَنَدٍ حَسَنٍ .

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า “ ทุกสิ่งที่ทำให้มีนเมา เป็นของต้องห้าม และสิ่งที่พะรอกหนึ่ง (สิ่งนำชักที่) ทำให้มีนเมา ดังนั้นปริมาณเพียงเต็มกอบมือหนึ่งก็ถือว่าต้องห้าม (หะรอม) ” (อบูดาอูด และ ตีรุมิซียู ด้วยสายรายงานที่หะสัน)

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَا أَسْكَرَ كَثِيرَةً فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ . رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ .

ท่านญาบิร รฎียา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลา ซึ่งได้กล่าวว่า “ สิ่งใดที่ปริมาณมากของมัน ทำให้มีนเมา ดังนั้นปริมาณน้อยของมัน ก็ถือว่าต้องห้าม (หะรอม) ” (เจ้าของสุนัน)

(ตูรายละเอียดยในเรื่องโภชนาการ - อาหารต้องห้าม)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาข้อมูล และจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับหลักการอิสลามที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข เพื่อเป็นเอกสารให้ค้นคว้าต่อไป
2. เพื่อให้ศาสนิกชนอื่น หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการอิสลามในเรื่องสุขภาพและการสาธารณสุข
3. เพื่อเป็นแนวทางให้มุสลิมได้ประพฤติ ปฏิบัติ และเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยจากเอกสาร (Document Research) เพื่อค้นหาค้นหาข้อเท็จจริงในศาสนา อิสลาม เกี่ยวกับคำสอนทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุข โดยศึกษาจากพระคัมภีร์อัล - กุรอาน อัล - หะดีษ และตำราที่นักวิชาการมุสลิมนำอัล - กุรอานและหะดีษมาแปลหรืออธิบายให้เข้าใจดียิ่งขึ้น และมีหลักการสาธารณสุขในแต่ละเรื่อง เป็นกรอบในการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาพระคัมภีร์อัล - กุรอานทั้ง 6,600 กว่าโองการ จากฉบับที่มีความหมายภาษาไทย คัดเลือกส่วนที่เกี่ยวกับสุขภาพและการสาธารณสุข แล้วแยกเป็นหมวดๆตามสาขาวิชาการสาธารณสุข คือ

- (1) ความสะอาด
- (2) สุขภาพส่วนบุคคล
- (3) โภชนาการ
- (4) สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยา
- (5) การควบคุม และป้องกันโรคติดต่อ
- (6) สุขภาพจิต
- (7) เพศศึกษา
- (8) โรคเอดส์ (โรคติดต่ออันตรายร้ายแรงในปัจจุบัน)

โดยใช้แนวคิดหรือหลักการสาธารณสุขโดยสรุป เป็นขอบเขต (Scope) ในการศึกษา

แต่ละเรื่อง

2. ศึกษาอัล - หะดีษหรือคำสอนของศาสดาหรือท่านนบีมุฮัมมัด คือลา ที่ขยายความในเชิงปฏิบัติ จากที่บอกไว้ในอัล - กุรอาน เพราะอัล - กุรอานจะบอกเฉพาะหัวข้อหรือใจความสำคัญๆ เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญหรือแผนแม่บท และท่านนบีมุฮัมมัด คือลา จะเป็นผู้อธิบายหรือขยายความหรือ ปฏิบัติเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือรับรองการกระทำของสหายหรือสาวกของท่านว่าถูกต้อง ซึ่งผู้รวบรวมหรือบันทึกหะดีษไว้มีมากมายหลายท่าน ที่สำคัญได้แก่ ท่านอัล - บุคอรีหรือท่านบุคอรี ท่านมุสลิม ท่านอัน - นะสาอียุ ท่านอบูดาวูด ท่านอิบนุ มาญะฮุ ท่านติรมิซียุ และท่านอะหมัด เป็นต้น และที่แปลเป็นภาษาอังกฤษแล้วเท่าที่ผู้วิจัยสามารถหาศึกษาได้คือ หะดีษที่รวบรวมโดยท่านอัล - บุคอรี และท่านมุสลิมเท่านั้น ฉะนั้นในการรายงานการศึกษาจึงเขียนไว้ว่า ส่วนหนึ่งมีดังนี้

3. ใช้ตำราหรือหนังสืออ้างอิงที่เขียนโดยนักวิชาการมุสลิม ซึ่งอ้างอิงหลักฐานจาก อัล - กุรอาน และหะดีษ ประกอบการบรรยายเชิงอรรถ หากข้อมูลที่ศึกษาต้องการคำอธิบายเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น และส่วนใหญ่ ผู้วิจัยใช้อ้างหะดีษจากตำราที่อ้างถึงในหน้าบรรณานุกรม เพราะมีคำแปลเป็นภาษาไทย ทำให้สะดวก และง่ายกว่าการศึกษาจากภาษาต่างประเทศ ดังนั้นในการคัดลอกหะดีษลงในรายงานการวิจัย บางหะดีษ (ซึ่งมีจำนวนน้อย) อาจไม่มีรายละเอียดว่ามาจากบทไหน บท (ตอนหรือส่วน) ไหน หรืออาจไม่มีชื่อผู้รายงานหะดีษ แต่จะมีชื่อผู้บันทึกและรวบรวมหะดีษ เท่านั้น

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

สรุปผลของการค้นคว้า มีดังนี้

1. ความสะอาด

(Cleanness)

ความสะอาด ในทางภาษาหมายถึง " ความสะอาดและไร้มลทินจากสิ่งสกปรกทั้งหลาย " ส่วนในทางศาสนาหมายถึง " การชำระให้สะอาดตามบัญญัติศาสนา อันทำให้การนมาซถูกต้อง เช่น สะอาดจากสิ่งสกปรก เลือดประจำเดือน เลือดจากการคลอดบุตร และหลังจากการร่วมประเวณี เป็นต้น "

ความสะอาดเป็นหลักการสำคัญของศาสนาอิสลาม สำคัญขนาดที่ถือว่าเป็นครึ่งหนึ่งของการศรัทธา คือถ้าผู้ใดยังไม่สะอาดถือว่าการศรัทธาในศาสนาอิสลามของผู้นั้นยังไม่สมบูรณ์

สิ่งที่ใช้ทำความสะอาดคือ น้ำ หรือหิน หรือดิน หรือฝุ่นดินหรือทรายที่สะอาด (หรือกระดาสที่ผลิตมาเพื่อใช้ในการชำระ) ในกรณีที่หาน้ำไม่ได้ หรือถูกน้ำไม่ได้ และเมื่อหาน้ำได้หรือถูกน้ำได้ ต้องชำระด้วยน้ำ น้ำ ที่ใช้ทำความสะอาด ต้องเป็นน้ำสะอาด เช่น น้ำฝน น้ำค้าง หิมะ ลูกเห็บ น้ำแข็ง น้ำทะเล น้ำบ่อ และน้ำจากแหล่งที่กว้างกว่าบ่อ และอิสลามถือว่าน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นน้ำสะอาด เมื่อมีจำนวนมากพอ และตราบใดที่ไม่มีการเปลี่ยน สี กลิ่น รส

ในแง่ศาสนกิจได้แบ่งความสะอาดเป็น 2 ประการ คือ

1 ความสะอาดจากสิ่งสกปรก

อิสลามได้เน้นให้ทำความสะอาดด้วยน้ำ

1.1 การทำความสะอาดร่างกาย

อิสลามกำหนดว่า ความสะอาดที่ถือว่าเป็นความสะอาดพื้นฐานมีหลายประการ ได้แก่ การตัดเล็บให้สั้น การขลิบหรือตกแต่งหนวดและเครา การทำความสะอาดโพรงจมูกโดยการสูดน้ำเข้าและสั่งออก การล้างรอยพับที่ข้อนิ้วและขอกนิ้วให้สะอาด การถอนขนรักแร้ การโกนขนใต้ร่มผ้า การชำระหลังจากการถ่ายอุจจาระและปัสสาวะด้วยน้ำ (หากไม่พบน้ำจึงให้เช็ดด้วยก้อนหิน ดิน หรือกระดาสชำระ แต่เมื่อพบน้ำให้ทำความสะอาดด้วยน้ำ) การบ้วนปาก แปรงฟัน รวมทั้งการขลิบหนังปลายอวัยวะเพศชาย และได้เน้นเรื่องการทำความสะอาดปากและฟันมาก ส่วนวิธี ทำความสะอาดเพื่อการปฏิบัติศาสนกิจมี 3 วิธี คือ

- (1) **ท่าวูฎู** หรือชำระร่างกายบางส่วนเมื่อจะปฏิบัติศาสนกิจ (นมาซ) อย่างน้อยวันละ 5 ครั้ง
- (2) **อัล - มุสสุ** หรือ อาบน้ำ ชำระทุกส่วนของร่างกายอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง (แม้จะอยู่ในเขตหนาวก็ตาม) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันศุกร์ ซึ่งจะต้องไปปฏิบัติศาสนกิจร่วมกันที่มัสญิด และหลังจากการร่วมประเวณี หรือหลังจากประจำเดือนหมดในแต่ละเดือน หรือหลังคลอดบุตรหรือแท้ง (อิสลามกำหนดระยะนี้ไว้ 40 วัน) หรือหลังจากอสุจิเคลื่อนเนื่องจากฝันหรือสาเหตุอื่น
- (3) **อัล - ตะฮัมมูม** หรือการใช้ฝุ่นดินหรือทรายที่สะอาดชำระบางส่วนในร่างกายเมื่อหาน้ำไม่ได้ หรือป่วยจนถูกน้ำไม่ได้ (แต่เมื่อพบน้ำหรือถูกน้ำได้ ต้องปฏิบัติตามข้อ (1) หรือ ข้อ (2) แล้วแต่กรณี)

1.2 การทำความสะอาดเสื้อผ้าและสิ่งอื่น ๆ

ในการทำความสะอาดเสื้อผ้า ให้ขยี้และซักด้วยน้ำ (อย่างน้อย) 2 ครั้ง ทำความสะอาดพื้นรองเท้าด้วยการถูกับดินแห้ง (ซาฟต์ที่กรอมพื้นและเปื้อนก็ถือว่าสะอาดได้ เมื่อเดินผ่านดินแห้ง) ทำความสะอาดหนังดิบได้ด้วยการฟอก และให้ทำความสะอาดบ้านและบริเวณบ้าน

ส่วนการเริ่มทำความสะอาด อิสลามสอนให้เริ่มต้นขวาก่อน ให้ล้างอวัยวะเพศ และทวารหนักด้วยมือซ้าย และเมื่อชำระแล้วให้ทำความสะอาดมือ

นอกจากเรื่องความสะอาดแล้ว อิสลามยังบอกเกี่ยวกับสิ่งสกปรก ซึ่งต้องชำระล้างเป็นพิเศษ เช่น น้ำลายสุนัข และห้ามนำกระดูกหรือมูลสัตว์แห้งมาเช็ดหรือชำระทวารหนักเพราะถือว่าสกปรก เป็นต้น

2. ความสะอาดจากสิ่งชั่วช้าลามก

การทำความสะอาดสิ่งชั่วช้าลามกทั้งหลาย ทำได้โดยการนมาซ (ปฏิบัติศาสนกิจภาคบังคับวันละ 5 เวลา และนมาซอื่น ๆ ตามวาระที่กำหนดไว้)

2.สุขภาพส่วนบุคคล (Personal Health)

อิสลามสอนให้รักษาสุขภาพ ดังนี้

1. ให้ดูแลอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น

1.1 ฟัน

ให้ดูแลปากและฟันให้สะอาดด้วยการบ้วนปากและแปรงฟัน เช่น ตอนตื่นนอน ขณะถือศีลอด หลังรับประทานอาหารและหลังดื่มนม และถ้าไม่คิดว่าจะเป็นภาระหนักแก่ประชาชาติมุสลิมแล้วไซ้ ท่านศาสดาจะสั่งให้แปรงฟันทุกครั้งที่ทำวูฎู (ชำระร่างกายบางส่วนก่อนการนมาซ) เพื่อการนมาซ เป็นต้น

1.2 ผมและเครา

ให้ปล่อยผมไว้ทั้งหมดหรือโกนทั้งหมด ห้ามโกนบางส่วนและเก็บไว้บางส่วน เช่น ผมจุกผมแกละหรือผมโก๊ะ ห้ามต่อผม ห้ามใส่ผมปลอม เมื่อไว้ผมและเคราต้องรักษาความสะอาด ตกแต่งและหวีให้เรียบร้อย ไม่ให้ถอนผมหงอก เพราะถือว่าผมหงอกเป็นรัศมีของชาวมุสลิม แต่ให้ย้อมผมหรือเคราด้วยสีที่ไม่ใช่สีแดงได้

1.3 หน้า

อิสลามห้ามการตบหน้า เขียนตีบริเวณใบหน้า หรือนาบหน้าด้วยไฟ ให้ล้างหน้า บำรุงรักษาหน้า ทำความสะอาดรูจมูกเพื่อชำระฝุ่นละอองซึ่งติดอยู่ที่ชนจมูกให้หลุดออก และให้เช็ดใบหูให้สะอาด

1.4 มือ เท้า อวัยวะเพศ และทวารหนัก

ให้ล้างอวัยวะเพศและทวารหนักด้วยมือซ้าย หลังจากนั้นต้องล้างมือให้สะอาด ให้ล้างมือและเท้าให้ทั่วโดยล้างข้อพับและซอกนิ้วด้วย ส่วนการโกนผมในร่มผ้า นั้น ไม่ให้ปล่อยไว้นานเกิน 40 วัน

2. การแต่งกาย

ให้สวมเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายที่สะอาด ปกปิดสิ่งพึงสงวน (ดู ในระเบียบการแต่งกายในหน้าต่อไป ประกอบ) เพื่อป้องกันสิ่งที่จะทำให้เกิดการทำชั่ว เหมาะสมกับดินฟ้าอากาศ และเพื่อสุขภาพ และให้สวมรองเท้า ไม่ให้แต่งกายขอมช่อจนกระทั่งไม่เห็นร่องรอยความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และไม่โอ้อำเกินฐานะมุสลิมผู้นอบน้อมถ่อมตนต่ออัลลอฮ์ ห้ามแต่งกายผิดเพศของตน และห้ามแต่งกายเลียนแบบเพศตรงข้ามเป็นต้น

2 การรักษาพยาบาลและการปฐมพยาบาล

เมื่อเจ็บป่วย อิสลามสอนให้ทำการปฐมพยาบาล และ ให้ไปรับการรักษาจากแพทย์ หรือผู้มีความรู้เรื่องการรักษาโรค เพราะทุกๆโรคนั้นมียารักษาให้หายได้ ยกเว้นโรคชราและไม่ให้ไปรักษาด้วยเวทมนต์ คาถา

3 การกีฬาและการออกกำลังกาย

อิสลามสนับสนุนเรื่องการออกกำลังกาย แม้แต่อิริยาบถของการปฏิบัติศาสนกิจประจำวัน หรือการนมาซ ก็เป็นท่าของการออกกำลังกายง่ายๆ เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย เช่น ทำยืน ยกมือ โค้ง เงย กราบ นั่งพัก และหันหน้าไปทางขวาและซ้าย ทำซ้ำกันเวลาละหลายๆครั้ง นอกจากนี้ยังมีหลักฐานว่าท่านนบีมุฮัมมัด คือล้า เคยออกกำลังกาย ด้วยการวิ่งแข่งกับภรรยาของท่าน ท่านให้ออกกำลังกายด้วยการสอนลูกให้ว่ายน้ำ ยิงธนู และในสมัยท่านศาสดาได้มีการแข่งขันกีฬาเช่น แข่งม้า และ แข่งอูฐ เป็นต้น (ส่วนที่ว่าจะทำได้อย่างไร? ทำได้แค่ไหน? ต้องดูบัญญัติในเรื่องอื่นประกอบ)

4 การพักผ่อน

อิสลามสอนว่า กลางคืนเป็นเวลาสำหรับพักผ่อน กลางวันเป็นเวลาสำหรับประกอบอาชีพ อย่าทำงานหนักโดยไม่มีเวลาพักผ่อน เพราะร่างกายมีสิทธิเหนือเจ้าของที่เจ้าของจะต้องเอาใจใส่ ขณะเดียวกันครอบครัวก็มีสิทธิที่ต้องได้รับความเอาใจใส่ และได้รับความอบอุ่น ด้วย ดังนั้น ทุกคนจึงต้องพักผ่อน (เพื่อส่วนตัวและครอบครัว) และการนอนเป็นการพักผ่อนที่ดีที่สุด

5 โภชนาบำบัด และ สมุนไพร

มีหะดีษหรือคำสอนของท่านนบีมุฮัมมัด คือเล่า ที่กล่าวถึง อาหารสำหรับคนฟื้นไข้ คนเป็นโรคหัวใจ การดูแลรักษาผิวหน้า ผมและเครา ด้วยการประคบหน้าด้วยสมุนไพร การย้อมผม และเคราด้วยใบเตียนและใบกะนัม เป็นต้น

3. โภชนาการ

(Nutrition)

โภชนาการเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอาหาร หรือสิ่งที่มนุษย์นำมาบริโภคแล้วไม่เป็นอันตราย แต่ก่อให้เกิดประโยชน์ ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต ซ่อมแซมเนื้อเยื่อส่วนที่สึกหรอ ทрудโทรม ช่วยให้วัยต่างๆทำงานได้ตามปกติ รวมทั้งเกี่ยวกับเรื่องสารอาหารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพด้วย อิสลามได้กล่าวถึงเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. การบริโภคอาหาร

การบริโภคอาหารในอิสลาม มีจุด มุ่งหมาย 2 ประการคือ 1) เพื่อสุขภาพ และ 2) สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของอัลลอฮ์ (พระผู้เป็นเจ้า) อัลลอฮ์ทรงสั่งให้บริโภคอาหารที่พระองค์ทรงอนุมัติ และดีแก่สุขภาพ ได้แก่เนื้อสัตว์ (ทั้งสัตว์บก และสัตว์น้ำ) นำนม น้ำผึ้ง ผัก ผลไม้ เช่น ในอัล - กุรอ่าน กล่าวถึง อุฐู ผีง ปลา มะกอก อินทผลัม องุ่น กล้วย พุทรา ขิง หอม และพืชผักต่างๆ ฯลฯ ทรงห้ามรับประทานเนื้อของสัตว์ที่ตายเอง เลือดที่ไหลออกมา เนื้อสุกรเพราะถือว่าสกปรก ห้ามกินสัตว์ที่ถูกเชือดโดยไม่ได้กล่าวพระนามอัลลอฮ์ สัตว์ที่ถูกบีบคอให้ตาย สัตว์ที่ตายเนื่องจากตกลงมาจากที่สูง สัตว์ที่ชนกันตาย สัตว์ที่มีรอยสัตว์อื่นกินตาย (ยกเว้นสัตว์เหล่านี้จะได้อีกเชือดโดยกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ทันก่อนตาย) ห้ามกินสัตว์ที่ถูกฆ่าเพื่อบูชาญะฮ์ลหรือสิ่งตาย (รวมทั้งอาหารชนิดอื่นๆและของใช้ที่ถูกเช่นไหว้ด้วย) ห้ามกินสัตว์ที่ดุร้าย มีเขี้ยวเล็บ สัตว์ที่กินอุจจาระ (รวมทั้งห้ามกินนมของมัน) ห้ามเสพสิ่งมีเมาทุกชนิด เช่น สุรา ผีน เซโรนิน กัญชา รวมทั้งสารหรือยาที่กระตุ้นให้มีอาการประสาท

หลอนหรือขาดสติ ยกเว้นถึงคราวคับขันที่จะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต ก็อนุญาตให้บริโภคอาหารต้องห้ามเหล่านั้นเพื่อประทังชีวิตหรือรักษาชีวิตได้ แต่ต้องไม่มีเจตนาฝ่าฝืน และสัตว์ 2 ขา หรือ 4 ขาที่ไม่ต้องห้าม เช่น เป็ด ไก่ แพะ แกะ วัว ควาย ฯ นั้น จะบริโภคได้ก็ต่อเมื่อสัตว์เหล่านั้นถูกเชือดโดยกล่าวพระนามอัลลอฮ์ (โดยมุสลิม) ก่อน ส่วนสัตว์น้ำทุกชนิดให้บริโภคได้ ไม่ว่าจะตายเอง หรือไม่ก็ตาม

อิสลามได้กล่าวถึงมรรยาทในการกิน เช่น ไม่ให้กินมูมมามเยี่ยงสัตว์ ไม่ตำหนิอาหาร (ถ้าไม่ชอบก็ให้กินแต่น้อย) ไม่นอนคว่ำหรือพังกินอาหาร หรือนั่งเอกเขนกอย่างสำราญขณะกินอาหาร ไม่ใช้ปากเป่าอาหารให้เย็น ไม่หายใจรดลงในภาชนะที่ใส่น้ำหรือเครื่องดื่มที่จะดื่ม (ซึ่งปัจจุบันพบว่า การเป่าอาหารให้เย็นเพื่อป้อนเด็กหรือทารกนั้น นอกจากจะนำโรคทางเดินอาหารและทางเดินหายใจแล้ว ยังสามารถนำพิษจากผู้เป่าสู่เด็ก หรือทารกด้วย) ให้กินอาหารพอประมาณ ไม่กินมากเกินไป ไม่ฟุ่มเฟือยหรือกินทิ้งกินขว้าง ให้กินอาหารรวมกันและให้ปรุงอาหารกินเอง ให้แบ่งอาหารให้แก่ผู้อื่นและผู้ให้บริการอาหารแก่เรา ห้ามนั่งร่วมวงกินอาหารกับผู้ที่กำลังดื่มสุราเพราะเท่ากับได้ดื่มสุราด้วย เมื่อจะกินหรือดื่มให้นั่งลง (ไม่ให้ยืนกิน หรือดื่ม ยกเว้นมีความจำเป็น) และกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ แล้วกินหรือดื่มด้วยมือขวา ไม่ให้ดื่มน้ำรวดเดียวอ้อม แต่ให้ดื่มครั้งละ ประมาณ 3 อึกแล้วหยุดหายใจและดื่มใหม่ ทำเช่นนี้จนอ้อม ไม่ดื่มน้ำจากปากภาชนะที่เก็บน้ำ ถ้าจะดื่มให้รินหรือเทใส่ภาชนะสำหรับดื่ม เช่น แก้วหรือจอก ฯ เมื่อกินและดื่มเสร็จให้กล่าวขอบพระคุณอัลลอฮ์

นอกจากนี้อิสลามยังถือว่าสิ่งมีนเมาทุกชนิดที่ทำให้ขาดสติเป็นสิ่งต้องห้าม และเปรียบสิ่งมีนเมาทุกชนิด (ในปัจจุบันมีมากมายเช่น ผิ่น เฮโรอีน และสิ่งเสพติดอื่น ๆ) ว่าเป็นสุรา มีบทลงโทษผู้ดื่มสุราเพราะถือว่าสุราหรือสิ่งมีนเมาที่ทำให้ขาดสตินั้นเป็นแม่แห่งความชั่ว เพราะเมื่อเมาหรือขาดสติแล้วสามารถทำความชั่วทุกอย่างได้

2. ภาชนะเครื่องใช้

เนื่องจากการดำเนินชีวิตในอิสลามนั้น เน้นเรื่องการดำเนินชีวิตสายกลาง และในฐานะผู้นอบน้อม ถ่อมตนต่ออัลลอฮ์ จึงมีข้อห้ามว่าไม่ให้กินหรือดื่ม จากภาชนะที่ทำด้วยเงินหรือทอง

4. อนามัยสิ่งแวดล้อม และนิเวศวิทยา (Environmental Health and Ecology)

ในเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม และการรักษาสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพที่เหมาะสม เกื้อกูล และไม่เป็นภัยต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ นั้น อิสลามได้กล่าวไว้ ทุกเรื่อง เช่น

1. การสุขาภิบาล

1.1 น้ำสะอาด

น้ำสะอาดได้แก่น้ำฝน น้ำค้าง หิมะ ลูกเห็บ น้ำแข็ง น้ำทะเล น้ำบ่อ และน้ำจากแหล่งน้ำที่กว้างกว่าบ่อ (เช่น ลากูน ทะเลสาบ ฯ) อิสลามถือว่าน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นน้ำสะอาด เมื่อมีจำนวนมากพอ และ トラบโดที่ยังไม่มีการเปลี่ยนสี กลิ่น รส และให้รักษาความสะอาดบ่อน้ำ เช่น ห้ามปัสสาวะหรืออาบน้ำลงไปในน้ำนั้น

1.2 การกำจัดขยะมูลฝอย

ในสมัยของท่านศาสดามุฮัมมัด คือละมีสถานที่ทิ้งขยะของหมู่บ้าน

1.3 การกำจัดอุจจาระ และสิ่งปฏิกูล

อิสลามห้ามถ่ายปัสสาวะลงในรูและในห้องน้ำ ห้ามถ่ายอุจจาระตามแหล่งน้ำและน้ำนิ่งทางสัญจร และไร่ร่มไม้ แต่ให้มีสถานที่สำหรับถ่าย (ส้วม) ปกปิดมิดชิดจากสายตาของมนุษย์และญิน มีระเบียบในการถ่ายอุจจาระและปัสสาวะ คือ เมื่อจะเข้าส้วม ให้กล่าวขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้พ้นจากสิ่งเลวร้ายทั้งปวง ให้นั่งถ่าย แต่ห้ามหันหน้าไปทางกิบละฮ์ (ทิศที่มุสลิมผินหน้าสู่เวลาปฏิบัตินมาซ) ให้ใช้น้ำล้างอวัยวะเพศและทวารหนัก และล้างด้วยมือซ้าย เมื่อชำระแล้วให้ล้างมือให้สะอาด ถ้าไม่มีน้ำให้ใช้หินหรือดินแห้งที่สะอาดอย่างน้อย 3 ก้อน (จำนวนสี่) หรือใช้กระดาษชำระทำความสะอาด แต่ห้ามชำระด้วยกระดูกหรือมูลสัตว์ เพราะถือว่าสกปรก และเมื่อพบน้ำให้ล้างด้วยน้ำ

1.4 การสุขาภิบาลอาหาร

อิสลามสั่งให้ปิดภาชนะที่ใส่น้ำและอาหารให้มิดชิด รวมทั้งบอกหลักปฏิบัติถ้ามีสิ่งสกปรกตกลงไป เช่น ถ้าหนูกตกลงไปในอาหารที่ไม่ใช่ของเหลว ให้โยนหนูและอาหารรอบๆตัวหนูทิ้ง แล้วกินส่วนที่เหลือได้ แต่ถ้าหนูกตกลงในอาหารเหลว ให้เทอาหารทั้งหมดนั้นทิ้ง ถ้า

แมลงวันตกลงในอาหารเหลว ให้กดแมลงนั้นให้จมทั้งตัวก่อนเอามันออกเพราะปีกอีกข้างหนึ่ง นั้นมียา และถ้าสุนัขเลียภาชนะ ให้ล้าง 7-8 ครั้ง และครั้งหนึ่งนั้นเป็นน้ำผสมดิน เป็นต้น

1.5 การควบคุมแมลง สัตว์นำโรค และ สัตว์ร้าย

ท่านศาสดาสั่งให้ฆ่าจิ้งจก หนู แมลงป่อง อีกา เหยี่ยว สุนัขที่ทำร้าย และ ู ๆ ส่วน การฆ่าสัตว์ (ไม่ว่าจะเป็นการฆ่าสัตว์เพื่อนำมาเป็นอาหาร หรือฆ่าสัตว์ร้าย หรือสัตว์นำโรค) ต้อง ทำด้วยความประณีต ให้สัตว์ได้รับการทรมานน้อยที่สุด เพราะอิสลามไม่ได้ห้ามการฆ่าสัตว์ดังกล่าวข้างต้น แต่ห้ามการทรมานสัตว์ คือ ให้เมตตาต่อสัตว์ ห้ามใช้งานสัตว์เกินกำลัง ห้าม ناب ด้วยไฟ ฯ และห้ามฆ่าชีวิต (สัตว์หรือมนุษย์) ด้วยไฟ เป็นต้น

1.6 การสุขาภิบาลที่พักอาศัย และอาคารสถานที่

ให้ทำความสะอาดบ้าน และบริเวณบ้าน ให้มีห้องหับเป็นสัดส่วน ถ้ามีกรณีพิพาทเรื่อง ทางสัญจรหรือทางเดิน ให้กำหนดให้กว้าง 7 ศอก

1.7 การป้องกันอุบัติเหตุ

อิสลามสอนไว้ว่า ก่อนนอนให้ปิดประตู ปิดภาชนะที่ใส่อาหารและน้ำ ดับไฟ ไฟเพื่อ ป้องกันตัว เนื่องจากสัตว์ตัวเล็ก ๆ เช่นหนู อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุไฟไหม้ และเป็นอันตรายแก่ เจ้าของบ้านได้

2. นิเวศวิทยา

อิสลามสอนให้ปลูกต้นไม้ ให้บำรุงดินและสงวนที่ดิน ห้ามทำลายต้นไม้และสัตว์ป่าใน เขตอุทยานหรือเขตสงวน ให้อนุรักษสัตว์บางชนิด ห้ามฆ่าสัตว์เล็กๆเพื่อความสนุกหรือเป็นเกม กีฬา ให้รักแผ่นดินที่อาศัย ให้รักธรรมชาติ และห้ามหวงหรือกักตุนน้ำ เป็นต้น

5. การควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ (Communicable Disease Control)

อิสลามกล่าวถึงโรคทางกาย และ โรคทางใจไว้ในอัล – กุรอาน และ หะดีษ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงแมลงและสัตว์นำโรค เช่น ตั๊กแตน เหา กบ นก แมลงวัน สุนัข หนู และ จิ้งจก ฯ

1. การรักษาโรค

อิสลามสอนว่า ทุกๆโรคนั้นมียารักษา เมื่อเป็นโรคให้ไปรับการรักษา ไม่ให้คลุกคลีกับคนที่เป็นโรคเรื้อนหรือโรคติดต่ออื่นๆ แต่ถ้าตายด้วยโรคติดต่อ (เมื่อป้องกันไม่ได้) ก็เท่ากับ การตายในการต่อสู้เพื่อป้องกันศาสนา

2. การป้องกันโรคระบาด

เมื่อเกิดโรคระบาดในที่ใด ห้ามคนในออกและห้ามคนนอกเข้าไปในที่นั้น ให้รักษาสุขภาพ และให้ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากโรคต่างๆ

3. การรักษาโรค

ห้ามรักษาด้วยเวทมนต์คาถา ห้ามการนวดด้วยไฟ และบอกวิธีการรักษา เช่น ถ้าเป็นไข้ให้ลดไข้ด้วยน้ำ เมื่อเจ็บป่วยให้ไปหาผู้มีความรู้ทางการแพทย์ (แพทย์) ให้ใช้โภชนาบำบัด ให้อดทน และขอพรจากอัลลอฮ์ให้หายจากโรค

4. การควบคุมสัตว์นำโรค

อิสลามห้ามเลี้ยงสุนัขบนบ้าน ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรเลี้ยงสุนัข และให้กำจัดสุนัขเถื่อน และ หนู เป็นต้น

6. สุขภาพจิต (Mental Health)

อิสลามได้กล่าวถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตไว้มากมาย เช่น

1. เมื่อมีปัญหา หรือ มีความทุกข์

อิสลามสอนให้มีความอดทน และนึกถึงสัจธรรมที่อัลลอฮ์ตรัสไว้ในอัล - กุรอาน และคำสอนของท่านนบี ศ็อลล่า เพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตของตนเองและผู้อื่น เช่น มนุษย์ทุกคนต้องประสบความตาย มนุษย์จะต้องถูกทดลองจากอัลลอฮ์ในเรื่องความหวาดกลัว (ภัยอันตราย) ความหิว การขาดแคลนทรัพย์สินสมบัติ การสูญเสียชีวิตและพืชผล ภัยพิบัติที่เกิดในโลกนี้เพราะน้ำมือคนชั่วนั้น มิประสบแก่ผู้ที่ทำให้ผิดเท่านั้น แต่ผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาก็พลอยถูกด้วย (เพราะไม่ช่วยกันควบคุมคนชั่ว) การทดสอบด้วยความทุกข์ยากจากพระผู้เป็นเจ้านั้นจะต้องวนเวียนในหมู่มนุษย์ แม้แต่ศาสดาซึ่งเป็นที่รักแห่งอัลลอฮ์ก็ถูกทดสอบด้วยและถูกทดสอบมากกว่า ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงรักมากจะถูกทดสอบด้วยความทุกข์ยากมากกว่าผู้อื่น ฉะนั้นจะต้องอดทน เพราะพร้อมกับความยากนั้น แน่แน่นอนจะมีความง่าย (ตามมา) ผู้ใดอดทน อัลลอฮ์จะประทานรางวัล (สวรรค์) เป็นการตอบแทน และคนจนที่ทำความดีเท่ากับคนรวย (ที่ทำความดี) จะได้เข้าสวรรค์ก่อน (คนรวย) ฯลฯ

2. วิธีลบล้างความผิด

การทำความผิดในอิสลามไม่เป็นตราบาปตลอดชีวิต คือไม่ใช่ดีก็ส่วนดีหรือชั่วก็ส่วนชั่ว แต่ผู้กระทำความผิดสามารถลบล้างความผิดของตนได้ ถ้าหากผู้กระทำความผิดทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือทำไปด้วยความโง่เขลา วิธีลบล้างความผิดคือ ผู้กระทำความผิดต้องสำนึกผิด ขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ ยอมรับการลงโทษหากความผิดนั้นมีบทลงโทษ และทำความดีต่าง ๆ ลบล้างความชั่ว ข้อสำคัญต้องไม่ทำความชั่วหรือความผิดนั้นซ้ำอีก อัลลอฮ์ก็จะทรงลบล้างความผิดให้กับเขา

3. การส่งเสริมสุขภาพจิตตนเองและผู้อื่น

3.1 สร้างมนุษย์สัมพันธ์

อิสลามได้กล่าวเกี่ยวกับการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ไว้มากมายเช่น

- (1) ให้ทำความดี
- (2) ให้มีสัจจะ (ไวใจได้ ซื่อสัตย์ และมีความสัตย์จริง)

- (3) ให้มีจรรยาบรรณ โดยกล่าวว่า คนที่ดีที่สุด คือคนที่มีความประพฤติดีที่สุด ต่อครอบครัวของเขา ให้รู้จักขอโทษ ขอนุญาต ขอขอบคุณ ให้มีมารยาทในการเดิน นั่ง ทักทายด้วยการกล่าวสวัสดี มีมารยาทในการเข้าบ้านผู้อื่น ฯลฯ

3.2 มีความอดทนและให้อภัย

3.3 มีการควบคุมตนเองและดำเนินชีวิตสายกลาง

3.4 มีความรัก ความเป็นพี่น้องกัน

3.4 มีความเมตตากรุณา และบริจาคทาน

3.5 มีความละเอียดรอบคอบ

4. การทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

อิสลามมีหลักปฏิบัติต่อผู้อื่นว่า ให้รักที่จะให้แก่ผู้อื่น เหมือนรักที่จะให้แก่ตนเอง ต้องช่วยเหลือบุคคลในสังคม เป็นที่ปรึกษา ฯ

5. การปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ครบถ้วน

การปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ครบถ้วนเป็นการส่งเสริมสุขภาพจิต ทำให้ผู้นั้นมีความสุข อิสลามได้บอกหน้าที่ของมุสลิมในเรื่องการศึกษา เรื่องการประกอบอาชีพสุจริต เรื่องความรับผิดชอบ หน้าที่ของลูกที่มีต่อพ่อแม่ หน้าที่ของพ่อแม่ต่อลูก หน้าที่ต่อญาติพี่น้องและผู้อื่น การต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ การเผยแพร่ศาสนา ระเบียบการยืม หนี้สิน และการดอกเบี้ย โทษของการฆ่า การขโมย หรือการปล้น บอกวิธีการขอพรจากอัลลอฮ์เพื่อให้ชีวิตเป็นสุข พร้อมทั้งมีแบบของคำวิงวอนต่ออัลลอฮ์ สำหรับผู้ที่อยู่ในความทุกข์ เป็นต้น

6 การส่งเสริมสุขภาพจิตเด็กโดยการเลี้ยงดู

อิสลามกำหนดแก่แม่ว่า ให้ลูกดื่มนมจน 2 ปี (ถ้าประสงค์จะให้การดื่มนมได้ครบ) ให้อุ้ม กอด จูบเด็ก พาออกสังคม หรือนำไปมีสติญัต ยึดหยุ่น อะลุ่มอล่วย อดทน ละเอียดย อ่อนและเมตตาต่อเด็ก มีความยุติธรรม ให้พ่อแม่ปรึกษาหารือกันในการเลี้ยงลูก อบรมสั่งสอนมารยาทและเป็นแบบอย่างที่ดี ให้สอนเด็กด้วยวิธีที่ง่าย ยอมรับ และรับฟังความคิดของเด็ก ฯลฯ

7.. เพศศึกษา (Sex education)

อิสลามได้สอนเกี่ยวกับเพศศึกษาไว้มากมาย เช่น

1. การกำเนิดมนุษย์

อิสลามสอนไว้ว่า อัลลอฮ์ทรงสร้างมนุษย์จากดิน ปฐมชีวิตเริ่มต้นจากน้ำ โดยน้ำอสุจิ ถูกฉีดเข้าสู่มดลูก ปฏิสนธิกลายเป็นก้อนเลือด ก้อนเนื้อ เป็นรูปร่างอยู่ในมดลูกจนครบกำหนดคลอด และคลอดออกมาเดี่ยว หรือแฝด มีทั้งสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ (พิกการ)

2. การประพฤติปฏิบัติของชายหญิง

อิสลามได้บอกถึงลักษณะคนดีที่ควรยึดถือเป็นตัวอย่างและปฏิบัติตาม เช่น เป็นผู้มอบ น้อม ถ่อมตน เป็นผู้ศรัทธา เป็นผู้อดทน ถือศีลลอด ผู้บริจาคทาน ไม่ละเมิดในกาม ไม่ลักขโมย ฯลฯ

3. การป้องกันสิ่งที่ก่อให้เกิดการทำชั่ว

อิสลามได้กล่าวถึง

(1) ระบียบการแต่งกาย

ให้แต่งกายเรียบร้อย สะอาด และปกปิดสิ่งพึงสวณ โดยชายต้องปกปิดอย่างน้อยตั้งแต่สะดือถึงหัวเข่า ส่วนหญิงให้ปกปิด ร่างกายให้มิดชิด ยกเว้นใบหน้า มือ และเท้า ไม่สวมเสื้อผ้าบางหรือรัดรูป ไม่สวมเครื่องประดับหรือแต่งกายที่เรียกร้องความสนใจจากต่างประเทศ ห้ามแต่งกายผิดเพศตน หรือแต่งกายเลียนแบบเพศตรงข้าม

(2) การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ และเพศเดียวกัน

อิสลามห้ามชายหญิงอยู่ด้วยกันตามลำพังสองต่อสอง ห้ามถูกเนื้อต้องตัวกัน ห้ามชาย-หญิงทักทายด้วยการจับมือกัน ยกเว้นกับสามีหรือภรรยา และญาติที่แต่งงานกันไม่ได้เท่านั้น ห้ามชายหญิงมองซึ่งกันและกันหรือชม้อยตามองเชิงเสนาหา ห้ามชายไปค้างแรมกับหญิงโดยไม่มีผู้ปกครองของหญิงไปด้วย ให้หญิงอยู่กับเหย้ากับเรือน ยกเว้นออกนอกบ้านเพื่อทำธุระ ห้ามชาย-หญิงมองสิ่งพึงสวณของเพศเดียวกันและไม่ให้ติดตามมองดูเพศตรงข้าม ห้ามชายดัดจริตเป็นหญิง และห้ามหญิงดัดจริตเป็นชาย รวมทั้งห้ามชายเปียคอยู่ในผ้าผืนเดียว

กับชาย และห้ามหญิงเบียดอยู่ในผ้าผืนเดียวกับหญิง นอกจากนี้ อิสลามบอกได้เรื่องการปฏิบัติตนบางประการ เช่น การปฏิบัติตนของหญิงมีระดู เรื่องการผืนเปียก เป็นต้น

(3) เรื่องความรัก

อิสลามให้รักแต่เพียงปานกลาง มิฉะนั้นจะทำให้หูหนวก ตาบอด

(4) การคบเพื่อน

อิสลามสอนให้คบคนดี คนที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์เป็นมิตร เพื่อให้กำชับกันในความดีงาม และห้ามปรามความชั่ว ดำรงนมาซ จ่ายซกาต และปฏิบัติตนตามคำสั่งของอัลลอฮ์และรสูลของพระองค์ ห้ามคบกับคนที่ล้อเลียนเรื่องศาสนา ผู้รุกราน ผู้ที่ขับไล่ให้ออกจากที่อยู่อาศัย (โดยมิชอบ) และ ห้ามคบกับคนที่ตั้งตนเป็นศัตรูกับอัลลอฮ์ แม้ว่าคนนั้นจะเป็นพ่อแม่ (ผู้มีบุญคุณอย่างสูง) หรือญาติสนิทก็ตาม

(5) การแต่งงาน และโทษของการละเมิดประเวณี

อิสลามสนับสนุนให้มุสลิมทุกคนแต่งงาน เพราะการแต่งงานเป็นแบบอย่างของบรรดานบี และเป็นแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด คือละ เป็นการสร้างความสงบให้แก่จิตใจ เป็นการสืบเผ่าพันธุ์ เป็นการสนองสัญชาตญาณของมนุษย์ เป็นการได้รับความโปรดปรานของอัลลอฮ์มากขึ้น และป้องกันการละเมิดประเวณี (ซินา) ๗ และได้บอกถึงผู้ที่อิสลามอนุมัติให้แต่งงานด้วยและผู้ที่ไม่อนุมัติให้แต่งงานด้วย เช่น ห้ามแต่งงานกับพวกบูชาเจว็ด ห้ามกับแต่งงานกับฟิและนางสาวในคราวเดียวกันหรือขณะที่ทั้งคู่ยังมีชีวิตอยู่ และห้ามแต่งงานกับหญิงและป่าหรือน้ำหรืออาชของหญิงในคราวเดียวกันหรือขณะที่ทั้งคู่ยังมีชีวิตอยู่ (ห้ามเป็นพระยาเทครัว) ฯลฯ ได้บอกถึงโทษของการละเมิดประเวณี เช่นชายหญิงที่ไม่เคยแต่งงานมาก่อนและละเมิดประเวณี จะต้องถูกโบย 100 ที และถูกเนรเทศ 1 ปี ส่วนผู้ที่เคยแต่งงานแล้วยังละเมิดประเวณี จะต้องถูกโบย 100 ทีและขว้างจนตาย ส่วนโทษของทาสเป็นครึ่งหนึ่งของผู้ที่เป้นไท ผู้ปรักปรำหญิงบริสุทธิ์ว่ามีชู้ จะต้องถูกโบย 80 ที เป็นต้น

(6) การเลือกคู่ครองและการแต่งงาน

อิสลามสอนว่าการที่หญิงจะได้แต่งงานเพราะคุณสมบัติสำคัญ 4 ประการ คือ มีทรัพย์สิน มีเชื้อสายดี มีความงาม และมีศาสนา อิสลามสนับสนุนให้ชายเลือกแต่งงานกับหญิงที่มีศาสนา รักและเอาใจใส่เด็กและสามี และให้หญิงเลือกแต่งงานกับชายที่มีศาสนา ไม่ตระหนี่และไม่ซี้ซลัด ให้ชายได้พบตัวหญิงก่อนแต่งงานเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ และให้หญิงมีสิทธิเลือก

สามีโดยการส่งตัวแทนไปบอกให้ชายมาสู่ขอตนได้ (ไม่มีประเพณีให้หญิงไปสู่ขอชาย) หรือ ปฏิเสธคนที่ตนไม่พอใจได้ (แม่พ่อแม่จะพอใจก็ตาม) คือให้โอกาสแก่หญิงเลือกชายที่ตน พึงใจมาเป็นผู้นำครอบครัว เพราะอิสลามเน้นการมีครอบครัวที่ดีและอบอุ่น เมื่อชายพอใจหญิง ก็ให้ไปสู่ขอ แต่ห้ามสู่ขอซ้อนกับผู้อื่น (ถ้ามีผู้อื่นสู่ขอหญิงอยู่ ต้องรอให้ฝ่ายที่มาก่อนล้มเลิกไป แล้ว จึงจะไปสู่ขอได้) และการแต่งงานจะเกิดขึ้นได้เมื่อหญิงยินยอมเท่านั้น ในการแต่งงานจะต้องมี มะฮัร (ของหมั้นที่ให้แก่หญิง - ไม่ใช่ให้พ่อแม่ของหญิง - ตามแต่จะตกลงกัน ซึ่งอาจจะ เป็นเพียงอ่านพระคัมภีร์ หรือแหวนเงิน 1 วง หรือเงินหรือทองเป็นกองก็ได้) ต้องมีพยานอย่างน้อย 2 คน และหญิงสาว (ที่ยังไม่เคยแต่งงาน) ต้องมีผู้ปกครองของหญิงเป็นผู้อนุญาตให้แต่ง

(7) การครองเรือน

อิสลามได้บอกถึงหน้าที่ของสามี/ภรรยา ตั้งแต่เรื่อง การปกป้องคุ้มครอง เลี้ยงดู การ ปรนนิบัติต่อกัน เรื่องเพศสัมพันธ์ เริ่มตั้งแต่ ข้อควรปฏิบัติเมื่อจะมีเพศสัมพันธ์ การร่วมเพศ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งบอกวิธีป้องกันตนไม่ให้นอกใจภรรยา (หรือสามี) ด้วย เป็นต้น

(8) การคุมกำเนิด

อิสลามห้ามการคุมกำเนิด ยกเว้นการมีบุตรจะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต

(9) ลูก

อิสลามได้กล่าวถึงการเตรียมตัวที่จะมีลูก การตั้งครรภ์ และให้พ่อแม่ปรึกษาหารือกันใน เรื่องการเลี้ยงลูก มีข้อที่จะต้องปฏิบัติเมื่อลูกเกิด เช่น การตั้งชื่อ การเชือดสัตว์เพื่อแจกจ่าย เป็นอาหารและหลังคลอดแทนเด็ก การทำความสะอาดปัสสาวะของทารกที่ยังไม่กินอาหารอื่น นอกจากนม การทำคิตาน (ซลิบหนังปลายอวัยวะเพศชาย) การเลี้ยงลูก การสอนลูก เป็นต้น

(10) การหย่าร้าง และการรอคอยเพื่อแต่งงานใหม่

อิสลามไม่สนับสนุนการหย่า แต่อนุญาตให้หย่าได้ ถ้าพยายามแล้วไม่สามารถรอมชอม กันได้ และได้กล่าวถึงการหย่าในกรณีต่างๆ การขอหย่าสามี การรอคอยของหญิงที่ถูกหย่า หรือขอหย่าเพื่อแต่งงานใหม่ เป็นต้น

(11) กามวิตถารหรือการเบี่ยงเบนทางเพศ

อิสลามถือว่าเรื่องกามวิตถารหรือการเบี่ยงเบนทางเพศทุกชนิดเป็นเรื่องลามกอนาจาร และถ้าพบว่าสามี หรือภรรยาเป็นพวกกรักร่วมเพศ ให้หย่าได้

8. โรคเอดส์

(Acquired Immune Deficiency Syndrome)

อิสลามได้ห้ามสื่อทุกประเภทที่จะทำให้เกิดโรคเอดส์ เช่นห้ามกรักร่วมเพศและสื่อที่จะก่อให้เกิดกรักร่วมเพศ ห้ามร่วมเพศกับหญิงขณะมีประจำเดือน ห้ามร่วมเพศทางทวารหนัก ห้ามการสำส่อนทางเพศและโสเภณี ให้ขลิบอวัยวะเพศชายเพื่อรักษาความสะอาด ห้ามการคุมกำเนิด ห้ามการเสพสิ่งมีนเมาหรือสิ่งเสพติดทุกชนิดเพราะทำให้ครองสติไม่อยู่ และถือว่าสิ่งมีนเมาที่คลุมสติทุกชนิดเป็นแม่แห่งความชั่วทั้งปวง เป็นต้น

อภิปรายผล

ผลของการศึกษาครั้งนี้ แม้จะครอบคลุมเรื่องของการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพ และการสาธารณสุขเกือบครบ แต่ผู้วิจัยได้ศึกษาแต่ละเรื่องตามที่อิสลามกล่าวไว้เพียงคร่าว ๆ เท่านั้น เพราะแม้แต่เรื่องง่าย ๆ ที่มุสลิมได้รับการสั่งสอนจากพ่อ แม่ให้ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และตรงกับหลักการสาธารณสุขที่สุด เช่น การทำความสะอาดด้วยน้ำที่กำลังไหล ที่ชาวบ้านเรียกว่า “ ล้างด้วยน้ำเดิน ” หรือ เรื่องการห้ามกินอาหารที่ย่างหรือเผาจนไหม้ (ปัจจุบันพบว่ามีส่วนก่อมะเร็ง) นั้น ผู้วิจัยก็ยังค้นหาหลักฐานไม่พบ เนื่องจาก

1. ความรู้จำกัดของผู้วิจัย ทางด้านภาษาอารบ ซึ่ง เป็นภาษาของอัล - กุรอาน และ หะดีษ
2. หนังสือตัวบทของหะดีษ และ ตำราที่หาได้ยาก
3. ต้องส่งผลงานในระยะเวลาที่ถูกกำหนดไว้
4. ความยากในการที่ผู้วิจัยจะตัดสินใจว่า ควรนำหลักฐานจากอัล - กุรอาน โองการใดและหะดีษบทใด ลงในการสาธารณสุขหมวดใดจึงจะเหมาะสมที่สุด เมื่อหลักฐานนั้นกล่าวถึงหลายเรื่อง เพื่อไม่ให้อ้างหลักฐานซ้ำซ้อนนัก หรืออาจทำให้อีกเรื่องที่หลักฐานกล่าวถึงด้วยนั้น ขาดน้ำหนักเมื่อไม่ได้คัดลอกหลักฐานนั้นลง (ยากที่สุด และใช้เวลามากที่สุด-ทั้ง ๆ ที่ ผู้วิจัยเคยสอนวิชาการสาธารณสุข เกือบทุกเรื่องที่แยกไว้เป็นหมวดในการศึกษาวิจัย แก่นิสิตระดับปริญญาตรี)

ข้อเสนอแนะ

1. เมื่อมีผู้แปลพระคัมภีร์อัล - กุรอานเป็นภาษาไทย (หลายสำนวนให้เลือกศึกษา) แล้ว นักวิชาการมุสลิมน่าจะได้แปลหะดีษที่รวบรวมโดยท่านอัล - บุคอรี ท่านมุสลิม ท่านอบูดาวูด ท่านติรมิซียุ ฯ เป็นภาษาไทย (ให้ครบทุกชุด) ออกสู่สังคมโดยเร็ว เพื่อให้มุสลิมและศาสนิกชนอื่นได้มีโอกาสศึกษาและเข้าใจอิสลามดียิ่งขึ้น
2. ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพสาขาอื่นๆ เช่น นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ ฯลฯ ควรทำวิจัยหรือหาข้อเท็จจริงในรูปแบบของการวิจัยว่า อิสลามได้กล่าวในเรื่องนั้นๆเมื่อ 1,400 ปีเศษไว้อย่างไรบ้าง เพื่อให้ความรู้แก่บุคคลทั่วไป และเพิ่มอิมานแก่พี่น้องมุสลิมของเรา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองฝึกอบรม คำบรรยายสำหรับนักเรียนพนักงานอนามัย วิชาภาควิชาคหิทยาและสรีรวิทยา โรคติดต่อและการควบคุม กรุงเทพฯ กองฝึกอบรม กระทรวงสาธารณสุข ไม่บอก พ.ศ. ที่พิมพ์
- กัลยา นาคเพชร และ ศรีสมวงศ์ วรณศิลป์ เอกสารการสอนชุดวิชา การเลือกสรรการ พยาบาลมารดาทารกและการพยาบาลจิตเวช หน่วย 6 - 9 นนทบุรี มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมธิราช พ.ศ. 2531
- โกมล ศิวะบวร และ ประภรณ์ จารุจันทร เอกสารการสอนชุดวิชา อนามัยสิ่งแวดล้อม นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช พ.ศ. 2527
- ชาگیرิน บุญมาเลิศ และ กอเข้ม ชำโสภา แปล คอฮียอ์อัลบูกอรี เล่ม 1 , 2 กรุงเทพฯ จัด พิมพ์โดยศูนย์ภาษาอูรบี พิมพ์ที่โรงพิมพ์วิคตอรี เพาเวอร์พอยท์ จำกัด
- ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ ความหมายของอัล - กุรอาน เล่ม 1 , 2 และ 3 กรุงเทพฯ พิมพ์ที่โรงพิมพ์ วุฒิกรการพิมพ์ พ.ศ. 2512 , 2513 และ 2514 ตามลำดับ
- ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ การนมาซตามสุนนะฮ์ เล่ม 1 , 2 และ 3 กรุงเทพฯ พิมพ์ที่โรงพิมพ์อักษร สมัย พ.ศ. 2515 , 2516 และ 2518 ตามลำดับ
- ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ แปล เศาะหิหฺ อัล - บูกอรี เล่ม 1 กรุงเทพฯ พิมพ์ที่โรงพิมพ์อักษรสมัย พ.ศ. 2520
- ดุสิต สุนทรานู " สุขภาพจิตและการติตสารเสพติด " เอกสารการสอนชุดวิชา สุขภาพส่วน บุคคลและชุมชน หน่วยที่ 1 - 7 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช พ.ศ. 2529
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ สุรีย์ จันทรโมลี และ ชนิดรัฐ วโรทัย รายงานการวิจัย หลักพระพุทธ ศาสนาที่สัมพันธ์กับหลักการปฏิบัติตัวทางสุขภาพอนามัย กรุงเทพฯ คณะสาธารณสุข สุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2528
- ประภรณ์ จารุจันทร เอกสารชุดวิชา อนามัยสิ่งแวดล้อม " แนวคิดเกี่ยวกับอนามัยสิ่งแวดล้อม " นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช พ.ศ. 2527
- ปรีชา ดีสวัสดิ์ " การสาธารณสุขมูลฐาน " เอกสารการสอนชุดวิชา ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการ สาธารณสุข หน่วยที่ 1 - 7 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช พ.ศ. 2526
- พิชิต สกมลพราหมณ์ การสุขภาพสิ่งแวดล้อม กรุงเทพฯ โรงพิมพ์สามมิตร พ.ศ. 2521
- มานี ชูไทย สุขภาพจิต กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา 2523

มานี ชูไทย และ ฮาดา วิลวัตรเวที โภชนาการสาธารณสุข กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา พ.ศ. 2523

มานิต มานิตเจริญ พจนานุกรมไทย ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 9 (ปรับปรุงเพิ่มเติมใหม่) กรุงเทพฯ
บริษัทรวมสาส์นจำกัด พ.ศ. 2528

มุณีเราะฮ์ บินตุ อับดุลอะอะฟูร์ อิสลาม - ธรรมนูญแห่งชีวิต กรุงเทพฯ โรงพิมพ์และทำปก
เจริญผล พ.ศ. 2523

ยูซุฟ กือรฎอวี ทะลาตและทะรอหมในอิสลาม (ค.ศ. 1990) แปลโดยบรรจง บินกาซัน
กรุงเทพฯ สำนักงานอัล - ญิฮาด พ.ศ. 2530

วรรณวิไล จันทราภา " ความหมายและความสำคัญเกี่ยวกับสุขภาพและการสาธารณสุข " .
เอกสารการสอนชุดวิชา ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสาธารณสุข นนทบุรี พิมพ์ครั้งที่
ที่ 1 พ.ศ. 2526

สำนักงานคณะกรรมการการสาธารณสุขมูลฐาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข การสาธารณสุข
สุ่มมูลฐานในประเทศไทย กรุงเทพฯ โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก พ.ศ.
2540

อับดุลอะซีซ พัทธ์กะคุมพล 350 หะดีษ กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ส. วงศ์เสงี่ยม ไม่บอกพ.ศ. ที่
พิมพ์

อบูมัมศูร์ จริยธรรมอิสลาม กรุงเทพฯ อัล - ญิฮาดชุดวิทยปัญญา พิมพ์ครั้งที่ 2 อมรินทร์การ
พิมพ์ พ.ศ. 2526

อรุณ บุญชม หะดีษขอเอื้อะฮ์ (แปลจากอัด - ตาญญ์) เล่ม 1 - 9 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ ส.
วงศ์เสงี่ยม ไม่บอก พ.ศ. ที่พิมพ์

Imam Muslim Sahih Muslim Rendered into English by Abdul Hamid Siddigi Vol. 1 - 4
1978

Muhammad Muhsin Sahih Al-Bukhari Arabic - English Vol. 1 - 9 Khazi Publication,
Chicago, Ill. USA , 1979

ภาคผนวก

ประวัติของผู้วิจัย

ที่ วว 0710/๒๐๑๕

ศูนย์สารสนเทศการวิจัย

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ถนนพหลโยธิน จตุจักร กทม. 10900

7 ก.พ. 2539

เรื่อง ขอเชิญขึ้นทะเบียนนักวิจัยแห่งชาติ

เรียน ทาง ภาณี ชูไทย

ด้วย ศูนย์สารสนเทศการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้จัดทำโครงการทะเบียนนักวิจัยแห่งชาติขึ้น เพื่อรวบรวมข้อมูลของนักวิจัยทั้งสาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้ครบถ้วน และจัดเก็บด้วยระบบที่เป็นมาตรฐานสากล เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาให้เป็นแหล่งสารสนเทศด้านการวิจัยของชาติ รวมทั้งการให้บริการแก่งานและบุคลากรทั่วไป

เนื่องจากศูนย์สารสนเทศการวิจัย ได้จัดทำ ชื่อ ประวัติและผลงานวิจัยของท่านไว้ในฐานข้อมูลนักวิจัย/ผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว และได้พิจารณาเห็นว่าผลงานวิจัยของท่านมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัยและนักวิชาการทั้งหลาย ศูนย์ฯ จึงใคร่ขอเรียนท่านขึ้นทะเบียนเป็นนักวิจัยแห่งชาติโดยท่านไม่ตองกรอกขอความในใบสมัครแต่ประการใด แต่หากท่านประสงค์จะเพิ่มเติมข้อมูลผลงานวิจัยหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลส่วนตัวประการใด โปรดแจ้งให้ศูนย์ฯ ทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป หากท่านมิได้ตอบปฏิเสธภายในเวลา 15 วันหลังจากที่ได้รับหนังสือเชิญนี้ ทางศูนย์ฯ ใคร่ขออนุญาตนำชื่อท่านขึ้นทะเบียนนักวิจัยแห่งชาติ และกรุณาส่งรูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว จำนวน 1 รูป เพื่อทำบัตรนักวิจัยแห่งชาติด้วย ทั้งนี้ศูนย์ฯหวังในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภิชาติ จุฬารัตน)

ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศการวิจัย

ฝ่ายข้อมูลการวิจัย

โทร 579-2286

โทรสาร 579-3402

ประวัติย่อผู้วิจัย

นางมานี ชูไทย	ชื่อมุสลิม นางมุนีเราะฮ์ บินติ (บินตุ) อับดุลเมาะฟุร
เกิดวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2484	
สถานที่เกิด	คลอง 22 อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 47/204 หมู่บ้านชมเดือน 3 สุขุมวิท 77 แขวง ประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	รองศาสตราจารย์ ระดับ 9
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ภาควิชาสุศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตย เขตวัฒนา กรุงเทพ ฯ 10110
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	
พ.ศ. 2501	จบการศึกษาเทียบเท่าชั้นชานาวี (มัธยมปลาย) จากโรงเรียน ผดุงอิสลาม คลอง22 อำเภอองครักษ์ จังหวัด นครนายก (ตามหลักสูตรโรงเรียนศาสนูปถัมภ์ อำเภอ ปากพูน จังหวัดพัทลุง ในสมัยที่เป็นโรงเรียนสอน ศาสนาและภาษาอูรับ) และเป็นครูสอนศาสนาอิสลาม โรงเรียนราชการุญ มูลนิธิ บางกอกน้อย ธนบุรี
พ.ศ. 2506	จบชั้นเตรียมอุดมศึกษา จากกรมสามัญศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ (สมัครสอบ – สอบข้อสอบกลางพร้อมกัน ทั่วประเทศพร้อมกับนักเรียนภาคปกติ) และเป็นครูสอนสายสามัญ โรงเรียนราชการุญ มูลนิธิ ฯ
พ.ศ. 2508	สอบได้ครู พ.กศ. จากกระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2509	จบ อ.กศ. จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2512	จบ วท.บ. (สุศึกษา) คณะสาธาณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหิตล กรุงเทพฯ

- และทำงานในกองฝึกอบรม กระทรวงสาธารณสุข โดยเริ่ม
ปฏิบัติงานที่ศูนย์ฝึกและอบรมอนามัยภาคกลาง จังหวัด
ชลบุรี
- พ.ศ. 2514 ปฏิบัติงานที่วิทยาลัยการสาธารณสุข ภาคเหนือ จังหวัด
พิษณุโลก กองฝึกอบรม กระทรวงสาธารณสุข
- พ.ศ. 2520 จบ M.P.H. (Community Health Education) จาก
California State University, Northridge ,USA ด้วย
ทุน USAID
และปฏิบัติงานในกองฝึกอบรม สำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพฯ
- พ.ศ. 2522 โอนมารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ ภาควิชาสุขศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พลศึกษา กรุงเทพฯ
- พ.ศ. 2526 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ
- พ.ศ. 2527 ได้รับเกียรติบัตรจากฝ่ายกิจกรรมสตรี สำนักจุฬาราชมนตรี
ในฐานะสตรีมุสลิมคนหนึ่งที่มีกิจกรรมดีเด่นในรอบ
50 ปี
- พ.ศ. 2534 รองศาสตราจารย์ ระดับ 9 ภาควิชาสุขศึกษา คณะ
พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ
- พ.ศ. 2539 สภาวิจัยแห่งชาติเชิญขึ้นทะเบียนเป็นนักวิจัยแห่งชาติโดยไม่
ต้องสมัคร (จากการทำ Document Research เรื่อง
หลักการอิสลามที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติตนทางด้านสุข
ภาพและการสาธารณสุข - The Islamic Injunctions
Relating to Personal Hygiene and Public Health)
- พ.ศ. 2543 ได้รับประกาศเชิดชูเกียรติ " อาจารย์ผู้สอนดีเด่น " ประจำปี
การศึกษา 2543 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พ.ศ. 2544 เกษียณอายุราชการ

ISBN 974-597-213-4